

तैत्तिरीय संहिता

Colophon

This document was typeset using \LaTeX , and uses the Siddhanta font extensively. It also uses several \LaTeX macros designed by *H. L. Prasāda*. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (<http://www.aupasana.com/>).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from <http://sanskritdocuments.org/> and <https://sa.wikisource.org/>. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (<http://sanskritweb.de/>) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma.

See also <http://stotrasamhita.github.io/about/>

अनुक्रमणिका

काण्डम् १	1
प्रथमः प्रश्नः	1
द्वितीयः प्रश्नः	11
तृतीयः प्रश्नः	21
चतुर्थः प्रश्नः	31
पञ्चमः प्रश्नः	46
षष्ठमः प्रश्नः	62
सप्तमः प्रश्नः	77
अष्टमः प्रश्नः	93

काण्डम् २	109
प्रथमः प्रश्नः	109
द्वितीयः प्रश्नः	128
तृतीयः प्रश्नः	150
चतुर्थः प्रश्नः	167
पञ्चमः प्रश्नः	182
षष्ठमः प्रश्नः	203

काण्डम् ३	224
प्रथमः प्रश्नः	224

द्वितीयः प्रश्नः	238
तृतीयः प्रश्नः	252
चतुर्थः प्रश्नः	264
पञ्चमः प्रश्नः	278

काण्डम् ४ 290

प्रथमः प्रश्नः	290
द्वितीयः प्रश्नः	305
तृतीयः प्रश्नः	320
चतुर्थः प्रश्नः	333
पञ्चमः प्रश्नः	345
षष्ठमः प्रश्नः	353
सप्तमः प्रश्नः	367

काण्डम् ५ 379

प्रथमः प्रश्नः	379
द्वितीयः प्रश्नः	396
तृतीयः प्रश्नः	415
चतुर्थः प्रश्नः	430
पञ्चमः प्रश्नः	447
षष्ठमः प्रश्नः	464
सप्तमः प्रश्नः	480

काण्डम् ६**497**

प्रथमः प्रश्नः	497
द्वितीयः प्रश्नः	519
तृतीयः प्रश्नः	537
चतुर्थः प्रश्नः	555
पञ्चमः प्रश्नः	570
षष्ठमः प्रश्नः	583

काण्डम् ७**596**

प्रथमः प्रश्नः	596
द्वितीयः प्रश्नः	612
तृतीयः प्रश्नः	627
चतुर्थः प्रश्नः	642
पञ्चमः प्रश्नः	659

॥ काण्डम् १ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

इ॒षे त्वो॒र्जे त्वा॑ वा॒यवः॑ स्थोपा॒यवः॑ स्थ दे॒वो वः॑ सवि॒ता
प्रा॒रप॑यतु श्रेष्ठ॑तमाय॒ कर्म॑ण॒ आ प्या॑यध्वम॒घ्निया॑ देवभा॒गमूर्ज॑स्वतीः
पय॑स्वतीः प्र॒जाव॑तीरनमी॒वा अ॑य॒क्ष्मा मा वः॑ स्तेन॒ ईश॑तु मा॒
ऽघ॑श॒सो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः परि॑ वो वृणक्तु ध्रु॒वा अ॒स्मिन्गोप॑तौ स्यात
ब॒ह्वीर्य॑ज॒मान॑स्य प॒शून्पा॑हि॥ (१)

इ॒षे त्रि॑च॒त्वारि॑श॒त्तु॥ [१]

य॒ज्ञस्य॑ घो॒षद॑सि प्रत्यु॑ष्टः॒ रक्षः॑ प्रत्यु॑ष्टा अ॒रा॒तयः॑
प्रेय॑म॒गाद्वि॑षणा॒ बर्हि॑रच्छ॒ मनु॑ना कृ॒ता स्व॒धया॑ वि॒त॑ष्टा त
आ॒व॑हन्ति क॒वयः॑ पु॒रस्ता॑द्दे॒वेभ्यो॑ जुष्ट॑मि॒ह बर्हि॑रा॒सदे॑ दे॒वानां॑
परि॑षू॒तम॑सि व॒र्षवृ॑द्धम॒सि दे॒व॑बर्हि॒र्मा त्वा॑ऽन्व॒ङ्गा ति॒र्यक्प॑र्व
ते रा॒ध्या॑समाच्छे॒त्ता ते मा रि॑षं दे॒व॑बर्हिः श॒तव॑ल्शं वि रो॒ह
स॒हस्र॑वल्शा (२)

वि व॒यः रु॒हेम॑ पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पा॒हि सु॒स॒म्भृता॑ त्वा
स॒म्भ॑रा॒म्यदि॑त्यै रा॒स्त्राऽसी॑न्द्रा॒ण्यै स॒न्न॒ह॒नं पू॒षा ते॑ ग्र॒न्थिं ग्र॑न्थातु
स ते मा॑ऽऽस्था॒दिन्द्र॑स्य त्वा बा॒हुभ्या॑मु॒द्यच्छे॑ बृह॒स्पते॑र्मूर्धा

हराम्युर्वन्तरिक्षमन्विहि देवङ्गममसि॥ (३)

सहस्रं वल्शा अष्टात्रिंशच्च॥ [२]

शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्यायै मातरिश्वनो घर्मो-
ऽसि द्यौरसि पृथिव्यसि विश्वधाया असि परमेण धाम्ना
दृ॒ह॒स्व॒ मा ह॒र्व॒सूनां प॒वित्र॑मसि श॒तधा॑रं व॒सूनां प॒वित्र॑मसि
स॒हस्र॑धारं हुतः स्तो॒को हुतो द्र॒प्सोऽग्नये॑ बृ॒हते॑ नाकाय स्वाहा
द्यावापृथिवीभ्या॒ं सा वि॒श्वायुः॑ सा वि॒श्वव्य॑चाः सा वि॒श्वकर्मा॑
सम्पृ॑च्यध्वमृतावरीरूर्मिणीर्मधुमत्तमा म॒न्द्रा धन॑स्य सा॒तये॑ सोमे॒न
त्वाऽऽत॑न॒न्मीन्द्रा॑य॒ दधि॑ विष्णो॑ ह॒व्यं र॑क्षस्व॥ (४)

सोमेनाष्टौ च॥ [३]

कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयं वेषाय त्वा प्रत्युष्टं॑ रक्षः प्रत्युष्टा
अरा॑तयो धू॒रसि॑ धूर्व॒ धूर्वन्तं॑ धूर्व॒ तं योऽस्मान्धूर्व॑ति तं धूर्व॒ यं
व॒यं धूर्वा॑म॒स्त्वं दे॒वाना॑मसि स॒स्त्रित॑मं प॒प्रित॑मं जुष्ट॑तमं व॒हित॑मं
दे॒व॒हूत॑म॒म॒हुत॑मसि ह॒विर्धानं॑ दृ॒ह॒स्व॒ मा ह॒र्वि॒त्रस्य॑ त्वा चक्षु॑षा
प्रेक्षे॒ मा भेर्मा॑ सं वि॒क्था॒ मा त्वा॑ (५)

हि॒सिष॑मुरु वा॒ताय॑ दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒वेऽश्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑
पू॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॑म॒ग्नये॑ जुष्टं॑ निर्व॒पाम्य॑ग्री॒षोमा॑भ्यामिदं दे॒वाना॑मिदमु॒
नः स॒ह स्फा॑त्यै त्वा॒ नारा॑त्यै सु॒वर॑भि वि॒ख्ये॑षं वैश्वान॑रं

ज्योतिर्दृ९ हन्ता॒न्दुर्या॒ द्यावा॑पृथि॒व्योरु॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒ह्यदित्या॑स्त्वो-
पस्थे॑ सादया॒म्यग्रे॑ ह॒व्य९ रक्ष॑स्व॥ (६)

मा त्वा पट्व॑त्वारि९शच्च॥ [४]

दे॒वो वः॑ सवि॒तोत्पु॑ना॒त्वच्छि॑द्रेण प॒वित्रे॑ण वसोः॒ सूर्य॑स्य
र॒श्मिभि॑रापो॒ देवी॑रग्रेपुवो॒ अग्रे॑गुवोऽग्रं॒ इमं॑ य॒ज्ञं न॑य॒ताग्रे॑
य॒ज्ञप॑तिं धत्त युष्मा॒निन्द्रो॑ऽवृणीत वृत्र॒तूर्ये॑ यू॒यमिन्द्र॑मवृणीध्वं
वृत्र॒तूर्ये॑ प्रोक्षि॑ताः स्था॒ग्नये॑ वो जुष्टं॒ प्रोक्षा॑म्य॒ग्रीषोमा॑भ्या॒९
शुन्धे॑ध्वं दे॒व्याय॑ कर्म॒णे दे॒वय॑ज्याया॒ अव॑धूत॒९ रक्षो॑ऽवधूता॒
अरा॑तयोऽदि॒त्यास्त्वग॑सि॒ प्रति॑ त्वा (७)

पृथि॒वी वै॑त्त्वधि॒षव॑णमसि॒ वान॑स्प॒त्यं प्रति॑ त्वा-
ऽदि॒त्यास्त्वग॑वै॒त्त्वग्रे॑स्त॒नूर॑सि वा॒चो वि॑स॒र्जनं॑ दे॒ववी॑तये त्वा
गृ॒ह्णाम्य॑द्रि॒रसि॑ वानस्प॒त्यः स इ॒दं दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्य९ सु॑शमिं
शमि॒ष्वेष॑मा व॒दोर्ज॑मा व॒द द्यु॑मद्व॒दत॑ व॒य९ स॑ङ्घा॒तं जै॑ष्म
व॒र॒षवृ॑द्धमसि॒ प्रति॑ त्वा व॒र॒षवृ॑द्धं वेत्तु॒ परा॑पूत॒९ रक्षः॑ परा॑पूता॒
अरा॑तयो॒ रक्ष॑सां भा॒गोऽसि॑ वा॒युर्वो॑ वि॒वि॒नक्तु॑ दे॒वो वः॑ सवि॒ता
हि॒र॒ण्यपा॑णिः॒ प्रति॑ गृ॒ह्णातु॑॥ (८)

त्वा भा॒ग एका॑दश च॥ [५]

अव॑धूत॒९ रक्षो॑ऽवधूता॒ अरा॑तयोऽदि॒त्यास्त्वग॑सि॒ प्रति॑ त्वा
पृथि॒वी वै॑त्तु दि॒वः स्क॑म्भ॒नि॒र॑सि॒ प्रति॑ त्वाऽदि॒त्यास्त्वग॑वै॒त्तु धि॑षणा-

ऽसि पर्वत्या प्रति त्वा दिवः स्कम्भनिर्वेतु धिषणाऽसि पार्वतेयी
 प्रति त्वा पर्वतिर्वेतु देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
 हस्ताभ्यामधिंवपामि धान्यमसि धिनुहि देवान्प्राणाय त्वाऽपानाय
 त्वा व्यानाय त्वा दीर्घामनु प्रसितिमायुषे धां देवो वः सविता
 हिरण्यपाणिः प्रति गृह्णातु॥ (९)

प्राणाय त्वा पञ्चदश च॥ [६]

धृष्टिरसि ब्रह्म यच्छापाऽग्नेऽग्निमामादं जहि निष्क्रव्यादं
 सेधा देवयजं वह निदग्धं रक्षो निदग्धा अरांतयो ध्रुवमसि
 पृथिवीं दृ॥हाऽऽयुर्दृ॥ह प्रजां दृ॥ह सजातान्स्मै यजमानाय
 पर्यूह धर्मस्यन्तरिक्षं दृ॥ह प्राणं दृ॥हापानं दृ॥ह सजातान्स्मै
 यजमानाय पर्यूह धरुणमसि दिवं दृ॥ह चक्षुर् (१०)

दृ॥ह श्रोत्रं दृ॥ह सजातान्स्मै यजमानाय पर्यूह धर्माऽसि
 दिशो दृ॥ह योनिं दृ॥ह प्रजां दृ॥ह सजातान्स्मै यजमानाय पर्यूह
 चितः स्थ प्रजाम्स्मै रयिम्स्मै सजातान्स्मै यजमानाय पर्यूह
 भृगूणामङ्गिरसां तपसा तप्यध्वं यानि घर्मे कपालान्युपचिन्वन्ति
 वेधसः। पूष्णस्तान्यपि व्रत इन्द्रवायू वि मुञ्चताम्॥ (११)

चक्षुर्दृष्टार्चत्वारिंशच्च॥ [७]

सं वपामि समापो अद्विरग्मतु समोषधयो रसेन स॥

रेवतीर्जगतीभिर्मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमृच्चः परि प्रजाताः
 स्थ समद्भिः पृच्यध्वं जनयत्यै त्वा सं यौम्यग्रयै त्वाऽग्नीषोमाभ्यां
 मुखस्य शिरोऽसि घर्मोऽसि विश्वायुरु रुरु प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः
 प्रथतां त्वचं गृहीष्वाऽन्तरितं रक्षोऽन्तरिता अरातयो देवस्त्वा
 सविता श्रंपयतु वर्षिष्ठे अधि नाकेऽग्निस्ते तनुवं माऽति धागग्रै
 हव्यं रक्षस्व सं ब्रह्मणा पृच्यस्वैकृताय स्वाहा द्विताय स्वाहा
 त्रिताय स्वाहा॥ (१२)

सविता द्वाविंशतिश्च॥ [८]

आदद् इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिणः सहस्रभृष्टिः शततेजा
 वायुरसि तिग्मतेजाः पृथिवि देवयजन्योषध्यास्ते मूलं मा
 हिंसिषमपहतोऽरुः पृथिव्यै व्रजं गच्छ गोस्थानं वर्षतु ते
 द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि
 यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौगपहतोऽरुः पृथिव्यै देवयजन्यै
 व्रजं (१३)

गच्छ गोस्थानं वर्षतु ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां
 परावति शतेन पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा
 मौगपहतोऽरुः पृथिव्या अदेवयजनो व्रजं गच्छ गोस्थानं वर्षतु
 ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि
 यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा (१४)

मौ॒ग॒रु॒स्ते दि॒वं मा स्का॒न् वस॑वस्त्वा॒ परि॑गृह्णन्तु॒ गाय॑त्रेण॒
छन्द॑सा रु॒द्रास्त्वा॒ परि॑गृह्णन्तु॒ त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑साऽऽदि॒त्यास्त्वा॒
परि॑गृह्णन्तु॒ जाग॑तेन॒ छन्द॑सा दे॒वस्य॑ सवि॒तुः सु॒वे कर्म॑ कृण्वन्ति
वे॒धसं॑ ऋ॒तम॑स्यु॒तस॑दनमस्यु॒तश्री॑र॒सि धा अ॑सि स्व॒धा अ॑स्यु॒र्वी
चा॒सि व॒स्वी चा॒सि पु॒रा क्रू॒रस्य॑ वि॒सृपो॑ वि॒रप्शि॑न्नुदा॒दाय॑
पृथि॑वीं जी॒रदा॑न्यु॒र्यामै॑रयं च॒न्द्रम॑सि स्व॒धाभि॑स्ता॒न्धीरा॑सो अनु॒दृश्य॑
यज॑न्ते॥ (१५)

दे॒वय॑ज॒न्ये ब्र॒जन्त॑मतो॒ मा वि॑रप्शि॒न्नेका॑दश च॥ [१]

प्रत्यु॑ष्ट॒५ रक्षः॑ प्रत्यु॑ष्टा अ॒रा॒तयो॑ऽग्ने॒र्वस्ते॑जि॒ष्ठेन॒ तेज॑सा॒
नि॒ष्ट॒पामि॑ गो॒ष्ठं मा निर्मृ॑क्षं वा॒जिनं॑ त्वा स॒पत्न॑सा॒ह॒५ सम्मा॑जिर्मि
वाचं॑ प्रा॒णं चक्षुः॑ श्रोत्रं॑ प्र॒जां योनिं॑ मा निर्मृ॑क्षं वा॒जिनीं॑ त्वा
स॒पत्न॑सा॒ही॒५ सम्मा॑ज्मर्या॒शासा॑ना सौम॒न॒सं प्र॒जा॒५ सौभा॑ग्यं
त॒नूम्। अ॒ग्नेरनु॑व्र॒ता भू॒त्वा सन्न॑ह्ये सु॒कृता॑य॒ कम्। सु॒प्रज॑संस्त्वा
व॒य॒५ सु॒पत्नी॑रुपं (१६)

सेदि॑म। अ॒ग्ने स॒पत्न॑द॒म्भेन॒मद॑ब्धासो अ॒दाभ्य॑म्। इ॒मं वि॒ष्यामि॑
वरु॑णस्य॒ पाशं॑ यमब॑ध्नीत सवि॒ता सु॒शेवः॑। धा॒तुश्च॒ योनौ॑ सु॒कृत॑स्य
लो॒के स्यो॑नं मे॒ सह॑ पत्या॑ करोमि। समा॑यु॒षा सम्प्र॑जया॒ सम॑ग्ने
वर्च॑सा पुनः॑। सम्प॒त्नी पत्या॑ऽहं गच्छे॑ समा॒त्मा त॒नुवा॑ मम। म॒हीनां॑
पयो॑ऽस्योष॑धीना॒५ रस॑स्तस्य॒ तेऽक्षी॑यमाणस्य॒ निर् (१७)

व॒पामि॑ म॒हीनां॑ प॒योऽस्योष॑धीना॒५ र॒सोऽद॑ब्धेन त्वा॒ चक्षु॑षा-
 ऽवे॑क्षे सु॒प्रजा॒स्त्वाय॑ तेजो॑ऽसि तेजोऽनु॒ प्रेह्य॑ग्निस्ते तेजो॒ मा वि॑
 नै॒दग्ने॑र्जि॒ह्वाऽसि॑ सु॒भूर्दे॑वानां॒ धाम्ने॑धाम्ने दे॒वेभ्यो॑ यजु॑षेयजुषे भव
 शु॒क्रम॑सि॒ ज्योति॑रसि तेजो॑ऽसि दे॒वो वः॑ सवि॒तोत्पु॑ना॒त्वच्छि॑द्रेण
 प॒वित्रे॑ण॒ वसोः॑ सूर्य॑स्य र॒श्मिभिः॑ शु॒क्रं त्वा॑ शु॒क्रायां॑ धाम्ने॑धाम्ने
 दे॒वेभ्यो॑ यजु॑षेयजुषे गृ॒ह्णामि॑ ज्योति॑स्त्वा ज्योति॑ष्य॒र्चिस्त्वा॒ऽर्चिषि॑
 धाम्ने॑धाम्ने दे॒वेभ्यो॑ यजु॑षेयजुषे गृ॒ह्णामि॑॥ (१८)

उप॒ नी र॒श्मिभिः॑ शु॒क्रं पोड॑श च॥ [१०]

कृ॒ष्णो॑ऽस्याख॒रेष्ठो॑ऽग्नये॑ त्वा॒ स्वाहा॑ वेदि॑रसि ब॒र्हिषे॑ त्वा॒
 स्वाहा॑ ब॒र्हिर॑सि सु॒ग्न्यस्त्वा॒ स्वाहा॑ दि॒वे त्वा॒ऽन्तरि॑क्षाय त्वा
 पृथि॒व्यै त्वा॑ स्व॒धा पि॒तृभ्य॑ ऊ॒र्ग्वव॑ ब॒र्हिष॑द्भ्य ऊ॒र्जा पृथि॒वीं
 ग॑च्छ॒त वि॑ष्णोः॒ स्तूपो॑ऽस्यूर्णा॑म्रदसं त्वा स्तृ॒णामि॑ स्वास॒स्थं दे॒वेभ्यो॑
 ग॒न्धर्वो॑ऽसि वि॒श्वाव॑सुर्वि॒श्वस्मा॑दीष॒तो यज॑मानस्य परि॒धिरि॒ड
 ई॒डित॑ इन्द्र॑स्य बा॒हुर॑सि (१९)

दक्षि॑णो यज॑मानस्य परि॒धिरि॒ड ई॒डितो॑ मि॒त्रावरु॑णौ
 त्वोत्त॑रतः परि॒धत्तां॑ ध्रु॒वेण॑ धर्म॑णा यज॑मानस्य परि॒धिरि॒ड ई॒डितः॑
 सूर्य॑स्त्वा पु॒रस्ता॑त्पातु॒ कस्या॑श्चिद॒भिषा॑स्त्या वी॒तिहो॑त्रं त्वा कवे
 द्युम॑न्तः॒५ समि॑धीम॒ह्यग्ने॑ बृ॒हन्ता॑मध्व॒रे वि॒शो य॒त्रे स्थो॑ वसू॑ना॒५

रुद्राणांमादित्यानां५ सदसि सीद जुहूरुपभृद्धुवाऽसिं घृताची नाम्नां
प्रियेण नाम्नां प्रिये सदसि सीदैता असदन्त्सुकृतस्य लोके ता
विष्णो पाहि पाहि यज्ञं पाहि यज्ञपतिं पाहि मां यज्ञनियम्॥ (२०)

बाहुरसि प्रिये सदसि पञ्चदश च॥ [११]

भुवनमसि वि प्रथस्वाग्ने यष्टरिदं नमः। जुह्वेह्यग्निस्त्वां ह्वयति
देवयज्याया उपभृदेहि देवस्त्वां सविता ह्वयति देवयज्याया
अग्नाविष्णू मा वामव क्रमिषं वि जिहाथां मा मा सन्ताप्तं
लोकं मे लोककृतौ कृणुतं विष्णोः स्थानमसीत इन्द्रो
अकृणोद्वीर्याणि समारभ्योर्ध्वो अध्वरो दिविस्पृशमहुतो यज्ञो
यज्ञपतेरिन्द्रावान्स्वाहा बृहद्वाः पाहि मांऽग्ने दुश्चरितादा मा
सुचरिते भज मुखस्य शिरोऽसि सं ज्योतिषा ज्योतिरङ्गाम्॥ (२१)

अहुत एकविंशतिश्च॥ [१२]

वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत्। अथा सपत्ना५ इन्द्रो मे
निग्राभेणार्धरा५ अकः। उद्ग्राभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा अवीवृधन्।
अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विषूचीनान्व्यस्यताम्। वसुभ्यस्त्वा
रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वाऽक्त५ रिहाणा वियन्तु वयः। प्रजां
योनिं मा निर्मृक्षमा प्यायन्तामाप ओषधयो मरुतां पृषतयः स्थ
दिवं (२२)

गच्छ ततो नो वृष्टिमेरय। आयुष्पा अग्नेऽस्यायुर्मे पाहि चक्षुष्पा

अग्नेऽसि चक्षुर्मे पाहि ध्रुवाऽसि यं परिधिं पर्यधत्था अग्ने देव
 पुणिभिर्वीर्यमाणः। तन्तं एतमनु जोषं भरामि नेदेष त्वदपचेतयातै
 यज्ञस्य पाथ उप समितं सऽस्त्रावभागाः स्थेषा बृहन्तः प्रस्तरेष्ठा
 बरहिषदश्च (२३)

देवा इमां वाचंमभि विश्वे गृणन्तं आसद्यास्मिन्बरुहिषि
 मादयध्वमग्नेर्वामपन्नगृहस्य सदसि सादयामि सुम्नाय सुम्निनी सुम्ने
 मां धत्तं धुरि धुर्यो पातमग्नेऽदध्यायोऽशीततनो पाहि माऽद्य दिवः
 पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ठ्यै पाहि दुरद्वयै पाहि दुश्चरितादविषन्नः
 पितुं कृणु सुषदा योनिः स्वाहा देवा गातुविदो गातुं वित्वा
 गातुमित् मनसस्पत इमं नो देव देवेषु यज्ञं स्वाहा वाचि स्वाहा
 वातै धाः॥ (२४)

दिवश्च वित्वा गातुन्नयोदश च॥ [१३]

उभा वामिन्द्राग्नी आहुवध्या उभा राधंसः सह मादयध्वै उभा
 दाताराविषा रयीणामुभा वाजस्य सातये हुवे वाम् अश्रव
 हि भूरिदावत्तरा वां वि जामातुरुत वां घा स्यालात् अथा
 सोमस्य प्रयती युवभ्यामिन्द्राग्नी स्तोमं जनयामि नव्यम् इन्द्राग्नी
 नवतिं पुरो दासपत्नीरधूनुतम् साकमेकेन कर्मणा शुचिं नु स्तोमं
 नवजातमद्येन्द्राग्नी वृत्रहणा जुषेथाम्॥ (२५)

उभा हि वां सुहवा जोहवीमि ता वाजं सद्य उशते

धेष्टा॑। वय॑मु॒ त्वा पथ॑स्पते॒ रथं॑ न वाज॑सातये। धिये॑ पू॒षन्नयु॑ज्महि।
प॒थस्प॑थः परि॑पतिं वच॑स्या कामे॑न कृतो अ॒भ्या॒नडु॑र्कम्। स नो॑
रास॑च्छुरु॒धश्च॑न्द्रा॒ग्रा धियं॑ धिय॑ः सीष॑धाति॒ प्र पू॒षा। क्षेत्र॑स्य॒ पति॑ना
वय॑ः हिते॑ने॒व जया॑मसि। गाम॑श्च॒ पोष॑यित्वा स नो॑ (२६)

मृ॒डाती॒दृशे॑। क्षेत्र॑स्य॒ पते॒ मधु॑मन्त॒मूर्मि॑ धे॒नुरि॑व॒ पयो॑
अ॒स्मासु॑ धु॒क्ष्व। म॒धुश्चु॑तं घृ॒तमि॑व॒ सुपू॑त॒मृत॑स्य॒ नः पत॑यो
मृ॒डय॑न्तु। अ॒ग्ने नय॑ सु॒पथा॑ रा॒ये अ॒स्मान् विश्वा॑नि दे॒व व॒युना॑नि
वि॒द्वान्। यु॒यो॒ध्य॑स्म॒ञ्जु॒हुरा॑णमे॒नो भूयि॑ष्ठान्ते॒ नम॑ उ॒क्तिं वि॒धेम॑।
आ दे॒वाना॑मपि॒ पन्था॑म॒गन्म॒ यच्छु॑क्र॒वा॑म॒ तदनु॑ प्र॒वो॒ढुम्।
अ॒ग्निर्वि॒द्वान्त्स य॑जा॒थ (२७)

सेदु॑ होता॒ सो अ॑ध्व॒रान्त्स ऋ॒तून्क॑ल्पयाति। यद्वाहि॑ष्ठं तद॒ग्नये॑
बृ॒हद॑र्च॒ विभा॑वसो। म॒हिषी॑व॒ त्वद्र॑यिस्त्वद्वाजा॒ उदी॑रते। अ॒ग्ने त्वं
पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्त्स्व॒स्तिभि॑रतिं दु॒र्गाणि॑ विश्वा॑। पू॒श्च पृ॒थ्वी
ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी भवा॑ तो॒काय॑ तन॑याय॒ शं योः। त्वम॑ग्ने व्रत॒पा
अ॑सि दे॒व आ म॑र्त्ये॒ष्व्वा। त्वं य॒ज्ञेष्वी॒ड्यः। यद्वो॑ वयं प्र॑मि॒नाम॑
व्र॒तानि॑ वि॒दुषा॑ दे॒वा अ॒वि॒दुष्ट॑रासः। अ॒ग्नि॒ष्टद्वि॒श्वमा॑ पृ॒णाति॑ वि॒द्वान्
येभि॑र्दे॒वाः ऋ॒तुभिः॑ क॒ल्पया॑ति॥ (२८)

जुषे॒थामा॑ स नो॑ यजा॒दा त्रयो॑वि॒ंशति॑श्च॥ [१४]

[इषे॒ त्वा य॒ज्ञस्य॑ शु॒न्यध्वं॑ कर्म॒णे दे॒वोऽव॑धू॒तन्य॑ष्टिः सं व॑पा॒म्या द॑दे॒ प्रत्यु॑ष्टं कृ॒ष्णोऽसि॑ भु॒वंम॑सि॒

वाजस्योभा वां चतुर्दश॥14॥ इषे दृ॑ह भुवनमृष्टावि॑शतिः॥28॥ इषे त्वां कल्पया॑ति॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

आप॑ उ॒न्दन्तु जी॒वसे॑ दी॒र्घायु॑त्वाय॒ वर्च॑स॒ ओष॑धे॒ त्राय॑स्वेन॒ऽ
स्वधि॑ते॒ मेन॑ः॒ हि॑ःसी॒र्देव॑श्रूरे॒तानि॒ प्र व॑पे॒ स्व॒स्त्युत्त॑राण्यशी॒याऽ-
ऽपो॑ अ॒स्मान्मा॒तरः॑ शु॒न्धन्तु॑ घृ॒तेन॑ नो घृ॒तपु॑वः॒ पुन॑न्तु॒ विश्व॑म॒स्मत्प्र
व॑हन्तु॒ रि॒प्रमु॑दा॒भ्यः॑ शु॒चिरा॑ पू॒त ए॑मि॒ सोम॑स्य॒ तनू॑र॒सि त॒नुव॑ मे
पा॒हि म॒हीनां॑ पयो॑ऽसि॒ वर्चो॑धा अ॒सि वर्चो॑ (१)

मयि॑ धेहि॒ वृ॒त्रस्य॑ क॒नीनि॑काऽसि॒ चक्षु॑ष्पा अ॒सि चक्षु॑र्मे
पा॒हि चि॒त्पति॑स्त्वा पु॒नातु॑ वा॒क्पति॑स्त्वा पु॒नातु॑ दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता
पु॒नात्व॑च्छि॒द्रेण॑ प॒वित्रे॑ण॒ वसोः॑ सूर्य॑स्य॒ रश्मि॑भि॒स्तस्य॑ ते प॒वित्र॑पते
प॒वित्रे॑ण॒ यस्मै॑ कं पु॒ने तच्छ॑केय॒मा वो॑ दे॒वास ई॑महे॒ सत्य॑ध॒र्माणो
अ॒ध्वरे॑ यद्वो॑ दे॒वास आ॒गुरे॑ यजि॑यासो॒ हवा॑मह॒ इन्द्रा॑ग्नी॒ द्यावा॑पृथि॒वी
आप॑ ओषधी॒स्त्वं दी॒क्षाणा॑मधि॒पति॑रसी॒ह मा॒ सन्त॑ पाहि॥ (२)

वर्च॑ ओषधीरष्टौ च॥ _____ [१]

आकू॑त्यै प्र॒युजे॑ऽग्नये॒ स्वाहा॑ मे॒धायै॑ मन॑से॒ऽग्नये॒ स्वाहा॑
दी॒क्षायै॑ तप॑से॒ऽग्नये॒ स्वाहा॑ सर॑स्वत्यै पू॒ष्णेऽ॒ग्नये॒ स्वाहा॑ऽऽपो॑

देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुवो द्यावापृथिवी उर्वन्तरिक्षं बृहस्पतिर्नो हविषा
 वृधातु स्वाहा विश्वे देवस्य नेतुर्मर्तोऽवृणीत सुख्यं विश्वे राय
 इषुध्यसि द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहर्ख्सामयोः शिल्पे स्थस्ते वामा
 रभे ते मां (३)

पातमाऽस्य यज्ञस्योदच इमां धियं शिक्षमाणस्य देव क्रतुं
 दक्षं वरुणं सः शिंशाधि ययाऽति विश्वा दुरिता तरेम सुतर्माणमधि
 नावः रुहेमोर्गस्याङ्गिरस्यूर्णम्रदा ऊर्जं मे यच्छ पाहि मा मा मां
 हिः सीर्विष्णोः शर्मासि शर्म यजमानस्य शर्म मे यच्छ नक्षत्राणां
 माऽतीकाशात् पाहीन्द्रस्य योनिंरसि (४)

मा मां हिः सीः कृष्यै त्वां सुसस्यायै सुपिप्पलाभ्यस्त्वौष-
 धीभ्यः सूपस्था देवो वनस्पतिरूर्ध्वो मां पाह्योदचः स्वाहा यज्ञं
 मनसा स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहोरोरन्तरिक्षां स्वाहा यज्ञं
 वातादा रभे॥ (५)

मा योनिंरसि त्रिःशच्च॥ [२]

दैवीं धियं मनामहे सुमृडीकामभिष्टये वर्चोधां यज्ञवाहसः
 सुपांरा नो असद्वशैः। ये देवा मनोजाता मनोयुजः सुदक्षा
 दक्षपितारस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहाऽग्ने
 त्वं सु जागृहि वयं सु मन्दिषीमहि गोपाय नः स्वस्तये प्रबुधे
 नः पुनर्ददः। त्वमग्ने व्रतपा असि देव आ मर्त्येष्वाम्। त्वं (६)

यज्ञेष्वीड्यः॥ विश्वे देवा अ॒भि मा माऽव॑वृ॒त्रन् पू॒षा स॒न्या
सोमो॒ राध॑सा दे॒वः स॑वि॒ता वसो॑र्वसु॒दावा रा॒स्वेय॑त्सोमाऽऽभू॒यो
भ॒र मा पृ॑णन्पू॒र्त्या वि रा॑धि॒ माऽह॑मायु॒षा च॒न्द्रम॑सि॒ मम॒ भोगा॑य
भव॒ वस्त्र॑मसि॒ मम॒ भोगा॑य भवो॒स्त्राऽसि॒ मम॒ भोगा॑य भव॒ हयो॑ऽसि॒
मम॒ भोगा॑य भव॒ (७)

छा॒गो॑ऽसि॒ मम॒ भोगा॑य भव मे॒षो॑ऽसि॒ मम॒ भोगा॑य भव वा॒यवे॑
त्वा वरु॑णाय॒ त्वा नि॒र॒ऋत्यै॑ त्वा रु॒द्राय॑ त्वा दे॒वी॒रापो॑ अ॒पां न॒पाद्य
ऊ॒र्मि॒र॒ह॒विष्य॑ इन्द्रि॒यावा॑न्म॒दिन्त॑म॒स्तं वो माऽव॑क्रमिष॒मच्छि॑न्नं
तन्तु॑ पृथि॒व्या अनु॑ गे॒षं भ॒द्राद॑भि श्रेयः॒ प्रेहि॑ बृह॒स्पतिः॑ पु॒र॒ए॒ता
ते अ॒स्त्वथे॑मव॒ स्य व॒र आ पृ॑थि॒व्या आ॒रे शत्रू॑न् कृणुहि
सर्व॑वी॒र ए॒दम॑गन्म दे॒वय॑जनं पृथि॒व्या विश्वे॑ दे॒वा यद॑जु॒षन्त॒ पूर्वं
ऋ॒क्स॒माभ्यां॑ यजु॒षा स॒न्तर॑न्तो रा॒यस्पोषे॑ण॒ समि॑षा म॒देम॥ (८)

आ त्व९ हयो॑ऽसि॒ मम॒ भोगा॑य भव॒ स्य पञ्च॑वि॒ंशति॑श्च॥ [३]

इ॒यं ते॑ शु॒क्र त॒नूरि॑दं वर्च॒स्तया॒ सं भ॑व॒ भ्राजं॑ गच्छ॒ जूर॑सि
धृ॒ता मन॑सा॒ जुष्टा॒ विष्ण॑वे॒ तस्या॑स्ते स॒त्यस॑वसः प्रस॒वे वा॒चो
य॒त्रम॑शीय॒ स्वाहा॑ शु॒क्रम॑स्य॒मृत॑मसि॒ वैश्व॑दे॒व९ ह॒विः सूर्य॑स्य
चक्षु॑राऽरु॒हम॑ग्रे॒रक्ष॑णः॒ क॒नी॒नि॒कां यदे॑त॒शेभि॑रीय॒से भ्राज॑मानो
विप॒श्चिता॒ चिद॑सि॒ म॒नाऽसि॒ धीर॑सि॒ दक्षि॑णा- (९)

ऽसि॒ य॒ज्ञिया॑ऽसि॒ क्ष॒त्रिया॑ऽस्यदि॒तिर॑स्यु॒भय॑तः॒शीर्ष्णी॑ सा

नः सुप्रांची सुप्रतीची सं भव मित्रस्त्वां पदि बध्नातु पूषाऽध्वनः
 पात्विन्द्रायाध्यक्षायानु त्वा माता मन्यतामनु पिताऽनु भ्राता
 सगर्भ्योऽनु सखा सयूथ्यः सा दैवि देवमच्छेहीन्द्राय सोमः
 रुद्रस्त्वाऽऽवर्तयतु मित्रस्य पथा स्वस्ति सोमसखा पुनरेहि सह
 रय्या॥ (१०)

दक्षिणा सोमसखा पञ्च च॥ [४]

वस्व्यसि रुद्राऽस्यदितिरस्यादित्याऽसि शुक्राऽसि चन्द्राऽसि
 बृहस्पतिस्त्वा सुमे रण्वतु रुद्रो वसुभिरा चिकेतु पृथिव्यास्त्वा
 मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजन इडायाः पदे घृतवति स्वाहा
 परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरातय इदमहः रक्षसो
 ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमस्य
 ग्रीवा (११)

अपि कृन्ताम्यस्मे रायस्त्वे रायस्तोते रायः सं दैवि देव्योर्वश्या
 पश्यस्व त्वष्टीमती ते सपेय सुरेता रेतो दधाना वीरं विदेय तव
 सन्दृशि माऽहः रायस्पोषेण वि योषम्॥ (१२)

अस्य ग्रीवा एकात्रिंशच्च॥ [५]

अःशुना ते अःशुः पृच्यतां परुषा परुर्गन्धस्ते काममवतु
 मदाय रसो अच्युतोऽमात्योऽसि शुक्रस्ते ग्रहोऽभि त्यं देवः
 संवितारमूण्योः कविक्रतुमर्चामि सत्यसंवसः रत्नधामभि प्रियं

म॒तिमूर्ध्वा॑ यस्या॒मति॑र्भा अदि॑द्युत॒त्सवी॑मनि॒ हिर॑ण्यपाणिरमिमीत
सु॒क्रतुः॑ कृ॒पा सु॒वः। प्र॒जाभ्य॑स्त्वा प्रा॒णाय॑ त्वा व्या॒नाय॑ त्वा
प्र॒जास्त्वमनु॑ प्राणि॑हि प्र॒जास्त्वामनु॑ प्राण॑न्तु॥ (१३)

अनु॑ सप्त च॥ [६]

सोमं॑ ते क्रीणा॒म्यू॒र्जस्व॑न्तं पय॑स्वन्तं वी॒र्या॑वन्तमभिमाति॒-
षाह॑ शु॒क्रं ते॑ शु॒क्रेण॑ क्रीणामि च॒न्द्रं च॒न्द्रेणा॑मृतंमृते॑न
स॒म्यत्ते॑ गो॒रस्मे॑ च॒न्द्राणि॑ तप॑सस्तनू॒रसि॑ प्र॒जाप॑तेर्वर्ण॒स्तस्या॑स्ते
सह॑स्रपोषं पुष्य॑न्त्याश्चर॒मेण॑ प॒शुना॑ क्रीणाम्य॒स्मे ते॑ ब॒न्धुर्म॑यि
ते रा॒यः श्र॑यन्ताम॒स्मे ज्योतिः॑ सोमविक्रयिणि॒ तमो॑ मि॒त्रो न
ए॒हि सु॑मित्र॒धा इ॒न्द्रस्यो॑रु मा वि॒श दक्षि॑णमु॒शन्नु॑शन्तः॑ स्यो॒नः
स्यो॒नः स्वान॑ भ्राजाङ्घा॒रे ब॒म्भारे॑ हस्त॒ सुह॑स्त॒ कृशा॑नवे॒ते वः
सोम॑क्रय॒णास्ता॑न्त्रक्षध्वं॒ मा वो॑ दभन्॥ (१४)

ऊरुं॑ द्वाविंशतिश्च॥ [७]

उदा॑युषा स्वा॒युषो॑दोष॒धीना॑ रसे॒नोत्प॑र्जन्यस्य शुष्मे॒णोद॑स्था॒-
म॒मृता॑ अनु॑। उ॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒ह्यदित्याः॑ सदो॒ऽस्य॑दित्याः॒ सद॑
आसी॑दास्त॒भ्राह्म॑मृष॒भो अ॒न्तरि॑क्षममिमीत वरि॒माणं॑ पृथि॒व्या
आसी॑दद्वि॒श्वा भु॑र्व॒नानि॑ स॒म्राड्वि॑श्वे॒त्तानि॑ वरु॒णस्य॑ व्र॒तानि॑ वने॒षु
व्य॑न्तरि॒क्षं तता॑न॒ वाज॑मर्व॒त्सु पयो॑ अ॒घ्निया॑सु ह॒त्सु (१५)

ऋतुं॑ वरु॒णो वि॒श्वंघ्निं॑ दि॒वि सूर्य॑मदधा॒त्सोम॑मद्रा॒वुदु॑त्यं

जातवैदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय सूर्यम्॥ उस्त्रावेतं
धूरषाहावनश्च अवीरहणौ ब्रह्मचोदनौ वरुणस्य स्कम्भनमसि
वरुणस्य स्कम्भसर्जनमसि प्रत्यस्तो वरुणस्य पाशः॥ (१६)

हृत्सु पञ्चत्रिंशच्च॥ [८]

प्रच्यवस्व भुवस्पते विश्वान्यभि धामानि मा त्वा परिपरी
विदन्मा त्वा परिपन्थिनो विदन्मा त्वा वृका अघायवो मा गन्धर्वो
विश्वावसुरा दधच्छेनो भूत्वा परा पत यजमानस्य नो गृहे
देवैः सङ्स्कृतं यजमानस्य स्वस्त्ययन्यस्यपि पन्थामगस्महि
स्वस्तिगामनेहसं येन विश्वाः परि द्विषो वृणक्ति विन्दते वसु नमो
मित्रस्य वरुणस्य चक्षसे महो देवाय तदृतं संपर्यत दूरेदृशे देव-
जाताय केतवे दिवस्पुत्राय सूर्याय शंसत वरुणस्य स्कम्भनमसि
वरुणस्य स्कम्भसर्जनमस्युन्मुक्तो वरुणस्य पाशः॥ (१७)

मित्रस्य त्रयोविंशतिश्च॥ [९]

अग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वा सोमस्याऽऽतिथ्यमसि विष्णवे
त्वाऽतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वाऽग्नये त्वा रायस्पोषदान्ने विष्णवे
त्वा श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वा या ते धामानि हविषा
यजन्ति ता ते विश्वा परिभूरस्तु यज्ञं गयस्फानः प्रतरणः सुवीरो-
ऽवीरहा प्र चरा सोम दुर्यानदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ (१८)

सीद वरुणोऽसि धृतव्रतो वारुणमसि शंयोर्देवानां सख्यान्मा

देवानामपसंश्छिध्स्मह्यापतये त्वा गृह्णामि परिपतये त्वा गृह्णामि
तनूनग्रै त्वा गृह्णामि शाक्वराय त्वा गृह्णामि शक्नुन्नोजिष्ठाय त्वा
गृह्णाम्यनाधृष्टमस्यनाधृष्यं देवानामोजोऽभिशस्तिपा अनभिशस्ते-
ऽन्यमनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामनु तपस्तपस्पतिरञ्जसा
सत्यमुप गेषः सुविते मां धाः॥ (१९)

आ मैकं च॥ [१०]

अ॒शु॒र॒शु॒स्ते दे॒व सो॒माऽऽप्या॑यता॒मिन्द्रा॑यै॒कध॒नवि॒द
आ तु॒भ्यमिन्द्रः॑ प्यायता॒मा त्वमिन्द्रा॑य प्याय॒स्वाऽऽप्या॑य
सखी॑न्त्स॒न्या मे॒धया॑ स्व॒स्ति ते॑ दे॒व सोम॑ सु॒त्याम॑शी॒येष्टा॑ रा॒यः
प्रेषे॑ भगा॒यर्त॑मृ॒तवा॒दिभ्यो॑ नमो॑ दि॒वे नमः॑ पृ॒थिव्या॑ अ॒ग्रे व्र॑तपते
त्वं व्र॒तानां॑ व्र॒तप॑तिरसि॒ या मम॑ त॒नूरे॒षा सा त्वयि॑ (२०)

या तव॑ त॒नूरि॒यः सा मयि॑ स॒ह नौ॑ व्र॒तप॑ते व्र॒तिनो॑र्व्र॒तानि॑ या
ते॑ अ॒ग्रे रु॒द्रिया॑ त॒नूस्त॑या नः पाहि॑ तस्या॑स्ते स्वाहा॒ या ते॑ अ॒ग्रे-
ऽयाश॑या र॒जाश॑या ह॒राश॑या त॒नूर्व॑र्षि॒ष्टा ग॒ह्वरे॒ष्ठोऽग्रं॑ वचो॒ अपा॑वधीं
त्वेषं॑ वचो॒ अपा॑वधीः॒ स्वाहा॑॥ (२१)

त्वयि चत्वारिंशच्च॥ [११]

वि॒त्ताय॑नी मेऽसि ति॒क्ताय॑नी मेऽस्य॒वता॑न्मा नाथि॒तम॑वता॒न्मा
व्यथि॑तं वि॒देर॒ग्निर्न॑भो॒ नामा॑ग्रे अ॒ङ्गिरो॒ योऽस्यां॑ पृ॒थिव्या॑मस्याऽऽयु॒षा
नाम्ने॑हि यत्ते॒ऽनाधृष्टं॑ नाम॑ य॒ज्ञियं॑ तेन॒ त्वाऽऽद॑धेऽग्रे अ॒ङ्गिरो॒ यो

द्वितीयस्यां तृतीयस्यां पृथिव्यामस्याऽऽयुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं
नामं (२२)

यज्ञियं तेन त्वाऽऽदधे सि॒॒हीर॑सि महिषीर॑स्युरु प्रथस्वोरु
ते यज्ञपतिः प्रथतां ध्रुवा॑सि देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः
शुम्भस्वेन्द्रघोषस्त्वा वसु॑भिः पुरस्ता॑त्पातु मनोजवास्त्वा
पितृभिर्दक्षिणतः पातु प्रचे॑तास्त्वा रुद्रैः पश्चात्पातु विश्वकर्मा त्वा-
ऽऽदित्यैरुत्तरतः पातु सि॒॒हीर॑सि सपत्नसा॒ही स्वाहा॑ सि॒॒हीर॑सि
सुप्रजा॒वनिः स्वाहा॑ सि॒॒ही- (२३)

-र॑सि रायस्पोष॒वनिः स्वाहा॑ सि॒॒हीर॑स्यादित्य॒वनिः स्वाहा॑
सि॒॒हीर॑स्या वह दे॒वान्दे॒वय॑ते यज॑मानाय स्वाहा भूतेभ्यस्त्वा
विश्वायु॑रसि पृथि॒वीं द॑ह ध्रुव॒क्षिद॑स्यन्तरि॒क्षं द॑हाच्युत॒क्षिद॑सि
दिवं द॑हाग्नेर्भस्मा॑स्यग्नेः पुरी॑षमसि॥ (२४)

नामं सुप्रजा॒वनिः स्वाहा॑ सि॒॒हीः पञ्च॑त्रिंशच्च॥ [१२]

यु॒ञ्जते॒ मन॑ उ॒त यु॑ञ्जते धियो॒ विप्रा॒ विप्र॑स्य बृ॒हतो॒ विप॑श्चितः॥
वि हो॒त्रा दधे॑ वयुना॒विदे॒क इ॒न्मही॑ दे॒वस्य॑ सवि॒तुः परि॑ष्टुतिः॥
सु॒वाग्दे॒व दुर्या॑ आ व॑द दे॒वश्रु॑तौ दे॒वेष्वा घो॑षेथामा नो वी॒रो
जा॑यतां कर्म॒ण्यो य॑ सर्वेऽनु॒जीवा॑म॒ यो ब॑हूनामसद्व॒शी। इ॒दं
विष्णु॑र्वि च॒क्रमे॑ त्रे॒धा नि द॑धे प॒दम्। समू॑ढमस्य (२५)

पा॑सुर इरा॑वती धेनु॒मती॒ हि भू॒त॑सू॒यव॑सिनी॒ मन॑वे यश॒स्ये॑।

व्यस्कभ्राद्रोदसी विष्णुरेते दाधार पृथिवीमभितो मयूखैः॥ प्राची
 प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती ऊर्ध्वं यज्ञं नयतं मा जीह्वरतमत्र रमेथां
 वर्षमनृथिव्या दिवो वा विष्णवुत वा पृथिव्या महो वा विष्णवुत
 वाऽन्तरिक्षाद्धस्तौ पृणस्व बहुभिर्वसव्यैरा प्र यच्छ (२६)

दक्षिणादोत सव्यात्। विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्र वोचं यः
 पार्थिवानि विममे रजांसि यो अस्कभायदुत्तरं सधस्थं
 विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोः
 शजत्रे स्थो विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे
 त्वा॥ (२७)

अस्य यच्छैकान्नचत्वारिंशच्च॥

[१३]

कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीं याहि राजेवामवा इमेन।
 तृष्णीमनु प्रसितिं द्रूणानोऽस्तासि विध्यं रक्षसस्तपिष्ठैः॥ तवं
 भ्रमासं आशुया पतन्त्यनु स्पृश धृषता शोशुचानः। तपूष्प्यग्रे
 जुह्वा पतङ्गानसन्दितो वि सृज विष्वगुल्काः॥ प्रति स्पशो वि
 सृज तूर्णितमो भवा पायुर्विशो अस्या अदब्धः। यो नो दूरे
 अघशंसो (२८)

यो अन्त्यग्रे माकिष्टे व्यथिरा दधर्षीत्। उदग्रे तिष्ठ
 प्रत्याऽऽतनुष्व न्यमित्रा ओषतात्तिग्महेते। यो नो अरातिं
 समिधान चक्रे नीचा तं धक्ष्यतसं न शुष्कम्॥ ऊर्ध्वो भवं प्रति

वि॒ध्या॒ध्य॒स्मदा॒विष्कृ॑णुष्व॒ दैव्या॑न्य॒ग्ने। अव॑ स्थि॒रा त॑नुहि यातु॒जूना॑
जा॒मिमजा॑मिं॒ प्र मृ॑णीहि शत्रून्॥ स ते॑ (२९)

जानाति सु॒म॒तिं य॑विष्ठ॒ य ई॒व॑ते॒ ब्रह्म॑णे गा॒तुमै॑रत्। विश्वा॑न्य॒स्मै
सु॒दिना॑नि रा॒यो द्यु॒म॒न्य॒र्यो वि॒ दुरो॑ अ॒भि द्यौ॑त्॥ सेद॑ग्ने अस्तु सु॒भगः
सु॒दानु॑र्य॒स्त्वा नि॒त्येन॑ ह॒विषा॒ य उ॒क्थैः। पि॒प्री॑षति॒ स्व आ॒युषि॑ दुरो॒णे
वि॒श्वेद॑स्मै सु॒दिना॒ साऽस॑दि॒ष्टिः॥ अर्चा॑मि ते सु॒म॒तिं घोष्य॑र्वा॒ख्यं
ते वा॒वाता॑ जरता- (३०)

मि॒यङ्गीः। स्व॒श्वा॑स्त्वा सु॒रथा॑ म॒र्जये॑मा॒स्मे क्ष॒त्राणि॑ धा॒रये॑रनु
द्यून्॥ इ॒ह त्वा॒ भूर्या॑ च॒रेदु॑प॒ त्मन्दोषा॑वस्त॒र्दीदि॒वाऽसु॑मनु॒ द्यून्।
की॒ड॑न्त॒स्त्वा सु॒म॒न॑सः स॒पेमा॑भि द्यु॒म॒ना त॑स्थि॒वाऽसो॑ जना॑नाम्॥
य॒स्त्वा स्व॒श्वः सु॒हि॒र॒ण्यो अ॒ग्न उ॒प॒या॑ति॒ वसु॑म॒ता र॒थेन॑। तस्य॑
त्रा॒ता भ॑वसि॒ तस्य॑ स॒खा यस्त॑ आ॒ति॒थ्यमा॑नु॒षग्जु॑जोषत्॥ म॒हो
रु॑जामि (३१)

ब॒न्धु॒ता व॒चो॑भिस्त॒न्मा पि॒तु॒र्गोत॑मा॒दन्वि॑याय॥ त्वं नो॑ अ॒स्य
व॒च॑सश्चि॒किद्धि॑ हो॒त॒र्य॒विष्ठ॑ सु॒क्रतो॑ द॒मूनाः॥ अ॒स्व॒प्र॒ज॒स्तर॑णयः
सु॒शेवा॑ अ॒त॒न्द्रा॒सोऽवृ॑का अ॒श्रमि॑ष्ठाः। ते पा॒यवः॑ स॒ध्रिय॑श्चो नि॒षद्या॑
ऽग्ने तव॑ नः पा॒न्त्वमू॑र॥ ये पा॒यवो॑ मा॒मते॑यं ते॒ अग्ने॑ प॒श्य॑न्तो अ॒न्धं
दु॑रि॒ताद॑रक्षन्। र॒रक्ष॑ ता॒न्धसु॑कृ॒तो वि॒श्ववे॑दा॒ दि॒प्स॑न्त॒ इ॒द्रि॒पवो॑ ना
ह॑ (३२)

देभुः॥ त्वया वयं सधन्यस्त्वोतास्तव प्रणीत्यश्याम वाजान्।
 उभा शंसां सूदय सत्यतातेऽनुष्ठुया कृणुह्यहयाण॥ अया ते अग्ने
 समिधां विधेम प्रति स्तोमं शस्यमानं गृभाय। दहाशसौ रक्षसः
 पाह्यस्मान्द्रुहो निदोऽमित्रमहो अवद्यात्॥ रक्षोहणं वाजिनमाऽ-
 ऽजिघर्षि मित्रं प्रथिष्ठमुपं यामि शर्म। शिशानो अग्निः क्रतुभिः
 समिद्धः स नो दिवा (३३)

स रिषः पातु नक्तम्॥ वि ज्योतिषा बृहता भान्यग्निराविर्विश्वानि
 कृणुते महित्वा। प्रादेवीर्मायाः संहते दुरेवाः शिशीते शृङ्गे रक्षसे
 विनिक्षे॥ उत स्वानासो दिविषन्त्वग्नेस्तिग्मायुधा रक्षसे हन्तवा उ।
 मदे चिदस्य प्ररुजन्ति भामा न वरन्ते परिबाधो अदेवीः॥ (३४)

अघशंसः स ते जरता रुजामि ह दिवैकचत्वारिंशच्च॥ [१४]

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
 हस्ताभ्यामाददेऽभ्रिरसि नारिरसि परिलिखितं रक्षः परिलिखिता
 अरातय इदमहं रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान् द्वेष्टि
 यं च वयं द्विष्म इदमस्य ग्रीवा अपि कृन्तामि दिवे त्वा-
 ऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा शुन्धतां लोकः पितृषदनो यवोऽसि

यवयास्मद्वेषो (१)

यवयारातीः पितृणां सदनमस्युद्विवं स्तभानाऽन्तरिक्षं पृण
 पृथिवीं दृह द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोतु मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा
 ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिं सुप्रजावनिं रायस्पोषवनिं पर्यूहामि ब्रह्म
 दृह क्षत्रं दृह प्रजां दृह रायस्पोषं दृह घृतेन द्यावापृथिवी
 आ पृणेत्यामिन्द्रस्य सदाऽसि विश्वजनस्य छाया परि त्वा गिर्वणो
 गिर इमा भवन्तु विश्वतो वृद्धायुमनु वृद्धयो जुष्टा भवन्तु जुष्टय
 इन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य ध्रुवमस्यैन्द्रमसीन्द्राय त्वा॥ (२)

द्वेष इमा अष्टादश च॥

[१]

रक्षोहणो वलगहनो वैष्णवान्खनामीदमहं तं वलगमुद्वपामि
 यं नः समानो यमसमानो निचखानेदमैनमधरं करोमि यो नः
 समानो योऽसमानोऽरातीयति गायत्रेण छन्दसाऽवबाढो वलगः
 किमत्र भद्रं तत्रौ सह विराडसि सपत्नहा सम्राडसि भ्रातृव्यहा
 स्वराडस्यभिमातिहा विश्वाराडसि विश्वासां नाष्ट्राणां हन्ता (३)

रक्षोहणो वलगहनः प्रोक्षामि वैष्णवान् रक्षोहणो वलगहनोऽव
 नयामि वैष्णवान् यवोऽसि यवयास्मद्वेषो यवयाराती रक्षोहणो
 वलगहनोऽव स्तृणामि वैष्णवान् रक्षोहणो वलगहनोऽभि
 जुहोमि वैष्णवान् रक्षोहणो वलगहनावुपं दधामि वैष्णवी
 रक्षोहणो वलगहनो पर्यूहामि वैष्णवी रक्षोहणो वलगहनो परि

स्तृणामि वैष्ण॒वी र॑क्षो॒हणौ॑ वल॒ग॒हनौ॑ वैष्ण॒वी बृ॒हन्न॑सि बृ॒हद्वा॑वा
बृ॒हती॑मिन्द्रा॒य वाच॑ वद॥ (४)

हुन्तेन्द्रा॒य द्वे च॑॥ [२]

वि॒भूर॑सि प्रवा॒ह॒णो॒ वहि॑रसि ह॒व्य॒वा॒ह॒नः श्वा॒त्रो॒-
ऽसि॑ प्रचे॒तास्तु॑थो॒ऽसि॑ वि॒श्ववे॑दा उ॒शि॒ग॑सि क॒विर॒ङ्घा॑रिरसि
ब॒म्भारि॑रव॒स्युर॑सि दु॒व॒स्वाञ्छु॑भ्यूर॑सि मा॒र्जा॒ली॒यः स॒म्रा॒ड॑सि
कृ॒शानुः॑ परि॒षद्यो॑ऽसि प॒व॒मानः॑ प्र॒त॒क्का॑ऽसि नभ॑स्वा॒नसं॑मृष्टो॒ऽसि॑
ह॒व्य॒सू॒द ऋ॒तधा॑मा॒ऽसि॑ सु॒व॒ज्योति॑र्ब्रह्म॒ज्योति॑रसि सु॒व॒र्धमा॑ऽजो॒-
ऽस्ये॑क॒पाद॑हि॒रसि॑ बु॒ध्रियो॑ रौ॒द्रेणा॑नी॒केन॑ पा॒हि मा॑ऽग्ने पि॒पृहि॑ मा॒-
मा मा॑ हि॒ःसीः॥ (५)

अनी॑किनाष्टौ च॑॥ [३]

त्व॑ श॒ सोम॑ तनू॒कृ॒द्धो॒ द्वेषो॑भ्यो॒ऽन्यकृ॑तेभ्य उ॒रु य॒न्ता॒सि॑
वरू॒थः॒ स्वाहा॑ जुषा॒णो अ॒सुरा॒ज्य॑स्य वेतु॒ स्वाहा॑ऽयं नो॑
अ॒ग्निर्व॑रि॒वः कृ॒णोत्व॑यं मृ॒धः पु॒र ए॑तु प्रभि॒न्दन्॑। अ॒यः श॒त्रूञ्ज॑यतु
ज॒र॒ह॒षा॒णोऽयं॑ वाजं॒ जय॑तु वाजं॒सातौ॑॥ उ॒रु वि॑ष्णो॒ वि क्र॑मस्वो॒रु
क्षया॑य नः कृ॒धि। घृ॒तं घृ॑तयो॒ने पिब॑ प्र॒प्र य॒ज्ञप॑तिं ति॒र॥ सोमो॑
जिगा॑ति गातु॒विद् (६)

दे॒वाना॑मेति निष्कृ॒तमृ॑तस्य॒ योनि॑मा॒सद्म॑दि॒त्याः स॒दो॒-
ऽस्य॑दि॒त्याः सद् आ॒ सी॑दैष वो॒ देव॑ स॒वितुः॑ सोम॒स्तः॑ र॒क्षध्वं॑

मा वो दभदेतत् त्व९ सोम देवो देवानुपांगा इदमहं मनुष्यो
मनुष्यान्त्सह प्रजया सह रायस्पोषेण नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्य
इदमहं निर्वरुणस्य पाशात्सुवरभि (७)

वि ख्येषं वैश्वानरं ज्योतिरग्रे व्रतपते त्वं व्रतानां व्रतपतिरसि
या मम तनूस्त्वय्यभूदिय९ सा मयि या तवं तनूर्मय्यभूदेषा सा
त्वयि यथायथं नौ व्रतपते व्रतिनोर्व्रतानि॥ (८)

गातुविदभ्येकत्रि९ शच्च॥ [४]

अत्यन्यानगां नान्यानुपांगामर्वाक्त्वा परैरविदं परोऽवरैस्तं
त्वा जुषे वैष्णवं देवयज्यायै देवस्त्वा सविता मध्वाऽनक्तोषधे
त्रायस्वेन९ स्वधिते मेन९ हि९सीर्दिवमग्रेण मा लेखीरन्तरिक्षं
मर्धेन मा हि९सीः पृथिव्या सं भवं वनस्पते शतवल्शो वि रोह
सहस्रवल्शा वि वय९ रुहेम यं त्वाऽय९ स्वधितिस्तेतिजानः
प्रणिनाय महते सौभगायाऽच्छिन्नो रायः सुवीरः॥ (९)

यं दशं च॥ [५]

पृथिव्यै त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वा शुन्यतां लोकः
पितृषदनो यवोऽसि यवयास्मद् द्वेषो यवयारांतीः पितृणा९
सदनमसि स्वावेशोऽस्यग्रेगा नैतृणां वनस्पतिरधि त्वा स्थास्यति
तस्य वित्ताद्देवस्त्वा सविता मध्वाऽनक्तु सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य
उद्विव९ स्तभानान्तरिक्षं पृण पृथिवीमुपरेण दृ९ह ते ते

धामान्युश्मसी (१०)

गम॒ध्ये गावो॒ यत्र॒ भूरि॑शृङ्गा अ॒यासः॑। अत्राह॒ तदुरु॑गायस्य
 विष्णोः॑ पर॒मं प॒दम॑वं भाति॒ भूरैः॑॥ विष्णोः॑ कर्मा॑णि पश्यत॒ यतो॑
 व्र॒तानि॑ पस्प॒शे। इन्द्र॑स्य युज्यः सखा॑॥ तद्विष्णोः॑ पर॒मं प॒दं सदा॑
 पश्यन्ति॑ सूरयः॑। दि॒वीव॒ चक्षु॑रात॑तम्॥ ब्र॒ह्मव॑निं त्वा क्षत्र॒वनि॑
 सुप्रजा॒वनि॑ राय॒स्पोष॑वनिं पर्यू॑हामि ब्रह्म॑ दृ॒ह क्ष॒त्रं दृ॒ह प्र॒जां
 दृ॒ह रा॒यस्पोषं॑ दृ॒ह परि॑वीर॑सि परि॑ त्वा दैवी॑र्विशो॑ व्ययन्तां
 परी॑मं रा॒यस्पोषो॑ यज॑मानं मनु॒ष्या अ॒न्तरि॑क्षस्य त्वा सा॒नाव॑व
 गू॒हामि॑॥ (११)

उश्मसी पोषमेकात्रविंशतिश्च॥

[६]

इ॒षे त्वो॑प॒वीर॒स्युपो॑ दे॒वान्दैवी॑र्वि॒शः प्रा॒गुर्व॒ह्नीरु॒शिजो॑ बृह॑स्पते
 धा॒रया॒ वसू॑नि ह॒व्या तै॑ स्वदन्तां दे॒वं त्वष्ट॑र्वसुं रण॒व रेव॑ती
 रम॑ध्वम॒ग्नेर्जनि॑त्र॒मसि॑ वृष॑णौ स्थ उ॒र्वश्य॑स्यायुर॑सि पुरु॒रवा॑
 घृ॒तेना॒क्ते वृष॑णं दधाथां गाय॒त्रं छन्दो॑ऽनु प्र जा॑यस्व त्रैष्टु॒भं जाग॑तं
 छन्दो॑ऽनु प्रजा॑यस्व भव॑तं (१२)

नः॑ सम॑नसौ॒ समो॑कसावरेपसौ॑। मा य॒ज्ञं हि॑सिष्टं मा
 य॒ज्ञप॑तिं जातवेदसौ शि॒वौ भ॑वतम॒द्य नः॑॥ अ॒ग्नाव॑ग्निश्चरति प्रविष्ट
 ऋ॒षीणां॑ पु॒त्रो अ॑धि॒राज॑ ए॒षः। स्वा॒हाकृ॑त्य ब्रह्म॑णा ते जुहोमि॒ मा
 दे॒वानां॑ मिथु॒याक॑र्भाग॒धेयम्॑॥ (१३)

भवतुमेकत्रिंशच्च॥

[७]

आ दद ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेनाऽऽरभे धर्षा
 मानुषान्द्व्यस्त्वौषधीभ्यः प्रोक्षाम्यपां पेरुरसि स्वात्तं चिथ्सदेवः
 हव्यमापो देवीः स्वदतैनः सं ते प्राणो वायुना गच्छताः
 सं यजत्रैरङ्गानि सं यज्ञपतिराशिषा घृतेनाक्तौ पशुं त्रायेथाः
 रेवतीर्यज्ञपतिं प्रियधाऽऽविंशतोरो अन्तरिक्ष सजूर्देवेन (१४)

वातेनाऽस्य हविषस्मना यज्ञ समस्य तनुवा भव वर्षीयो
 वर्षीयसि यज्ञे यज्ञपतिं धाः पृथिव्याः सम्पृचः पाहि नमस्त
 आतानाऽनुर्वा प्रेहि घृतस्य कुल्यामनु सह प्रजया सह
 रायस्पोषेणाऽऽपो देवीः शुद्धायुवः शुद्धा यूयं देवाः ऊङ्क् शुद्धा
 वयं परिविष्टाः परिवेष्टारो वो भूयास्म॥ (१५)

देवेन चतुश्चत्वारिंशच्च॥

[८]

वाक्त् आ प्यायतां प्राणस्त आ प्यायतां चक्षुस्त आ प्यायताः
 श्रोत्रं त आ प्यायतां या ते प्राणाञ्छुग्जुगाम या चक्षुर्या श्रोत्रं यत्
 ते क्रूरं यदास्थितं तत् त आ प्यायतां तत् त एतेन शुन्धतां नाभिस्त
 आ प्यायतां पायुस्त आ प्यायताः शुद्धाश्चरित्राः शमद्भ्यः (१६)

शमोषधीभ्यः शं पृथिव्यै शमहोभ्यामोषधे त्रायस्वैनः
 स्वधिते मेनः हिंसी रक्षसां भागोऽसीदमहः रक्षोऽधमं तमो
 नयामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमेनमधमं तमो

नयामी॒षे त्वा॑ घृ॒तेन॑ द्यावापृथि॒वी प्रो॒र्ण्वा॒थाम॑च्छि॒न्नो रायः॑ सु॒वीरं॑
उ॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हि वा॒यो वी॒हि स्तो॒काना॑ऽ॒ स्वाहो॒र्ध्वन॑भसं मारु॒तं
गच्छ॑तम्॥ (१७)

अ॒द्यो वी॒हि प॒ञ्च च॥ [१]

सं ते॒ मन॑सा॒ मनः॑ सं प्रा॒णेन॑ प्रा॒णो जु॒ष्टं दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं
घृ॒तव॒थ्स्वाहै॒न्द्रः प्रा॒णो अ॒ङ्गेअ॒ङ्गे नि दै॒ध्यदै॒न्द्रोऽपा॒नो अ॒ङ्गेअ॒ङ्गे
वि बो॑भुव॒द्देवं॑ त्वष्ट॒र्भूरि॑ ते॒ सः॑ संमेतु विषु॒रूपा॒ यथ॑सल॒क्ष्माणो॑
भव॑थ दे॒वत्रा॑ यन्त॒मव॑से सखा॒योऽनु॑ त्वा मा॒ता पि॒तरौ॑ मदन्तु
श्रीर॑स्य॒ग्निस्त्वा॑ श्रीणा॒त्वापः॑ सम॑रिण॒न्वात॑स्य (१८)

त्वा ध्र॒ज्यै पृ॒ष्णो र॒ह्या अ॒पामो॑ष॒धीना॑ऽ॒ रोहि॑ष्यै घृ॒तं
घृ॒तपा॑वानः पिबत॒ वसा॑ वसापा॒वानः पि॑बता॒न्तरि॑क्षस्य ह॒विर॑सि
स्वाहा॑ त्वाऽन्त॒रिक्षा॑य दि॒शः प्र॒दिश॑ आ॒दिशो॑ वि॒दिश॑ उ॒द्दिशः॑
स्वाहा॑ दि॒ग्भ्यो नमो॑ दि॒ग्भ्यः॥ (१९)

वा॒तस्या॒ष्टावि॑ंशतिश्च॥ [१०]

स॒मु॒द्रं गच्छ॑ स्वाहाऽन्त॒रिक्षं॑ गच्छ॑ स्वाहा॑ दे॒वः स॑वि॒तारं॑ गच्छ॑
स्वाहा॑ऽहो॒रात्रे॑ गच्छ॑ स्वाहा॑ मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ॑ स्वाहा॑ सोमं॑ गच्छ॑
स्वाहा॑ य॒ज्ञं गच्छ॑ स्वाहा॑ छन्दा॑सि गच्छ॑ स्वाहा॑ द्यावापृथि॒वी
गच्छ॑ स्वाहा॑ नभो॑ दि॒व्यं गच्छ॑ स्वाहा॑ऽग्निं वै॒श्वान॑रं गच्छ॑ स्वाहा॑

ऽद्भ्यस्त्वौषधीभ्यो॒ मनो॑ मे॒ हार्दिं॑ यच्छ॒ तनू॑ त्वचं॑ पु॒त्रं न॑प्तारमशीय॒
शु॒ग॑सि॒ तम॑भि॒ शौच॑ यो॑ऽस्मान् द्वेष्टि॒ यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मो धाम्नो॑ धाम्नो॒
राज॑न्नितो वरुण॒ नो मु॒ञ्च॒ यदा॑पो॒ अघ्निया॑ वरुणेति॒ शपा॑महे॒ ततो॑
वरुण॒ नो मु॒ञ्च॥ (२०)

अ॒सि प॒ट्वि॑शतिश्च॥ [११]

ह॒विष्म॑तीरि॒मा आपो॑ ह॒विष्मा॑न् दे॒वो अ॑ध्व॒रो ह॒विष्मा॑ ५ आ
वि॒वास॑ति॒ ह॒विष्मा॑ ५ अस्तु॒ सूर्यः॑॥ अ॒ग्नेर्वो॑ऽप॒न्नगृ॑हस्य॒ सदा॑सि
सा॒दया॑मि सु॒म्राय॑ सु॒मिनीः॑ सु॒म्रे मा॑ धत्तेन्द्रा॒ग्नियो॑र्भा॒ग॒धेयीः॑ स्थ
मि॒त्रावरु॑णयोर्भा॒ग॒धेयीः॑ स्थ॒ विश्वे॑षां दे॒वानां॑ भा॒ग॒धेयीः॑ स्थ॒ यज्ञे॑
जा॒गृत॑॥ (२१)

ह॒विष्म॑तीश्चतु॑न्नि॒शत्॥ [१२]

हृ॒दे त्वा॒ मन॑से॒ त्वा दि॒वे त्वा॒ सूर्या॑य॒ त्वोर्ध्व॑मिमम॑ध्व॒रं कृ॑धि
दि॒वि दे॒वेषु॑ हो॒त्रा यच्छ॑ सोमं॒ राज॑त्रेह्यव॒ रोह॑ मा भेर्मा॒ सं
वि॒क्था मा॑ त्वा॒ हि॒सिषं॑ प्र॒जास्त्वमु॑पाव॒रोह॑ प्र॒जास्त्वामु॑पाव॒रोह॑न्तु
शृ॒णोत्व॑ग्निः स॒मिधा॑ ह॒वं मे॑ शृ॒ण्वन्त्वापो॑ धि॒षणा॑श्च दे॒वीः। शृ॒णोत॑
ग्रा॒वाणो॑ वि॒दुषो॑ नु॒ (२२)

य॒ज्ञ ५ शृ॒णोतु॑ दे॒वः सं॑वि॒ता ह॒वं मे॑। दे॒वीरा॑पो अ॒पां न॑पा॒द्य
ऊ॒र्मिर्ह॑वि॒ष्य इ॒न्द्रिया॑वा॒न्मदि॑न्त॒मस्तं॑ दे॒वेभ्यो॑ दे॒वत्रा॑ ध॒त्त शु॒क्र ५

शुक्रपेभ्यो येषां भागः स्थ स्वाहा कार्ष्णि॑रस्यपा॒पां मृ॒ध्रः संमु॒द्रस्य॑
वोक्षि॑त्या उन्नये। यम॑ग्रे पृथ्सु मर्त्य॑मावो वाज॑ेषु यं जुनाः। स यन्ता
शश्व॑तीरिषः॥ (२३)

नु समच॑त्वारि॒शच्च॥

[१३]

त्वम॑ग्रे रु॒द्रो असु॑रो म॒हो दि॒वस्त्व॑ः शर्धो॑ मारु॑तं पृ॒क्ष ईशि॑षे।
त्वं वातै॑ररु॒णैर्या॑सि शङ्ग॑यस्त्वं पू॒षा वि॑ध॒तः पा॑सि नु त्मना॑॥ आ वो
राजा॑नमध्व॒रस्य॑ रु॒द्रः होता॑रः सत्य॑यज॒ः रोद॑स्योः। अ॒ग्निं पुरा
तनयि॑त्नोरचि॒त्ताद्धि॑रण्यरूपमव॑से कृ॒णुध्व॑म्॥ अ॒ग्निर्होता॑ निष॑सादा
यजी॑यानुपस्थे मा॒तुः सु॑र॒भावु॑ लोके। युवा॑ क॒विः पु॑रुनिष्ठ - (२४)

ऋ॒तावा॑ ध॒र्ता कृ॑ष्टीनामु॒त मध्य॑ इ॒द्धः॥ सा॒ध्वीम॑क॒र्देव॑वी॒तिं नो
अ॒द्य य॒ज्ञस्य॑ जि॒ह्वाम॑वि॒दाम॑ गुह्या॑म्। स आयु॑रागा॒त्सुर॑भिर्वसा॑नो
भ॒द्राम॑क॒र्देव॑ह॒तिं नो अ॒द्य॥ अ॒क्रन्द॑द॒ग्निः स्तन॑यन्नि॒व द्यौः क्षामा॑
रेरि॑हद्वीरु॒धः सम॑ञ्जन्। स॒द्यो ज॑ज्ञा॒नो वि॑हीमि॒द्धो अ॒ख्यदा॑ रोद॑सी
भानु॑ना॒ भात्य॑न्तः॥ त्वे वसू॑नि पु॒र्वणी॑क (२५)

होत॑र्दोषा वस्तो॑रेरि॒रे य॒ज्ञिया॑सः। क्षामे॑व वि॒श्वा भु॑वनानि
यस्मि॑न्त्सः सौभ॑गानि दधि॑रे पा॒वके॑॥ तुभ्यं॑ ता अ॒ङ्गिर॑स्तम
वि॒श्वाः सु॑क्षितयः पृथ॑क्। अ॒ग्रे का॑मा॒य येमि॑रे॥ अ॒श्याम॑ तं
का॒मम॑ग्रे तवो॒त्यश्या॑म॒ रयि॑ः र॒यिवः॑ सु॒वीर॑म्। अ॒श्याम॑ वाज॑म॒भि
वा॒जय॑न्तोऽश्या॑म॒ द्यु॒म्नम॑जरा॒जर॑ ते॥ श्रेष्ठ॑ यविष्ठ भार॒ताग्ने॑

द्युमन्तमाभर। (२६)

वसो॑ पुरु॒स्पृह॑ र॒यिम्॥ स श्वि॑ता॒नस्त॑न्य॒तू रो॑चन॒स्था
अ॒जरे॑भिर्नान॑दद्वि॒र्यवि॑ष्ठः। यः पा॑व॒कः पु॑रु॒तमः पु॑रू॒णि
पृ॒थून्पृ॒थि॒रनु॑याति॒ भर्व॑न्॥ आयु॑ष्टे वि॒श्वतो॑ दध॒द्यम॑ग्निर्वि॒र॑ण्यः।
पुन॑स्ते प्रा॒ण आय॑ति॒ परा॒ यक्ष्म॑ सुवामि ते॥ आ॒युर्दा अ॑ग्रे
ह॒विषो॑ जुषा॒णो घृ॑तप्र॒तीको॑ घृ॒तयो॑निरेधि। घृ॒तं पी॒त्वा मधु॑ चारु॒
गव्यं॑ पि॒तेव॑ पु॒त्रम॑भि (२७)

र॒क्षता॑दिमम्॥ तस्मै॑ ते प्र॒ति॒ह॒र्यते॑ जा॒तवे॑दो वि॒च॑र॒षणे॑। अ॒ग्रे
जना॑मि सु॒ष्टुति॑म्॥ दि॒वस्परि॑ प्रथ॒मं ज॑ज्ञे अ॒ग्निर॒स्मद् द्वि॑तीयं
परि॑ जा॒तवे॑दाः। तृ॒तीयं॑म॒प्सु नृ॑मणा॒ अज॑स्रमि॒न्धान॑ ए॒नं ज॑रते
स्वा॒धीः॥ शुचि॑ः पा॒वक॑ व॒न्द्योऽग्रे॑ बृ॒हद्वि॑ रो॒चसे॑। त्वं घृ॑तेभि॒राहु॑तः॥
दृ॒शानो॑ रु॒क्म उ॒र्व्या व्य॑द्यौद् दु॒र्म॒र॒षमा॑युः श्रि॒ये रु॑चा॒नः। अ॒ग्निर॒मृतो॑
अ॒भ॒वद्वयो॑भिर्- (२८)

यदे॑नं द्यौर॒जन॑य॒त्सुरे॑ताः॥ आ य॒दि॒षे नृ॑पतिं तेज॒ आ॒न॒द्बु॒चि
रेतो॑ निषि॑क्तं द्यौर॒भीकै॑। अ॒ग्निः श॑र्ध॒मन॑वद्यं यु॒वान॑ः स्वा॒धियं॑
जन॑य॒त्सूद॑र्यच्च॥ स ते॒जी॒यसा॑ मन॑सा॒ त्वोर्त॑ उ॒त शि॑क्ष स्व॒प॒त्यस्य॑
शि॒क्षोः। अ॒ग्रे रा॒यो नृ॑त॒मस्य॑ प्रभू॑तौ भू॒याम॑ ते सु॒ष्टुत॑यश्च॒ वस्वः॑॥
अ॒ग्रे स॑ह॒न्त॒मा भ॑र द्यु॒म॒स्य प्रा॑स॒हा र॒यिम्। वि॒श्वा य॑श्- (२९)

च॑र॒षणी॒र॒भ्यासा॑ वा॒जेषु॑ सा॒स॒हत्॥ तम॑ग्रे पृ॒तना॑सह॑ र॒यि॑

सहस्व आ भ॑र। त्व॑ हि स॒त्यो अ॒द्भुतो दा॒ता वा॒जस्य गो॑म॒तः॥
 उ॒क्षान्ना॑य व॒शान्ना॑य सोम॑पृ॒ष्ठाय वे॒धसे॑। स्तोमै॑र्वि॒धेमा॒ग्रये॑॥ व॒द्वा हि
 सू॒नो अ॒स्य॑द्वा॒सद्वा च॒क्रे अ॒ग्निर्ज॒नुषा॒ज्मान॑म्। स त्वं न॑ ऊ॒र्जस॒न्
 ऊ॒र्ज धा॒ राजे॑व जेरवृ॒के क्षे॑ष्यन्तः॥ अ॒ग्र आ॒यू॑षि (३०)

पव॑स् आ सु॒वोर्ज॒मिषं॑ च नः। आ॒रे बा॑धस्व दु॒च्छुना॑म्॥ अ॒ग्ने
 पव॑स्व स्व॒पा अ॒स्मे वर्चः॑ सु॒वीर्य॑म्। दध॑त्पोष॑ र॒यिं म॒यि॥ अ॒ग्ने
 पाव॑क रो॒चिषा॑ म॒न्द्रया॑ देव जि॒ह्वया॑। आ दे॒वान् व॑क्षि॒ यक्षि॑ च॥
 स नः॑ पाव॑क दी॒दिवो॒ऽग्ने दे॒वा इ॒हा व॑ह। उप॑ य॒ज्ञ इ॒ह वि॒श्व नः॑॥
 अ॒ग्निः शुचि॑व्रतत॒मः शुचि॑र्वि॒प्रः शुचि॑ः क॒विः। शुची॑ रोच॒त आहु॑तः॥
 उद॑ग्ने शुच॑य॒स्तव॑ शु॒क्रा भ्राज॑न्त ईर॒ते। तव॑ ज्योती॑ ऽ॒प्यर्च॑यः॥ (३१)

पुरु॒निष्ठः पु॑र्वणीक भ॒रा॒ऽभि व॒योभि॑र्य आ॒यू॑षि वि॒प्रः शुचि॑श्चतु॒र्दश॑ च॥ [१४]

[देवस्य॑ रक्षो॒हणो॑ वि॒भूस्त्व॑ सो॒मात्य॑न्या॒नगा॑ पृथि॒व्या इ॒षे त्वा॒ऽऽदे॑दे॒ वाक्ते॑ सं ते॒ समु॒द्र॑
 ह॒विष्म॑तीर॒हृदे॑ त्वम॑ग्ने रु॒द्रश्चतु॒र्दश॑॥ देवस्य॑ ग॒म्ये ह॒विष्म॑तीः पव॑स् एक॑त्रि॑ंशत्॥ दे॒वस्या॒र्चयः॑॥]

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

आ द॑दे॒ ग्रावा॑स्यध्व॒रकृ॑द् दे॒वेभ्यो॑ ग॒म्भीर॑मि॒मम॑ध्व॒रं कृ॑ध्युत्त॒मेन॑
 प॒विने॑न्द्रा॒य सोम॑ इ॒ सुषु॑तं मधु॑मन्तं प॒यस्व॑न्तं वृ॒ष्टि॒वनि॑मिन्द्रा॒य
 त्वा वृ॒त्रघ्न॑ इन्द्रा॒य त्वा वृ॒त्रतु॑र॒ इन्द्रा॑य त्वा॒ऽभिमा॑ति॒घ्न इन्द्रा॑य

त्वाऽऽदित्यवतु इन्द्राय त्वा विश्वदैव्यावते श्वात्राः स्थं वृत्रतुरो
 राधोगूर्ता अमृतस्य पत्नीस्ता देवीर्देवत्रेमं यज्ञं धत्तोपहूताः सोमस्य
 पिबतोपहूतो युष्माक९ (१)

सोमः पिबतु यत्ते सोम दिवि ज्योतिर्यत् पृथिव्यां
 यदुरावन्तरिक्षे तेनास्मै यजमानायोरु राया कृध्यधि दात्रे वोचो
 धिषणे वीडू सती वीडयेथामूर्जं दधाथामूर्जं मे धत्तं मा वा९
 हि९सिषं मा मां हि९सिष्टं प्रागपागुदगधराक्तास्त्वा दिश आ
 धावन्त्वम्ब नि ष्वर। यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृवि तस्मै ते सोम
 सोमाय स्वाहा॥ (२)

युष्माक९ स्वर यत्ते नवं च॥ [१]

वाचस्पतये पवस्व वाजिन् वृषा वृष्णो अ९शुभ्यां गर्भंस्तिपूतो
 देवो देवानां पवित्रमसि येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वा स्वां कृतोऽसि
 मधुमतीर्न इषस्कृधि विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो
 मनस्त्वाष्ट्वन्तरिक्षमन्विहि स्वाहा त्वा सुभवः सूर्याय देवेभ्यस्त्वा
 मरीचिपेभ्य एष ते योनिः प्राणाय त्वा॥ (३)

वाचः सप्तचत्वारि९शत्॥ [२]

उपयामगृहीतोऽस्यन्तर्यच्छ मघवन् पाहि सोमंमुरुष्य रायः
 समिषो यजस्वान्तस्ते दधामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्ष९

स॒जोषा॑ दे॒वैरव॑रैः परै॑श्चान्त॒र्यामे॑ म॒घवन् माद॑यस्व॒ स्वां कृ॑तोऽसि॒
मधु॑मती॒र्न इष॑स्कृ॒धि विश्वे॑भ्यस्त्वेन्द्रि॒येभ्यो॑ दि॒व्येभ्यः॑ पार्थि॒वेभ्यो॑
मन॑स्त्वाष्ट्र॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हि स्वाहा॑ त्वा सु॒भवः सूर्या॑य दे॒वेभ्य॑स्त्वा
मरी॑चिपेभ्य॑ ए॒ष ते योनि॑रपा॒नाय॑ त्वा॥ (४)

दे॒वेभ्यः॑ स॒प्त च॑॥ [३]

आ वा॑यो भूष शुचि॒पा उप॑ नः सु॒हस्रं॑ ते नि॒युतो॑ विश्व॒वार।
उपो॑ ते अ॒न्धो मद्य॑मयामि॒ यस्य॑ दे॒व दधि॑षे पू॒र्वपे॑यम्॥
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि वा॒यवे॑ त्वेन्द्र॒वायू॑ इ॒मे सु॒ताः। उप॑ प्रयो॒भिरा
ग॑त॒मिन्द्र॑वो वामु॒शन्ति॑ हि॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्र॒वायु॑भ्यां त्वैष ते
योनिः॑ स॒जोषा॑भ्यां त्वा॥ (५)

आ वा॑यो त्रि॒च॒त्वारि॑शत्॥ [४]

अ॒यं वा॑ मि॒त्रावरु॑णा सु॒तः सोम॑ ऋ॒तावृ॑धा। ममेदि॒ह श्रु॑त॒ं
हव॑म्। उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि मि॒त्रावरु॑णाभ्यां त्वैष ते योनि॑र् ऋ॒तायु॑-
भ्यां॑ त्वा॥ (६)

अ॒यं वा॑ वि॒श॒न्तिः॥ [५]

या वा॑ क॒शा मधु॑म॒त्यश्वि॑ना सू॒नृता॑वती। तया॑ य॒ज्ञं मि॑मिक्षतम्।
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒श्विभ्यां॑ त्वैष ते योनि॑र्मा॒र्ध्वीभ्यां॑ त्वा॥ (७)

या वा॑म॒ष्टाद॑श॥ [६]

प्रा॒तर्यु॒जौ वि मु॒च्येथा॒मश्वि॑ना॒वेह ग॑च्छ॒तम्। अ॒स्य सोम॑स्य
पी॒तये॑॥ उ॒पया॒मगृ॑हीतोऽस्य॒श्विभ्या॑ त्वैष ते योनि॑र॒श्विभ्या॑ त्वा॥ (८)

प्रा॒तर्यु॒जावेका॑त्रवि॒शतिः॥ [७]

अ॒यं वे॒नश्चो॑दय॒त् पृ॒श्निग॑र्भा॒ ज्योति॑र्जरायू रज॑सो वि॒माने॑।
इ॒मम॑पा॒ संङ्ग॑मे सूर्य॑स्य॒ शिशुं॑ न वि॒प्रां म॒तिभी॑ रिहन्ति॥
उ॒पया॒मगृ॑हीतोऽसि॒ शण्डा॑य त्वैष ते योनि॑र्वी॒रता॑ पाहि॥ (९)

अ॒यं वे॒नः प॒ञ्चवि॑शतिः॥ [८]

तं प्र॒त्नथा॑ पूर्॒वथा॑ वि॒श्वथे॒मथा॑ ज्येष्ठ॒तातिं॑ ब॒र्हिष॑द॒ सुव॑र्वि॒दं
प्रती॑ची॒नं वृ॒जनं॑ दोह॑से गि॒राऽऽशुं॑ जय॑न्त॒मनु॑ यासु॒ वर्ध॑से।
उ॒पया॒मगृ॑हीतोऽसि॒ मर्का॑य त्वैष ते योनिः॑ प्र॒जाः पा॑हि॥ (१०)

त॒ ष॒ड्वि॑शतिः॥ [९]

ये दे॒वा दि॒व्येका॑दश॒ स्थ पृ॒थिव्या॑मध्येका॑दश॒ स्थाऽप्सु॑षदो॑
महि॑नैका॑दश॒ स्थ ते दे॒वा य॒ज्ञमि॑मं जु॒षध्व॑मुपया॒मगृ॑हीतो-
ऽस्या॒ग्रय॑णोऽसि॒ स्वा॑ग्रय॒णो जि॒न्वं य॒ज्ञं जि॒न्वं य॒ज्ञप॑तिम॒भि
सर्व॑ना पाहि॒ विष्णु॑स्त्वां पा॑तु॒ विशं॑ त्वं पा॑हीन्द्रि॒येणै॑ष ते
योनि॑र्वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (११)

ये दे॒वास्त्रि॑च॒त्वारि॑शत्॥ [१०]

त्रिंशत्त्रयंश्च गणिनो रुजन्तो दिवः रुद्राः पृथिवीं च सचन्ते।
 एकादशासौ अप्सुषदः सुतः सोमं जुषन्ताः सर्वनाय विश्वे॥
 उपयामगृहीतोऽस्याग्रयणोऽसि स्वाग्रयणो जिन्व यज्ञं जिन्व
 यज्ञपतिमभि सर्वना पाहि विष्णुस्त्वां पातु विशं त्वं पाहीन्द्रियेणैष
 ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः॥ (१२)

त्रिंशद् द्विचत्वारिंशत्॥ [११]

उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत उक्थायुवे
 यत् तं इन्द्र बृहद्वयस्तस्मै त्वा विष्णावे त्वेष ते योनिरिन्द्राय
 त्वोक्थायुवे॥ (१३)

उपयामगृहीतो द्वाविंशतिः॥ [१२]

मूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृताय जातमग्निम्।
 कविः सम्राजमतिथिं जनानामासन्ना पात्रं जनयन्त देवाः॥
 उपयामगृहीतोऽस्यग्रये त्वा वैश्वानराय ध्रुवोऽसि ध्रुवक्षितिर्ध्रुवाणां
 ध्रुवतमोऽच्युतानामच्युतक्षित्तम एष ते योनिरग्रये त्वा
 वैश्वानराय॥ (१४)

मूर्धानं पञ्चत्रिंशत्॥ [१३]

मधुश्च माधवश्च शुक्रश्च शुचिश्च नभश्च नभस्यश्वेषश्चोर्जश्च
 सहश्च सहस्यश्च तपश्च तपस्यश्चोपयामगृहीतोऽसि सः सप्तो-

ऽस्य॑ ह॒स्प॒त्याय॑ त्वा॥ (१५)

मधु॑न्नि॒शत॑॥ [१४]

इन्द्रा॑ग्नी॒ आ ग॑त॒ः सु॒तं गी॒र्भिर्न॑भो॒ वरे॑ण्यम्। अ॒स्य पा॑तं
धि॒येषि॑ता॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॒ग्निभ्या॑ त्वैष ते॒ योनि॑रिन्द्रा॒ग्नि॒भ्या॑ त्वा॥ (१६)

इन्द्रा॑ग्नी॒ वि॒शतिः॑॥ [१५]

ओमा॑सश्च॒रष॑णीधृतो॒ विश्वे॑ दे॒वासु॒ आ ग॑त। दा॒श्वा॒ः सो॑
दा॒शुषः॑ सु॒तम्॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि॒ विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॑ ए॒ष ते॒
योनि॑र्विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (१७)

इन्द्रा॑ग्नी॒ ओमा॑सो॒ वि॒शतिर्वि॑शतिः॥ [१६]

म॒रुत्व॑न्तं वृष॒भं वा॑वृधा॒नम॑क॒वारिं दि॒व्यं शा॒समिन्द्र॑म्।
वि॒श्वा॒सा॒हम॑व॒से नू॑त॒नायो॒ग्रं स॑हो॒दामि॑ह त॒ं हु॑वेम॥
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॒य त्वा म॒रुत्व॑न्त ए॒ष ते॒ योनि॑रिन्द्रा॒य
त्वा म॒रुत्व॑न्ते॥ (१८)

म॒रुत्व॑न्तं॒ षड्वि॑शतिः॥ [१७]

इन्द्रं॑ म॒रुत्व॑ इ॒ह पा॑हि॒ सोमं॑ यथा॑ शा॒र्या॒ति अपि॑बः सु॒तस्य॑।
तव॑ प्र॒णी॒ती तव॑ शूर॒ शर्म॑न्ना वि॒वास॑न्ति क॒वयः॑ सु॒य॒ज्ञाः॥
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॒य त्वा म॒रुत्व॑न्त ए॒ष ते॒ योनि॑रिन्द्रा॒य त्वा

मरुत्वते॥ (१९)

इन्द्रैकात्रिंशत्॥ [१८]

मरुत्वा९ इन्द्र वृषभो रणाय पिबा सोममनुष्वधं मदाय। आ
सिंश्चस्व जठरे मध्वं ऊर्मिं त्व९ राजाऽसि प्रदिवः सुतानाम्॥
उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वत एष ते योनिरिन्द्राय त्वा
मरुत्वते॥ (२०)

इन्द्रं मरुत्वो मरुत्वानेकात्रिंशदेकात्रिंशत्॥ [१९]

महा९ इन्द्रो य ओजसा पर्जन्यो वृष्टिमा९ इवा
स्तोमैर्वथ्सस्य वावृधे॥ उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वैष ते
योनिर्महेन्द्राय त्वा॥ (२१)

महानेकात्रविंशतिः॥ [२०]

महा९ इन्द्रो नृवदा चर्षणिप्रा उत द्विबर्हा अमिनः
सहोभिः। अस्मद्रियग्वावृधे वीर्यायोरुः पृथुः सुकृतः कर्तृभिर्भूत्॥
उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वैष ते योनिर्महेन्द्राय त्वा॥ (२२)

महानृवत्पट्विंशतिः॥ [२१]

कदा चन स्तरीरसि नेन्द्रं सश्वसि दाशुषै। उपोपेन्नु
मघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते॥ उपयामगृहीतो-
ऽस्यादित्येभ्यस्त्वा॥ कदा चन प्र युच्छस्युभे नि पांसि जन्मनी।

तुरीयादित्य सवनं त इन्द्रियमा तस्थावमृतं दिवि॥ यज्ञो
 देवानां प्रत्येति सुम्नमादित्यासो भवता मृडयन्तः। आ वोऽर्वाचीं
 सुमतिर्ववृत्याद॥ होश्चिद्या वरिवोवित्तरासत्॥ विवस्व आदित्येष
 ते सोमपीथस्तेन मन्दस्व तेन तृप्य तृप्यास्म ते वयं तर्पयितारो
 या दिव्या वृष्टिस्तया त्वा श्रीणामि॥ (२३)

वः सप्तविंशतिश्च॥ [२२]

वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममस्मभ्यं सावीः।
 वामस्य हि क्षयस्य देव भूरैया धिया वामभाजः स्याम॥
 उपयामगृहीतोऽसि देवाय त्वा सवित्रे॥ (२४)

वामं चतुर्विंशतिः॥ [२३]

अदब्धेभिः सवितः पायुभिर्द्वं शिवेभिर्द्य परि पाहि नो
 गयम्। हिरण्यजिह्वः सुविताय नव्यसे रक्षा मार्किर्नो अघशंस
 ईशत॥ उपयामगृहीतोऽसि देवाय त्वा सवित्रे॥ (२५)

अदब्धेभिस्त्रयोविंशतिः॥ [२४]

हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुपं ह्वये। स चेत्ता देवता पदम्॥
 उपयामगृहीतोऽसि देवाय त्वा सवित्रे॥ (२६)

हिरण्यपाणिं चतुर्दश॥ [२५]

सुशर्माऽसि सुप्रतिष्ठानो बृहदुक्षे नम एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा

देवेभ्यः॥ (२७)

सुशर्मा द्वादशः॥ [२६]

बृहस्पतिंसुतस्य त इन्दो इन्द्रियावतुः पत्नीवन्तं ग्रहं
गृह्णाम्यग्ना(३)इ पत्नीवा(३)ः सजूर्देवेन त्वष्ट्रा सोमं पिब
स्वाहा॥ (२८)

बृहस्पतिंसुतस्य पञ्चदशः॥ [२७]

हरिरसि हारियोजनो हर्योः स्थाता वज्रस्य भर्ता पृश्नेः प्रेता
तस्य ते देव सोमेष्ट्यजुषः स्तुतस्तोमस्य शस्तोक्थस्य हरिवन्तं
ग्रहं गृह्णामि हरीः स्थ हर्योर्धानाः सहसोमा इन्द्राय स्वाहा॥ (२९)

हरिः षड्विंशतिः॥ [२८]

अग्र आयूर्ऋषि पवस आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व
दुच्छुनाम्॥ उपयामगृहीतोऽस्यग्रये त्वा तेजस्वत एष ते योनिरग्रये
त्वा तेजस्वते॥ (३०)

अग्र आयूर्ऋषि त्रयोवि ९शतिः॥ [२९]

उत्तिष्ठन्नोजसा सह पीत्वा शिप्रे अवेपयः। सोममिन्द्र चमू
सुतम्॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वौजस्वत एष ते योनिरिन्द्राय
त्वौजस्वते॥ (३१)

उत्तिष्ठन्नेकविंशतिः॥ [३०]

तुरणिर्विश्वदंशतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य। विश्वमा भासि
रोचनम्॥ उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजस्वत एष ते योनिः
सूर्याय त्वा भ्राजस्वते॥ (३२)

तुरणिर्विश्वदंशतिः॥ [३१]

आ प्यायस्व मदिन्तम् सोम विश्वाभिरूतिभिः। भवा नः
सप्रथस्तमः॥ (३३)

आ प्यायस्व नवम्॥ [३२]

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन् व्युच्छन्तीमुषसं मर्त्यासः।
अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्याऽभूदो ते यन्ति ये अपरीषु पश्यान्॥ (३४)

ईयुरेकान्नविश्वदंशतिः॥ [३३]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि
ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलन्तीं
त्वा सादयामि मल्मलाभवन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां
त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्रां त्वा सादयामि
बृहज्ज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं त्वा
सादयामि॥ (३५)

ज्योतिष्मतीः पद्विश्वदंशतिः॥ [३४]

प्रयासाय स्वाहाऽऽयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा

संयासाय स्वाहोद्यासाय स्वाहाऽवयासाय स्वाहा शुचे स्वाहा
 शोकाय स्वाहा तप्यत्वै स्वाहा तपते स्वाहा ब्रह्महत्यायै स्वाहा
 सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

प्रयासाय चतुर्विंशतिः॥ [३५]

चित्त्वं सन्तानेन भवं यक्रा रुद्रं तनिम्ना पशुपतिं
 स्थूलहृदयेनाग्निं हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्वं मर्तस्त्राभ्यां
 महादेवमन्तःपार्श्वेनौषिष्ठहनं शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥ (३७)

चित्तमष्टादश॥ [३६]

आ तिष्ठ वृत्रहन् रथं युक्ता ते ब्रह्मणा हरीं अर्वाचीनं सु ते
 मनो ग्रावां कृणोतु वग्नुना॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं
 एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (३८)

आ तिष्ठ पङ्क्तिं शतिः॥ [३७]

इन्द्रमिद्धरीं वहतोऽप्रतिधृष्टशवसमृषीणां च स्तुतीरुपं यज्ञं
 च मानुषाणाम्॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते
 योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (३९)

इन्द्रमिन्द्रयौविंशतिः॥ [३८]

असावि सोमं इन्द्र ते शर्विष्ठ धृष्णवा गंहि। आ त्वा
 पृणक्तिन्द्रियं रजः सूर्यं न रश्मिभिः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय

त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (४०)

असावि सप्तविंशतिः॥ [३९]

सर्वस्य प्रतिशीवरी भूमिस्त्वोपस्थ आऽधिता स्योनाऽस्मै
सुषदा भव यच्छास्मै शर्म सप्रथाः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा
षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (४१)

सर्वस्य षड्विंशतिः॥ [४०]

महा९ इन्द्रो वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु। स्वस्ति नो मघवा
करोतु हन्तु पाप्मानं योऽस्मान् द्वेष्टि॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा
षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (४२)

सर्वस्य महान्यषड्विंशतिः षड्विंशतिः॥ [४१]

सजोषा इन्द्र सगणो मरुद्भिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान्।
जहि शत्रूँ रप मृधो नुदस्वाऽथाभयं कृणुहि विश्वतो नः॥
उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा
षोडशिनै॥ (४३)

सजोषास्त्रिंशत्॥ [४२]

उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय
सूर्यम्॥ चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः।
आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च॥

अग्ने नयं सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि विद्वान्।
युयोध्यस्मञ्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम॥ दिवं गच्छ
सुवः पत रूपेण (४४)

वो रूपमभ्यैमि वयंसा वयः। तुथो वो विश्ववेदा वि भजतु
वर्षिष्ठे अधि नाके॥ एतत् ते अग्ने राध ऐति सोमच्युतं तन्मित्रस्य
पथा नयर्तस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा यज्ञस्य पथा सुविता
नयन्तीर्ब्राह्मणमद्य राध्यासमृषिमार्षेयं पितृमन्तं पैतृमत्यं
सुधातुदक्षिणं वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षं यतस्व सदस्यैरस्मद्वात्रा
देवत्रा गच्छतु मधुमतीः प्रदातारमा विशतानवहायास्मान् देवयानेन
पथेतं सुकृतां लोके सीदत तन्नः सङ्स्कृतम्॥ (४५)

रूपेण सदस्यैरष्टादश च॥ [४३]

धाता रातिः संवितेदं जुषन्तां प्रजापतिर्निधिपतिर्नो अग्निः।
त्वष्टा विष्णुः प्रजयां सः रराणो यजमानाय द्रविणं दधातु॥ समिन्द्र
णो मनसा नेषि गोभिः सः सूरिभिर्मघवन्त्सः स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा
देवकृतं यदस्ति सं देवानां सुमत्या यज्ञियानाम्॥ सं वर्चसा
पयसा सं तनूभिरगन्महि मनसा सः शिवेन। त्वष्टा नो अत्र
वरिवः कृणो- (४६)

त्वनु माष्टु तनुवो यद्विलिष्टम्॥ यदद्य त्वा प्रयति यज्ञे
अस्मिन्नग्ने होतारमवृणीमहीह। ऋधगयाङ्घ्रगुताशमिष्ठाः प्रजानन्

य॒ज्ञमु॒पया॒हि वि॒द्वान्॥ स्व॒गा वो॑ दे॒वाः स॒दन॑म॒कर्म॑ य आ॒ज॒ग्म
स॒र्वेने॒दं जु॒षा॒णाः। ज॒क्षि॒वाꣳसः॑ प॒पि॒वाꣳसंश्च॑ वि॒श्वेऽस्मे॑ ध॒न्त
व॒सवो॑ व॒सूनि॑॥ या॒नाऽव॑ह उ॒श॒तो दै॒व दे॒वान्ता॑न् (४७)

प्रेर॑य॒ स्वे अ॒ग्ने स॒ध॒स्थे॑। व॒ह॑मा॒ना भ॑र॒माणा॑ ह॒वीꣳषि॑ व॒सुं
घ॒र्म दि॒व॒मा ति॑ष्ठ॒तानु॑॥ य॒ज्ञं य॒ज्ञं ग॑च्छ॒ य॒ज्ञप॑तिं गच्छ॒ स्वां योनिं॑
गच्छ॒ स्वा॒हृष॑ ते॒ य॒ज्ञो य॑ज्ञ॒पते॑ स॒हसू॑क्त॒वाकः॑ सु॒वीरः॑ स्वा॒हा दे॒वा
गा॒तुवि॒दो गा॑तुं वि॒त्वा गा॑तुमि॒त मन॑स॒स्पत॑ इ॒मं नो॑ दे॒व दे॒वेषु॑
य॒ज्ञꣳ स्वा॒हा वा॒चि स्वा॒हा वा॒र्ते धाः॑॥ (४८)

कृ॒णोतु॑ ता॒न॒ष्टाच॑त्वारिꣳश॒च॑॥ [४४]

उ॒रुꣳ हि॑ रा॒जा व॑रु॒णश्च॑का॒र सूर्या॑य॒ पन्था॑म॒न्वेत॑वा उ॑। अ॒पदे॑
पा॒दा प्र॑ति॒धात॑वेऽक॒रुता॑प॒व॒क्ता हृ॑द॒यावि॑ध॒श्चित्॑॥ श॒तं ते॑ रा॒जन्
भि॒षजः॑ स॒हस्र॑मु॒र्वी ग॑म्भी॒रा सु॑म॒तिष्ठे॑ अस्तु। बा॒धस्व॒ द्वेषो॑ नि॒र्ऋतिं॑
परा॒चैः कृ॑तं चि॒देनः॑ प्र मु॒मुग्ध्य॑स्मत्॥ अ॒भिष्टि॑तो॒ वरु॑णस्य॒ पाशो॑-
ऽग्ने॒रनी॑कम॒प आ वि॑वेश। अ॒पां न॑पात् प्र॒तिर॑क्ष॒न्नसु॑र्यं दमे॑दमे (४९)

स॒मिधं॑ यक्ष्य॒ग्ने॑॥ प्र॒ति ते॑ जि॒ह्वा घृ॑तमु॒च्चर॑ण्ये॒त्समु॑द्रे ते
हृ॒दय॑म॒प्स्वन्तः॑। सं त्वा॑ वि॒शन्त्वोष॑धीरु॒ताऽऽपो॑ य॒ज्ञस्य॑ त्वा
य॒ज्ञप॑ते ह॒विर्भिः॑॥ सू॒क्तवा॒के न॑मोवा॒के वि॑धे॒माव॑भृथ निच॒ङ्कुण॑
निचे॒रुर॑सि निच॒ङ्कुणा॑व॒ देवै॑र्दे॒वकृ॑त॒मेनो॑ऽया॒डव॒ मर्त्यै॑र्म॒र्त्यकृ॑तमु॒रोरा॑

नो देव रिषस्पाहि सुमित्रा न आप ओषधयः (५०)

सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो
देवीराप एष वो गर्भस्तं वः सुप्रीतः सुभृतमकर्म देवेषु नः सुकृतो
ब्रूतात् प्रतियुतो वरुणस्य पाशः प्रत्यस्तो वरुणस्य पाश एधो-
ऽस्येधिषीमहि समिदसि तेजोऽसि तेजो मयि धेह्यपो अन्वचारिषः
रसेन समसृक्षमहि। पयस्वाः अग्र आऽगमं तं मा सः सृज
वर्चसा॥ (५१)

दमेदम् ओषधय आ षट् च॥ [४५]

यस्त्वा हृदा कीरिणा मन्यमानोऽमर्त्यं मर्त्यो जोहवीमि।
जातवेदो यशो अस्मासु धेहि प्रजाभिरग्रे अमृतत्वमश्याम्॥ यस्मै
त्वः सुकृते जातवेद उ लोकमग्रे कृणवः स्योनम्। अश्विनः स
पुत्रिणं वीरवन्तं गोमन्तः रयिं नशते स्वस्ति॥ त्वे सु पुत्र शवसो-
ऽवृत्रन् कामकातयः। न त्वामिन्द्रातिं रिच्यते॥ उक्थउक्थे सोम
इन्द्रं ममाद नीथेनीथे मघवानः (५२)

सुतासः। यदीः सुबाधः पितरं न पुत्राः समानदक्षा अवसे
हवन्ते॥ अग्रे रसेन तेजसा जातवेदो वि रौचसे। रक्षोहा-
ऽमीवचातनः॥ अपो अन्वचारिषः रसेन समसृक्षमहि। पयस्वाः
अग्र आऽगमं तं मा सः सृज वर्चसा॥ वसुर्वसुपतिरुहिकमस्यग्रे
विभावसुः। स्याम ते सुमतावपि॥ त्वामग्रे वसुपतिं वसूनामभि प्र

मन्दे (५३)

अध्वरेषु राजन्। त्वया वाजं वाजयन्तो जयेमाभि प्याम
पृथ्सुतीर्मर्त्यानाम्। त्वामग्ने वाजसातमं विप्रा वरधन्ति सुष्टुतम्।
स नो रास्व सुवीर्यम्॥ अयं नो अग्निर्वरिवः कृणोत्वयं मृधः
पुर एतु प्रभिन्दन्। अयं शत्रूञ्जयतु जर्हृषाणोऽयं वाजं जयतु
वाजसातौ॥ अग्निनाऽग्निः समिध्यते कविर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाङ्
जुह्वांस्यः॥ त्वं ह्यग्ने अग्निना विप्रो विप्रेण सन्धस्ता। सखा
सख्या समिध्यसे॥ उदग्ने शुचयस्तव वि ज्योतिषा॥ (५४)

मघवानं मन्दे ह्यग्ने चतुर्दश च॥ [४६]

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

देवासुराः संयन्ता आसन् ते देवा विजयमुपयन्तोऽग्नौ
वामं वसु सं न्यदधतेदमुं नो भविष्यति यदि नो जेष्यन्तीति
तदग्निर्न्यकामयत तेनापाक्रामत् तद्देवा विजित्यावरुरुत्समाना
अन्वायन् तदस्य सहसाऽदिथ्सन्त सोऽरोदीद्यदरोदीत् तद्गुद्रस्य
रुद्रत्वं यदश्वशीयत् तद् (१)

रंजतं हिरण्यमभवत् तस्माद्रंजतं हिरण्यमदक्षिण्यमंश्रुजं
हि यो बर्हिषि ददाति पुराऽस्य संवत्सराद्गृहे रुदन्ति तस्माद्बर्हिषि

न देयः सोऽग्निरब्रवीद्वाग्यं सान्यथं व इदमिति पुनराधेयं ते
केवलमित्यब्रुवन्नृध्रुवत् खलु स इत्यब्रवीद्यो मदेवत्यमग्निमादधाता
इति तं पूषाऽऽधत्त तेन (२)

पूषाऽऽध्नीत् तस्मात् पौष्णाः पशवं उच्यन्ते तं त्वष्टाऽऽधत्त
तेन त्वष्टाऽऽध्नीत् तस्मात् त्वाष्ट्राः पशवं उच्यन्ते तं मनुराऽधत्त
तेन मनुराध्नीत् तस्मान्मानव्यः प्रजा उच्यन्ते तं धाताऽऽधत्त तेन
धाताऽऽध्नीत्संवत्सरो वै धाता तस्मात्संवत्सरं प्रजाः पशवोऽनु प्र
जायन्ते य एवं पुनराधेयस्यर्द्धिं वेद- (३)

ध्रोत्येव योऽस्यैवं बन्धुतां वेद बन्धुमान् भवति भागधेयं वा
अग्निराहित इच्छमानः प्रजां पशून् यजमानस्योप दोद्रावोद्वास्य
पुनरा दधीत भागधेयेनैवेनः समर्धयत्यथो शान्तिरेवास्यैषा
पुनर्वस्वोरा दधीतैतद्वै पुनराधेयस्य नक्षत्रं यत्पुनर्वसू स्वायामेवेन
देवतायामाधाय ब्रह्मवर्चसी भवति दुर्भेरा दधात्ययातयामत्वाय
दुर्भेरा दधात्यद्ध्य एवेनमोषधीभ्योऽवरुध्याऽऽधत्ते पञ्चकपालः
पुरोडाशो भवति पञ्च वा ऋतव ऋतुभ्य एवेनमवरुध्याऽ-
ऽधत्ते॥ (४)

अर्शायत् तत् तेन वेदं दुर्भेः पञ्चविंशतिश्च॥ [१]

परा वा एष यज्ञं पशून् वपति योऽग्निमुद्वासयते पञ्चकपालः
पुरोडाशो भवति पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशवो यज्ञमेव पशूनव रुन्धे

वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा
ऋतायवः पुराऽन्नमक्षन् पङ्क्तौ याज्यानुवाक्या भवन्ति पाङ्क्तौ यज्ञः
पाङ्क्तः पुरुषो देवानेव वीरं निरवदायग्निं पुनरा (५)

धत्ते शताक्षरा भवन्ति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठति यद्वा अग्निराहितो नर्ध्यते ज्यायो भागधेयं
निकामयमानो यदाग्नेयं सर्वं भवति सैवास्यर्धिः सं वा
एतस्य गृहे वाक् सृज्यते योऽग्निमुद्वासयते स वाचं सः सृष्टां
यजमान ईश्वरोऽनु पराभवितोर्विभक्तयो भवन्ति वाचो विधृत्यै
यजमानस्यापराभावाय (६)

विभक्तिं करोति ब्रह्मैव तदकरुपांशु यजति यथा वामं वसुं
विविदानो गूहति तादृगेव तदग्निं प्रति स्विष्टकृतं निराहं यथा
वामं वसुं विविदानः प्रकाशं जिगमिषति तादृगेव तद्विभक्तिमुक्त्वा
प्रयाजेन वषट्करोत्यायतनादेव नैति यजमानो वै पुरोडाशः पशवं
एते आहुती यदभितः पुरोडाशमेते आहुती (७)

जुहोति यजमानमेवोभयतः पशुभिः परि गृह्णाति कृतयंजुः
सम्भृतसम्भार इत्याहुर्न सम्भृत्याः सम्भारा न यजुः कर्तव्यमित्यथो
खलु सम्भृत्या एव सम्भाराः कर्तव्यं यजुर्यज्ञस्य समृद्धौ
पुनर्निष्कृतो रथो दक्षिणा पुनरुत्स्यूतं वासः पुनरुत्सृष्टोऽनृद्वान्
पुनराधेयस्य समृद्धौ सप्त तं अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्यग्निहोत्रं
जुहोति यत्रयत्रैवास्य न्यक्तं ततं (८)

ए॒वैन॒मव॑ रु॒न्धे वी॒र॒हा वा ए॒ष दे॒वानां॑ योऽ॒ग्निमु॑द्वा॒सय॑ते
तस्य॒ वरु॑ण ए॒वर्ण॑यादा॒ग्निवा॑रु॒णमेका॑दशकपाल॒मनु॑ निर्व॒पेद्यं
चै॒व ह॑न्ति॒ यश्चा॑स्य॒र्णया॑त्तौ भा॒ग॒धेये॑न प्रीणाति॒ नाऽऽ॒र्तिमा॑र्च्छति॒
यज॑मानः॥ (९)

आऽपराभावाय पुरोडाशमेते आहुती ततः षड्विंशच्च॥ [२]

भूमि॑र्भू॒म्ना द्यौर्व॑रि॒णाऽन्तरि॑क्षं म॒हित्वा॑। उ॒प॒स्थे ते दे॒व्यदि॑ते-
ऽ॒ग्निम॑न्ना॒दम॑न्नाद्या॒याऽऽद॑धे॥ आऽयं॒ गौः पृ॒श्नि॒र॒क्रमी॑द॒सन॑न्मा॒तरं॒
पुनः॑। पि॒तरं॑ च प्र॒यन्त्सु॑वः॥ त्रि॒ंश॒द्धाम॑ वि रा॑जति॒ वाक्प॑त॒ङ्गाय॑
शि॒श्रिये॑। प्र॒त्यस्य॑ वह॒ द्युभिः॑॥ अ॒स्य प्रा॑णाद॒पान॑त्यन्तश्च॒रति॑ रो॒चना॑।
व्य॒ख्यन्म॑हिषः सु॒वः॥ यत् त्वा॑ (१०)

क्रु॒द्धः प॑रो॒वप॑ म॒न्युना॒ यदव॑र्त्या। सु॒कल्प॑म॒ग्रे तत्
तव॒ पुन॑स्त्वोद्दी॒पयाम॑सि॥ यत् ते॑ म॒न्युप॑रो॒त्तस्य॑ पृथि॒वीम॑नु॒
दध्व॑से। आ॒दित्या॑ वि॒श्वे तद्दे॒वा वस॑वश्च॒ समा॑भ॒रन्॥
मनो॑ ज्योति॒र्जुष॑ता॒माज्यं॑ वि॒च्छिन्नं॑ य॒ज्ञं समि॑मं द॒धातु॑।
बृ॒हस्प॑तिस्तनुतामि॒मं नो॒ विश्वे॑ दे॒वा इ॒ह मा॑दयन्ताम्॥ स॒प्त ते॑
अ॒ग्रे स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वाः स॒प्त (११)

ऋ॒षयः॑ स॒प्त धाम॑ प्रि॒याणि॑। स॒प्त हो॒त्राः स॒प्ता धा॑ त्वा॒ यज॑न्ति स॒प्त
योनी॑रा पृ॒णस्वा घृ॑तेन॥ पुन॑रू॒र्जा नि व॑र्तस्व॒ पुन॑र॒ग्न इ॒षाऽऽयु॑षा।
पुन॑र्नः पाहि वि॒श्वतः॑॥ स॒ह र॒य्या नि व॑र्त॒स्वाग्ने पि॒न्वस्व॑ धा॒रया॑।

विश्वप्सिन्त्रया विश्वतस्परि॥ लेकः सलेकः सुलेकस्ते न आदित्या
आज्यं जुषाणा वियन्तु केतः सकेतः सुकेतस्ते न आदित्या आज्यं
जुषाणा वियन्तु विवस्वा५ अदितिर्देवजूतिस्ते न आदित्या आज्यं
जुषाणा वियन्तु॥ (१२)

त्वा जिह्वाः सप्त सुकेतस्ते नस्त्रयोदश च॥ [३]

भूमिर्भूम्रा द्यौर्वरिणेत्याहाऽऽशिषैवैनमा धत्ते सर्पा वै
जीर्यन्तोऽमन्यन्त स एतं कंसर्णीरः काद्रवेयो मन्त्रमपश्यत्
ततो वै ते जीर्णास्तनूरपाघ्नत सर्पराज्ञिया ऋग्भिर्गार्हपत्यमा
दधाति पुनर्नवमेवैनमजरं कृत्वाऽऽधत्तेऽथो पूतमेव पृथिवीमन्नाद्यं
नोपानमथ्सैतं (१३)

मन्त्रमपश्यत् ततो वै तामन्नाद्यमुपानमद्यथ्सर्पराज्ञिया
ऋग्भिर्गार्हपत्यमादधात्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो अस्यामेवैनं
प्रतिष्ठितमा धत्ते यत्त्वा क्रुद्धः परोवपेत्याहापहुत एवास्मै तत्
पुनस्त्वोद्दीपयामसीत्याह समिन्ध एवैनं यत्ते मन्युपरोप्तस्येत्याह
देवताभिरे- (१४)

वैनः सं भरति वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते योऽग्निमुद्वासयते
बृहस्पतिवत्यर्चोप तिष्ठते ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञः
सं दधाति विच्छिन्नं यज्ञः समिमं दधात्वित्याह सन्तत्यै विश्वे देवा
इह मादयन्तामित्याह सन्तत्यैव यज्ञं देवेभ्योऽनु दिशति सप्त ते

अग्ने स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वा - (१५)

इत्या॑ह स॒प्तस॑प्त॒ वै स॑प्तधाऽग्नेः प्रि॒यास्त॑नुव॒स्ता ए॒वाव॑
रुन्धे पुन॑रूर्जा स॒ह र॒य्येत्य॑भितः पुरो॑डाशमाहु॒ती जु॑होति
यज॑मानमे॒वोर्जा च॑ र॒य्या चो॑भयतः परि॑ गृह्णात्यादित्या वा
अ॒स्माल्लो॑कादमुं लो॒कमा॑यन्तेऽमुष्मि॑ल्लो॒के व्य॑तृष्यन्त इ॒मं लो॒कं
पुन॑रभ्यवेत्या॒ग्निमा॒धायै॑तान् होमा॑नजुहवुस्त आ॑र्ध्रुवन् ते सु॒वर्गं
लो॒कमा॑यन् यः प॑रा॒चीनं॑ पुनरा॒धेया॑द॒ग्निमा॒दधी॑त स ए॒तान्
होमा॑ञ्जुहया॒द्यामे॒वाऽऽदि॒त्या ऋ॑द्धिमा॒र्ध्रुवन्॑ तामे॒वध्नो॑ति॥ (१६)

एतमेव जिह्वा एतान् पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

उ॒प॒प्र॒यन्तो॑ अध्व॒रं म॒न्त्रं वो॑चेमा॒ग्नयै॑। आ॒रे अ॒स्मे च॑
शृ॒ण्व॒ते॥ अ॒स्य प्र॒त्नाम॑नु द्युतः॑ शु॒क्रं दु॑दुहे अह॑यः। प॒यः
सह॑स्र॒सामृ॑षिम्॥ अ॒ग्निर्मूर्धा॑ दि॒वः क॒कुत् प॑तिः पृथि॒व्या अ॒यम्।
अ॒पाः रे॒ताः सि॑ जिन्वति॥ अ॒यमि॒ह प्र॑थ॒मो धा॑यि धा॒तृभि॑रु॒होता॒
यजि॑ष्ठो अध्व॒रेष्वी॑ड्यः। यम॑प्र॒वानो॒ भृग॑वो विरु॒रुचु॑र्वनेषु चि॒त्रं
वि॒भुवं वि॒शेवि॑शे॥ उ॒भा वा॑मिन्द्रा॒ग्नी आ॑हुव॒ध्या (१७)

उ॒भा रा॑धसः स॒ह मा॑दय॒थ्यै। उ॒भा दा॑तारा॒विषा॑ः रं॒यीणा॑मु॒भा
वाज॑स्य सा॒तयै॑ हुवे वाम्॥ अ॒यं ते यो॑नि॒र॒ऋ॒त्वियो॒ यतो॑ जा॒तो
अ॒रोच॑थाः। तं जा॒नन्न॑ग्न आ रो॒हाथा॑ नो वर्ध॒या र॒यिम्॥ अ॒ग्न
आयू॑र॒षि प॑वस आ सु॒वोर्ज॑मिषं च नः। आ॒रे बा॑धस्व दु॒च्छुना॑म्॥

अग्ने॑ पव॑स्व॒ स्वपा॑ अ॒स्मे वर्चः॑ सु॒वीर्य॑म्। दध॒त्पोष॑ र॒यिं (१८)

मयि॑॥ अग्ने॑ पावक॑ रोचिषा॑ म॒न्द्रया॑ देव॑ जि॒ह्वया॑॥ आ दे॒वान् वक्षि॑ यक्षि॑ च॥ स नः॑ पावक॑ दी॒दिवोऽग्ने॑ दे॒वाः इ॒हाऽऽव॑ह। उप॑ य॒ज्ञः ह॒विश्च॑ नः॥ अ॒ग्निः शुचि॑व्रततमः शुचि॑र्विप्रः शुचिः॑ क॒विः। शुची॑ रोचत॒ आहु॑तः॥ उद॑ग्ने शुच॑यस्तव॒ शुक्रा॑ भ्राज॑न्त ईरते। तव॒ ज्योती॑ ऽ॒प्यर्च॑यः॥ आ॒युर्दा अ॑ग्नेऽस्यायु॑र्मे (१९)

देहि॑ वर्चो॑दा अ॑ग्नेऽसि॒ वर्चो॑ मे देहि॑ तनू॒पा अ॑ग्नेऽसि॒ तनु॑व॒ मे पा॒ह्यग्ने॒ यन्मे॑ त॒नुवा॑ ऊ॒नं तन्म॑ आ पृ॒ण चि॒त्राव॑सो स्व॒स्ति ते॑ पा॒रम॑शी॒येन्धा॑नास्त्वा श॒तः हिमा॑ द्युमन्तः॒ समि॑धीमहि॒ वय॑स्वन्तो वय॒स्कृतं॑ यश॑स्वन्तो यश॒स्कृतः॑ सु॒वीरा॑सो अदा॑भ्यम्। अग्ने॑ सप॒त्नद॑म्भ॒नं व॑र्षिष्ठे॒ अधि॑ नाकै॑॥ सं त्वम॑ग्ने सूर्य॑स्य॒ वर्च॑साऽग॒थाः समृ॑षीणाः॒ स्तुते॑न् सं प्रि॒येण॒ धाम्ना॑॥ त्वम॑ग्ने सूर्य॑वर्चा॒ असि॑ सं मामा॑युषा॒ वर्च॑सा प्र॒जया॑ सृज॥ (२०)

आहुव॒ध्यै र॒यिं मे॒ वर्च॑सा स॒प्तद॑श च॥ [५]

सं प॑श्यामि प्र॒जा अ॒हमि॑डं प्र॒जसो॑ मान॒वीः। सर्वा॑ भवन्तु नो गृ॒हे॥ अ॒म्भः स्था॒म्भो वो॑ भक्षीय॒ महः॑ स्थ॒ महो॑ वो भक्षीय॒ सहः॑ स्थ॒ सहो॑ वो भक्षीयो॒र्जः स्थो॑र्ज॒ वो भक्षीय॑ रेव॒न्ती र॑म॒ध्वम॑स्मिँल्लो॒कैऽस्मिन् गो॑ष्ठे॒ऽस्मिन् क्षये॑ऽस्मिन् योना॑वि॒हैव॑ स्तेतो माऽप॑ गात

ब॒ह्वी॒र्मे भू॒यास्त (२१)

स॒ऋ॒हि॒ता॒सिं वि॒श्वरू॒पीरा मो॒र्जा वि॒शाऽऽगौ॑प॒त्येनाऽ॒-
ऽरा॒य॒स्पोषे॑ण स॒हस्र॑पोषं वः पु॒ष्यासं॑ म॒यि वो रा॒यः श्र॑यन्ताम्॥
उप॑ त्वाऽग्ने दि॒वेदि॑वे दोषा॑वस्तर्धिया व॒यम्। नमो॑ भ॒रन्त॑ ए॒मसि॑।
राज॑न्तमध्व॒राणां गो॒पामृ॑तस्य दी॒दिवि॑म्। वर्ध॑मान॒ऽस्वे दमे॑॥
स नः॑ पि॒तेवं सू॒नवेऽग्ने॑ सूपा॒य॒नो भ॑व। सच॑स्वा नः स्व॒स्तये॑॥
अग्ने॑ (२२)

त्वं नो॑ अ॒न्तमः॑। उ॒त त्रा॒ता शि॒वो भ॑व वरू॒थ्यः॥ तं त्वा॑
शोचि॑ष्ठ दी॒दिवः॑। सु॒म्राय॑ नून॒मीम॑हे सखि॒भ्यः॥ वसु॑र॒ग्निर्वसु॑श्रवाः।
अच्छा॑ नक्षि द्यु॒मत्त॑मो र॒यिं दाः॑॥ ऊ॒र्जा वः प॑श्याम्यूर्जा मां पश्य॑त
रा॒य॒स्पोषे॑ण वः प॑श्यामि रा॒य॒स्पोषे॑ण मा पश्य॑तेडाः॑ स्थ मधु॒कृतः॑
स्यो॒ना माऽऽवि॑श॒तेरा॒ मदः॑। स॒हस्र॑पोषं वः पु॒ष्यासं॑ (२३)

म॒यि वो रा॒यः श्र॑यन्ताम्॥ तथ्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यं भ॒र्गो दे॒वस्य॑
धीम॑हि। धियो॒ यो नः॑ प्रचो॒दया॑त्॥ सो॒मान॑ऽस्वर॑णं कृ॒णुहि॑
ब्र॒ह्मण॑स्पते। क॒क्षीव॑न्तं य औ॒शिज॑म्॥ क॒दा च॑न स्त॒रीर॑सि॒ नेन्द्र॑
सश्च॑सि दा॒शुषे॑। उ॒पोपे॑न्नु म॒घव॑न् भूय॒ इन्नु ते दानं॑ दे॒वस्य॑ पृ॒च्यते॑॥
परि॑ त्वाऽग्ने पु॒रं व॑यं विप्र॑ सहस्य धीम॑हि। धृष॑द्व॒र्णं दि॒वेदि॑वे भे॒त्तारं॑
भङ्गु॑राव॑तः॥ अग्ने॑ गृह॑पते सु॒गृह॑प॒तिर॒हं त्वया॑ गृह॑प॒तिना भू॒यास॑
सु॒गृह॑प॒तिर्म॒या त्वं गृह॑प॒तिना भू॒याः श॒त॑ हिमा॒स्तामा॒शिष॒मा शा॑से

तन्तवे ज्योतिष्मतीं तामाशिषमा शासेऽमुष्मै ज्योतिष्मतीम्॥ (२४)

भूयास्तु स्वस्तयेऽग्ने पुष्यासं धृषद्वर्णमेकान्नत्रिंशच्च॥ [६]

अयंज्ञो वा एष योऽसामोपप्रयन्तो अध्वरमित्याह
स्तोममेवास्मै युनक्त्युपेत्याह प्रजा वै पशव उपेमं लोकं
प्रजामेव पशूनिमं लोकमुपैत्यस्य प्रत्नामनुद्युतमित्याह सुवर्गो
वै लोकः प्रत्नः सुवर्गमेव लोकः समारोहत्यग्निर्मूर्धा दिवः
ककुदित्याह मूर्धानं- (२५)

मेवैनं समानानां करोत्यथो देवलोकादेव मनुष्यलोके
प्रतिष्ठित्ययमिह प्रथमो धायि धातृभिरित्याह मुख्यमेवैनं
करोत्युभा वामिन्द्राग्नी आहुवध्या इत्याहौजो बलमेवाव रुन्धेऽयं
ते योनिर्ऋत्विय इत्याह पशवो वै रयिः पशूनेवाव रुन्धे षड्भिरुपं
तिष्ठते षड्वा (२६)

ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति षड्भिरुत्तराभिरुपं तिष्ठते द्वादश
सं पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सर एव प्रति तिष्ठति
यथा वै पुरुषोऽश्वो गौर्जीर्यत्येवमग्निराहितो जीर्यति संवत्सरस्य
परस्तादाग्निपावमानीभिरुपं तिष्ठते पुनर्नवमेवैनमजरं करोत्यथो
पुनात्येवोपं तिष्ठते योगे एवास्येष उपं तिष्ठते (२७)

दमं एवास्येष उपं तिष्ठते याज्ञैवास्येषोपं तिष्ठते यथा
पापीयाञ्छ्रेयंस आहृत्य नमस्यति तादृगेव तदायुर्दा अग्नेऽस्यायुर्मै

देहीत्याहाऽऽयुर्दा ह्येष वर्चोदा अग्नेऽसि वर्चो मे देहीत्याह वर्चोदा
ह्येष तनूपा अग्नेऽसि तनुवं मे पाहीत्याह (२८)

तनूपा ह्येषोऽग्ने यन्मे तनुवा ऊनं तन्म् आ पृणेत्याह यन्मे
प्रजायै पशूनामूनं तन्म् आ पूरयेति वावैतदाह चित्रावसो स्वस्ति
ते पारमंशीयेत्याह रात्रिर्वै चित्रावसुरव्युष्ट्यै वा एतस्यै पुरा ब्राह्मणा
अभैषुर्व्युष्टिमेवाव रुन्ध इन्धानास्त्वा शत९ (२९)

हिमा इत्याह शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
तिष्ठत्येषा वै सूर्मी कर्णकावत्येतया ह स्म वै देवा असुराणा९
शततरुहा९ स्तृ९हन्ति यदेतया समिधमादधाति वज्रमेवैतच्छतघ्नीं
यजमानो भ्रातृव्याय प्रहरति स्तृत्या अछम्बद्वार९ सं त्वमग्ने सूर्यस्य
वर्चसा गथा इत्याहेतत्त्वमसीदमहं भूयासमिति वावैतदाह त्वमग्ने
सूर्यवर्चा असीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते॥ (३०)

मूर्धानं वै तिष्ठत आह शतमह९ षोडश च॥—————[७]

सं पश्यामि प्रजा अहमित्याह यावन्त एव ग्राम्याः
पशवस्तानेवाव रुन्धेऽम्भः स्थाम्भो वो भक्षीयेत्याहाम्भो ह्येता
महः स्थ महो वो भक्षीयेत्याह महो ह्येताः सहः स्थ सहो वो
भक्षीयेत्याह सहो ह्येता ऊर्जस्थोर्ज वो भक्षीये- (३१)

त्याहोर्जो ह्येता रेवती रमध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः

प॒शूने॒वात्मन् र॑मयत इ॒हैव स्ते॒तो माऽप॑ गा॒तेत्या॑ह ध्रु॒वा ए॒वैना॒
अन॑पगाः कुरुत इष्टक॒चिद्वा अ॒न्योऽग्निः प॑शुचिदन्यः स॒हि॒तासि॑
विश्वरू॒पीरिति॑ व॒त्सम॒भि मृ॑श॒त्युपै॒वैनं॑ धत्ते पशुचित॑मेनं कुरुते
प्र (३२)

वा ए॒षोऽस्मा॑ल्लोका॒द्यव॑ते य आ॒हव॒नीय॑मुपतिष्ठते
गा॒र्ह॑पत्यमुप॑ तिष्ठतेऽस्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति तिष्ठत्यथो गा॒र्ह॑पत्यायै॒व
नि ह्रु॑ते गाय॒त्रीभि॒रुप॑ तिष्ठते तेजो॒ वै गा॑य॒त्री तेज॑ ए॒वात्मन् ध॑त्ते-
ऽथो यदे॒तं तृ॒चम॑न्वाह सन्त॑त्यै गा॒र्ह॑पत्यं वा अनु॑ द्विपादो॑ वी॒राः
प्रजा॑यन्ते य ए॒वं वि॒द्वान् द्वि॒पदा॑भिर्गा॒र्ह॑पत्यमुपतिष्ठत - (३३)

आऽस्य॑ वी॒रो जा॑यत ऊ॒र्जा वः प॑श्याम्यूर्जा मां पश्य॑तेत्या॒हा-
ऽऽशि॑षमे॒वैता॒मा शा॑स्ते तथ्स॑वितुर्वरे॒ण्यमि॒त्याह॑ प्रसू॑त्यै सो॒मान्
स्व॒र॑णमि॒त्याह॑ सोमपी॒थमे॒वाव॑ रुन्धे कृ॒णु॒हि ब्र॑ह्मणस्पत॒ इत्या॑ह
ब्रह्मव॑र्चसमे॒वाव॑ रुन्धे क॒दा च॒न स्त॒रीर॒सीत्या॑ह न स्त॒री रात्रि॑
वसति॑ (३४)

य ए॒वं वि॒द्वानग्नि॑मुपतिष्ठते परि॑ त्वाऽग्ने॒ पुरं॑ व॒यमि॒त्याह॑
परि॒धिमे॒वैतं॑ परि॑ दधा॒त्यस्क॑न्दा॒याग्ने॑ गृहपत॒ इत्या॑ह
यथाय॒जुरे॒वैतच्छ्रु॑तं हि॒मा इत्या॑ह श॒तं त्वा॑ हेम॒न्तानि॑न्धिषी॒येति॑
वावै॒तदा॑ह पु॒त्रस्य॑ नाम॑ गृह्णा॒त्यन्ना॒दमे॒वैनं॑ करोति॒ तामा॑शिष॒मा
शा॑से तन्त॑वे ज्योति॑ष्मती॒मिति॑ ब्रूया॒द्यस्य॑ पु॒त्रोऽजा॑तः स्यात्
तैज॒स्व्यैवा॒स्य ब्र॑ह्मव॑र्चसी पु॒त्रो जा॑यते॒ तामा॑शिष॒मा शा॑सेऽमु॒ष्मै

ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रो जातः स्यात् तेज एवास्मिन्
ब्रह्मवर्चसं दधाति॥ (३५)

ऊर्जं वो भक्षीयेति प्र गार्हपत्यमुपतिष्ठते वसति ज्योतिष्मतीमेकात्रिंशच्च॥ [८]

अग्निहोत्रं जुहोति यदेव किं च यजमानस्य स्वं तस्यैव तद्रेतः
सिञ्चति प्रजनने प्रजननं हि वा अग्निरथौषधीरन्तंगता दहति
तास्ततो भूयसीः प्रजायन्ते यत्स्यायं जुहोति रेत एव तथ्सिञ्चति
प्रैव प्रातस्तनेन जनयति तद्रेतः सिक्तं न त्वष्ट्राऽविकृतं प्रजायते
यावच्छो वै रेतसः सिक्तस्य (३६)

त्वष्टा रूपाणि विकरोति तावच्छो वै तत्प्रजायत एष वै
दैव्यस्त्वष्टा यो यजते बह्वीभिरुप तिष्ठते रेतस एव सिक्तस्य बहुशो
रूपाणि वि करोति स प्रैव जायते श्वःश्वो भूयान् भवति य एवं
विद्वानग्निमुपतिष्ठतेऽहर्देवानामासीद्रात्रिरसुराणां तेऽसुरा यद्देवानां
वित्तं वेद्यमासीत्तेन सह (३७)

रात्रिं प्राविशन् ते देवा हीना अमन्यन्त तेऽपश्यन्नाग्नेयी
रात्रिराग्नेयाः पशवं इममेवाग्निं स्तवाम स नः स्तुतः पशून्
पुनर्दास्यतीति तेऽग्निमस्तुवन्त्स एभ्यः स्तुतो रात्रिया अध्यहरभि
पशून्निर्जर्जत् ते देवाः पशून् वित्वा कामा अकुर्वत् य एवं
विद्वानग्निमुपतिष्ठते पशुमान् भवत्या- (३८)

दित्यो वा अस्माल्लोकादमुं लोकमैत्थसोऽमुं लोकं गत्वा पुनरिमं

लो॒कम॒भ्य॑ध्याय॒त्स इ॒मं लो॒कमा॒गत्य॑ मृ॒त्योर्बि॑भेन्मृ॒त्युसं॑युत इव
 ह्य॑यं लो॒कः सोऽम॑न्यतेममेवाग्निः॑ स्त॒वानि॑ स मा॑ स्तुतः
 सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयिष्य॒तीति॑ सोऽग्नि॑मस्तौ॒त्स ए॑नः॑ स्तुतः सु॒वर्गं॑
 लो॒कम॑गमय॒द्य - (३९)

ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निमु॑पतिष्ठते सु॒वर्गमे॒व लो॒कमे॑ति॒ सर्व॑मायुरेत्य॒भि
 वा ए॒षोऽग्नी॑ आ रो॒हति॑ य ए॒नावु॑पतिष्ठते यथा॒ खलु॑ वै
 श्रेया॑न॒भ्यारू॑ढः का॒मय॑ते तथा॑ करोति॒ नक्त॑मुप॑ तिष्ठते न प्रा॒तः
 स॒ हि नक्तं॑ व्र॒तानि॑ सृ॒ज्यन्ते॑ स॒ह श्रेया॑श्च॒ पापी॑याश्चा॒साते॑
 ज्योति॑र्वा अ॒ग्निस्त॑मो रात्रि॒र्यन्- (४०)

नक्त॑मुपतिष्ठते ज्योति॑षैव तम॑स्तरत्युप॒स्थेयोऽग्नी॑(३)र्नोप॒
 स्थेया॑(३) इत्या॑हुर्मनु॒ष्याये॒न्त्रै योऽह॑रहरा॒हृत्याथै॑नं याच॑ति स इ॒न्त्रै
 तमुपा॑र्च्छत्यथ॒ को दे॒वानह॑रहर्याचिष्य॒तीति॑ तस्मा॒न्नोप॑स्थेयोऽथो
 खल्वा॑हुरा॒शिषे॑ वै कं यज॑मानो यजत॒ इत्ये॑षा खलु॒ वा (४१)

आहि॑ताग्नेरा॒शीर्य॑दग्निमु॑पतिष्ठते तस्मा॑दुप॒स्थेयः प्र॒जा-
 प॑तिः प॒शून्सृ॑जत॒ ते सृ॒ष्टा अ॑होरा॒त्रे प्रा॑वि॒शन् ताञ्छ॑न्दो॒-
 भिर॑न्विन्द॒द्यच्छ॑न्दो॒भिरु॑पतिष्ठते स्वमे॒व तद॑न्विच्छति॒ न तत्र॑
 जा॒म्यंस्तीत्या॑हुर्योऽह॑रहरुपतिष्ठत॒ इति॑ यो वा अ॒ग्निं प्र॑त्यङ्मु॒पतिष्ठ॑ते
 प्रत्ये॑नमोषति॒ यः परा॑ङ् विष्व॑ङ् प्र॒जया॑ प॒शुभि॑रेति॒ कवा॑तिर्यङ्मि॒वोप॑
 तिष्ठेत् नैनं॑ प्र॒त्योष॑ति॒ न विष्व॑ङ् प्र॒जया॑ प॒शुभि॑रेति॥ (४२)

सिक्तस्य सह भवति यो यत्खलु वै पशुभिस्त्रयोदश च॥ [९]

मम नाम प्रथमं जातवेदः पिता माता च दधतुर्यदग्रे। तत्त्वं
बिभृहि पुनरा मदैतोस्तवाहं नाम बिभराण्यग्रे॥ मम नाम त्वं च
जातवेदो वाससी इव विवसानौ ये चरावः। आयुषे त्वं जीवसे
वयं यथायथं वि परि दधावहे पुनस्ते॥ नमोऽग्नयेऽप्रतिविद्धाय
नमोऽनाधृष्टाय नमः सम्राजै। अषाढो (४३)

अग्निर्बृहद्वया विश्वजिह्वसहन्त्यः श्रेष्ठो गन्धर्वः॥ त्वत्पितारो अग्रे
देवास्त्वामाहुतयस्त्वद्विवाचनाः। सं मामायुषा सं गौपत्येन सुहिते
मा धाः॥ अयमग्निः श्रेष्ठतमोऽयं भगवत्तमोऽयं सहस्रसातमः।
अस्मा अस्तु सुवीर्यम्॥ मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञं
समिमं दधातु। या इष्टा उषसो निम्रुचंश्च ताः सं दधामि हविषा
घृतेन॥ पयस्वतीरोषधयः (४४)

पयस्वद्वीरुधां पयः। अपां पयसो यत्पयस्तेन मामिन्द्र सः
सृज॥ अग्रे व्रतपते व्रतं चरिष्यामि तच्छेकेयं तन्मे राध्यताम्॥
अग्निं होतांरमिह तं हुवे देवान् यज्ञियानिह यान् हवामहे॥ आ
यन्तु देवाः सुमनस्यमाना वियन्तु देवा हविषो मे अस्य॥ कस्त्वा
युनक्ति स त्वा युनक्तु यानि घर्मे कपालान्युपचिन्वन्ति (४५)

वेधसः। पूष्णस्तान्यपि व्रत इन्द्रवायू विमुञ्चताम्॥ अभिन्नो
घर्मो जीरदानुर्यत आत्तस्तदगन् पुनः। इध्मो वेदिः परिधयश्च सर्वे

यज्ञस्याऽऽयुरनु सं चरन्ति॥ त्रयस्त्रिंशत्तन्तवो ये वितन्त्रिरे य इमं
यज्ञं स्वधया ददन्ते तेषां छिन्नं प्रत्येतदधामि स्वाहा घर्मो देवां
अप्येतु॥ (४६)

अषाढु ओषधय उपचिन्वन्ति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

वैश्वानरो न ऊत्याऽऽप्र यातु परावतः। अग्निरुक्थेन वाहसा॥
ऋतावानं वैश्वानरमृतस्य ज्योतिषस्पतिम्। अजस्रं घर्ममीमहे॥
वैश्वानरस्य दसनाभ्यो बृहदरिणादेकः स्वपस्यया कविः। उभा
पितरा महयन्नजायताग्निर्द्यावापृथिवी भूरिरेतसा॥ पृष्ठो दिवि पृष्ठो
अग्निः पृथिव्यां पृष्ठो विश्वा ओषधीरा विवेश। वैश्वानरः सहसा
पृष्ठो अग्निः स नो दिवा स (४७)

रिषः पातु नक्तम्॥ जातो यदग्ने भुवना व्यख्यः पशुं न गोपा
इर्यः परिज्मा। वैश्वानर ब्रह्मणे विन्द गातुं यूयं पात स्वस्तिभिः सदा
नः॥ त्वमग्ने शोचिषा शोशुचान आ रोदसी अपृणा जायमानः। त्वं
देवां अभिशस्तेरमुश्चो वैश्वानर जातवेदो महित्वा॥ अस्माकमग्ने
मघवंत्सु धारयानामि क्षत्रमजरं सुवीर्यम्। वयं जयेम शतिनं
सहस्रिणं वैश्वानर (४८)

वाजमग्ने तवोतिभिः॥ वैश्वानरस्य सुमतौ स्याम राजा हिकं
भुवनानामभिःश्रीः। इतो जातो विश्वमिदं वि चष्टे वैश्वानरो यतते
सूर्येण॥ अव ते हेडो वरुण नमोभिरव यज्ञेभिरीमहे हविर्भिः।
क्षयन्नस्मभ्यमसुर प्रचेतो राजन्नेनांसि शिश्रथः कृतानि॥

उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं वि मध्यमं श्रथाय। अथा
व्यमादित्य (४९)

व्रते तवानांगसो अदितये स्याम॥ दधिक्राव्णो अकारिषं
जिष्णोरश्वस्य वाजिनः॥ सुरभि नो मुखां करत् प्र ण आयूँषि
तारिषत्॥ आ दधिकाः शवसा पञ्च कृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा-
ऽपस्ततान। सहस्रसाः शतसा वाज्यर्वा पृणक्तु मध्वा समिमा
वचाँसि॥ अग्निर्मूर्धा भुवः। मरुतो यद्ध वो दिवः सुम्रायन्तो
हवामहे। आ तू न (५०)

उप गन्तन॥ या वः शर्म शशमानाय सन्ति त्रिधातूनि
दाशुषे यच्छताधि। अस्मभ्यं तानि मरुतो वि यन्त रयिं नो
धत्त वृषणः सुवीरम्॥ अदितिर्न उरुष्यत्वदितिः शर्म यच्छतु।
अदितिः पात्वँहसः॥ महीमू षु मातरँ सुव्रतानामृतस्य
पत्नीमवसे हुवेम। तुविक्षत्रामजरन्तीमुरूचीँ सुशर्माणमदितिँ
सुप्रणीतिम्॥ सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेहसँ सुशर्माणमदितिँ
सुप्रणीतिम्। दैवीं नावँ स्वरित्रामनांगसमस्रवन्तीमा रुहेमा
स्वस्तये॥ इमाँ सु नावमाऽरुहँ शतारित्राँ शतस्फ्याम्।
अच्छिद्रां पारयिष्णुम्॥ (५१)

दिवा स संहस्त्रिणं वैश्वानराऽऽदित्य तू नोऽनेहसँ सुशर्माणमेकात्रविँशतिश्च॥ [११]

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

सं त्वा॑ सि॒श्चामि॑ यजु॑षा प्र॒जामायु॑र्धनं॑ च। बृ॒हस्पति॑प्रसूतो॒
 यज॑मान इ॒ह मा रि॑षत्॥ आ॒ज्यम॑सि स॒त्यम॑सि स॒त्यस्या॑ध्यक्षमसि
 ह॒विरे॑सि वै॒श्वान॑रं वै॒श्वदे॒वमुत्पू॑तशुष्मं॑ स॒त्यौजाः॑ स॒होऽसि॑
 स॒ह॑मानमसि स॒हस्व॑रातीः स॒हस्व॑रातीयतः स॒हस्व॑ पृ॒तनाः॑
 स॒हस्व॑ पृ॒तन्य॑तः। स॒हस्र॑वीर्यमसि तन्मा॑ जि॒न्वाऽऽज्य॑स्याऽ-
 ऽज्य॑मसि स॒त्यस्य॑ स॒त्यम॑सि स॒त्यायु॑- (१)

रसि स॒त्यशु॑ष्ममसि स॒त्येन॑ त्वा॒ऽभि घा॑रयामि तस्य॑ ते भक्षीय
 पश्चानां॑ त्वा वा॒तानां॑ य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृ॒ह्णामि॑
 पश्चानां॑ त्व॒र्तूनां॑ य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृ॒ह्णामि॑
 पश्चानां॑ त्वा दि॒शां य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृ॒ह्णामि॑
 पश्चानां॑ त्वा प॒ञ्चज॑नानां॑ य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृ॒ह्णामि॑
 च॒रोस्त्वा॑ प॒ञ्चबि॑लस्य य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृ॒ह्णामि॑
 ब्र॒ह्मण॑स्त्वा तेज॑से य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृ॒ह्णामि॑
 क्ष॒त्रस्य॑ त्वौज॑से य॒न्त्राय॑ (२)

ध॒र्त्राय॑ गृ॒ह्णामि॑
 वि॒शे त्वा॑ य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृ॒ह्णामि॑
 सु॒वीर्या॑य त्वा गृ॒ह्णामि॑ सुप्रजा॒स्त्वाय॑ त्वा गृ॒ह्णामि॑ रा॒यस्पोषा॑य त्वा
 गृ॒ह्णामि॑ ब्र॒ह्मवर्च॑साय॑ त्वा गृ॒ह्णामि॑ भूर॒स्माक॑ ह॒विर्दे॒वाना॑मा॒शिषो॑

यजमानस्य देवानां त्वा देवताभ्यो गृह्णामि कामाय त्वा
गृह्णामि॥ (३)

सत्यायुरोजसे यन्त्राय त्रयस्त्रिंशच्च॥

[१]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहं संजातेषु भूयासं
धीरश्चेत्ता वसुविदुग्रोऽस्युग्रोऽहं संजातेषु भूयास-
मुग्रश्चेत्ता वसुविदभिभूरस्यभिभूरहं संजातेषु भूयास-
मभिभूश्चेत्ता वसुविद्युनज्मिं त्वा ब्रह्मणा दैव्येन हव्यायास्मै वोढवे
जातवेदः। इन्धानास्त्वा सुप्रजसः सुवीरा ज्योर्जीवेम बलिहतौ
वयं ते॥ यन्मे अग्रे अस्य यज्ञस्य रिष्या- (४)

द्यद्वा स्कन्दादाज्यस्योत विष्णो। तेन हन्मि सपत्नं दुर्मरायुमेनं
दधामि निर्ऋत्या उपस्थे। भूर्भुवः सुवरुच्छुष्मो अग्रे यजमानायैधि
निशुष्मो अभिदासते। अग्रे देवेद्ध मन्विद्ध मन्द्रजिह्वामर्त्यस्य ते
होतर्मूर्धन्ना जिघर्मि रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय मनोऽसि
प्राजापत्यं मनसा मा भूतेनाऽऽविश वागस्यैन्द्री संपत्क्षयणी (५)

वाचा मैन्द्रियेणाऽऽविश
वसन्तमृतूनां प्रीणामि स मां प्रीतः प्रीणातु
ग्रीष्ममृतूनां प्रीणामि स मां प्रीतः प्रीणातु
वरुषा ऋतूनां प्रीणामि ता मां प्रीताः प्रीणन्तु
शरदमृतूनां प्रीणामि सा मां प्रीता प्रीणातु

हेमन्तशिशिरावृतूनां प्रीणामि तौ मां प्रीतौ प्रीणीता-
मग्नीषोमयोरहं देवयज्यया चक्षुष्मान् भूयासम्-
ग्रेरहं देवयज्ययान्नादो भूयासं (६)

दब्धिरस्यदब्धो भूयास-
ममुं दभेयमग्नीषोमयोरहं देवयज्यया वृत्रहा भूयास-
मिन्द्राग्नियोरहं देवयज्ययेन्द्रियाव्यन्नादो भूयास-
मिन्द्रस्याहं देवयज्ययेन्द्रियावी भूयासं
महेन्द्रस्याहं देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमग्नेः स्विष्टकृतोऽहं
देवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयम्॥ (७)

रिप्याँत्सपत्नक्षयण्यन्नादो भूयासः पद्विंशच्च॥ [२]

अग्निर्मा दुरिष्ठात् पातु सविताऽघशःसाद्यो मेऽन्ति दूरै-
ऽरातीयति तमेतेन जेषः सुरूपवर्षवर्ण एहीमान् भद्रान्
दुर्याः अभ्येहि मामनुव्रता न्यु शीरूषाणि मृद्धमिड एह्यदितु
एहि सरस्वत्येहि रन्तिरसि रमन्तिरसि सूनर्यसि जुष्टे जुष्टि
तेऽशीयोपहूत उपहूतं (८)

तैऽशीय सा मे सत्याशीरस्य यज्ञस्य भूयादरेडता मनसा
तच्छकेयं यज्ञो दिवः रोहतु यज्ञो दिवं गच्छतु यो देवयानः
पन्थास्तेन यज्ञो देवाः अप्यैत्वस्मास्विन्द्र इन्द्रियं दधात्वस्मान्नायं
उत यज्ञाः सचन्तामस्मासु सन्त्वाशिषः सा नः प्रिया सुप्रतूर्तिर्मघोनी

जुष्टिरसि जुषस्व नो जुष्टा नो- (९)

ऽसि जुष्टिं ते गमेयं मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं
यज्ञं समिमं दधातु। बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा इह
मादयन्ताम्॥ ब्रध्न पिन्वस्व ददतो मे मा क्षायि कुर्वतो मे
मोषदसत् प्रजापतेर्भागोऽस्यूजस्वान् पयस्वान् प्राणापानौ मे
पाहि समानव्यानौ मे पाह्युदानव्यानौ मे पाह्यक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा
मा मे क्षेष्टा अमुत्रामुष्मिल्लोके॥ (१०)

उपह्वं जुष्टा नस्त्वा षट् चं॥ [३]

बर्हिषोऽहं दैवयज्यया प्रजावान् भूयासं नराशंसस्याहं
दैवयज्यया पशुमान् भूयासमग्नेः स्विष्टकृतोऽहं दैवयज्ययाऽ-
ऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमग्नेरहमुज्जितिमनूजैषं सोमस्या-
हमुज्जितिमनूजैषमग्नेरहमुज्जितिमनूजैषमग्नीषोमयोरहमुज्जितिमनूजैष-
मिन्द्राग्नियोरहमुज्जितिमनूजैषमिन्द्रस्याहमु- (११)

ज्जितिमनूजैषं महेन्द्रस्याहमुज्जितिमनूजैषमग्नेः स्विष्टकृतो-
ऽहमुज्जितिमनूजैषं वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत्। अथा
सपत्नां इन्द्रो मे निग्राभेणाधरां अकः॥ उद्ग्राभं च निग्राभं च ब्रह्म
देवा अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विषूचीनान्व्यस्यताम्॥
एमा अगमन्नाशिषो दोहकामा इन्द्रवन्तो (१२)

वनामहे धुक्षीमहि प्रजामिषम्॥ रोहितेन त्वाऽग्निर्देवतां

गमयतु हरिभ्यां त्वेन्द्रो देवतां गमयत्वेतशेन त्वा सूर्यो देवतां
 गमयतु वि ते मुञ्चामि रशना वि रश्मीन् वि योक्त्रा यानि
 परिचर्तनानि धत्तादस्मासु द्रविणं यच्च भद्रं प्र णो ब्रूताद्वाग्धान्
 देवतासु॥ विष्णोः शंयोरहं देवयज्यया यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयं
 सोमस्याहं देवयज्यया (१३)

सुरेता रेतो धिषीय त्वष्टुरहं देवयज्यया पशूनां रूपं
 पुषेयं देवानां पत्नीरग्निर्गृहपतिर्यज्ञस्य मिथुनं तयोरहं देवयज्यया
 मिथुनेन प्र भूयासं वेदोऽसि वित्तिरसि विदेय कर्मासि करुणमसि
 क्रियासं सनिरसि सनितासि सनेयं घृतवन्तं कुलायिनं
 रायस्पोषं सहस्रिणं वेदो ददातु वाजिनम्॥ (१४)

इन्द्रस्याहमिन्द्रवन्तः सोमस्याहं देवयज्यया चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [४]

आ प्यायतां ध्रुवा घृतेन यज्ञं यज्ञं प्रति देवयज्यः।
 सूर्याया ऊधोऽदित्या उपस्थ उरुधारा पृथिवी यज्ञे अस्मिन्॥
 प्रजापतेर्विभान्नाम लोकस्तस्मिंस्त्वा दधामि सह यजमानेन
 सदसि सन्मे भूयाः सर्वमसि सर्वं मे भूयाः पूर्णमसि पूर्णं मे भूया
 अक्षितमसि मा मे क्षेष्टाः प्राच्यां दिशि देवा ऋत्विजो मार्जयन्तां
 दक्षिणायां (१५)

दिशि मासाः पितरो मार्जयन्तां प्रतीच्यां दिशि गृहाः

प॒शवो॑ मा॒र्जय॑न्ता॒मुदी॑च्यां दि॒श्याप॑ ओष॑धयो वन॒स्पत॑यो
 मा॒र्जय॑न्ता॒मूर्ध्वाया॑ दि॒शि य॒ज्ञः सं॑वत्स॒रो य॒ज्ञप॑तिर्मा॒र्जय॑न्तां
 वि॒ष्णोः क्रमो॑ऽस्यभिमाति॒हा गा॑य॒त्रेण॑ छन्द॑सा पृथि॒वीमनु॑ वि
 क्र॒मे निर्भ॑क्तः स यं द्वि॒ष्मो वि॒ष्णोः क्रमो॑ऽस्यभि॒शस्ति॒हा त्रैष्टु॑भेन
 छन्द॑सा॒ऽन्तरि॑क्ष॒मनु॑ वि क्र॒मे निर्भ॑क्तः स यं द्वि॒ष्मो वि॒ष्णोः
 क्रमो॑ऽस्यरातीय॒तो ह॒न्ता जा॑ग॒तेन॑ छन्द॑सा दि॒वमनु॑ वि क्र॒मे
 निर्भ॑क्तः स यं द्वि॒ष्मो वि॒ष्णोः क्रमो॑ऽसि शत्रूय॒तो ह॒न्ताऽऽनु॑ष्टुभेन
 छन्द॑सा दि॒शोऽनु॑ वि क्र॒मे निर्भ॑क्तः स यं द्वि॒ष्मः॥ (१६)

दक्षिणायां द्विष्मो विष्णोरेकान्नत्रिंशच्च॥ [५]

अ॒ग॒न्म सु॒वः सु॒व॑र॒गन्म स॒न्द्दश॑स्ते मा छि॑त्सि॒ यत्ते तप॑स्तस्मै
 ते माऽऽवृ॑क्षि सु॒भूर॑सि श्रेष्ठो॑ रश्मी॒नामा॑यु॒र्धा अ॒स्यायु॑र्मे धेहि॒ वर्चो॑धा
 अ॑सि॒ वर्चो॑ मयि॒ धेही॑दम॒हम॑मुं भ्रातृ॒व्यमा॑भ्यो दि॒ग्भ्यो॑ऽस्यै दि॒वो-
 ऽस्माद॑न्तरि॒क्षाद॑स्यै पृथि॒व्या अ॒स्माद॑न्नाद्या॒न्निर्भ॑जामि निर्भ॑क्तः स
 यं द्वि॒ष्मः। (१७)

सं ज्योति॑षाऽभू॒वमै॑न्द्रीमावृ॒तम॑न्वाव॑र्ते॒ सम॑हं प्र॒जया॑ सं मया॑
 प्र॒जा सम॑हं रा॒यस्पोषे॑ण सं मया॑ रा॒यस्पोषः॑ समि॑द्धो अ॒ग्रे मे
 दी॒दिहि॑ समे॒द्धा ते॑ अ॒ग्रे दी॒द्यासं॑ वसु॑मान् य॒ज्ञो वसी॑यान् भूया॑सम॒ग्न
 आयू॑र्षि पव॑स॒ आ सु॒वोर्ज॑मिषं च नः। आ॒रे बा॑धस्व दु॒च्छुना॑म्॥

अग्ने॑ पव॑स्व॒ स्वपा॑ अ॒स्मे वर्चः॑ सुवीर्य॑म्। (१८)

दध॑त् पोष॑ꣳ र॒यिं म॒यि। अग्ने॑ गृह॑पते सुगृह॑पतिर॒हं त्वया॑
गृह॑पतिना भूयासꣳ सुगृह॑पतिर्मया॒ त्वं गृह॑पतिना भूयाः श॒तꣳ
हिमा॑स्तामा॒शिष॑मा शा॑से तन्त॑वे ज्योति॑ष्मतीं॒ तामा॑शिष॑माशा॑से-
ऽमुष्मै॑ ज्योति॑ष्मतीं कस्त्वा॑ युनक्ति॒ स त्वा॑ विमु॑ञ्चत्व॒ग्ने॑ व्रत॑पते
व्रत॑म॒चारि॑षं तद॑शकं॒ तन्मे॑ऽराधि य॒ज्ञो ब॑भूव॒ स आ॑ (१९)

ब॑भूव॒ स प्र॑ ज॒ज्ञे स॑ वा॒वृधे॑। स दे॒वाना॑मधि॑पतिर्ब॑भूव॒ सो
अ॒स्माꣳ अधि॑पतीन् करोतु व॒यꣳ स्या॑म॒ पत॑यो र॒यीणा॑म्॥ गोमा॑ꣳ
अग्ने॑ऽवि॒माꣳ अ॒श्वी य॒ज्ञो नृ॒वत्स॑खा॒ सद॑मिद॒प्रमृ॑ष्यः। इडा॑वाꣳ ए॒षो
अ॒सुर॑ प्र॒जावा॑न् दी॒र्घो र॒यिः पृ॑थुबु॒धः स॒भावान्॑॥ (२०)

द्विष्मः सुवीर्यꣳ स आ पञ्चत्रिंशच्च॥

[६]

यथा॒ वै सं॑मृतसो॒मा ए॒वं वा ए॒ते सं॑मृतय॒ज्ञा यद्व॑र्शपूर्ण॒मासौ
कस्य॑ वाहं दे॒वा य॒ज्ञमा॒ गच्छ॑न्ति॒ कस्य॑ वा॒ न ब॑हूनां यज॑मानानां॒
यो वै दे॒वताः॒ पूर्वं॑ परिगृ॒ह्णाति॑ स ए॒नाः श्वो॑ भू॒ते य॑जत
ए॒तद्वै दे॒वाना॑मा॒यत॑नं॒ यदा॑हव॒नीयो॑ऽन्तरा॒ग्नी प॑शूनां गार्ह॑पत्यो
मनु॑ष्या॒णाम॒न्वाहार्य॑पचनः॒ पितॄ॑णाम॒ग्निं गृ॑ह्णाति॒ स्व ए॒वाय॑तने
दे॒वताः॒ परि॑ (२१)

गृ॒ह्णाति॒ ताः श्वो॑ भू॒ते य॑जते व्र॒तेन॒ वै मे॒ध्योऽग्नि॑र्व्रत॑पतिर्ब्राह्म॒णो
व्र॑त॒भृद् व्र॑तमु॒पैष्य॑न् ब्रू॒याद॒ग्ने॑ व्रत॑पते व्र॒तं च॑रिष्यामीत्य॒ग्निर्वै

देवानां व्रतपतिस्तस्मां एव प्रतिप्रोच्य व्रतमालभते बर्हिषा
पूर्णमासे व्रतमुपैति वथ्सैरमावास्यायामेतद्धेतयोरायतनमुपस्तीर्यः
पूर्वश्चाग्निरपरश्चेत्याहुर्मनुष्या (२२)

इत्वा उपस्तीर्णमिच्छन्ति किमु देवा येषां नवावसान-
मुपास्मिञ्चो यक्ष्यमाणे देवता वसन्ति य एवं विद्वानग्निमुपस्तृणाति
यजमानेन ग्राम्याश्च पशवोऽवरुध्या आरण्याश्चेत्याहुर्यद्ग्राम्यानुप-
वसन्ति तेन ग्राम्यानव रुन्धे यदारण्यस्याश्जाति तेनारण्यान्
यदनांश्चानुपवसेत् पितृदेवत्यः स्यादारण्यस्याश्जातीन्द्रियं (२३)

वा आरण्यमिन्द्रियमेवाऽऽत्मन् धत्ते यदनांश्चानुपवसेत्
क्षोधुकः स्याद्यदशजीयाद्रुद्रोऽस्य पशूनभिमन्येतापोऽश्जाति
तन्नेवाशितं नेवानशितं न क्षोधुको भवति नास्य रुद्रः
पशूनभि मन्यते वज्रो वै यज्ञः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो
यदनांश्चानुपवसति वज्रैणैव साक्षात्क्षुधं भ्रातृव्यं हन्ति॥ (२४)

परि मनुष्या इन्द्रियं साक्षात् त्रीणि च॥ [७]

यो वै श्रद्धामनारभ्य यज्ञेन यजते नास्येष्टाय श्रद्धधतेऽपः प्र
णयति श्रद्धा वा आपः श्रद्धामेवाऽऽरभ्य यज्ञेन यजत उभयैऽस्य
देवमनुष्या इष्टाय श्रद्धधते तदाहुरति वा एता वरत्रेदन्त्यति वाचं
मनो वावैता नाति नेदन्तीति मनसा प्र णयतीयं वै मनो- (२५)

ऽनयैवैनाः प्र णयत्यस्कन्नहविर्भवति य एवं वेद यज्ञायुधानि

सम्भरति यज्ञो वै यज्ञायुधानि यज्ञमेव तत्सम्भरति यदेकमेकं
सम्भरेत् पितृदेवत्यानि स्युर्यत्सह सर्वाणि मानुषाणि द्वेद्वे
सम्भरति याज्यानुवाक्ययोरेव रूपं करोत्यथो मिथुनमेव यो वै
दशं यज्ञायुधानि वेदं मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते स्फ्य- (२६)

अथ कपालानि चाग्निहोत्रहवणी च शूर्पं च कृष्णाजिनं च शम्यां
चोलूखलं च मुसलं च दृषच्चोपला चैतानि वै दशं यज्ञायुधानि य
एवं वेदं मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते यो वै देवेभ्यः प्रतिप्रोच्यं यज्ञेन
यजते जुषन्तेऽस्य देवा हव्यं हविर्निरूप्यमाणमभि मन्त्रयेताग्निं
होतारमिह तं हुव इति (२७)

देवेभ्य एव प्रतिप्रोच्यं यज्ञेन यजते जुषन्तेऽस्य देवा हव्यमेष
वै यज्ञस्य ग्रहो गृहीत्वैव यज्ञेन यजते तदुदित्वा वाचं यच्छति
यज्ञस्य धृत्या अथो मनसा वै प्रजापतिर्यज्ञमंतनुत मनसैव तद्यज्ञं
तनुते रक्षसां मनन्ववचाराय यो वै यज्ञं योगं आगते युनक्ति युङ्क्ते
युञ्जानेषु कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तित्याह प्रजापतिर्वै कः
प्रजापतिनैवैनं युनक्ति युङ्क्ते युञ्जानेषु॥ (२८)

वै मनः स्फ्य इति युनक्तेकादश च॥ [८]

प्रजापतिर्यज्ञानसृजताग्निहोत्रं चाग्निष्टोमं च पौर्णमासीं चोक्थ्यं
चामावास्यां चातिरात्रं च तानुदमिमीत् यावदग्निहोत्रमासीत्

तावानग्निष्टोमो यावन्ती पौर्णमासी तावानुक्थ्यो यावन्त्यमावास्या
 तावानतिरात्रो य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति यावदग्निष्टोमेनोपाप्नोति
 तावदुपाप्नोति य एवं विद्वान् पौर्णमासीं यजते यावदुक्थ्येनो-
 पाप्नोति (२९)

तावदुपाप्नोति य एवं विद्वानमावास्यां यजते
 यावदतिरात्रेणोपाप्नोति तावदुपाप्नोति परमेष्ठिनो वा एष
 यज्ञोऽग्रं आसीत् तेन स परमां काष्ठामगच्छत् तेन प्रजापतिं
 निरवासाययत् तेन प्रजापतिः परमां काष्ठामगच्छत् तेनेन्द्रं
 निरवासाययत् तेनेन्द्रः परमां काष्ठामगच्छत् तेनाग्नीषोमौ
 निरवासाययत् तेनाग्नीषोमौ परमां काष्ठामगच्छतां य (३०)

एवं विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते परमामेव काष्ठां गच्छति
 यो वै प्रजातेन यज्ञेन यजते प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते
 द्वादश मासाः संवत्सरो द्वादश द्वन्द्वानि दर्शपूर्णमासयोस्तानि
 सम्पाद्यानीत्याहुर्वत्सं चोपावसृजत्युखां चार्धिं श्रयत्यव च हन्ति
 दृषदौ च समाहन्त्यधि च वपते कपालानि चोपं दधाति पुरोडाशं
 चा- (३१)

धिश्चयत्याज्यं च स्तम्बयजुश्च हरत्यभि च गृह्णाति वेदिं च
 परिगृह्णाति पर्णी च सं नहति प्रोक्षणीश्चाऽऽसादयत्याज्यं चैतानि
 वै द्वादश द्वन्द्वानि दर्शपूर्णमासयोस्तानि य एव१ सम्पाद्य यजते

प्रजातेनैव यज्ञेन यजते प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥ (३२)

उक्थ्येनोपाप्रोत्यंगच्छतां यः पुरोडाशं च चत्वारिंशच्च॥ [९]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमित्याह ध्रुवानेवैनान्
कुरुत उग्रोऽस्युग्रोऽहः संजातेषु भूयासमित्याहाप्रतिवादिन
एवैनान्कुरुतेऽभिभूरस्यभिभूरहः संजातेषु भूयासमित्याह य एवैनं
प्रत्युत्पिपीते तमुपास्यते युनज्मि त्वा ब्रह्मणा दैव्येनेत्याहैष वा
अग्नेर्योगस्तेनै- (३३)

वैनं युनक्ति यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमायन्
यज्ञस्य व्युद्धेनासुरान् पराभावयन् यन्मै अग्ने अस्य यज्ञस्य
रिष्यादित्याह यज्ञस्यैव तत्समृद्धेन यजमानः सुवर्गं लोकमेति
यज्ञस्य व्युद्धेन भ्रातृव्यान् परा भावयत्यग्निहोत्रमेताभिर्व्याहृतीभि-
रुपं सादयेद्यज्ञमुखं वा अग्निहोत्रं ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव
ब्रह्म (३४)

कुरुते संवत्सरे पर्यागत एताभिरेवोपसादयेद् ब्रह्मणैवोभयतः
संवत्सरं परिगृह्णाति दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यान्यालभमान
एताभिर्व्याहृतीभिर्हवीऽप्यासादयेद्यज्ञमुखं वै दर्शपूर्णमासौ
चातुर्मास्यानि ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव ब्रह्म कुरुते संवत्सरे
पर्यागत एताभिरेवासादयेद् ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति
यद्वै यज्ञस्य साम्ना क्रियते राष्ट्रं (३५)

यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यद्वा विशं यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छत्यथ
 ब्राह्मणोऽनाशीर्केण यज्ञेन यजते सामिधेनीरनुवक्ष्यन्नेता व्याहृतीः
 पुरस्ताद्दध्याद् ब्रह्मैव प्रतिपदं कुरुते तथा ब्राह्मणः साशीर्केण यज्ञेन
 यजते यं कामयेत् यजमानं भ्रातृव्यमस्य यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति
 तस्यैता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्यायां दध्याद् भ्रातृव्यदेवत्यां वै पुरो-
 ऽनुवाक्यां भ्रातृव्यमेवास्य यज्ञस्या- (३६)

ऽऽशीर्गच्छति यान् कामयेत् यजमानान्त्समावत्येनान्
 यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति तेषामेता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्याया
 अर्धर्च एका दध्याद्याज्यायै पुरस्तादेका याज्याया अर्धर्च एका
 तथैनान्त्समावती यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यथा वै पर्जन्यः सुवृष्टं
 वर्षत्येवं यज्ञो यजमानाय वर्षति स्थलयोदकं परिगृह्णन्त्याशिषां
 यज्ञं यजमानः परिगृह्णाति मनोऽसि प्राजापत्यं (३७)

मनसा मा भूतेनाऽऽविशेत्याहु मनो वै प्राजापत्यं प्राजापत्यो
 यज्ञो मन एव यज्ञमात्मन् धत्ते वागस्यैन्द्री संपलक्षयणी वाचा
 मैन्द्रियेणाऽऽविशेत्याहैन्द्री वै वाग्वाचमैवैन्द्रीमात्मन् धत्ते॥ (३८)

तेनैव ब्रह्मं राष्ट्रमेवास्यं यज्ञस्यं प्राजापत्यं पद्विंशच्च॥ [१०]

यो वै सप्तदशं प्रजापतिं यज्ञमन्वायत्तं वेदं प्रति यज्ञेन तिष्ठति
 न यज्ञाद् भ्रंशत आ श्रावयेति चतुरक्षरमस्तु श्रौषडिति चतुरक्षरं
 यजेति द्व्यक्षरं ये यजामह इति पञ्चाक्षरं द्व्यक्षरो वषट्कार एष वै

संसदशः प्रजापतिर्यज्ञमन्वायत्तो य एवं वेद प्रति यज्ञेन तिष्ठति न
यज्ञाद् भ्रंशते यो वै यज्ञस्य प्रायणं प्रतिष्ठा- (३९)

मुदयनं वेद प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन सङ्स्थां गच्छत्या
श्रावयास्तु श्रौषड्यज्ञ ये यजामहे वषट्कार एतद्वै यज्ञस्य
प्रायणमेषा प्रतिष्ठैतदुदयनं य एवं वेद प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन
सङ्स्थां गच्छति यो वै सूनृतायै दोहं वेद दुह एवैनां यज्ञो वै
सूनृताऽऽश्रावयेत्यैवैनामह्वदस्तु (४०)

श्रौषडित्युपावासाग्यजेत्युदनैषीद्ये यजामह इत्युपास-
दवषट्कारेण दोग्ध्येष वै सूनृतायै दोहो य एवं वेद दुह एवैनां
देवा वै सत्रमांसत तेषां दिशोऽदस्यन्त एतामाद्रां पङ्क्तिमपश्यन्ना
श्रावयेति पुरोवातमजनयन्नस्तु श्रौषडित्यभ्रं समप्लावयन् यजेति
विद्युत- (४१)

मजनयन् ये यजामह इति प्रावर्षयन्नभ्यस्तनयन् वषट्कारेण
ततो वै तेभ्यो दिशः प्राप्यायन्त य एवं वेद प्रास्मै दिशः प्यायन्ते
प्रजापतिं त्वोवेदं प्रजापतिस्त्वं वेद यं प्रजापतिर्वेद स पुण्यो
भवत्येष वै छन्दस्यः प्रजापतिरा श्रावयास्तु श्रौषड्यज्ञ ये यजामहे
वषट्कारो य एवं वेद पुण्यो भवति वसन्त- (४२)

मृतूनां प्रीणामीत्याहुतवो वै प्रयाजा ऋतूनेव प्रीणाति तैऽस्मै
प्रीता यथापूर्वं कल्पन्ते कल्पन्तेऽस्मा ऋतवो य एवं वेदाग्नी-

षोमं यो र॒हं दै॒वय॒ज्यया॒ चक्षु॑ष्मान् भूयास॒मित्या॑हा॒ग्नीषोमा॑भ्यां वै
य॒ज्ञश्चक्षु॑ष्मान् ताभ्यामे॒व चक्षु॑रात्मन् ध॒त्ते ऽग्ने॑र॒हं दै॒वय॒ज्यया॑न्नादो
भूयास॒मित्या॑हा॒ग्निर्वै दे॒वाना॑मन्नादस्तेनै॒वा- (४३)

ऽन्नाद्य॑मात्मन् ध॒त्ते द॒ब्धि॑र॒स्यद॑ब्धो भूयासम॒मुं द॑भेय॒मित्या॑-
हैतया॒ वै द॒ब्ध्या दे॒वा असु॑रानद॒भ्रुवन् तयै॒व भ्रातृ॑व्यं द॒भ्रोत्य॑ग्नी-
षोमं यो र॒हं दै॒वय॒ज्यया॑ वृ॒त्रहा भूयास॒मित्या॑हा॒ग्नीषोमा॑भ्यां वा इन्द्रो
वृ॒त्रम॑हन् ताभ्यामे॒व भ्रातृ॑व्यं स्तृणुत इन्द्रा॒ग्नियो॒र॒हं दै॒वय॒ज्ययै॑-
न्द्रिया॒व्यन्ना॑दो भूयास॒मित्या॑हेन्द्रिया॒व्ये॒वान्ना॑दो भ॑व॒तीन्द्र॑स्या- (४४)

ऽहं दै॒वय॒ज्ययै॑न्द्रिया॒वी भूयास॒मित्या॑हेन्द्रिया॒व्ये॒व भ॑वति
महेन्द्र॑स्या॒हं दै॒वय॒ज्यया॑ जे॒मानं॑ म॒हिमानं॑ गमेय॒मित्या॑ह जे॒मानमे॒व
म॒हिमानं॑ गच्छत्य॒ग्नेः स्वि॑ष्ट॒कृतो॒ऽहं दै॒वय॒ज्यया॑ ऽऽयु॑ष्मान् य॒ज्ञेन॑
प्रति॒ष्ठां ग॑मेय॒मित्या॑हायु॒रे॒वात्मन् ध॒त्ते प्र॑ति य॒ज्ञेन॑ तिष्ठति॥ (४५)

प्रति॒ष्ठाम॑ह्वदस्तु वि॒द्युतं॑ वस॒न्तमे॒वेन्द्र॑स्याऽऽ॒ष्टात्रि॑ंशच्च॥ [११]

इन्द्रं॑ वो वि॒श्वत॑स्प॒रि ह॒वा॑महे जने॑भ्यः। अ॒स्माक॑मस्तु के॒वलः॑॥
इन्द्रं॑ नरो॑ ने॒मधि॑ता हवन्ते॒ यत्पार्या॑ यु॒नज॑ते धि॒यस्ताः॑। शूरो॑ नृषा॑ता
शर्व॑सश्चकान आ गोम॑ति ब्र॒जे भ॑जा॒ त्वं नः॑॥ इन्द्रि॒याणि॑ शत॒क्रतो॒
या ते॒ जने॑षु प॒ञ्चसु॑। इन्द्र॒ तानि॑ त॒ आ वृ॑णे॥ अनु॑ ते दा॒यि म॒ह
इन्द्रि॒याय॑ स॒त्रा ते॒ विश्व॑मनु॑ वृ॒त्रह॑त्यै॒ अनु॑ (४६)

क्ष॒त्रम॑नु॒ सहो॑ यज॒त्रेन्द्र॑ दे॒वेभि॑रनु॑ ते नृष॑ह्ये॒॥ आ यस्मि॑न्त्स

वा॑स॒वास्तिष्ठ॑न्ति स्वा॒रुहो॑ यथा। ऋषि॑र॒ह दी॒र्घश्रु॑त्त॒म इन्द्र॑स्य घ॒र्मो
अति॑थिः॥ आ॒मासु॑ प॒क्वमैर॑य॒ आ सूर्य॑ः रो॒हयो दि॒वि। घ॒र्म
न सा॑म॒न्तप॑ता सुवृ॒क्तिभि॑र्जुष्टं गिर्व॑णसे गि॒रः॥ इन्द्र॑मि॒द्वाथि॑नो
बृ॒हदिन्द्र॑म॒र्केभि॑र॒र्किणः॑। इन्द्रं॑ वा॒णीर॑नूषत॥ गा॒यन्ति॑ त्वा
गा॒यत्रि॑णो- (४७)

ऽर्च॑न्त्य॒र्कम॒र्किणः॑। ब्र॒ह्माण॑स्त्वा शत॒क्रतु॑वु॒द्वःशमि॑व येमिरे॥
अ॒होमु॑चे प्र भ॒रेमा मनी॑षामो॒षिष्ठ॑दा॒न्त्रे सु॑म॒तिं गृ॑णा॒नाः। इ॒दमिन्द्र॑
प्रति॑ ह॒व्यं गृ॑भाय स॒त्याः सं॒न्तु यज॑मानस्य॒ कामाः॑॥ वि॒वेष॑ यन्मा
धि॒षणा॑ ज॒जान॑ स्तवै॒ पुरा॑ पा॒र्यादिन्द्र॑महः॥ अ॒हंसो॑ यत्र पी॒पर॑द्यथा
नो ना॒वेव॒ या॒न्तमु॑भयै हव॒न्ते॥ प्र स॒म्राजं॑ प्रथ॒मम॑ध्व॒राणा॑- (४८)

म॒होमु॑चं वृष॒भं य॒ज्ञिया॑नाम्। अ॒पां नपा॑तम॒श्विना॒
हय॑न्तम॒स्मिन्न॑र इन्द्रि॒यं ध॑त्त॒मोजः॑॥ वि न॑ इन्द्र॒ मृधो॑ जहि नी॒चा
य॑च्छ॒ पृत॑न्यतः। अ॒ध॒स्पदं॑ तर्मी॑ कृधि॒ यो अ॒स्माः अ॑भि॒दास॑ति॥
इन्द्रं॑ क्ष॒त्रम॑भि॒ वाम॑मोजो॒ऽजा॑यथा वृष॒भ च॑र्षणी॒नाम्। अ॒पानु॑दो
ज॒नम॑मि॒त्रय॑न्त॒मुरुं॑ दे॒वेभ्यो॑ अकृ॒णोरु॑ लो॒कम्॥ मृ॒गो न भी॑मः
कु॒चरो॑ गि॒रि॒ष्ठाः प॑रा॒वत॑ - (४९)

आ ज॑गा॒मा पर॑स्याः। सृ॒कः स॒शायं॑ प॒विमिन्द्र॑ ति॒गमं॑
वि शत्रू॑न् ता॒ढि वि॑ मृधो॑ नुदस्व॥ वि शत्रू॑न् वि मृधो॑ नुद
वि वृ॒त्रस्य॑ ह॒नू रु॑ज। वि म॒न्युमिन्द्र॑ भा॒मितो॑ऽमि॒त्रस्या॑भि॒दास॑तः॥

त्रा॒तार॒मिन्द्र॑म॒वि॒तार॒मिन्द्र॑ ५ हवे॑हवे सु॒हव॑ ५ शूर॒मिन्द्र॑म्। हुवे नु श॒क्रं
पु॒रु॒हू॒तमिन्द्र॑ ६ स्व॒स्ति नो॑ म॒घवा॑ धा॒त्विन्द्रः॑॥ मा ते॑ अ॒स्या ५ (५०)

स॒हसा॑वन् परि॑ष्टाव॒घाय॑ भूम॒ हरि॑वः परा॒दै। त्राय॑स्व नो-
ऽवृ॒केभि॒र्वरू॑थै॒स्तव॑ प्रि॒यासः॑ सूरि॑षु॒ स्याम॑॥ अन॑वस्ते रथ॒मश्वा॑य
तक्ष॑न् त्वष्टा॒ वज्रं॑ पु॒रु॒हू॒त द्यु॑मन्त॒म्। ब्र॒ह्माण॑ इन्द्रं॒ मह्य॑न्तो
अ॒र्कैर॑व॒र्धय॑न्न॒हये॑ हन्त॒वा उ॑॥ वृ॒ष्णे यत् ते॑ वृष॑णो अ॒र्कम॑र्चा॒निन्द्र॑
ग्रा॒वा॒णो अ॒दि॒तिः स॒जोषाः॑। अ॒न॒श्वासो॑ ये प॒वयो॑ऽर॒था इन्द्रै॑षिता
अ॒भ्यव॑र्तन्त॒ दस्यू॑न्॥ (५१)

वृत्र॒हत्ये॑जुं गाय॒त्रिणां॑ऽध्व॒राणां॑ परा॒वतो॑ऽस्याम॒ष्टाच॑त्वारि॒शच्च॑॥ [१२]

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः ॥

पा॒क॒य॒ज्ञं वा अ॒न्वाहि॑ताग्नेः प॒शव॑ उप॒ तिष्ठ॑न्त॒ इडा॒ खलु॑ वै
पा॒क॒य॒ज्ञः सैषा॑ऽन्तरा॒ प्रया॑जानूया॒जान् यज॑मानस्य लो॒केऽव॑हिता
तामा॑हि॒यमा॑णाम॒भि म॑न्त्रयेत् सु॒रूप॑वर्षवर्ण॒ एही॑ति प॒शवो॑ वा इडा
प॒शूने॑वोप॒ ह्वय॑ते य॒ज्ञं वै दे॒वा अ॑दु॒हन् य॒ज्ञोऽसु॑रा ५ अ॑दु॒हत् तेऽसु॑रा
य॒ज्ञदु॑ग्धाः परा॑ऽभ॒वन् यो वै य॒ज्ञस्य॑ दोहं वि॒द्वान् (१)

य॒ज्ञ॒तेऽप्य॒न्यं यज॑मानं दुहे सा मे॑ स॒त्याऽऽशी॑रस्य य॒ज्ञस्य॑
भूया॑दि॒त्याहै॑ष वै य॒ज्ञस्य॑ दोह॒स्तेनै॒वैनं॑ दुहे प्र॒त्ता वै गौ॑र्दुहे प्र॒त्तेडा॒

यजमानाय दुह एते वा इडांयै स्तना इडोपहूतेति वायुर्वथ्सो यर्हि
 होतेडामुपह्वयेत् तर्हि यजमानो होतारमीक्षमाणो वायुं मनसा
 ध्यायेन् (२)

मात्रे वथ्समुपावसृजति सर्वेण वै यज्ञेन देवाः सुवर्गं
 लोकमायन् पाकयज्ञेन मनुरश्राम्यथ्सेडा मनुमुपावर्तत तान्देवासुरा
 व्यह्वयन्त प्रतीचीं देवाः पराचीमसुराः सा देवानुपावर्तत पशवो वै
 तद्देवानवृणत पशवोऽसुरानजहुर्य कामयेतापशुः स्यादिति पराचीं
 तस्येडामुपह्वयेतापशुरेव भवति यं (३)

कामयेत पशुमान्थस्यादिति प्रतीचीं तस्येडामुपह्वयेत
 पशुमानेव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा इडामुपह्वयेत्
 य इडामुपह्वयाऽऽत्मानमिडांयामुपह्वयेतेति सा नः प्रिया
 सुप्रतूर्तिर्मघोनीत्याहेडामेवोपह्वयाऽऽत्मानमिडांयामुपह्वयेते
 व्यस्तमिव वा एतद्यज्ञस्य यदिडां सामि प्राश्नन्ति (४)

सामि मूर्जयन्त एतत् प्रति वा असुराणां यज्ञो व्यच्छिद्यत
 ब्रह्मणा देवाः समदधुर्बृहस्पतिस्तनुतामिमं न इत्याह ब्रह्म वै
 देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञः सन्दधाति विच्छिन्नं यज्ञः समिमं
 दधात्वित्याह सन्तत्यै विश्वे देवा इह मादयन्तामित्याह सन्तत्यैव
 यज्ञं देवेभ्योऽनु दिशति यां वै (५)

यज्ञे दक्षिणां ददाति तामस्य पशवोऽनु सङ्गमन्ति स एष

ईजानोऽपशुर्भावुको यजमानेन खलु वै तत्कार्यमित्याहुर्ग्रथा देवत्रा
 दत्तं कुर्वीताऽऽत्मन् पशून् रमयेतेति ब्रध्न पिन्वस्वेत्याह यज्ञो वै
 ब्रध्नो यज्ञमेव तन्महयत्यथो देवत्रैव दत्तं कुरुत आत्मन् पशून्
 रमयते ददतो मे मा क्षायीत्याहाक्षितिमेवोपैति कुर्वतो मे मोप
 दसदित्याह भूमानमेवोपैति॥ (६)

विद्वान्याये दं प्राञ्जन्ति यां वै म एकात्रविंशतिश्च॥ [१]

सः श्रवा ह सौवर्चनसस्तुमिञ्जमौपोदितिमुवाच यत्सत्रिणां
 होताऽभूः कामिडामुपाह्वथा इति तामुपाह्व इति होवाच या प्राणेन
 देवान् दाधार व्यानेन मनुष्यान्पानेन पितृनितीं छिनत्ति सा न
 छिनत्ती (३) इति छिनत्तीति होवाच शरीरं वा अस्यै तदुपाह्वथा
 इति होवाच गौर्वा (७)

अस्यै शरीरं गां वाव तौ तत्पर्यवदतां या यज्ञे दीयते सा
 प्राणेन देवान् दाधार यया मनुष्या जीवन्ति सा व्यानेन मनुष्यान्
 यां पितृभ्यो घ्नन्ति साऽपानेन पितृन् य एवं वेद पशुमान् भवत्यथ
 वै तामुपाह्व इति होवाच या प्रजाः प्रभवन्तीः प्रत्याभवतीत्यन्नं वा
 अस्यै त- (८)

दुपाह्वथा इति होवाचौषधयो वा अस्या अन्नमौषधयो वै प्रजाः
 प्रभवन्तीः प्रत्या भवन्ति य एवं वेदान्नादो भवत्यथ वै तामुपाह्व
 इति होवाच या प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णातीति
 प्रतिष्ठां वा अस्यै तदुपाह्वथा इति होवाचेयं वा अस्यै प्रतिष्ठे- (९)

यं वै प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णाति य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठत्यथ वै तामुपाह्व इति होवाच यस्यै निक्रमणे घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः पिबन्तीति छिनत्ति सा न छिनत्ती (३) इति न छिनत्तीति होवाच प्र तु जनयतीत्येष वा इडामुपाह्वथा इति होवाच वृष्टिर्वा इडा वृष्ट्यै वै निक्रमणे घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः पिबन्ति य एवं वेद प्रैव जायतेऽन्नादो भवति॥ (१०)

गौरा अस्यै तत् प्रतिष्ठाऽह्वथा इति विश्वतिश्रं॥ [२]

परोक्षं वा अन्ये देवा इज्यन्ते प्रत्यक्षमन्ये यद्यजते य एव देवाः परोक्षमिज्यन्ते तानेव तद्यजति यदन्वाहार्यमाहरत्येते वै देवाः प्रत्यक्षं यद् ब्राह्मणास्तानेव तेन प्रीणात्यथो दक्षिणैवास्यैषाऽथो यज्ञस्यैव छिद्रमपि दधाति यद्वै यज्ञस्य कूरं यद्विलिष्टं तदन्वाहार्येणा- (११)

न्वाहरति तदन्वाहार्यस्यान्वाहार्यत्वं देवदूता वा एते यदृत्विजो यदन्वाहार्यमाहरति देवदूतानेव प्रीणाति प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान् व्यादिशत्स रिरिचानोऽमन्यत स एतमन्वाहार्यमभक्तमपश्यत् तमात्मन्नधत्त स वा एष प्राजापत्यो यदन्वाहार्यो यस्यैवं विदुषोऽन्वाहार्य आह्रियते साक्षादेव प्रजापतिर्मृध्नोत्यपरिमितो निरुप्योऽपरिमितः प्रजापतिः प्रजापते- (१२)

रास्यै देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा एतं
 प्राजापत्यमन्वाहार्यमपश्यन् तमन्वाहरन्त ततो देवा अभवन्
 परासुरा यस्यैवं विदुषोऽन्वाहार्य आह्रियते भवत्यात्मना परास्य
 भ्रातृव्यो भवति यज्ञेन वा इष्टी पक्वेन पूर्त्तिं यस्यैवं विदुषोऽन्वाहार्य
 आह्रियते स त्वेवेष्टापूर्त्तिं प्रजापतेर्भागोऽसी- (१३)

त्याह प्रजापतिमेव भागधेयेन समर्धयत्यूर्जस्वान्
 पयस्वानित्याहोर्जमेवास्मिन् पयो दधाति प्राणापानौ मे
 पाहि समानव्यानौ मे पाहीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते-
 ऽक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा मा मे क्षेष्टा अमुत्रामुष्मिल्लोक इत्याह
 क्षीयते वा अमुष्मिल्लोकेऽन्नमितः प्रदानं ह्यमुष्मिल्लोके प्रजा
 उपजीवन्ति यदेवमभिमृशत्यक्षितिमेवैनद्रमयति नास्यामुष्मिल्लोके-
 ऽन्नं क्षीयते॥ (१४)

अन्वाहार्येण प्रजापतेरसि ह्यमुष्मिल्लोके पञ्चदश च॥ [३]

बर्हिषोऽहं देवयज्यया प्रजावान् भूयासमित्याह बर्हिषा वै
 प्रजापतिः प्रजा असृजत तेनैव प्रजाः सृजते नराशंसस्याहं
 देवयज्यया पशुमान् भूयासमित्याह नराशंसैन् वै प्रजापतिः
 पशून्सृजत तेनैव पशून्सृजतेऽग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽ-
 ऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याहाऽऽयुरेवात्मन् धत्ते प्रति यज्ञेन

तिष्ठति दर्शपूर्णमासयोर्- (१५)

वै देवा उज्जितिमनूदजयन् दर्शपूर्णमासाभ्यामसुरानपा-
नुदन्ताग्नेरहमुज्जितिमनूजैषमित्याह दर्शपूर्णमासयोरेव देवतानां
यजमान उज्जितिमनूजयति दर्शपूर्णमासाभ्यां भ्रातृव्यानप नुदते
वाजवतीभ्यां व्यूहृत्यन्नं वै वाजोऽन्नमेवावरुन्धे द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै
यो वै यज्ञस्य द्वौ दोहौ विद्वान् यजंत उभयत - (१६)

एव यज्ञं दुहे पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्चैष वा अन्यो यज्ञस्य दोह
इडांयामन्यो यर्हि होता यजमानस्य नाम गृहीयात् तर्हि
ब्रूयादेमा अंगमन्नाशिषो दोहकामा इति सःस्तुता एव देवता
दुहेऽथो उभयत एव यज्ञं दुहे पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च रोहितेन
त्वाऽग्निर्देवतां गमयत्वित्याहैते वै देवाश्वा - (१७)

यजमानः प्रस्तरो यदेतैः प्रस्तरं प्रहरति देवाश्चैरेव यजमानः
सुवर्गं लोकं गमयति वि ते मुञ्चामि रशना वि रश्मीनित्याहैष वा
अग्नेर्विमोकस्तेनैवैनं वि मुञ्चति विष्णोः शंयोरहं देवयज्यया यज्ञेन
प्रतिष्ठां गमेयमित्याह यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञ एवान्ततः प्रति तिष्ठति
सोमस्याहं देवयज्यया सुरेता - (१८)

रेतो धिषीयेत्याह सोमो वै रेतोधास्तेनैव रेतं आत्मन्
धत्ते त्वष्टुरहं देवयज्यया पशूनां रूपं पुषेयमित्याह त्वष्टा वै
पशूनां मिथुनानां रूपकृत्तेनैव पशूनां रूपमात्मन् धत्ते देवानां

पत्नीरग्निर्गृहपतिर्यज्ञस्य मिथुनं तयोरहं देवयज्यया मिथुनेन प्र
भूयासमित्याहैतस्माद्वै मिथुनात्प्रजापतिर्मिथुनेन (१९)

प्राजायत तस्मादेव यजमानो मिथुनेन प्र जायते वेदोऽसि
वित्तिरसि विदेयेत्याह वेदेन वै देवा असुराणां वित्तं वेद्यमविन्दन्त
तद्वेदस्य वेदत्वं यद्यद् भ्रातृव्यस्याभिध्यायेत् तस्य नाम गृह्णीयात्
तदेवास्य सर्वं वृद्धे घृतवन्तं कुलायिनः रायस्पोषः सहस्रिणं
वेदो ददातु वाजिनमित्याह प्र सहस्रं पशूनांप्रोत्यास्य प्रजायां
वाजी जायते य एवं वेद॥ (२०)

द्रष्टृपूर्णमासयोरुभयतो देवाश्चाः सुरताः प्रजापतिर्मिथुनेनाऽऽप्तोत्पद्यौ च॥ [४]

ध्रुवां वै रिच्यमानां यज्ञोऽनु रिच्यते यज्ञं यजमानो यजमानं
प्रजा ध्रुवामाप्यायमानां यज्ञोऽन्वा प्यायते यज्ञं यजमानो
यजमानं प्रजा आ प्यायतां ध्रुवा घृतेनेत्याह ध्रुवामेवाऽऽप्याययति
तामाप्यायमानां यज्ञोऽन्वा प्यायते यज्ञं यजमानो यजमानं
प्रजाः प्रजापतेर्विभान्नाम लोकस्तस्मिन् स्त्वा दधामि सह
यजमानेने- (२१)

त्याहायं वै प्रजापतेर्विभान्नाम लोकस्तस्मिन्नेवैनं दधाति
सह यजमानेन रिच्यत इव वा एतद्यद्यजते यद्यजमानभागं
प्राश्नात्यात्मानमेव प्रीणात्येतावान् वै यज्ञो यावान् यजमानभागो
यज्ञो यजमानो यद्यजमानभागं प्राश्नाति यज्ञ एव यज्ञं

प्रतिष्ठापयत्येतद्वै सूयवसं॑ सोदकं॑ यद्वरुहिश्चाऽऽपश्चैतद् (२२)

यजमानस्याऽऽयतनं॑ यद्वेदिर्यत् पूर्णपात्रमन्तर्वेदि॑ निनयति॑
स्व एवाऽऽयतने॑ सूयवसं॑ सोदकं॑ कुरुते॑ सदसि॑ सन्मे भूया
इत्याहाऽऽपो॑ वै यज्ञ आपोऽमृतं॑ यज्ञमेवामृतमात्मन्धत्ते॑ सर्वाणि॑
वै भूतानि॑ व्रतमुपयन्तमनूपं॑ यन्ति प्राच्यां॑ दिशि देवा ऋत्विजो॑
मार्जयन्तामित्याहैष वै दर्शपूर्णमासयोरवभृथो (२३)

यान्येवैनं॑ भूतानि॑ व्रतमुपयन्तमनूपयन्ति॑ तैरेव सहावभृथमवैति॑
विष्णुमुखा॑ वै देवाश्छन्दोभिरिमाँल्लोकानं॑नपज्य्यमभ्यंजयन्
यद्विष्णुक्रमान् क्रमते॑ विष्णुरेव भूत्वा यजमानश्छन्दोभि-
रिमाँल्लोकानं॑नपज्य्यमभि जयति॑ विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहेत्याह
गायत्री वै पृथिवी त्रैष्टुभमन्तरिक्षं॑ जागती॑ द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दो-
भिरेवेमाँल्लोकान् यथापूर्वमभि जयति॥ (२४)

इत्येतदवभृथो दिशः सप्त च॥ [५]

अगन्म सुवः सुवर्गन्मेत्याह सुवर्गमेव लोकमेति सन्दृशंस्ते
मा छिंत्सि॑ यत्ते तपस्तस्मै॑ ते मा वृक्षीत्याह यथायजुरेवैतत्सुभूरसि॑
श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा अस्यायुर्मे धेहीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शांस्ते
प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते॑ यो (२५)

विष्णुक्रमान् क्रमते॑ सुवर्गाय॑ हि लोकाय॑ विष्णुक्रमाः
क्रम्यन्ते॑ ब्रह्मवादिनो॑ वदन्ति स त्वै विष्णुक्रमान् क्रमेत् य

इमाँल्लोकान् भ्रातृव्यस्य संविद्य पुनरिमं लोकं प्रत्यवरोहेदित्येष
 वा अस्य लोकस्य प्रत्यवरोहो यदाहेदमहममुं भ्रातृव्यमाभ्यो
 दिग्भ्योऽस्यै दिव इतीमानेव लोकान्भ्रातृव्यस्य संविद्य पुनरिमं
 लोकं प्रत्यवरोहति सं (२६)

ज्योतिषाऽभूवमित्याहास्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यैन्द्रीमा-
 वृतमन्वावर्त इत्याहासौ वा आदित्य इन्द्रस्तस्यैवाऽऽवृतमनु
 पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते
 तस्मादक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवाऽऽवृतमनु
 पर्यावर्तते समहं प्रजया सं मया प्रजेत्याहाऽऽशिष- (२७)

मेवैतामा शास्ते समिद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा तै
 अग्ने दीद्यासमित्याह यथायजुरेवैतद्वसुमान् यज्ञो वसीयान्
 भूयासमित्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते बहु वै गार्हपत्यस्यान्तै
 मिश्रमिव चर्यत आग्निपावमानीभ्यां गार्हपत्यमुप तिष्ठते
 पुनात्येवाग्निं पुनीत आत्मानं द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अग्ने गृहपत
 इत्याह (२८)

यथायजुरेवैतच्छ्रुतं हिमा इत्याह शतं त्वा हेमन्तानिन्धिषीयेति
 वावैतदाह पुत्रस्य नाम गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिषमा
 शासे तन्तवे ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रोऽजातः स्यात्
 तेजस्व्येवास्य ब्रह्मवर्चसी पुत्रो जायते तामाशिषमा शासेऽमुष्मै

ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रो (२९)

जातः स्यात् तेजं एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति यो वै यज्ञं प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवति कस्त्वा युनक्ति स त्वा वि मुञ्चत्वित्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवेनं युनक्ति प्रजापतिना वि मुञ्चति प्रतिष्ठित्या ईश्वरं वै व्रतमविसृष्टं प्रदहोऽग्ने व्रतपते व्रतमचारिषमित्याह व्रतमेव (३०)

वि सृजते शान्त्या अप्रदाहाय पराङ् वाव यज्ञ एति न नि वर्तते पुनर्यो वै यज्ञस्य पुनरालम्भं विद्वान् यजते तमभि नि वर्तते यज्ञो बभूव स आ बभूवेत्याहैष वै यज्ञस्य पुनरालम्भस्तेनैवेनं पुनरालभतेऽनवरुद्धा वा एतस्य विराड्य आहिताग्निः सन्नसुभः पशवः खलु वै ब्राह्मणस्य सुभेष्टा प्राडुत्क्रम्य ब्रूयाद्गोमां अग्नेऽविमां अश्वी यज्ञ इत्यव सुभां रुन्धे प्र सहस्रं पशूनां प्रोत्यास्य प्रजायां वाजी जायते॥ (३१)

यः स माशिषं गृहपत इत्याहु यस्य पुत्रो व्रतमेव खलु वै चतुर्विंशतिश्च॥ [६]

देवं सवितुः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगाय दिव्यो गन्धर्वः। केतूपूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति नः॥ इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वध्यात्॥ वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमदिति नाम वचसा करामहे। यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश तस्यां नो देवः सविता धर्म साविषत्॥ अ- (३२)

पस्वन्तरमृतमप्सु भेषजमपामुत प्रशस्तिष्वश्वा भवथ
 वाजिनः॥ वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वा गन्धर्वाः सप्तविंशतिः। ते
 अग्रे अश्वमायुञ्जन्ते अस्मिञ्जवमादधुः॥ अपा नपादाशुहेमन् य
 ऊर्मिः ककुद्भान् प्रतूर्तिर्वाजसातमस्तेनायं वाजं सेत्॥ विष्णोः
 क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमस्यङ्गौ न्यङ्गावभितो
 रथं यौ ध्वान्तं वाताग्रमनु सञ्चरन्तौ दूरेहेतिरिन्द्रियावा न्यतत्री ते
 नोऽग्रयः पप्रयः पारयन्तु॥ (३३)

अप्सु न्यङ्गौ पञ्चदश च॥ [७]

देवस्याहं संवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं जेषं
 देवस्याहं संवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वर्षिष्ठं नाकं
 रुहेयमिन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजंमजयित्।
 अश्वाजनि वाजिनि वाजेषु वाजिनीवत्यश्वा न्यसमथ्सु वाजय॥
 अर्वाऽसि सप्तिरसि वाज्यसि वाजिनो वाजं धावत मरुतां प्रसवे
 जयत वि योजना मिमीध्वमध्वनः स्कभीत (३४)

काष्ठा गच्छत वाजैवाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा अमृता
 ऋतज्ञाः॥ अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात पथिभिर्देवयानैः॥
 ते नो अर्वन्तो हवनश्रुतो हवं विश्वे शृण्वन्तु वाजिनः॥ मितद्रवः
 सहस्रसा मेधसाता सनिष्यवः। महो ये रत्नं समिथेषु जभ्रिरे शं नो
 भवन्तु वाजिनो हवेषु॥ देवताता मितद्रवः स्वर्काः। जम्भयन्तोऽहिं

वृ॒कः॑ र॒क्षा॑सि॒ सने॑म्य॒स्मद्यु॑यव॒न्न- (३५)

मी॒वाः॑॥ ए॒ष स्य॒ वा॒जी क्षि॑प॒णिं तु॑र॒ण्यति॑ ग्री॒वायां॑
ब॒द्धो अ॑पि॒कक्ष॑ आ॒सनि॑। क्र॒तुं दधि॑क्रा अ॒नु स॒न्तवी॑त्वत्
प॒थाम॑ङ्का॒ऽस्य॑न्वा॒पनी॑फणत्॥ उ॒त स्मा॑स्य॒ द्रव॑तस्तु॒रण्य॑तः प॒र्णं न
वे॒रनु॑ वाति प्रग॒र्धिनः॑। श्ये॒नस्ये॑व ध्रज॑तो अङ्क॒सं परि॑ दधि॒क्राव्णः॑
स॒होर्जा॑ तरि॒त्रतः॑॥ आ मा॑ वाज॑स्य प्रस॒वो ज॑ग॒म्या॒दा द्यावा॑पृथि॒वी
वि॒श्वश॑म्भू। आ मा॑ गन्तां पि॒तरा॑ (३६)

मा॒तरा॒ चाऽऽमा॒ सोमो॑ अमृ॒तत्वाय॑ ग॒म्यात्॥ वाजि॑नो
वाज॑जितो॒ वाज॑स्रि॒ष्यन्तो॒ वाज॑ जे॒ष्यन्तो॒ बृह॑स्पते॒र्भा॒गम॑व
जिघ्र॑त॒ वाजि॑नो वाज॑जितो॒ वाज॑स्रि॒सृवा॑सो वाज॑ जि॒गिवा॑सो
बृह॑स्पते॒र्भा॒गे नि मृ॑द्धमि॒यं वः॑ सा स॒त्या स॒न्धाऽभू॑द्यामि॒न्द्रेण॑
स॒मध॑ध्व॒मजी॑जिपत वनस्पतय॒ इन्द्रं॑ वाजं॒ विमु॑च्यध्वम्॥ (३७)

स्क॒न्नीत॒ युय॑वन्पि॒तरा॒ द्विच॑त्वारि॒शच्च॑॥ [८]

क्ष॒त्रस्यो॑ल्ब॒मसि॑ क्ष॒त्रस्य॒ योनि॑रसि॒ जाय॑ एहि॒ सुवो॑
रोहा॑व॒ रोहा॑व॒ हि सुव॑र॒हं ना॑वु॒भयोः॒ सुवो॑ रोक्ष्यामि॒ वाज॑श्च
प्रस॒वश्चा॑पि॒जश्च॒ क्रतु॑श्च॒ सुव॑श्च॒ मूर्धा॑ च॒ व्यश्जि॑यश्चाऽ-
ऽन्त्याय॑नश्चान्त्य॑श्च॒ भौव॑नश्च॒ भुव॑न॒श्चाधि॑पतिश्च। आ॒युर्य॑ज्ञेन॒
कल्प॑तां प्रा॒णो य॑ज्ञेन॒ कल्प॑तामपा॒नो - (३८)

य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तां व्या॒नो य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तां चक्षु॑र्य॒ज्ञेन॑ कल्प॑ताः॒

श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां मनो यज्ञेन कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पतामात्मा
 यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन कल्पतां सुवर्देवा अंगन्मामृता
 अभूम प्रजापतेः प्रजा अभूम समहं प्रजया सं मया प्रजा समहं
 रायस्पोषेण सं मया रायस्पोषोऽन्नाय त्वाऽन्नाद्याय त्वा वाजाय
 त्वा वाजजित्यायै त्वाऽमृतमसि पुष्टिरसि प्रजननमसि॥ (३९)

अपानो वाजाय नवं च॥ [९]

वाजस्येमं प्रसवः सुषुवे अग्रे सोमं राजानमोषधीष्वप्सु।
 ता अस्मभ्यं मधुमतीर्भवन्तु वयं राष्ट्रे जाग्रियाम पुरोहिताः॥
 वाजस्येदं प्रसव आ बभूवेमा च विश्वा भुवनानि सर्वतः। स
 विराजं पर्येति प्रजानन् प्रजां पुष्टिं वर्धयमानो अस्मे॥ वाजस्येमां
 प्रसवः शिश्रिये दिवमिमा च विश्वा भुवनानि सम्राट्। अदिथ्सन्तं
 दापयतु प्रजानन् रयिं (४०)

च नः सर्ववीरां नि यच्छतु॥ अग्रे अच्छा वदेह नः प्रति नः
 सुमना भव। प्र णो यच्छ भुवस्पते धनुदा असि नस्त्वम्॥ प्र णो
 यच्छत्वर्यमा प्र भगुः प्र बृहस्पतिः। प्र देवाः प्रोत सूनृता प्र वाग्देवी
 ददातु नः॥ अर्यमणं बृहस्पतिमिन्द्रं दानाय चोदय। वाचं विष्णुं
 सरस्वतीं सवितारं (४१)

च वाजिनम्॥ सोमं राजानं वरुणमग्निमन्वारभामहे।
 आदित्यान् विष्णुं सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम्॥ देवस्य त्वा

सवि॒तुः प्र॑स॒वेऽश्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑ पृ॒ष्णो ह॑स्तो॒भ्या॒५ सर॑स्वत्यै वा॒चो
यन्तु॑र्य॒त्रेणा॑ग्रेस्त्वा सा॒म्राज्ये॑ना॒भिषि॑श्चामीन्द्र॒स्य बृ॒हस्प॑ते॒स्त्वा
सा॒म्राज्ये॑ना॒भिषि॑श्चामि॥ (४२)

रयि॑५ स॒वितार॑५ षट्त्रि॑ंशच्च॥ [१०]

अ॒ग्निरेका॑क्षरेण वा॒चमु॑द॒जय॑दश्विनो॒ द्वाक्ष॑रेण प्रा॒णापा॒नावु॑द॒
जय॑ता॒ विष्णु॑स्य॒क्षरेण॑ त्री॒ल्लोका॑नु॒दजय॑त्सोम॒श्चतु॑रक्षरेण॒ चतु॑ष्पदः
प॒शूनु॑द॒जय॑त् पू॒षा प॒ञ्चाक्ष॑रेण प॒ङ्क्ति॑मु॒दजय॑द्धा॒ता षड॑क्षरेण॒
षड॑तूनु॒दजय॑न्मरु॒तः स॒प्ताक्ष॑रेण स॒प्तप॑दा॒५ श॒क्ररी॑मु॒दजय॑न्
बृ॒हस्प॑तिर॒ष्टाक्ष॑रेण गा॒यत्री॑मु॒दजय॑न्मि॒त्रो न॒वाक्ष॑रेण त्रि॒वृत्त॑ः
स्तो॒ममु॑द॒जय॑- (४३)

द्व॒रुणो॑ द॒शाक्ष॑रेण वि॒राज॑मु॒दजय॑दिन्द्र॒ एका॑द॒शाक्ष॑रेण
त्रि॒ष्टुभ॑मु॒दजय॑द् वि॒श्वे दे॒वा द्वा॑द॒शाक्ष॑रेण जग॑तीमु॒दजय॑न्
वस॑व॒स्त्रयो॑द॒शाक्ष॑रेण त्रयो॒दश॑ः॒ स्तोम॑मु॒दजय॑न् रु॒द्राश्च॑तु॒र्दशाक्ष॑रेण
चतु॒र्दश॑ः॒ स्तोम॑मु॒दजय॑न्नादित्याः प॒ञ्चद॑शाक्षरेण प॒ञ्चद॑शः
स्तो॒ममु॑द॒जय॑न्नदि॒तिः षोड॑शाक्षरेण षोड॒शः॒ स्तोम॑मु॒दजय॑त्
प्र॒जाप॑तिः स॒प्तद॑शाक्षरेण स॒प्तद॑शः॒ स्तोम॑मु॒दजय॑त्॥ (४४)

अ॒जय॑त् षट्त्रि॑ंशच्च॥ [११]

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि नृ॒षदं॑ त्वा द्रु॒षदं॑ भुव॒न॒सद॑मिन्द्रा॒य जुष्टं॑
गृ॒ह्णाम्ये॑ष ते योनि॒रिन्द्रा॑य त्वो॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒प्सुष॑दं त्वा घृ॒त॒सदं॑

व्योमसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वोपयामगृहीतो-
ऽसि पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्षसदं नाकसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष
ते योनिरिन्द्राय त्वा॥ ये ग्रहाः पञ्चजनीना येषां तिस्रः परमजाः।
दैव्यः कोशः (४५)

समुज्जितः। तेषां विशिप्रियाणामिषमूर्जः समग्रभीमेष ते
योनिरिन्द्राय त्वा॥ अपाः रसमुद्वयसः सूर्यरश्मिः समाभृतम्।
अपाः रसस्य यो रसस्तं वो गृह्णाम्युत्तमेष ते योनिरिन्द्राय
त्वा॥ अया विष्ठा जनयन्कर्वराणि स हि घृणिरुर्वराय गातुः।
स प्रत्युदैद्धरुणो मध्वो अग्रः स्वायां यत्तनुवां तनूमैरयत।
उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः
प्रजापतये त्वा॥ (४६)

कोशस्तनुवां त्रयोदश च॥ [१२]

अन्वह मासा अन्विद्वनान्यन्वोषधीरनु पर्वतासः। अन्विन्द्रः
रोदसी वावशाने अन्वापो अजिहत जायमानम्॥ अनु ते दायि मह
इन्द्रियाय सत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्यै। अनु क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र
देवेभिरनु ते नृषह्यै॥ इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम्। न
ह्यस्या अपरं च न जरसा (४७)

मरते पतिः॥ नाहमिन्द्राणि रारण सख्युर्वृषाकपेरऋते।
यस्येदमप्यः हविः प्रियं देवेषु गच्छति॥ यो जात एव प्रथमो

मनस्वान् देवो देवान् क्रतुना पर्यभूषत्। यस्य शुष्माद्रोदसी
अभ्यसेतां नृग्नस्य मूहा स जनासु इन्द्रः॥ आ ते मह इन्द्रोत्युग्र
समन्यवो यत्समरन्तु सेनाः। पताति दिद्युन्नर्यस्य बाहुवोर्मा
ते (४८)

मनो विष्वद्रियग्विचारीत्॥ मा नो मर्धीरा भरा दद्धि तन्नः प्र
दाशुषे दातवे भूरि यत् ते। नव्ये देष्णे शस्ते अस्मिन् तं उक्थे
प्र ब्रवाम वयमिन्द्र स्तुवन्तः॥ आ तू भर माकिरेतत् परिष्ठाद्विद्वा
हि त्वा वसुपतिं वसूनाम्। इन्द्र यत् ते माहिंनं दत्रमस्त्यस्मभ्यं
तद्धर्यश्च (४९)

प्र यन्धि॥ प्रदातारं हवामह इन्द्रमा हविषां वयम्। उभा
हि हस्ता वसुना पृणस्वाऽऽप्र यच्छ दक्षिणादोत सव्यात्॥ प्रदाता
वज्री वृषभस्तुराषाढुष्मी राजा वृत्रहा सोमपावा। अस्मिन् यज्ञे
बर्हिष्या निषद्याथा भव यजमानाय शं योः॥ इन्द्रः सुत्रामा स्ववां
अवोभिः सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः। बाधतां द्वेषो अभयं कृणोतु
सुवीर्यस्य (५०)

पतयः स्याम॥ तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे
स्याम। स सुत्रामा स्ववां इन्द्रो अस्मे आराचिद्वेषः सनुतर्युयोतु॥
रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रं सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम॥
प्रो ष्वस्मै पुरोरथमिन्द्राय शूषमर्चता। अभीके चिदु लोककृत्सङ्गे

स॒म॒त्सु॑ वृ॒त्र॒हा। अ॒स्माकं॑ बो॒धि चो॒दि॒ता नभ॑न्तामन्य॒केषा॑म्। ज्या॒का
अधि॑ धन्व॒सु॥ (५१)

ज॒रसा॒ मा ते॑ ह॒र्यश्च॑ सु॒वीर्य॑स्याध्येकं च॥ [१३]

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः ॥

अनु॑मत्यै पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पति धे॒नु॒र्दक्षि॑णा ये प्र॒त्यश्चः
श॒म्याया॑ अव॒शीय॑न्ते॒ तत्रै॒र्ऋ॒तमे॑क॒कपालं॑ कृ॒ष्णं वा॑सः कृ॒ष्णातू॑षं
दक्षि॑णा वी॒हि स्वा॒हाऽऽहु॑तिं जुषा॒ण ए॒ष ते॑ नि॒र्ऋ॒ते भा॒गो भू॒ते
ह॒विष्म॑त्यसि मु॒ञ्चेम॑म॒हंसः॑ स्वा॒हा नमो॑ य इ॒दं च॒कारा॑ऽऽदि॒त्यं
च॒रुं निर्व॑पति वरो॒ दक्षि॑णाऽऽग्ना॒वैष्ण॒वमे॑का॒दश॑कपालं॒ वाम॑नो व॒ही
दक्षि॑णाऽग्नी॒षोमी॑य- (१)

मे॒का॒दश॑कपालं॒ हिर॑ण्यं दक्षि॒णैन्द्र॑मे॒का॒दश॑कपालमृष॒भो व॒ही
दक्षि॑णाऽऽग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालमै॒न्द्रं दध्य॑ष॒भो व॒ही दक्षि॑णैन्द्रा॒ग्नं द्वा॒दश॑-
कपालं॒ वैश्व॑दे॒वं च॒रुं प्र॑थम॒जो व॒त्सो दक्षि॑णा सौ॒म्यः श्या॑माकं
च॒रुं वा॑सो॒ दक्षि॑णा॒ सर॑स्वत्यै च॒रुः सर॑स्वते च॒रुं मि॑थुनौ गा॒वो
दक्षि॑णा॥ (२)

अ॒ग्नी॒षोमी॑यं चतु॒स्त्रिंशच्च॑॥ [१]

आ॒ग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पति सौ॒म्यं च॒रुः सा॑वि॒त्रं द्वा॒दश॑-

कपाल५ सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुं मारुत५ सप्तकपालं
वैश्वदेवीमामिक्षां द्यावापृथिव्यमेकंकपालम्॥ (३)

आग्नेयमष्टादश॥

[२]

ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं मारुतीमामिक्षां वारुणीमामिक्षां
कायमेकंकपालं प्रधास्यान् हवामहे मरुतो यज्ञवाहसः करम्भेण
सजोषसः॥ मो षू ण इन्द्र पृथ्सु देवास्तु स्म ते शुष्मिन्नवया।
मही ह्यस्य मीढुषो यव्या। हविष्मतो मरुतो वन्दते गीः॥ यद्
ग्रामे यदरण्ये यत्सभायां यदिन्द्रिये। यच्छूद्रे यदर्य एनश्चकृमा
वयम्। यदेकस्याधि धर्मणि तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ अक्रन्
कर्म कर्मकृतः सह वाचा मयोभुवा॥ देवेभ्यः कर्म कृत्वाऽस्तं प्रेतं
सुदानवः॥ (४)

वयं यद् विश्वं शतिश्च॥

[३]

अग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति साक५
सूर्येणोद्यता मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यो मध्यन्दिने चरुं मरुद्भ्यो
गृहमेधिभ्यः सर्वासां दुग्धे सायं चरुं पूर्णां दर्वि परां पत् सुपूर्णां
पुनरापत। वस्त्रेव वि क्रीणावहा इषमूर्ज५ शतक्रतो॥ देहि मे
ददामि ते नि मे धेहि नि ते दधे। निहारमिन्नि मे हरा निहारं (५)

नि हरामि ते॥ मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः पुरोडाश५ सप्तकपालं

निर्वपति साक॑ सूर्येणोद्यताग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरु॑
सावित्रं द्वादशकपाल॑ सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुमैन्द्राग्रमेकादश-
कपालमैन्द्रं चरुं वैश्वकर्मणमेककपालम्॥ (६)

हरा निहारं त्रिशच्च॥ [४]

सोमा॑य पितृमते॑ पुरोडाश॑ षट्कपालं निर्वपति पितृभ्यो॑
बर्हिषद्भ्यो॑ धानाः पितृभ्यो॑ऽग्निष्वात्तेभ्यो॑ऽभिवान्याये दुग्धे
मन्थमेतत् ते तत् ये च त्वामन्वेतत् ते पितामह प्रपितामह ये च
त्वामन्वत्र पितरो यथाभागं मन्दध्व॑ सुसन्दृशं त्वा वयं मघवन्
मन्दिषीमहि॥ प्र नूनं पूर्णवन्धुरः स्तुतो यासि वशा॑ अनु॥ योजा
न्विन्द्र ते हरी॥ (७)

अक्षन्नमीमदन्त॑ ह्यवं प्रिया अधूषत॥ अस्तोषत॑ स्वभानवो
विप्रा नविष्टया मती॥ योजा न्विन्द्र ते हरी॥ अक्षन् पितरो-
ऽमीमदन्त॑ पितरोऽतीतृपन्त॑ पितरोऽमीमृजन्त॑ पितरः॥ परेत
पितरः सोम्या गम्भीरैः पृथिभिः पूर्यैः॥ अथा पितृन्सुविदत्रा॑
अपीत॑ यमेन॒ ये सधु॑मादं मदन्ति॥ मनो॒ न्वा हु॑वामहे नाराश॑ सेन
स्तोमेन॑ पितृणां च मन्मभिः॥ आ (८)

न एतु॑ मनः पुनः॒ ऋत्वे दक्षा॑य जीवसे॥ ज्योक् च सूर्यं दृशे॥
पुनर्नः॑ पितरो॒ मनो ददा॑तु दैव्यो जनः॥ जीवं व्रात॑ सचेमहि॥
यदन्तरिक्षं॑ पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं॑ पितरं॒ वा जिहि॑सिम॥

अग्निर्मा तस्मादेनंसो गार्हपत्यः प्र मुञ्चतु दुरिता यानि चकृम
करोतु मामनेनसम्॥ (९)

हरी मन्मभिरा चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [५]

प्रतिपूरुषमेककपालान्निर्वपत्येकमतिरिक्तं यावन्तो गृह्याः
स्मस्तेभ्यः कर्मकरं पशूनां शर्मासि शर्म यजमानस्य शर्म मे
यच्छैक एव रुद्रो न द्वितीयाय तस्थ आखुस्तै रुद्र पशुस्तं
जुषस्वैष तै रुद्र भागः सह स्वस्त्राऽम्बिकया तं जुषस्व भेषजं
गवेऽश्वाय पुरुषाय भेषजमथौ अस्मभ्यं भेषजं सुभेषजं (१०)

यथाऽसंति॥ सुगं मेषाय मेष्या अवांम्ब रुद्रमदिमह्यव देवं
त्र्यम्बकम्॥ यथा नः श्रेयसः करद्यथा नो वस्यसः करद्यथा नः
पशुमतः करद्यथा नो व्यवसाययात्॥ त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं
पुष्टिवर्धनम्॥ उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात्॥ एष
तै रुद्र भागस्तं जुषस्व तेनावसेन परो मूजवतोऽतीह्यवततधन्वा
पिनाकहस्तः कृत्तिवासाः॥ (११)

सुभेषजमिहि त्रीणि च॥ [६]

ऐन्द्राग्रं द्वादशकपालं वैश्वदेवं चरुमिन्द्राय शुनासीराय
पुरोडाशं द्वादशकपालं वायव्यं पयः सौर्यमेककपालं द्वादशगव
सीरं दक्षिणाऽऽग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति रौद्रं गावीधुकं चरुमैन्द्रं

दधि वारुणं यवमयं चरुं वहिनीं धेनुर्दक्षिणा ये देवाः पुरःसदो-
ऽग्निनेत्रा दक्षिणसदो यमनेत्राः पश्चात्सदः सवितृनेत्रा उत्तरसदो
वरुणनेत्रा उपरिषदो बृहस्पतिनेत्रा रक्षोहणस्ते नः पान्तु ते
नोऽवन्तु तेभ्यो (१२)

नमस्तेभ्यः स्वाहा समूढं रक्षः सन्दग्धं रक्ष इदमहं
रक्षोऽभि सं देहाम्यग्नये रक्षोघ्ने स्वाहा यमाय सवित्रे वरुणाय
बृहस्पतये दुवस्वते रक्षोघ्ने स्वाहा प्रष्टिवाही रथो दक्षिणा देवस्य
त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां रक्षसो वधं
जुहोमि हतं रक्षोऽवधिष्म रक्षो यद्वस्ते तद्वक्षिणा॥ (१३)

तेभ्यः पञ्चत्वारिंशच्च॥ [७]

धात्रे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपत्यनुमत्यै चरुं राकायै
चरुं सिनीवाल्यै चरुं कुह्वै चरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणा-
ऽऽग्रावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपत्यैन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं
वैष्णवं त्रिकपालं वामनो वही दक्षिणाऽग्नीषोमीयमेकादशकपालं
निर्वपतीन्द्रासोमीयमेकादशकपालं सौम्यं चरुं बभ्रुर्दक्षिणा
सोमापौष्णं चरुं निर्वपत्यैन्द्रापौष्णं चरुं पौष्णं चरुं श्यामो
दक्षिणा वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणा वारुणं
यवमयं चरुमश्वो दक्षिणा॥ (१४)

निरष्टौ च॥ [८]

बार॒हस्प॒त्यं च॒रुं निर्व॑पति ब्र॒ह्मणो॑ गृ॒हे शि॑तिपृ॒ष्ठो
 दक्षि॑णै॒न्द्रमेका॑दशकपालः॒ राज॑न्यस्य गृ॒ह ऋ॑षभो दक्षि॑णा-
 ऽऽदि॒त्यं च॒रुं महि॑ष्यै गृ॒हे धे॒नुर्दक्षि॑णा नैर्ऋ॒तं च॒रुं परि॑वृत्तयै
 गृ॒हे कृ॑ष्णानां ब्री॒हीणां न॒खनि॑र्भिन्नं कृ॑ष्णा कू॒टा दक्षि॑णा-
 ऽऽग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालः॒ सेना॑न्यो गृ॒हे हि॒रण्यं॑ दक्षि॑णा वा॒रुणं॑
 दश॑कपालः॒ सू॒तस्य॑ गृ॒हे म॒हानि॑रष्टो दक्षि॑णा मा॒रुतः॑ स॒प्तक॑पालं
 ग्राम॑न्यो गृ॒हे पृ॒श्निर्दक्षि॑णा सावि॒त्रं द्वाद॑शकपालं (१५)

क्ष॒त्तुर्गृ॒ह उप॑ध्वस्तो दक्षि॑णाऽऽश्वि॒नं द्वि॑कपालः॒ सङ्ग॑हीतुर्गृ॒हे
 स॒वा॒त्यौ दक्षि॑णा पौ॒ष्णं च॒रुं भा॑गदु॒घस्य॑ गृ॒हे श्या॑मो दक्षि॑णा रौ॒द्रं
 गा॒वीधु॑कं च॒रुम॑क्षावा॒पस्य॑ गृ॒हे श॒बल॒ उद्वा॑रो दक्षि॑णेन्द्रा॒य सु॒त्राम्णो॑
 पुरो॑डाशमेका॑दशकपालं॒ प्रति॑ निर्व॑पतीन्द्रा॒याः हो॒मुचे॑ऽयं नो॒ राजा॑
 वृ॒त्रहा॑ राजा॒ भू॒त्वा वृ॒त्रं वे॒ध्यान्मै॒त्राबा॑र॒हस्प॒त्यं भ॑वति श्वे॒तायै॑
 श्वे॒तव॑त्सायै दु॒ग्धे स्व॑यं मूर्ते स्व॑यं मथि॒त आज्य॑ आश्व॒त्ये (१६)

पात्रे॑ चतुः॒स्रक्तौ॑ स्वयमवप॒न्नायै॑ शाखा॒यै क॒र्णाः श्वा॑क॒र्णाः श्च
 तण्डु॑लान् वि चि॒नुया॑द्ये क॒र्णाः स प॑यसि बार॒हस्प॒त्यो येऽक॑र्णाः
 स आज्ये॑ मै॒त्रः स्व॑यं कृ॒ता वेदि॑र्भवति स्व॑यं दि॒नं ब॒रुहिः॑ स्व॑यं
 कृत॑ इ॒ध्मः सैव॑ श्वे॒ता श्वे॒तव॑त्सा दक्षि॑णा॥ (१७)

सावि॒त्रं द्वाद॑शकपालमाश्व॒त्ये त्रय॑स्त्रि॒ंशच्च॑॥ [९]

अ॒ग्नये॑ गृ॒हप॑तये पुरो॑डाशम॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पति कृ॑ष्णानां

व्रीहीणां सोमाय वनस्पतये श्यामाकं चरुं सवित्रे सत्यप्रसवाय
 पुरोडाशं द्वादशकपालमाशूनां व्रीहीणां रुद्राय पशुपतये
 गावीधुकं चरुं बृहस्पतये वाचस्पतये नैवारं चरुमिन्द्राय ज्येष्ठाय
 पुरोडाशमेकादशकपालं महाव्रीहीणां मित्राय सत्यायाऽम्बानां
 चरुं वरुणाय धर्मपतये यवमयं चरुं सविता त्वां प्रसवानां
 सुवतामग्निर्गृहपतीनां सोमो वनस्पतीनां रुद्रः पशूनां (१८)

बृहस्पतिर्वाचामिन्द्रो ज्येष्ठानां मित्रः सत्यानां वरुणो
 धर्मपतीनां ये देवा देवसुवः स्थ त इममामुष्यायणमनमित्राय
 सुवध्वं महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायैष
 वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां राजा प्रति त्यन्नाम
 राज्यमधायि स्वां तनुवं वरुणो अशिश्रेच्छुर्वे मित्रस्य व्रत्या
 अभूमामन्महि महत ऋतस्य नाम सर्वे व्राता वरुणस्याभूवन्वि
 मित्र एवैररातिमतारीदसूषुदन्त यज्ञियां ऋतेन व्यु त्रितो
 जरिमाणं न आनुड विष्णोः क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि
 विष्णोर्विक्रान्तमसि॥ (१९)

पशूनां व्राताः पञ्चविंशतिश्च॥

[१०]

अर्थेतः स्थाऽपां पतिरसि वृषास्यूर्मिर्वृषसेनोऽसि व्रजक्षितः
 स्थ मरुतामोजः स्थ सूर्यवर्चसः स्थ सूर्यत्वचसः स्थ
 मान्दाः स्थ वाशाः स्थ शक्ररीः स्थ विश्वभृतः स्थ

जन॒भृ॒तः स्था॒ऽग्नेस्ते॒ज॒स्याः॑ स्था॒ऽपामोष॑धीना॒५ रसः॑ स्था॒-
 ऽपो दे॒वीर्मधु॑मतीरगृह्ण॒न्नूर्ज॑स्वती राज॒सूया॑य चि॒ता॒नाः।
 याभि॑र्मि॒त्रावरु॑णाव॒भ्यषि॑श्चन् याभि॑रिन्द्र॒मन॑यन्न॒त्यरा॑तीः॥ रा॒ष्ट्र॒दाः
 स्थ॑ रा॒ष्ट्रं दत्त॑ स्वाहा॑ रा॒ष्ट्र॒दाः स्थ॑ रा॒ष्ट्रम॒मुष्मै॑ दत्त॥ (२०)

अत्येकादश च॥

[११]

देवी॑रापः सं मधु॑मती॒र्मधु॑मतीभिः सृज्यध्वं॒ महि॑ वर्चः
 क्षत्रि॑याय वन्वा॒ना अना॑धृष्टाः सीद॒तोर्ज॑स्वती॒र्महि॑ वर्चः क्षत्रि॑याय
 दध॑तीरनि॒भृष्ट॑मसि वा॒चो बन्धु॑स्तपो॒जाः सोम॑स्य दा॒त्रम॑सि शु॒क्रा
 वः शु॒क्रेणोत्पु॑नामि च॒न्द्राश्च॒न्द्रेणा॑मृता॑ अ॒मृते॑न॒ स्वाहा॑ राज॒सूया॑य
 चि॒ता॒नाः॥ स॒ध॒मादौ॑ द्यु॒म्निनी॑रूर्ज ए॒ता अनि॑भृष्टा अप॒स्युवो॑
 वसा॑नः। प॒स्त्या॑सु च॒क्रे वरु॑णः स॒धस्थ॑म॒पा५ शिशु॑र- (२१)

मा॒तृ॒त॒मास्व॑न्तः॥ क्ष॒त्रस्यो॒ल्ब॑मसि क्ष॒त्रस्य॑ योनि॑र॒स्यावि॑न्नो
 अ॒ग्निर्गृ॑हप॒तिरा॑विन्न इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वा आ॒विन्नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दा
 आ॒विन्नो॑ मि॒त्रावरु॑णावृ॒तावृ॑धा॒वावि॑न्ने द्यावा॑पृथि॒वी धृ॒तव्र॑ते आ॒विन्ना
 दे॒व्यदि॑तिर्वि॒श्वरू॒प्यावि॑न्नो॒ऽयम॑सावा॒मुष्या॑य॒णो॑ऽस्यां वि॒श्य॑स्मिन्
 रा॒ष्ट्रे म॑ह॒ते क्ष॒त्राय॑ म॒ह॒त आ॑धि॒पत्या॑य म॒ह॒ते जा॑न॒राज्या॑यैष वो
 भर॑ता॒ राजा॑ सोमो॒ऽस्माकं॑ ब्राह्म॒णाना॑५ राजेन्द्र॑स्य (२२)

वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्र॑घ्न॒स्त्वया॑ऽयं वृ॒त्रं वे॑ध्याच्छत्रु॒बाध॑नाः स्थ पा॒त मा॑

प्रत्यञ्च पात मां तिर्यञ्चमन्वञ्च मा पात दिग्भ्यो मां पात विश्वाभ्यो मा
नाष्ट्राभ्यः पात हिरण्यवर्णावुषसां विरोकेऽयः स्थूणावुदितौ सूर्यस्या-
ऽऽरोहतं वरुण मित्रं गर्तं ततश्चक्षाथामदितिं दितिं च॥ (२३)

शिशुरिन्द्रस्यैकचत्वारिंशच्च॥

[१२]

समिधमा तिष्ठ गायत्री त्वा छन्दसामवतु त्रिवृथस्तोमो
रथन्तरं सामाग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणमुग्रामा तिष्ठ त्रिष्टुप् त्वा
छन्दसामवतु पञ्चदशः स्तोमो बृहत्सामेन्द्रो देवता क्षत्रं द्रविणं
विराजमा तिष्ठ जगती त्वा छन्दसामवतु सप्तदशः स्तोमो वैरूपं
सामं मरुतो देवता विद्वविणमुदीचीमा तिष्ठानुष्टुप् त्वा (२४)

छन्दसामवत्वेकविंशः स्तोमो वैराजं सामं मित्रावरुणौ
देवता बलं द्रविणमूर्ध्वामा तिष्ठ पङ्क्तिस्त्वा छन्दसामवतु
त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ स्तोमो शाक्ररैवते सामनी बृहस्पतिर्देवता
वर्चो द्रविणमीदृङ् चान्यादृङ् चैतादृङ् चं प्रतिदृङ् चं मितश्च
सम्मितश्च सभराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च
ज्योतिष्मांश्च सत्यश्चर्तपाश्चा- (२५)

त्यंहाः। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा
सरस्वत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा बृहस्पतये स्वाहेन्द्राय स्वाहा
घोषाय स्वाहा श्लोकाय स्वाहाऽंशाय स्वाहा भगाय स्वाहा
क्षेत्रस्य पतये स्वाहा पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे

स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहाऽद्भ्यः
स्वाहा षोषधीभ्यः स्वाहा वनस्पतिभ्यः स्वाहा चराचरेभ्यः स्वाहा
परिप्लवेभ्यः स्वाहा सरीसृपेभ्यः स्वाहा॥ (२६)

अनुष्टुप्स्वर्तपाश्च सरीसृपेभ्यः स्वाहा॥ [१३]

सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादमृतमसि मृत्योर्मा
पाहि दिद्योन्मा पाह्यवैष्टा दन्दशूका निरस्तं नमुचेः शिरः॥ सोमो
राजा वरुणो देवा धर्मसुवश्च ये। ते ते वाचः सुवन्तां ते ते प्राणः
सुवन्तां ते ते चक्षुः सुवन्तां ते ते श्रोत्रः सुवन्ताः सोमस्य त्वा
द्युम्नेनाभिषिञ्चाम्यग्ने- (२७)

स्तेजसा सूर्यस्य वर्चसेन्द्रस्येन्द्रियेण मित्रावरुणयोर्वीर्येण
मरुतामोजसा क्षत्राणां क्षत्रपतिरस्यति दिवस्पाहि समाववृत्रन्नधरा-
गुदीचीरहि बुध्नियमनु सञ्चरन्तीस्ताः पर्वतस्य वृषभस्य पृष्ठे
नावञ्चरन्ति स्वसिच इयानाः॥ रुद्र यत्ते क्रयी परं नाम तस्मै
हुतमसि यमेष्टमसि। प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि
परि ता बभूव। यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयः स्याम
पतयो रयीणाम्॥ (२८)

अग्नेस्तेकादश च॥ [१४]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वध्यान्मित्रावरुण-

योस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषां युनज्मि यज्ञस्य योगेन विष्णोः क्रमोऽसि
 विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि मरुतां प्रसवे जेषमाप्तं मनः
 समहमिन्द्रियेण वीर्येण पशूनां मन्युरसि तवेव मे मन्युर्भूयान्नमो
 मात्रे पृथिव्यै माऽहं मात्रं पृथिवीं हिंसिषं मा (२९)

मां माता पृथिवी हिंसीदियं दस्यायुरस्यायुर्म धेह्यूर्गस्यूजं
 मे धेहि युङ्क्षि वचोऽसि वचो मयि धेह्यग्रये गृहपतये स्वाहा
 सोमाय वनस्पतये स्वाहेन्द्रस्य बलाय स्वाहा मरुतामोजसे
 स्वाहा हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्
 नृषद्वरसदृतसद्धोमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं
 बृहत्॥ (३०)

हिंसिषं मर्तजास्त्रीणि च॥ [१५]

मित्रोऽसि वरुणोऽसि समहं विश्वेदेवैः क्षत्रस्य नाभिरसि
 क्षत्रस्य योनिरसि स्योनामा सीद सुषदामा सीद मा त्वां
 हिंसीन्मा मां हिंसीन्निषसाद धृतव्रतो वरुणः पस्त्यां स्वा
 साम्राज्याय सुक्रतुर्ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्माऽसि सविता-
 ऽसि सत्यसवो ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि
 सत्यौजा (३१)

ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्माऽसि मित्रोऽसि सुशेवो
 ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्माऽसि वरुणोऽसि सत्यधर्मेन्द्रस्य

वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तेन मे रध्य दिशोऽभ्ययं राजाऽभूत्सुश्लोकाँ(४)
 सुमङ्गलाँ(४) सत्यराजा(३)न। अपां नष्ट्रे स्वाहोर्जो नष्ट्रे
 स्वाहाऽग्नये गृहपतये स्वाहा॥ (३२)

सत्यौजाँश्चत्वारिंशच्च॥ [१६]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणा सारस्वतं चरुं
 वंथसतुरी दक्षिणा सावित्रं द्वादशकपालमुपध्वस्तो दक्षिणा पौष्णं
 चरुं श्यामो दक्षिणा बारहस्पत्यं चरुं शितिपृष्ठो दक्षिणैन्द्रमेका-
 दशकपालमृषभो दक्षिणा वारुणं दशकपालं महानिरष्टो दक्षिणा
 सौम्यं चरुं बभ्रुर्दक्षिणा त्वाष्ट्रमष्टाकपालं शुण्ठो दक्षिणा वैष्णवं
 त्रिकपालं वामनो दक्षिणा॥ (३३)

आग्नेयं द्विचत्वारिंशत्॥ [१७]

सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डरिस्रजां प्र
 यच्छति दशभिर्वंथसतुरैः सोमं क्रीणाति दशपेयो भवति शतं
 ब्राह्मणाः पिबन्ति सप्तदशं स्तोत्रं भवति प्राकाशावध्वर्यवे
 ददाति स्रजमुद्गात्रे रुक्मं होत्रेऽश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्यां द्वादश
 पष्ठौहीर्ब्रह्मणे वशां मैत्रावरुणायर्षभं ब्राह्मणाच्छुं सिने वासंसी
 नेष्टापोतृभ्यां स्थूरिं यवाचितमच्छावाकायानुद्वाहमग्नीधे भार्गवो
 होता भवति श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति वारवन्तीयमग्निष्टोमसामं
 सारस्वतीरूपो गृह्णाति॥ (३४)

वारवन्तीयं चत्वारि च॥ [१८]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेकादश-
कपालमृषभो दक्षिणा वैश्वदेवं चरुं पिशङ्गीं पष्ठौही दक्षिणा
मैत्रावरुणीमामिक्षां वशा दक्षिणा बारहस्पत्यं चरुं शितिपृष्ठो
दक्षिणाऽऽदित्यां मल्हां गर्भिणीमा लभते मारुतीं पृश्निं
पष्ठौहीमश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति सरस्वते
सत्यवाचे चरुं सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालं
तिसृधन्वं शुष्कदृतिर्दक्षिणा॥ (३५)

आग्नेयं सप्तचत्वारिंशत्॥ [१९]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुं सावित्रं द्वादश-
कपालं बारहस्पत्यं चरुं त्वाष्ट्रमष्टाकपालं वैश्वानरं द्वादशकपालं
दक्षिणो रथवाहनवाहो दक्षिणा सारस्वतं चरुं निर्वपति पौष्णं चरुं
मैत्रं चरुं वारुणं चरुं क्षैत्रपत्यं चरुमादित्यं चरुमुत्तरो रथवाहनवाहो
दक्षिणा॥ (३६)

आग्नेयं चतुस्त्रिंशत्॥ [२०]

स्वाद्धीं त्वां स्वादुनां तीव्रां तीव्रेणामृताममृतेन सृजामि
संसोमेन सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय
सुत्राम्णे पच्यस्व पुनातु ते परिस्रुतं सोमं सूर्यस्य दुहिता।

वार॑ेण॒ शश्व॑ता॒ तना॑॥ वा॒युः प॒तः प॒वित्रे॑ण प्र॒त्यङ्ख॑सोमो॒ अति॑द्रुतः।
 इन्द्र॑स्य॒ युज्यः॑ सखा॑॥ कु॒विद॑ङ्ग॒ यव॑मन्तो॒ यव॑ चि॒द्यथा॒ दान्त्य॑नुपूर्व॒
 वि॒यूय॑। इहे॑हैषां कृणुत॒ भोज॑नानि॒ ये ब॒र्हिषो॒ नमो॑वृत्तिं न जग्मुः॥
 आ॒श्विनं॑ धूम्र॒मा ल॑भते सारस्व॒तं मे॒षमै॒न्द्रम॑ष॒भमै॒न्द्रमे॒काद॑शकपालं
 निर्व॑पति सावि॒त्रं द्वा॑दशकपालं वा॒रुणं॑ द॒शक॑पालं॒ सोम॑प्रतीकाः
 पि॒तर॑स्तृष्णुत॒ वड॑बा॒ दक्षि॑णा॥ (३७)

भोजनानि षड्विंशतिश्च॥

[२१]

अ॒ग्रावि॑ष्णू॒ महि॑ तद्वा॑ म॒हित्वं॑ वी॒तं घृ॒तस्य॑ गु॒ह्यानि॑ नाम॑।
 दमे॑दमे स॒प्त रत्ना॑ दधा॒ना प्र॑ति॒ वां जि॒ह्वा घृ॒तमा च॑र॒ण्येत्॥
 अ॒ग्रावि॑ष्णू॒ महि॑ धाम॑ प्रि॒यं वा॑ वी॒थो घृ॒तस्य॑ गु॒ह्या जु॑षा॒णा।
 दमे॑दमे सुष्टु॒तीर्वा॑वृधा॒ना प्र॑ति॒ वां जि॒ह्वा घृ॒तमु॑च॒र॒ण्येत्॥ प्र णो॑ दे॒वी
 सर॑स्वती॒ वाजे॑भिर्वा॒जिनी॑वती। धी॒नाम॑वि॒त्र्यव॑तु। आ नो॑ दि॒वो
 बृ॒हतः॑ (३८)

पर्व॑ता॒दा सर॑स्वती यज॒ता ग॑न्तु य॒ज्ञम्। हव॑ दे॒वी जु॑जुषा॒णा
 घृ॒ताची॑ श॒ग्मां नो॒ वाच॑मु॒शती॑ शृ॒णोतु॑॥ बृह॑स्पते जुषस्व॒ नो ह॒व्यानि॑
 वि॒श्वदे॒व्य। रास्व॑ रत्ना॒नि दा॒शुषे॑॥ ए॒वा पि॒त्रे वि॒श्वदे॑वाय॒ वृष्णे॑
 य॒ज्ञैर्वि॑धेम॒ नम॑सा ह॒विर्भिः॑। बृह॑स्पते सुप्र॒जा वी॒रव॑न्तो व॒यः
 स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्॥ बृह॑स्पते अति॒ यद॒र्यो अ॒र्हद्बु॑मद्विभाति॒

ऋतुमञ्जनेषु। यद्दीदयच्छवंस- (३९)

-तर्तजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ आ नो मित्रावरुणा
घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम्। मध्वा रजांसि सुक्रतू॥ प्र बाहवांसि सिसृतं
जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन। आ नो जनैः श्रवयतं
युवानां श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा॥ अग्निं वः पूर्य गिरा देवमीडे
वसूनाम्। सपर्यन्तः पुरुप्रियं मित्रं न क्षेत्रसाधंसम्॥ मक्षू देववतो
रथः (४०)

शूरो वा पृथ्सु कासु चित्। देवानां य इन्मनो यजमान
इयक्षत्यभीदयज्वनो भुवत्॥ न यजमान रिष्यसि न सुन्वान न
देवयो॥ असदत्र सुवीर्यमुत त्यदाश्वश्चियम्॥ नकिष्टं कर्मणा नशत्र
प्र योषन्न योषति॥ उप क्षरन्ति सिन्धवो मयोभुव ईजानं च
यक्ष्यमाणं च धेनवः। पृणन्तं च पपुंरिं च (४१)

श्रवस्यवो घृतस्य धारा उप यन्ति विश्वतः॥ सोमारुद्रा वि वृहतं
विषूचीममीवा या नो गयमाविवेश। आरे बाधेथां निर्ऋतिं पराचैः
कृतं चिदेनः प्रमुमुक्तमस्मत्॥ सोमारुद्रा युवमेतान्यस्मे विश्वा
तनूषु भेषजानि धत्तम्। अव स्यतं मुञ्चतं यत्रो अस्ति तनूषु बद्धं
कृतमेनो अस्मत्॥ सोमापूषणा जनना रयीणां जनना दिवो जनना
पृथिव्याः। जातौ विश्वस्य भुवनस्य गोपौ देवा अकृण्वन्नमृतस्य
नाभिम्॥ इमौ देवौ जायमानौ जुषन्तेमौ तमांसि गूहतामजुष्टा।
आभ्यामिन्द्रः पक्वमामास्वन्तः सोमापूषभ्यां जनदुस्त्रियांसु॥ (४२)

बृ॒ह॒तः श॒व॒सा॒ रथः॑ प॒पु॒रि॑ च दि॒वो ज॒न॒ना॒ प॒ञ्च॑वि॒ंश॒ति॒श्च॑॥ [२२]

॥ काण्डम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

वा॒यु॒व्य॑ꣳ श्वे॒तमा॑ल॒भेत् भू॒ति॑कामो वा॒युर्वै॑ क्षेपि॑ष्ठा दे॒वता॑
वा॒युमे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति स ए॒वैनं॑ भू॒तिं ग॑मयति
भ॒वत्ये॒वाति॑क्षि॒प्रा दे॒वते॒त्याहुः॑ सैन॑मीश्वरा प्र॒दह॑ इत्ये॒तमे॒व
सन्त॑ वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॒भेत॑ नि॒युद्वा अ॑स्य धृति॑र्धृत ए॒व
भूति॑मु॒पैत्य॑प्र॒दाहा॒य भ॒वत्ये॒व (१)

वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॒भेत॑ ग्रा॒म॒कामो॑ वा॒युर्वा इ॒माः प्र॒जा
न॑स्यो॒ता नैनी॑यते वा॒युमे॒व नि॒युत्वंन्त॑ꣳ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति
स ए॒वास्मै॑ प्र॒जा न॑स्यो॒ता नि॒यच्छ॑ति ग्रा॒म्ये॒व भ॑वति नि॒युत्वंते॑
भ॒वति ध्रु॒वा ए॒वास्मा॑ अन॑पगाः करोति वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॒भेत॑
प्र॒जाका॑मः प्रा॒णो वै वा॒युर॑पा॒नो नि॒युत्प्रा॑णापा॒नौ खलु॑ वा ए॒तस्य॑
प्र॒जाया॑ (२)

अप॑क्रामतो॒ योऽलं॑ प्र॒जायै॑ सन्प्र॒जां न वि॑न्दते वा॒युमे॒व
नि॒युत्वंन्त॑ꣳ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति स ए॒वास्मै॑ प्रा॒णापा॒नाभ्यां॑
प्र॒जां प्र॑ज॒नय॑ति वि॑न्दते प्र॒जां वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॒भेत॑
ज्यो॒गा॒मया॑वी प्रा॒णो वै वा॒युर॑पा॒नो नि॒युत् प्रा॑णापा॒नौ खलु॑ वा
ए॒तस्मा॑दप॑क्रामतो॒ यस्य॑ ज्यो॒गा॒मय॑ति वा॒युमे॒व नि॒युत्वंन्त॑ꣳ स्वेन॑

भागधेयेनोप (३)

धावति स एवास्मिन्प्राणापानौ दधात्युत यदीतासुर्भवति
जीवत्येव प्रजापतिर्वा इदमेकं आसीत्सोऽकामयत प्रजाः
पशून्सृजेयेति स आत्मनो वपामुदक्खिदत्तामग्नौ प्रागृह्णात्ततो-
ऽजस्तूपरः समभवत्तः स्वायै देवताया आऽलभत ततो वै स
प्रजाः पशून्सृजत यः प्रजाकामः (४)

पशुकामः स्यात्स एतं प्राजापत्यमजं तूपरमालभेत प्रजा-
पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां पशून्प्रजनयति
यच्छ्रुणस्तत्पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्ववां
यदव्या इव शफास्तदवीनां यदजस्तदजानामेतावन्तो वै ग्राम्याः
पशवस्तान् (५)

रूपेणैवावरुन्धे सोमापौष्णं त्रैतमालभेत पशुकामो
द्वौ वा अजायै स्तनौ नानैव द्वावभिजायेते ऊर्जं पुष्टिं
तृतीयः सोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै
पशून्प्रजनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां प्रजनयिता सोमं
एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून्प्रजनयत्यौदुम्बरो यूपो भवत्यूर्वा
उदुम्बर ऊर्क्पर्शव ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशूनवरुन्धे ॥ (६)

भवत्येव प्रजायां आमयति वायुमेव नियुत्वन्तः स्वेन भागधेयेनोप प्रजाकामस्तान् यूपस्रयोदश

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्ता
वरुणमगच्छन्ता अन्वैत्ताः पुनरयाचत् ता अस्मै न पुनरददात्सौ-
ऽब्रवीद्वरं वृणीष्वार्थं मे पुनर्देहीति तासां वरमाऽलभत् स
कृष्ण एकशितिपादभवद्यो वरुणगृहीतः स्यात्स एतं वारुणं
कृष्णमेकशितिपादमालभेत् वरुण- (७)

मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति
कृष्ण एकशितिपाद्भवति वारुणो ह्येष देवतया समृद्ध्यै
सुवर्भानुरासुरः सूर्यं तमसाऽविद्ध्यत्तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्य
यत्प्रथमं तमोऽपाघ्नन्त्सा कृष्णाऽविरभवद्यद्वितीयः सा फल्गुनी
यत्तृतीयः सा बलक्षी यदद्व्यस्थादपाकृन्तन्त्साऽविऽर्वशा (८)

समभवत्ते देवा अब्रुवन्देवपशुर्वा अयः समभूत्कस्मां
इममालंप्स्यामह इत्यथ वै तर्ह्यल्पा पृथिव्यासीदजाता
ओषधयस्तामविं वशामादित्येभ्यः कामायाऽलभन्त ततो वा
अप्रथत पृथिव्यजायन्तौषधयो यः कामयेत् प्रथेय पशुभिः प्र
प्रजया जायेयेति स एतामविं वशामादित्येभ्यः कामा- (९)

याऽऽलंभेताऽऽदित्यानेव कामः स्वेन भागधेयेनोप धावति
त एवैनं प्रथयन्ति पशुभिः प्र प्रजया जनयन्त्यसावादित्यो न
व्यरोचत् तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मां एता मल्हा आल-
ऽभन्ताऽऽग्नेयीं कृष्णग्रीवीः संहितामैन्द्रीः श्वेतां बारहस्पत्यां
ताभिरेवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मां एता मल्हा

आलंभे- (१०)

ताऽऽग्नेयीं कृष्णग्रीवीं संहितामैन्द्रीं श्वेतां बार्हस्पत्या-
मेता एव देवताः स्वेन भागधेयेनोप धावति ता एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
दधति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति वसन्तां प्रातराग्नेयीं कृष्णग्रीवीमालंभेत
ग्रीष्मे मध्यन्दिने संहितामैन्द्रीं शरद्यपराह्णे श्वेतां बार्हस्पत्यां
त्रीणि वा आदित्यस्य तेजांसि वसन्तां प्रातर्ग्रीष्मे मध्यन्दिने
शरद्यपराह्णे यावन्त्येव तेजांसि तान्ये- (११)

वाचं रुन्धे संवत्सरं पर्यालभ्यन्ते संवत्सरो वै ब्रह्मवर्चसस्य
प्रदाता संवत्सर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति
गर्भिण्यो भवन्तीन्द्रियं वै गर्भ इन्द्रियमेवास्मिन्दधति सारस्वतीं
मेधीमालंभेत य ईश्वरो वाचो वदितोः सन्वाचं न वदेद्वाग्वै सरस्वती
सरस्वतीमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति सैवास्मिन् (१२)

वाचं दधाति प्रवदिता वाचो भवत्यपन्नदती भवति
तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्त्याग्नेयं कृष्णग्रीवमा लंभेत सौम्यं
बभ्रुं ज्योगामयाव्यग्निं वा एतस्य शरीरं गच्छति सोमं रसो
यस्य ज्योगामयत्यग्नेरेवास्य शरीरं निष्क्रीणाति सोमाद्रसमुत
यदीतासुर्भवति जीवत्येव सौम्यं बभ्रुमालंभेताऽऽग्नेयं कृष्णग्रीवं
प्रजाकामः सोमो (१३)

वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो

दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजामाग्नेयं कृष्णग्रीवमालंभेत
सौम्यं बभ्रुं यो ब्राह्मणो विद्यामनूच्य न विरोचेत यदाग्नेयो भवति
तेज एवास्मिन्तेन दधाति यत्सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेन कृष्णग्रीव
आग्नेयो भवति तम एवास्मादपहन्ति श्वेतो भवति (१४)

रुचमेवास्मिन्दधाति बभ्रुः सौम्यो भवति ब्रह्मवर्चस-
मेवास्मिन्त्विषिं दधात्याग्नेयं कृष्णग्रीवमालंभेत सौम्यं बभ्रुमाग्नेयं
कृष्णग्रीवं पुरोधायः स्पर्धमान आग्नेयो वै ब्राह्मणः सौम्यो
राजन्योऽभितः सौम्यमाग्नेयौ भवतस्तेजसैव ब्रह्मणोभ्यतो राष्ट्रं
परिगृह्णात्येकधा समावृङ्क्ते पुर एनं दधते॥ (१५)

लभेत वरुणं वशेतामविं वशामादित्येभ्यः कामाय मलुहा आलंभेत तान्येव सैवास्मिन्त्सोमः श्वेतो
भवति त्रिचंत्वारिंशच्च। (२)॥

[२]

देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्त स एतं विष्णुर्वामनमपश्यत्तः
स्वायै देवताया आलंभत ततो वै स इमाल्लोकानभ्यजयद्वैष्णवं
वामनमालंभेत स्पर्धमानो विष्णुरेव भूत्वेमाल्लोकानभिजयति विषम
आलंभेत विषमा इव हीमे लोकाः समृद्ध्या इन्द्राय मन्युमते
मनस्वते ललामं प्राशृङ्गमालंभेत सङ्ग्रामे (१६)

सं यत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा सङ्ग्रामं जयतीन्द्रमेव
मन्युमन्तं मनस्वन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं
मन्युं मनो दधाति जयति तं सङ्ग्राममिन्द्राय मरुत्वते

पृश्निसुक्थमालभेत॒ ग्राम॑काम॒ इन्द्र॑मेव म॒रुत्वं॑न्तुः॒ स्वेन॑
भाग॑धेयेनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑ सजा॒तान्प्रय॑च्छति॒ ग्राम्ये॑व भवति॒
यदृष॑भस्ते- (१७)

नैन्द्रो यत्पृश्निस्तेन॑ मारुतः॒ समृ॑द्धौ प॒श्चात्पृ॑श्निसुक्थो भवति॒
पश्चाद॑न्ववसा॒यिनी॑मेवास्मै॒ विशं॑ करोति सौम्यं ब॒भ्रुमाल॑भेतान्न॑कामः
सौम्यं॑ वा अन्नः॒ सोम॑मेव स्वेन॑ भाग॑धेयेनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॑
अन्नं॑ प्रयच्छत्यन्नाद ए॒व भ॑वति ब॒भ्रुर्भवत्ये॒तद्वा अन्न॑स्य रूपः॒ समृ॑द्धौ
सौम्यं॑ ब॒भ्रुमाल॑भेत॒ यमलः॑ (१८)

राज्याय॑ सन्तः॒ राज्यं॑ नोप॒नमे॑त्सौम्यं वै राज्यः॒ सोम॑मेव
स्वेन॑ भाग॑धेयेनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑ राज्यं॑ प्रयच्छत्युपै॒नः॒ राज्यं॑
नमति॑ ब॒भ्रुर्भवत्ये॒तद्वै सोम॑स्य रूपः॒ समृ॑द्ध्या इन्द्राय॑ वृत्र॒तुरे॑ ल॒लामं॑
प्राशृ॑ङ्गमाल॑भेत ग॒तश्रीः॑ प्रति॒ष्ठाका॑मः पा॒प्मान॑मेव वृत्रं॑ ती॒र्त्वा प्र॑ति॒ष्ठां
गच्छ॑तीन्द्रा॒याभिमा॑तिघ्ने ल॒लामं॑ प्राशृ॑ङ्गमा- (१९)

ल॑भेत॒ यः पा॒प्मना॑ गृहीतः॒ स्यात्पा॒प्मा वा अ॒भि-
मा॑तिरिन्द्र॑मेवाभि॑माति॒हन्ः॒ स्वेन॑ भाग॑धेयेनोप॑ धावति॒ स
ए॒वास्मा॑त्पा॒प्मान॑म॒भिमा॑तिं प्रणु॑दत॒ इन्द्राय॑ व॒ज्रिण॑ ल॒लामं॑
प्राशृ॑ङ्गमाल॑भेत यमलः॒ राज्याय॑ सन्तः॒ राज्यं॑ नोप॒नमे॑दिन्द्र॑मेव
व॒ज्रिणः॒ स्वेन॑ भाग॑धेयेनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑ वज्रं॑ प्रयच्छति॒
स ए॒नं वज्रो॑ भूत्या॒ इन्ध॒ उपै॑नः॒ राज्यं॑ नमति॒ ल॒लामः॑ प्राशृ॑ङ्गो
भवत्ये॒तद्वै वज्र॑स्य रूपः॒ समृ॑द्धौ॥ (२०)

सङ्ग्रामे तेनालंभमातिघ्ने लुलामं प्राशृङ्गमैनं पञ्चदश च।३।। [३]

अ॒सावा॑दि॒त्यो न व्य॑रोच॒त तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चित्ति॒-
मैच्छ॑न्तस्मा॑ ए॒तान्दश॑र्षभा॒माऽल॑भन्त॒ तयै॑वास्मिन्नुच॑मदधुर्यो
ब्र॒ह्मव॑र्चसका॑मः स्यात्तस्मा॑ ए॒तान्दश॑र्षभा॒माऽल॑भेता॒मुमे॑वादित्य॑
स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मिन्ब्र॑ह्मव॑र्चसं॒ दधा॑ति
ब्र॒ह्मव॑र्चस्यै॒व भ॑वति॒ वस॑न्ता॑ प्रा॒तस्त्री॑ल्ल॒लामा॑नाल॒भेत॑ ग्री॒ष्मे
म॒ध्यन्दि॑ने (२१)

त्री॒ज्छि॑तिपृ॒ष्ठाञ्छ॑रद्य॒परा॒ह्णे त्री॒ज्छि॑तिवा॒रात्री॑णि वा
आ॑दि॒त्यस्य॒ तेजा॑सि॒ वस॑न्ता॑ प्रा॒तर्ग्री॑ष्मे म॒ध्यन्दि॑ने श॒रद्य॑परा॒ह्णे
याव॑न्त्ये॒व तेजा॑सि॒ तान्ये॒वावे॑रुन्धे॒ त्रय॑स्त्रय॒ आल॑भ्यन्ते-
ऽभि॑पूर्वमे॒वास्मि॑न्तेजो॒ दधा॑ति सं॒वत्सरं॑ प॒र्याल॑भ्यन्ते सं॒वत्स॑रो
वै ब्र॒ह्मव॑र्चसस्य॑ प्रदा॒ता सं॒वत्स॑र ए॒वास्मै॑ ब्र॒ह्मव॑र्चसं॒ प्रय॑च्छति
ब्र॒ह्मव॑र्चस्यै॒व भ॑वति सं॒वत्स॑रस्य॒ पर॑स्ता॑त्प्राजाप॒त्यं कद्रु॑- (२२)

मा॒ल॑भेत प्र॒जाप॑तिः सर्वा॑ दे॒वता॑ दे॒वता॑स्वे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति॒ यदि॑
बिभी॑याद्दुश्च॒र्मा भ॑विष्यामीति॑ सोमापौ॒ष्णः श्या॑ममा॒ल॑भेत सौ॒म्यो
वै दे॒वत॑या॒ पुरु॑षः पौ॒ष्णाः प॒शवः॑ स्वयै॒वास्मै॑ दे॒वत॑या प॒शुभि॑स्त्वचं॑
करो॑ति॒ न दु॑श्च॒र्मा भ॑वति दे॒वाश्च॒ वै य॑मश्चास्मिँल्लो॒केऽस्पर्ध॑न्त॒ स
य॒मो दे॒वाना॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मयुवत॒ तद्य॑मस्य॑ (२३)

यम॒त्वं ते दे॒वा अ॑मन्यन्त॒ य॒मो वा इ॒दम॑भूद्यद्वय॑ स्म इति॒ ते

प्रजापतिमुपाधावन्त्स एतौ प्रजापतिरात्मन उक्षवशौ निरमिमीत
 ते देवा वैष्णावरुणीं वशामालभन्तैन्द्रमुक्षाणन्तं वरुणेनैव
 ग्राहयित्वा विष्णुना यज्ञेन प्राणुदन्तैन्द्रेणैवास्यैन्द्रियमवृञ्जत यो
 भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमानो वैष्णावरुणीं (२४)

वशामालभेत्तैन्द्रमुक्षाणं वरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा विष्णुना
 यज्ञेन प्राणुदत ऐन्द्रेणैवास्यैन्द्रियं वृङ्क्ते भवत्यात्मना परास्य
 भ्रातृव्यो भवतीन्द्रो वृत्रमहन्तं वृत्रो हतः षोडशभिर्भोगैरसिनात्तस्य
 वृत्रस्य शीर्षतो गाव उदायन्ता वैदेह्योऽभवन्तासामृषभो
 जघनेऽनूदैत्तमिन्द्रो- (२५)

उचायत्सोऽमन्यत यो वा इममालभेत् मुच्येतास्मात्पा-
 प्मन् इति स आग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेत्तैन्द्रमृषभं तस्याग्निरेव
 स्वेन भागधेयेनोपसृतः षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदह-
 दैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्नधत्त यः पाप्मना गृहीतः स्यात्स आग्नेयं
 कृष्णग्रीवमालभेत्तैन्द्रमृषभमग्निरेवास्य स्वेन भागधेयेनोपसृतः (२६)

पाप्मानमपि दहत्यैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्धत्ते मुच्यते पाप्मनो
 भवत्येव द्यावापृथिव्या धेनुमालभेत् ज्योगंपरुद्धोऽनयोर्हि
 वा एषोऽप्रतिष्ठितोऽथैष ज्योगंपरुद्धो द्यावापृथिवी एव स्वेन
 भागधेयेनोप धावति ते एवैनं प्रतिष्ठां गमयतः प्रत्येव तिष्ठति
 पर्यारिणी भवति पर्यारीव ह्येतस्य राष्ट्रं यो ज्योगंपरुद्धः समृद्धौ

वायव्यं (२७)

व॒त्स॒मा ल॑भेत वा॒युर्वा अ॒नयो॑र्वत्स इ॒मे वा ए॒तस्मै॑
लो॒का अप॑शुष्का वि॒डप॑शुष्काऽथैष ज्यो॒गप॑रुद्धो वा॒युमे॒व स्वेन॑
भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धावति स ए॒वास्मा॑ इ॒माँल्लो॒कान् वि॒शं प्र॑दा॒पय॑ति
प्रा॒स्मा इ॒मे लो॒काः स्तु॑वन्ति भु॒ञ्जत्ये॑नं वि॒डुप॑तिष्ठते॥ (२८)

म॒ध्यन्दि॑ने कर्द्वं य॒मस्य॑ स्पर्ध॑मानो वैष्णा॒वरु॑णीन्तमिन्द्रोऽस्य॑ स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑सृतो वाय॒व्यं

द्विच॑त्वारि॒ंशच्चा॑ (४)॥

[४]

इन्द्रो॑ व॒लस्य॑ बि॒लम॑पौर्णो॒त्थस॑ य उ॒त्तमः॑ प॒शुरा॑सी॒त्तं पृ॑ष्ठं
प्रति॑ स॒ङ्ग॒होद॑क्खि॒दत्त॑ स॒हस्रं॑ प॒शवो॑ऽनू॒दाय॑न्त्स उ॒न्नतो॑ऽभ॒वद्यः॑
प॒शुका॑मः स्या॒त्स ए॒तमै॒न्द्रमु॑न्न॒तमा॑ल॒भेते॒न्द्रमे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑
धावति॑ स ए॒वास्मै॑ प॒शून्प्रय॑च्छति प॒शुमा॑ने॒व भ॑वत्यु॒न्नतो॑ (२९)

भ॑वति सा॒हस्री॑ वा ए॒षा ल॒क्ष्मी यदु॑न्न॒तो ल॒क्ष्मियै॒व
प॒शून्वरु॑न्धे य॒दा स॒हस्रं॑ प॒शून्प्रा॑प्नुयादथ॑ वैष्णा॒वं वा॑म॒नमा॑
ल॒भेतै॒तस्मि॒न्वै तथ्स॒हस्र॑म॒द्यति॑ष्ठ॒त्तस्मा॑दे॒ष वा॑म॒नः समी॑षितः
प॒शुभ्य॑ ए॒व प्र॑जा॒तेभ्यः॑ प्र॒तिष्ठां द॑धाति॒ कोऽर॑हति स॒हस्रं॑
प॒शून्प्रा॑प्तुमि॒त्याह॑र॒होरा॒त्राण्ये॒व स॒हस्रं॑ स॒म्पाद्या॑ल॒भेत॑ प॒शवो॑ (३०)

वा अ॑होरा॒त्राणि॑ प॒शूने॒व प्र॑जा॒तान्प्र॑तिष्ठां ग॑मय॒त्योष॑धी॒भ्यो
वे॒हत॑मा॒ल॒भेत॑ प्र॒जाका॑म॒ ओष॑धयो॒ वा ए॒तं प्र॒जायै॑ परि॒बाध॑न्ते
योऽल॑ प्र॒जायै॑ स॒न्प्रजा॑ न वि॒न्दत॑ ओष॑धयः खलु॒ वा ए॒तस्यै॑

सूतुमपिं घ्नन्ति या वेहद्ववत्योषधीरेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
ता एवास्मै स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयन्ति विन्दते (३१)

प्रजामापो वा ओषधयोऽसत्पुरुष आप एवास्मा असंतः
सददति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च नापस्त्वावासंतः सददतीत्यैन्द्री
सूतवशांमालंभेत भूतिकामोऽजातो वा एष योऽलं भूत्यै सन्भूतिं
न प्राप्नोतीन्द्रं खलु वा एषा सूत्वा वशाऽभव- (३२)

दिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति
भवत्येव यः सूत्वा वशा स्यात्तमैन्द्रमेवालंभेततद्वाव तदिन्द्रियं
साक्षादेवेन्द्रियमवरुन्ध ऐन्द्राग्रं पुनरुत्सृष्टमालंभेत य आ
तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेद्विच्छिन्नो वा एतस्य सोमपीथो यो
ब्राह्मणः सन्ना (३३)

तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेतीन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत उपैनं सोमपीथो नमति
यदैन्द्रो भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे
यदाग्नेयो भवत्याग्नेयो वै ब्राह्मणः स्वामेव देवतामनु सन्तनोति
पुनरुत्सृष्टो भवति पुनरुत्सृष्ट इव ह्येतस्य (३४)

सोमपीथः समृद्धौ ब्राह्मणस्पत्यं तूपरमालंभेताभि-
चरन्ब्राह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तस्मा एवैनमा
वृश्चति ताजगार्तिमार्च्छति तूपरो भवति क्षुरपविर्वा एषा

लक्ष्मी यत्तूपरः समृद्धौ स्फ्यो यूषो भवति वज्रो वै स्फ्यो
वज्रमेवास्मै प्रहरति शर्मयं बर्हिः शृणात्येवैनं वैभीदक इध्मो
भिनत्येवैनम्॥ (३५)

भवत्युन्नतः पशवो जनयन्ति विन्दतेऽभवत्सत्रैतस्येक्यस्त्रीणि च॥ [५]

बारहस्पत्यः शितिपृष्ठमालंभेत ग्रामकामो यः कामयेत पृष्ठः
समानानां स्यामिति बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवैनं पृष्ठः समानानां करोति ग्राम्येव भवति शितिपृष्ठो भवति
बारहस्पत्यो ह्येष देवतया समृद्धौ पौष्णः श्याममालंभेतान्नकामो-
ऽन्नं वै पूषा पूषणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा (३६)

अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति श्यामो भवत्येतद्वा अन्नस्य
रूपः समृद्धौ मारुतं पृश्निमालंभेतान्नकामोऽन्नं वै मरुतो
मारुत एव स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं
प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति पृश्निर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपः
समृद्ध्या ऐन्द्रमरुणमालंभेतेन्द्रियकाम इन्द्रमेव (३७)

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं दधातीन्द्रिया-
व्येव भवत्यरुणो भ्रूमाभवत्येतद्वा इन्द्रस्य रूपः समृद्धौ सावित्र-
मुपद्धस्तमालंभेत सनिकामः सविता वै प्रसवानामीशे सवितारमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै सनिं प्रसुवति दानकामा
अस्मै प्रजा भवन्त्युपद्धस्तो भवति सावित्रो ह्येष (३८)

देवतया समृद्धौ वैश्वदेवं बहुरूपमालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा
अन्नं विश्वानेव देवान्धस्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं
प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति बहुरूपो भवति बहुरूपः ह्यन्नः समृद्धौ
वैश्वदेवं बहुरूपमालभेत् ग्रामकामो वैश्वदेवा वै संजाता विश्वानेव
देवान्धस्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै (३९)

सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति बहुरूपो भवति
बहुदेवत्योऽ(१) ह्येष समृद्धौ प्राजापत्यं तूपरमालभेत्
यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयेत्प्राजापत्यो वै पुरुषः प्रजापतिः खलु
वै तस्य वेद यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयति प्रजापतिमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवैनं तस्मात्स्त्रामान्मुञ्चति तूपरो भवति
प्राजापत्यो ह्येष देवतया समृद्धौ ॥ (४०)

अस्मा इन्द्रमेवेष संजाता विश्वानेव देवान्धस्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै प्राजापत्यो हि
त्रेणि च ॥ [६]

वषट्कारो वै गायत्रियै शिरोऽच्छिन्नत्तस्यै रसः पराऽपतत्तं
बृहस्पतिरुपांगृह्णात्सा शितिपृष्ठा वशाऽभवद्यो द्वितीयः परापतत्तं
मित्रावरुणावुपांगृह्णीताः सा द्विरूपा वशाऽभवद्यस्तृतीयः परापतत्तं
विश्वे देवा उपांगृह्णन्त्सा बहुरूपा वशाऽभवद्यश्चतुर्थः परापतत्तस्य
पृथिवीं प्राविशत्तं बृहस्पतिरभ्य- (४१)

गृह्णादस्त्वेवायं भोगायेति स उक्षवशः समभवद्यल्लोहितं
परापतत्तद्रुद्र उपांगृह्णात्सा रौद्री रोहिणी वशाऽभवद्वारहस्पत्याः

शितिपृष्ठामालभेत ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति छन्दसां
वा एष रसो यद्वशा रस इव खलु (४२)

वै ब्रह्मवर्चसं छन्दसामेव रसेन रसं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत वृष्टिकामो मैत्रं वा अहर्वारुणी
रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्षति मित्रावरुणावेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं
वर्षयतश्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रस इव खलु वै
वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन (४३)

रसं वृष्टिमवरुन्धे मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत प्रजाकामो
मैत्रं वा अहर्वारुणी रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै प्रजाः प्रजायन्ते
मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां
प्रजां प्रजनयतश्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रस इव खलु वै
प्रजा छन्दसामेव रसेन रसं प्रजामव (४४)

रुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा अन्नं
विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं
प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रस
इव खलु वा अन्नं छन्दसामेव रसेन रसमन्नमवरुन्धे वैश्वदेवीं
बहुरूपामालभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा वै (४५)

संजा॒ता वि॒श्वाने॒व दे॒वान्त्स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ त ए॒वास्मै॑
 सजा॒तान्प्रयच्छ॑न्ति ग्रा॒म्यैव॑ भ॒वति॒ छन्द॑सां॒ वा ए॒ष रसो॒ यद्व॒शा
 रसं॑ इ॒व खलु॑ वै संजा॒ताश्छन्द॑सामे॒व रसे॑न॒ रसः॑ सजा॒तानव॑रुन्धे
 बा॒र्हस्प॒त्यमु॑क्ष॒वश॑माल॒भेत॑ ब्रह्मवर्च॒सका॑मो बृह॒स्पति॑मे॒व स्वेन॑
 भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मि॑न्ब्रह्मवर्च॒सं (४६)

द॑धाति ब्रह्मवर्च॒स्यैव॑ भ॒वति॒ वशं॑ वा ए॒ष च॑रति॒ यदु॒क्षा
 वशं॑ इ॒व खलु॑ वै ब्रह्मवर्च॒सं वशे॑नै॒व वशं॑ ब्रह्मवर्च॒समव॑रुन्धे
 रौ॒द्रीः॑ रोहि॑णी॒माल॑भेताभि॒चर॑न्नु॒द्रमे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒
 तस्मा॑ ए॒वैन॑मावृ॒श्चति॒ ताज॑गा॒र्तिमा॑च्छति॒ रोहि॑णी भवति रौ॒द्री
 ह्यै॒षा दे॒वत॑या॒ समृ॑द्धौ स्फ्यो॒ यूपो॑ भवति॒ वज्रो॒ वै स्फ्यो॑
 वज्र॑मे॒वास्मै॑ प्रह॑रति श॒रम॑यं ब॒र्हिः शृ॒णात्ये॒वेन॑ वैभी॑दक इ॒ध्मो
 भि॒नत्ये॒वेन॑म्॥ (४७)

अभि खलु वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन प्रजामवं वैश्वदेवा वै ब्रह्मवर्चसं यूप एकात्रविंशतिश्च। (७)॥ [७]

अ॒सावा॑दि॒त्यो न व्य॑रोचत॒ तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चित्ति॒मैच्छ॑न्तस्मा॑
 ए॒ताः॑ सौ॒रीः॑ श्वे॒तां व॒शामा॑ल॒भन्त॒ तयै॒वास्मि॑न्नुच॑मदधुर्यो
 ब्रह्मवर्च॒सका॑मः स्यात्तस्मा॑ ए॒ताः॑ सौ॒रीः॑ श्वे॒तां व॒शामाल॑भेता॒मुमे॒-
 वाऽऽदि॒त्यः॑ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मि॑न्ब्रह्मवर्च॒सं
 द॑धाति ब्रह्मवर्च॒स्यैव॑ भ॒वति॒ बैल्वो॑ यूपो॒ भवत्य॒सौ (४८)

वा आ॑दि॒त्यो यतो॑ऽजा॒यत॒ ततो॑ बि॒ल्वं उ॑द॒तिष्ठ॑त्स॒योन्ये॒व

ब्रह्मवर्चसमवर्तुन्धे ब्राह्मणस्पत्यां बभ्रुकर्णीमा लभेताभिचरन्वारुणं
 दशकपालं पुरस्तान्निर्वपेद्वरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा ब्रह्मणा
 स्तृणुते बभ्रुकर्णी भवत्येतद्वै ब्रह्मणो रूपं समृद्धौ स्फ्यो यूपो
 भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बरुहिः
 शृणा- (४९)

त्येवैनं वैभीदक इध्मो भिनत्येवैनं वैष्णवं वामनमालभेत यं
 यज्ञो नोपनमेद्विष्णुर्वै यज्ञो विष्णुमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति
 स एवास्मै यज्ञं प्रयच्छत्युपैनं यज्ञो नमति वामनो भवति वैष्णवो
 ह्येष देवतया समृद्धौ त्वाष्ट्रं वडबमालभेत पशुकामस्त्वष्टा वै पशूनां
 मिथुनानां (५०)

प्रजनयिता त्वष्टारमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै
 पशून्मिथुनान्प्रजनयति प्रजा हि वा एतस्मिन्पशवः प्रविष्टा अथेष
 पुमान्त्सन्वडबः साक्षादेव प्रजां पशूनवर्तुन्धे मैत्रं श्वेतमालभेत
 सङ्ग्रामे सं यत्ते समयकामो मित्रमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति
 स एवैनं मित्रेण सन्नयति (५१)

विशालो भवति व्यवसाययत्येवैनं प्राजापत्यं कृष्णमालभेत
 वृष्टिकामः प्रजापतिर्वै वृष्ट्या ईशे प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोपं
 धावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्षयति कृष्णो भवत्येतद्वै वृष्ट्यै रूपं
 रूपेणैव वृष्टिमवर्तुन्धे शबलो भवति विद्युतमेवास्मै जनयित्वा

वरुणयत्यवाशृङ्गो भवति वृष्टिमेवास्मै नियच्छति॥ (५२)

शृणाति मिथुनानात्रयति यच्छति॥ [८]

वरुणं सुषुवाणमन्नाद्यन्नोपानमत्स एतां वारुणीं
कृष्णां वशामपश्यत्तां स्वार्थं देवताया आलभत ततो वै
तमन्नाद्यमुपानमद्यमलमन्नाद्याय सन्तमन्नाद्यन्नोपनमत्स एतां
वारुणीं कृष्णां वशामालभेत वरुणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद (५३)

एव भवति कृष्णा भवति वारुणी ह्येषा देवतया समृद्धौ
मैत्रं श्वेतमालभेत वारुणं कृष्णमपां चौषधीनां च सन्धावन्नकामो
मैत्रीर्वा ओषधयो वारुणीरापोऽपां च खलु वा ओषधीनां
च रसमुपजीवामो मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
तावेवास्मा अन्नं प्रयच्छतोऽन्नाद एव भव- (५४)

त्यपां चौषधीनां च सन्धावालभत उभयस्यावरुद्धौ विशाखो
यूपो भवति द्वे ह्येते देवते समृद्धौ मैत्रं श्वेतमा लभेत वारुणं
कृष्णं ज्योगामयावी यन्मैत्रो भवति मित्रेणैवास्मै वरुणं शमयति
यद्वारुणः साक्षादेवैनं वरुणपाशान्मुञ्चत्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव
देवा वै पुष्टिं नाविन्द- (५५)

न्तां मिथुनेऽपश्यन्तस्यां न समराधयन्तावश्विना-
वब्रूतामावयोर्वा एषा मैतस्यां वदद्धमिति साऽश्विनोरेवाभवद्यः
पुष्टिकामः स्यात्स एतामाश्विनीं यमीं वशामालभेताश्विनावेव

स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ तावे॒वास्मिन्पुष्टिं॑ धत्तः पुष्य॑ति प्र॒जया॑
प॒शुभिः॑॥ (५६)

अ॒न्नादौ॑ऽन्नाद ए॒व भ॑वत्यविन्दन्पञ्च॑त्वारि॒शच्च॑॥ [९]

आ॒श्विनं॑ धूम्र॒लंलाम॒माल॑भेत् यो दुर्ब्रा॑ह्मणः सोमं॑ पिपा॑सेद॒श्विनौ
वै दे॒वाना॒मसौ॑मपावास्तां॒ तौ प॒श्चा सौ॑मपी॒थं प्राप्नु॑ताम॒श्विना॑वेतस्य॒
दे॒वता॒ यो दुर्ब्रा॑ह्मणः सोमं॑ पिपा॑सत्य॒श्विना॑वेव स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑
धावति॒ तावे॒वास्मै॑ सोमपी॒थं प्रय॑च्छत् उपै॒न॑ सोमपी॒थो न॑मति॒
यद्धू॒म्रो भ॑वति धूम्रि॒माणं॑मे॒वास्मा॑दप॑हन्ति ल॒लामो॑ (५७)

भवति॑ मुख॒त ए॒वास्मिन्तेजो॑ दधाति वाय॒व्यं गो॑मृगमा॒
ल॑भेत् यमज॑घ्निवा॒सम॑भि॒श॑सै॒युरपू॑ता वा ए॒तं वागृ॑च्छति॒
यमज॑घ्निवा॒सम॑भि॒श॑सन्ति नैष ग्रा॒म्यः प॒शुर्नाऽर॑ण्यो यद्गो॑मृगो
नेवैष॑ ग्रा॒मे ना॑रण्ये यमज॑घ्निवा॒सम॑भि॒श॑सन्ति वा॒युर्वै दे॒वानां॑
प॒वित्रं॑ वा॒युमे॒व स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वै- (५८)

न॑ पवयति॒ परा॑ची॒ वा ए॒तस्मै॑ व्युच्छन्ती॒ व्युच्छ॑ति॒ तमः॑
पा॒प्मानं॑ प्रवि॑शति॒ यस्या॑श्वि॒ने श॒स्यमा॑ने॒ सूर्यो॑ नाविर्भवति॒ सौर्यं॑
ब॒हुरू॒पमा॑ल॒भेता॑मु॒मेवाऽऽदि॑त्यः॒ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स
ए॒वास्मा॑त्तमः॒ पा॒प्मान॑मप॑हन्ति प्र॒तीच्य॑स्मै व्युच्छन्ती॒ व्युच्छ॑त्यप॒
तमः॑ पा॒प्मान॑ ह॒ते॥ (५९)

ल॒लामः॑ स ए॒व प॑ट्वारि॒शच्च॑॥ [१०]

इन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरो मरुतो यद्ध वो दिवो या वः शर्म।
भरेष्विन्द्रं सुहवं हवामहेऽहोमुचं सुकृतं दैव्यं जनम्। अग्निं
मित्रं वरुणं सातये भगं द्यावापृथिवी मरुतः स्वस्तये। ममत्तु नः
परिज्मा वसरुहा ममत्तु वातो अपां वृषण्वान्। शिशितमिन्द्रापर्वता
युवन्नस्तन्नो विश्वे वरिवस्यन्तु देवाः। प्रिया वो नाम (६०)

हुवे तुराणाम्। आयत्तुपन्मरुतो वावशानाः। श्रियसे कं
भानुभिः सम्मिमिक्षिरे ते रश्मिभिस्त ऋक्भिः सुखादयः। ते
वाशीमन्त इष्मिणो अभीरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य धाम्नः।
अग्निः प्रथमो वसुभिर्नो अव्याथ्सोमो रुद्रेभिरभिरक्षतु त्मना।
इन्द्रो मरुद्विरुदुधा कृणोत्वादित्यैर्नो वरुणः सः शिंशातु। सन्नो
देवो वसुभिरग्निः सः (६१)

सोमस्तनूभी रुद्रियाभिः। समिन्द्रो मरुद्विर्यज्ञियैः समादित्यैर्नो
वरुणो अजिज्ञिपत्। यथाऽऽदित्या वसुभिः सम्बभूवुर्मरुद्वी
रुद्राः समजानताभिः। एवा त्रिणामन्नहणीयमाना विश्वे देवाः
समनसो भवन्तु। कुत्राचिद्यस्य समृतौ रण्वा नरो नृषदेने।
अरहन्तश्चिद्यमिन्धुते संञ्जनयन्ति जन्तवः। सं यदिषो वनामहे
सः हव्या मानुषाणाम्। उत द्युमस्य शवसः (६२)

ऋतस्य रश्मिमाददे। यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्रमादित्यासो
भवता मृडयन्तः। आवोऽर्वाची सुमतिर्ववृत्यादहोश्चिद्या
वरिवोवित्तराऽसत्। शुचिरपः सूयवसा अदब्ध उपक्षेति वृद्धवयाः

सुवीरः। नकिष्टं घ्नन्त्यन्तितो न दूराद्य आदित्यानां भवन्ति प्रणीतौ।
धारयन्त आदित्यासो जगत्स्था देवा विश्वस्य भुवनस्य गोपाः।
दीर्घाधियो रक्षमाणा (६३)

असुर्यमृतावानश्चयमाना ऋणानि। तिस्रो भूमीर्धारयन्त्री९ रुत
द्यून्त्रीणि व्रता विदथे अन्तरेषाम्। ऋतेनाऽऽदित्या महि वो महित्वं
तदर्यमन्वरुण मित्र चारु। त्यां नु क्षत्रिया९ अव आदित्यान्
याचिषामहे। सुमृडीका९ अभिष्टये। न दक्षिणा विचिकिते न सव्या
न प्राचीनमादित्या नोत पश्चा। पाक्याचिद्वसवो धीर्याचि- (६४)

द्युष्मानीतो अभयं ज्योतिरश्याम्। आदित्यानामवसा नूतनेन
सक्षीमहि शर्मणा शन्तमेन। अनागास्त्वे अदितित्वे तुरास इमं
यज्ञं दधतु श्रोषमाणाः। इमं मे वरुण श्रुधी हवमद्या च मृडय।
त्वामवस्युराचके। तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदाऽऽशास्ते
यजमानो हविर्भिः। अहैडमानो वरुणेह बोद्ध्युरुश९स मा न आयुः
प्रमोषीः॥ (६५)

नामाग्निः स९ शवसो रक्षमाणा धीर्याचिदेकात्रपञ्चाशच्च॥ [११]

[वायव्यं प्रजापतिस्ता वरुणं देवासुरा एष्वसावादित्यो दशरूपभामिन्द्रो वलस्यं बारहस्पत्यं वषट्कारोऽसौ
सौरिं वरुणमाश्विनमिन्द्रं वो नर एकादश॥११॥ वायव्यमाग्नेर्यो कृष्णग्रीवीमसावादित्यो वा अहोरात्राणि वषट्कारः
प्रजन्यिता हुवे तुराणां पञ्चपष्टिः॥६५॥ वायव्यं प्रमोषीः॥]

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताः सृष्टा इन्द्राग्नी अपांगूहताः
 सोऽचायत्प्रजापतिरिन्द्राग्नी वै मै प्रजा अपांगुक्षतामिति
 स एतमैन्द्राग्नमेकादशकपालमपश्यत्तन्निरवपत्तावस्मै प्रजाः
 प्रासाधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्य प्रजामपंगूहतो योऽलं प्रजायै
 सन्प्रजां न विन्दत ऐन्द्राग्नमेकादशकपालं निर्वपेत्प्रजाकाम
 इन्द्राग्नी (१)

एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै प्रजां प्रसाधयतो
 विन्दते प्रजामैन्द्राग्नमेकादशकपालं निर्वपेत्स्पर्धमानः क्षेत्रे वा
 सजातेषु वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति ताभ्यामेवेन्द्रियं
 वीर्यं भ्रातृव्यस्य वृद्धे वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽप वा
 एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं क्रामति यः सङ्ग्राममुपप्रयात्यैन्द्राग्नमेकादश-
 कपालं निर्-(२)

वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप
 धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येणोपप्रयाति
 जयति तः सङ्ग्रामं वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्द्धते यः सङ्ग्रामं
 जयत्यैन्द्राग्नमेकादशकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामं जित्वेन्द्राग्नी एव स्वेन

भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं (३)

धत्तो नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृद्धतेऽपु वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं
क्रामति य एति जनतामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेज्जनता-
मेष्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं
वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येण जनतामेति पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा
वा इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणमेव (४)

स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवास्मा इन्द्रियं
वीर्यमनु प्रयच्छति क्षेत्रपत्यं चरुं निर्वपेज्जनतामागत्येयं वै
क्षेत्रस्य पतिरस्यामेव प्रतितिष्ठत्यैन्द्राग्रमेकादशकपालमुपरिष्ठा-
न्निर्वपेदस्यामेव प्रतिष्ठायैन्द्रियं वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते॥ (५)

प्रजाकाम इन्द्राग्नी उपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वीर्यं पूषणमेवैकान्नचत्वारिंशच्च॥ [१]

अग्रये पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यो दर्शपूर्णमास-
याजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयेत्पथो वा एषो-
ऽद्धपथेनैति यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं
वाऽतिपादयेत्यग्निमेव पथिकृतं स्वेन भागधेयेनोपं धावति स
एवैनमपथात्पन्थामपि नयत्यनृद्धान्दक्षिणा वही ह्येष समृद्ध्या अग्रये
व्रतपतये (६)

पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्य आहिताग्निः सन्नव्रत्यमिव

चरेदग्निमेव व्रतपतिः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॒ स ए॒वैनं॑
 व्रतमालम्भयति॒ व्रत्यो॑ भवत्य॒ग्नये॑ रक्षोघ्ने॒ पुरोडाशम॑ष्टाकपालं
 निर्वपेद्य॑ रक्षा॑सि सचैर॒ग्नमेव॑ रक्षो॒हणः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑
 धावति॒ स ए॒वास्माद्रक्षाः॑ स्यप॑हन्ति॒ निशितायां॑ निर्वपे- (७)

निशिताया॑ हि रक्षा॑सि प्रेरते॑ सम्प्रेर्णान्ये॒वैनानि॑ हन्ति
 परि॑श्रिते याजये॒द्रक्ष॑सामन॑न्ववचाराय॒ रक्षोघ्नी॑ या॒ज्यानुवा॒क्ये
 भवतो॒ रक्ष॑साः॒ स्तृत्या॑ अ॒ग्नये॑ रु॒द्रवते॑ पुरोडाशम॑ष्टाकपालं
 निर्वपेदभि॒चर॑न्नेषा वा अ॒स्य घो॒रा त॒नूर्यद्रु॑द्रस्तस्मा॑ ए॒वैन॒मावृ॑श्चति
 ताज॑गार्तिमाच्छत्य॒ग्नये॑ सुरभि॒मते॑ पुरोडाशम॑ष्टाकपालं निर्वपेद्यस्य
 गावो॑ वा पुरु॒षा - (८)

वा प्र॒मीये॑रन् यो वा॑ बिभी॒यादेषा॑ वा अ॒स्य भेष॑ज्या
 त॒नूर्यथ्सु॑रभि॒मती॒ तयै॒वास्मै॑ भेष॒जं करो॑ति सुरभि॒मते॑ भवति
 पूती॑गन्धस्याप॑हत्या अ॒ग्नये॑ क्षाम॑वते पुरोडाशम॑ष्टाकपालं
 निर्वपेथ्सङ्ग्रामे॒ सं य॑त्ते भाग॒धेये॒नैवैनं॑ शमयित्वा परा॑नभि
 निर्दि॑शति॒ यमव॑रेषां वि॒द्ध्यन्ति॒ जीव॑न्ति॒ स यं परे॑षां प्र स मी॑यते
 जय॑न्ति॒ तं स॑ङ्ग्राम- (९)

म॒भि वा ए॒ष ए॒तानु॑च्यति॒ येषां॑ पूर्वा॒परा अ॒न्वञ्चः॑ प्र॒मीय॑न्ते
 पुरु॑षाहुतिर्ह्यस्य प्रि॒यत॑माऽ॒ग्नये॑ क्षाम॑वते पुरोडाशम॑ष्टाकपालं

निर्वपेद्भागधेयेनैवैनं शमयति नैषां पुरोऽऽयुषोऽपरः प्रमीयतेऽभि
 वा एष एतस्य गृहानुच्यति यस्य गृहान्दहत्यग्नये क्षामवते
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्भागधेयेनैवैनं शमयति नास्यापरं
 गृहान्दहति॥ (१०)

व्रतपतये निशिताया निर्वपेत्पुरुषाः सङ्गमन्न चत्वारि च॥ [२]

अग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यं कामो
 नोपनमैदग्निमेव कामं स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं
 कामेन समर्द्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्नये यविष्ठाय पुरोडाशमष्टा-
 कपालं निर्वपेत्स्पर्धमानः क्षेत्रे वा सजातेषु वाऽग्निमेव यविष्ठं
 स्वेन भागधेयेनोप धावति तेनैवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृव्यस्य (११)

युवते वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽग्नये यविष्ठाय
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदभिचर्यमाणोऽग्निमेव यविष्ठं
 स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्माद्रक्षांसि यवयति
 नैनमभिचरन्थस्तृणुतेऽग्नय आयुष्मते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः
 कामयेत सर्वमायुरियमित्यग्निमेवाऽऽयुष्मन्तं स्वेन भागधेयेनोप
 धावति स एवास्मि- (१२)

त्रायुर्दधाति सर्वमायुरेत्यग्नये जातवेदसे पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेद्भूतिकामोऽग्निमेव जातवेदसं स्वेन भागधेयेनोप धावति
 स एवैनं भूतिं गमयति भवत्येवाग्नये रुक्मते पुरोडाशमष्टाकपालं

निर्वपेद्रुक्कामोऽग्निमेव रुक्मन्तुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवास्मिन्नुचं दधाति रोचत एवाग्नये तेजस्वते पुरोडाश- (१३)

मृष्टाकपालं निर्वपेत्तेजस्कामोऽग्निमेव तेजस्वन्तुः स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्तेजो दधाति तेजस्यैव
 भवत्यग्नये साहन्त्याय पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेत्सीक्षमाणो-
 ऽग्निमेव साहन्त्यः स्वेन भागधेयेनोप धावति तेनैव संहते यः
 सीक्षते॥ (१४)

भ्रातृव्यस्यास्मिन्तेजस्वते पुरोडाशमृष्टात्रिंशच्च॥ [३]

अग्नयेऽन्नवते पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्न-
 वान्त्स्यामित्यग्निमेवान्नवन्तुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवैनमन्नवन्तं करोत्यन्नवानेव भवत्यग्नयेऽन्नादाय पुरोडाश-
 मृष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नादः स्यामित्यग्निमेवान्नादः स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवैनमन्नादं करोत्यन्नाद - (१५)

एव भवत्यग्नयेऽन्नपतये पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेद्यः
 कामयेतान्नपतिः स्यामित्यग्निमेवान्नपतिः स्वेन भागधेयेनोप
 धावति स एवैनमन्नपतिं करोत्यन्नपतिरेव भवत्यग्नये पवमानाय
 पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेदग्नये पावकायाग्नये शुचये ज्योगामयावी
 यदग्नये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्नये (१६)

पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्नये शुचय

आयुरे॒वास्मिन्तेन॑ दधात्यु॒त यदी॒तासु॑र्भव॒ति जीव॑त्ये॒वैतामे॒व
निर्व॑पेच्चक्षु॒ष्कामो॒ यद॒ग्नये॒ पव॑मानाय निर्व॒पति॑ प्रा॒णमे॒वास्मिन्तेन॑
दधाति॒ यद॒ग्नये॒ पाव॑काय वाच॑मे॒वास्मिन्तेन॑ दधाति॒ यद॒ग्नये॒ शुच॑ये
चक्षु॑रे॒वास्मिन्तेन॑ दधा- (१७)

त्यु॒त यद्य॒न्धो भव॑ति॒ प्रैव॑ पश्यत्य॒ग्नये॑ पु॒त्रव॑ते पु॒रोडाश॑म॒ष्टा-
क॑पालं निर्व॑पेदिन्द्रा॒य पु॒त्रिणे॑ पु॒रोडाश॑मेकादशकपालं प्र॒जाका॑मो-
ऽग्नि॑रे॒वास्मै॑ प्र॒जां प्र॑ज॒नय॑ति वृ॒द्धामिन्द्रः॒ प्रय॑च्छत्य॒ग्नये॒ रस॑वते-
ऽज॒क्षीरे॒ चरुं॑ निर्व॑पेद्यः का॒मये॑त॒ रस॑वान्धस्या॒मित्य॒ग्निमे॒व रस॑वन्त॒ऽ
स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स ए॒वैन॒ः रस॑वन्तं करोति॒ (१८)

रस॑वाने॒व भ॑वत्यज॒क्षीरे॒ भव॑त्याग्नेयी वा ए॒षा यद॒जा सा॒क्षादे॒व
रस॑मवरु॒न्धेऽग्नये॒ वसु॑मते पु॒रोडाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्यः का॒मये॑त॒
वसु॑मान्धस्या॒मित्य॒ग्निमे॒व वसु॑मन्त॒ऽस्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स
ए॒वैनं॑ वसु॑मन्तं करोति॒ वसु॑माने॒व भ॑वत्य॒ग्नये॑ वाज॒सृते॑ पु॒रोडाश॑-
म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेत्सङ्ग्रामे सं य॑त्ते वाजं॒ (१९)

वा ए॒ष सि॑सीर॒षति॒ यः स॑ङ्ग्रामं जिगी॑षत्य॒ग्निः खलु॒
वै दे॒वानां॑ वाज॒सृद॒ग्निमे॒व वाज॒सृत॒ऽस्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑
धावति॒ धाव॑ति॒ वाज॒ः हन्ति॑ वृ॒त्रं ज॑यति॒ त॒ः स॑ङ्ग्राममथो
अ॒ग्निरि॑व॒ न प्र॑ति॒धृषे॑ भवत्य॒ग्नये॑ऽग्नि॒वते॑ पु॒रोडाश॑म॒ष्टाक॑पालं
निर्व॑पेद्यस्या॒ग्नाव॒ग्निम॒भ्युद्ध॑रेयु॒र्निर्दिष्ट॑भागो वा ए॒तयो॑र॒न्यो-

ऽनिर्दिष्टभागेऽन्यस्तौ सम्भवन्तौ यजमान- (२०)

मभिसम्भवतः स ईश्वर आर्तिमार्तोऽयं दग्धयेऽग्निवते निर्वपति
भागधेयेनैवैनौ शमयति नार्तिमार्च्छति यजमानोऽग्नये ज्योतिष्मते
पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यस्याग्निरुद्धृतोऽहुतेऽग्निहोत्र उद्धायेदपरं
आदीप्यान्नुद्धृत्य इत्याहुस्तत्तथा न कार्यं यद्वागधेयमभि पूर्वं
उद्ध्रियते किमपरोऽभ्यु- (२१)

द्विष्येतेति तान्येवावक्षणानि सन्निधाय मन्थेदितः प्रथमं
जज्ञे अग्निः स्वाद्योनेरधि जातवेदाः। स गायत्रिया त्रिष्टुभा
जगत्या देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति छन्दोभिरेवैनं स्वाद्योनेः
प्रजनयत्येष वाव सोऽग्निरित्याहुर्ज्योतिस्त्वा अस्य परापतितमिति
यदग्ने ज्योतिष्मते निर्वपति यदेवास्य ज्योतिः परापतितं
तदेवावरुन्धे॥ (२२)

करोत्यन्नादो दधाति यदग्ने शुचये चक्षुरेवास्मिन्तेन दधाति करोति वाजं यजमानमुदेवास्य पद्वि॥ [४]

वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्वारुणं चरुं दधिक्राव्णं
चरुमभिशस्यमानो यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति संवत्सरो
वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरेणैवैनं स्वदयत्यपं पापं वर्णं हते
वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्णा पुनाति हिरण्यं
दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं पुनात्येवैनमाद्यमस्यान्नं भवत्येतामेव

निर्वपेत्प्रजाकामः संवत्सरो (२३)

वा एतस्याशान्तो योनिं प्रजायै पशूनां निर्दहति यो-
ऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दते यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो
भवति संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरमेव भागधेयेन
शमयति सोऽस्मै शान्तः स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयति वारुणेनैवेन
वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्ण्णां पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पवित्रं वै
हिरण्यं पुनात्येवैनं (२४)

विन्दते प्रजां वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्पुत्रे
जाते यदष्टाकपालो भवति गायत्रियैवेन ब्रह्मवर्चसेन
पुनाति यन्नवकपालस्त्रिवृतैवास्मिन्तेजो दधाति यद्वशकपालो
विराजैवास्मिन्नन्नाद्यं दधाति यदेकादशकपालस्त्रिष्टुभैवास्मिन्निन्द्रियं
दधाति यद्द्वादशकपालो जगत्यैवास्मिन्पशून्दधाति यस्मिञ्जात
एतामिष्टिं निर्वपति पूत - (२५)

एव तैजस्यन्नाद इन्द्रियावी पशुमान्भवत्यव वा एष
सुवर्गाल्लोकाच्छिद्यते यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां
वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयति सुवर्गाय हि लोकाय दर्श-
पूर्णमासाविज्येते वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदमावास्यां वा
पौर्णमासीं वाऽतिपाद्यं संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरमेव

प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उपदधाति सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्या (२६)

अथो देवता एवान्वारभ्य सुवर्गं लोकमेति वीरहा
वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा
ऋतायवः पुराऽन्नमक्षत्राग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेद्वैश्वानरं द्वादश-
कपालमग्निमुद्वासयिष्यन् यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री
गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मा आतिथ्यं करोत्यथो यथा जनं
यतेऽवसं करोति तादृ- (२७)

गेव तद्द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरः खलु वा अग्रेयोनिः स्वामेवैनं योनिं गमयत्याद्यमस्यान्नं
भवति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम
आहवनीये वैश्वानरमधिश्चयति गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य
विधृत्यै द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरेणैवास्मै सजाताः श्र्यावयति मारुतो भवति (२८)

मारुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमव-
रुन्धे सप्तकपालो भवति सप्तगणा वै मरुतो गणश एवास्मै
सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान् आसादयति विशमेवास्मा अनुवर्त्मानं
करोति॥ (२९)

आदित्यं चरुं निर्वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्नियं वा अदितिर्स्या-
मेव पूर्वं प्रतितिष्ठन्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदायतनं
गृत्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरः खलु वै
देवानामायतनमेतस्माद्वा आयतनाद्देवा असुरानजयन् यद्वैश्वानरं
द्वादशकपालं निर्वपति देवानामेवाऽऽयतने यतते जयति तं
सङ्ग्राममेतस्मिन्वा एतौ मृजाते (३०)

यो विद्विषाणयोरन्नमत्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्विद्विषा-
णयोरन्नं जुग्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरस्वदितमेवात्ति
नास्मिन्मृजाते संवत्सराय वा एतौ सममाते यौ सममाते तयोर्यः
पूर्वोऽभिद्रुह्यति तं वरुणो गृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं
निर्वपेत्सममानयोः पूर्वोऽभिद्रुह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः
संवत्सरमेवाऽऽत्वा निर्वरुणं (३१)

परस्तादभिद्रुह्यति नैनं वरुणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिगृह्णाति
योऽविं प्रतिगृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदविं प्रतिगृह्य
संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरस्वदितामेव प्रतिगृह्णाति नाव्यं
प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रामाप्नोति य उभयादत्प्रतिगृह्णात्यश्वं
वा पुरुषं वा वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदुभयादत् (३२)

प्रतिगृह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरस्वदितमेव

प्रतिगृह्णाति नाऽऽत्मनो मात्रामाप्नोति वैश्वानरं द्वादशकपालं
 निर्वपेत्सन्निमेष्यन्संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरो यदा खलु वै
 संवत्सरं जनतायां चरत्यथ स धनार्घो भवति यद्वैश्वानरं
 द्वादशकपालं निर्वपति संवत्सरसातामेव सन्निमभि प्रच्यवते
 दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति यो वै संवत्सरं (३३)

प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवत्येतमेव वैश्वानरं
 पुनरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुङ्क्ते तं भागधेयेन विमुञ्चति प्रतिष्ठित्यै
 यया रज्ज्वोत्तमां गामाजेत्तां भ्रातृव्याय प्रहिणुयान्निर्ऋतिमेवास्मै
 प्रहिणोति॥ (३४)

निर्वरुणं वपेदुभयादद्यो वै संवत्सरं पट्टिशञ्च॥ [६]

ऐन्द्रं चरुं निर्वपेत्पशुकाम ऐन्द्रा वै पशव इन्द्रमेव स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पशून्प्रयच्छति पशुमानेव
 भवति चरुर्भवति स्वादेवास्मै योनेः पशून्प्रजनयतीन्द्रायेन्द्रियावन्ते
 पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेत्पशुकाम इन्द्रियं वै पशव
 इन्द्रमेवेन्द्रियावन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स - (३५)

एवास्मा इन्द्रियं पशून्प्रयच्छति पशुमानेव भवतीन्द्राय घर्मवन्ते
 पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामो ब्रह्मवर्चसं वै घर्म
 इन्द्रमेव घर्मवन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
 दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवतीन्द्रायार्कवन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं

निर्वपेदन्नकामोऽर्को वै देवानामन्नमिन्द्रमेवार्कवन्तः॑ स्वेन भागधेये-
(३६)

नोपधावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवतीन्द्राय
घर्मवन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रायेन्द्रियावन्त इन्द्रा-
यार्कवन्ते भूतिकामो यदिन्द्राय घर्मवन्ते निर्वपति शिर एवास्य
तेन करोति यदिन्द्रायेन्द्रियावन्त आत्मानमेवास्य तेन करोति
यदिन्द्रायार्कवन्ते भूत एवान्नाद्ये प्रतितिष्ठति भवत्येवेन्द्राया- (३७)

१होमुचे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यः पाप्मना गृहीतः
स्यात्पाप्मा वा अ१ह इन्द्रमेवा१होमुचः॑ स्वेन भागधेयेनोप धावति
स एवैनं पाप्मनोऽ१हसो मुञ्चतीन्द्राय वैमृधाय पुरोडाशमेकादश-
कपालं निर्वपेद्यं मृधोऽभि प्रवेपेरन्नाष्ट्राणि वाऽभिसमियुरिन्द्रमेव
वैमृधः॑ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मान्मृधो (३८)

ऽपहन्तीन्द्राय त्रात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्वद्धो
वा परियत्तो वेन्द्रमेव त्रातारः॑ स्वेन भागधेयेनोप धावति
स एवैनं त्रायत् इन्द्रायार्काश्वमेधवन्ते पुरोडाशमेकादश-
कपालं निर्वपेद्यं महायज्ञो नोपनमैदेते वै महायज्ञस्यान्त्ये
तनू यदकार्काश्वमेधाविन्द्रमेवार्काश्वमेधवन्तः॑ स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मा अन्ततो महायज्ञं च्यावयत्युपैनं महायज्ञो
नमति॥ (३९)

इन्द्रियावन्तुः स्वेन भागधेयेनोप धावति सौऽर्कवन्तुः स्वेन भागधेयेनैवेन्द्रायास्मान्मृधौऽस्मै सप्त

च॥

[७]

इन्द्रा॒यान्वृ॑जवे पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं निर्वपे॒द्राम॑काम
इन्द्र॑मे॒वान्वृ॑जुः स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑
सजा॒ताननु॑कान्करोति॒ ग्राम्ये॑व भवतीन्द्रा॒ण्यै चरुं॑ निर्वपे॒द्यस्य॑
सेना॒ऽसं॑शितेव॒ स्यादिन्द्रा॒णी वै सेना॑यै देवतेन्द्रा॒णीमे॒व स्वेन॑
भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ सैवास्य॑ सेना॒ सं॑श्यति॒ बल्वं॑ जानपी- (४०)

द्धे सन्न॑ह्येद्वौर्यत्राधिष्कन्ना न्यमे॒हत्ततो॑ बल्वंजा उद॑तिष्ठन्गवा-
मे॒वैनं॑ न्या॒यम॑पिनीय॒ गा वेद॑यतीन्द्रा॒य मन्यु॑मते॒ मन॑स्वते
पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं निर्वपे॒त्सङ्ग्रामे॑ सं यत्त इन्द्रि॒येण॑ वै
म॒न्युना॑ मन॑सा सङ्ग्रामं जय॑तीन्द्रमे॒व म॒न्युमन्तं॑ मन॑स्वन्तुः स्वेन॑
भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मिन्निन्द्रि॒यं म॒न्युं मनो॑ दधाति॒ जय॑ति॒
त॑ (४१)

सङ्ग्राम॑मे॒तामे॒व निर्वपे॒द्यो ह॒तम॑नाः स्व॒यं पा॑प इव
स्यादे॒तानि॑ हि वा ए॒तस्मा॒दप॑क्रान्तान्यथैष ह॒तम॑नाः स्व॒यं पा॑प
इन्द्र॑मे॒व म॒न्युमन्तं॑ मन॑स्वन्तुः स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स
ए॒वास्मिन्निन्द्रि॒यं म॒न्युं मनो॑ दधाति॒ न ह॒तम॑नाः स्व॒यं पा॑पो
भव॑तीन्द्रा॒य दा॒त्रे पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं निर्वपे॒द्यः का॒मये॑त्
दान॑कामा मे प्र॒जाः स्युः- (४२)

रितीन्द्रमेव दातारुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्तीन्द्राय प्रदात्रे
पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यस्मै प्रत्तमिव सन्न प्रदीयेतेन्द्रमेव
प्रदातारुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रदापयतीन्द्राय
सुत्राम्णो पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदपरुद्धो वा- (४३)

ऽपरुद्धमानो वेन्द्रमेव सुत्रामाणुः स्वेन भागधेयेनोप धावति
स एवैनं त्रायतेऽनपरुद्धो भवतीन्द्रो वै सदृङ् देवताभिरासीत्स न
व्यावृतमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमैन्द्रमेकादशकपालं
निर्वपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रियमदधाच्छक्करी याज्यानुवाक्ये अकरोद्वज्रो
वै शक्करी स एनं वज्रो भूत्या ऐन्ध (४४)

सोऽभवत्सोऽबिभेद्भूतः प्र मां धक्ष्यतीति स प्रजापतिं
पुनरुपाधावत्स प्रजापतिः शक्करी अधि रेवतीं निरमिमीत्
शान्त्या अप्रदाहाय योऽलः श्रियै सन्त्सदृङ्खसमानैः स्यात्तस्मा
एतमैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
स एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति रेवतीं पुरोनुवाक्या भवति शान्त्या
अप्रदाहाय शक्करी याज्या वज्रो वै शक्करी स एनं वज्रो भूत्या
इन्धे भवत्येव॥ (४५)

अपि तद् स्युर्वैन्ध भवति चतुर्दश च॥ [८]

आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेदभिचरन्त्सरस्वत्याज्य-

भागा॒ स्याद्वा॑र॒हस्प॑त्यश्च॒र्यदा॑ग्रावैष्ण॒व एका॑दशकपालो॒
 भव॑त्य॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्य॒ज्ञो दे॒वता॑भिश्चै॒वैनं॑ य॒ज्ञेन॑
 चा॒भिच॑रति॒ सर॑स्व॒त्याज्य॑भागा भवति॒ वाग्वै॑ सर॑स्वती
 वा॒चैवैन॑म॒भिच॑रति॒ बार॑हस्प॒त्यश्च॒रुर्भव॑ति॒ ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑
 बृह॑स्पति॒र्ब्रह्म॑णै॒वैन॑म॒भिच॑रति॒ (४६)

प्रति॒ वै प॒रस्ता॑द॒भिच॑रन्तम॒भिच॑रन्ति॒ द्वेद्वे॑ पुरोनुवा॒क्ये
 कुर्या॑दति॒प्रयु॑क्त्या ए॒तयै॑व य॒जेता॑भिच॒र्यमा॑णो दे॒वता॑भिरे॒व दे॒वताः॑
 प्रति॑चरति॒ य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञं वा॒चा वाचं॑ ब्रह्म॑णा ब्रह्म॒ स दे॒वता॑श्चै॒व
 य॒ज्ञं च॑ म॒द्ध्यतो॑ व्य॒वस॑र्पति॒ तस्य॑ न कु॒तश्च॒नोपा॑व्याधो भ॒वति॑
 नैन॑म॒भिच॑रन्श्च॒तृणु॑त आ॒ग्रावै॑ष्ण॒वमेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पेद्यं य॒ज्ञो
 नो- (४७)

प॒नमे॑द॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्य॒ज्ञोऽग्निं॑ चै॒व विष्णुं॑ च॒ स्वेन॑
 भाग॑धेये॒नोप॑ धावति॒ तावे॑वास्मै॒ य॒ज्ञं प्र॑यच्छ॒त उपै॑नं य॒ज्ञो
 न॑म॒त्याग्रा॑वैष्ण॒वं घृ॒ते च॒रुं निर्व॑पेच्चक्षु॒ष्कामो॑ऽग्नेर्वै चक्षु॒षा मनु॑ष्या
 वि प॑श्यन्ति॒ य॒ज्ञस्य॑ दे॒वा अ॒ग्निं चै॒व विष्णुं॑ च॒ स्वेन॑ भाग॑धेये॒नोप॑
 धाव॑ति॒ तावे॑वा- (४८)

स्मि॒श्चक्षु॑र्धत्तश्चक्षु॒ष्माने॒व भ॑वति॒ धे॒न्वै वा ए॒तद्रेतो॑
 यदा॑ज्यम॒न॒डुह॑स्तण्डुला॒ मि॒थुना॑दे॒वास्मै॒ चक्षुः॑ प्र॒ज॒नय॑ति
 घृ॒ते भ॑वति॒ तेजो॒ वै घृ॒तं तेज॑श्चक्षु॒स्तेज॑सै॒वास्मै॒ तेज॑श्चक्षु॒रवरु॑न्ध

इन्द्रियं वै वीर्यं वृद्धे भ्रातृव्यो यजमानोऽयं जमानस्याद्धुरकल्पां
प्रति निर्वपेद्भ्रातृव्ये यजमाने नास्येन्द्रियं (४९)

वीर्यं वृद्धे पुरा वाचः प्रवदितो निर्वपेद्वावत्येव वाक्तामप्रोदितां
भ्रातृव्यस्य वृद्धे तामस्य वाचं प्रवदन्तीमन्या वाचोऽनु
प्रवदन्ति ता इन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधत्याग्नावैष्णव-
मष्टाकपालं निर्वपेत्प्रातः सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा
स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रं
प्रातः सवनं प्रातः सवनमेव तेनाऽऽप्रो- (५०)

त्याग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेन्माध्यन्दिनस्य सवनस्या-
काले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदेकादशकपालो
भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुत्रैष्टुभं माध्यन्दिनं सवनं माध्यन्दिनमेव
सवनं तेनाऽऽप्रोत्याग्नावैष्णवं द्वादशकपालं निर्वपेत्तृतीयसवनस्या-
काले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यद्द्वादशकपालो
भवति द्वादशाक्षरा जगती जागृतं तृतीयसवनं तृतीयसवनमेव
तेनाऽऽप्रोति देवताभिरेव देवताः (५१)

प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मं कपालैरेव
छन्दाः स्याप्रोति पुरोडाशैः सवनानि मैत्रावरुणमेकं कपालं
निर्वपेद्वशाये काले यैवासौ भ्रातृव्यस्य वशाऽनूबन्ध्या सो
एवैषैतस्यैकं कपालो भवति नहि कपालैः पशुमर्हत्याप्तुम्॥ (५२)

ब्रह्मणैवैनमभिचरति यज्ञो न तावेवास्थैन्द्रियमाप्नोति देवताः सप्तत्रिंशच्च॥ [९]

असावा॑दित्यो न व्य॑रोचत॒ तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चित्तिमैच्छु॒न्तस्मा॑
एत॑ꣳ सो॒मारौ॒द्रं च॒रुं निर॑वप॒न्तेनै॒वास्मि॑न्नुच॑मदधुर्यो ब्र॑ह्मवर्च॒सका॑मः
स्यात्तस्मा॑ एत॑ꣳ सो॒मारौ॒द्रं च॒रुं निर्व॑पे॒त्सोमं॑ चैव रु॒द्रं च॒ स्वेन॑
भाग॑धेये॒नोप॑ धावति॒ तावे॒वास्मि॑न्ब्रह्मवर्च॒सन्ध॑त्तो ब्रह्मवर्च॒स्येव॑
भ॑वति ति॒ष्यापू॑र्णमा॒से निर्व॑पेद्रु॒द्रो- (५३)

वै ति॒ष्यः सोमः॑ पू॒र्णमा॑सः सा॒क्षादे॒व ब्र॑ह्मवर्च॒समव॑रुन्धे
परि॑श्रिते याजयति ब्रह्मवर्च॒सस्य॑ परि॑गृहीत्यै श्वे॒तायै॑ श्वेतव॑त्सायै
दु॒ग्धं म॑थि॒तमाज्यं॑ भव॒त्याज्यं॑ प्रोक्ष॑णमाज्ये॒न मार्ज॑यन्ते याव॑दे॒व
ब्र॑ह्मवर्च॒सं तत्सर्वं॑ करो॒त्यति॑ ब्रह्मवर्च॒सं क्रि॑यत् इत्या॑हुरीश्व॒रो
दु॒श्चर्मा॑ भवि॑तो॒रिति॑ मान॒वी ऋचौ॑ धा॒य्ये कुर्या॑द्यद्वै किं च॒
मनु॑रव॑दत्तद्वे॒षजं॑ (५४)

भै॒षज॑मे॒वास्मै॑ करोति॒ यदि॑ बिभी॒याद्दु॒श्चर्मा॑ भवि॒ष्यामी॑ति
सोमा॑पौ॒ष्णं च॒रुं निर्व॑पे॒त्सौम्यो॑ वै दे॒वत॑या॒ पुरु॑षः पौ॒ष्णाः प॒शवः॑
स्वयै॒वास्मै॑ दे॒वत॑या प॒शुभि॑स्त्वचं करोति॒ न दु॒श्चर्मा॑ भवति
सोमा॑रौ॒द्रं च॒रुं निर्व॑पेत्प्रजाका॑मः सोमो॑ वै रे॒तोधा॑ अ॒ग्निः प्र॒जानां॑
प्र॒जनयि॑ता सोमं ए॒वास्मै॑ रेतो॒ दधा॑त्य॒ग्निः प्र॒जां प्र॒ज॑नयति
वि॒न्दते॑ (५५)

प्रजा९ सोमारौद्रं चरुं निर्वपेदभिचरन्त्सौम्यो वै देवताया पुरुष
 एष रुद्रो यदग्निः स्वाया एवैनं देवतायै निष्क्रीय रुद्रायापि दधाति
 ताजगार्तिमाच्छति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेज्ज्योगामयावी सोमं वा
 एतस्य रसो गच्छत्यग्निः शरीरं यस्य ज्योगामयति सोमादेवास्य
 रसं निष्क्रीणात्यग्नेः शरीरमुत यदी- (५६)

तासुर्भवति जीवत्येव सोमारुद्रयोर्वा एतं ग्रसितं होता
 निष्विदति स ईश्वर आर्तिमार्तोरनङ्गान् होत्रा देयो वह्निर्वा
 अनङ्गान् वह्निर्होता वह्निर्नैव वह्निर्मात्मानं स्पृणोति सोमारौद्रं
 चरुं निर्वपेद्यः कामयेतु स्वेऽस्मा आयतने भ्रातृव्यं जनयेयमिति
 वेदिं परिगृह्याद्धमुद्धन्याद्धं नार्द्धं बर्हिषः स्तृणीयाद्धं
 नार्द्धमिद्धस्याभ्याद्ध्याद्धं न स्व एवास्मा आयतने भ्रातृव्यं
 जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषजं विन्दते यदि स्तृणीयाद्धं द्वादश च॥ [१०]

ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम
 इन्द्रं चैव मरुतंश्च स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै
 सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्याहवनीयं ऐन्द्रमधिश्रयति
 गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै सप्तकपालो मारुतो
 भवति सप्तगणा वै मरुतो गणश एवास्मै सजातानवरुन्धेऽनूच्यमानं
 आसादयति विशमेवा- (५८)

स्मा॒ अनु॑वर्त्मानं करोत्येतामे॒व निर्व॑पेद्यः का॒मये॑त क्ष॒त्राय॑ च
वि॒शे च॑ स॒मदं॑ द॒द्यामि॒त्यैन्द्र॑स्या॒वद्यन्ब्रू॑यादिन्द्रा॒यानु॑ ब्रूहीत्या॒श्राव्यं॑
ब्रू॒यान्म॒रुतो॑ य॒जेति॑ मा॒रुत॑स्या॒वद्यन्ब्रू॑यान्म॒रुद्ध्योऽनु॑ब्रूहीत्या॒श्राव्यं॑
ब्रू॒यादिन्द्रं॑ य॒जेति॑ स्व ए॒वैभ्यो॑ भा॒गधे॑ये स॒मदं॑ दधाति
वितृ॑ङ्हाणास्तिष्ठन्त्येतामे॒व (५९)

निर्व॑पेद्यः का॒मये॑त क॒ल्पे॑र॒न्नि॒ति यथा॑दे॒वत॑म॒वदा॑य यथादे॒वतं॑
यंजेद्भा॒गधे॑येनै॒वैनान् यथा॑य॒थं क॑ल्पयति क॒ल्पन्त॑ ए॒वैन्द्र॑मेकादश-
क॒पालं॑ निर्व॑पेद्वैश्वदे॒वं द्वाद॑शक॒पालं॑ ग्रा॒म॒काम॑ इन्द्रं॑ चै॒व वि॒श्वाः॑श्च
दे॒वान्स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति त ए॒वास्मै॑ स॒जा॒तान्प्रय॑च्छन्ति
ग्रा॒म्ये॒व भ॑वत्यैन्द्रस्या॒वदा॑य वैश्वदे॒वस्या॒वद्ये॒दथैन्द्रः॑ स्यो- (६०)

परि॑ष्ठादिन्द्रियेणै॒वास्मा॑ उ॒भय॑तः स॒जा॒तान्परि॑गृह्णात्युपा॒धाय्य॑-
पूर्व॑यं वा॒सो दक्षि॑णा स॒जा॒ताना॑मुप॑हित्यै पृ॒श्नि॒यै दुग्धे॑ प्रैयङ्ग॒वं
च॒रुं निर्व॑पेन्म॒रुद्ध्यो॑ ग्रा॒म॒कामः॑ पृ॒श्नि॒यै वै पय॑सो म॒रुतो॑ जा॒ताः
पृ॒श्नि॒यै प्रि॒यङ्ग॒वो मा॒रुताः॑ खलु॒ वै दे॒वत॑या स॒जा॒ता म॒रुत॑ ए॒व
स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति त ए॒वास्मै॑ स॒जा॒तान्प्रय॑च्छन्ति ग्रा॒म्ये॒व
भ॑वति प्रि॒यव॑ती या॒ज्यानु॒वाक्ये॑ (६१)

भवतः प्रि॒यमे॒वैनं॑ स॒मानानां॑ करोति द्वि॒पदा॑ पु॒रोनु॒वाक्या॑
भवति॑ द्वि॒पदं॑ ए॒वाव॑रुन्धे चतु॑ष्पदा या॒ज्या चतु॑ष्पद ए॒व प॒शून॑व-
रुन्धे दे॒वासुराः॑ सं य॒त्ता आ॑स॒न्ते दे॒वा मि॒थो विप्रि॑या आ॒स॒न्ते

३ऽन्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाश्चतुर्धा व्यक्रामन्निर्वसुभिः सोमो
रुद्रैरिन्द्रो मरुद्विर्वरुण आदित्यैः स इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावत्तमे-
(६२)

तया संज्ञान्याऽयाजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं
निरवपथ्सोमाय रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादश-
कपालं वरुणायाऽऽदित्यवते चरुं ततो वा इन्द्रं देवा ज्यैष्ठ्यायाभि
समंजानत यः समानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतया संज्ञान्या
याजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेथ्सोमाय रुद्रवते
चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवते
चरुमिन्द्रमेवैनं भूतं ज्यैष्ठ्याय समाना अभिसञ्जानते वसिष्ठः
समानानां भवति॥ (६३)

विशमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्य याज्यानुवाक्ये तं वरुणाय चतुर्दश च॥—————[११]

हिरण्यगर्भ आपो ह यत्प्रजापते। स वेद पुत्रः पितरं
स मातरं स सूनुर्भुवथ्स भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्षं
स सुवः स विश्वा भुवो अभवथ्स आऽभवत्। उदुत्यं चित्रम्।
सप्रब्रवन्नवीयसाऽग्ने द्युम्नेन सं यतां। बृहत्तन्थ भानुना। निकाव्या
वेधसः शश्वतस्करुहस्ते दधानो - (६४)

नर्या पुरूणि। अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणां सत्रा चक्राणो
अमृतानि विश्वा। हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुप ह्वये। स चेत्तां

देवतां पदम्। वाममद्य संवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममुस्मभ्यः
 सावीः। वामस्य हि क्षयस्य देव भूररया धिया वामभाजः स्याम।
 बडित्था पर्वतानां खिद्रं बिभर्षि पृथिवि। प्र या भूमि प्रवत्वति
 महा जिनोषि (६५)

महिनि। स्तोमासस्त्वा विचारिणि प्रतिष्ठोभन्त्यक्तुभिः। प्र या
 वाजं न हेषन्तं पेरुमस्यस्यर्जुनि। ऋदूदरेण सख्या सचेय यो
 मा न रिष्येद्धर्यश्च पीतः। अयं यः सोमो न्यधाय्यस्मे तस्मा इन्द्र
 प्रतिरमेम्यच्छ। आपान्तमन्युस्तृपलप्रभर्मा धुनिः शिमीवाञ्छरुमाः
 ऋजीषी। सोमो विश्वान्यतसा वनानि नार्वागिन्द्र प्रतिमानानि देभुः।
 प्र (६६)

सुवानः सोमं ऋतयुश्चिकेतेन्द्राय ब्रह्म जमदग्निरर्चन्। वृषा
 यन्तासि शवसस्तुरस्यान्तर्यच्छ गृणते धर्त्र दृह। सबाधस्ते मदं
 च शुष्मयं च ब्रह्म नरो ब्रह्मकृतः सपर्यन्त। अर्को वा यत्तुरते
 सोमचक्षास्तत्रेदिन्द्रो दधते पृथ्सु तुर्याम्। वर्षद्वे विष्णवास आ
 कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हव्यम्। (६७)

वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः।
 प्र तत्ते अद्य शिपिविष्ट नामार्यः शंसामि वयुनानि विद्वान्। तं त्वा
 गृणामि त्वसमतवीयाक्षयन्तमस्य रजसः पराके। किमित्ते विष्णो
 परिचक्ष्य भूत्प्रयद्ववक्षे शिपिविष्टो अस्मि। मा वर्षो अस्मदपगूह

एतच्चदन्यरूपः समिधे बभूथ। (६८)

अग्ने दा दाशुषे रयिं वीरवन्तं परीणसम्। शिशीहि नः सूनुमतः।
दा नो अग्ने शतिनो दाः सहस्रिणो दुरो न वाजꣳ श्रुत्या अपावृधि।
प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि सुवर्ण शुक्रमुषसो विदिद्युतुः।
अग्निर्दा द्रविणं वीरपेशा अग्निर्ऋषिं यः सहस्रां सनोति। अग्निर्दिवि
हव्यमाततानाग्नेर्धामानि विभृता पुरुत्रा। मा (६९)

नो मर्द्धीरा तू भरा। घृतं न पूतं तनूररेपाः शुचि हिरण्यम्।
तत्ते रुक्मो न रोचत स्वधावः। उभे सुश्चन्द्र सर्पिषो दर्वी श्रीणीष
आसनि। उतो न उत्पुपूर्या उक्थेषु शवसस्पत इषꣳ स्तोतृभ्य आ
भरा। वायो शतꣳ हरीणां युवस्व पोष्याणाम्। उत वा ते सहस्रिणो
रथ आ यातु पाजसा। प्र याभिर्- (७०)

यासि दाश्वाꣳसमच्छां नियुद्धिर्वायविष्टये दुरोणे। नि नो रयिꣳ
सुभोजसं युवेह नि वीरवद्रव्यमश्वियं च राधः। रेवतीर्नः सधमाद्
इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। रेवाꣳ इद्रेवतः स्तोता
स्यात्त्वावतो मघोनः। प्रेदु हरिवः श्रुतस्य॥ (७१)

जिनोषि देभुः प्र हव्यं बभूथ मा याभिश्चत्वारिꣳशच्च॥ [१२]

[प्रजापतिस्ताः सृष्टा अग्नये पथिकृतेऽग्नये कामायाग्नयेऽन्नवते वैश्वानरमादित्यं चरुमेन्द्रं चरुमिन्द्रायान्वज्रव
आग्नावैष्णवमसौ सौमारौद्रमैन्द्रमेकादशकपालꣳ हिरण्यगर्भो द्वादश॥ (१२) प्रजापतिर्ग्नये कामायाभि सम्भवतो
यो विद्विषाणयोरिन्द्रो सन्नह्येदाग्नावैष्णवमुपरिष्टाद्यासि दाश्वाꣳसमेकंसततिः॥ (७१) प्रजापतिः प्रेदु हरिवः

श्रुतस्य॥]

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

आदित्येभ्यो भुवद्वच्चश्चरुं निर्वपेद्भूतिकाम आदित्या वा एतं भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यादित्यानेव भुवद्वतः स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं भूतिं गमयन्ति भवत्येवाऽऽदित्येभ्यो धारयद्वच्चश्चरुं निर्वपेदपरुद्धो वाऽपरुध्यमानो वाऽऽदित्या वा अपरोद्धार आदित्या अवगमयितार आदित्यानेव धारयद्वतः (१)

स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं विशि दाध्रत्यनपरुध्यो भवत्यदितेऽनु मन्यस्वेत्यपरुध्यमानोऽस्य पदमा ददीतेयं वा अदितिरियमेवास्मै राज्यमनु मन्यते सत्याशीरित्याह सत्यामेवाऽऽशिषं कुरुत इह मन इत्याह प्रजा एवास्मै समनसः करोत्युप प्रेतं मरुत - (२)

सुदानव एना विशपतिनाभ्यमु५ राजानमित्याह मारुती वै विद्भ्यो विशपतिर्विशैवेन५ राष्ट्रेण समर्धयति यः परस्ताद्भाम्यवादी स्यात्तस्य गृहाद्विहीना हरेच्छुक्लाः५ कृष्णाः५ वि चिनुयाद्ये शुक्लाः स्युस्तमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्या वै देवतया विद्विशमेवाव गच्छ-

(३)

त्यवंगतास्य विडनवगतः राष्ट्रमित्याहुर्ये कृष्णाः स्युस्तं वारुणं
चरुं निर्वपेद्वारुणं वै राष्ट्रमुभे एव विशं च राष्ट्रं चाव गच्छति यदि
नावगच्छेदिममहमादित्येभ्यो भागं निर्वपाम्यामुष्मादमुष्यै विशो-
ऽवगन्तोरिति निर्वपेदादित्या एवैनं भागधेयं प्रेप्सन्तो विशमव (४)

गमयन्ति यदि नावगच्छेदाश्वत्थान्मयूखान्त्सप्त मध्यमेषायामुप
हन्यादिदमहमादित्यान्बध्नाम्यामुष्मादमुष्यै विशोऽवगन्तोरित्या-
दित्या एवैनं बद्धवीरा विशमव गमयन्ति यदि नावगच्छेदेतमेवा-
ऽऽदित्यं चरुं निर्वपेदिध्मेऽपि मयूखान्त्सप्त नह्येदनपरुध्यमेवाव
गच्छत्याश्वत्था भवन्ति मरुतां वा एतदोजो यदश्वत्थ ओजसैव
विशमव गच्छति सप्त भवन्ति सप्तगणा वै मरुतो गणश एव
विशमव गच्छति॥ (५)

धारयद्वतो मरुतो गच्छति विशमवैतदष्टादश च॥ [१]

देवा वै मृत्योरबिभयुस्ते प्रजापतिमुपाधावन्तेभ्य एतां
प्राजापत्याः शतकृष्णलां निर्वपत्तयैवैष्वमृतमदधाद्यो
मृत्योर्बिभीयात्तस्मा एतां प्राजापत्याः शतकृष्णलां निर्वपेत्प्रजा-
पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्नायुर्दधाति
सर्वमायुरेति शतकृष्णला भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय
आयुष्येवेन्द्रिये (६)

प्रति तिष्ठति घृते भवत्यायुर्वै घृतममृतं॑ हिरण्यमायुश्चैवा-
स्मा अमृतं च समीचीं दधाति चत्वारिचत्वारि कृष्णालान्यव-
द्यति चतुरवत्तस्याऽऽस्या एकधा ब्रह्मण उप हरत्येकधैव
यजमान आयुर्दधात्यसावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः
प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा एत॑ सौर्यं चरुं निरवपन्तेनैवास्मि- (७)

त्रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एत॑ सौर्यं
चरुं निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्य॑ स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवत्युभयतो रुक्मौ भवत
उभयत एवास्मिन्नुचं दधाति प्रयाजेप्रयाजे कृष्णलं जुहोति दिग्भ्य
एवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुन्ध आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्सावित्रं
द्वादशकपालं भूम्यै (८)

चरुं यः कामयेत् हिरण्यं विन्देय हिरण्यं मोषं
नमेदिति यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव हिरण्यं
तेनैवैनद्विन्दते सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दते भूम्यै
चरुर्भवत्यस्यामेवैनद्विन्दत उपैत॑ हिरण्यं नमति वि वा एष
इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते यो हिरण्यं विन्दत एता- (९)

मेव निर्वपेद्धिरण्यं वित्त्वा नेन्द्रियेण वीर्येण व्यूध्यत एतामेव
निर्वपेद्यस्य हिरण्यं नश्येद्यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव
हिरण्यं तेनैवैनद्विन्दति सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दति

भूम्यै चरुर्भवत्यस्यां वा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यस्यामेवैनद्विन्दतीन्द्र-
(१०)

स्त्वष्टुः सोममभीषहापिबुध्स विष्वङ्मार्च्छुध्स इन्द्रियेण
सोमपीथेन व्यार्ध्यत स यदूर्ध्वमुदवमीत्ते श्यामाकां अभवन्ध्स
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मां एत९ सोमेन्द्र९ श्यामाकं चरुं
निरवपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रिय९ सोमपीथमदधाद्वि वा एष इन्द्रियेण
सोमपीथेनार्ध्यते यः सोमं वमिति यः सोमवामी स्यात्तस्मां- (११)

एत९ सोमेन्द्र९ श्यामाकं चरुं निर्वपेत्सोमं चैवेन्द्रं च स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रिय९ सोमपीथं धत्तो नैन्द्रियेण
सोमपीथेन व्यृध्यते यत्सौम्यो भवति सोमपीथमेवाव रुन्धे यदेन्द्रो
भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे श्यामाको
भवत्येष वाव स सोमः (१२)

साक्षादेव सोमपीथमव रुन्धेऽग्नये दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेदिन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं पशुकामोऽग्निरेवास्मै
पशून्प्रजनयति वृद्धानिन्द्रः प्र यच्छति दधि मधु घृतमापो धाना
भवन्त्येतद्वै पशूना९ रूप९ रूपेणैव पशूनव रुन्धे पञ्चगृहीतं भवति
पाङ्गा हि पशवो बहुरूपं भवति बहुरूपा हि पशवः (१३)

समृद्धौ प्राजापत्यं भवति प्राजापत्या वै पशवः प्रजा-
पतिरेवास्मै पशून्प्र जनयत्यात्मा वै पुरुषस्य मधु यन्मध्वग्नौ

जुहोत्यात्मानमेव तद्यजमानोऽग्नौ प्र दधाति पङ्क्तौ याज्यानुवाक्ये
भवतः पाङ्क्तः पुरुषः पाङ्क्ताः पशव आत्मानमेव मृत्योर्निष्क्रीय
पशूनव रुन्धे॥ (१४)

इन्द्रियंऽस्मिन्भूत्यां एतामिन्द्रः स्यात्तस्मै सोमो बहुरूपा हि पशव एकचत्वारिंशच्च॥ — [२]

देवा वै सत्रमासतर्द्धिपरिमितं यशस्कामास्तेषां सोमं
राजानं यशं आर्च्छत्स गिरिमुदैत्तमग्निरनूदैत्तावग्नीषोमौ समभवतां
ताविन्द्रो यज्ञविभ्रष्टोऽनु परैत्तावब्रवीद्याजयतं मेति तस्मा
एतामिष्टिं निर्वपतामाग्नेयमष्टाकंपालमैन्द्रमेकादशकपालं सौम्यं
चरुं तयैवास्मिन्तेज - (१५)

इन्द्रियं ब्रह्मवर्चसमधत्तां यो यज्ञविभ्रष्टः स्यात्तस्मा एतामिष्टिं
निर्वपेदाग्नेयमष्टाकंपालमैन्द्रमेकादशकपालं सौम्यं चरुं यदाग्नेयो
भवति तेजं एवास्मिन्तेन दधाति यदैन्द्रो भवतीन्द्रियमेवास्मिन्तेन
दधाति यथसौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेनाऽऽग्नेयस्य च सौम्यस्य चैन्द्रे
समाश्लेषयेत्तेजश्चैवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं च समीचीं (१६)

दधात्यग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपेद्यं कामो नोपनमेदा-
ग्नेयो वै ब्राह्मणः स सोमं पिबति स्वामेव देवतां स्वेन भागधेयेनोप
धावति सैवैनं कामेन समर्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्नीषोमीयमष्टा-
कपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामोऽग्नीषोमावेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं धत्तो ब्रह्मवर्चस्यैव (१७)

भवति यदष्टाकपालस्तेनाऽऽग्नेयो यच्छामाकस्तेन सौम्यः
 समृद्धौ सोमाय वाजिने श्यामाकं चरुं निर्वपेद्यः क्लैव्याद्विभीयाद्रेतो
 हि वा एतस्माद्वाजिनमपक्रामत्यथैष क्लैव्याद्विभाय सोममेव
 वाजिनः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्नेतो
 वाजिनं दधाति न क्लीबो भवति ब्राह्मणस्पत्यमेकादशकपालं
 निर्वपेद्भ्रामकामो - (१८)

ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
 सजातान्प्र यच्छति ग्राम्येव भवति गुणवती याज्यानुवाक्ये भवतः
 सजातैरेवैनं गुणवन्तं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत ब्रह्मन्विशं
 वि नाशयेयमिति मारुती याज्यानुवाक्ये कुर्याद्ब्रह्मन्नेव विशं वि
 नाशयति॥ (१९)

तेजः समीचीं ब्रह्मवर्चस्येव ग्रामकामस्त्रिचत्वारिंशच्च॥ [३]

अर्यम्णे चरुं निर्वपेत्सुवर्गकामोऽसौ वा आदित्योऽर्यमा-
 ऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं सुवर्गं
 लोकं गमयत्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत दानकामा मे
 प्रजाः स्युरित्यसौ वा आदित्योऽर्यमा यः खलु वै ददाति
 सोऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवा- (२०)

स्मै दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा
 भवन्त्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वस्ति जुनतामियामित्यसौ

वा आदित्योऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं
तद्रमयति यत्र जिगमिषतीन्द्रो वै देवानां मानुजावर आसीत्स
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं नि- (२१)

रवपत्तेनैवैनमग्रं देवतानां पर्यणयद्बुध्रवती अग्रवती
याज्यानुवाक्ये अकरोद्बुध्रादेवैनमग्रं पर्यणयद्यो राजन्यं आनुजावरः
स्यात्तस्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रं समानानां परिणयति बुध्रवती
अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो बुध्रादेवैनमग्रं- (२२)

परिणयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य आनुजावरः
समृद्धौ यो ब्राह्मण आनुजावरः स्यात्तस्मा एतं बार्हस्पत्यमानुषूकं
चरुं निर्वपेद्बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रं
समानानां परिणयति बुध्रवती अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो
बुध्रादेवैनमग्रं परिणयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य
आनुजावरः समृद्धौ॥ (२३)

एव निरग्रमेतस्य चत्वारि च॥ [४]

प्रजापतेस्त्रयस्त्रिंशद्बुहितरं आसन्ताः सोमाय राज्ञे-
ऽददात्तासां रोहिणीमुपेत्ता ईर्ष्यन्तीः पुनरगच्छन्ता अन्वेत्ताः
पुनरयाचत ता अस्मै न पुनरददात्सोऽब्रवीदृतममीष्व यथा

समावच्छ उ॒पैष्याम्यथ॑ ते पुन॑र्दास्यामीति॒ स ऋ॒तमा॑मी॒त्ता अ॑स्मै
पुन॑रददा॒त्तासा॑ ५ रोहि॒णीमे॒वोपै॒- (२४)

त्तं यक्ष्मं आर्च्छ॑द्राजानं॒ यक्ष्मं आर॑दिति॒ तद्रा॑जयक्ष्मस्य॒ जन्म॒
यत्पापी॑यान॒भवत्तत्पा॑पयक्ष्मस्य॒ यज्जा॑याभ्योऽवि॒न्दत्त॑ज्जाये॒न्यस्य॒ य
ए॒वमे॒तेषां॒ यक्ष्मा॑णां॒ जन्म॒ वेद॒ नैन॑मे॒ते यक्ष्मा॑ विन्दन्ति॒ स ए॒ता ए॒व
न॑म॒स्यन्नुपा॑धाव॒त्ता अ॑ब्रुव॒न्वरं॑ वृणाम॒है समाव॑च्छ ए॒व न॒ उपा॑य
इति॒ तस्मा॑ ए॒त- (२५)

मा॑दित्यं च॒रुं निर॑वप॒न्तेनै॒वैनं॑ पा॒पाथ्स्त्रामा॑दमुश्च॒न् यः
पा॑पयक्ष्मगृ॒हीतुः॒ स्यात्तस्मा॑ ए॒तमा॑दित्यं च॒रुं निर्व॑पेदादित्या॒नेव
स्वेन॑ भा॒गधे॒येनो॑प॒ धाव॑ति॒ त ए॒वैनं॑ पा॒पाथ्स्त्रामा॑न्मुश्च॒न्त्यमा॒वास्या॑यां
निर्व॑पेदमु॒मेवैन॑मा॒प्याय॑मान॒मन्वा प्या॑ययति॒ नवो॑नवो भवति॒ जाय॑-
मान॒ इति॑ पुरोनुवाक्या॑ भव॒त्यायु॑रे॒वास्मि॑न्तया॑ दधाति॒ यमा॑दित्या
अ॒श्शुमा॑प्या॒यय॑न्तीति॒ या॒ज्यैवैन॑मे॒तया॑ प्याययति॥ (२६)

एवोपैतमस्मिन्नयोदश च॥

[५]

प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्योऽन्नाद्यं॑ व्यादि॑श॒त्सोऽब्र॑वीद्यदिमाँल्लो॒का-
न॒भ्यति॑रि॒च्यातै॑ तन्ममा॑ऽस॒दिति॒ तदि॑माँल्लो॒कान॒भ्यत्य॑रि॒च्यतेन्द्र॑ ५
रा॒जा॒नमि॑न्द्रम॒धिरा॑जमिन्द्रः॒ स्वरा॑जानं॒ ततो॒ वै स इ॒माँल्लो॒काः स्त्रे॒धा-
दु॒ह॒त्तत्रि॑धातो॑स्त्रिधातुत्वं यं का॒मये॑ताऽन्नादः॒ स्या॒दिति॒ तस्मा॑ ए॒तं
त्रि॑धातुं निर्व॑पेदिन्द्रा॒य रा॒ज्ञं पुरो॑डाश॒- (२७)

मेकादशकपालमिन्द्रायाऽधिराजायेन्द्राय स्वराज्ञेऽयं वा इन्द्रो
 राजायमिन्द्रोऽधिराजोऽसाविन्द्रः स्वराडिमानेव लोकान्त्स्वेन
 भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्र यच्छन्त्यन्नाद एव भवति
 यथा वत्सेन प्रतां गां दुह एवमेवेमाँल्लोकान्प्रतान्काममन्नाद्यं
 दुह उत्तानेषु कपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय त्रयः पुरोडाशा
 भवन्ति त्रय इमे लोका एषां लोकानामास्या उत्तरउत्तरो
 ज्यायाभ्वत्येवमिव हीमे लोकाः समृद्धौ सर्वेषामभिगमयन्नव
 द्यत्यच्छम्बद्वारं व्यत्यासमन्वाहाऽनिर्दाहाय॥ (२८)

पुरोडाशत्रयः षड्विंशतिश्च॥

[६]

देवासुराः संयन्ता आसन्तां देवानसुरा अजयन्ते देवाः
 पराजिग्याना असुराणां वैश्यमुपायन्तेभ्य इन्द्रियं वीर्यमपा-
 क्रामत्तदिन्द्रोऽचायत्तदन्वपाक्रामत्तदवरुधं नाशक्रोत्तदस्मा-
 दभ्यर्धोऽचरत्स प्रजापतिमुपाधावत्तमेतया सर्वपृष्ठयाऽयाजयत्त-
 यैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यमदधाद्य इन्द्रियकामो - (२९)

वीर्यकामः स्यात्तमेतया सर्वपृष्ठया याजयेदेता एव देवताः
 स्वेन भागधेयेनोप धावति ता एवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधति
 यदिन्द्राय राथन्तराय निर्वपति यदेवाग्नेस्तेजस्तदेवाव रुन्धे
 यदिन्द्राय बारहताय यदेवेन्द्रस्य तेजस्तदेवाव रुन्धे यदिन्द्राय
 वैरूपाय यदेव सवितुस्तेजस्त- (३०)

दे॒वाव॑ रु॒न्धे॒ यदि॒न्द्रा॒य वैरा॒जाय॒ यदे॒व धा॒तुस्तेज॒स्तदे॒वाव॑ रु॒न्धे॒
 यदि॒न्द्रा॒य शा॒कुरा॒य यदे॒व म॒रुतां॑ तेज॒स्तदे॒वाव॑ रु॒न्धे॒ यदि॒न्द्रा॒य
 रैव॒ताय॒ यदे॒व बृ॒हस्प॑तेस्तेज॒स्तदे॒वाव॑ रु॒न्ध ए॒ताव॑न्ति॒ वै तेजा॑ंसि॒
 तान्ये॒वाव॑ रु॒न्ध उ॒त्ता॒नेषु॑ क॒पाले॒ष्वधि॑ श्रय॒त्यया॑तयाम॒त्वाय॒ द्वाद॑श॒
 क॒पालः पुरो॑डाशौ - (३१)

भव॑ति वैश्वदे॒वत्वा॑य॒ सम॒न्तं प॒र्यव॑द्यति॒ सम॒न्तमे॒वेन्द्रि॑यं वी॒र्यं॑
 यज॑माने दधाति॒ व्य॒त्यास॒मन्वा॒हानि॑र्दाहा॒याश्च॑ ऋष॒भो वृ॒ष्णिर्ब॒स्तः
 सा दक्षि॑णा वृष॒त्वायै॒तयै॒व य॑जेताभि॒शस्य॑मान॒ ए॒ताश्चे॒द्वा अ॑स्य
 दे॒वता॒ अन्न॑म॒दन्त्य॒दन्त्यु॑वे॒वास्य॑ मनु॒ष्याः॥ (३२)

इन्द्रियकामः सवितुस्तेजस्तत्पुरोडाशोऽष्टात्रिंशच्च॥ [७]

रज॑नो॒ वै कौ॑णे॒यः क्र॑तुजि॒तं जा॑न॒किं चक्षु॑र्व॒न्यम॒यात्त॒स्मा॑
 ए॒तामि॑ष्टिं॒ निर॑वप॒दग्न॑ये॒ भ्राज॑स्वते॒ पुरो॑डाश॒म॒ष्टाक॑पाल॒ꣳ सौ॒र्यं
 च॒रुम॒ग्नये॒ भ्राज॑स्वते॒ पुरो॑डाश॒म॒ष्टाक॑पालं॒ तयै॒वास्मि॑श्चक्षु॒र॒
 दधा॑द्यश्चक्षु॒ष्कामः॑ स्यात्त॒स्मा॑ ए॒तामि॑ष्टिं॒ निर्व॑पे॒दग्न॑ये॒ भ्राज॑स्वते
 पुरो॑डाश॒म॒ष्टाक॑पाल॒ꣳ सौ॒र्यं च॒रुम॒ग्नये॒ भ्राज॑स्वते॒ पुरो॑डाश॒
 म॒ष्टाक॑पालम॒ग्रेवै॑ चक्षु॒षा मनु॒ष्या वि॑ (३३)

प॑श्यन्ति॒ सूर्य॑स्य दे॒वा अ॒ग्निं चै॒व सूर्यं॑ च॒ स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑
 धा॒वति॒ तावे॒वास्मि॑श्चक्षु॒र्धत्त॑श्चक्षु॒ष्माने॒व भ॑वति॒ यदा॑ग्ने॒यौ भ॑व॒तश्चक्षु॑षी
 ए॒वास्मि॑न्तत्प्रति॒ दधा॑ति॒ यत्सौ॒र्यो ना॑सि॒कां तेना॑भि॒तः सौ॒र्यमा॑ग्ने॒यौ

भवत्स्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी विधृते
समानी याज्यानुवाक्यै भवतः समानः हि चक्षुः समृद्ध्या उदु त्यं
जातवेदसः सप्त त्वा हरितो रथे चित्रं देवानामुदङ्गादनीकमिति
पिण्डान्म्र यच्छति चक्षुरेवास्मै प्र यच्छति यदेव तस्य तत्॥ (३४)

वि ह्यष्टाविंशतिश्च॥ [८]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासं धीरश्चेत्ता वसुविद्धुवो-
ऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमुग्रश्चेत्ता वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवो-
ऽहः संजातेषु भूयासमभिभूश्चेत्ता वसुविदामनमस्यामनस्य देवा
ये संजाताः कुमाराः समनसस्तानहं कामये हृदा ते मां कामयन्ताः
हृदा तान्म आमनसः कृधि स्वाहाऽऽमनम- (३५)

स्यामनस्य देवा याः स्त्रियः समनसस्ता अहं कामये
हृदा ता मां कामयन्ताः हृदा ता म आमनसः कृधि स्वाहा
वैश्वदेवीः साङ्ग्रहणीं निर्वपेद्दामकामो वैश्वदेवा वै संजाता
विश्वानेव देवान्ध्रुवेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्म्र
यच्छन्ति ग्राम्येव भवति साङ्ग्रहणी भवति मनोग्रहणं वै सङ्ग्रहणं
मन एव संजातानां (३६)

गृह्णाति ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमिति परिधीन्यरिं
दधात्याशिषमेवैतामा शास्तेऽथो एतदेव सर्वं संजातेष्वधि भवति
यस्यैवं विदुष एते परिधयः परिधीयन्त आमनमस्यामनस्य देवा

इति॑ तिस्र॑ आहु॑तीर्जु॑होत्ये॒ताव॑न्तो॒ वै स॑जा॒ता ये म॒हान्तो॒ ये क्षु॑ल्ल॒का
याः स्त्रिय॑स्ताने॒वाव॑ रुन्धे॒ त ए॑न॒मवरु॑द्धा॒ उप॑ तिष्ठन्ते॥ (३७)

स्वाहामनमसि सजातानां रुन्धे पञ्च च॥ [९]

यन्न॑वमै॒त्तन्न॑वनी॒तम॑भवद्यद॒सर्प॑त्त॒त्सर्पि॑र॒भवद्यद॑घ्नियत् तद्-
घृ॒तम॑भवद्द॒श्विनोः॑ प्रा॒णोऽसि॑ तस्य॑ ते दत्तां॒ ययोः॑ प्रा॒णोऽसि॑
स्वाहेन्द्र॑स्य प्रा॒णोऽसि॑ तस्य॑ ते ददातु॒ यस्य॑ प्रा॒णोऽसि॑ स्वाहा॒
मित्रा॑वरु॒णयोः॑ प्रा॒णोऽसि॑ तस्य॑ ते दत्तां॒ ययोः॑ प्रा॒णोऽसि॑ स्वाहा॒
विश्वे॑षां दे॒वानां॑ प्रा॒णोऽसि॑ (३८)

तस्य॑ ते ददतु॒ येषां॑ प्रा॒णोऽसि॑ स्वाहा॒ घृ॒तस्य॑ धारा॑म॒मृत॑स्य॒
पन्था॑मिन्द्रेण दत्तां॒ प्रय॑तां म॒रुद्भिः॑। तत्त्वा॒ विष्णुः॑ पर्य॑पश्य॒त्तत्त्वेडा॑
गव्यैर॑यत्। पा॒व॒मा॒नेन॑ त्वा॒ स्तोमे॑न गाय॒त्रस्य॑ वर्त॒न्योपा॑शोर्वी॒र्येण॑
दे॒वस्त्वा॑ सवि॒तोऽसृ॑जतु जी॒वात॑वे जी॒वन॒स्यायै॑ बृह॒द्रथ॑न्त॒रयो॑स्त्वा
स्तोमे॑न त्रि॒ष्टुभो॑ वर्त॒न्या शु॒क्रस्य॑ वी॒र्येण॑ दे॒वस्त्वा॑ सवि॒तो- (३९)

ऽसृ॑जतु जी॒वात॑वे जी॒वन॒स्याया॑ अ॒ग्नेस्त्वा॒ मात्र॑या॒ जग॑त्यै
वर्त॒न्याग्र॑य॒णस्य॑ वी॒र्येण॑ दे॒वस्त्वा॑ सवि॒तोऽसृ॑जतु जी॒वात॑वे
जी॒वन॒स्याया॑ इ॒मम॑ग्र॒ आयु॑षे॒ वर्च॑से कृ॒धि प्रि॒य रे॒तो वरु॑ण सोम
राज॑न्। मा॒तेवा॑स्मा अ॒दिते॑ शर्म॒ यच्छु॑ विश्वे॑ दे॒वा जर॑दष्टि॒र्यथा॑सत्।
अ॒ग्निरा॑यु॒ष्मान्त्स॑ वन॒स्पति॑भि॒रायु॑ष्मा॒न्तेन॑ त्वा॒युषा॑ऽऽयु॒ष्मन्तं॑

करोमि॒ सोम॒ आयुष्मा॒न्त्स ओष॑धीभि॒र्यज्ञ॒ आयुष्मा॒न्त्स
दक्षि॑णाभि॒र्ब्रह्मा॒ऽऽयुष्म॒त्तद्वा॒ह्मणै॑रायुष्मद्दे॒वा आयुष्म॑न्त॒स्तेऽमृ॑तेन
पि॒तर॒ आयुष्म॑न्त॒स्ते स्व॒धया॒ऽऽयुष्म॑न्त॒स्तेन॒ त्वायु॑षा॒ऽऽयुष्म॑न्तं
करोमि॥ (४०)

विश्वे॑षां दे॒वानां॑ प्रा॒णोऽसि॑ त्रि॒ष्टुभो॑ वर्त॒न्या शु॒क्रस्य॑ वी॒र्येण॑ दे॒वस्त्वां स॒वितो॑ऽस्योम॒

आयुष्मान्यश्च॑ वि॒ शति॑श्च॥

[१०]

अ॒ग्निं वा ए॒तस्य॒ शरी॑रं गच्छ॒ति सोम॑ ५ रसो॒ वरु॑ण
ए॒नं वरु॑णपा॒शेन॑ गृह्णा॒ति सर॑स्वतीं॒ वाग॒ग्राविष्णू॑ आ॒त्मा
यस्य॒ ज्यो॒गा॒मय॑ति॒ यो ज्यो॒गा॒मया॑वी स्या॒द्यो वा का॒मये॑त
सर्व॑मायु॒रिया॑मि॒ति तस्मा॑ ए॒तामिष्टिं॑ निर्व॑पेदा॒ग्नेय॑म॒ष्टाक॑पाल ५
सौ॒म्यं च॒रुं वा॒रुणं॑ दश॑कपाल ५ सा॒रस्व॑तं च॒रुमा॑ग्रा॒वैष्ण॑वमेका॒-
दश॑कपालम॒ग्नेरे॒वास्य॒ शरी॑रं निष्क्री॒णाति॒ सोमा॒द्रसं॑ (४१)

वा॒रु॒णेनै॒वैनं॑ वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चति सा॒रस्व॑तेन॒ वाचं॑ दधात्य॒ग्निः
सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्य॒ज्ञो दे॒वता॑भिश्चै॒वैनं॑ य॒ज्ञेन॑ च भिष॑ज्यत्यु॒त
यदी॒तासु॑र्भव॒ति जी॒वत्ये॒व यन्न॑व॒मैत्तन्न॑वनी॒तम॑भव॒दित्या॑ज्य॒मवै॑क्षते
रू॒पमे॒वास्यै॒तन्म॑हि॒मानं॑ व्याच॑ष्टेऽश्वि॒नोः प्रा॒णोऽसी॑त्या॒हाश्वि॑नौ वै
दे॒वानां॑ (४२)

भिष॑जौ ताभ्या॒मेवास्मै॑ भेष॑जं क॒रोतीन्द्र॑स्य प्रा॒णोऽ-
सी॑त्या॒हेन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्ने॒तेन॑ दधाति मि॒त्रावरु॑णयोः प्रा॒णोऽसी॑त्या॒ह

प्राणापानावेवास्मिन्नेतेन दधाति विश्वेषां देवानां प्राणोऽसीत्याह
वीर्यमेवास्मिन्नेतेन दधाति घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामित्याह
यथायजुरेवैतत्पावमानेन त्वा स्तोमेनेत्या- (४३)

ह प्राणमेवास्मिन्नेतेन दधाति बृहद्रथन्तुरयोस्त्वा
स्तोमेनेत्याहौज एवास्मिन्नेतेन दधात्यग्नेस्त्वा मात्रयेत्या-
हाऽऽत्मानमेवास्मिन्नेतेन दधात्यृत्विजः पर्याहुर्यावन्त एवर्त्विजस्त
एनं भिषज्यन्ति ब्रह्मणो हस्तमन्वारभ्य पर्याहुरेकधैव यजमान
आयुर्दधति यदेव तस्य तद्धिरण्याद्- (४४)

घृतं निष्पिबत्यायुर्वै घृतममृतं हिरण्यममृतादेवायुर्निष्पिबति
शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठत्यथो खलु यावन्तीः समा एष्यन्मन्येत तावन्मानं
स्यात्समृद्ध्या इममग्न आयुषे वर्चसे कृधीत्याहायुरेवास्मिन्वर्चो
दधाति विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासदित्याह जरदष्टिमेवेन
करोत्यग्निरायुष्मानिति हस्तं गृह्णात्येते वै देवा आयुष्मन्तस्त
एवास्मिन्नायुर्दधति सर्वमायुरेति॥ (४५)

रसं देवानां स्तोमेनेति हिरण्यादसदिति द्वाविंशतिश्च॥ [११]

प्रजापतिर्वरुणायाश्वमनयत्स स्वां देवतामाच्छत्स पर्यदीर्यत
स एतं वारुणं चतुष्कपालमपश्यत्तं निरवपत्ततो वै स

वरुणपाशादमुच्यत वरुणो वा एतं गृह्णाति योऽश्वं प्रतिगृह्णाति
यावतोऽश्वान्प्रतिगृह्णीयात्तावतो वारुणाश्चतुष्कपालान्निर्वपेद्वरुणमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति (४६)

चतुष्कपाला भवन्ति चतुष्पाद्व्यश्वः समृद्ध्या एकमतिरिक्तं
निर्वपेद्यमेव प्रतिग्राही भवति यं वा नाध्येति तस्मादेव
वरुणपाशान्मुच्यते यद्यपरं प्रतिग्राही स्यात्सौर्यमेककपालमनु
निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्यमुच्चारं कुरुतेऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै
वरुणः साक्षादेव वरुणमव यजतेऽपोनग्रीयं चरुं पुनरेत्य
निर्वपेदप्सुर्योनिर्वा अश्वः स्वामेवैनं योनिं गमयति स एनं
शान्त उप तिष्ठते॥ (४७)

मुञ्चति चरुं सप्तदश च॥ [१२]

या वामिन्द्रावरुणा यतुव्या तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं या
वामिन्द्रावरुणा सहस्र्या रक्षस्या तेजस्या तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं
यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव यजे यो वामिन्द्रावरुणा
द्विपात्सु पशुषु चतुष्पात्सु गोष्ठे गृहेष्वप्स्वोषधीषु वनस्पतिषु
सामस्तं वामेतेनाव यज इन्द्रो वा एतस्यै- (४८)

न्द्रियेणापं क्रामति वरुण एनं वरुणपाशेन गृह्णाति
यः पाप्मना गृहीतो भवति यः पाप्मना गृहीतः स्यात्तस्मा
एतामैन्द्रावरुणीं पयस्यां निर्वपेदिन्द्र एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति

वरुण एनं वरुणपाशान्मुञ्चति पयस्यां भवति पयो हि वा
 एतस्मादपक्रामत्यथैष पाप्मना गृहीतो यत्पयस्यां भवति पयं
 एवास्मिन्तया दधाति पयस्यायां (४९)

पुरोडाशमव दधात्यात्मन्वन्तमेवैनं करोत्यथो आयतनवन्तमेव
 चतुर्धा व्यूहति दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति पुनः समूहति दिग्भ्य एवास्मै
 भेषजं करोति समूह्याव द्यति यथाविद्धं निष्कृन्तति तादृगेव तद्यो
 वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव यज इत्याहु दुरिष्ठ्या एवैनं
 पाति यो वामिन्द्रावरुणा द्विपाथ्सु पशुषु सामस्तं वामेतेनाव
 यज इत्याहैतावतीर्वा आप ओषधयो वनस्पतयः प्रजाः पशव
 उपजीवनीयास्ता एवास्मै वरुणपाशान्मुञ्चति॥ (५०)

एतस्य पयस्यायां पाति षड्विंशतिश्च॥ [१३]

स प्रलवन्नि काव्येन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरः। त्वं नः सोम
 विश्वतो रक्षा राजन्नघायतः। न रिष्येत्त्वावतः सखा। या ते धामानि
 दिवि या पृथिव्यां या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु। तेभिर्नो विश्वैः सुमना
 अहेङ्नाजन्त्सोम प्रति हव्या गृभाय। अग्नीषोमा सवेदसा सहूती
 वनतं गिरः। सं देवत्रा बभूवथुः। युव- (५१)

मेतानि दिवि रोचनान्यग्निश्च सोम सक्रतू अधत्तम्।
 युव२ सिन्धू२ रभिशस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुञ्चतं गृभीतान्।
 अग्नीषोमाविम२ सु मे शृणुतं वृषणा हवम्। प्रति सूक्तानि हर्यतं

भवतं दाशुषे मयः। आन्यं दिवो मातरिश्वा जभारामश्चादन्यं परि
श्येनो अद्रेः। अग्नीषोमा ब्रह्मणा वावृधानोरुं यज्ञाय चक्रथुरु
लोकम्। अग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य वीतः (५२)

हर्यतं वृषणा जुषेथाम्। सुशर्माणा स्ववसा हि भूतमथा
धत्तं यजमानाय शं योः। आ प्यायस्व सं तै। गुणानां त्वा
गुणपतिः हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम्। ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां
ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम्। स इज्जनेन स
विशा स जन्मना स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः। देवानां यः
पितरमाविवांसति (५३)

श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम्। स सुष्टुभा स ऋक्ता
गुणेन वलः रुरोज फलिगः रवेण। बृहस्पतिरुस्रिया हव्यसूदः
कनिक्रदद्वावंशतीरुदाजत्। मरुतो यद्ध वो दिवो या वः शर्म।
अर्यमा याति वृषभस्तुविष्मान्दाता वसूनां पुरुहूतो अरहन्।
सहस्राक्षो गौत्रभिद्वज्रबाहुरस्मासु देवो द्रविणं दधातु। ये
तैर्यमन्ब्रह्मो देवयानाः पन्थानो (५४)

राजन्द्दिव आचरन्ति। तेभिर्नो देव महि शर्म यच्छु शं न
एधि द्विपदे शं चतुष्पदे। बुध्रादग्रमङ्गिरोभिर्गृणानो वि पर्वतस्य
दृहितान्यैरत्। रुजद्रोधासि कृत्रिमाण्येषां सोमस्य ता मद
इन्द्रश्चकार। बुध्रादग्रेण वि मिमाय मानैर्वज्रेण खान्यतृणन्नदीनाम्।

वृथासृजत्पृथिभिर्दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार। (५५)

प्र यो जज्ञे विद्वां॑ अस्य बन्धुं विश्वानि देवो जनिमा
विवक्ति। ब्रह्म ब्रह्मण उज्जभार मध्या॑न्त्रीचादुच्चा स्वधयाभि प्र
तस्थौ। महान्म॒ही अस्तभाय॑द्वि जातो द्या॑ सद्म पार्थिवं च रजः।
स बु॒ध्रादा॑ष्ट ज॒नुषा॒भ्यग्रं बृहस्पति॑र्देवता यस्य स॒म्राट्। बु॒ध्राद्यो
अग्र॑म॒भ्यर्त्यो॑जसा बृहस्पति॑मा विवासन्ति देवाः। भिन॒द्वलं वि
पुरो॑ दर्दरीति॒ कनि॑क्रद॒त्सुव॑र॒पो जि॑गाय॥ (५६)

[आदित्येभ्यो देवा वै मृत्योर्देवा वै स॒त्रम॑र्य॒म्यो प्र॒जाप॑ते॒स्त्रय॑स्त्रि॒शत्प्र॒जाप॑ति॒र्देवे॒भ्यो-
ऽन्नाद्य॑न्देवासुरास्तात्रज॑नो द्ध्रुवो॑ऽसि यन्नव॑म॒ग्निं वै प्र॒जाप॑तिर्वरु॒णाय॑ या वा॑मिन्द्रावरु॒णा स॑प्र॒ब्रव॑च्चतु॒र्दश॥14॥
आदित्ये॒भ्यस्त्वष्ट॑रस्मै दान॑कामा ए॒वाव॑रु॒न्धेऽग्निं वै स॑प्र॒ब्रव॑थ्यद्व॒ंश्चाश॑त्॥56॥ आदित्ये॒भ्यः सु॑व॒र॒पो जि॑गाय॥]

[युवं वीतमा विवासति पन्थानो दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार देवा नव च॥[१४]]

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

दे॒वा म॑नु॒ष्याः पि॒तर॒स्तेऽन्य॑त आस॒न्नसु॑रा रक्षा॑सि
पिशा॒चास्तेऽन्य॑त॒स्तेषा॑ दे॒वाना॑मु॒त यद॑ल्पं लोहि॒तम॑कुर्वन्त॒द्रक्षा॑सि
रात्री॑भिरसु॒भ्रन्ता॒न्सु॒ब्धान्मृ॒तान॑भि व्यौच्छ॒ते दे॒वा अ॑वि॒दुर्यो वै
नो॒ऽयं म्रि॑यते रक्षा॑सि वा इ॒मं घ्न॑न्तीति॒ ते रक्षा॑स्युपा॑मन्नयन्त
तान्य॑ब्रुव॒न्वरं॑ वृ॒णाम॑हे य- (१)

दसुराञ्जयाम् तन्नः सहासदिति ततो वै देवा असुरानजयन्ते-
 ऽसुराञ्जित्वा रक्षां॑ स्यपानुदन्त तानि रक्षां॑ स्यनृतमकृतेति॑ समन्तं
 देवान्पर्यविशन्ते देवा अग्रावनाथन्त ते॑ऽग्नये प्रवन्ते पुरोडाशमष्टा-
 कपालं निर्वपन्नग्नये विबाधवन्ते॑ऽग्नये प्रतीकवते॑ यदग्नये प्रवन्ते
 निर्वपन् यान्येव पुरस्ताद्रक्षां॑ स्या- (२)

सन्तानि तेन प्राणुदन्त यदग्नये विबाधवन्ते यान्येवाभितो
 रक्षां॑ स्यासन्तानि तेन व्यबाधन्त यदग्नये प्रतीकवते यान्येव
 पश्चाद्रक्षां॑ स्यासन्तानि तेनापानुदन्त ततो देवा अभवन्परासुरा
 यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेताग्नये प्रवन्ते
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्नये विबाधवन्ते- (३)

ऽग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवन्ते निर्वपति य एवास्मा-
 च्छ्रेयान्भ्रातृव्यस्तं तेन प्र णुदते यदग्नये विबाधवन्ते य एवैनैनं
 सदृङ् तेन वि बाधते यदग्नये प्रतीकवते य एवास्मात्पापीयान्तं
 तेनाप नुदते प्र श्रेयांसं भ्रातृव्यं नुदतेऽति सदृशं क्रामति नैनं
 पापीयानाप्नोति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते॥ (४)

वृणामहे यत्पुरस्ताद्रक्षांसि वपेदग्नये विबाधवन्त एवं चत्वारि च॥ [१]

देवासुराः संयन्ता आसन्ते देवा अब्रुवन् यो नो
 वीर्यावत्तमस्तमनुं समारभामहा इति त इन्द्रमब्रुवन्त्वं वै
 नो वीर्यावत्तमोऽसि त्वामनुं समारभामहा इति सोऽब्रवीत्सि मं

इ॒मास्त॒नुवो॑ वी॒र्या॑वती॒स्ताः प्री॑णी॒ताथासु॑रान॒भि भ॑विष्य॒थेति॑ ता वै
ब्रू॒हीत्य॑ब्रुवन्नि॒यम॑हो॒मुगि॑यं वि॒मृधे॑यमिन्द्रि॒याव॑ती- (५)

त्य॑ब्रवी॒त्त इन्द्रा॑याहो॒मुचै॑ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं
नि॒रव॑पन्निन्द्रा॒य वैमृ॑धायेन्द्रा॒येन्द्रि॒याव॑ते यदिन्द्रा॒याहो॒मुचै॑
नि॒रव॑पन्नहं॒स ए॒व तेना॑मुच्यन्त॒ यदिन्द्रा॑य वैमृ॒धाय॑ मृ॒ध ए॒व
तेनापा॑घ्नत् यदिन्द्रा॒येन्द्रि॒याव॑त इन्द्रि॒यमे॒व तेना॑ऽऽत्मन्न॑दधत्
त्रय॑स्त्रिंशत्कपालं पुरो॒डाशं॑ नि॒रव॑पन्नय॑स्त्रिंश॒द्वै दे॒वता॑स्ता इन्द्र
आ॒त्मन्न॑नु॒स॒मार॑म्भयत् भू॒त्यै (६)

तां वा॒व दे॒वा वि॒जि॑तिमुत्त॒माम॑सुरै॒र्व्यज॑यन्त॒ यो
भ्रातृ॑व्यवा॒न्त्स्या॑त्स स्पर्ध॑मान ए॒तये॑ष्ट्या॒ यजे॑तेन्द्रा॒याहो॒मुचै॑
पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं नि॒र्वपे॑दिन्द्रा॒य वैमृ॑धायेन्द्रा॒येन्द्रि॒याव॑ते-
ऽहं॒सा वा ए॒ष गृ॑हीतो यस्मा॒च्छ्रे॒याभ्रातृ॑व्यो यदिन्द्रा॒याहो॒मुचै॑
नि॒र्वप॑त्यहं॒स ए॒व तेन॑ मुच्यते मृ॒धा वा ए॒षोऽभि॑षण्णो
यस्मा॑त्स॒माने॒ष्वन्यः॑ श्रेया॑नुता - (७)

ऽभ्रातृ॑व्यो यदिन्द्रा॒य वैमृ॑धाय॒ मृ॒ध ए॒व तेनापं॑ हते
यदिन्द्रा॒येन्द्रि॒याव॑त इन्द्रि॒यमे॒व तेना॑ऽऽत्मन्ध॑त्ते त्रय॑स्त्रिंशत्कपालं
पुरो॒डाशं॑ नि॒र्वप॑ति त्रय॑स्त्रिंश॒द्वै दे॒वता॑स्ता ए॒व यज॑मान आ॒त्मन्न॑नु॒
स॒मार॑म्भयते भू॒त्यै सा वा ए॒षा वि॒जि॑तिर्नामेष्टि॒र्य ए॒वं वि॒द्वाने॒तये॑ष्ट्या
यज॑त उत्त॒मामे॒व वि॒जि॑तिं भ्रातृ॑व्येण॒ वि ज॑यते॥ (८)

इन्द्रियावन्ती भूत्या उतैकान्नपञ्चाशच्च॥ [२]

दे॒वा॒सुराः संय॑त्ता आस॒न्तेषां॑ गा॒य॒त्र्यो॒जो बल॑मिन्द्रि॒यं
वी॒र्यं॑ प्र॒जां प॒शून्स॒ङ्ग॒ह्यादा॒याप॒क्रम्या॑तिष्ठ॒त्तेऽम॒न्यन्त॑ य॒तरान्॑ वा
इ॒यमु॑पाव॒र्त्स्यति॑ त इ॒दं भ॑विष्य॒न्तीति॑ तां व्य॒ह्वय॑न्त॒ विश्व॑क॒र्म॒न्निति॑
दे॒वा दा॑भीत्य॒सुराः सा नान्य॑त॒राश्च॑ नोपाव॑र्तत॒ ते दे॒वा
ए॒तद्य॑जु॒रप॒श्यन्नो॒जोऽसि॑ स॒होऽसि॑ बल॑मसि॒ (९)

भ्रा॒जोऽसि॑ दे॒वानां॑ धाम॒ नामा॑सि॒ विश्व॑मसि॒ विश्वा॑युः सर्व॑मसि॒
स॒र्वायु॑रभि॒भूरिति॑ वाव दे॒वा असु॑राणा॒मो॒जो बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑
प्र॒जां प॒शून्वृ॒ञ्जत॑ यद्गा॒य॒त्र्यप॒क्रम्या॑तिष्ठ॒त्तस्मा॑दे॒तां गा॑य॒त्रीती॑ष्टि॒माहुः॑
संव॑त्स॒रो वै गा॑य॒त्री संव॑त्स॒रो वै तद॑प॒क्रम्या॑तिष्ठ॒द्यदे॒तया॑ दे॒वा
असु॑राणा॒मो॒जो बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ (१०)

प्र॒जां प॒शून्वृ॒ञ्जत॑ तस्मा॑दे॒ताः संव॑र्ग इती॑ष्टि॒माहुर्यो॑
भ्रातृ॑व्यवा॒न्त्स्यात्स॑ स्पर्ध॑मान ए॒तये॑ष्ट्या॒ यजे॑ता॒ग्रये॑ संव॑र्गाय॒
पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेत्तः॒ श्रु॒तमा॑सन्नमे॒तेन॑ यजु॑षा॒ऽभि
मृ॒शेदो॑ज ए॒व बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ प्र॒जां प॒शून्भ्रातृ॑व्यस्य वृ॒द्धे
भ॒वत्या॑त्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति॥ (११)

बलमस्येतया दे॒वा असु॑राणा॒मो॒जो बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ पञ्च॑त्वारि॒शच्च॥ [३]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत॒ ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः परा॑चीराय॒न्ता

यत्रावसन्ततो गर्मुदुदतिष्ठत्ता बृहस्पतिश्चान्ववैता५ सोऽब्रवीद्बृहस्पतिरनया त्वा प्र तिष्ठान्यथ त्वा प्रजा उपावथ्स्यन्तीति तं प्रातिष्ठत्तो वै प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त यः प्रजाकामः स्यात्तस्मा एतं प्राजापत्यं गर्मुतं चरुं निर्वपेत्प्रजापति- (१२)

मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां प्र जनयति प्रजापतिः पशूनसृजत तेऽस्मात्सृष्टाः पराश्च आयन्ते यत्रावसन्ततो गर्मुदुदतिष्ठत्तान्पूषा चान्ववैता५ सोऽब्रवीत्पूषाऽनया मा प्र तिष्ठान्यथ त्वा पशवं उपावथ्स्यन्तीति मां प्र तिष्ठेति सोमोऽब्रवीन्मम वा - (१३)

अकृष्टपच्यमित्युभौ वां प्र तिष्ठानीत्यब्रवीत्तौ प्रातिष्ठत्तो वै प्रजापतिं पशवं उपावर्तन्त यः पशुकामः स्यात्तस्मा एत५ सोमापौष्णं गर्मुतं चरुं निर्वपेत्सोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै पशून्प्र जनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां प्रजनयिता सोम एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून्प्र जनयति॥ (१४)

वपेत्प्रजापतिं वै दधाति पूषा त्रीणि च॥ [४]

अग्ने गोभिर्न आ गृहीन्दो पुष्ट्या जुषस्व नः। इन्द्रो धर्ता गृहेषु नः॥ सविता यः सहस्रियः स नो गृहेषु रारणत्। आ पूषा एत्वा वसु॥ धाता ददातु नो रयिमीशानो जगत्स्पतिः। स नः पूर्णेन

वावन्त॥ त्वष्टा यो वृषभो वृषा स नो गृहेषु रारणत्। सहस्रेणायुतेन
च॥ येन देवा अमृतं (१५)

दीर्घं श्रवो दिव्यैरयन्त। रायस्पोष त्वमस्मभ्यं गवां कुल्मिं
जीवस आ युवस्व। अग्निर्गृहपतिः सोमो विश्ववनिः सविता
सुमेधाः स्वाहा॥ अग्ने गृहपते यस्ते घृत्यो भागस्तेन सह
ओज आक्रममाणाय धेहि श्रेष्ठ्यात्पथो मा योषं मूर्धा भूयासः
स्वाहा॥ (१६)

अमृतमष्टात्रिंशच्च॥ [५]

चित्रया यजेत पशुकाम इयं वै चित्रा यद्वा अस्यां विश्वं
भूतमधि प्रजायते तेनेयं चित्रा य एवं विद्वाश्चित्रया पशुकामो
यजते प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते प्रैवाऽऽग्नेयेन वापयति रेतः
सौम्येन दधाति रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि वि करोति सारस्वतौ
भवत एतद्वै दैव्यं मिथुनं दैव्यमेवास्मै (१७)

मिथुनं मध्यतो दधाति पुष्ट्यै प्रजननाय सिनीवाल्यै चरुर्भवति
वाग्वै सिनीवाली पुष्टिः खलु वै वाक्पुष्टिमेव वाचमुपैत्यैन्द्र उत्तमो
भवति तेनैव तन्मिथुनं सप्तैतानि हवींषि भवन्ति सप्त
ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः सप्त छन्दाः स्युभयस्यावरुद्धा अथैता
आहुतीर्जुहोत्येते वै देवाः पुष्टिपतयस्त एवास्मिन्पुष्टिं दधति

पुष्यति प्रजया पशुभिरथो यदेता आहुतीर्जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥ (१८)

अस्मै त एव द्वादश च॥ [६]

मारुतमसि मरुतामोजोऽपां धारां भिन्धि रमयंत
मरुतः श्येनमायिनं मनोजवसं वृषणं सुवृक्तिम्। येन
शर्धं उग्रमवसृष्टमेति तदश्विना परि धत्तं स्वस्ति।
पुरोवातो वर्षञ्जिन्वरावृथ्स्वाहा वातावद्वर्षन्नुग्ररावृथ्स्वाहा
स्तनयन्वर्षन्भीमरावृथ्स्वाहाऽनशन्यवस्फूर्जन्दिद्युद्वर्षन्त्वेषरा-
वृथ्स्वाहाऽतिरात्रं वर्षन्पूतिरावृथ्- (१९)

स्वाहा बहु हायमवृषादिति श्रुतरावृथ्स्वाहाऽऽतपति
वर्षन्विराडावृथ्स्वाहावस्फूर्जन्दिद्युद्वर्षन्भूतरावृथ्स्वाहा मान्दा
वाशाः शुभ्यूरजिराः। ज्योतिष्मतीस्तमस्वरिरुन्दतीः सुफेनाः।
मित्रभृतः क्षत्रभृतः सुराष्ट्रा इह माऽवत। वृष्णो अश्वस्य
सन्दानमसि वृष्ट्यै त्वोप नह्यामि॥ (२०)

पूतिरावृद्धिचत्वारिंशच्च॥ [७]

देवा वसव्या अग्ने सोम सूर्य। देवाः शर्मण्या मित्रावरुणार्यमन्त्र।
देवाः सपीतयोऽपां नपादाशुहेमन्त्र। उद्रो दन्तोऽदधिं भिन्त दिवः
पर्जन्यादन्तरिक्षात्पृथिव्यास्ततो नो वृष्ट्याऽवत। दिवा चित्तमः
कृण्वन्ति पर्जन्येनोदवाहेन। पृथिवीं यद्बुन्दन्ति। आ यं नरः
सुदानवो ददाशुषे दिवः कोशमचुच्यवुः। वि पर्जन्याः सृजन्ति

रोदसी अनु धन्वना यन्ति (२१)

वृष्टयः। उदीरयथा मरुतः समुद्रतो यूयं वृष्टिं वर्षयथा पुरीषिणः। न वो दस्त्रा उप दस्यन्ति धेनवः शुभं यातामनु रथा अवृत्सत। सृजा वृष्टिं दिव आद्विः समुद्रं पृण। अजा असि प्रथमजा बलमसि समुद्रियम्। उन्नम्भय पृथिवीं भिन्द्वीदं दिव्यं नभः। उद्रो दिव्यस्य नो देहीशानो वि सृजा दृतिम्। ये देवा दिविभागा येऽन्तरिक्षभागा ये पृथिविभागाः। त इमं यज्ञमवन्तु त इदं क्षेत्रमा विशन्तु त इदं क्षेत्रमनु वि विशन्तु॥ (२२)

यन्ति देवा विशन्ति॥

[८]

मारुतमसि मरुतामोज इति कृष्णं वासः कृष्णतूषं परि धत्त एतद्वै वृष्ट्यै रूपं सरूप एव भूत्वा पर्जन्यं वर्षयति रमयत मरुतः श्येनमायिनमिति पश्चाद्वातं प्रति मीवति पुरोवातमेव जनयति वर्षस्यावरुद्धौ वातनामानि जुहोति वायुर्वै वृष्ट्या ईशे वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्षयत्यष्टौ (२३)

जुहोति चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव वृष्टिः सम्प्र च्यावयति कृष्णाजिने सं यौति हविरेवाकरन्तर्वेदि सं यौत्यवरुद्धौ यतीनामद्यमानानां शीरूपाणि परापतन्ते खर्जूरा अभवन्तेषां रस ऊर्ध्वोऽपतत्तानि करीराण्यभवन्त्सौम्यानि वै करीराणि सौम्या खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति

यत्करीराणि भवन्ति (२४)

सौम्ययैवाऽऽहुत्या दिवो वृष्टिमव रुन्धे मधुषा सं यौत्यपां
वा एष ओषधीनां रसो यन्मध्वद्ध्य एवौषधीभ्यो वर्षत्यथो
अद्ध्य एवौषधीभ्यो वृष्टिं नि नयति मान्दा वाशा इति सं
यौति नामधेयैरेवैना अच्छैत्यथो यथा ब्रूयादसावेहीत्येवमेवैना
नामधेयैरा (२५)

च्यावयति वृष्णो अश्वस्य सुन्दानमसि वृष्ट्यै त्वोप नह्यामीत्याह
वृषा वा अश्वो वृषा पर्जन्यः कृष्ण इव खलु वै भूत्वा वर्षति
रूपेणैवैनं समर्धयति वर्षस्यावरुद्धौ ॥ (२६)

अष्टौ भवन्ति नामधेयैरेकात्रिंशच्च ॥ [९]

देवा वसव्या देवाः शर्मण्या देवाः सपीतय इत्या बभ्राति
देवताभिरेवान्वहं वृष्टिमिच्छति यदि वर्षेत्तावत्येव होतव्यं यदि न
वर्षेच्छो भूते हविर्निर्वपेदहोरात्रे वै मित्रावरुणावहोरात्राभ्यां खलु
वै पर्जन्यो वर्षति नक्तं वा हि दिवा वा वर्षति मित्रावरुणावेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा - (२७)

अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं वर्षयतोऽग्नये धामच्छदे पुरोडाशमष्टा-
कपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं सौर्यमेककपालमग्निर्वा इतो
वृष्टिमुदीरयति मरुतः सृष्टां नयन्ति यदा खलु वा असावादित्यो
न्यङ्गश्मिभिः पर्यावर्ततेऽथ वर्षति धामच्छदिव खलु वै भूत्वा

वर्षत्येता वै देवता वृष्ट्या ईशते ता एव स्वेन भागधेयेनोप धावति
ता - (२८)

एवास्मै पर्जन्यं वर्षयन्त्युतावर्षिष्यन्वर्षत्येव सृजा
वृष्टिं दिव आद्भिः समुद्रं पृणेत्याहेमाश्चैवामूश्चापः समर्धयत्यथो
आभिरेवामूरच्छैत्यजा असि प्रथमजा बलमसि समुद्रियमित्याह
यथायजुरेवैतदुन्नम्भय पृथिवीमिति वर्षाह्वा जुहोत्येषा वा
ओषधीनां वृष्टिवनिस्तयैव वृष्टिमा च्यावयति ये देवा दिविभागा
इति कृष्णाजिनमव धूनीतीम एवास्मै लोकाः प्रीता अभीष्टा
भवन्ति॥ (२९)

अस्मै धावति ता वा एकविंशतिश्च॥ [१०]

सर्वाणि छन्दांस्येतस्यामिष्ट्यामनूच्यानीत्याहुस्त्रिष्टुभो वा
एतद्वीर्यं यत्कुदुष्णिहा जगत्यै यदुष्णिहककुभावन्वाह तेनैव
सर्वाणि छन्दांस्येवं रुन्धे गायत्री वा एषा यदुष्णिहा यानि
चत्वार्यध्यक्षराणि चतुष्पाद एव ते पशवो यथा पुरोडाशे
पुरोडाशोऽध्येवमेव तद्यद्व्यध्यक्षराणि यज्जगत्या (३०)

परिदध्यादन्तं यज्ञं गमयेत्त्रिष्टुभा परि दधातीन्द्रियं वै वीर्यं
त्रिष्टुगिन्द्रिय एव वीर्यं यज्ञं प्रतिष्ठापयति नान्तं गमयत्यग्ने त्री ते
वाजिना त्री षधस्थेति त्रिवत्या परि दधाति सरूपत्वाय सर्वो वा एष
यज्ञो यत्रैधातवीयं कामायकामाय प्र युज्यते सर्वेभ्यो हि कामेभ्यो

यज्ञः प्रयुज्यते त्रैधातवीर्येन यजेताभिचरन्त्सर्वो वा - (३१)

एष यज्ञो यत्रैधातवीयः सर्वेणैवेन यज्ञेनाभि चरति स्तृणुत
एवेनमेतयैव यजेताभिचर्यमाणः सर्वो वा एष यज्ञो यत्रैधातवीयः
सर्वेणैव यज्ञेन यजते नैनमभिचरन्त्स्तृणुत एतयैव यजेत सहस्रेण
यक्ष्यमाणः प्रजातमेवेनद्वदात्येतयैव यजेत सहस्रेणेजानोऽन्तं वा
एष पशूनां गच्छति (३२)

यः सहस्रेण यजते प्रजापतिः खलु वै पशूनसृजत ताः
स्रैधातवीर्येनैवासृजत य एवं विद्वाः स्रैधातवीर्येन पशुकामो यजते
यस्मादेव योनैः प्रजापतिः पशूनसृजत तस्मादेवेनान्त्सृजत
उपैनमुत्तरः सहस्रं नमति देवताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते यो यक्ष्य
इत्युक्त्वा न यजते त्रैधातवीर्येन यजेत सर्वो वा एष यज्ञो - (३३)

यत्रैधातवीयः सर्वेणैव यज्ञेन यजते न देवताभ्य आ वृश्च्यते
द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयश्चतुष्कपालास्त्रिः षमृद्धत्वाय
त्रयः पुरोडाशा भवन्ति त्रय इमे लोका एषां लोकानामास्या
उत्तरउत्तरो ज्यायान्भवत्येवमिव हीमे लोका यवमयो मध्य एतद्वा
अन्तरिक्षस्य रूपः समृद्धौ सर्वेषामभिगमयन्नव द्यत्यछम्बद्वारः
हिरण्यं ददाति तेज एवा- (३४)

व रुन्धे तार्प्यं ददाति पशूनेवाव रुन्धे धेनुं ददात्याशिष एवाव
रुन्धे साम्नो वा एष वर्णो यद्विरण्यं यजुषां तार्प्यमुक्थामदानां

धेनुरेतानेव सर्वान् वर्णानव रुन्धे॥ (३५)

जगत्याऽभिचरन्धसर्वो वै गच्छति यज्ञस्तेजं एव त्रिंशच्च॥ [११]

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्रं उपहवमैच्छत्
तं नोपाह्वयत् पुत्रं मैवधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा
प्रासहा सोममपिबत्तस्य यदत्यशिष्यत् तत्त्वष्टाहवनीयमुप
प्रावर्तयत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति स यावदूर्ध्वः पराविध्यति तावति
स्वयमेव व्यरमत् यदि वा तावत्प्रवण- (३६)

मासीद्यदि वा तावदध्यग्रेरासीत्स सम्भवंन्नग्रीषोमावभि
समभवत्स इषुमात्रमिषुमात्रं विष्वङ्बुर्वधत् स इमाल्लोकानवृणोद्य-
दिमाल्लोकानवृणोत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं तस्मादिन्द्रोऽबिभेदपि त्वष्टा
तस्मै त्वष्टा वज्रमसिञ्चत्तपो वै स वज्रं आसीत्तमुद्यन्तुं नाशक्रोदथ
वै तर्हि विष्णु- (३७)

रन्या देवतासीत्सोऽब्रवीद्विष्णवेहीदमा हरिष्यावो
येनायमिदमिति स विष्णुस्त्रेधात्मानं वि न्यधत्त पृथिव्यां
तृतीयमन्तरिक्षे तृतीयं दिवि तृतीयमभिपर्यावर्ताद्यबिभेद्यत्पृथिव्यां
तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्ण्वनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्र
हारस्ति वा इदं (३८)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यंगृह्णादधा
मेति तद्विष्णवेति प्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं

दधात्विति यदन्तरिक्षे तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्ण्वनुस्थितः
सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं (३९)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत्
तत्प्रत्यगृह्णाद् द्विर्माधा इति तद्विष्णवेति प्रायच्छत्तद्विष्णुः
प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्र इन्द्रियं दधात्विति यद्विवि तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो
वज्रमुदयच्छद्विष्ण्वनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्र हार्येनाह- (४०)

मिदमस्मि तत्ते प्र दास्यामीति त्वी (३) इत्यब्रवीत्सन्धान्तु
सं दधावहै त्वामेव प्र विशानीति यन्मां प्रविशेः किं मां भुञ्ज्या
इत्यब्रवीत् त्वामेवेन्धीय तव भोगाय त्वां प्र विशेयमित्यब्रवीत्तं वृत्रः
प्राविशदुदरं वै वृत्रः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो य - (४१)

एवं वेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यं तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यगृह्णात्
त्रिर्माधा इति तद्विष्णवेति प्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्र
इन्द्रियं दधात्विति यत् त्रिः प्रायच्छत् त्रिः प्रत्यगृह्णात्तत्
त्रिधातोऽस्त्रिधातुत्वं यद्विष्णुरन्वतिष्ठत् विष्णवेति प्रायच्छत्तस्मादैन्द्रा-
वैष्णवः हविर्भवति यद्वा इदं किं च तदस्मै तत्प्रायच्छद्वचः सामानि
यजूंषि सहस्रं वा अस्मै तत्प्रायच्छत्तस्मात्सहस्रदक्षिणम्॥ (४२)

प्रवृणं विष्णुर्वा इदमिदमहं यो भवत्येकविंशतिश्च॥ [१२]

देवा वै राज्ञ्याञ्जायमानादबिभयुस्तमन्तरेव सन्तं
दाम्नापौम्भन्त्स वा एषोऽपौब्धो जायते यद्राज्ञ्यो यद्वा एषो-

ऽनपोब्धो जायेत वृत्रान्ध्रश्चरेद्यं कामयेत राजन्यमनपोब्धो जायेत
 वृत्रान्ध्रश्चरेदिति तस्मा एतमैन्द्राबारहस्पत्यं चरुं निर्वपेदैन्द्रो वै
 राजन्यो ब्रह्म बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवेनं दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति हिरण्मयं
 दाम् दक्षिणा साक्षादेवेनं दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति॥ (४३)

एतं द्वादश च॥ [१३]

नवोनवो भवति जायमानोऽह्ना केतुरुषसामेत्यग्रे। भागं
 देवेभ्यो वि दधात्यायन् चन्द्रमास्तिरति दीर्घमायुः। यमादित्या
 अशुमाप्याययन्ति यमक्षितमक्षितयः पिबन्ति। तेन नो
 राजा वरुणो बृहस्पतिराप्याययन्तु भुवनस्य गोपाः। प्राच्यां
 दिशि त्वमिन्द्रासि राजोतोदीच्यां वृत्रहन्वृत्रहाऽसि। यत्र यन्ति
 स्रोत्यास्त- (४४)

जितं ते दक्षिणतो वृषभ एधि हव्यः। इन्द्रो जयाति न परां
 जयाता अधिराजो राजसु राजयाति। विश्वा हि भूयाः पृतना
 अभिष्टीरुपसद्यो नमस्यो यथासत्। अस्येदेव प्र रिरिचे महित्वं
 दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात्। स्वराडिन्द्रो दम् आ विश्वगूर्तः
 स्वरिरमत्रो ववक्षे रणाय। अभि त्वां शूर नोनुमोऽदुग्धा इव धेनवः।
 ईशान- (४५)

मस्य जगतः सुवर्दशमीशानमिन्द्र तस्थुषः। त्वामिद्धि
 हवामहे साता वाजस्य कारवः। त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां

काष्ठास्वर्वतः। यद्वाव इन्द्र ते शतं शतं भूमीरुत स्युः। न त्वा वज्रिन्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी। पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वा यं ते सुषाव हर्यश्वाद्विः। (४६)

सोतुर्बाहुभ्यां सुयतो नार्वा। रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। उदग्ने शुचयस्तव वि ज्योतिषोदु त्यं जातवेदसं सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य। शोचिष्केशं विचक्षण। चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषः (४७)

श्च। विश्वे देवा ऋतावृधं ऋतुभिर्हवनश्रुतः। जुषन्तां युज्यं पयः। विश्वे देवाः शृणुतेमं हवं मे ये अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष। ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वम्॥ (४८)

देवा मनुष्या देवासुरा अब्रुवन्देवासुरास्तेषां ज्ञायत्री प्रजापतिस्ता यत्राग्ने गोभिश्चित्रयां मारुतन्देवां वसव्या अग्ने मारुतमिति देवां वसव्या देवाः शर्मण्यास्त्वष्टां हुतपुत्रो देवा वै राजन्यान्नवौनवृश्चतुर्दश॥ [१४]

[देवा मनुष्याः प्रजां पशून्देवां वसव्याः परिदध्यादिदमस्यष्टाचत्वारिंशत्॥ 48॥ देवा मनुष्यां मादयध्वम्॥]

तदीशानमद्रिस्तस्थुषस्त्रिंशच्च॥ [१५]

विश्वरूपस्त्वष्टेन्द्रं वृत्रम्रह्मवादिनः स त्वे नासौमयाज्येष वै दैवस्थो देवा वै नर्वि नायज्ञोऽग्नें महात्रीन्निर्वीतमायुष्टे द्वादश॥ [१६] [विश्वरूपो नैनं शीतरूरावद्य वसुं पूर्वद्युर्वाजा इत्यग्नें महात्रिर्वीतमुन्या यन्ति चतुःसप्ततिः॥ 74॥ विश्वरूपोऽनु ते दायि॥]

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीत्स्वस्त्रीयोऽसुराणां
 तस्य त्रीणि शीर्षाण्यांसन्धसोमपानं सुरापानमन्नादनं स
 प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमवदत्परोक्षमसुरेभ्यः सर्वस्मै वै प्रत्यक्षं भागं
 वदन्ति यस्मा एव परोक्षं वदन्ति तस्य भाग उदितस्तस्मादिन्द्रो-
 ऽबिभेदीदृङ् वै राष्ट्रं वि पर्यावर्तयतीति तस्य वज्रमादाय
 शीर्षाण्यच्छिनद्यत्सोमपान- (१)

मासीत्स कपिञ्जलोऽभवद्यत्सुरापानं स कलविङ्को
 यदन्नादनं स तित्तिरिस्तस्याञ्जलिना ब्रह्महृत्यामुपागृह्णात्तां
 संवत्सरमबिभस्तं भूतान्यभ्यक्रोशन्ब्रह्महन्निति स पृथिवीमुपासीद-
 दस्यै ब्रह्महृत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णाणेति साऽब्रवीद्वरं वृणै
 खातात्पराभविष्यन्ती मन्ये ततो मा परा भूवमिति पुरा ते (२)

संवत्सरादपि रोहादित्यब्रवीत्तस्मात्पुरा संवत्सरात्पृथिव्यै
 खातमपि रोहति वारंवृतं ह्यस्यै तृतीयं ब्रह्महृत्यायै
 प्रत्यगृह्णात्तत्स्वकृतमिरिणमभवत्तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः स्वकृत
 इरिणे नावं स्येद्ब्रह्महृत्यायै ह्येष वर्णः स वनस्पतीनुपासीददस्यै
 ब्रह्महृत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णातेति तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे वृक्णात् (३)

पराभविष्यन्तो मन्यामहे ततो मा परा भूमेत्याव्रश्चनाद्वो
 भूयाः॑ स उत्तिष्ठानित्यब्रवीत्तस्मादाव्रश्चनाद्वृक्षाणां भूयाः॑ स
 उत्तिष्ठन्ति वारैवृतः॑ ह्येषां तृतीयं ब्रह्महृत्यायै प्रत्यगृह्णन्त्स
 निर्यासोऽभवत्तस्मान्निर्यासस्य नाशय ब्रह्महृत्यायै ह्येष वर्णोऽथो
 खलु य एव लोहितो यो वाऽऽव्रश्चनान्निर्येषति तस्य नाऽऽशयं (४)

काममन्यस्य स स्त्रीषः॑ सादमुपासीददस्यै ब्रह्महृत्यायै तृतीयं
 प्रति गृह्णीतेति ता अब्रुवन्वरं वृणामहा ऋत्विष्यात्प्रजां विन्दामहे
 काममा विजनितोः सम्भवामेति तस्मादृत्विष्याच्छ्रियः प्रजां
 विन्दन्ते काममा विजनितोः सम्भवन्ति वारैवृतः॑ ह्यासां तृतीयं
 ब्रह्महृत्यायै प्रत्यगृह्णन्त्सा मलवद्वासामभवत्तस्मान्मलवद्वाससा
 न सं वदेत् (५)

न सुहाऽऽसीत् नास्या अन्नमद्याद्वह्महृत्यायै ह्येषा वर्णं
 प्रतिमुच्याऽऽस्तेऽथो खल्वाहुरभ्यञ्जनं वाव स्त्रिया अन्नमभ्यञ्जनमेव
 न प्रतिगृह्यं काममन्यदिति यां मलवद्वाससः॑ सम्भवन्ति यस्ततो
 जायते सोऽभिषुस्तो यामरण्ये तस्यै स्तेनो यां पराचीं तस्यै
 हीतमुख्यपगल्भो या स्नाति तस्या अप्सु मारुको या- (६)

ऽभ्यङ्गे तस्यै दुश्कर्मा या प्रलिखते तस्यै खलतिरपमारी या-
 ऽऽङ्गे तस्यै काणो या दतो धावते तस्यै श्यावदन् या नखानि
 निकृन्तते तस्यै कुनखी या कृणत्ति तस्यै क्लीबो या रञ्जुः॑ सृजति

तस्या॑ उ॒द्वन्धु॑को॒ या पु॒र्णेन॒ पिब॑ति॒ तस्या॑ उ॒न्मादु॑को॒ या ख॒र्वेण॒
पिब॑ति॒ तस्यै॑ ख॒र्वस्ति॒स्रो रात्री॑र्त्र॒तं च॑रेदञ्जलिना॑ वा॒ पिबे॒दख॑र्वेण
वा॒ पात्रे॑ण प्र॒जायै॑ गोपी॒थाय॑॥ (७)

यथसोमपानन्ते वृक्णात्तस्य नाशयं वदेत् मारुको याऽखर्वेण वा त्रीणि च॥ [१]

त्वष्टा॑ ह॒तपु॑त्रो वीन्द्रः॑ सोम॒माह॑र॒त्तस्मिन्निन्द्र॑ उप॒हव॑मैच्छ॒त
तं नोपा॑ह्वय॒त पु॒त्रं मे॑ऽवधी॒रिति॑ स य॑ज्ञवेश॒सं कृ॒त्वा
प्रा॒सहा॒ सोम॑मपिब॒त्तस्य॑ यद॒त्यशि॑ष्य॒त तत्त्वष्टा॑हव॒नीय॑मुप॒
प्राव॑र्तय॒थ्स्वाहेन्द्र॑शत्रुर्वर्ध॒स्वेति॑ यदव॑र्तय॒त्तद्वृ॒त्रस्य॑ वृ॒त्रत्वं
यदब्र॑वी॒थ्स्वाहेन्द्र॑शत्रुर्वर्ध॒स्वेति॑ तस्मा॑द॒स्ये- (८)

न्द्रः॑ शत्रु॑रभव॒त्स सम्भ॑व॒न्नग्री॒षोमा॑व॒भि सम॑भव॒त्स
इ॒षुमा॑त्रमि॒षुमा॑त्रं विष्व॑ङ्क॒वर्ध॑त॒ स इ॒माँल्लो॒कान॑वृ॒णोद् यदि॑माँल्लो॒का-
न॑वृ॒णोत् तद्वृ॒त्रस्य॑ वृ॒त्रत्वं तस्मा॑दिन्द्रो॒ऽबिभे॑त्स प्र॒जाप॑तिमुपा॒-
धाव॑च्छ॒त्रुर्मे॑ऽज॒नीति॑ तस्मै॑ वज्रः॑ सि॒त्क्वा प्राय॑च्छ॒देते॑न॒ ज॒हीति॑
तेना॒भ्याय॑त॒ ताव॑ब्रूताम॒ग्रीषो॑मौ मा (९)

प्र हा॑रावमन्तः स्व॒ इति॑ मम॒ वै युव॑ः स्थ॒ इत्य॑ब्रवीन्माम॒भ्ये-
त॒मिति॑ तौ भा॑ग॒धेय॑मैच्छेतां॒ ताभ्या॑मे॒तम॑ग्रीषोमीय॒मेका॑दशकपालं
पूर्णा॑मा॒से प्राय॑च्छ॒त्ताव॑ब्रूताम॒भि सन्द॑ष्टौ वै स्वो॒ न श॑क्नुव॒ ऐतु॑मिति॒
स इन्द्र॑ आ॒त्मनः॑ शी॒तरू॒राव॑जनय॒त्तच्छी॑तरू॒रयो॒र्जन्म॒ य ए॒वः
शी॒तरू॒रयो॒र्जन्म॒ वेद॑ (१०)

नैनं शीतरूरो हतस्ताभ्यामेनमभ्यनयत् तस्माञ्ज्जभ्यमा-
नादग्नीषोमौ निरक्रामतां प्राणापानौ वा एनं तदजहितां प्राणो
वै दक्षोऽपानः क्रतुस्तस्माञ्ज्जभ्यमानो ब्रूयान्मयि दक्षक्रतू इति
प्राणापानावेवात्मन्धत्ते सर्वमायुरेति स देवता वृत्रान्निरूह्य वार्त्रघ्नं
हविः पूर्णमासे निरवपद् घ्नन्ति वा एनं पूर्णमास आ- (११)

ऽमावास्यायां प्याययन्ति तस्माद्वार्त्रघ्नी पूर्णमासे-
ऽनूच्येते वृधन्वती अमावास्यायां तथ्सुस्थाप्य वार्त्रघ्नं
हविर्वज्रमादाय पुनरभ्यायत् ते अब्रूतां द्यावापृथिवी मा प्र
हारावयोर्वै श्रित इति ते अब्रूतां वरं वृणावहै नक्षत्रविहिता-
ऽहमसानीत्यसावब्रवीच्चित्रविहिताऽहमितीयं तस्मान्नक्षत्रविहिता-
ऽसौ चित्रविहितेयं य एवं द्यावापृथिव्योर्- (१२)

वरं वेदैर्न वरो गच्छति स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो
वृत्रमहन्ते देवा वृत्रं हत्वाऽग्नीषोमावब्रुवन् हव्यं नो वहतमिति
तावब्रूतामपतेजसौ वै त्यौ वृत्रे वै त्ययोस्तेज इति तै-
ऽब्रुवन्क इदमच्छेतीति गौरित्यब्रुवन्गौर्वाव सर्वस्य मित्रमिति
साऽब्रवीद् (१३)

वरं वृणौ मय्येव सतोभयेन भुनजाध्वा इति तद्वीराहरत्तस्माद्भविं
सतोभयेन भुञ्जत एतद्वा अग्नेस्तेजो यद् घृतमेतथ्सोमस्य यत्पयो
य एवमग्नीषोमयोस्तेजो वेदं तेजस्यैव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति

किं देवत्यं पौर्णमासमिति प्राजापत्यमिति ब्रूयत्तेनेन्द्रं ज्येष्ठं पुत्रं
निरवासाययदिति तस्माज्ज्येष्ठं पुत्रं धनेन निरवासाययन्ति॥ (१४)

अस्य मा वेदा द्यावापृथिव्योरब्रवीदिति तस्माच्चत्वारि च॥ [२]

इन्द्रं वृत्रं जघ्निवाः सम्मृधोऽभि प्रावेपन्तु स एतं वैमृधं
पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यमपश्यत्तं निरवपत्तेन वै स मृधोऽपाहत
यद्वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति मृधं एव तेन यजमानोऽप
हत इन्द्रो वृत्रं हत्वा देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्यार्ध्यत स
एतमाग्नेयमष्टाकपालममावास्यायामपश्यदैन्द्रं दधि (१५)

तन्निरवपत्तेन वै स देवताश्चेन्द्रियं चावारुन्धु यदाग्नेयो-
ऽष्टाकपालोऽमावास्यायां भवत्यैन्द्रं दधि देवताश्चैव तेनैन्द्रियं च
यजमानोऽव रुन्धु इन्द्रस्य वृत्रं जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यं पृथिवीमनु
व्याच्छ्रुत्तदोषधयो वीरुधोऽभवन्त्स प्रजापतिमुपाधावद्वृत्रं मे जघ्नुष
इन्द्रियं वीर्यं (१६)

पृथिवीमनु व्यारुत्तदोषधयो वीरुधोऽभूवन्निति स प्रजा-
पतिः पशूनब्रवीदेतदस्मै सं नयतेति तत्पशव ओषधीभ्यो-
ऽध्यात्मन्त्समनयन्तत्प्रत्यदुहन् यत्समनयन्तत्सान्नाय्यस्य
सान्नाय्यत्वं यत्प्रत्यदुहन्तत्प्रतिधुषः प्रतिधुक्कः समनैषुः प्रत्यधुक्षत्र
तु मयि श्रयत इत्यब्रवीदेतदस्मै (१७)

शृतं कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै शृतमकुर्वन्निन्द्रियं वावास्मिन्वीर्यं

तदश्रयन्तच्छृतस्य शृतत्वः समनैषुः प्रत्यधुक्षञ्छृतमक्रुन्न
 तु मां धिनोतीत्यब्रवीदेतदस्मै दधिं कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै
 दध्यकुर्वन्तदेनमधिनोत्तद्दध्नो दधित्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति दध्नः
 पूर्वस्यावदेयं (१८)

दधि हि पूर्वं क्रियत इत्यनादृत्य तच्छृतस्यैव पूर्वस्याऽव
 द्येदिन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यः श्रित्वा दध्नोपरिष्ठाद्धिनोति यथापूर्वमुपैति
 यत्पूतीकैर्वा पर्णवल्कैर्वा तश्चाथ्सौम्यं तद्यत्कलै राक्षसं
 तद्यत्तण्डुलैर्वैश्वदेवं तद्यदातश्चनेन मानुषं तद्यद्दध्ना तथ्सेन्द्रं
 दध्ना तनक्ति (१९)

सेन्द्रत्वायाग्निहोत्रोच्छेषणमुभ्यातनक्ति यज्ञस्य सन्तत्या इन्द्रो
 वृत्रं हत्वा परां परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानस्तं देवताः
 प्रेषमैच्छन्सोऽब्रवीत्प्रजापतिर्यः प्रथमोऽनुविन्दति तस्य प्रथमं
 भागधेयमिति तं पितरोऽन्विन्दन्तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते
 सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छत्तं देवा अभि समगच्छन्ताऽमा वै
 नो - (२०)

ऽद्य वसुं वसतीतीन्द्रो हि देवानां वसु तदमावास्याया
 अमावास्यत्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं देवत्यः सान्नाय्यमिति
 वैश्वदेवमिति ब्रूयाद्विश्वे हि तद्देवा भागधेयमभि समगच्छन्तेत्यथो
 खल्वैन्द्रमित्येव ब्रूयादिन्द्रं वाव ते तद्विषज्यन्तोऽभि

समंगच्छन्तेति॥ (२१)

दधि मे जघ्नुषं इन्द्रियं वीर्यमित्यब्रवीदेतदस्मा अवदेयन्तनक्ति नो द्विचत्वारिंशच्च॥—[३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै दर्शपूर्णमासौ यजेत य
एनौ सेन्द्रौ यजेतेति वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति तेन
पूर्णमासः सेन्द्र ऐन्द्रं दध्यमावास्यायां तेनामावास्यां सेन्द्रा य
एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजेते सेन्द्रावैवैनौ यजते श्वःश्वोऽस्मा
ईजानाय वसीयो भवति देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत
ते देवा एता- (२२)

मिष्टिमपश्यन्नाग्रावैष्णवमेकादशकपालं सरस्वत्यै चरुं
सरस्वते चरुं तां पौर्णमासं स॒ऽस्थाप्यानु निरंवपन्ततो
देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स पौर्णमासं
स॒ऽस्थाप्यैतामिष्टिमानु निर्वपेत्पौर्णमासेनैव वज्रं भ्रातृव्याय
प्रहृत्याऽऽग्रावैष्णवेन देवतांश्च यज्ञं च भ्रातृव्यस्य वृद्धे
मिथुनान्पशून्सारस्वताभ्यां यावदेवास्यास्ति तथ (२३)

सर्वं वृद्धे पौर्णमासीमेव यजेत भ्रातृव्यवान्नामावास्यां हत्वा
भ्रातृव्यं नाप्याययति साकं प्रस्थायीयेन यजेत पशुकामो यस्मै
वा अल्पेनाऽऽहरन्ति नाऽऽत्मना तृप्यति नान्यस्मै ददाति यस्मै
महता तृप्यत्यात्मना ददात्यन्यस्मै महता पूर्णं होतव्यं तृप्त
एवेनमिन्द्रः प्रजयां पशुभिस्तर्पयति दारुपात्रेण जुहोति न हि

मृन्मयमाहुतिमानश औदुम्बरं (२४)

भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्क्पशव ऊर्जेवास्मा ऊर्जं पशूनव
रुन्धे नागतश्रीर्महेन्द्रं यजेत त्रयो वै गतश्रियः शुश्रुवान्ग्रामणी
राजन्यस्तेषां महेन्द्रो देवता यो वै स्वां देवतामतिरयजेते प्र स्वायै
देवतायै च्यवते न परां प्राप्नोति पापीयान्भवति संवत्सरमिन्द्रं
यजेत संवत्सरः हि व्रतं नाति स्वै- (२५)

वैनं देवतेज्यमाना भूत्या इन्द्रे वसीयान्भवति संवत्सरस्य
परस्तादग्र्ये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्संवत्सरमेवैनं
वृत्रं जघ्निवाः समग्निर्व्रतपतिर्व्रतमा लम्भयति ततोऽधि कामं
यजेत॥ (२६)

एतान्तदौदुम्बरं स्वा त्रिंशच्च॥ [४]

नासौमयाजी सं नयेदनागतं वा एतस्य पयो योऽसौमयाजी
यदसौमयाजी सन्नयेत्परिमोष एव सोऽनृतं करोत्यथो परैव सिच्यते
सोमयाज्येव सं नयेत्पयो वै सोमः पयः सान्नाय्यं पयसैव पयं
आत्मन्धत्ते वि वा एतं प्रजयां पशुभिरर्धयति वर्धयत्यस्य भ्रातृव्यं
यस्य हविर्निरुप्तं पुरस्ताच्चन्द्रमा - (२७)

अभ्युदेति त्रेधा तण्डुलान् वि भजेद्ये मध्यमाः स्युस्तान्ग्रये
दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं कुर्याद्ये स्थविष्ठास्तानिन्द्राय प्रदात्रे
दधःश्चरुं येऽणिष्ठास्तान् विष्णवे शिपिविष्टाय शृते चरुमग्निरेवास्मै

प्रजां प्रज्जनयति वृद्धामिन्द्रः प्र यच्छति यज्ञो वै विष्णुः पशवः
शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति न द्वे (२८)

यजेत यत्पूर्वया सम्प्रति यजेतोत्तरया छम्बद्गुर्याद्यदुत्तरया
सम्प्रति यजेत पूर्वया छम्बद्गुर्यान्नेष्टिर्भवति न यज्ञस्तदनु
हीतमुख्यपगल्भो जायत एकामेव यजेत प्रगल्भोऽस्य जायते-
ऽनादृत्य तद्वै एव यजेत यज्ञमुखमेव पूर्वयाऽऽलभते यजेत उत्तरया
देवता एव पूर्वयाऽवरुन्ध इन्द्रियमुत्तरया देवलोकमेव (२९)

पूर्वयाऽभिजयति मनुष्यलोकमुत्तरया भूयसो यज्ञक्रतूनुपैत्येषा
वै सुमना नामेष्टिर्यमद्येजानं पश्चाच्चन्द्रमा अभ्युदेत्यस्मिन्नेवास्मै
लोकेऽर्धुकं भवति दाक्षायणयज्ञेन सुवर्गकामो यजेत पूर्णमासे
सं नयेन्मैत्रावरुण्याऽऽमिक्षयाऽमावास्यायां यजेत पूर्णमासे
वै देवानां सुतस्तेषामेतमर्धमासं प्रसुतस्तेषां मैत्रावरुणी
वशाऽमावास्यायामनूबन्ध्या यत् (३०)

पूर्वेद्युर्यजते वेदिमेव तत्करोति यद्वत्सानपाकरोति
सदोहविधाने एव सम्मिनोति यद्यजते देवैरेव सुत्यां सम्पादयति
स एतमर्धमासं सधमाद देवैः सोमं पिबति यन्मैत्रावरुण्याऽ-
ऽमिक्षयाऽमावास्यायां यजते यैवासौ देवानां वशाऽनूबन्ध्या सो
एवैषैतस्य साक्षाद्वा एष देवानभ्यारोहति य एषां यज्ञ- (३१)

मभ्यारोहति यथा खलु वै श्रेयान्भ्यारूढः कामयते तथा
 करोति यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति सदृङ्
 व्यावृत्काम एतेन यज्ञेन यजेत क्षुरपविर्ह्येष यज्ञस्ताजक्पुण्यो
 वा भवति प्र वा मीयते तस्यैतद्वृतं नानृतं वदेन्न मा॑ समश्रीयान्न
 स्त्रियमुपेयान्नास्य पल्पूलनेन वासः पल्पूलयेयुरेतद्धि देवाः सर्वं न
 कुर्वन्ति॥ (३२)

चन्द्रमा द्वे देवलोकमेव यद्यज्ञं पल्पूलयेयुः षट्॥ [५]

एष वै देवर्थो यद्वर्शपूर्णमासौ यो दर्वशपूर्णमासाविद्धा
 सोमेन यजते रथस्पष्ट एवावसाने वरे देवानामव स्यत्येतानि
 वा अङ्गापरू॑षि संवत्सरस्य यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं
 विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजतेऽङ्गापरू॑ष्येव संवत्सरस्य प्रति
 दधात्येते वै संवत्सरस्य चक्षुषी यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं
 विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते ताभ्यामेव सुवर्गं लोकमनु पश्य- (३३)

त्येषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं
 विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते देवानामेव विक्रान्तिमनु वि क्रमत एष
 वै देवयानः पन्था यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ
 यजते य एव देवयानः पन्थास्त॑ समा रोहत्येतौ वै देवाना॑
 हरी यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते यावेव
 देवाना॑ हरी ताभ्या- (३४)

मेवैभ्यो हव्यं वहत्येतद्वै देवानामास्यं यद्वर्शपूर्णमासौ
 य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते साक्षादेव देवानामास्यं
 जुहोत्येष वै हविर्धानी यो दर्शपूर्णमासयाजी सायं प्रातरग्निहोत्रं
 जुहोति यजते दर्शपूर्णमासावहरहरहविर्धानिनाः सुतो य एवं
 विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते हविर्धान्यस्मीति सर्वमेवास्यं बर्हिष्यं
 दत्तं भवति देवा वा अहर्- (३५)

यज्ञियं नाविन्दन्ते दर्शपूर्णमासावपुनन्तौ वा एतौ पूतौ
 मेध्यौ यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते
 पूतावेवैनौ मेध्यौ यजते नामावास्यायां च पौर्णमास्यां च
 स्त्रियमुपेयाद्यदुपेयान्निरिन्द्रियः स्यात्सोमस्य वै राज्ञोऽर्धमासस्य
 रात्रयः पत्नय आसन्तासाममावास्यां च पौर्णमासीं च नोपैत् (३६)

ते एनमभि समनह्येतां तं यक्ष्मं आर्च्छुद्राजानं यक्ष्मं
 आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म यत्पापीयानभवत्तत्पापयक्ष्मस्य
 यज्ञायाभ्यामविन्दत्तज्ञायेन्यस्य य एवमेतेषां यक्ष्माणां जन्म वेद
 नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एते एव नमस्यन्नुपाधावत्ते अब्रूतां वरं
 वृणावहा आवं देवानां भागधे असावा (३७)

ऽऽवदधि देवा इज्यान्ता इति तस्मात्सदृशीनाः
 रात्रीणाममावास्यायां च पौर्णमास्यां च देवा इज्यन्त एते
 हि देवानां भागधे भागधा अस्मै मनुष्या भवन्ति य एवं वेद
 भूतानि क्षुधमघ्नन्त्सद्यो मनुष्या अर्धमासे देवा मासि पितरः

संवत्सरे वनस्पतयस्तस्मादहरहर्मनुष्या अशनमिच्छन्तेऽर्धमासे
 देवा इज्यन्ते मासि पितृभ्यः क्रियते संवत्सरे वनस्पतयः फलं
 गृह्णन्ति य एवं वेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यम्॥ (३८)

पश्यति ताभ्यामहरैदसाव फलं सुत च॥ [६]

देवा वै नर्चि न यजुष्यश्रयन्त ते सामन्नेवाश्रयन्त हिं करोति
 सामैवाकर्हिं करोति यत्रैव देवा अश्रयन्त तत एवैनान्प्र युङ्क्ते हिं
 करोति वाच एवैष योगो हिं करोति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते
 त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां यज्ञस्यैव तद्वत्सं (३९)

नह्यत्यप्रस्रसाय सन्ततमन्वाह प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या
 अथो रक्षसामपहत्यै राथन्तरीं प्रथमामन्वाह राथन्तरो वा अयं
 लोक इममेव लोकमभि जयति त्रिविं गृह्णाति त्रयं इमे लोका
 इमानेव लोकानभि जयति बारहतीमुत्तमामन्वाह बारहतो वा असौ
 लोकोऽमुमेव लोकमभि जयति प्र वो - (४०)

वाजा इत्यनिरुक्तां प्राजापत्यामन्वाह यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेव
 प्रजापतिमा रभते प्र वो वाजा इत्यन्वाहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे
 प्र वो वाजा इत्यन्वाह तस्मात्प्राचीनं रेतो धीयतेऽग्न आ याहि
 वीतय इत्याह तस्मात्प्रतीचीः प्रजा जायन्ते प्र वो वाजा - (४१)

इत्यन्वाह मासा वै वाजा अर्धमासा अभिद्यवो देवा हविष्मन्तो
 गौर्घृताची यज्ञो देवाञ्जिगाति यजमानः सुम्रयुरिदमसीदमसीत्येव

य॒ज्ञस्य॑ प्रि॒यं धा॒माव॑ रुन्धे॒ यं का॒मये॑त॒ सर्व॑मायु॒रिया॑दिति॒ प्र वो॒
वाजा॒ इति॑ तस्या॒नूच्या॒ग्र आ या॑हि वी॒तय॒ इति॑ सन्त॑त॒मुत्त॑रमर्ध॒र्चमा॑
ल॒भेत॑ (४२)

प्रा॒णेनै॒वास्या॑पा॒नं दा॑धार॒ सर्व॑मायु॒रेति॑ यो वा अ॒र॒न्निः
सा॒मिधे॑नीनां॒ वेदा॑र॒त्नावे॒व भ्रातृ॑व्यं कुरु॒तेऽर्ध॑र्चौ सं द॒धात्ये॑ष
वा अ॒र॒न्निः सा॒मिधे॑नीनां॒ य ए॒वं वेदा॑र॒त्नावे॒व भ्रातृ॑व्यं कुरु॒त॒
ऋषे॑र्ऋषे॒र्वा ए॒ता निर्मि॑ता॒ यत्सा॑मिधे॒न्यस्ता॑ यदसं॒युक्ताः॑ स्युः
प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यज॒मानस्य॑ वि ति॒ष्ठेर॒न्नर्ध॑र्चौ स॒न्दधा॑ति सं
यु॒नक्त्ये॒वैना॒स्ता अ॑स्मै सं॒युक्ता॒ अव॑रुद्धाः सर्वा॒माशि॑षं दुहे॥ (४३)

ब॒रुसं वो॑ जायन्ते॒ प्र वो॒ वाजां॑ लभेत दधाति स॒न्दशं॑ च॥ [७]

अय॑ज्ञो वा ए॒ष यो॑ऽसा॒माऽग्र॒ आ या॑हि वी॒तय॒ इत्या॑ह
रथ॑न्तरस्यैष वर्ण॒स्तं त्वां स॒मिद्धि॑र॒ङ्गिर॒ इत्या॑ह वाम॒दे॒व्यस्यै॑ष वर्णो
बृ॒हद॑ग्रे सु॒वीर्य॑मित्या॒ह बृ॒हत॑ ए॒ष वर्णो॑ यदे॒तं तृ॒चम॑न्वाह॒ यज्ञ॑मे॒व
तत्सा॑म॒न्वन्तं॑ करोत्य॒ग्निर॒मुष्मि॑ल्लो॒क आसी॑दादित्यो॒ऽस्मिन्ता॑वि॒मौ
लो॒काव॑शा॒न्ता- (४४)

वास्तां॒ ते दे॒वा अ॑ब्रुव॒न्नेते॒मौ वि पर्यू॑हा॒मेत्य॒ग्र आ या॑हि वी॒तय॒
इत्य॒स्मिँल्लो॒के॑ऽग्निम॑दधुर्बृ॒हद॑ग्रे सु॒वीर्य॑मित्य॒मुष्मि॑ल्लो॒क आ॑दित्यं
ततो॒ वा इ॒मौ लो॒काव॑शा॒म्यतां॑ यदे॒वम॑न्वाहानयो॒र्लो॒कयोः॑ शान्त्यै
शा॒म्यतो॑ऽस्मा इ॒मौ लो॒कौ य ए॒वं वेद॑ पञ्च॒दश॑ सा॒मिधे॑नीरन्वाह॒

पञ्चदश (४५)

वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर औप्यते
तासां त्रीणि च शतानि षष्टिश्चाक्षराणि तावतीः संवत्सरस्य
रात्रयोऽक्षरश एव संवत्सरमाप्नोति नृमेधश्च परुच्छेपश्च
ब्रह्मवाद्यमवदेतामस्मिन्दारावाद्रैऽग्निं जनयाव यतरो नौ
ब्रह्मीयानिति नृमेधोऽभ्यवदत्स धूममजनयत्परुच्छेपोऽभ्यवदत्सो-
ऽग्निमजनयदृष इत्यब्रवीद्- (४६)

यत्समावद्विद्ध कथा त्वमग्निमजीजनो नाहमिति
सामिधेनीनामेवाहं वर्णं वेदेत्यब्रवीद्यद् घृतवत्पदमनूच्यते स
आसां वर्णस्तं त्वां समिद्धिरङ्गिर इत्याह सामिधेनीष्वेव
तज्ज्योतिर्जनयति स्त्रियस्तेन यदृचः स्त्रियस्तेन यद्रायत्रियः
स्त्रियस्तेन यत्सामिधेन्यो वृषेण्वतीमन्वाह (४७)

तेन पुःस्वतीस्तेन सेन्द्रास्तेन मिथुना अग्निर्देवानां दूत
आसीदुशना काव्योऽसुराणां तौ प्रजापतिं प्रश्नमैतां स प्रजा-
पतिरग्निं दूतं वृणीमह इत्यभि पर्यावर्तत ततो देवा अभवन्परासुरा
यस्यैवं विदुषोऽग्निं दूतं वृणीमह इत्यन्वाह भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवत्यध्वरवतीमन्वाह भ्रातृव्यमेवैतया (४८)

ध्वरति शोचिष्केशस्तमीमह इत्याह पवित्रमेवैतद्यजमानमेवै-
तया पवयति समिद्धो अग्न आहुतेत्याह परिधिमेवैतं परि दधात्य-

स्कन्दाय॒ यदत॑ ऊ॒र्ध्वम॑भ्याद॒ध्याद्यथा॑ बहिःपरि॒धि स्कन्द॑ति ता॒दृगे॒व
तत्रयो॒ वा अ॒ग्नयो॑ ह॒व्यवा॑हनो दे॒वानां॑ क॒व्यवा॑हनः पि॒तृणां॑ स॒हर॑क्षा
असु॒राणां॑ त ए॒तर्ह्या॑शंसन्ते॒ मां वरि॑ष्यते॒ मा- (४९)

मिति॑ वृणी॒ध्वः ह॒व्यवा॑हन॒मित्या॑ह॒ य ए॒व दे॒वानां॑ तं वृणी॑त
आ॒र्षेयं॑ वृणी॑ते बन्धो॒रे॒व नैत्यथो॑ सन्त॑त्यै प॒रस्ता॑दर्वाचो॒ वृणी॑ते
तस्मा॑त्प॒रस्ता॑दर्वा॒श्चो मनु॑ष्या॒न्पित॑रोऽनु॒ प्र पि॑पते॥ (५०)

अशान्ता॒वाह॒ पञ्च॑दशा॒ब्रवी॑दन्वा॒हेत॑या॒ वरि॑ष्यते॒ मामेका॑न्न॒त्रिंश॑च्॥ [८]

अग्ने॑ म॒हाः अ॒सीत्या॑ह म॒हान् ह्येष॑ यद॒ग्निर्ब्रा॑ह्म॒णेत्या॑ह
ब्रा॒ह्म॒णो ह्येष॑ भा॒रते॑त्या॒हैष हि दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं भ॑रति दे॒वेद्ध॒ इत्या॑ह
दे॒वा ह्यै॑तमै॒न्ध॒त॒ मन्वि॑द्ध॒ इत्या॑ह॒ मनु॒र्ह्यै॑तमु॒त्त॑रो दे॒वेभ्य॑ ऐ॒न्द्रर्षि॑ष्ठु॒त॒
इत्या॑ह॒र्षयो॒ ह्यै॑तमस्तु॒वन्वि॑प्रा॒नुम॑दित॒ इत्या॑ह॒ (५१)

वि॒प्रा ह्यै॑ते यच्छु॒श्रुवा॑सः॒ कवि॑श॒स्त इत्या॑ह॒ क॒वयो॒ ह्यै॑ते
यच्छु॒श्रुवा॑सो ब्रह्म॑सं॒शित॒ इत्या॑ह॒ ब्रह्म॑सं॒शितो॒ ह्येष॑ घृ॒ताह॑वन॒
इत्या॑ह॒ घृ॒ताहु॑ति॒र्ह्यस्य॑ प्रि॒यत॑मा प्र॒णीर्य॑ज्ञाना॒मित्या॑ह॒ प्र॒णीर्ह्येष॑
य॒ज्ञाना॑ः र॒थीर॑ध्व॒राणा॑मित्या॒हैष हि दे॒वर॑थोऽतू॒र्तो हो॑तेत्या॒ह न
ह्यै॑तं कश्च॒न (५२)

त॑रति॒ तूर्णि॑र॒ह॒व्यवा॑डित्या॒ह स॒र्वः ह्येष॑ त॒र॒त्यास्पा॑त्रं जुहू॒र्दे॒वा॒
ना॒मित्या॑ह जुहू॒र्ह्येष॑ दे॒वानां॑ चम॒सो दे॒वपा॑न॒ इत्या॑ह॒ चम॒सो ह्येष॑

देवपानोऽरा९ इवाग्ने नेमिर्देवाऽस्त्वं परिभूरसीत्याह देवान् ह्येष
परिभूर्यद्वयादा वह देवान्देवयते यजमानायेति भ्रातृव्यमस्मै (५३)

जनयेदा वह देवान् यजमानायेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धय-
त्यग्निमग्ने आ वह सोममा वहेत्याह देवता एव तद्यथापूर्वमुप ह्वयत्
आ चाग्ने देवान् वह सुयजा च यज जातवेद इत्याहाग्निमेव तत्सः
श्यति सोऽस्य सः शितो देवेभ्यो हव्यं वहत्यग्निर्होते- (५४)

त्याहाग्निर्वै देवानाः होता य एव देवानाः होता तं
वृणीते स्मो वयमित्याहाऽऽत्मानमेव सत्त्वं गमयति साधु ते
यजमान देवतेत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते यद्वयाद्योऽग्निः
होतारमवृथा इत्यग्निर्नोभयतो यजमानं परि गृहीयात् प्रमायुकः
स्याद्यजमानदेवत्या वै जुहूर्भ्रातृव्यदेवत्योपभृद्- (५५)

यद्वे इव ब्रूयाद्भ्रातृव्यमस्मै जनयेद् घृतवतीमध्वर्यो सूचमास्य-
स्वेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयति देवायुवमित्याह देवान् ह्येषावति
विश्ववारामित्याह विश्वः ह्येषावतीडामहै देवाः ईडेन्यान्नमस्यामं
नमस्यान् यजाम यज्ञियानित्याह मनुष्या वा ईडेन्याः पितरो
नमस्या देवा यज्ञिया देवता एव तद्यथाभागं यजति॥ (५६)

विप्रांनुमदित् इत्याह चनास्मै होतोपभृद्देवता एव त्रीणि च॥ [९]

त्रीः स्तृचाननु ब्रूयाद्राजन्यस्य त्रयो वा अन्ये राजन्यात्पुरुषा
ब्राह्मणो वैश्यः शूद्रस्तानेवास्मा अनुकान्करोति पञ्चदशानु ब्रूयाद्

राज॒न्य॑स्य पञ्चद॒शो वै रा॑ज॒न्यः स्व ए॒वैन॑ः॒ स्तोमे॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति
 त्रि॒ष्टुभा॑ परि॒ दध्या॑दिन्द्रि॒यं वै त्रि॒ष्टुगिन्द्रि॑यका॒मः खलु॑ वै रा॑ज॒न्यो
 यज॑ते त्रि॒ष्टुभै॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यं परि॑ गृह्णाति॒ यदि॑ का॒मये॑त (५७)

ब्रह्मव॑र्चसमस्त्विति॑ गाय॒त्रिया॑ परि॒ दध्या॑द्ब्रह्मव॑र्चसं॒ वै गा॑य॒त्री
 ब्र॑ह्मव॑र्चसमे॒व भ॑वति सप्तद॒शानु॑ ब्रूया॒द्वैश्य॑स्य सप्तद॒शो वै वैश्यः॑
 स्व ए॒वैन॑ः॒ स्तोमे॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति जग॑त्या॒ परि॒ दध्या॑ज्जाग॑ता॒ वै
 प॒शवः॑ प॒शुका॑मः॒ खलु॑ वै वैश्यो॑ यज॑ते जग॑त्यै॒वास्मै॑ प॒शून्परि॑
 गृह्णा॑त्येक॒विंश॑तिमनु॒ ब्रूया॑त्प्रति॒ष्ठाका॑मस्यैक॒विंशः॑ स्तोमा॑नां
 प्रति॒ष्ठा प्रति॑ष्ठित्यै (५८)

चतु॑र्विंशतिमनु॒ ब्रूया॑द्ब्रह्मव॑र्चसका॒मस्य॑ चतु॑र्विंशत्यक्षरा
 गा॒य॒त्री गा॑य॒त्री ब्र॑ह्मव॑र्चसं गा॒य॒त्रियै॒वास्मै॑ ब्रह्मव॑र्चसमव॒ रुन्धे॑
 त्रि॒ंशत॑मनु॒ ब्रूया॑दन्न॒काम॑स्य त्रि॒ंशद॑क्षरा वि॒राडन्न॑ वि॒राड्विरा॑-
 जै॒वास्मा॑ अ॒न्नाद्य॑मव॒ रुन्धे॑ द्वात्रि॑ंशतमनु॒ ब्रूया॑त्प्रति॒ष्ठाका॑मस्य
 द्वात्रि॑ंशदक्षरानुष्टु॒गनुष्टु॑च्छन्द॒सां प्रति॑ष्ठा प्रति॑ष्ठित्यै षट्त्रि॑ंशतमनु॒
 ब्रूया॑त्प॒शुका॑मस्य॒ षट्त्रि॑ंशदक्षरा बृ॒हती॑ बा॒र्हताः॑ प॒शवो॑
 बृ॒हत्यै॒वास्मै॑ प॒शू- (५९)

नव॑ रुन्धे चतु॑श्चत्वारिंशतमनु॒ ब्रूया॑दिन्द्रि॒यका॑मस्य
 चतु॑श्चत्वारिंशदक्षरा त्रि॒ष्टुगिन्द्रि॑यं त्रि॒ष्टुत्रि॒ष्टुभै॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यम॑व॒
 रुन्धे॑ऽष्टाच॒त्वारि॑ंशतमनु॒ ब्रूया॑त्प॒शुका॑मस्याष्टाच॒त्वारि॑ंशदक्षरा
 जग॑ती जाग॑ताः प॒शवो॑ जग॑त्यै॒वास्मै॑ प॒शून्व॑ रुन्धे सर्वा॑णि

छन्दाः॑स्यनु॑ ब्रूयाद्ब्रुहया॒जिनः॑ सर्वाणि॑ वा ए॒तस्य॑ छन्दाः॑स्यवरु॑द्धानि॒
यो ब॑हुया॒ज्यप॑रिमित॒मनु॑ ब्रूया॒दप॑रिमित॒स्यावरु॑द्ध्यौ ॥ (६०)

कामय॑तु प्रति॑ष्ठित्यै प॒शून्त्सप्त॑च॒त्वारि॑शच्च ॥ [१०]

निर्वी॑तं मनु॒ष्याणां॑ प्राची॒नावी॑तं पि॒तॄणामुप॑वीतं दे॒वानामुप॑
व्यय॑ते दे॒वल॒क्ष्ममे॒व तत्कु॑रुते तिष्ठ॒न्नन्वा॑ह तिष्ठन् ह्याश्रु॑ततरं॒ वद॑ति
तिष्ठ॒न्नन्वा॑ह सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्या॒भिजि॑त्या आसी॒नो यज॑त्य॒स्मिन्ने॒व
लो॒के प्र॑ति तिष्ठति॒ यत्क्रौ॑श्चम॒न्वाहा॑ऽऽसुरं॒ तद्यन्म॒न्द्रं मा॑नुषं
तद्यद॑न्तरा॒ तत्सदे॑वमन्तरा॒नूच्य॑ सदे॒वत्वाय॑ वि॒द्वांसो॑ वै (६१)

पुरा॑ होता॒रोऽभू॒वन्तस्मा॒द्विधृ॑ता अध्वा॒नोऽभू॒वन्न॑ पन्था॒नः
सम॑रुक्षन्नन्तर्वेद्य॒न्यः पादो॑ भव॑ति बहिर्वेद्य॒न्योऽथान्वा॑हाध्व॒नां
विधृ॑त्यै प॒थाम॑स॒रोहा॑याथो भू॒तं चै॒व भवि॑ष्यच्चाव॒ रुन्धे॒
ऽथो॑ परि॑मितं चै॒वाप॑रिमितं चाव॒ रुन्धे॒ऽथो॑ ग्रा॒म्याश्चै॒व
प॒शूना॑र॒ण्याश्चा॒व रुन्धे॒ऽथो॑ (६२)

दे॒वलोकं॑ चै॒व म॑नुष्यलो॒कं चा॒भि ज॑यति दे॒वा वै
सा॑मिधे॒नीर॒नूच्य॑ य॒ज्ञं नान्व॑पश्यन्त्स प्र॒जाप॑तिस्तृ॒ष्णीमा॑घार॒
मा॑घारय॒त्ततो॑ वै दे॒वा य॒ज्ञम॑न्व॒पश्यन्॑ यत्तृ॒ष्णीमा॑घार॒मा॑घारय॑ति
य॒ज्ञस्यानु॑ख्यात्या अथो॑ सा॒मिधे॒नीरे॒वाभ्य॑न्त॒त्तलू॑क्षो भव॑ति य ए॒वं
वेदा॑थो त॒र्पय॑त्ये॒वैना॒स्तृप्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र् (६३)

य ए॒वं वेद॑ यदे॒कया॑घारये॒देका॑ प्रीणीया॒द्यद्वा॒भ्यां द्वे॑

प्रीणीयाद्यत्तिसृभिरति तद्वेचयेन्मनसा घोरयति मनसा
 ह्यनाप्तमाप्यते तिर्यश्चमा घोरयत्यछम्बद्वारं वाक्च मनश्चार्तीयेतामहं
 देवेभ्यो हव्यं वहामीति वागब्रवीदहं देवेभ्य इति मनस्तौ प्रजापतिं
 प्रश्नमैतां सौऽब्रवीत् (६४)

प्रजापतिर्दृतीरेव त्वं मनसोऽसि यद्धि मनसा ध्यायति तद्वाचा
 वदतीति तत्खलु तुभ्यं न वाचा जुहवन्नित्यंब्रवीत् तस्मान्मनसा
 प्रजापतये जुह्वति मन इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै
 परिधीन्धसम्माष्टि पुनात्येवैनान्निर्मध्यमं त्रयो वै प्राणाः प्राणानेवाभि
 जयति त्रिर्दक्षिणार्ध्यं त्रयं - (६५)

इमे लोका इमानेव लोकानभि जयति त्रिरुत्तरार्ध्यं त्रयो
 वै देवयानाः पन्थानस्तानेवाभि जयति त्रिरुपं वाजयति त्रयो वै
 देवलोका देवलोकानेवाभि जयति द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः
 संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उपं दधाति
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या आधारमा घोरयति तिर इव (६६)

वै सुवर्गो लोकः सुवर्गमेवास्मै लोकं प्र रोचयत्यृजुमा
 घोरयत्यृजुरिव हि प्राणः सन्ततमा घोरयति प्राणानामन्नाद्यस्य
 सन्तत्या अथो रक्षसामपहत्यै यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति
 जिह्मं तस्या घोरयेत्प्राणमेवास्माञ्जिह्मं नयति ताजकप्र मीयते
 शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधार आत्मा ध्रुवा- (६७)

ऽऽघारमाघार्यं ध्रुवां समनत्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रति
 दधात्यग्निर्देवानां दूत आसीदैव्योऽसुराणां तौ प्रजापतिं प्रश्नमैतां
 स प्रजापतिर्ब्राह्मणमब्रवीदेतद्वि ब्रूहीत्या श्रावयेतीदं देवाः शृणुतेति
 वाव तदब्रवीदग्निर्देवो होतेति य एव देवानां तमवृणीत ततो
 देवा- (६८)

अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः प्रवरं प्रवृणते भवत्यात्मना
 परास्य भ्रातृव्यो भवति यद्ब्राह्मणश्चाब्राह्मणश्च प्रश्नमेयातां
 ब्राह्मणायाधिं ब्रूयाद्यद्ब्राह्मणायाध्याहाऽऽत्मनेऽध्याहं यद्ब्राह्मणं
 पराहाऽऽत्मानं पराहं तस्माद्ब्राह्मणो न परोच्यः॥ (६९)

वा आरण्याश्चाव रुन्धेऽथो पशुभिः सोऽब्रवीदक्षिणार्ध्यन्नयं इव ध्रुवा देवाश्चत्वारिंशच्च॥-[११]

आयुष्ट आयुर्दा अग्र आ प्यायस्व सं तेऽव ते हेड उदुत्तमं
 प्र णो देव्या नो दिवोऽग्नाविष्णू अग्नाविष्णू इमं मे वरुण तत्त्वां
 याम्युदु त्यं चित्रम्। अपां नपादा ह्यस्थादुपस्थं जिह्मानामूर्ध्वो
 विद्युतं वसानः। तस्य ज्येष्ठं महिमानं वहन्तीरुहिरण्यवर्णाः परि
 यन्ति यद्हीः। स- (७०)

मन्या यन्त्युपं यन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यः पृणन्ति। तमू
 शुचिं शुचयो दीदिवांसंमपां नपातं परि तस्थुरापः। तमस्मैरा
 युवतयो युवानं मर्मज्यमानाः परि यन्त्यापः। स शुक्रेण
 शिक्कना रेवदग्निर्दीदायानिध्मो घृतनिर्णिगप्सु। इन्द्रावरुणयोरहं

स॒म्राजो॒रव॒ आ वृ॑णे। ता नो॑ मृ॒डात ई॒दृशौ॑। इन्द्रा॑वरुणा
यु॒वम॑ध्व॒राय॑ नो (७१)

वि॒शे जना॑य॒ महि॑ शर्म॒ यच्छ॑तम्। दी॒र्घप्र॑यज्युमति॒ यो व॑नुष्यति॒
व॒यं ज॑येम॒ पृत॑नासु दृढ्यः॑। आ नो॑ मि॒त्रावरु॑णा प्र बा॒हवौ॑। त्वं
नो॑ अ॒ग्ने वरु॑णस्य वि॒द्वान् दे॒वस्य॑ हेडोऽव॑ यासि॒सीष्ठाः॑। यजि॑ष्ठो
व॒ह्नि॒तमः॑ शोशु॑चानो॒ विश्वा॒ द्वेषा॑सि॒ प्र मु॑मुग्ध्य॒स्मत्। स त्वं नो॑
अ॒ग्नेऽव॑मो भ॒वोती॑ नेदि॒ष्ठो अ॒स्या उ॒षसो॑ व्यु॒ष्टौ। अव॑ यक्ष्व नो॒
वरु॑ण॒ (७२)

ररा॑णो वी॒हि मृ॑डीक॒ सु॒हवो॑ न एधि। प्रप्रा॒यम॑ग्निर्भ॒रत॑स्य॒
शृ॒ण्वे वि॒ यथ्सू॑र्यो॒ न रोच॑ते बृ॒हद्वाः॑। अ॒भि यः पू॑रुं पृ॒तना॑सु त॒स्थौ
दी॒दाय॑ दै॒व्यो अति॑थिः शि॒वो नः॑। प्र ते॑ यक्षि॒ प्र तं॑ इ॒यमि॑ म॒न्म
भु॒वो यथा॑ व॒न्द्यो नो॑ हवै॒षु। ध॒न्वन्नि॒व प्र॒पा अ॑सि॒ त्वम॑ग्न इ॒यक्ष॑वे
पू॒रवे॑ प्रल॒ राज॑न्। (७३)

वि पाज॑सा॒ वि ज्योति॑षा। स त्वम॑ग्ने प्रती॑केन॒ प्रत्यो॑ष
यातु॑धा॒न्यः। उ॒रु॒क्षये॑षु दी॒द्यत्। त॒ सु॒प्रती॑क॒ सु॒दृशः॑
स्वश्च॑मवि॒द्वा॒सो वि॒दुष्ट॑र॒ सपे॑म। स य॑क्षद्वि॒श्वा व॒युना॑नि वि॒द्वान्
ह॒व्यम॑ग्नि॒रमृ॑तेषु वोचत्। अ॒हो॒मुचै॑ वि॒वेष॑ यन्मा॒ वि न॑ इ॒न्द्रेन्द्र॑
क्ष॒त्रमि॑न्द्रि॒याणि॑ शत॒क्रतो॑ऽनु॒ ते दा॑यि॥ (७४)

[समिधश्चक्षुषी प्रजापतिराज्यं देवस्य स्फ्यम्रं ह्यवादिनोऽद्विग्नेऽस्यो मनुः पृथिव्याः पशवोऽग्नीधे देवा वै यज्ञस्य युक्ष्वोशन्तस्त्वा द्वादश]

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

समिधो यजति वसन्तमेवर्तूनामव रुन्धे तनूनपातं यजति ग्रीष्ममेवाव रुन्धे इडो यजति वरुषा एवाव रुन्धे बरुहिर्यजति शरदमेवाव रुन्धे स्वाहाकारं यजति हेमन्तमेवाव रुन्धे तस्मात्स्वाहाकृता हेमन्पशवोऽव सीदन्ति समिधो यजत्युषस एव देवतानामव रुन्धे तनूनपातं यजति यज्ञमेवाव रुन्ध - (१)

इडो यजति पशूमेवाव रुन्धे बरुहिर्यजति प्रजामेवाव रुन्धे समानयत उपभृतस्तेजो वा आज्यं प्रजा बरुहिः प्रजास्वेव तेजो दधाति स्वाहाकारं यजति वाचमेवाव रुन्धे दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे समिधो यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति तनूनपातं यजति (२)

यज्ञ एवान्तरिक्षे प्रति तिष्ठतीडो यजति पशुष्वेव प्रति तिष्ठति बरुहिर्यजति य एव देवयानाः पन्थानस्तेष्वेव प्रति तिष्ठति स्वाहाकारं यजति सुवर्ग एव लोके प्रति तिष्ठत्येतावन्तो वै देव-लोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठति देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्त

ते देवाः प्रयाजैरेभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त तत्प्रयाजानां (३)

प्रयाजत्वं यस्यैवं विदुषः प्रयाजा इज्यन्ते प्रैभ्यो लोकेभ्यो
भ्रातृव्यानुदतेऽभिक्रामं जुहोत्यभिजित्यै यो वै प्रयाजानां मिथुनं
वेद प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते समिधो बह्वीरिव यजति
तनूनपातमेकमिव मिथुनं तदिडो बह्वीरिव यजति बर्हिरेकमिव
मिथुनं तदेतद्वै प्रयाजानां मिथुनं य एवं वेद प्र (४)

प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते देवानां वा अनिष्टा देवता आस-
न्नथासुरा यज्ञमजिघांसन्ते देवा गायत्रीं व्यौहन् पश्चाक्षराणि
प्राचीनानि त्रीणि प्रतीचीनानि ततो वर्म यज्ञायाभवंद्वर्म यजमानाय
यत्प्रयाजानूयाजा इज्यन्ते वर्मेव तद्यज्ञाय क्रियते वर्म यजमानाय
भ्रातृव्याभिभूत्यै तस्माद्वरूथं पुरस्ताद्वर्षीयः पश्चाद्वर्षीयो देवा वै
पुरा रक्षोभ्य - (५)

इति स्वाहाकारेण प्रयाजेषु यज्ञं सऽस्थाप्यमपश्यन्तः
स्वाहाकारेण प्रयाजेषु समस्थापयन्ति वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति
यत्स्वाहाकारेण प्रयाजेषु सऽस्थापयन्ति प्रयाजानिष्ट्वा हवींष्यभि
घारयति यज्ञस्य सन्तत्या अथो हविरेवाकरथो यथापूर्वमुपैति पिता
वै प्रयाजाः प्रजाऽनूयाजा यत्प्रयाजानिष्ट्वा हवींष्यभिघारयति
पितैव तत्पुत्रेण साधारणं (६)

कुरुते तस्मादाहुयश्चैवं वेद यश्च न कथा पुत्रस्य केवलं कथा

साधारणं पितुरित्यस्कन्नमेव तद्यत्प्रयाजेष्विष्टेषु स्कन्दति गायत्र्यैव
तेन गर्भं धत्ते सा प्रजां पशून् यजमानाय प्र जनयति॥ (७)

यजति यज्ञमेवावरुन्धे तनूनपातं यजति प्रयाजानामेवं वेदं प्र रक्षोभ्यः साधारणं पञ्चत्रिंशच्च॥ [१]

चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदाज्यभागौ यदाज्यभागौ यजति
चक्षुषी एव तद्यज्ञस्य प्रति दधाति पूर्वार्धं जुहोति तस्मात्पूर्वार्धं
चक्षुषी प्रबाहुं जुहोति तस्मात्प्रबाहुक्क्षुषी देवलोकं वा अग्निना
यजमानोऽनु पश्यति पितृलोकं सोमेनोत्तरार्धेऽग्नये जुहोति
दक्षिणार्धं सोमायैवमिव हीमौ लोकावनयोर्लोकयोरनुख्यात्यै
राजानौ वा एतौ देवतानां (८)

यदग्नीषोमावन्तरा देवता इज्येते देवतानां विधृत्यै तस्माद्वाज्ञां
मनुष्यां विधृता ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते
येनान्यतोदतश्च पशून्दाधारोभयतोदतश्चेत्यृचमनूच्याज्यभागस्य
जुषाणेन यजति तेनान्यतोदतो दाधारर्चमनूच्यं हविषं ऋचा
यजति तेनोभयतोदतो दाधार मूर्धन्वतीं पुरोनुवाक्या भवति
मूर्धानमेवैनं समानानां करोति (९)

नियुत्वत्या यजति भ्रातृव्यस्यैव पशून्नि युवते केशिनं
ह दार्भ्यं केशी सात्यकामिरुवाच सप्तपदां ते शक्नोः श्वो
यज्ञे प्रयोक्तासे यस्यै वीर्येण प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदते प्रति
जनिष्यमाणान् यस्यै वीर्येणोभयोर्लोकयोर्योतिर्धत्ते यस्यै वीर्येण

पूर्वार्धेनानुद्धान्भुनक्ति जघनार्धेन धेनुरिति पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति जातानेव भ्रातृव्यान्प्र णुदत उपरिष्ठाल्लक्ष्मा (१०)

याज्यां जनिष्यमाणानेव प्रति नुदते पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवत्यस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्त उपरिष्ठाल्लक्ष्मा याज्यामुष्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तावस्मा इमौ लोकौ भवतो य एवं वेद पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति तस्मात्पूर्वार्धेनानुद्धान्भुनक्त्युपरिष्ठाल्लक्ष्मा याज्यां तस्माज्जघनार्धेन धेनुर्य एवं वेद भुङ्क्त एनमेतौ वज्र आज्यं वज्र आज्यभागौ (११)

वज्रो वषट्कारस्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरत्यछम्बद्वारमपगूर्य वषट्करोति स्तृत्यै गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्यां ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति तस्माद्ब्राह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद प्रैवैनं पुरोनुवाक्ययाऽऽह प्र णयति याज्यया गमयति वषट्कारेणैवैनं पुरोनुवाक्यया दत्ते प्र यच्छति याज्यया प्रति (१२)

वषट्कारेण स्थापयति त्रिपदां पुरोनुवाक्या भवति त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति चतुष्पदा याज्यां चतुष्पद एव पशून्व रुन्धे द्यक्षरो वषट्कारो द्विपाद्यजमानः पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्यैषा वै सप्तपदा शक्करी यद्वा एतया देवा अशिक्षन्तदशक्रुवन् य एवं वेद शक्रोत्येव

यच्छिक्षति॥ (१३)

देवतानाङ्करोत्युपरिष्ठाक्ष्माऽऽज्यभागौ प्रति शक्रोत्येव द्वे च॥ [२]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्स आत्मन्नाज्यमधत्त तं
देवा अंब्रुवन्नेष वाव यज्ञो यदाज्यमप्येव नोऽत्रास्त्विति
सोऽब्रवीद्यजान् व आज्यभागवुपं स्तृणानभि घारयानिति
तस्माद्यजन्त्याज्यभागवुपं स्तृणन्त्यभि घारयन्ति ब्रह्मवादिनो
वदन्ति कस्मात्सत्याद्यातयामान्यन्यानि हवींष्ययातयामाज्य-
मिति प्राजापत्य- (१४)

मिति ब्रूयादयातयामा हि देवानां प्रजापतिरिति
छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्त्र वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम
इति तेभ्य एतच्चतुरवत्तमधारयन्पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै
वषट्काराय यच्चतुरवत्तं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य
प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्त्यङ्गिरसो वा इत उत्तमाः सुवर्गं
लोकमायन्तदृषयो यज्ञवास्त्वभ्यवायन्ते (१५)

ऽपश्यन्पुरोडाशं कूर्मं भूतं सर्पन्तं तमंब्रुवन्निन्द्राय
धियस्व बृहस्पतये धियस्व विश्वेभ्यो देवेभ्यो धियस्वेति स
नाधियत तमंब्रुवन्नग्नये धियस्वेति सोऽग्नयेऽधियत यदाग्नेयो-
ऽष्टाकपालोऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां चाच्युतो भवति
सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै तमंब्रुवन्कथाहास्था इत्यनुपाक्तो-

ऽभूवमित्यब्रवीद्यथाक्षोऽनुपाक्तो - (१६)

ऽवाच्छत्येवमवारमित्युपरिष्ठादभ्यज्याधस्तादुपानक्ति

सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै सर्वाणि कपालान्यभि प्रथयति
तावतः पुरोडाशानमुष्मिल्लोकेऽभि जयति यो विदग्धः स नैर्ऋतो
योऽशृतः स रौद्रो यः शृतः स सदेवस्तस्मादविदहता शृतङ्कृत्यः
सदेवत्वाय भस्मनाऽभि वांसयति तस्मान्मासेनास्थिं छुन्नं
वेदेनाऽभि वांसयति तस्मात् (१७)

केशैः शिरश्छुन्नं प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकादगतं देवलोकं
यच्छृतं हविरनभिघारितमभिघार्योद्वासयति देवत्रैवैनद्रमयति
यद्येकं कपालं नश्येदेको मासः संवत्सरस्यानवेतः स्यादथ
यजमानः प्र मीयेत यद्वे नश्येतां द्वौ मासौ संवत्सरस्यानवेतौ
स्यातामथ यजमानः प्र मीयेत सङ्ख्यायोद्वासयति यजमानस्य (१८)

गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं निर्वपेद् द्यावा-
पृथिव्यमेकं कपालमश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै
भेषजं करोति द्यावापृथिव्यं एकं कपालो भवत्यनयोर्वा एतन्नश्यति
यन्नश्यत्यनयोरेवैनद्विन्दति प्रतिष्ठित्यै॥ (१९)

प्राजापत्यन्तेऽक्षोऽनुपाक्तो वेदेनाऽभि वांसयति तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशच्च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम् पूष्णो

हस्ताभ्यामित्याहु यत्यै शतभृष्टिरसि वानस्पत्यो द्विषतो वध इत्याहु
वज्रमेव तथ्सः श्यति भ्रातृव्याय प्रहरिष्यन्थस्तम्बयजुर्हरत्येतावती
वै पृथिवी यावती वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भजति (२०)

तस्मान्नाभागं निर्भजन्ति त्रिर्हरति त्रयं इमे लोका एभ्य
एवैनं लोकेभ्यो निर्भजति तूष्णीं चतुर्थः हरत्यपरिमितादेवैनं
निर्भजत्युद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदप हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः
परा भवन्ति मूलं छिनत्ति भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति
पितृदेवत्यातिखातेयतीं खनति प्रजापतिना (२१)

यज्ञमुखेन सम्मितामा प्रतिष्ठायै खनति यजमानमेव प्रतिष्ठां
गमयति दक्षिणतो वर्षीयसीं करोति देवयजनस्यैव रूपमकः
पुरीषवतीं करोति प्रजा वै पशवः पुरीषं प्रजयैवैनम्पशुभिः
पुरीषवन्तं करोत्युत्तरं परिग्राहं परि गृह्णात्येतावती वै पृथिवी
यावती वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भज्यात्मन उत्तरं
परिग्राहं परि गृह्णाति क्रूरमिव वै (२२)

एतत्करोति यद्वेदिं करोति धा असि स्वधा असीतिं योयुष्यते
शान्त्यै प्रोक्षणीरा सादयत्यापो वै रक्षोघ्नी रक्षसामपहत्यै
स्फ्यस्य वर्त्मन्त्सादयति यज्ञस्य सन्तत्यै यं द्विष्यात्तं
ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (२३)

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यद्विर्हवींषि प्रौक्षीः केनाप इति ब्रह्मणेति
 ब्रूयादद्विर्ह्येव हवींषि प्रोक्षति ब्रह्मणाप इध्माबर्हिः प्रोक्षति
 मेध्यमेवैनत्करोति वेदिं प्रोक्षत्यृक्षा वा एषाऽलोमकाऽमेध्या
 यद्वेदिर्मेध्यामेवैना करोति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति
 बर्हिःसाद्य प्र (२४)

उक्षत्येभ्य एवैनलोकेभ्यः प्रोक्षति क्रूरमिव वा एतत्करोति
 यत्खनत्यपो नि नयति शान्त्यै पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति मुख्यमेवैनं
 करोतीयन्तं गृह्णाति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्बर्हिः
 स्तृणाति प्रजा वै बर्हिः पृथिवी वेदिः प्रजा एव पृथिव्यां
 प्रतिष्ठापयत्यनतिदृश्रः स्तृणाति प्रजयैवैनम्पशुभिरनतिदृश्रं
 करोति (२५)

उत्तरम्बर्हिषः प्रस्तरं सादयति प्रजा वै बर्हिर्यजमानः
 प्रस्तरो यजमानमेवायजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानो-
 ऽयजमानादुत्तरोऽन्तर्दधाति व्यावृत्त्या अनक्ति हविष्कृतमेवैनं
 सुवर्गं लोकं गमयति त्रेधानक्ति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं
 लोकेभ्योऽनक्ति न प्रति शृणाति यत्प्रतिशृणीयादनूर्ध्वम्भावुकं
 यजमानस्य स्यादुपरीव प्र हरति (२६)

उपरीव हि सुवर्गो लोको नि यच्छति वृष्टिमेवास्मै नि
 यच्छति नात्यग्रं प्र हरेद्यदत्यग्रं प्रहरेदत्यासारिण्यध्वर्योर्नाशुका

स्यान्न पुरस्तात्प्रत्यस्येद्यत्पुरस्तात्प्रत्यस्येत्सुवर्गाल्लोकाद्यजमानं
प्रति नुदेत्प्राञ्चं प्र हरति यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति न
विष्वञ्चं वि युयाद्यद्विष्वञ्चं वियुयात् (२७)

स्यस्य जायेतोर्ध्वमुद्यौत्यूर्ध्वमिव हि पुंसः पुमानेवास्य
जायते यथस्फ्येन वोपवेषेण वा योयुष्येत स्तृतिरेवास्य सा हस्तेन
योयुष्यते यजमानस्य गोपीथाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं यज्ञस्य
यजमान इति प्रस्तर इति तस्य क्व सुवर्गो लोक इत्याहवनीय
इति ब्रूयाद्यत्प्रस्तरमाहवनीये प्रहरति यजमानमेव (२८)

सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यजमानो लिशते यत्प्रस्तरं
योयुष्यन्ते बरुहिरनु प्रहरति शान्त्या अनारम्भण इव वा
एतर्ह्यध्वर्युः स ईश्वरो वैपनो भवितोर्ध्रुवासीतीमामभि मृशतीयं
वै ध्रुवाऽस्यामेव प्रति तिष्ठति न वैपनो भवत्यगा(३)नग्नीदित्याह
यद्व्यादगन्त्रिग्निरित्यग्नावग्निं गमयेन्निर्यजमानं सुवर्गाल्लोकाद्भजेद-
ग्नित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति॥ (२९)

आसाद्य प्रान्तिदृशं करोति हरति वियुयाद्यजमानमेवाग्निरिति सप्तदश च॥—————[५]

अग्नेस्त्रयो ज्यायाऽसौ भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः
प्रामीयन्तः सोऽग्निरबिभेदित्थं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति
स निलायतः सोऽपः प्राविशत्तं देवताः प्रैषमैच्छन्तम्मथस्यः
प्राब्रवीत्तमशपद्धियाधिया त्वा वध्यासुर्यो मा प्रावोच इति

तस्मान्मथ्स्यं धियाधिया घ्नन्ति शप्तः (३०)

हि तमन्विन्दन्तमब्रुवन्नुप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति
सोऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दात्तन्मे
भ्रातृणाम्भागधेयमसदिति तस्माद्यद्गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि
स्कन्दति तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति परिधीन्परि दधाति
रक्षसामपहत्यै सः स्पर्शयति (३१)

रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो
ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षाः स्यपहन्त्यूर्ध्वं समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव
रक्षाः स्यप हन्ति यजुषान्यां तूष्णीमन्यामिथुनत्वाय द्वे आ
दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै यजेत
यो यज्ञस्यार्त्या वसीयान्थस्यादिति भूपतये स्वाहा भुवनपतये
स्वाहा भूतानाम् (३२)

पतये स्वाहेति स्कन्नमनु मन्त्रयेत यज्ञस्यैव तदार्त्या
यजमानो वसीयान्भवति भूयसीरुहि देवताः प्रीणाति जामि
वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यदन्वञ्चौ पुरोडाशावुपाशुयाजमन्तरा
यंजत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायाग्निमुष्मिल्लोक आसीद्यमो-
ऽस्मिन्ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यन्नाद्येन देवा अग्निम् (३३)

उपामन्त्रयन्त राज्येन पितरो यमं तस्मादग्निर्देवानामन्नादो
यमः पितृणां राजा य एवं वेद प्र राज्यमन्नाद्यमाप्नोति

तस्मा॑ ए॒तद्वा॑ग॒धेयं॑ प्राय॑च्छन् यद॒ग्रये॑ स्विष्ट॒कृते॑ऽव॒द्यन्ति॑ यद॒ग्रये॑
स्विष्ट॒कृते॑ऽव॒द्यति॑ भा॒ग॒धेये॑नै॒व तद्बु॒द्रः॑ स॒मर्ध॑यति स॒कृत्सं॑कृ॒दव॑
द्यति॑ स॒कृदि॒व हि रु॒द्र उ॑त्तरा॒र्धाद॑व॒ द्यत्ये॑षा वै रु॒द्रस्य॑ (३४)

दि॒ख्स्वाया॑मे॒व दि॒शि रु॒द्रं नि॒रव॑दयते॒ द्वि॒र॒भि घा॑रयति
चतुर॑व॒त्तस्या॑त्यै प॒शवो॑ वै पूर्वा॑ आहु॒तय॑ ए॒ष रु॒द्रो यद॒ग्निर्य॑त्पूर्वा॑
आहु॑ती॒र॒भि जु॑हु॒याद्बु॒द्राय॑ प॒शून॑पि॒ दध्या॑दप॒शुर्य॑ज॒मानः॑ स्यादति॒हाय॑
पूर्वा॑ आहु॑तीर्जुहोति प॒शूनां॑ गो॒पी॒थाय॑॥ (३५)

शतः स्पर्शयति भूतानामग्निः रुद्रस्य सप्तत्रिंशच्च॥ [६]

मनुः॑ पृथि॒व्या य॒ज्ञिय॑मैच्छ॒त्स घृ॑तं निषि॑क्तमविन्द॒त्सो-
ऽब्र॑वी॒त्को॑ऽस्येश्व॒रो य॒ज्ञेऽपि॑ कर्तो॒रिति॑ ताव॑ब्रूता॒मि॒त्रावरु॑णौ
गो॒रे॒वाव॑मी॒श्वरौ॑ कर्तोः॒ स्व इति॑ तौ ततो॑ गाः॒ समै॑रयताः॒ सा
यत्र॑यत्र॒ न्यक्रा॑म॒त्ततो॑ घृ॒तम॑पीड्यत॒ तस्मा॑द् घृ॒तप॑द्युच्यते॒ तद॑स्यै
जन्मो॑प॒हूतः॑ रथ॒न्तरः॑ स॒ह पृथि॒व्येत्या॑ह (३६)

इ॒यं वै र॑थ॒न्तर॑मि॒मामे॒व स॒हान्ना॑द्ये॒नोप॑ ह्वयत॒ उप॑हूतं
वा॒मदे॒व्यः स॒हान्तरि॑क्षे॒णेत्या॑ह प॒शवो॑ वै वा॒मदे॒व्यं प॒शूने॒व
स॒हान्तरि॑क्षे॒णोप॑ ह्वयत॒ उप॑हूतम्बृ॒हत्स॒ह दि॒वेत्या॑हैरं वै बृ॒हदि॒रा॒मे॒व
स॒ह दि॒वोप॑ ह्वयत॒ उप॑हूताः स॒प्त हो॒त्रा इत्या॑ह हो॒त्रा ए॒वोप॑ ह्वयत॒
उप॑हूता धे॒नुः (३७)

स॒हर्ष॑भेत्या॑ह मिथु॒नमे॒वोप॑ ह्वयत॒ उप॑हूतो भ॒क्षः स॒खेत्या॑ह

सोमपीथमेवोपं ह्यत उपहूतां (४) हो इत्याहाऽऽत्मानमेवोपं
ह्यत आत्मा ह्युपहूतानां वसिष्ठ इडामुपं ह्यते पशवो वा इडा
पशूनेवोपं ह्यते चतुरुपं ह्यते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याह
मनुरह्यताम् (३८)

अग्रेऽपश्यद् घृतपदीत्याह यदेवास्यै पदाद् घृतमपीड्यत्
तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येनाः समैरयतां ब्रह्म
देवकृतमुपहूतमित्याह ब्रह्मेवोपं ह्यते दैव्या अध्वर्यव उपहूता
उपहूता मनुष्या इत्याह देवमनुष्यानेवोपं ह्यते य इमं यज्ञमवान्
ये यज्ञपतिं वर्धनित्याह (३९)

यज्ञाय चैव यजमानाय चाशिषमा शास्त उपहूते
द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिवी एवोपं ह्यते पूर्वजे ऋतावरी
इत्याह पूर्वजे ह्येते ऋतावरी देवी देवपुत्रे इत्याह देवी ह्येते
देवपुत्रे उपहूतोऽयं यजमान इत्याह यजमानमेवोपं ह्यत
उत्तरस्यां देवयज्यायामुपहूतो भूयसि हविष्करण उपहूतो दिव्ये
धामन्नुपहूतः (४०)

इत्याह प्रजा वा उत्तरा देवयज्या पशवो भूयो हविष्करणः
सुवर्गो लोको दिव्यं धामेदमसीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामोपं
ह्यते विश्वमस्य प्रियमुपहूतमित्याहाछम्बद्वारमेवोपं ह्यते॥ (४१)

प॒शवो॒ वा इडाँ॑ स्व॒यमा द॑त्ते काम॑मे॒वात्म॑नां प॒शूना॑मा द॑त्ते न
ह्य॒न्यः काम॑म्प॒शूनां प्र॑यच्छति वा॒चस्प॑तये त्वा हु॒तं प्राश्ना॑मीत्या॒ह
वाच॑मे॒व भा॑ग॒धेये॑न प्रीणाति॒ सद॑स॒स्पत॑ये त्वा हु॒तं प्राश्ना॑मीत्या॒ह
स्व॒गाकृ॑त्यै चतुर॒वत्तं भ॑वति ह॒विर्वै च॑तुर॒वत्तम्प॒शव॑श्चतुर॒वत्तं य॒द्धोता॑
प्राश्नी॒याद्धोता॑ (४२)

आ॒र्ति॒मा॒र्च्छे॒द्यद॒ग्नौ जु॑हुयाद्रु॒द्राय॑ प॒शून॑पि द॒ध्याद॑प॒शुर्य॑ज॒मानः
स्याद्वा॒चस्प॑तये त्वा हु॒तं प्राश्ना॑मीत्या॒ह प॒रोक्ष॑मे॒वैनं॑जुहोति॒
सद॑स॒स्पत॑ये त्वा हु॒तं प्राश्ना॑मीत्या॒ह स्व॒गाकृ॑त्यै प्राश्न॑न्ति ती॒र्थ
ए॒व प्राश्न॑न्ति दक्षि॑णां ददाति ती॒र्थ ए॒व दक्षि॑णां ददाति वि वा
ए॒तद्य॒ज्ञम् (४३)

छि॒न्द॒न्ति य॒न्म॑ध्य॒तः प्रा॒श्नन्त्य॒द्विर्मा॑र्जयन्त॒ आपो॒ वै सर्वा॑
दे॒वता॑ दे॒वता॑भिरे॒व य॒ज्ञं सं त॑न्वन्ति दे॒वा वै य॒ज्ञाद्रु॒द्रम॑न्तरा॒यन्त्स
य॒ज्ञम॑विध्य॒तं दे॒वा अ॒भि स॑म॒गच्छ॑न्त॒ कल्प॑तां न इ॒दमि॑ति॒ तै-
ऽब्रु॒वन्त्स्वि॑ष्टं वै न इ॒दं भ॑विष्यति॒ यदि॑म॒ रा॑धयिष्याम॒ इति॑
तथि॑स्वि॒ष्टकृ॑तः स्वि॒ष्टकृ॑त्वन्तस्यावि॒द्धं निः (४४)

अ॒कृ॒न्त॒न् य॒वेन॑ स॒मि॒तं तस्मा॑द्य॒वमा॒त्रम॑व॒ द्येद्य॒ज्यायो-
ऽव॒द्येद्रो॑पये॒त्तद्य॒ज्ञस्य॑ यदु॒प॑ च स्तृणी॒याद॑भि च॒ घा॒रये॑दुभयतः
स॒श्वायि॑ कुर्याद॒वदा॒याभि॑ घा॒रय॑ति॒ द्विः स॑म्प॒द्यते॑ द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः
प्रति॑ष्ठित्यै यत्ति॒रश्ची॑नम॒तिहरे॑दन॒भिवि॑द्धं य॒ज्ञस्या॒भि वि॑ध्येद॒ग्रेण॑

परिं हरति तीर्थेनैव परिं हरति तत्पूष्णे पर्यहरन्तत् (४५)

पूषा प्राश्य दतोऽरुणत्तस्मात्पूषा प्रपिष्टभागोऽदन्तको हि तं देवा अब्रुवन्वि वा अयमार्ध्यप्राशित्रियो वा अयमभूदिति तद्बृहस्पतये पर्यहरन्त्सोऽबिभेद्बृहस्पतिरित्थं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स एतम्मन्त्रमपश्यत्सूर्यस्य त्वा चक्षुषा प्रति पश्यामीत्यब्रवीन्न हि सूर्यस्य चक्षुः (४६)

किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत्प्रतिगृह्णन्तं मा हिःसिष्यतीति देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां प्रति गृह्णामीत्यब्रवीत्सवितृप्रसूत एवैनद्वह्मणा देवताभिः प्रत्यंगृह्णात्सोऽबिभेत्प्राश्रन्तं मा हिःसिष्यतीत्यग्नेस्त्वास्येन प्राश्रामीत्यब्रवीन्न ह्यग्नेरास्य किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत् (४७)

प्राशितं मा हिःसिष्यतीति ब्राह्मणस्योदरेणेत्यब्रवीन्न हि ब्राह्मणस्योदरं किं च न हिनस्ति बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति स हि ब्रह्मिष्ठोऽप वा एतस्मात्प्राणाः क्लामन्ति यः प्राशित्रं प्राश्रात्यद्विर्मार्जयित्वा प्राणान्त्सम्मृशतेऽमृतं वै प्राणा अमृतमापेः प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयेत्॥ (४८)

प्राशजीयाद्धोतां यज्ञं निरहरन्तच्चक्षुरास्यङ्किं च न हिनस्ति सोऽबिभेच्चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

अग्नीध आ दधात्यग्निमुखानेवर्तून्प्रीणाति समिधमा

दधात्युत्तरासामाहुतीनां प्रतिष्ठित्या अथो समिद्वत्येव जुहोति
 परिधीन्सम्मार्ष्टि पुनात्येवैनान्त्सकृत्सकृत्सम्मार्ष्टि पराडिव
 ह्येतरहि यज्ञश्चतुः सम्पद्यते चतुष्पादः पशवः पशून्वाव रुन्धे
 ब्रह्मन्म स्थास्याम इत्याहात्र वा एतरहि यज्ञः श्रितः (४९)

यत्र ब्रह्मा यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनमा रभते यद्धस्तेन
 प्रमीवैद्वेपनः स्याद्यच्छीर्ष्णा शीर्षक्तिमान्स्याद्यत्तूष्णीमासीतासं
 प्रतो यज्ञः स्यात्प्र तिष्ठेत्येव ब्रूयाद्वाचि वै यज्ञः श्रितो यत्रैव यज्ञः
 श्रितस्तत एवैनं सम्प्र यच्छति देवं सवितरेतत्ते प्र (५०)

आहेत्याह प्रसूत्यै बृहस्पतिर्ब्रह्मेत्याह स हि ब्रह्मिष्ठः
 स यज्ञम्पाहि स यज्ञपतिम्पाहि स माम्पाहीत्याह यज्ञाय
 यजमानायात्मने तेभ्य एवाशिषमा शास्तेऽनार्त्या आश्राव्याह
 देवान् यजेति ब्रह्मवादिनो वदन्तीष्टा देवता अथ कतम एते देवा
 इति छन्दासीति ब्रूयाद्वायत्रीं त्रिष्टुभम् (५१)

जगतीमित्यथो खल्वाहुर्ब्राह्मणा वै छन्दासीति तानेव
 तद्यजति देवानां वा इष्टा देवता आसन्नथाग्निर्नोदज्वलत्तं
 देवा आहुतीभिरनूयाजेष्वन्वविन्दन् यदनूयाजान् यजत्यग्निमेव
 तत्समिन्द एतदुर्वै नामासुर आसीत्स एतरहि यज्ञस्याशिषमवृङ्क
 यद्व्यादेतत् (५२)

उ द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येतदुमेवासुरं यज्ञस्याशिषं
 गमयेदिदं द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव

य॒ज्ञस्याऽऽशिषं॑ गमय॒त्याध॑र्मं सू॒क्तवा॒कमु॒त न॑मोवा॒कमित्या॑-
हे॒दम॑रा॒ध्मेति॑ वावै॒तदा॒होप॑श्रितो दि॒वः पृ॑थि॒व्योरित्या॑ह
द्यावा॑पृथि॒व्योर॑हि य॒ज्ञ उ॑प॒श्रित॑ ओम॑न्वती तेऽस्मिन् य॒ज्ञे
य॑ज॒मान॑ द्यावा॑पृथि॒वी (५३)

स्ता॒मित्या॑हाऽऽशिषं॑मे॒वैता॑मा शा॑स्ते यद्व्या॒ध्मसू॑पावसा॒ना
च॑ स्व॒ध्यव॑सा॒ना चेति॑ प्र॒मायु॑को यज॑मानः स्याद्य॒दा हि
प्र॒मीय॑तेऽथे॒मामु॑पाव॒स्यति॑ सू॒पच॑र॒णा च॑ स्व॒धिच॑र॒णा चेत्ये॒व
ब्रू॒याद्वी॒र्यसी॑मे॒वास्मै॑ ग॒व्यूति॑मा शा॑स्ते न प्र॒मायु॑को भवति॒
तयो॑रा॒विद्य॑ग्निरि॒दं ह॒विर॑जुष॒तेत्या॑ह या अया॑क्ष्म (५४)

दे॒वता॑स्ता अ॒रीर॑धा॒मेति॑ वावै॒तदा॑ह यन्न नि॒र्दि॒शेत्प्रति॑वेशं
य॒ज्ञस्याऽऽशी॑र्गच्छे॒दा शा॑स्तेऽयं यज॑मानोऽसा॒वित्या॑ह
नि॒र्दि॒श्यै॒वैन॑ सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मय॒त्यायु॑रा शा॑स्ते सु॒प्रजा॑स्त्वमा
शा॑स्त॒ इत्या॑हाऽऽशिषं॑मे॒वैता॑मा शा॑स्ते स॒जात॑व॒नस्या॑मा शा॑स्त॒
इत्या॑ह प्रा॒णा वै स॑जा॒ताः प्रा॒णाने॒व (५५)

नान्तरै॑ति तद॒ग्निर्दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ व॒नते॑ व॒यम॑ग्ने॒र्मानु॑षा
इत्या॑हा॒ग्निर्दे॒वेभ्यो॑ व॒नुते॑ व॒यं म॑नु॒ष्येभ्य॑ इति॒ वावै॒तदा॑हे॒ह
गति॑र्वा॒मस्ये॑दं च॒ नमो॑ दे॒वेभ्य॑ इत्या॑ह याश्चै॒व दे॒वता॑ यज॑ति॒ याश्च॑
न ता॒भ्य ए॒वोभ॑र्या॒भ्यो नम॑स्करोत्या॒त्मनो॑ऽना॒त्यै॑॥ (५६)

दे॒वा वै य॒ज्ञस्य॑ स्व॒गाक॑र्तारं॒ नावि॑न्दन्ते शं॒ युम्बा॑र॒हस्प॑त्य-
म॒ब्रुव॑न्निमं॒ नो य॒ज्ञः स्व॒गा कुर्वि॑ति सोऽ॒ब्रवी॑द्वरं॒ वृणै॑
यदे॒वा ब्रा॑ह्म॒णोक्तोऽश्र॑द्धधानो॒ यजा॑ते सा मे॒ य॒ज्ञस्या॒शीर॑स॒दिति॑
तस्मा॒द्यद॑ब्रा॒ह्मणो॑क्तोऽश्र॑द्धधानो॒ यज॑ते शं॒ युमे॒व तस्य॑ बा॒रह॑स्प॒त्यं
य॒ज्ञस्या॒शीर्गच्छ॑त्ये॒तन्ममे॒त्य॑ ब्रवी॒त्किम्मे॑ प्र॒जायाः॑ (५७)

इति॒ योऽप॑गुरा॒तै श॑तेन॒ यात॑या॒द्यो नि॒हन॑त्स॒हस्रे॑ण
यात॑या॒द्यो लो॒हितं क॑रव॒द्याव॑तः प्र॒स्कद्य॑ पा॒ः सू॒न्धसं॑गृ॒ह्णात्ता॑व॒तः
संव॑त्स॒रान्पि॑तृ॒लोकं॑ न प्र जा॒नादि॑ति॒ तस्मा॑द्ब्रा॒ह्मणा॑य॒ नाप॑ गुरे॒त
न नि ह॑न्या॒न्न लो॒हितं कुर्या॑दि॒ताव॑ता॒ हैन॑सा भवति॒ तच्छुं॑ योरा
वृ॒णीम॑ह॒ इत्या॑ह य॒ज्ञमे॒व तथ्स्व॒गा क॑रोति॒ तत् (५८)

शं॒ योरा॑ वृ॒णीम॑ह॒ इत्या॑ह शं॒ युमे॒व बा॑र॒हस्प॑त्य॒म्भा॒गधे॑येन॒
सम॑र्धयति॒ गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ गा॒तुं य॒ज्ञप॑तय॒ इत्या॑हाऽऽशिष॑मे॒वैता॑मा
शा॒स्ते सोमं॑ यजति॒ रेत॑ ए॒व तद्द॑धाति॒ त्वष्टा॑रं॒ यजति॑ रेत॑ ए॒व
हि॒तं त्वष्टा॑ रू॒पाणि॑ वि क॑रोति॒ दे॒वाना॑म्प॒त्नीर्य॑जति॒ मिथु॑न॒त्वाया॑ग्निं
गृ॒हप॑तिं॒ यजति॑ प्र॒तिष्ठि॑त्यै जा॒मि वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ क्रियते (५९)

यदा॒ज्ये॑न प्रया॒जा इ॒ज्यन्त॑ आ॒ज्ये॑न प॒त्नीसं॑या॒जा ऋच॑म॒नूच्य॑
प॒त्नीसं॑या॒जाना॑मृ॒चा य॑ज॒त्यजा॑मि॒त्वाया॑थो॒ मिथु॑न॒त्वाय॑ प॒ङ्क्ति॑प्रा॒यणो॑
वै य॒ज्ञः प॒ङ्क्तु॑दयनः॒ पञ्च॑ प्रया॒जा इ॒ज्यन्ते॑ च॒त्वारः॑ प॒त्नीसं॑या॒जाः
संमि॑ष्टय॒जुः पञ्च॑म॒म्पङ्क्ति॑मे॒वानु॑ प्र॒ यन्ति॑ प॒ङ्क्ति॑म॒नूद्य॑न्ति॥ (६०)

प्रजायाः करोति तत्क्रियते त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१०]

युक्ष्वा हि देवहूतमा॑ अश्वा॑ अग्रे रथीरि॑व। नि होता॑ पूर्व्यः
संदः। उ॒त नो॑ देव दे॒वा अ॒च्छा वो॒चो वि॒दुष्ट॑रः। श्रद्धिश्चा॒ वार्या॑
कृधि। त्व॑ ह॒ यद्यवि॒ष्ट्य सह॑सः सूनवाहु॑त। ऋ॒तावा॑ य॒ज्ञियो भुवः॑।
अ॒यम॒ग्निः स॒हस्रि॑णो वा॒जस्य॑ श॒तिन॒स्पतिः॑। मूर्धा॑ क॒वी र॒यीणा॑म्।
तं ने॒मिमृ॑भवो॒ यथा॑ नमस्व॒ सह॑तिभिः। नेदी॑यो य॒ज्ञम् (६१)

अ॒ङ्गिरः॑। तस्मै॑ नूनम॒भिद्य॑वे वा॒चा वि॒रूप॑ नित्य॑या। वृष्णे॑
चोद॑स्व सु॒ष्टुति॑म्। कमु॑ ष्विदस्य॒ सेन॑या॒ग्रेरपा॑कचक्षसः। प॒णिं
गोषु॑ स्तरामहे। मा नो॑ दे॒वानां॑ वि॒शः प्र॒स्नाती॑रि॒वो॒स्राः। कृ॒शं
न हा॑सुरघ्नियाः। मा नः॑ समस्य दू॒ढ्यः परि॑द्वेषसो अ॒ह॒तिः।
ऊ॒र्मिर्न॑ नाव॒मा व॑धीत्। नम॑स्ते अ॒ग्र ओज॑से गृणन्ति॑ देव कृ॒ष्टयः॑।
अमैः॑ (६२)

अ॒मित्र॑मर्दय। कुवि॒त्सु नो॒ गवि॑ष्टयेऽग्रे॑ सं॒वेषि॑षो र॒यिम्।
उरु॑कृदुरु ण॑स्कृधि। मा नो॑ अ॒स्मिन्म॑हा॒धने॑ परा॑ वर्गारभृद्यथा।
सं॒वर्ग॑ स॒ रयि॑ञ्जय। अ॒न्यम॒स्मद्भिया॑ इ॒यम॒ग्रे सि॑षत्तु दु॒च्छुना॑।
वर्धा॑ नो अम॑वच्छवः। यस्याजु॑षन्नम॒स्विनः॑ शमी॒मदु॑र्मखस्य वा।
तं घेद॒ग्निर्वृ॑धावति। पर॑स्या॒ अधि॑ (६३)

सं॒वतो॑ऽवरा॑ अ॒भ्या तर॑। यत्रा॒हम॑स्मि॒ ता अ॑व। वि॒द्मा हि
ते पुरा॑ व॒यम॒ग्रे पि॒तुर्य॑थावसः। अथा॑ ते सु॒म्रमी॑महे। य उ॒ग्र इ॒व

शर्यहा तिग्मशृङ्गो न वःसंगः। अग्रे पुरो रुरोजिंथ। सखायः
 सं वः सम्यश्चमिषः स्तोमं चाग्रये। वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो
 नन्ने सहस्वते। सःसमिद्युवसे वृषन्नग्रे विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे
 समिध्यसे स नो वसूत्या भर। प्रजापते स वैद सोमापूषणेमौ
 देवौ॥ (६४)

यज्ञमैरधि वृषन्नेकान्नविंशतिश्च॥ [११]

उशन्तस्त्वा हवामह उशन्तः समिधीमहि। उशन्नुशत आ वह
 पितृन् हविषे अत्तवे। त्वः सोम प्रचिकितो मनीषा त्वः रजिष्ठमनु
 नेषि पन्थाम्। तव प्रणीती पितरो न इन्दो देवेषु रत्नमभजन्त
 धीराः। त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान
 धीराः। वन्वन्नवातः परिधीः रपोर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवा भव (६५)

नः। त्वः सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ ततन्थ।
 तस्मै त इन्दो हविषा विधेम वयः स्याम पतयो रयीणाम्।
 अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदःसदः सदत सुप्रणीतयः। अत्ता
 हवींषि प्रयतानि बर्हिष्यथा रयिः सर्ववीरं दधातन। बर्हिषदः
 पितर ऊत्यर्वागिमा वो हव्या चकृमा जुषध्वम्। त आ गतावसा
 शन्तमेनाथास्मभ्यम् (६६)

शं योररपो दधात। आहं पितृन्सुविदत्राः अविथिस् नपातश्च
 विक्रमणं च विष्णोः। बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त

इहागमिष्ठाः। उपहूताः पितरो बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु। त
आगमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु ते अवनत्वस्मान्। उदीरतामवर
उत्परांस उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः। असुम् (६७)

य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु। इदं पितृभ्यो
नमो अस्त्वद्य ये पूर्वासो य उपरास ईयुः। ये पार्थिवे रजस्या
निषत्ता ये वा नूनं सुवृजनांसु विक्षु। अधा यथा नः पितरः
परांसः प्रत्नासो अग्र ऋतमांशुषाणाः। शुचीदयन्दीधितिमुक्थशासः
क्षामा भिन्दन्तो अरुणीरपं व्रत्र। यदग्रे (६८)

कव्यवाहन पितृन् यक्ष्यतावृधः। प्र च हव्यानि वक्ष्यसि
देवेभ्यश्च पितृभ्य आ। त्वमग्न ईडितो जातवेदोऽवाङ्मुव्यानि
सुरभीणि कृत्वा। प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्नद्धि त्वं देव प्रयता
हवींषि। मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिरृक्कभिर्वावृधानः।
याश्च देवा वावृधुर्ये च देवान्स्वाहान्ये स्वधयान्ये मदन्ति। (६९)

इमं यम प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः।
आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषा मादयस्व।
अङ्गिरोभिरा गंहि यज्ञियैर्भिर्यमं वैरूपैरिह मादयस्व। विवस्वन्तं
हुवे यः पिता तेऽस्मिन् यज्ञे बर्हिष्या निषद्य। अङ्गिरसो नः
पितरो नवग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः। तेषां वयं सुमतौ
यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम॥ (७०)

[स॒मिधो॑ या॒ज्यां तस्मा॒न्नाभा॒गꣳ हि तम॑न्वित्या॒ह प्र॒जा वा आ॒हेत्या॑ह यु॒क्ष्वा हि सं॑सृ॒तिः॥७०॥

स॒मिधः॑ सौम॒न॒से स्या॑म॥]

भ॒वा॒स्मभ्य॑मसुं॒ यद॑ग्रे म॒दन्ति॑ सौम॒न॒स ए॒कꣳश्च॑॥—————[१२]

॥ काण्डम् ३ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति स तपोऽतप्यत स
सर्पान्सृजत सोऽकामयत प्रजाः सृजेयेति स द्वितीयमतप्यत स
वयांस्यसृजत सोऽकामयत प्रजाः सृजेयेति स तृतीयमतप्यत
स एतं दीक्षितवादमपश्यत्तमवदत्ततो वै स प्रजा असृजत
यत्तपस्तत्त्वा दीक्षितवादं वदति प्रजा एव तद्यजमानः (१)

सृजते यद्वै दीक्षितोऽमेध्यमपश्यत्यपास्माद्दीक्षा कामति
नीलमस्य हरो व्येत्यबद्धम्मनो दरिद्रं चक्षुः सूर्यो ज्योतिषां श्रेष्ठो
दीक्षे मा मा हासीरित्याह नास्माद्दीक्षाप कामति नास्य नीलं न
हरो व्येति यद्वै दीक्षितमभिवर्षति दिव्या आपोऽशान्ता ओजो
बलं दीक्षाम् (२)

तपोऽस्य निर्घन्त्युन्दतीर्बलं धत्तौजो धत्त बलं धत्त मा मै
दीक्षां मा तपो निर्वधिष्टेत्याहैतदेव सर्वमात्मन्धत्ते नास्यौजो बलं
न दीक्षां न तपो निर्घन्त्यग्निर्वै दीक्षितस्य देवता सोऽस्मादेतर्हि
तिर इव यर्हि याति तमैश्वरं रक्षांसि हन्तोः (३)

भद्रादभि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुरता ते अस्त्वित्याह ब्रह्म

वै देवानां बृहस्पतिस्तमेवान्वारभते स एनं सम्पारयत्येदमगन्म
 देवयजनं पृथिव्या इत्याह देवयजनं ह्येष पृथिव्या आगच्छति यो
 यजते विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्व इत्याह विश्वे ह्येतद्देवा जोषयन्ते
 यद्वाह्मणा ऋक्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्त इत्याह र्क्षाभाभ्यां
 ह्येष यजुषा सन्तरति यो यजते रायस्पोषेण समिषा
 मदेमेत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते॥ (४)

यजमानो दीक्षां हन्तोर्ब्राह्मणाश्चतुर्विंशतिश्च॥ [१]

एष ते गायत्रो भाग इति मे सोमाय ब्रूतादेष तेँतैष्टुभो
 जागतो भाग इति मे सोमाय ब्रूताच्छन्दोमानां साम्राज्यं गच्छेति
 मे सोमाय ब्रूताद्यो वै सोमं राजानं साम्राज्यं लोकं गमयित्वा
 क्रीणाति गच्छति स्वानां साम्राज्यं छन्दांसि खलु वै सोमस्य
 राज्ञः साम्राज्यो लोकः पुरस्तात्सोमस्य क्रयादेवमभि मन्त्रयेत्
 साम्राज्यमेव (५)

एनं लोकं गमयित्वा क्रीणाति गच्छति स्वानां साम्राज्यं
 यो वै तानूनप्रस्यं प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 न प्राश्नन्ति न जुहुत्यथ क्व तानूनप्रं प्रति तिष्ठतीति प्रजापतौ
 मनसीति ब्रूयात्रिरव जिघ्रेत्प्रजापतौ त्वा मनसि जुहोमीत्येषा वै
 तानूनप्रस्यं प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति यः (६)

वा अध्वर्योः प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यतो मन्येतानभिक्रम्य
 होष्यामीति तत्तिष्ठन्ना श्रावयेद्देवा वा अध्वर्योः प्रतिष्ठा य एवं वेद

प्रत्येव तिष्ठति यदभिक्रम्य जुहुयात्प्रतिष्ठाया इयात्तस्मात्समानत्र
तिष्ठता होतव्यं प्रतिष्ठित्यै यो वा अध्वर्योः स्वं वेद स्ववानेव भवति
स्रुग्वा अस्य स्वं वायव्यमस्य (७)

स्वं चमसोऽस्य स्वं यद्वायव्यं वा चमसं वा-
ऽनन्वारभ्याश्रावयेत्स्वादियात्तस्मादनन्वारभ्याश्राव्यः स्वादेव
नैति यो वै सोममप्रतिष्ठाप्य स्तोत्रमुपाकरोत्यप्रतिष्ठितः सोमो
भवत्यप्रतिष्ठितः स्तोमोऽप्रतिष्ठितान्युक्थान्यप्रतिष्ठितो यजमानो-
ऽप्रतिष्ठितोऽध्वर्युर्वायव्यं वै सोमस्य प्रतिष्ठा चमसोऽस्य प्रतिष्ठा
सोमः स्तोमस्य स्तोमं उक्थानां ग्रहं वा गृहीत्वा चमसं वोन्नीय
स्तोत्रमुपाकुर्यात्प्रत्येव सोमः स्थापयति प्रति स्तोमं प्रत्युक्थानि
प्रति यजमानस्तिष्ठति प्रत्यध्वर्युः॥ (८)

एव तिष्ठति यो वायव्यमस्य ग्रहं वैकात्रविंशतिश्च॥ [२]

यज्ञं वा एतत्सम्भरन्ति यत्सोमक्रयण्यै पदं यज्ञमुखः
हविर्धाने यर्हि हविर्धाने प्राचीं प्रवर्तयेयुस्तरहि तेनाक्षमुपाध्याद्यज्ञमुख
एव यज्ञमनु सं तनोति प्राञ्चमग्निम्प्र हरन्त्युत्पत्नीमा
नयन्त्यन्वनांसि प्र वर्तयन्त्यथ वा अस्यैष धिष्णिंयो हीयते
सोऽनु ध्यायति स ईश्वरो रुद्रो भूत्वा (९)

प्रजां पशून् यजमानस्य शमयितोर्यर्हि पशुमाप्रीतमुदञ्च
नयन्ति तरहि तस्य पशुश्रपणं हरेत्तेनैवैनम्भागिनं करोति

यजमानो वा आहवनीयो यजमानं वा एतद्वि कर्षन्ते
 यदाहवनीयात्पशुश्रपणं हरन्ति स वैव स्यान्निर्मन्थ्यं वा
 कुर्याद्यजमानस्य सात्मत्वाय यदि पशोरवदानं नश्येदाज्यस्य
 प्रत्याख्यायमव द्येत्सैव ततः प्रायश्चित्तिर्ये पशुं विमथीरन्
 यस्तान्कामयेतार्तिमाच्छेयुरिति कुविदङ्गेति नमोवृक्तिवत्यर्चाग्रीध्रे
 जुहुयान्नमोवृक्तिमेवैषां वृद्धे ताजगार्तिमाच्छन्ति ॥ (१०)

भूत्वा ततः षड्विंशतिश्च ॥

[३]

प्रजापतेर्जायमानाः प्रजा जाताश्च या इमाः। तस्मै प्रति
 प्र वेदय चिकित्वा५ अनु मन्यताम्। इमम्पशुम्पशुपते ते अद्य
 बध्नाम्यग्रे सुकृतस्य मध्ये। अनु मन्यस्व सुयजा यजाम जुष्टं
 देवानामिदमस्तु हव्यम्। प्रजानन्तः प्रति गृह्णन्ति पूर्वं प्राणमङ्गेभ्यः
 पर्याचरन्तम्। सुवर्गं याहि पथिभिर्देवानैरोषधीषु प्रति तिष्ठा
 शरीरैः। येषामीशे (११)

पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत च द्विपदाम्। निष्क्रीतोऽयं
 यज्ञियम्भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु। ये बध्यमानमनु
 बध्यमाना अभ्यैक्षन्त मनसा चक्षुषा च। अग्निस्ता५ अग्रे प्र मुमोक्तु
 देवः प्रजापतिः प्रजया संविदानः। य आरण्याः पशवो विश्वरूपा
 विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। वायुस्ता५ अग्रे प्र मुमोक्तु देवः
 प्रजापतिः प्रजया संविदानः। प्रमुञ्चमानाः (१२)

भुव॑नस्य॒ रेतो॑ गा॒तुं ध॑त्त॒ यज॑मानाय देवाः। उ॒पाकृ॑तः शशमा॒नं
यद॑स्था॒ङ्गीव॑ं दे॒वाना॑म॒प्येतु॑ पाथः। नाना॑ प्रा॒णो यज॑मानस्य प॒शुना॑
य॒ज्ञो दे॒वेभिः॑ स॒ह दे॒व्याना॑म्। जी॒वं दे॒वाना॑म॒प्येतु॑ पाथः स॒त्याः स॑न्तु
यज॑मानस्य॒ कामाः॑। यत्प॒शुर्मा॒युम॑कृ॒तोरो॑ वा प॒द्भिरा॑हते। अ॒ग्निर्मा॑
तस्मा॒देन॑सो॒ विश्वा॑न्मु॒ञ्चत्व॑ हंसः। श॒मि॒तार॑ उ॒पेत॑न॒ य॒ज्ञम् (१३)

दे॒वेभि॑रि॒न्वित॑म्। पाशा॑त्प॒शुं प्र मु॑ञ्चत ब॒न्धाद्य॑ज्ञप॑तिं परि॑।
अदि॑तिः पाशं॑ प्र मु॑मो॒क्षेत॑ नमः प॒शुभ्यः॑ प॒शुप॑तये करोमि।
अ॒रा॒ती॒यन्त॑मध॑रं कृ॒णोमि॑ यं द्वि॒ष्मस्त॑स्मिन्प्रति॑ मु॒ञ्चामि॑ पाश॑म्।
त्वामु॑ ते द॑धिरे ह॒व्य॒वाह॑ः श्रु॒तङ्कर्त॑रमु॒त य॒ज्ञियं॑ च। अ॒ग्ने स॑दक्षः
स॒त॑न॒रु॒हि भू॒त्वाऽथ॑ ह॒व्या जा॑तवेदो जुष॑स्व। जा॒त॑वेदो व॒पया॑
गच्छ॑ दे॒वान्त्व॑ ह॒ हि होता॑ प्रथ॒मो ब॒भूथ॑। घृ॒तेन॒ त्वं त॒नुवो॑ वर्धय॑स्व
स्वाहा॑कृतः ह॒विर॑दन्तु दे॒वाः। स्वाहा॑ दे॒वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑॥ (१४)

ईशे॑ प्रमुञ्च॑माना य॒ज्ञन्त्व॑ षोड॑श च॥ [४]

प्रा॒जाप॑त्या वै प॒शव॑स्तेषां रु॒द्रोऽधि॑पतिर्यदे॒ताभ्या॑मुपाक॑रोति
ताभ्या॑मे॒वैनं॑ प्रति॒प्रोच्या ल॑भत आ॒त्मनो॑ऽना॒व्रस्का॑य॒ द्वाभ्या॑मुपाक॑रोति
द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॑ प्रति॑ष्ठित्या उपा॒कृत्य॑ पञ्च जुहोति॑ पाङ्काः॑ प॒शवः॑
प॒शून्नेवा॑व रु॒न्धे मृ॒त्यवे॑ वा ए॒ष नी॑यते॒ यत्प॒शुस्तं॑ यद॒न्वार॑भेत
प्र॒मायु॑को॒ यज॑मानः स्या॒न्नाना॑ प्रा॒णो यज॑मानस्य प॒शुने॒त्याह॑
व्यावृ॑न्त्यै (१५)

यत्पशुर्मायुमकृतेति जुहोति शान्त्यै शमितार उपेतनेत्याह
 यथायजुरेवैतद्वपायां वा आह्नियमाणायामग्नेर्मेधोऽपि क्रामति
 त्वामु ते दधिरे हव्यवाहमिति वपामभि जुहोत्यग्नेरेव मेधमव
 रुन्धेऽथौ शृतत्वाय पुरस्तात्स्वाहाकृतयो वा अन्ये देवा
 उपरिष्ठात्स्वाहाकृतयोऽन्ये स्वाहा देवेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेत्यभितो
 वपां जुहोति तानेवोभयान्प्रीणाति॥ (१६)

व्यावृत्त्या अभितो वपां पञ्च च॥ [५]

यो वा अयथादेवतं यज्ञमुपचरत्या देवताभ्यो वृश्च्यते
 पापीयान्भवति यो यथादेवतं न देवताभ्य आ वृश्च्यते
 वसीयान्भवत्याग्नेय्यर्चाग्नीध्रमभि मृशेद्वैष्णव्या हविर्धानमाग्नेय्या
 सुचो वायव्या वायव्यान्यैन्द्रिया सदो यथादेवतमेव यज्ञमुप
 चरति न देवताभ्य आ वृश्च्यते वसीयान्भवति युनज्मि ते पृथिवीं
 ज्योतिषा सह युनज्मि वायुमन्तरिक्षेण (१७)

ते सह युनज्मि वाचः सह सूर्येण ते युनज्मि तिस्रो विपृचः
 सूर्यस्य ते। अग्निर्देवतां गायत्री छन्द उपांशोः पात्रमसि सोमो
 देवतां त्रिष्टुप्छन्दोऽन्तर्यामस्य पात्रमसीन्द्रो देवता जगती छन्द
 इन्द्रवायुवोः पात्रमसि बृहस्पतिर्देवताऽनुष्टुप्छन्दो मित्रावरुणयोः
 पात्रमस्यश्विनौ देवता पङ्क्तिश्छन्दोऽश्विनोः पात्रमसि सूर्यो देवता
 बृहती (१८)

छन्दः शुक्रस्य पात्रमसि चन्द्रमा देवता सतोबृहती छन्दो
मन्थिनः पात्रमसि विश्वे देवा देवतोष्णिहा छन्द आग्रयणस्य
पात्रमसीन्द्रो देवता ककुच्छन्द उक्थानाम्पात्रमसि पृथिवी देवता
विराट्छन्दो ध्रुवस्य पात्रमसि॥ (१९)

अन्तरिक्षेण बृहती त्रयस्त्रिंशच्च॥ [६]

इष्टर्गो वा अध्वर्युर्यजमानस्येष्टर्गः खलु वै पूर्वोऽष्टुः
क्षीयत आसन्यान्मा मन्त्रात्पाहि कस्याश्चिदभिर्शस्त्या इति पुरा
प्रातरनुवाकाञ्जुहुयादात्मन एव तदध्वर्युः पुरस्ताच्छर्म नह्यतेऽनात्यै
संवेशाय त्वोपवेशाय त्वा गायत्रियास्त्रिष्टुभो जगत्या अभिभूत्यै
स्वाहा प्राणापानौ मृत्योर्मा पात प्राणापानौ मा मा हासिष्टं
देवतासु वा एते प्राणापानयोः (२०)

व्यायच्छन्ते येषां सोमः समृच्छते संवेशाय त्वोपवेशाय
त्वेत्याह छन्दांसि वै संवेश उपवेशश्छन्दोभिरेवास्य
छन्दांसि वृद्धे प्रेतिवन्त्याज्यानि भवन्त्यभिर्जित्यै मरुत्वन्तीः
प्रतिपदो विजित्या उभे बृहद्रथन्तरे भवत इयं वाव
रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेवैनमन्तरैत्यद्य वाव रथन्तरं श्वो
बृहदद्याश्वादेवैनमन्तरैति भूतम् (२१)

वाव रथन्तरम्भविष्यद्बृहद्भूताच्चैवैनं भविष्यतश्चान्तरैति
परिमितं वाव रथन्तरमपरिमितम्बृहत्परिमिताच्चैवैनमपरि-

मिताच्चान्तरैति विश्वामित्रजमदग्नी वसिष्ठेनास्पर्धेता५ स
 एतज्जमदग्निर्विहव्यमपश्यत्तेन वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृद्धं
 यद्विहव्यं५ शस्यत इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे
 यस्य भूया५ सो यज्ञक्रतव इत्याहुः स देवता वृद्ध इति यद्यग्निष्टोमः
 सोमः परस्तात्स्यादुक्थ्यं कुर्वीत यद्युक्थ्यः स्यादतिरात्रं कुर्वीत
 यज्ञक्रतुभिरेवास्य देवता वृद्धे वसीयान्भवति॥ (२२)

प्राणापानयोर्भूतं वृद्धेऽष्टाविंशतिश्च॥

[७]

निग्राभ्याः स्थ देवश्रुत आयुर्मे तर्पयत प्राणं मे तर्पयतापानं
 मे तर्पयत व्यानं मे तर्पयत चक्षुर्मे तर्पयत श्रोत्रं मे तर्पयत मनो
 मे तर्पयत वाचं मे तर्पयतात्मानं मे तर्पयताङ्गानि मे तर्पयत प्रजां
 मे तर्पयत पशून्मे तर्पयत गृहान्मे तर्पयत गुणान्मे तर्पयत सर्वगणं
 मा तर्पयत तर्पयत मा (२३)

गुणा मे मा वि तृषन्नोषधयो वै सोमस्य विशो विशः खलु
 वै राज्ञः प्रदातोरीश्वरा ऐन्द्रः सोमोऽवीवृधं वो मनसा सुजाता
 ऋतप्रजाता भग इद्वः स्याम। इन्द्रेण देवीर्वीरुधः संविदाना अनु
 मन्यन्ता५ सर्वनाय सोममित्याहौषधीभ्य एवैन५ स्वायै विशः स्वायै
 देवतायै निर्याच्याभि पुणोति यो वै सोमस्याभिषूयमाणस्य (२४)

प्रथमोऽंशुः स्कन्दति स ईश्वर इन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून्
 यजमानस्य निर्हन्तोस्तमभि मन्त्रयेता मास्कान्सह प्रजयां

स॒ह रा॒यस्पोषे॑णेन्द्रि॒यं मे॑ वी॒र्यं॑ मा निर्व॑धीरि॒त्याशिष॑मे॒वैता॒मा
शा॑स्त इन्द्रि॒यस्य॑ वी॒र्यस्य॑ प्र॒जायै॑ पशूनामनिर्घा॒ताय॑ द्र॒प्सश्च॑स्कन्द
पृथि॒वीमनु॑ द्यामि॒मं च॒ योनि॑मनु॒ यश्च॒ पूर्वः॑। तृतीयं॑ योनि॒मनु॑
स॒ञ्चर॑न्तं द्र॒प्सं जु॑होम्यनु॒ सप्त॑ होत्राः॥ (२५)

तुर्पयन्त माऽभिषूयमाणस्य यश्च दशं च॥ [८]

यो वै दे॒वान्दे॒वयश॑सेना॒र्पय॑ति मनु॒ष्या॑न्मनु॒ष्ययश॑सेनं
दे॒वयश॑स्यै॒व दे॒वेषु॑ भव॑ति मनु॒ष्ययश॑सी मनु॒ष्येषु॑ या॒न्प्राची॑नमाग्रय॒णाद्वा
गृ॒ह्णीया॑द्यानु॒र्ध्वाऽस्ता॑नु॒पब्दि॑मतो दे॒वाने॒व तद्दे॒वयश॑सेना॒र्पय॑ति
मनु॒ष्या॑न्मनु॒ष्ययश॑सेनं दे॒वयश॑स्यै॒व दे॒वेषु॑ भव॑ति मनु॒ष्ययश॑सी
मनु॒ष्येष्व॑ग्निः प्रा॑तःस॒वने॒ पा॑त्व॒स्मान् वै॑श्वान॒रो म॑हि॒ना वि॒श्वश॑म्भूः।
स नः॑ पा॒व॒को द्र॑वि॒णं द॑धातु (२६)

आयु॑ष्मन्तः स॒हभ॑क्षाः स्या॒म। वि॒श्वे दे॒वा म॒रुत॑ इन्द्रो
अ॒स्मान॒स्मिन्द्भि॑तीये स॒वने॒ न ज॑ह्युः। आयु॑ष्मन्तः प्रि॒यमै॑षां वद॑न्तो
व॒यं दे॒वाना॑ः सु॒म॒तौ स्या॑म। इ॒दं तृ॒तीय॑ः स॒र्वनं॑ कवी॒नामृ॑तेन
ये च॑म॒समै॑रयन्त। ते सौ॑धन्व॒नाः सु॑व॒रान॑शा॒नाः स्वि॑ष्टिं नो अ॒भि
व॒सी॒यो न॑यन्तु। आ॒यत॑नवती॒र्वा अ॒न्या आ॑हु॒तयो॑ हूयन्ते॑ऽनाय॒त॒ना
अ॒न्या या॑ आ॒घार॑वती॒स्ता आ॑यत॑नवती॒र्याः (२७)

सौ॒म्या॒स्ता अ॑नाय॒त॒ना ऐ॑न्द्रवा॒यव॑मा॒दाया॑घा॒रमा॑ घा॒रये॑दध्व॒रो
य॒ज्ञोऽय॑म॑स्तु दे॒वा ओ॑ष॒धीभ्यः॑ प॒शवे॑ नो जना॑य॒ विश्व॑स्मै

भूतायाँध्वरोऽसि स पिन्वस्व घृतवदेव सोमेति सौम्या एव
तदाहुतीरायतनवतीः करोत्यायतनवान्भवति य एवं वेदाथो
द्यावापृथिवी एव घृतेन व्युनक्ति ते व्युत्ते उपजीवनीये भवत
उपजीवनीयो भवति (२८)

य एवं वेदैष ते रुद्र भागो यं निरयाचथास्तं जुषस्व
विदेगौपत्यं रायस्पोषं सुवीर्यं संवत्सरीणां स्वस्तिम्।
मनुः पुत्रेभ्यो दायं व्यभजत्स नाभानेदिष्ठं ब्रह्मचर्यं वसन्तं
निरभजत्स आगच्छत्सोऽब्रवीत्कथा मा निरभागिति न त्वा
निरभाक्षमित्यब्रवीदङ्गिरस इमे सत्तमांसते ते (२९)

सुवर्गं लोकं न प्र जानन्ति तेभ्य इदम्ब्राह्मणम्ब्रूहि ते
सुवर्गं लोकं यन्तो य एषाम्पशवस्तांस्ते दास्यन्तीति तदेभ्यो-
ऽब्रवीत्ते सुवर्गं लोकं यन्तो य एषाम्पशव आसन्तानस्मा
अददुस्तम्पशुभिश्चरन्तं यज्ञवास्तौ रुद्र आगच्छत्सोऽब्रवीन्मम वा
इमे पशव इत्यदुर्वै (३०)

मह्यमिमामित्यब्रवीन्न वै तस्य त ईशत इत्यब्रवीद्यद्यज्ञवास्तौ
हीयते मम वै तदिति तस्माद्यज्ञवास्तु नाभ्यवेत्यं सोऽब्रवीद्यज्ञे
मा भजार्थं ते पशून्नाभि मङ्स्य इति तस्मा एतम्मन्थिनः
संस्त्रावमंजुहोततो वै तस्य रुद्रः पशून्नाभ्यमन्यत यत्रैतमेवं
विद्वान्मन्थिनः संस्त्रावं जुहोति न तत्र रुद्रः पशून्नाभि
मन्यते॥ (३१)

दधात्वायतनवतीर्या उपजीवनीर्यो भवति तेऽदूर्वे यत्रैतमेकादश च॥ [९]

जुष्टो वाचो भूयासं जुष्टो वाचस्पतये देवि वाक्। यद्वाचो
मधुमत्तस्मिन्मा धाः स्वाहा सरस्वत्यै। ऋचा स्तोमं समर्धय
गायत्रेण रथन्तरम्। बृहद्गायत्रवर्तनि। यस्ते द्रप्सः स्कन्दति
यस्ते अं शुर्बाहुच्युतो धिषणयोरुपस्थात्। अध्वर्योर्वा परि यस्ते
पवित्राथ्स्वाहाकृतमिन्द्राय तं जुहोमि। यो द्रप्सो अं शुः पतितः
पृथिव्यां परिवापात् (३२)

पुरोडाशात्करम्भात्। धानासोमान्मन्थिनं इन्द्र शुक्राथ्स्वाहाकृतम्
तं जुहोमि। यस्ते द्रप्सो मधुमां इन्द्रियावाथ्स्वाहाकृतः
पुनरप्येति देवान्। दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षाथ्स्वाहाकृतमिन्द्राय
तं जुहोमि। अध्वर्युर्वा ऋत्विजां प्रथमो युज्यते तेन स्तोमो
योक्तव्य इत्याहुर्वागग्रेणा अग्र एत्वृजुगा देवेभ्यो यशो मयि दधती
प्राणान्पशुषु प्रजाम्मयि (३३)

च यजमाने चेत्याहु वाचमेव तद्यज्ञमुखे युनक्ति वास्तु वा
एतद्यज्ञस्य क्रियते यद्ब्रह्मन्गृहीत्वा बहिष्पवमानं सर्पन्ति परांश्चो
हि यन्ति परांचीभिः स्तुवते वैष्णव्यर्चा पुनरेत्योप तिष्ठते यज्ञो
वै विष्णुर्यज्ञमेवाक्विष्णो त्वं नो अन्तमः शर्म यच्छ सहन्त्या।
प्र ते धारा मधुश्चुत उथ्सं दुहते अक्षितमित्याहु यदेवास्य
शयानस्योपशुष्यति तदेवास्यैतेना प्याययति॥ (३४)

परिवापात्प्रजां मयि दहते चतुर्दश च॥ [१०]

अग्निना रयिमश्रवत्पोषमेव दिवेदिवे। यशसं वीरवत्तमम्॥
गोमां अग्नेऽविमां अश्वी यज्ञो नृवत्सखा सदमिदप्रमृष्यः।
इडांवा एषो असुर प्रजावांन्दीर्घो रयिः पृथुबुधः सभावान्॥ आ
प्यायस्व सं तै॥ इह त्वष्टारमग्रियं विश्वरूपमुप ह्वये। अस्माकमस्तु
केवलः॥ तन्नस्तुरीपमधं पोषयितु देवं त्वष्टर्वि रराणः स्यंस्व। यतो
वीरः (३५)

कर्मण्यः सुदक्षो युक्तग्रावा जायते देवकामः। शिवस्त्वष्टरिहा
गंहि विभुः पोष उत त्मना। यज्ञेयं न उदवा पिशङ्गरूपः
सुभरो वयोधाः श्रुष्टी वीरो जायते देवकामः। प्रजां त्वष्टा वि
ष्यतु नाभिमुस्मे अथा देवानामप्येतु पार्थः। प्र णो देव्या नो
दिवः। पीपिवांसः सरस्वतः स्तनं यो विश्वदर्शतः। धुक्षीमहि
प्रजामिषम् (३६)

ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्रुतः। तेषां ते सुम्रमीमहे।
यस्य व्रतम्पशवो यन्ति सर्वे यस्य व्रतमुपतिष्ठन्त आपः। यस्य
व्रते पुष्टिपतिर्निविष्टस्तः सरस्वन्तमवसे हुवेम। दिव्यं सुपर्णं
वयसम्बृहन्तमपां गर्भं वृषभमोषधीनाम्। अभीपतो वृष्ट्या तर्पयन्त
तः सरस्वन्तमवसे हुवेम। सिनीवालि पृथुष्टुके या देवानामसि
स्वसा। जुषस्व हव्यम् (३७)

आहुतं प्रजां देवि दिदिद्धि नः। या सुपाणिः स्वङ्गुरिः
 सुषूमा बहुसूवरी। तस्यै विश्वर्षियै हविः सिनीवात्यै जुहोतन।
 इन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरः। असितवर्णा हरयः सुपर्णा मिहो
 वसाना दिवमुत्पतन्ति। त आऽववृत्रन्ध्सदनानि कृत्वादितृपृथिवी
 घृतैर्व्युद्यते। हिरण्यकेशो रजसो विसारेऽहिर्धुनिर्वात इव
 धर्जीमान्। शुचिभ्राजा उषसः (३८)

नवेदा यशस्वतीरपस्युवो न सत्याः। आ ते सुपर्णा
 अमिनन्त एवैः कृष्णो नौनाव वृषभो यदीदम्। शिवाभिर्न
 स्मयमानाभिरागात्पतन्ति मिहः स्तनयन्त्यभ्रा। वाश्रेव
 विद्युन्मिमाति वृथ्सं न माता सिषक्ति। यदेषां वृष्टिरसर्जि।
 पर्वतश्चिन्महि वृद्धो बिभाय दिवश्चिथ्सानु रेजत स्वने वः।
 यत्क्रीडथ मरुतः (३९)

ऋष्टिमन्त आप इव सध्रियञ्चो धवध्वे। अभि क्रन्द स्तनय
 गर्भमा धा उदन्वता परि दीया रथेन। दृतिः सु कर्ष विषितं
 न्यञ्चः सुमा भवन्तूद्धता निपादाः। त्वं त्या चिदच्युताग्रे पशुर्न
 यवसे। धामा ह यत्ते अजर वना वृश्चन्ति शिक्कंसः। अग्रे भूरीणि
 तव जातवेदो देव स्वधावोऽमृतस्य धामा। याश्च (४०)

माया मायिनां विश्वमिन्व त्वे पूर्वीः संदधुः पृष्ठबन्धो। दिवो
 नो वृष्टिम्मरुतो ररीध्वं प्र पिन्वत् वृष्णो अश्वस्य धाराः। अर्वाङ्गितेन

स्तनयितुतेह्यपो निषिञ्चन्नसुरः पिता नः। पिन्वन्त्यपो मरुतः
सुदानवः पयो घृतवद्विदथैष्वाभुवः। अत्यं न मिहे वि नयन्ति
वाजिनमुत्सं दुहन्ति स्तनयन्तमक्षितम्। उदप्रुतो मरुतस्तां
इयर्त वृष्टिम् (४१)

ये विश्वे मरुतो जुनन्ति। क्रोशाति गर्दा कन्येव तुन्ना पेरु
तुञ्जाना पत्येव जाया। घृतेन द्यावापृथिवी मधुना समुक्षत पयस्वतीः
कृणुताप ओषधीः। ऊर्जं च तत्रं सुमतिं च पिन्वथ यत्रा नरो मरुतः
सिञ्चथा मधु। उदु त्यश्चित्रम्। और्वभृगुवच्छुचिमप्रवानवदा हुवे।
अग्निं समुद्रवाससम्। आ सवः सवितुर्यथा भगस्येव भुजिं
हुवे। अग्निं समुद्रवाससम्। हुवे वातस्वनं कविम्पर्जन्यक्रन्द्यं
सहः। अग्निं समुद्रवाससम्॥ (४२)

वीर इषं हव्यमुपसौ मरुतश्च वृष्टिं भगस्य द्वादश च॥ [११]

यो वै पर्वमानानाञ्जीणि परिभूः स्फ्यः स्वस्तिर्भक्षेहि महीनां पयोऽसि देवं सवितरेतत्ते श्येनाय यद्वै
होतोपयामृहीतोऽसि वाक्षसत्र सो अग्र एकादश॥ [१२]

[प्रजापतिरकामयत प्रजापतेर्जायमाना व्यायच्छन्ते मह्यमिमान्माया मायिनां द्विचत्वारिंशत्॥४२॥

प्रजापतिरकामयताग्निं समुद्रवाससम्॥]

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

यो वै पवमानानामन्वारोहान् विद्वान् यजतेऽनु पवमानाना
 रोहति न पवमानेभ्योऽवच्छिद्यते श्येनोऽसि गायत्रच्छन्दा अनु त्वा
 रंभे स्वस्ति मा सम्पारय सुपर्णोऽसि त्रिष्टुच्छन्दा अनु त्वा रंभे
 स्वस्ति मा सम्पारय सघासि जगतीच्छन्दा अनु त्वा रंभे स्वस्ति
 मा सम्पारयेत्याहैते (१)

वै पवमानानामन्वारोहास्तान् य एवं विद्वान् यजतेऽनु
 पवमानाना रोहति न पवमानेभ्योऽवच्छिद्यते यो वै पवमानस्य
 सन्ततिं वेद सर्वमायुरेति न पुरायुषः प्र मीयते पशुमान्भवति
 विन्दते प्रजाम्पवमानस्य ग्रहा गृह्यन्तेऽथ वा अस्यैतेऽगृहीता
 द्रोणकलश आधवनीयः पूतभृत्तान् यदगृहीत्वोपाकुर्यात्पवमानं
 वि (२)

छिन्द्यात्तं विच्छिद्यमानमध्वर्योः प्राणोऽनु विच्छिद्येतोपयामगृहीते
 ऽसि प्रजापतये त्वेति द्रोणकलशमभि मृशेदिन्द्राय त्वेत्याधवनीयं
 विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इति पूतभृतम्पवमानमेव तत्त्वं तनोति
 सर्वमायुरेति न पुरायुषः प्र मीयते पशुमान्भवति विन्दते
 प्रजाम्॥ (३)

त्रीणि वाव सर्वनान्यथं तृतीयं॑ सर्वनमव लुम्पन्त्यन॑ शु
 कुर्वन्त॑ उपा॑ शु॑ हुत्वोपा॑ शुपात्रेऽ॑ शुमवास्य॑ तं तृतीयसर्वनै-
 ऽपिसृज्याभि॑ षुण्णयाद्यदा॑प्याययति॑ तेना॑ शुमद्यदभिषुणोति॑
 तेन॑र्जीषि॑ सर्वाण्येव तत्सर्वनान्य॑ शुमन्ति॑ शुक्रवन्ति॑ सुमावद्वीर्याणि॑
 करोति॑ द्वौ समुद्रौ विततावजूर्यौ पर्यावर्तेते जठरे॑व पादाः॑। तयोः
 पश्यन्तो॑ अति॑ यन्त्यन्यमपश्यन्तः (४)

सेतुनाति॑ यन्त्यन्यम्। द्वे द्रधसी॑ स॒तती॑ वस्त॒ एकः॑ केशी
 विश्वा॒ भुवनानि॑ विद्वान्। तिरो॒धायै॑त्यसितं॒ वसानः॑ शुक्रमा दत्ते
 अनुहाय॑ जा॒र्यै। देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत॑ तदसुरा अकुर्वत॑ ते देवा
 एतम्महायज्ञमपश्यन्तम॑तन्वताऽग्निहोत्रं॑ व्रतम॑कुर्वत॑ तस्माद्विव्रतः॑
 स्याद्वि॒रह्य॑ग्निहोत्रं॑ जुह्वति॑ पौर्णमा॒सं य॒ज्ञम॑ग्नीषोमीयम् (५)

प॒शुम॑कुर्वत॒ दा॒र्यं य॒ज्ञमा॑ग्रेयम्प॒शुम॑कुर्वत॒ वैश्वदे॒वं
 प्रा॒तःस॒र्वन॑म॑कुर्वत वरुणप्रधा॒सान्मा॑ध्यंदिनं॑ स॒र्वनं॑ साकमे॒धान्पित॑र्य
 त्र्यम्बका॑ऽस्तृतीयसर्वनम॑कुर्वत॒ तमै॑षामसुरा य॒ज्ञम॑न्ववाजिगा॑ऽसन्तं
 नान्ववा॑यन्तेऽब्रुवन्नध्व॑र्तव्या॒ वा इ॒मे दे॒वा अ॑भूवन्निति॑
 तदध्व॑रस्याध्व॑रत्वं ततो॑ दे॒वा अ॑भ॒वन्परा॑सुरा॒ य एवं॑ वि॒द्वान्सोमै॑न
 यज॑न्ते॒ भव॑त्यात्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति॥ (६)

अपश्यन्तोऽग्नीषोमीयमात्मना परा त्रीणि च॥ [२]

परि॒भूर॑ग्निं परि॒भूरि॑न्द्रं परि॒भूर्वि॑श्वा॑ दे॒वान्परि॑भूर्मा॑ऽसह

ब्रह्मवर्चसेन स नः पवस्व शं गवे शं जनाय शमर्वते शं
 राजन्नोषधीभ्योऽच्छिन्नस्य ते रयिपते सुवीर्यस्य रायस्पोषस्य
 ददितारः स्याम। तस्य मे रास्व तस्य ते भक्षीय तस्य त
 इदमुन्मृजे। प्राणाय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वापानाय व्यानाय
 वाचे (७)

दक्षक्रतुभ्यां चक्षुभ्यां मे वर्चोदौ वर्चसे पवेथाः श्रोत्रायात्मने-
 ऽङ्गेभ्य आयुषे वीर्याय विष्णोरिन्द्रस्य विश्वेषां देवानां जठरमसि
 वर्चोदा मे वर्चसे पवस्व कोऽसि को नाम कस्मै त्वा कायं
 त्वा यं त्वा सोमेनातीतृपं यं त्वा सोमेनामीमदं सुप्रजाः प्रजयां
 भूयासं सुवीरो वीरैः सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैर्विश्वेभ्यो मे
 रूपेभ्यो वर्चोदाः (८)

वर्चसे पवस्व तस्य मे रास्व तस्य ते भक्षीय तस्य
 त इदमुन्मृजे। बुभूषन्नवेक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः
 प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तो भूत्याऽभि पवते
 ब्रह्मवर्चसकामोऽवेक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव
 तर्पयति स एनं तृप्तो ब्रह्मवर्चसेनाभि पवत आमयावी (९)

अवेक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति
 स एनं तृप्त आयुषाभि पवतेऽभिचरन्नवेक्षेतैष वै पात्रियः प्रजा-
 पतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तः प्राणापानाभ्यां वाचो

दक्षक्रतुभ्यां चक्षुर्भ्यां३ श्रोत्राभ्यामात्मनोऽङ्गेभ्य आयुषोऽन्तरैति
ताजक्प्र धन्वति॥ (१०)

वाचे रूपेभ्यो वर्चोदा आमयावी पञ्चत्वारिंशच्च॥ [३]

स्फ्यः स्वस्तिर्विघ्नः स्वस्तिः परशुर्वेदिः परशुर्नः स्वस्तिः।
यज्ञिया यज्ञकृतः स्थ ते मास्मिन् यज्ञ उप ह्वयध्वमुप मा
द्यावापृथिवी ह्वयेतामुपास्तावः कलशः सोमो अग्निरुप देवा उप
यज्ञ उप मा होत्रा उपह्वे ह्वयन्तान्नमोऽग्नये मखघ्ने मखस्य मा
यशोऽर्यादित्याहवनीयमुप तिष्ठते यज्ञो वै मखः (११)

यज्ञं वाव स तदहन्तस्मा एव नमस्कृत्य सदः प्र सर्पत्यात्मनो-
ऽनात्यै नमो रुद्राय मखघ्ने नमस्कृत्या मा पाहीत्याग्नीध्रं तस्मा एव
नमडस्कृत्य सदः प्र सर्पत्यात्मनोऽनात्यै नम इन्द्राय मखघ्न इन्द्रियं
मे वीर्यम्मा निर्वधीरिति होत्रीयमाशिषमेवैतामा शास्त इन्द्रियस्य
वीर्यस्यानिर्घाताय या वै (१२)

देवताः सदस्यार्तिमार्पयन्ति यस्ता विद्वान्सर्पति न
सदस्यार्तिमार्च्छति नमोऽग्नये मखघ्न इत्याहैता वै देवताः
सदस्यार्तिमार्पयन्ति ता य एवं विद्वान्सर्पति न सदस्यार्तिमार्च्छति
दृढे स्थः शिथिरे समीची माहंसस्पात३ सूर्यो मा देवो
दिव्यादहंसस्पातु वायुरन्तरिक्षात् (१३)

अग्निः पृथिव्या यमः पितृभ्यः सरस्वती मनुष्येभ्यो देवीं
 द्वारौ मा मा सं तातम् नमः सदसे नमः सदसस्पतये
 नमः सखीनां पुरोगाणां चक्षुषे नमो दिवे नमः पृथिव्या
 अहे दधिष्व्योदतस्तिष्ठान्यस्य सदने सीद योऽस्मत्पाकतर
 उन्निवत उदुद्वतश्च गेषम्पातम्मा द्यावापृथिवी अद्याहः सदो वै
 प्रसर्पन्तम् (१४)

पितरोऽनु प्र सर्पन्ति त एनमीश्वरा हिंसितोः सदः प्रसृप्य
 दक्षिणार्धं परैक्षेतागन्त पितरः पितृमानहं युष्माभिर्भूयासः
 सुप्रजसो मया यूयं भूयास्तेति तेभ्य एव नमस्कृत्य सदः प्र
 सर्पत्यात्मनोऽनार्त्ये॥ (१५)

मुखो वा अन्तरिक्षात्प्रसर्पन्तुत्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

भक्षेहि मा विश दीर्घायुत्वाय शन्तनुत्वाय रायस्पोषाय वर्चसे
 सुप्रजास्त्वायेहि वसो पुरोवसो प्रियो मे हृदोऽस्यश्विनोस्त्वा
 बाहुभ्याः सध्यासम् नृचक्षसं त्वा देव सोम सुचक्षा अव
 ख्येषम् मन्द्राभिभूतिः केतुर्यज्ञानां वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु
 मन्द्रा स्वर्वाच्यदितिरनाहतशीर्ष्णी वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यत्वेहि
 विश्वचरणे (१६)

शम्भूर्मयोभूः स्वस्ति मां हरिवर्णं प्र चर क्रत्वे दक्षाय
 रायस्पोषाय सुवीरतायै मा मां राजन्वि बीभिषो मा मे हार्दि

त्विषा वधीः। वृषणे शुष्मायायुषे वर्चसे॥ वसुमद्रणस्य सोम
देव ते मतिविदः प्रातःसवनस्य गायत्रच्छन्दस इन्द्रपीतस्य
नराशंसपीतस्य पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि
रुद्रवद्रणस्य सोम देव ते मतिविदो माध्यंदिनस्य सवनस्य
त्रिष्टुच्छन्दस इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्य (१७)

पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयाम्यादित्यवद्रणस्य
सोम देव ते मतिविदस्तृतीयस्य सवनस्य जगतीच्छन्दस
इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्य पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो
भक्षयामि। आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णियम्। भवा
वाजस्य सङ्गथे। हिन्वं मे गात्रा हरिवो गुणान्मे मा वि तीतृषः।
शिवो मे सप्तर्षीनुप तिष्ठस्व मा मेऽवाङ्गाभिमति (१८)

गाः। अपाम सोमममृता अभूमादर्शम् ज्योतिरविंदाम
देवान्। किमस्मान्कृणवदरातिः किमु धूर्तिरमृत मर्त्यस्य।
यन्म आत्मनो मिन्दाभूदग्निस्तत्पुनराहार्जातिवेंदा विचरषणिः।
पुनरग्निश्चक्षुरदात्पुनरिन्द्रो बृहस्पतिः। पुनर्मे अश्विना युवं चक्षुरा
धत्तमक्ष्योः। इष्टयंजुषस्ते देव सोम स्तुतस्तोमस्य (१९)

शस्तोक्थस्य हरिवत् इन्द्रपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो
भक्षयामि। आपूर्याः स्था मा पूरयत प्रजया च धनेन च। एतत्ते
तत् ये च त्वामन्वेतत्ते पितामह प्रपितामह ये च त्वामन्वत्रं पितरो

यथाभा॒गम्म॑न्दध्व॒म् नमो॑ वः पि॒तरो॒ रसा॑य॒ नमो॑ वः पि॒तरः॒ शुष्मा॑य॒
नमो॑ वः पि॒तरो जी॒वाय॒ नमो॑ वः पि॒तरः (२०)

स्व॒धाये॒ नमो॑ वः पि॒तरो म॒न्यवे॒ नमो॑ वः पि॒तरो घो॒राय॒ पि॒तरो॒
नमो॑ वो॒ य ए॒तस्मिँ॑लो॒के स्थ॒ युष्मा॑ँस्तेऽनु॒ येँऽस्मिँ॑लो॒के मां तेऽनु॒
य ए॒तस्मिँ॑लो॒के स्थ॒ यूयं॑ तेष्वां॒ वसिँ॑ष्ठा भूयास्त॒ येँऽस्मिँ॑लो॒केऽहं॑
तेष्वां॒ वसिँ॑ष्ठो भूयासं॒ प्रजा॑पते॒ न त्वदे॒तान्य॒न्यो वि॒श्वा जा॒तानि॒ परि॒
ता ब॑भूव (२१)

यत्का॑मास्ते जुहुमस्तन्नो॑ अस्तु व॒यः स्या॑म॒ पत॑यो
रयी॒णाम्। दे॒वकृ॑त॒स्यै न॑सोऽव॒यज॑नमसि॒ मनु॑ष्य॒कृत॒स्यै न॑सोऽ-
व॒यज॑नमसि॒ पितृ॑कृत॒स्यै न॑सोऽव॒यज॑नमस्य॒प्सु धौ॑तस्य॒ सोम॑ दे॒व
ते नृ॑भिः सु॒तस्ये॒ष्ट्यं जुषः॑ स्तु॒तस्तो॑मस्य॒ शस्तो॑क्थस्य॒ यो भ॒क्षो
अ॑श्व॒सनि॒र्यो गो॒सनि॒स्तस्य॑ ते पि॒तृभि॑र्भ॒क्षं कृ॑त॒स्योप॑हूत॒स्योप॑हूतो
भक्ष॑यामि॥ (२२)

वि॒श्वच॑र॒पणे॒ त्रिष्ट॑प॒छन्द॑स॒ इन्द्र॑पीतस्य॒ नरा॑श॒संपी॑तस्याति॒ स्तुत॑स्तो॒मस्य॒ जी॒वाय॒ नमो॑ वः पि॒तरो
ब॑भूव॒ चतु॑श्च॒त्वारि॑श॒च॥

[५]

म॒हीना॒मप्यो॑ऽसि॒ वि॒श्वेष्वां॑ दे॒वानां॑ त॒नूर॑ऋ॒ध्यासं॑म॒द्य पृ॑षतीनां॒
ग्र॒ह्मृष॑तीनां॒ ग्र॒हो॑ऽसि॒ वि॒ष्णोर्हृ॑द॒यम॒स्येक॑मिष॒ वि॒ष्णु॒स्त्वानु॒ वि
च॑क्रमे भूति॒र्द्ध्रा घृ॑तेन॒ वर्ध॑तां॒ तस्य॑ मे॒ष्टस्य॑ वी॒तस्य॑ द्रवि॒णमा
ग॑म्या॒ज्योति॑रसि॒ वैश्वान॑रं पृ॒श्नि॒यै दु॒ग्धम् याव॑ती॒ द्यावा॑पृथि॒वी

मंहित्वा यावच्च सप्त सिन्धवो वितस्थुः। तावन्तमिन्द्र ते (२३)

ग्रहः सहोर्जा गृह्णाम्यस्तृतम्। यत्कृष्णशकुनः पृषदाज्यमवमृशेच्च
अस्य प्रमायुकाः स्युर्यच्छ्वाऽवमृशेच्चतुष्पादोऽस्य पशवः प्रमायुकाः
स्युर्यथस्कन्देद्यजमानः प्रमायुकः स्यात्पशवो वै पृषदाज्यम्पशवो
वा एतस्य स्कन्दन्ति यस्य पृषदाज्यः स्कन्दति यत्पृषदाज्यं
पुनर्गृह्णाति पशून्वास्मै पुनर्गृह्णाति प्राणो वै पृषदाज्यं प्राणो
वै (२४)

एतस्य स्कन्दति यस्य पृषदाज्यः स्कन्दति यत्पृषदाज्यं
पुनर्गृह्णाति प्राणमेवास्मै पुनर्गृह्णाति हिरण्यमवधाय गृह्णात्यमृतं
वै हिरण्यं प्राणः पृषदाज्यममृतमेवास्य प्राणे दधाति शतमानं
भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठत्यश्वमव
घ्रापयति प्राजापत्यो वा अश्वः प्राजापत्यः प्राणः स्वादेवास्मै योनैः
प्राणं निर्मिमीते वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते यस्य पृषदाज्यः
स्कन्दति वैष्णव्यर्चा पुनर्गृह्णाति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञः सं
तनोति॥ (२५)

ते पृषदाज्यं प्राणो वै योनैः प्राणं द्वाविंशतिश्च॥ [६]

देवं सवितरेतत्ते प्राहु तत्प्र च सुव प्र च यज्ञ
बृहस्पतिर्ब्रह्मायुष्मत्या ऋचो मा गात तनूपाथ्साम्नः सत्या
व आशिषः सन्तु सत्या आकूतय ऋतं च सत्यं च वदत स्तुत
देवस्य सवितुः प्रसवे स्तुतस्य स्तुतमस्यूर्जम्मह्यः स्तुतं दुहामा

मां स्तुतस्यं स्तुतं गम्याच्छस्त्रस्यं शस्त्रम् (२६)

अस्यू॒र्ज॒म्म॒ह्य॑ श॒स्त्रं दु॒हामा मां श॒स्त्रस्यं श॒स्त्रं
गम्यादिन्द्रियावन्तो वनामहे धुक्षीमहिं प्रजामिषम्। सा मे
सत्याशीर्देवेषु भूयात् ब्रह्मवर्चसं मा गम्यात्। यज्ञो बभूव स आ
बभूव स प्र जज्ञे स वावृधे। स देवानामधिपतिर्बभूव सो अस्मा॑
अधिपतीन्करोतु वय॑ स्याम॒ पत॑यो रयी॒णाम्। य॒ज्ञो वा वै (२७)

य॒ज्ञप॑तिं दुहे य॒ज्ञप॑तिर्वा य॒ज्ञं दु॒हे स यः स्तु॑तशस्त्रयोर्दोहमविद्वान्
यज॑ते तं य॒ज्ञो दु॒हे स इ॒ष्ट्वा पापी॑यान्भवति॒ य ए॑नयोर्दोहं
विद्वान् यज॑ते स य॒ज्ञं दु॒हे स इ॒ष्ट्वा वसी॑यान्भवति स्तु॒तस्यं
स्तु॒तम॒स्यू॒र्ज॒म्म॒ह्य॑ स्तु॒तं दु॒हामा मां स्तु॒तस्यं स्तु॒तं गम्या॑च्छस्त्रस्यं
श॒स्त्रम॒स्यू॒र्ज॒म्म॒ह्य॑ श॒स्त्रं दु॒हामा मां श॒स्त्रस्यं श॒स्त्रं गम्या॑दित्याहैष
वै स्तु॑तशस्त्रयोर्दोहस्तं य एवं विद्वान् यज॑ते दुह एव य॒ज्ञमि॒ष्ट्वा
वसी॑यान्भवति॥ (२८)

श॒स्त्रं वै श॒स्त्रन्द॑हान्द्रावि॑शतिश्च॥ [७]

श्ये॒नाय॒ प॒त्वने॒ स्वाहा॒ वद॑त्स्वयमभिगूर्ताय॒ नमो॑
विष्ट॒म्भाय॒ धर्म॑णे॒ स्वाहा॒ वद॑त्स्वयमभिगूर्ताय॒ नमः॑ परि॒धये॑
जन॒प्रथ॑नाय॒ स्वाहा॒ वद॑त्स्वयमभिगूर्ताय॒ नम॑ ऊ॒र्जे हो॒त्राणा॑
स्वाहा॒ वद॑त्स्वयमभिगूर्ताय॒ नमः॑ पय॑से हो॒त्राणा॑ स्वाहा॒
वद॑त्स्वयमभिगूर्ताय॒ नमः॑ प्र॒जाप॑तये॒ मन॑वे॒ स्वाहा॒ वद॑त्स्वयमभिगूर्ताय॒

नमं ऋतमृतपाः सुवर्वाट्स्वाहा वट्स्वयमभिगूर्ताय
नमस्तृम्पन्ताः९ होत्रा मधोर्धृतस्य यज्ञपतिमृषय एनंसा (२९)

आहुः। प्रजा निर्भक्ता अनुत्प्यमाना मध्व्यौ स्तोकावप
तौ रराध। सं नस्ताभ्याः९ सृजतु विश्वकर्मा घोरा ऋषयो नमो
अस्त्वेभ्यः। चक्षुष एषाम्मनंसश्च संधौ बृहस्पतये महि षट्सुमन्नमः।
नमो विश्वकर्मणे स उ पात्वस्मान्नन्यान्त्सोमपान्मन्यमानः।
प्राणस्य विद्वान्त्समरे न धीर एनश्चकृवान्महि बद्ध एषाम्। तं
विश्वकर्मन् (३०)

प्र मुञ्चा स्वस्तये ये भक्षयन्तो न वसून्यानृहुः। यान्ग्नयो-
ऽन्वतप्यन्त धिष्ण्या इयं तेषामवया दुरिष्ट्यै स्विष्टिं नस्तां कृणोतु
विश्वकर्मा। नमः पितृभ्यो अभि ये नो अख्यन् यज्ञकृतौ यज्ञकामाः
सुदेवा अकामा वो दक्षिणां न नीनिम् मा नस्तस्मादेनंसः पापयिष्ट।
यावन्तो वै सदस्यास्ते सर्वे दक्षिण्यास्तेभ्यो यो दक्षिणां न (३१)

नयेदैभ्यो वृश्चेत् यद्वैश्वकर्मणानि जुहोति सदस्यानेव
तत्प्रीणात्यस्मे देवासो वपुषे चिकिथ्सत् यमाशिरा दम्पती
वाममंश्रुतः। पुमान्पुत्रो जायते विन्दते वस्वथ विश्वे अरपा
एधते गृहः। आशीर्दाया दम्पती वाममंश्रुतामरिष्टो रायः सचताः९
समोकसा। य आसिचत्सन्दुग्धं कुम्भ्या सहेष्टेन यामन्नमति
जहातु सः। सर्पिर्ग्रीवी (३२)

पीवर्यस्य जाया पीवानः पुत्रा अकृशासो अस्य। सहजानिर्यः
 सुमखस्यमान् इन्द्रायाशिरः सह कुम्भ्यादात्। आशीर्म ऊर्जमुत
 सुप्रजास्त्वमिषं दधातु द्रविणः सर्वर्चसम्। संजयन्क्षेत्राणि
 सहसाहमिन्द्र कृण्वानो अन्याः अधरान्त्सपत्नान्। भूतमसि भूते
 मा धा मुखमसि मुखं भूयासम् द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परि गृह्णामि
 विश्वे त्वा देवा वैश्वानराः (३३)

प्र च्यावयन्तु दिवि देवां दृहान्तरिक्षे वयांसि
 पृथिव्याम्पार्थिवान्ध्रुवं ध्रुवेण हविषाव सोमं नयामसि। यथा
 नः सर्वमिज्जगदयक्ष्मः सुमना असत्। यथा न इन्द्र इद्विशः
 केवलीः सर्वाः समनसः करत्। यथा नः सर्वा इद्विशोऽस्माकं
 केवलीरसन्॥ (३४)

एनसा विश्वकर्मन् यो दक्षिणां न सर्पिर्ग्रीवी वैश्वानराश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

यद्वै होताध्वर्युमभ्याह्वयते वज्रमेनमभि प्र वर्तयत्युक्थंशा
 इत्याह प्रातःसवनं प्रतिगीर्य त्रीण्येतान्यक्षराणि त्रिपदा गायत्री
 गायत्रं प्रातःसवनं गायत्रियैव प्रातःसवने वज्रमन्तर्धत्त उक्थं
 वाचीत्याह माध्यंदिनः सवनं प्रतिगीर्य चत्वार्येतान्यक्षराणि
 चतुष्पदा त्रिष्टुप्त्रैष्टुभम्माध्यंदिनः सवनं त्रिष्टुभैव माध्यंदिने सवने
 वज्रमन्तर्धत्ते (३५)

उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह तृतीयसवनं प्रतिगीर्यं सप्तैतान्यक्षराणि
 सप्तपदा शक्करी शाक्करो वज्रो वज्रेणैव तृतीयसवने वज्रमन्तर्धत्ते
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यो यथासवनं प्रतिगरे
 छन्दांसि सम्पादयेत्तेजः प्रातःसवन आत्मन्दधीतेन्द्रियम्माध्यंदिने
 सवने पशूस्तृतीयसवन इत्युक्थंशा इत्याह प्रातःसवनं प्रतिगीर्यं
 त्रीण्येतान्यक्षराणि (३६)

त्रिपदा गायत्री गायत्रं प्रातःसवनं प्रातःसवन एव प्रतिगरे
 छन्दांसि सम्पादयत्यथो तेजो वै गायत्री तेजः प्रातःसवनं तेजं
 एव प्रातःसवन आत्मन्धत्त उक्थं वाचीत्याह माध्यंदिनं सवनं
 प्रतिगीर्यं चत्वार्येतान्यक्षराणि चतुष्पदा त्रिष्टुत्रैष्टुभम्माध्यंदिनं
 सवनंम्माध्यंदिन एव सवने प्रतिगरे छन्दांसि सम्पादयत्यथो
 इन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियम्माध्यंदिनं सवनम् (३७)

इन्द्रियमेव माध्यंदिने सवनं आत्मन्धत्त उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह
 तृतीयसवनं प्रतिगीर्यं सप्तैतान्यक्षराणि सप्तपदा शक्करी
 शाक्कराः पशवो जागतं तृतीयसवनं तृतीयसवन एव प्रतिगरे
 छन्दांसि सम्पादयत्यथो पशवो वै जगती पशवंस्तृतीयसवनं
 पशूनेव तृतीयसवन आत्मन्धत्ते यद्वै होताध्वर्युमभ्याह्वयत
 आव्यमस्मिन्दधाति तद्यत्र (३८)

अपहनीत पुरास्यं संवत्सराद्गृह आ वैवीरञ्छोसा मोद

इवेति॑ प्र॒त्याह्व॑यते तेनै॒व तदप॑ ह॒ते यथा॒ वा आय॑तां प्र॒तीक्ष॑त
ए॒वम॑ध्व॒र्युः प्र॑तिग॒रं प्र॑तीक्षते॒ यद॑भिप्रतिगृणी॒याद्यथा॑य॒तया॑ समृच्छ॒ते
ता॒दृगे॒व तद्य॑दर्ध॒र्चांलु॒प्येत॒ यथा॒ धाव॑द्ध्यो॒ हीय॑ते ता॒दृगे॒व तत्प्र॑बाहु॒ग्वा
ऋ॒त्विजा॑मु॒द्गीथा॑ उ॒द्गीथ॑ ए॒वोद्गा॑तृणाम् (३९)

ऋ॒चः प्र॑ण॒व उ॑क्थ॒श॒सिना॑ प्रतिग॒रोऽध्व॑र्यूणाम् य ए॒वं
वि॒द्वान्प्र॑तिगृणात्य॒न्नाद॑ ए॒व भ॑व॒त्यास्य॑ प्र॒जाया॑ वा॒जी जा॑यत
इ॒यम्वै॑ होता॒साव॑ध्व॒र्युर्यदा॑सीनः श॒स॑त्य॒स्या ए॒व तद्धो॑ता नैत्यास्त
इ॒व ही॑यमथो॒ इमा॑मे॒व तेन॒ यज॑मानो दुहे॒ यत्तिष्ठ॑न्प्रतिगृणात्य॒मुष्या॑
ए॒व तद॑ध्व॒र्युर्नैति॑ (४०)

तिष्ठ॑तीव॒ ह्य॑सावथो॒ अ॒मूमे॒व तेन॒ यज॑मानो दुहे॒ यदा॑सीनः
श॒स॑ति॒ तस्मा॑दि॒तःप्र॑दानं दे॒वा उप॑ जी॒वन्ति॒ यत्तिष्ठ॑न्प्रतिगृणाति
तस्मा॑द॒मुतः॑प्र॒दान॑म्मनुष्या॒ उप॑ जी॒वन्ति॒ यत्प्रा॑डासीनः श॒स॑ति
प्र॒त्यङ्गि॑ष्ठन्प्रतिगृणाति॒ तस्मा॑त्प्रा॒चीन॑श्च॒ रेतो॑ धीयते प्र॒तीचीः॑ प्र॒जा
जा॑यन्ते॒ यद्वै॑ होता॒ध्वर्यु॑म॒भ्याह्व॑यते॒ वज्र॑मे॒नम॒भि प्र॑ वर्तयति॒ परा॑डा
वर्त॑ते॒ वज्र॑मे॒व तन्नि॑ करोति॥ (४१)

सर्वे॒ वज्र॑मन्तर्धत्ते त्री॒ण्येता॑न्य॒क्षरा॑णीन्द्रि॒यम॑र्था॒न्दिन॑श्च॒ सर्व॑न्त्रोद्गा॒तृणाम॑ध्व॒र्युर्नैति॑ वर्तयत्यष्टौ च॥ [९]

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि वा॒क्ष॒सद॑सि वा॒क्पा॒भ्यां त्वा॑ ऋतु॒पा॒भ्याम॑स्य
य॒ज्ञस्य॑ ध्रु॒वस्या॑ध्य॒क्षाभ्यां॑ गृ॒ह्णाम्यु॒पया॑मगृहीतोऽस्य॒त॒सद॑सि
चक्षु॑ष्पाभ्यां॑ त्वा॑ ऋतु॒पा॒भ्याम॑स्य य॒ज्ञस्य॑ ध्रु॒वस्या॑ध्य॒क्षाभ्यां॑

गृह्णाम्युपयामगृहीतोऽसि श्रुतसदसि श्रोत्रपाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य
यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां गृह्णामि देवेभ्यस्त्वा विश्वदेवेभ्यस्त्वा
विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यो विष्णवुरुक्रमैष ते सोमस्त९ रक्षस्व (४२)

तं ते दुश्चक्षा माव ख्यत् मयि वसुः पुरोवसुर्वाक्पा वाचं मे
पाहि मयि वसुर्विदद्वसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुर्मे पाहि मयि वसुः संयद्वसुः
श्रोत्रपाः श्रोत्रं मे पाहि भूरसि श्रेष्ठो रश्मीनां प्राणपाः प्राणं मे पाहि
धूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामपानपा अपानं मे पाहि यो न इन्द्रवायू
मित्रावरुणावश्विनावभिदासन्ति भ्रातृव्य उत्पिपीते शुभस्पती इदमहं
तमधरम्पादयामि यथेन्द्राहमुत्तमश्चेतयानि॥ (४३)

रक्षस्व भ्रातृव्यस्योदश च॥

[१०]

प्र सो अग्ने तवोतिभिः सुवीराभिस्तरति वाजंकर्मभिः। यस्य
त्व९ सख्यमाविंथ। प्र होत्रे पूर्वं वचोऽग्नये भरता बृहत्। विपां
ज्योतींषि बिभ्रते न वेधसे। अग्ने त्री ते वाजिना त्री षधस्थां
तिस्रस्ते जिह्वा ऋतजात पूर्वोः। तिस्र उ ते तनुवो देववातास्ताभिर्नः
पाहि गिरो अप्रयुच्छन्। सं वां कर्मणा समिषा (४४)

हिनोमीन्द्राविष्णू अपंसस्पारे अस्य। जुषेथां यज्ञं द्रविणं च
धत्तमरिष्टैर्नः पृथिभिः पारयन्ता। उभा जिग्यथुर्न परा जयेथे न
परा जिग्ये कतरश्चनैर्नोः। इन्द्रश्च विष्णो यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं
वि तदैरयेथाम्। त्रीण्यायूँषि तव जातवेदस्तिस्त्र आजानीरुषसंस्ते

अग्रे। तामिर्देवानामवो यक्षि विद्वानथं (४५)

भव यजमानाय शं योः। अग्निस्त्रीणि त्रिधातून्या क्षेति विदथां
कविः। स त्रीं रेकादशां इह। यक्षश्च पिप्रयच्च नो विप्रो दूतः
परिष्कृतः। नभन्तामन्यके समे। इन्द्राविष्णू दृहिताः शम्बरस्य
नव पुरो नवतिं च श्रथिष्टम्। शतं वर्चिनः सहस्रं च साकं हथो
अप्रत्यसुरस्य वीरान्। उत माता महिषमन्वेनदमी त्वा जहति
पुत्र देवाः। अथाब्रवीद्वृत्रमिन्द्रो हनिष्यन्त्सखे विष्णो वितरं वि
क्रमस्व (४६)

इषाऽथ त्वा त्रयोदश च॥ [११]

[यो वै स्फ्यः स्वस्तिः स्वधायै नमः प्र मुञ्च तिष्ठतीव षट्त्वारिंशत्॥४६॥ यो वै पवमानान्
वि क्रमस्व॥]

अग्रे तेजस्विन्वायुर्वसवस्त्वैतद्वा अपां वायुरसि प्राणो नाम देवा वै यद्यज्ञेन न प्रजापतिर्देवासुरानायुर्दा
एतं युवान् सूर्यो देव इदं वामेकादश॥ [१२]

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

अग्रे तेजस्विन्तेजस्वी त्वं देवेषु भूयास्तेजस्वन्तम्मामायुष्मन्तं
वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु दीक्षायै च त्वा तपसश्च तेजसे जुहोमि
तेजोविदसि तेजो मा मा हासीन्माऽहं तेजो हासिषं मा मां तेजो

हासीदिन्द्रौजस्विन्नोजस्वी त्वं देवेषु भूया ओजस्वन्तम्मामायुष्मन्तं
वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु ब्रह्मणश्च त्वा क्षत्रस्य च (१)

ओजसे जुहोम्योजोविदस्योजो मा मा हासीन्माहमोजो
हासिषं मा मामोजो हासीत्सूर्यं भ्राजस्विन्भ्राजस्वी त्वं देवेषु भूया
भ्राजस्वन्तम्मामायुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु वायोश्च त्वाऽपां
च भ्राजसे जुहोमि सुवर्विदसि सुवर्मा मा हासीन्माह॥ सुवर्हासिषं
मा मा॥ सुवर्हासीन्मयि मेधाम्मयि प्रजाम्मय्यग्निस्तेजो दधातु
मयि मेधाम्मयि प्रजाम्मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु मयि मेधाम्मयि
प्रजाम्मयि सूर्यो भ्राजो दधातु॥ (२)

क्षत्रस्य च मयि त्रयोविंशतिश्च॥ [१]

वायुर्हिकर्ताऽग्निः प्रस्तोता प्रजापतिः साम बृहस्पतिरुद्गाता
विश्वे देवा उपगतारो मरुतः प्रतिहर्तार इन्द्रो निधनं ते देवाः
प्राणभृतः प्राणम्मयि दधत्वेतद्वै सर्वमध्वर्युरुपाकुर्वन्नुद्गातृभ्यं
उपाकरोति ते देवाः प्राणभृतः प्राणम्मयि दधत्वित्याहैतदेव
सर्वमात्मन्धत्त इडा देवहूर्मनुर्यज्ञनीर्बृहस्पतिरुक्थामदानिं
श॥सिषद्विश्वे देवाः (३)

सूक्तवाचः पृथिवि मातर्मा मा हि॥सीर्मधुं मनिष्ये
मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो

वाचमुद्यास९ शुश्रूषेण्या॥मनुष्येभ्यस्तम्मा देवा अ॑वन्तु शोभायै॑
पितरोऽनु॑ मदन्तु॥ (४)

श९सिषद्विश्वे देवा अष्टावि९शतिश्च॥ [२]

वस॑वस्त्वा प्र वृ॑हन्तु गाय॒त्रेण॒ छन्द॑साऽग्नेः प्रि॒यम्पाथ॑
उपै॑हि रु॒द्रास्त्वा प्र वृ॑हन्तु त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सेन्द्र॒स्य प्रि॒यम्पाथ॑
उपै॑ह्यादित्यास्त्वा प्र वृ॑हन्तु जाग॑तेन॒ छन्द॑सा वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑
प्रि॒यम्पाथ॑ उपै॑हि मा॒न्दासु॑ ते शुक्र शु॒क्रमा धू॑नोमि भ॒न्दना॑सु
कोत॑नासु नूत॑नासु रे॒शीषु॑ मे॒षीषु॑ वा॒शीषु॑ वि॒श्वभृ॑त्सु मा॒ध्वीषु॑
ककु॑हासु शक्क॑रीषु (५)

शु॒क्रासु॑ ते शुक्र शु॒क्रमा धू॑नोमि शु॒क्रं ते शु॒क्रेण॑ गृह्णाम्यहो॑
रूपेण॑ सूर्य॑स्य र॒श्मिभिः॑। आऽस्मि॑न्नु॒ग्रा अ॑चुच्यवु॒र्दिवो॑ धारा॑
अस॑श्चत। क॒कुह॑ रूपं वृ॑षभस्य॑ रोचते बृ॒हत्सोमः॑ सोम॑स्य
पुरो॑गाः शु॒क्रः शु॒क्रस्य॑ पुरो॑गाः। यत्ते॑ सो॒मादा॑भ्यं नाम॒ जागृ॑वि तस्मै॑
ते सोम॑ सोमा॑य॒ स्वाहो॑शित्कं दे॒व सोम॑ गाय॒त्रेण॒ छन्द॑साऽग्नेः (६)

प्रि॒यम्पाथो॑ अपी॑हि व॒शी त्वं दे॒व सोम॑ त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सेन्द्र॒स्य
प्रि॒यम्पाथो॑ अपी॑ह्यस्मत्स॒खा त्वं दे॒व सोम॑ जाग॑तेन॒ छन्द॑सा
वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑ प्रि॒यम्पाथो॑ अपी॑ह्या नः प्रा॒ण ए॑तु परा॒वत॑
आन्तरि॑क्षाद्वि॒वस्परि॑। आयुः॑ पृथि॒व्या अ॒ध्यमृ॑तम॒सि प्रा॒णाय॑ त्वा।
इन्द्रा॑ग्नी मे॒ वर्चः॑ कृणुतां॒ वर्चः॑ सोमो॑ बृ॒हस्पतिः॑। वर्चो॑ मे॒ विश्वे॑

दे॒वा वर्चो॑ मे धत्तम॒श्विना॑ । द॒ध॒न्वे वा॒ यदी॒मनु॑ वोच॒द्वह्मा॑णि॒ वेरु॑
तत् । परि॒ विश्वा॑नि॒ काव्या॑ ने॒मिश्च॒क्रमि॑वाभवत् ॥ (७)

शक्रं॑री॒प्सवे॑र्ब॒हुस्पतिः॑ पञ्च॒विंशति॑श्च ॥ [३]

ए॒तद्वा अ॒पां ना॑म॒धेयं॑ गु॒ह्यं यदा॑धा॒वा मा॒न्दा॑सु ते शुक्र शु॒क्रमा॑
धू॒नोमी॒त्याहा॒पामे॒व ना॑म॒धेये॑न॒ गुह्ये॑न दि॒वो वृ॑ष्टि॒मव॑ रुन्धे शु॒क्रं
ते शु॒क्रेण॑ गृ॒ह्णामी॒त्याहै॒तद्वा अ॒हो रू॒पं यद्रा॑त्रिः सूर्य॑स्य र॒श्मयो॑
वृ॒ष्ट्या ई॒शते॑ऽहं ए॒व रू॒पेण॑ सूर्य॑स्य र॒श्मिभि॑र्दि॒वो वृ॑ष्टिं च्यावय॒त्या-
ऽस्मि॑न्नु॒ग्राः (८)

अ॒चु॒च्यव॑रि॒त्याह॑ यथा॒यजु॑रे॒वैतत्क॑कुह॒ः रू॒पं वृ॑ष॒भस्य॑ रोचते
बृ॒हदि॒त्याहै॒तद्वा अ॑स्य ककुह॒ः रू॒पं यद्वृ॑ष्टीं रू॒पेणै॒व वृ॑ष्टि॒मव॑ रुन्धे
यत्ते॑ सो॒मादा॑भ्यं॒ नाम॑ जागृ॒वीत्या॑हैष ह॒ वै ह॒विषा॑ ह॒विर्य॑जति॒ यो-
ऽदा॑भ्यं गृही॒त्वा सो॒माय॑ जु॒होति॑ परा॒ वा ए॒तस्या॑युः प्रा॒ण ए॑ति (९)

योऽ॒ंशुं गृ॒ह्णात्या॑ नः प्रा॒ण ए॑तु परा॒वत॑ इत्या॒हायु॑रे॒व
प्रा॒णमा॑त्मन्ध॒त्तेऽमृतं॑मसि प्रा॒णाय॑ त्वेति हि॒र॒ण्यम॑भि व्य॒नित्य॑मृतं
वै हि॒र॒ण्यमा॑युः प्रा॒णोऽमृतं॑नै॒वायु॑रा॒त्मन्ध॒त्ते श॑तमा॒नं भ॑वति श॒तायुः॑
पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑य आयु॒ष्येवेन्द्रि॑ये प्रति॑ तिष्ठत्य॒प उप॑ स्पृशति भेष॒जं
वा आपो॑ भेष॒जमे॒व कु॑रुते ॥ (१०)

उ॒ग्रा ए॒त्याप्स्त्री॑णि च ॥ [४]

वायुरसि प्राणो नाम सवितुराधिपत्येऽपानं मे दाश्चक्षुरसि
 श्रोत्रं नाम धातुराधिपत्ये आयुर्मे दा रूपमसि वर्णो नाम
 बृहस्पतेराधिपत्ये प्रजां मे दा ऋतमसि सत्यं नामेन्द्रस्याधिपत्ये
 क्षत्रं मे दा भूतमसि भव्यं नाम पितृणामाधिपत्येऽपामोषधीनां
 गर्भं धा ऋतस्य त्वा व्योमन ऋतस्य (११)

त्वा विभूमन ऋतस्य त्वा विधर्मण ऋतस्य त्वा सत्यायुतस्य
 त्वा ज्योतिषे प्रजापतिर्विराजमपश्यत्तया भूतं च भव्यं चासृजत्
 तामृषिभ्यस्तिरोऽदधात्तां जमदग्निस्तपसाऽपश्यत्तया वै स
 पृथ्वीन्कामानसृजत् तत्पृथ्वीनां पृथिव्यम् यत्पृथ्व्यो गृह्यन्ते पृथ्वीनेव
 तैः कामान् यजमानोऽव रुन्धे वायुरसि प्राणः (१२)

नामेत्याह प्राणापानावेवाव रुन्धे चक्षुरसि श्रोत्रं
 नामेत्याहायुरेवाव रुन्धे रूपमसि वर्णो नामेत्याह प्रजामेवाव
 रुन्धे ऋतमसि सत्यं नामेत्याह क्षत्रमेवाव रुन्धे भूतमसि भव्यं
 नामेत्याह पशवो वा अपामोषधीनां गर्भः पशूनेव (१३)

अव रुन्ध एतावद्वै पुरुषम्परितस्तदेवाव रुन्ध ऋतस्य
 त्वा व्योमन इत्याहेयं वा ऋतस्य व्योमेमामेवाभि जयत्युतस्य
 त्वा विभूमन इत्याहान्तरिक्षं वा ऋतस्य विभूमान्तरिक्षमेवाभि
 जयत्युतस्य त्वा विधर्मण इत्याह द्यौर्वा ऋतस्य विधर्म दिवमेवाभि
 जयत्युतस्य (१४)

त्वा स॒त्यायेत्या॑ह दि॒शो वा ऋ॒तस्य॑ स॒त्यं दि॒शं ए॒वाभि
ज॑यत्यृ॒तस्य॑ त्वा ज्योति॑ष इत्या॑ह सु॒वर्गो वै लो॒क ऋ॒तस्य॑
ज्योतिः॑ सु॒वर्गमे॒व लो॒कम॒भि ज॑यत्ये॒ताव॑न्तो वै दे॒वलो॒कास्ता॑ने॒वाभि
ज॑यति द॒श स॒म्पद्य॑न्ते द॒शाक्ष॑रा वि॒राडन्नं॑ वि॒राड्वि॑राज्ये॒वान्नाद्ये॑
प्रति॑ तिष्ठति॥ (१५)

व्योमन ऋतस्य प्राणः पशून्नेव विधर्म दिवंमेवाभि जयत्यृतस्य पद्वत्वारिंशच्च॥ ————— [५]

दे॒वा वै यद्य॒ज्ञेन॑ ना॒वारु॑न्धत॒ तत्प॑रैर॒वारु॑न्धत॒ तत्प॑राणां
प॒रत्व॑म् यत्प॑रै गृ॒ह्यन्ते॑ यदे॒व य॒ज्ञेन॑ ना॒वारु॑न्धे तस्या॒वरु॑द्धौ यं
प्र॒थमं॑ गृ॒ह्णाती॑ममे॒व तेन॑ लो॒कम॒भि ज॑यति॒ यं द्वि॒तीयं॑म॒न्तरि॑क्षं
तेन॑ यं तृ॒तीयं॑म॒मुमे॒व तेन॑ लो॒कम॒भि ज॑यति॒ यदे॒ते गृ॒ह्यन्त॑ ए॒षां
लो॒काना॑म॒भिर्जित्यै॑ (१६)

उत्त॑रेष्वहः॒स्वमु॒तोऽर्वा॑श्चो गृ॒ह्यन्ते॑ऽभि॒जित्यै॒वेमाँ॑ल्लो॒कान्पुन॑रि॒मं
लो॒कं प्र॒त्यव॑रोहन्ति॒ यत्पूर्वे॑ष्वहः॒स्वितः॑ प॒राश्चो गृ॒ह्यन्ते॑ तस्मा॑दि॒तः
प॒राश्च॑ इ॒मे लो॒का यदुत्त॑रेष्वहः॒स्वमु॒तोऽर्वा॑श्चो गृ॒ह्यन्ते॑ तस्मा॑द॒मुतो॒ऽर्वा च॑ इ॒मे लो॒कास्तस्मा॑दया॒तयाम्नो॑ लो॒कान्म॑नु॒ष्या उप॑
जी॒वन्ति॑ ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ कस्माँ॑त्स॒त्याद॒द्ध्य ओष॑धयः
स॒म्भ॑वन्त्योष॑धयः (१७)

म॒नुष्या॑णा॒मन्नं॑ प्र॒जाप॑तिं प्र॒जा अनु॑ प्र जा॒यन्त॑ इति॒
प॒रान॑न्विति॒ ब्रूया॑द्यद्गृ॒ह्णात्य॑द्ध्यस्त्वौष॑धी॒भ्यो गृ॒ह्णामी॑ति॒ तस्मा॑द॒द्ध्य
ओष॑धयः स॒म्भ॑वन्ति॒ यद्गृ॒ह्णात्योष॑धी॒भ्यस्त्वा प्र॒जाभ्यो॑ गृ॒ह्णामी॑ति॒

तस्मादोषधयो मनुष्याणामन्नम् यद्गृह्णाति प्रजाभ्यंस्त्वा प्रजापतये
गृह्णामीति तस्मात्प्रजापतिं प्रजा अनु प्र जायन्ते॥ (१८)

अभिजित्या ओषधयोऽष्टाचत्वारिंशच्च॥ [६]

प्रजापतिर्देवासुरानंसृजत तदनु यज्ञोऽसृज्यत यज्ञं छन्दांसि
ते विष्वञ्चो व्यक्रामन्त्सोऽसुराननु यज्ञोऽपाक्रामद्यज्ञं छन्दांसि
ते देवा अमन्यन्तामी वा इदमभूवन् यद्वयं स्म इति ते
प्रजापतिमुपाधावन्त्सोऽब्रवीत्प्रजापतिश्छन्दसां वीर्यमादाय तद्वः
प्र दास्यामीति स छन्दसां वीर्यम् (१९)

आदाय तदैभ्यः प्रायच्छत्तदनु छन्दांस्यपाक्रामञ्छन्दांसि
यज्ञस्ततो देवा अभवन्परासुरा य एवं छन्दसां वीर्यं वेदा श्रावयास्तु
श्रौषड्यज्ञ ये यजामहे वषट्कारो भवत्यात्मना पराऽस्य भ्रातृव्यो
भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मै कमध्वर्युरा श्रावयतीति छन्दसां
वीर्यायेति ब्रूयादेतद्वै (२०)

छन्दसां वीर्यमा श्रावयास्तु श्रौषड्यज्ञ ये यजामहे वषट्कारो
य एवं वेद सर्वायैरेव छन्दोभिरर्चति यत्किं चार्चति यदिन्द्रो
वृत्रमहन्नमेध्यं तद्यद्यतीनपावपदमेध्यं तदथ कस्मादैन्द्रो यज्ञ आ
संस्थातोरित्याहुरिन्द्रस्य वा एषा यज्ञिया तनूर्यद्यज्ञस्तामेव
तद्यजन्ति य एवं वेदोपैनं यज्ञो नमति॥ (२१)

स छन्दसां वीर्यं वा एव तदष्टौ च॥ [७]

आयु॑र्दा अ॒ग्ने ह॒विषो॑ जुषा॒णो घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑निरेधि।
घृ॒तम्पी॑त्वा मधु॒ चारु॑ गव्यं पि॒तेव॑ पु॒त्रम॒भि र॑क्षतादिमम्। आ वृ॑श्च्यते
वा ए॒तद्य॑ज॒मानो॒ऽग्नि॑भ्यां यदे॒नयोः॑ शृ॒तंकृ॑त्याथा॒न्यत्रा॑वभृथम॒वैत्या॑यु॒र्दा
अ॒ग्ने ह॒विषो॑ जुषा॒ण इत्य॑वभृथम॒वैष्य॑ञ्जु॒ह्यादा॑हु॒त्यैवैनौ॑ शमयति
ना॒र्तिमा॑र्च्छति॒ यज॑मानो यत्कु॒सीद॑म् (२२)

अप्र॑तीत्त॒म्मयि॒ येन॑ य॒मस्य॑ ब॒लिना॒ चरा॑मि। इ॒हैव
सन्नि॑रव॒दये॒ तदे॒तत्तद॑ग्ने अ॒नृ॒णो भ॑वामि। वि॒श्वलो॑प वि॒श्वदा॑वस्य
त्वा॒सञ्जु॑होम्य॒ग्धादे॒कोऽहु॑तादेकः॒ सम॑स॒नादे॒कः। ते नः॑ कृ॒ण्वन्तु
भेष॑ज॒ः सद्ः॒ सहो॑ वरे॒ण्यम्। अ॒यं नो॒ नभ॑सा पु॒रः स॒ऽस्फा॒नो
अ॒भि र॑क्षतु। गृ॒हाणा॒मसं॑मर्त्ये ब॒हवो॑ नो गृ॒हा अ॑सन्। स त्वं
नः॑ (२३)

न॒भ॒स॒स्प॒त ऊ॒र्जं नो॑ धेहि भ॒द्रया॑। पु॒न॒र्नो न॑ष्टमा कृ॒धि
पु॒न॒र्नो र॒यिमा॑ कृ॒धि। दे॒वं स॒ऽस्फा॒न सह॑स्रपोषस्यै॒शिषे॒ स नो॑
रा॒स्वाज्या॑नि॒ः रा॒यस्पोष॑ः सु॒वीर्य॑ः सं॒वत्स॑रीणा॒ऽस्व॒स्तिम्।
अ॒ग्निर्वा॑व य॒म इ॒यं य॒मी कु॑सी॒दं वा ए॒तद्य॑मस्य॒ यज॑मान् आ द॒त्ते
यदोष॑धीभिर्वेदि॒ऽस्तृ॑णाति॒ यदनु॑पौष्य प्रया॒याद्री॑वब॒द्धमे॑नम् (२४)

अ॒मुष्मि॑ल्लोके न॑नीये॒रन् यत्कु॑सी॒दम॑प्र॒तीत्त॒म्मयी॑त्युपौषती॒हैव
सन् य॒मं कु॑सी॒दं नि॒रव॑दाया॒नृ॒णः सु॒वर्गं॑ लो॒कमे॑ति॒ यदि॑ मि॒श्रमि॑व

चरेदञ्जलिना सक्तून्प्रदाव्ये जुहुयादेष वा अग्निर्वैश्वानरो यत्प्रदाव्यः
 स एवैनं स्वदयत्यह्ना विधान्यामेकाष्टकायामपूपं चतुःशरावम्पक्त्वा
 प्रातरेतेन कक्षमुपौषेद्यदि (२५)

दहति पुण्यसमं भवति यदि न दहति पापसममेतेन
 ह स्म वा ऋषयः पुरा विज्ञानेन दीर्घसत्रमुप यन्ति यो वा
 उपद्रष्टारमुपश्रोतारमनुख्यातारं विद्वान् यजते सममुष्मिल्लोक
 इष्टापूर्तेन गच्छतेऽग्निर्वा उपद्रष्टा वायुरुपश्रोताऽऽदित्योऽनुख्याता
 तान् य एवं विद्वान् यजते सममुष्मिल्लोक इष्टापूर्तेन गच्छतेऽयं
 नो नभसा पुरः (२६)

इत्याहाऽग्निर्वै नभसा पुरोऽग्निमेव तदाहैतन्मे गोपायेति स
 त्वं नो नभसस्पत इत्याह वायुर्वै नभसस्पतिर्वायुमेव तदाहैतन्मे
 गोपायेति देव सःस्फानेत्याहासौ वा आदित्यो देवः सःस्फानं
 आदित्यमेव तदाहैतन्मे गोपायेति॥ (२७)

कृसीदन्वत्र एनमोषेद्यदि पुर आदित्यमेव तदाहैतन्मे गोपायेति॥ [८]

एतं युवानं परि वो ददामि तेन क्रीडन्तीश्वरत प्रियेण। मा नः
 शाप्त जनुषा सुभागा रायस्पोषेण समिषा मदेम। नमो महिम्न उत
 चक्षुषे ते मरुताम्पितस्तदहं गृणामि। अनु मन्यस्व सुयजा यजाम
 जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यम्। देवानामेष उपनाह आसीदपां गर्भ
 ओषधीषु न्यक्तः। सोमस्य द्रप्समवृणीत पूषा (२८)

बृहन्नद्रिंरभवत्तदेषाम्। पिता वत्सनाम्पतिरघ्नियानामथो पिता
मंहतां गर्गराणाम्। वत्सो जरायुं प्रतिधुक्पीयूषं आमिक्षा मस्तु
घृतमस्य रेतः। त्वां गावोऽवृणत राज्याय त्वां हवन्त मरुतः
स्वर्काः। वर्ष्मन्क्षत्रस्य ककुभिं शिश्रियाणस्ततो न उग्रो वि भञ्जा
वसूनि। व्यृद्धेन वा एष पशुना यजते यस्यैतानि न क्रियन्त एष
ह त्वै समृद्धेन यजते यस्यैतानि क्रियन्ते॥ (२९)

पृषा क्रियन्त एषोऽष्टौ च॥ [९]

सूर्यो देवो दिविषद्भ्यो धाता क्षत्राय वायुः प्रजाभ्यः।
बृहस्पतिस्त्वा प्रजापतये ज्योतिष्मतीं जुहोतु। यस्यास्ते
हरितो गर्भोऽथो योनिर्हरिण्ययी। अङ्गान्यहुता यस्यै तां देवैः
समजीगमम्। आ वर्तन वर्तय नि निर्वर्तन वर्तयेन्द्र नर्दबुद।
भूम्याश्चतस्रः प्रदिशस्ताभिरा वर्तया पुनः। वि ते भिनद्धि तकरीं
वि योनिं वि गवीन्यौ। वि (३०)

मातरं च पुत्रं च वि गर्भं च जरायुं च। बहिस्ते अस्तु बालिति।
उरुद्रप्सो विश्वरूप इन्दुः पवमानो धीरं आनञ्ज गर्भम्। एकपदी
द्विपदी त्रिपदी चतुष्पदी पञ्चपदी षट्पदी सप्तपद्यष्टापदी भुवनानुं
प्रथतां स्वाहा। मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञमिमिक्षताम्।
पिपृतां नो भरीमभिः॥ (३१)

गवीन्यौ वि चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१०]

इदं वा॒मा॒स्यै ह॒विः प्रि॒यमिन्द्रा॑बृहस्पती। उ॒क्थम्मद॑श्च शस्यते।
 अ॒यं वा॒ परि॑ षिच्यते सोमं इन्द्रा॑बृहस्पती। चारु॑र्मदाय पीतयै।
 अ॒स्मे इन्द्रा॑बृहस्पती र॒यिं ध॑त्त९ शत॒ग्विनम्। अ॒श्वाव॑न्त९
 सह॒स्रिणम्। बृह॒स्पति॑र्नः परि॑ पातु प॒श्चादु॑त्त॒त्तर॑स्मा॒दध॑रादघा॒योः।
 इन्द्रः॑ पु॒रस्ता॑दु॒त म॑ध्य॒तो नः॑ सखा॒ सखि॑भ्यो॒ वरि॑वः कृणोतु। वि
 ते वि॒ष्वग्वा॑त॒जूता॑सो अ॒ग्ने भा॑मा॒सः (३२)

शु॒चे शु॒चय॑श्चरन्ति। तु॒विम्र॑क्षासो दि॒व्या नव॑ग्वा॒ वना॑ वनन्ति
 धृष॒ता रु॒जन्तः॑। त्वाम॑ग्ने मानु॑षीरीडते विशो॑ होत्रा॒विदं वि॒विचि॑९
 रत्न॑धात॒मम्। गुहा॑ सन्त९ सु॒भग वि॒श्वदर्श॑तं तु॒विष्म॑णस९ सु॒यजं॑
 घृ॒तश्रि॑यम्। धा॒ता द॑दातु नो र॒यिमी॑शानो॒ जग॑त॒स्पतिः॑। स नः॑
 पूर्णे॑न वाव॒नत्। धा॒ता प्र॒जाया॑ उ॒त रा॒य ई॒शे धा॒तेदं वि॒श्वम्भु॑वनं
 ज॒जान॑। धा॒ता पु॒त्रं यज॑मानाय॒ दाता॑ (३३)

तस्मा॑ उ ह॒व्यं घृ॒तव॑द्विधे॒म। धा॒ता द॑दातु नो र॒यिं प्राचीं॑
 जी॒वातु॑मक्षि॒ताम्। व॒यं दे॒वस्य॑ धीमहि सु॒मति॑९ स॒त्यरा॑धसः। धा॒ता
 द॑दातु दा॒शुषे॑ वसू॒नि प्र॒जाका॑माय मी॒ढुषे॑ दुरो॒णे। तस्मै॑ दे॒वा
 अ॒मृताः॑ सं व्य॒यन्तां॑ वि॒श्वे दे॒वासो॑ अ॒दितिः॑ स॒जोषाः॑। अनु॑ नो॒
 ऽद्यानु॑मतिर्य॒ज्ञं दे॒वेषु॑ मन्यताम्। अ॒ग्निश्च॑ ह॒व्यवा॑हनो॒ भव॑तां दा॒शुषे॑
 मयः॑। अ॒न्विद॑नुमते॒ त्वम् (३४)

मन्या॑सै शं च॑ नः कृधि। ऋ॒त्वे द॒क्षाय॑ नो हि॒नु प्र ण॒ आयू॑९षि

तारिषः। अनुं मन्यतामनुमन्यमाना प्रजावन्तः रयिमक्षीयमाणम्।
 तस्यै वयः हेडंसि मापि भूम सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु।
 यस्यामिदं प्रदिशि यद्विरोचतेऽनुमतिं प्रति भूषन्त्यायवः। यस्यां
 उपस्थ उर्वन्तरिक्षः सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु (३५)

राकामहः सुहवाः सुष्टुती हुवे शृणोतु नः सुभगा
 बोधतु त्वमना। सीव्यत्वपः सूच्याऽच्छिद्यमानया ददातु वीरः
 शतदायमुक्थ्यम्। यास्ते राके सुमतयः सुपेशसो याभिर्ददासि
 दाशुषे वसूनि। तभिर्नो अद्य सुमना उपागहि सहस्रपोषः
 सुभगे रराणा। सिनीवालि या सुपाणिः। कुहूमहः सुभगा
 विद्वानापसमस्मिन् यज्ञे सुहवा जोहवीमि। सा नो ददातु
 श्रवणम्पितृणां तस्यास्ते देवि हविषा विधेम। कुहूर्देवानाममृतस्य
 पत्नी हव्या नो अस्य हविषश्चिकेतु। सं दाशुषे किरतु भूरि वामः
 रायस्पोषं चिकितुषे दधातु॥ (३६)

भामांसो दाता त्वमन्तरिक्षः सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु श्रवणं चतुर्विंशतिश्च॥—[११]

वि वा एतस्या वायो इमे वै चित्तश्चाग्निर्भूतानां देवा वा अभ्यातानानृतापाद्वाष्ट्रकामाय देविका
 वास्तौष्पते त्वमग्ने बृहदेकादश॥—[१२] वि वा एतस्येत्याह मृत्युर्गन्धर्वोऽव रुन्धे मध्यतस्त्वमग्ने
 बृहथ्यद्वत्वारिंशत्॥४६॥ वि वा एतस्य प्रियासः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

वि वा एतस्य यज्ञं ऋध्यते यस्य हविरतिरिच्यते सूर्यो देवो दिविषद्भ्य इत्याह बृहस्पतिना चैवास्य प्रजापतिना च यज्ञस्य व्यृद्धमपि वपति रक्षांसि वा एतत्पशुं संचन्ते यदेकदेवत्यं आलब्धो भूयान्भवति यस्यास्ते हरितो गर्भ इत्याह देवत्रैवेनां गमयति रक्षसामपंहत्या आ वर्तन वर्तयेत्याह (१)

ब्रह्मणैवैनमा वर्तयति वि ते भिनद्धि तकरीमित्याह यथायजुरेवैतदुरुद्रप्सो विश्वरूप इन्दुरित्याह प्रजा वै पशव इन्दुः प्रजयैवैनम्पशुभिः समर्धयति दिवं वै यज्ञस्य व्यृद्धं गच्छति पृथिवीमतिरिक्तन्तद्यत्र शमयेदार्तिमाच्छेद्यजमानो मही द्यौः पृथिवी च न इति (२)

आह द्यावापृथिवीभ्यामेव यज्ञस्य व्यृद्धं चातिरिक्तं च शमयति नार्तिमाच्छेति यजमानो भस्मनाऽभि समूहति स्वगाकृत्या अथो अनयोर्वा एष गर्भोऽनयोरेवैनं दधाति यदेवद्येदति तद्रेचयेद्यन्नावद्येत्पशोरालब्धस्य नावं द्येत् पुरस्तान्नाभ्यां अन्यदेवद्येदुपरिष्ठादन्यत्पुरस्ताद्वै नाभ्यै (३)

प्राण उपरिष्ठादपानो यावानेव पशुस्तस्याव द्यति विष्णवे शिपिविष्टाय जुहोति यद्वै यज्ञस्यातिरिच्यते यः पशोर्भूमा या

पुष्टिस्तद्विष्णुः शिपिविष्टोऽतिरिक्त एवातिरिक्तं दधात्यतिरिक्तस्य
 शान्त्या अष्टाप्रद्विरण्यं दक्षिणाऽष्टापदी ह्येषात्मा नवमः पशोरास्या
 अन्तरकोश उष्णीषेणाविष्टितं भवत्येवमिव हि पशुरुल्बमिव चर्मव
 माऽसमिवास्थीव यावानेव पशुस्तमात्वाव रुन्धे यस्येषा यज्ञे
 प्रायश्चित्तिः क्रियते इष्ट्वा वसीयान्भवति॥ (४)

वर्तयेत्याह न इति वै नाम्ना उल्बमिवैकविंशतिश्च॥ [१]

आ वायो भूष शुचिपा उप नः सहस्रं ते नियुतो विश्ववार।
 उपो ते अन्धो मद्यमयामि यस्य देव दधिषे पूर्वपेयम्। आकूत्यै
 त्वा कामाय त्वा समृधे त्वा किक्किटा ते मनः प्रजापतये स्वाहा
 किक्किटा ते प्राणं वायवे स्वाहा किक्किटा ते चक्षुः सूर्याय स्वाहा
 किक्किटा ते श्रोत्रं द्यावापृथिवीभ्याऽ स्वाहा किक्किटा ते वाचः
 सरस्वत्यै स्वाहा (५)

त्वं तुरीया वशिनी वशासि सकृद्यत्त्वा मनसा गर्भ आशयत्।
 वशा त्वं वशिनी गच्छ देवान्सत्याः संन्तु यजमानस्य कामाः।
 अजासि रयिष्ठा पृथिव्याः सीदोर्ध्वान्तरिक्षमुप तिष्ठस्व दिवि ते
 बृहद्भाः। तन्तु तन्वत्रजसो भानुमन्विहि ज्योतिष्मतः पथो रक्ष धिया
 कृतान्। अनुल्बणं वयत जोगुवामपो मनुर्भव जनया दैव्यं जनम्।
 मनसो हविरसि प्रजापतेर्वर्णो गात्राणां ते गात्रभाजो भूयास्म॥ (६)

सरस्वत्यै स्वाहा मनुष्योदश च॥ [२]

इमे वै सहास्तान्ते वायुर्व्यवात्ते गर्भमदधातान्तः सोमः
 प्राजिनयदग्निरग्रसत् स एतं प्रजापतिराग्नेयमृष्टाकपालमपश्यत्तं
 निरवपत्तेनैवैनामग्नेरधि निरक्रीणात्तस्मादप्यन्यदेवत्यामालभमान
 आग्नेयमृष्टाकपालं पुरस्तान्निर्वपेदग्नेरेवैनामधि निष्क्रीया लभते
 यत् (७)

वायुर्व्यवात्तस्माद्वायव्या यदिमे गर्भमदधातां तस्माद्वावा-
 पृथिव्या यत्सोमः प्राजिनयदग्निरग्रसत् तस्मादग्नीषोमीया
 यदनयोर्वियत्योर्वागवदत्तस्मात्सारस्वती यत्प्रजापतिरग्नेरधि
 निरक्रीणात्तस्मात्प्राजापत्या सा वा एषा सर्वदेवत्या यदजा वशा
 वायव्यामा लभेत भूतिकामो वायुर्वै क्षेपिष्ठा देवता वायुमेव
 स्वेन (८)

भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति द्वावापृथिव्यामा
 लभेत कृषमाणः प्रतिष्ठाकामो दिव एवास्मै पर्जन्यो वर्षति
 व्यस्यामोषधयो रोहन्ति समर्धुकमस्य सस्यम्भवत्यग्नीषोमीयामा
 लभेत यः कामयेतान्नवानन्नादः स्यामित्यग्निनैवान्नमव रुन्धे
 सोमेनान्नाद्यमन्नवानेवान्नादो भवति सारस्वतीमा लभेत यः (९)

ईश्वरो वाचो वदितोः सन्वाचं न वदेद्वाग्वै सरस्वती
 सरस्वतीमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति सैवास्मिन्वाचं दधाति
 प्राजापत्यामा लभेत यः कामयेतानभिजितमभि जयेयमिति
 प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभिरेवानभिजितमभि जयति

वाय॒व्य॒यो॒पाक॑रोति वा॒योरे॒वैना॑मव॒रुध्या ल॑भत॒ आकू॑त्यै त्वा॒
कामा॑य त्वा (१०)

इत्या॑ह यथाय॒जुरे॒वैतत्कि॑क्किटा॒कारं जु॑होति कि॒क्किटा॒कारेण॑
वै ग्रा॒म्याः प॒शवो॑ रमन्ते प्रा॒रण्याः प॑तन्ति यत्कि॑क्किटा॒कारं जु॑होति
ग्रा॒म्याणां॑ प॒शूनां धृ॑त्यै पर्य॒ग्नौ क्रि॒यमा॑णे जुहोति जीव॑न्तीमे॒वैना॑
सुव॒र्गं लो॒कङ्ग॑मयति त्वं तु॒रीया व॒शिनी व॒शासी॑त्याह देव॒त्रैवैनां॑
गम॑यति स॒त्याः स॑न्तु यज॑मानस्य॒ कामा॑ इत्या॑हैष वै कामः (११)

यज॑मानस्य॒ यदना॑र्त उ॒द्वचं गच्छ॑ति तस्मा॑देवमा॒हाजा॑सि
रयि॑ष्ठेत्या॒हैष्वैनां॑ लो॒केषु प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति दि॒वि ते बृ॒हद्वा
इत्या॑ह सुव॒र्ग ए॒वास्मै लो॒के ज्योति॑र्दधाति तन्तुं त॒न्वत्र॑ज॒सो
भा॒नुम॑न्विहीत्या॒हेमा॑नेवास्मै लो॒कां ज्योति॑ष्मतः करोत्यनु॒ल्बणं
व॑यत॒ जोगु॑वा॒मप॒ इति॑ (१२)

आ॒ह यदे॒व य॒ज्ञ उ॒ल्बणं॑ क्रि॒यते तस्यै॒वैषा शान्ति॑र्मनु॒र्भव॑
ज॒नया॒ दैव्यं॑ ज॒नमि॒त्याह मा॒नव्यो वै प्र॒जास्ता ए॒वाद्याः
कुरु॑ते म॒नसो ह॒विर॒सीत्या॑ह स्व॒गाकू॑त्यै गा॒त्राणां॑ ते गा॒त्रभा॒जो
भूया॑स्मेत्या॒हाऽऽशि॑षमे॒वैता॒मा शा॑स्ते तस्यै॒ वा ए॒तस्या॒
एक॑मे॒वादे॑वयज॒नं यदा॑ल॒ब्धायाम॑भ्रः (१३)

भव॑ति यदा॑ल॒ब्धायाम॑भ्रः स्याद॒प्सु वा॑ प्र॒वेशये॑त्सर्वा॑ वा
प्रा॒श्नीया॒द्यद॒प्सु प्र॒वेशये॑द्यज्ञ॒वेश॑सं कुर्या॑त्सर्वा॒मेव प्रा॒श्नीया॒दिन्द्रि॒यमे॒वा

सा वा एषा त्रयाणामेवावरुद्धा संवत्सरसदः सहस्रयाजिनो
गृहमेधिनस्त एवैतयो यजेरन्तेषामेवैषाप्ता॥ 14॥

यथस्वेन सारस्वतीमा लभेत् यः कामाय त्वा कामोऽपु इत्युभो द्विचत्वारिंशच्च॥ [३]

चित्तं च चित्तिश्चाकूतं चाकूतिश्च विज्ञातं च विज्ञानं च मनश्च
शक्नोतीश्च दर्शश्च पूर्णमासश्च बृहच्च रथन्तरं च प्रजापतिर्जया निन्द्राय
वृष्णे प्रायच्छदुग्रः पृतनाज्येषु तस्मै विशः समनमन्त सर्वाः
स उग्रः स हि हव्यो बभूव देवासुराः संयत्ता आसन्थ्स इन्द्रः
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एताञ्जयान्प्रायच्छत्तानं जुहोत्ततो वै देवा
असुरानजयन् यदजयन्तञ्जयानां जयत्वः स्पर्धमानेनैते होतव्या
जयत्येव तां पृतनाम्॥ (१५)

उप पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

अग्निर्भूतानामधिपतिः स मावत्विन्द्रो ज्येष्ठानां यमः पृथिव्या
वायुरन्तरिक्षस्य सूर्यो दिवश्चन्द्रमा नक्षत्राणां बृहस्पतिर्ब्रह्मणो मित्रः
सत्यानां वरुणोऽपाः समुद्रः स्रोत्यानामन्नः साम्राज्यानामधिपति
तन्मावतु सोम ओषधीनां सविता प्रसवानां रुद्रः पशूनां
त्वष्टा रूपाणां विष्णुः पर्वतानाम्मरुतो गुणानामधिपतयस्ते
मावन्तु पितरः पितामहाः परेऽवरे ततास्ततामहा इह मावता
अस्मिन्ब्रह्मन् अस्मिन्क्षत्रेऽस्यामाशिष्यस्यां पुरोधायाम् अस्मिन्कर्मन्स्यां
देवहृत्याम्॥ (१६)

अवरे सप्तदश च॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा
एतानभ्यातानानपश्यन्तानभ्यातन्वत यद्देवानां कर्मासीदार्ध्यत
तद्यदसुराणां न तदार्ध्यत येन कर्मणेश्चेत्तत्र होतव्या ऋध्रोत्येव
तेन कर्मणा यद्विश्वे देवाः समभरन्तस्मादभ्याताना वैश्वदेवा
यत्प्रजापतिर्जयान्प्रायच्छुत्तस्माञ्जयाः प्राजापत्याः (१७)

यद्राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमाददत तद्राष्ट्रभृताः राष्ट्रभृत्वन्ते देवा
अभ्यातानैरसुरानभ्यातन्वत जयैरजयत्राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमाददत
यद्देवा अभ्यातानैरसुरानभ्यातन्वत तदभ्यातानानामभ्यातानत्वं
यज्जयैरजयन्तञ्जयानां जयत्वं यद्राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमाददत तद्राष्ट्रभृताः
राष्ट्रभृत्वं ततो देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्श्याथ्स
एताञ्जुहुयादभ्यातानैरेव भ्रातृव्यानभ्यातनुते जयैर्जयति राष्ट्रभृद्धी
राष्ट्रमा दत्ते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति॥ (१८)

प्राजापत्याः सौष्टादश च॥ [६]

ऋताषाडृतधामाग्निर्गन्धर्वस्तस्यौषधयोऽप्सरस ऊर्जो नाम
स इदं ब्रह्म क्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पान्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः
स्वाहा संहितो विश्वसामा सूर्यो गन्धर्वस्तस्य मरीचयोऽप्सरस
आयुवः सुषुम्नः सूर्यरश्मिश्चन्द्रमा गन्धर्वस्तस्य नक्षत्राण्यप्सरसो
बेकुरयो भुज्युः सुपर्णो यज्ञो गन्धर्वस्तस्य दक्षिणा अप्सरसः

स्तवाः प्रजापतिर्विश्वकर्मा मनः (१९)

गन्धर्वस्तस्यर्ख्सामान्यप्सरसो वह्नय इषिरो विश्वव्यचा
वातो गन्धर्वस्तस्यापोऽप्सरसो मुदा भुवनस्य पते यस्य
त उपरि गृहा इह च। स नो रास्वाज्यानि५ रायस्पोष५
सुवीर्य५ संवत्सरीणा५ स्वस्तिम्। परमेष्ठ्यधिपतिर्मृत्युर्गन्धर्वस्तस्य
विश्वमप्सरसो भुवः सुक्षितिः सुभूतिर्भद्रकृत्सुवर्वाण्यर्जुन्यो
गन्धर्वस्तस्य विद्युतोऽप्सरसो रुचो दूरेहेतिरमृडयः (२०)

मृत्युर्गन्धर्वस्तस्य प्रजा अप्सरसो भीरुवश्चारुः कृपणकाशी
कामो गन्धर्वस्तस्याधयोऽप्सरसः शोचयन्तीर्नाम स इदं ब्रह्म क्षत्रं
पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पान्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहा स नो
भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च। उरु ब्रह्मणेऽस्मै क्षत्राय
महि शर्म यच्छ॥ (२१)

मनोऽमृडयः षट्त्वारिंशच्च॥

[७]

राष्ट्रकामाय होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रेणैवास्मै राष्ट्रमव
रुन्धे राष्ट्रमेव भवत्यात्मने होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रं प्रजा
राष्ट्रम्पशवो राष्ट्रं यच्छ्रेष्ठो भवति राष्ट्रेणैव राष्ट्रमव रुन्धे वसिष्ठः
समानानां भवति ग्रामकामाय होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रं
संजाता राष्ट्रेणैवास्मै राष्ट्रं संजातानव रुन्धे ग्रामी (२२)

एव भवत्यधिदेवने जुहोत्यधिदेवन एवास्मै सजातानव रुन्धे
 त एनमवरुद्धा उपे तिष्ठन्ते रथमुख ओजस्कामस्य होतव्या ओजो
 वै राष्ट्रभृत ओजो रथ ओजसैवास्मा ओजोऽव रुन्ध ओजस्यैव
 भवति यो राष्ट्रादपभूतः स्यात्तस्मै होतव्या यावन्तोऽस्य रथाः
 स्युस्तान्ब्रूयाद्युङ्घमिति राष्ट्रमेवास्मै युनक्ति (२३)

आहुतयो वा एतस्याक्लृप्ता यस्य राष्ट्रं न कल्पते स्वरथस्य
 दक्षिणं चक्रं प्रवृह्य नाडीमभि जुहुयादाहुतीरेवास्य कल्पयति ता
 अस्य कल्पमाना राष्ट्रमनु कल्पते सङ्ग्रामे संयन्ते होतव्या राष्ट्रं
 वै राष्ट्रभृतौ राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते ये सङ्ग्रामं संयन्ति
 यस्य पूर्वस्य जुहति स एव भवति जयति तं सङ्ग्रामं मांथुक
 इध्मः (२४)

भुवत्यङ्गारा एव प्रतिवेष्टमाना अमित्राणामस्य सेनां
 प्रति वेष्टयन्ति य उन्माद्येतस्मै होतव्या गन्धर्वाप्सरसो वा
 एतमुन्मादयन्ति य उन्माद्येत्येते खलु वै गन्धर्वाप्सरसो
 यद्राष्ट्रभृतस्तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहेति जुहोति तेनैवैनाञ्छमयति
 नैयग्रोध औदुम्बर आश्वत्थः प्लाक्ष इतीध्मो भवत्येते वै
 गन्धर्वाप्सरसा गृहाः स्व एवैनान् (२५)

आयतने शमयत्यभिचरता प्रतिलोमं होतव्याः प्राणानेवास्य
 प्रतीचः प्रति यौति तं ततो येन केन च स्तृणुते स्वकृत इरिणे
 जुहोति प्रदरे वैतद्वा अस्यै निर्ऋतिगृहीतं निर्ऋतिगृहीत एवेनं

निर्ऋत्या ग्राहयति यद्वाचः क्रूरन्तेन वषट्करोति वाच एवैनं क्रूरेण
प्र वृश्चति ताजगार्तिमाच्छति यस्य कामयेतान्नाद्यम् (२६)

आ ददीयेति तस्य सभायामुत्तानो निपद्य भुवनस्य पतु
इति तृणानि सं गृहीयात्प्रजापतिर्वै भुवनस्य पतिः प्रजा-
पतिनैवास्यान्नाद्यमा दत्त इदमहममुष्यामुष्यायुणस्यान्नाद्यं
हरामीत्याहान्नाद्यमेवास्य हरति षड्विहरति षड्वा ऋतवः
प्रजापतिनैवास्यान्नाद्यमादायर्तवोऽस्मा अनु प्र यच्छन्ति (२७)

यो ज्येष्ठबन्धुरपभूतः स्यात्तः स्थलेऽवसाय्यं ब्रह्मौदनं
चतुःशरावम्पक्त्वा तस्मै होतव्या वर्षं वै राष्ट्रभृतो वर्षं स्थलं
वर्षणैवैनं वर्षं समानानां गमयति चतुःशरावो भवति दिक्ष्वेव
प्रति तिष्ठति क्षीरे भवति रुचमेवास्मिन्दधात्युद्धरति श्रुतत्वाय
सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय चत्वारं आर्षेयाः प्राश्रन्ति दिशामेव
ज्योतिषि जुहोति॥ (२८)

ग्रामी युनक्तीध्मः स्व एवेनान्नाद्यं यच्छन्त्येकान्नपञ्चाशच्च॥ [८]

देविका निर्वपेत्प्रजाकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव
खलु वै प्रजाश्छन्दोभिरेवास्मै प्रजाः प्र जनयति प्रथमं धातारं
करोति मिथुनी एव तेन करोत्यन्वेवास्मा अनुमतिर्मन्यते राते राका
प्र सिनीवाली जनयति प्रजास्वेव प्रजातासु कुह्वा वाचं दधात्येता
एव निर्वपेत्पशुकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि (२९)

इव खलु वै पशवश्छन्दोभिरेवास्मै पशून् जनयति प्रथमं
 धातारं करोति प्रैव तेन वापयत्यन्वेवास्मा अनुमतिर्मन्यते राते
 राका प्र सिनीवाली जनयति पशून् प्रजातान्कुह्वी प्रतिष्ठापयत्येता
 एव निर्वपेद्गामकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव खलु वै
 ग्रामश्छन्दोभिरेवास्मै ग्रामम् (३०)

अव रुन्धे मध्यतो धातारं करोति मध्यत एवैनं ग्रामस्य
 दधात्येता एव निर्वपेज्ज्योगामयावी छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि
 खलु वा एतमभि मन्यन्ते यस्य ज्योगामयति छन्दोभिरेवैनमगदं
 करोति मध्यतो धातारं करोति मध्यतो वा एतस्याक्लृप्तं यस्य
 ज्योगामयति मध्यत एवास्य तेन कल्पयत्येता एव निः (३१)

वपेद्यं यज्ञो नोपनमेच्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि
 खलु वा एतं नोप नमन्ति यं यज्ञो नोपनमति प्रथमं धातारं
 करोति मुखत एवास्मै छन्दांसि दधात्युपैनं यज्ञो नमत्येता
 एव निर्वपेदीजानश्छन्दांसि वै देविका यातयामानीव खलु वा
 एतस्य छन्दांसि य ईजान उत्तमं धातारं करोति (३२)

उपरिष्ठादेवास्मै छन्दांस्ययातयामान्यव रुन्ध उपैनमुत्तरो
 यज्ञो नमत्येता एव निर्वपेद्यम्मेधा नोपनमेच्छन्दांसि वै
 देविकाश्छन्दांसि खलु वा एतं नोप नमन्ति यम्मेधा नोपनमति

प्रथमं धातारं करोति मुखत एवास्मै छन्दांसि दधात्युपै नममेधा
नमत्येता एव निर्वपेत् (३३)

रुक्कामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव खलु वै
रुक्छन्दोभिरेवास्मिन्नुचं दधाति क्षीरे भवन्ति रुचमेवास्मिन्दधति
मध्यतो धातारं करोति मध्यत एवैनं रुचो दधाति गायत्री
वा अनुमतिस्त्रिष्टुग्राका जगती सिनीवाल्यनुष्टुप्कुहूर्धाता
वषट्कारः पूर्वपक्षो राकापरपक्षः कुहूरमावास्या सिनीवाली
पौर्णमास्यनुमतिश्चन्द्रमा धाताऽष्टौ (३४)

वसवोऽष्टाक्षरा गायत्र्येकादश रुद्रा एकादशाक्षरा
त्रिष्टुब्धादशादित्या द्वादशाक्षरा जगती प्रजापतिरनुष्टुब्धाता
वषट्कार एतद्वै देविकाः सर्वाणि च छन्दांसि सर्वाश्च देवता
वषट्कारस्ता यथ्सह सर्वा निर्वपेदीश्वरा एनं प्रदहो द्वे प्रथमे निरुप्य
धातुस्तृतीयं निर्वपेत्तथो एवोत्तरे निर्वपेत्तथैनं न प्र दहन्त्यथो यस्मै
कामाय निरुप्यन्ते तमेवाभिरुपाप्नोति॥ (३५)

पशुकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि ग्रामङ्कल्पयत्येता एव निरुत्तमन्धातारं करोति मेधा नमत्येता
एव निर्वपेदष्टौ दहन्ति नवं च (९) देविकाः प्रजाकामो मिथुनी पशुकाम॥ [९]

वास्तोष्पते प्रति जानीह्यस्मान्त्स्वावेशो अनमीवो भवा नः।
यत्त्वेमहे प्रति तन्नो जुषस्व शं न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे। वास्तोष्पते
शग्मया स॒सदा ते सक्षीमहि॑ रण्वया गातुमत्या॑। आवः क्षेम उत

योगे वरं नो यूयम्पात स्वस्तिभिः सदा नः। यत्स्यायं प्रातरग्निहोत्रं
जुहोत्याहुतीष्टका एव ता उप धत्ते (३६)

यजमानोऽहोरात्राणि वा एतस्येष्टका य आहिताग्निर्यत्स्यायं
प्रातर्जुहोत्यहोरात्राण्येवात्वेष्टकाः कृत्वोप धत्ते दशं समानत्रं जुहोति
दशाक्षरा विराड्विराजमेवात्वेष्टकां कृत्वोप धत्तेऽथो विराज्येव
यज्ञमाप्नोति चित्यंश्चित्योऽस्य भवति तस्माद्यत्र दशोषित्वा प्रयाति
तद्यज्ञवास्त्ववास्त्वेव तद्यत्ततोऽर्वाचीनम् (३७)

रुद्रः खलु वै वास्तोष्पतिर्यदहुत्वा वास्तोष्पतीयं प्रयायाद्रुद्र
एनं भूत्वाऽग्निरनूत्थाय हन्याद्वास्तोष्पतीयं जुहोति भागधेयेनैवैनं
शमयति नार्तिमाच्छति यजमानो यद्युक्ते जुहुयाद्यथा प्रयाते
वास्तावाहुतिं जुहोति तादृगेव तद्यदयुक्ते जुहुयाद्यथा क्षेम आहुतिं
जुहोति तादृगेव तदहुतमस्य वास्तोष्पतीयं स्यात् (३८)

दक्षिणो युक्तो भवति सव्योऽयुक्तोऽथ वास्तोष्पतीयं
जुहोत्युभयमेवाकरपरिवर्गमेवैनं शमयति यदेकया जुहुयाद्विहोमं
कुर्यात्पुरोनुवाक्यामनूच्य याज्यया जुहोति सदेवत्वाय यद्धुत
आदध्याद्रुद्रं गृहानन्वारोहयेद्यदवक्षाणान्यसं प्रक्षाप्य प्रयायाद्यथा
यज्ञवेशसं वादहनं वा तादृगेव तदयं ते योनिर्ऋत्विय इत्यरण्योः
समारोहयति (३९)

एष वा अग्रेयोनिः स्व एवैनं योनौ समारोहयत्यथो
 खल्वाहुर्यदरण्योः समारूढो नश्येदुदस्याग्निः सीदेत्पुनराधेयः
 स्यादिति या ते अग्रे यज्ञियां तनूस्तयेह्या रोहेत्यात्मन्त्समारोहयते
 यजमानो वा अग्रेयोनिः स्वायामेवैनं योन्याः समारोहयते॥ (४०)

धत्तेऽर्वाचीनं स्यात्समारोहयति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

त्वमग्ने बृहद्वयो दधासि देव दाशुषे। कविर्गृहपतिर्युवा॥
 हव्यवाङ्गिरजरः पिता नो विभुर्विभावा सुदृशीको अस्मे।
 सुगारुहपत्याः समिषो दिदीह्यस्मद्रियर्क्सम्मिमीहि श्रवांसि। त्वं
 च सोम नो वशो जीवातुं न मरामहे। प्रियस्तोत्रो वनस्पतिः।
 ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणाम्महिषो मृगाणाम्। श्येनो
 गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः (४१)

पवित्रमत्येति रेभन्। आ विश्वदेवः सत्पतिः सूक्तैरद्या
 वृणीमहे। सत्यसंवः सवितारम्॥ आ सत्येन रजसा वर्तमानो
 निवेशयन्नमृतम्मर्त्यं च। हिरण्ययेन सविता रथेना देवो याति
 भुवना विपश्यन्। यथा नो अदितिः करत्पश्चे नृभ्यो यथा गवे।
 यथा तोकाय रुद्रियम्। मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो
 गोषु मा (४२)

नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीरुविष्मन्तो
 नमसा विधेम ते। उदप्रुतो न वयो रक्षमाणा वावदतो अभ्रियस्येव

घोषाः। गिरिभ्रजो नोर्मयो मदन्तो बृहस्पतिमभ्यर्का अनावन्।
 हृ॒सैरिव॑ सखिभिर्वावदद्भिरश्मन्मयानि नहन्ता व्यस्यन्।
 बृहस्पतिरभि कनिक्कदद्वा उ॒त प्रास्तौ॒दुच्च॑ वि॒द्वा॑ अंगायत्। एन्द्र॑
 सान॒सि॑ रयिम् (४३)

स॒जित्वा॑न॒ सदा॒सह॑म्। व॒र्षिष्ठ॑मू॒तये॑ भ॒र। प्र॑ संसाहिषे
 पुरु॒हूत॑ शत्रू॒ज्येष्ठ॑स्ते शु॒ष्मं इ॒ह रा॒तिर॑स्तु। इन्द्रा॑ भ॒र दक्षि॑णेना
 वसू॑नि॒ पतिः॑ सिन्धू॒नाम॑सि रे॒वती॑नाम्। त्व॑ सु॒तस्य॑ पी॒तये॑ स॒द्यो
 वृ॒द्धो अ॑जायथाः। इन्द्र॑ ज्यैष्ठ्या॒य सु॑क्रतो। भुव॑स्त्वमिन्द्र॒ ब्रह्म॑णा
 म॒हान्भुवो॑ विश्वेषु॒ सर्व॑नेषु॒ यज्ञि॑यः। भुवो॑ नृ॒श्च्यौ॒तो विश्व॑स्मिन्भरे
 ज्येष्ठ॑श्च॒ मन्त्रः॑ (४४)

वि॒श्वच॑र्षणे। मि॒त्रस्य॑ च॒र्षणी॑धृतः श्रवो॑ दे॒वस्य॑ सान॒सिम्।
 स॒त्यं चि॒त्रश्र॑वस्तमम्। मि॒त्रो ज॑नान् यातयति प्र॒जान॑न्मि॒त्रो
 दा॒धार पृ॒थि॒वीमु॒त द्याम्। मि॒त्रः कृ॒ष्टीर॑नि॒मिषा॑भि च॒ष्टे स॒त्याय॑
 ह॒व्यं घृ॒तव॑द्विधेम। प्र॑ स मि॒त्र म॒र्तो अ॑स्तु प्र॒यस्वा॑न् यस्तं
 आ॒दित्य॑ शि॒क्षति॑ व्र॒तेन॑। न ह॑न्यते॒ न जी॑यते॒ त्वोतो॑ नैन॒म॒हो
 अ॒श्रोत्य॑न्ति॒तो न दू॑रात्। यत् (४५)

चि॒द्धि ते॒ विशो॑ यथा॒ प्र दे॑व वरुण व्र॒तम्। मि॒नीम॑सि द्यवि॑द्यवि।
 यत्किं॑ चे॒दं व॑रुण॒ दैव्ये॑ जने॒ऽभिद्रो॑ह॒मनु॑ष्या॒श्चरा॑मसि। अचि॑त्ती॒
 यत्तव॑ धर्मा॒ युयो॑पि॒म मा न॒स्तस्मा॑दे॒नसो॑ देव रीरिषः। कि॒त॒वासो॑

यद्रि॒रि॒पुर्न॑ दी॒वि यद्वा॑ घा स॒त्यमु॑त यन्न वि॒द्म। सर्वा॑ ता वि ष्य॑
शि॒थिरे॒वं दे॒वाथा॑ ते स्याम वरुण प्रि॒यासः॑॥ (४६)

सोमो गोषु मा रयिं मन्त्रो यच्छिथिरा सप्त च॥ [११]

पूर्ण॑र॒षंयोऽग्नि॑ना ये दे॒वाः सूर्यो॑ मा सन्त्वा॑ नह्यामि वषट्कारः स खं॑दि॒र उ॑पया॒मगृ॑हीतोऽसि॒ यां वै
त्वे क्रतुं॑ प्र दे॒वमेका॑दश॥ [१२] पूर्णा॑ संह॒जान्त॑वाग्ने प्रा॒णैरे॒व प॒द्विंश॑त्॥३६॥ पूर्णा॑ सन्ति॒ देवाः॑॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

पूर्णा॑ प॒श्चादु॑त पूर्णा॑ पु॒रस्ता॑दु॒न्मध्य॑तः पौ॒र्णमा॒सी जि॑गाय।
तस्या॑ दे॒वा अधि॑ सं॒वस॑न्त उत्त॒मे नाकं॑ इ॒ह मा॑दयन्ताम्। यत्ते॑ दे॒वा
अद॑धु॒र्भाग॑धेय॒ममा॑वास्ये सं॒वस॑न्तो म॒हित्वा॑। सा नो॑ य॒ज्ञमि॑पृ॒हि
वि॒श्ववा॑रे र॒यिं नो॑ धेहि सु॒भगे सु॒वीर॑म्। नि॒वेश॑नी स॒गम॑नी वसू॒नां
वि॒श्वा रू॒पाणि॑ वसू॒न्यावे॒शय॑न्ती। स॒हस्र॑पोष॑ सु॒भगा॑ ररा॒णा सा
न॒ आ ग॒न्वर्च॑सा (१)

सं॒वि॒दा॒ना। अ॒ग्नी॒षोमौ॑ प्रथ॒मौ वी॒र्ये॑ण वसू॒न्नु॒द्राना॑दित्यानि॒ह
जि॑न्वतम्। मा॒ध्यः हि पौ॒र्णमा॑सं जुषे॒थां ब्र॒ह्म॑णा वृ॒द्धौ
सु॑कृ॒तेन॑ सा॒ताव॑था॒स्मभ्य॑ः स॒हवी॑राः र॒यिं नि॑ यच्छतम्।
आ॒दि॒त्याश्चाङ्गि॑रसश्चा॒ग्नीना॑दधत् ते द॑र्शपूर्णमा॒सौ प्रै॒प्सन्ते॑षामङ्गि॑रसा॒
नि॑रु॒प्तः ह॒विरा॑सी॒दथा॑दि॒त्या ए॒तौ हो॑मा॒वप॑श्यन्ताव॑जुहवुस्ततो॒ वै

ते दर्शपूर्णमासौ (२)

पूर्व आलभन्त दर्शपूर्णमासावालभमान एतौ होमौ
पुरस्ताञ्जुहुयात्साक्षादेव दर्शपूर्णमासावा लभते ब्रह्मवादिनो
वदन्ति स त्वै दर्शपूर्णमासावालभेत य एनयोरनुलोमं च
प्रतिलोमं च विद्यादित्यमावास्याया ऊर्ध्वं तदनुलोमम्पौर्णमास्यै
प्रतीचीनं तत्प्रतिलोमं यत्पौर्णमासीम्पूर्वामालभेत प्रतिलोममेनावा
लभेतामुमपक्षीयमाणमन्वप (३)

क्षीयेत सारस्वतौ होमौ पुरस्ताञ्जुहुयादमावास्या वै
सरस्वत्यनुलोममेवैनावा लभतेऽमुमाप्यायमानमन्वा प्यायत
आग्नावैष्णवमेकादशकपालं पुरस्तान्निर्वपेत्सरस्वत्यै चरुः सरस्वते
द्वादशकपालं यदाग्नेयो भवत्यग्निर्वै यज्ञमुखं यज्ञमुखमेवर्द्धि
पुरस्ताद्धते यद्वैष्णवो भवति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेवारभ्य प्र
तनुते सरस्वत्यै चरुर्भवति सरस्वते द्वादशकपालोऽमावास्या वै
सरस्वती पूर्णमासः सरस्वान्तावेव साक्षादा रभत ऋध्नोत्याभ्यां
द्वादशकपालः सरस्वते भवति मिथुनत्वाय प्रजात्यै मिथुनौ गावौ
दक्षिणा समृद्धौ॥ (४)

वर्चसा वै ते दर्शपूर्णमासावपं तनुते सरस्वत्यै पञ्चविंशतिश्च॥ [१]

ऋषयो वा इन्द्रं प्रत्यक्षं नापश्यन्तं वसिष्ठः प्रत्यक्षम्पश्यत्सो-
ऽब्रवीद्ब्राह्मणं ते वक्ष्यामि यथा त्वत्पुरोहिताः प्रजाः

प्रजनिष्यन्तेऽथ मेतरेभ्य ऋषिभ्यो मा प्र वोच इति तस्मा
 एतान्स्थतोमभागानब्रवीत्ततो वसिष्ठपुरोहिताः प्रजाः प्राजायन्त
 तस्माद्वासिष्ठो ब्रह्मा कार्यः प्रैव जायते रश्मिरसि क्षयाय त्वा क्षयं
 जिन्वेति (५)

आह देवा वै क्षयो देवेभ्य एव यज्ञम्प्राह प्रेतिरसि धर्माय त्वा
 धर्मं जिन्वेत्याह मनुष्या वै धर्मो मनुष्येभ्य एव यज्ञम्प्राहान्वितिरसि
 दिवे त्वा दिवं जिन्वेत्याहैभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञम्प्राह विष्टम्भोऽसि
 वृष्ट्यै त्वा वृष्टिं जिन्वेत्याह वृष्टिमेवाव (६)

रुन्धे प्रवास्यनुवासीत्याह मिथुनत्वायोशिगंसि वसुभ्यस्त्वा
 वसूञ्जिन्वेत्याहाष्टौ वसंव एकादश रुद्रा द्वादशादित्या एतावन्तो
 वै देवास्तेभ्य एव यज्ञम्प्राहौजोऽसि पितृभ्यस्त्वा पितृञ्जिन्वेत्याह
 देवानेव पितृननु सं तनोति तन्तुरसि प्रजाभ्यस्त्वा प्रजा जिन्व (७)

इत्याह पितृनेव प्रजा अनु सं तनोति पृतनाषाडंसि
 पशुभ्यस्त्वा पशूञ्जिन्वेत्याह प्रजा एव पशूननु सं तनोति
 रेवदस्योषधीभ्यस्त्वौषधीर्जिन्वेत्याहौषधीष्वेव पशून्प्रति-
 ष्ठापयत्यभिजिदंसि युक्तग्रावेन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वेत्याहभिजित्या
 अधिपतिरसि प्राणाय त्वा प्राणम् (८)

जिन्वेत्याह प्रजास्वेव प्राणान्दधाति त्रिवृदंसि प्रवृदसीत्याह
 मिथुनत्वाय स०रोहोऽसि नीरोहोऽसीत्याह प्रजात्यै वसुकोऽसि

वेषांशिरसि वस्यष्टिरसीत्याहु प्रतिष्ठित्यै॥ (९)

जिन्वेत्यव प्रजा जिन्व प्राणत्रिंशच्च॥ [२]

अग्निना देवेन पृतना जयामि गायत्रेण छन्दसा त्रिवृता स्तोमेन
रथन्तरेण साम्ना वषट्कारेण वज्रेण पूर्वजान्भ्रातृव्यान्धरान्पादयाम्यवैनान्
प्रत्येनान्नुदेऽस्मिन्क्षयेऽस्मिन्भूमिलोके योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं
द्विष्मो विष्णोः क्रमेणात्येनान्क्रामामीन्द्रेण देवेन पृतना जयामि
त्रैष्टुभेन छन्दसा पञ्चदशेन स्तोमेन बृहता साम्ना वषट्कारेण
वज्रेण (१०)

सहजान् विश्वेभिर्देवेभिः पृतना जयामि जागतेन छन्दसा
सप्तदशेन स्तोमेन वामदेव्येन साम्ना वषट्कारेण वज्रेणापरजानिन्द्रेण
सयुजो वयं सांसह्याम पृतन्यतः। घन्तो वृत्राण्यप्रति। यत्ते अग्ने
तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं यत्ते अग्ने वर्चस्तेनाहं वचस्वी भूयासं
यत्ते अग्ने हरस्तेनाहं हरस्वी भूयासम्॥ (११)

बृहता साम्ना वषट्कारेण वज्रेण षट्त्वारिंशच्च॥ [३]

ये देवा यज्ञह्नो यज्ञमुषः पृथिव्यामध्यासते। अग्निर्मा तेभ्यो
रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम्। आगन्म मित्रावरुणा वरेण्या
रात्रीणाम्भागो युवयोर्यो अस्ति। नाकं गृह्णानाः सुकृतस्य लोके
तृतीयं पृष्ठे अधि रोचने दिवः। ये देवा यज्ञह्नो यज्ञमुषोऽन्तरिक्षे-
ऽध्यासते। वायुर्मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम्। यास्ते

रात्रीः सवितः (१२)

दे॒व॒या॒नी॒रन्त॒रा द्यावा॑पृथि॒वी वि॒यन्ति॑। गृ॒हैश्च॑ स॒र्वैः प्र॒जया॑
न्व॒ग्रे सु॒वो रु॒हा॒णास्तर॑ता॒ रजा॑ऽसि। ये दे॒वा य॑ज्ञ॒हनो॑ य॒ज्ञमु॒षो
दि॒व्यध्या॑स॒न्ते। सूर्यो॑ मा॒ तेभ्यो॑ रक्ष॒तु गच्छे॑म सु॒कृतो॑ व॒यम्।
येनेन्द्रा॑य स॒मभ॑रः॒ पया॑ऽस्यु॒त्तमे॑न॒ ह॒विषा॑ जा॒तवे॑दः। तेना॑ग्रे त्वमु॒त
व॑र्धये॒म॥ स॑जा॒ताना॑ऽ॒ श्रेष्ठ्य॑ आ धे॒ह्येन॑म्। य॒ज्ञ॒हनो॑ वै दे॒वा
य॑ज्ञ॒मुषः॑ (१३)

स॒न्ति त ए॒षु लो॒केष्वा॑स॒त आ॒ददा॑ना विम॒श्राना॒ यो ददा॑ति यो
य॒ज॑न्ते॒ तस्य॑। ये दे॒वा य॑ज्ञ॒हनः॑ पृथि॒व्यामध्या॑स॒न्ते ये अ॒न्तरि॑क्षे॒ ये
दि॒वीत्या॑हे॒माने॒व लो॒काऽस्ती॒र्त्वा स॒गृहः॑ स॒प॑शुः सु॒व॒र्गं लो॒कमे॒त्यप॑
वै सोमे॑नेजा॒नाद्दे॒वता॑श्च य॒ज्ञश्च॑ क्रा॒मन्त्या॑ग्रे॒यं पञ्च॑क॒पालमु॑दवसा॒नीय॑
निर्व॑पेद॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑ (१४)

पा॒ङ्क्तौ य॒ज्ञो दे॒वता॑श्चै॒व य॒ज्ञं चा॒व रु॒न्धे गा॒य॒त्रो
वा अ॒ग्निर्गा॑य॒त्रछ॑न्दा॒स्तं छ॑न्द॒सा व्य॑र्धयति॒ यत्पञ्च॑क॒पालं
क॒रोत्य॑ष्टाक॒पालः का॒र्योऽष्टा॑क्ष॒रा गा॒य॒त्री गा॑य॒त्रोऽग्नि॑र्गा॒य॒त्रछ॑न्दाः
स्वेनै॒वैनं॑ छ॑न्द॒सा स॒म॑र्धयति॒ प॒ङ्क्तौ या॒ज्यानु॒वाक्ये॑ भवतः॒ पा॒ङ्क्तौ
य॒ज्ञस्तेनै॒व य॒ज्ञान्नै॑ति॥ (१५)

स॒वि॒त॒र्दे॒वा य॑ज्ञ॒मुषः॑ सर्वा॑ दे॒वता॑स्त्रि॒च॒त्वारि॑॥१॥ [४]

सूर्यो॑ मा दे॒वो दे॒वेभ्यः॑ पा॒तु वा॒युर॒न्तरि॑क्षाद्य॒ज॑मानोऽग्नि॒र्मा पा॒तु

चक्षुषः। सक्ष शूष सवितुर्विश्वचर्षण एतेभिः सोम नामभिर्विधेम ते
 तेभिः सोम नामभिर्विधेम ते। अहम्परस्तादहमवस्तादहं ज्योतिषा
 वि तमो ववार। यदन्तरिक्षं तदु मे पिताभूदहं सूर्यमुभयतो
 ददर्शाहं भूयासमुत्तमः समानानाम् (१६)

आ समुद्रादाऽन्तरिक्षात्प्रजापतिरुदधिं च्यावयातीन्द्रः प्र स्त्रौतु
 मरुतो वर्षयन्तून्नम्भय पृथिवीम्भिन्द्रीदं दिव्यं नभः। उद्रो दिव्यस्य
 नो देहीशानो वि सृजा दृतिम्। पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो
 यदग्निरौषधीः प्रास्याग्नावादित्यं जुहोति रुद्रादेव पशूनन्तर्धात्यथो
 ओषधीष्वेव पशून् (१७)

प्रतिष्ठापयति कविर्यज्ञस्य वि तनोति पन्थां नाकस्य पृष्ठे अधि
 रोचने दिवः। येन हव्यं वहसि यासि दूत इतः प्रचेता अमुतः
 सनीयान्। यास्ते विश्वाः समिधः सन्त्यग्ने याः पृथिव्याम्बरुहिषि
 सूर्ये याः। तास्ते गच्छन्त्वाहुतिं घृतस्य देवायते यजमानाय शर्म।
 आशासानः सुवीर्यं रायस्पोषः स्वश्चियम्। बृहस्पतिना राया
 स्वगाकृतो मह्यं यजमानाय तिष्ठ॥ (१८)

समानानामोषधीष्वेव पशून्मह्यं यजमानायैकेश॥ [५]

सं त्वा नह्यामि पयसा घृतेन सं त्वा नह्याम्यप ओषधीभिः।
 सं त्वा नह्यामि प्रजयाहमद्य सा दीक्षिता संनवो वाजमस्मे।
 प्रैतु ब्रह्मणस्पती वेदिं वर्णेन सीदतु। अथाहमनुकामिनी स्वे

लोके वि॒शा इ॒ह। सु॒प्रज॑सं॒स्त्वा व॒यः सु॒पत्नी॑रुपं॒ सेदि॑म। अ॒ग्ने
स॒पत्न॑द॒र्म्भन॑मद॒ब्धासो॒ अदा॑भ्यम्। इ॒मं वि॒ ष्या॑मि॒ वरु॑णस्य
पाश॑म् (१९)

यम॑ब॒धीत॑ सवि॒ता सु॒केतः॑। धा॒तुश्च॒ योनौ॑ सु॒कृत॑स्य॒ लोके॑
स्यो॒नं मे॑ स॒ह प॒त्या करो॑मि। प्रे॒ह्युदे॒ह्युत॑स्य॒ वामी॑रन्व॒ग्निस्ते॒-
ऽग्रं॑ न॒य॒त्वदि॑ति॒र्मध्यं॑ दद॒ताः रु॒द्राव॑सृ॒ष्टासि॑ यु॒वा नाम॑ मा
मां हि॑ःसी॒र्वसु॑भ्यो रु॒द्रेभ्य॑ आ॒दित्ये॑भ्यो॒ विश्वे॑भ्यो॒ वो दे॒वेभ्यः॑
प॒त्रेज॑नीर्गृ॒ह्णामि॑ य॒ज्ञाय॑ वः प॒त्रेज॑नीः सा॒दयामि॑ वि॒श्वस्य॑ ते
वि॒श्वाव॑तो॒ वृष्णि॑यावतः (२०)

तवा॑ग्ने वा॒मीर॑नु॒ स॒न्दृशि॑ वि॒श्वा रे॒ताःसि॑ धि॒षीया॑गं दे॒वान्
य॒ज्ञो नि॑ दे॒वीर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञम॑शिष॒न्नस्मि॑न्सु॒न्वति॑ यज॑मान आ॒शिषः॑
स्वाहा॑कृ॒ताः स॒मुद्रे॒ष्टा ग॑न्ध॒र्वमा॑ ति॒ष्ठता॑ऽनु। वा॒तस्य॑ प॒त्नन्नि॒ड
ई॒डिताः॑॥ (२१)

पाशं॑ वृष्णि॑यावतस्त्रि॑ःश॒च्च॑॥ [६]

व॒षट्कारो॑ वै गा॒यत्रि॑यै शिरो॑ऽच्छि॒न्नत्त॑स्यै र॒सः परा॑प॒त॒त्स
पृ॒थि॒वीम्प्रावि॑श॒त्स ख॑दि॒रोऽभ॑व॒द्यस्य॑ ख॒ादि॑रः सु॒वो भ॑व॒ति
छ॒न्द॑सामे॒व र॑से॒नाव॑ द्यति॒ सर॑सा अ॒स्याहु॑तयो भ॒वन्ति॑
तृ॒तीय॑स्यामि॒तो दि॒वि सोम॑ आसी॒त्तं गा॑य॒त्र्याह॑र॒त्तस्य॑ प॒र्णम॑च्छि॒द्यत॑
तत्प॒र्णोऽभ॑व॒त्तत्प॒र्णस्य॑ प॒र्णत्वं॑ यस्य॑ प॒र्णम॑यी जु॒हूः (२२)

भवन्ति सौम्या अस्याहुतयो भवन्ति जुषन्तेऽस्य देवा
 आहुतीर्देवा वै ब्रह्मन्नवदन्त तत्पर्ण उपाशृणोत्सुश्रवा वै नाम
 यस्य पर्णमयी जुहूर्भवति न पापः श्लोकः शृणोति ब्रह्म
 वै पर्णो विष्मरुतोऽन्नं विष्मारुतोऽश्वत्थो यस्य पर्णमयी
 जुहूर्भवत्याश्वत्थ्युपभृद्ब्रह्मणैवान्नमव रुन्धेऽथो ब्रह्म (२३)

एव विश्वध्यूहति राष्ट्रं वै पर्णो विडश्वत्थो यत्पर्णमयी
 जुहूर्भवत्याश्वत्थ्युपभृद्वाष्ट्रमेव विश्वध्यूहति प्रजापतिर्वा अजुहोत्सा
 यत्राहुतिः प्रत्यतिष्ठत्ततो विकङ्कत उदतिष्ठत्ततः प्रजा असृजत यस्य
 वैकङ्कती ध्रुवा भवति प्रत्येवास्याहुतयस्तिष्ठन्त्यथो प्रैव जायत
 एतद्वै सुचाः रूपं यस्यैव रूपः सुचो भवन्ति सर्वाण्येवेन
 रूपाणि पशूनामुप तिष्ठन्ते नास्यापरूपमात्मजायते॥ (२४)

जुहुरथो ब्रह्म सुचाः सप्तदश च॥ [७]

उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं
 गृह्णामि दक्षाय दक्षवर्धे रातं देवेभ्योऽग्निजिह्वेभ्यस्त्वर्तायुभ्य
 इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वरुणराजभ्यो वातापिभ्यः पर्जन्यात्मभ्यो दिवे
 त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वापेन्द्र द्विषतो मनोऽप जिज्यासतो
 जह्यप यो नोऽरातीयति तं जहि प्राणाय त्वापानाय त्वा व्यानाय
 त्वा सते त्वासते त्वाद्भ्यस्त्वौषधीभ्यो विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो
 यतः प्रजा अक्विद्रा अजायन्त तस्मै त्वा प्रजापतये विभूदाने
 ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि॥ (२५)

ओषधीभ्यश्चतुर्दश च॥ [८]

यां वा अध्वर्युश्च यजमानश्च देवतामन्तरितस्तस्या आ वृश्च्येते
प्राजापत्यं दधिग्रहं गृहीयात्प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभ्य एव
नि हुवाते ज्येष्ठो वा एष ग्रहाणां यस्यैष गृह्यते ज्यैष्ठ्यमेव
गच्छति सर्वासां वा एतद्देवतानां रूपं यदेष ग्रहो यस्यैष गृह्यते
सर्वाण्येवैनं रूपाणि पशूनामुप तिष्ठन्त उपयामगृहीतः (२६)

असि प्रजापतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामीत्याहु
ज्योतिरेवैनं समानानां करोत्यग्निजिह्वेभ्यस्त्वर्तायुभ्य
इत्याहुतावतीर्वै देवतास्ताभ्य एवैनं सर्वाभ्यो गृह्णात्यपेन्द्र
द्विषतो मन इत्याहु भ्रातृव्यापनुत्यै प्राणाय त्वापानाय त्वेत्याहु
प्राणानेव यजमाने दधाति तस्मै त्वा प्रजापतये विभूदात्रे
ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि (२७)

इत्याहु प्रजापतिः सर्वा देवताः सर्वाभ्य एवैनं देवताभ्यो
जुहोत्याज्यग्रहं गृहीयात्तेजस्कामस्य तेजो वा आज्यं तेजस्व्येव
भवति सोमग्रहं गृहीयाद्ब्रह्मवर्चस्कामस्य ब्रह्मवर्चसं वै सोमो
ब्रह्मवर्चस्येव भवति दधिग्रहं गृहीयात्पशुकामस्योर्ग्वै दध्यूर्क्पशव
ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशूनव रुन्धे॥ (२८)

उपयामगृहीतो जुहोमि त्रिचत्वारिंशच्च॥ [९]

त्वे ऋतुमपि वृञ्जन्ति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः। स्वादोः
 स्वादीयः स्वादुना सृजा समत ऊ षु मधु मधुनाभि योधि।
 उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः
 प्रजापतये त्वा। प्राणग्रहान्गृह्णात्येतावद्वा अस्ति यावदेते ग्रहाः
 स्तोमाश्छन्दांसि पृष्ठानि दिशो यावदेवास्ति तत् (२९)

अवं रुन्धे ज्येष्ठा वा एतान्ब्राह्मणाः पुरा विद्वामंक्रन्तस्मात्तेषां
 सर्वा दिशोऽभिर्जिता अभूवन् यस्येते गृह्यन्ते ज्यैष्ठ्यमेव गच्छत्यभि
 दिशो जयति पञ्च गृह्यन्ते पञ्च दिशः सर्वास्वेव दिक्ष्वध्रुवन्ति नवनव
 गृह्यन्ते नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधति प्रायणीये
 चोदयनीये च गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः (३०)

प्राणैरेव प्रयन्ति प्राणैरुद्यन्ति दशमेऽहन्गृह्यन्ते प्राणा वै
 प्राणग्रहाः प्राणेभ्यः खलु वा एतत्प्रजा यन्ति यद्वामदेव्यं योनेश्च्यवते
 दशमेऽहन्वामदेव्यं योनेश्च्यवते यदशमेऽहन्गृह्यन्ते प्राणेभ्य एव
 तत्प्रजा न यन्ति॥ (३१)

तत्प्राणग्रहाः सप्तत्रिंशच्च॥ [१०]

प्र देवं देव्या धिया भरता जातवैदसम्। हव्या नो
 वक्षदानुषक्। अयमुष्य प्र देवयुरहोता यज्ञाय नीयते। रथो
 न योरभीवृतो घृणीवाश्चेतति त्मना। अयमग्निरुरुष्यत्यमृतादिव
 जन्मनः। सहसश्चिथ्सर्हीयां देवो जीवातवे कृतः। इडायास्त्वा

पदे वयं नाभां पृथिव्या अधि। जातवेदो नि धीमह्यग्रे हव्याय
वोढवे। (३२)

अग्रे विश्वेभिः स्वनीक देवैरूर्णावन्तम्प्रथमः सीद योनिम्।
कुलायिनं घृतवन्तं सवित्रे यज्ञं नय यजमानाय साधु।
सीद होतुः स्व उ लोके चिकित्वान्त्सादयां यज्ञं सुकृतस्य
योनौ। देवावीर्देवान् हविषा यजास्यग्रे बृहद्यजमाने वयो धाः।
नि होता होतृषदने विदानस्त्वेषो दीदिवाः असदत्सुदक्षः।
अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रम्भरः शुचिजिह्वो अग्निः। त्वं
दूतस्त्वम् (३३)

उ नः पुरस्यास्त्वं वस्य आ वृषभ प्रणेता। अग्रे तोकस्य
नस्तने तनूनामप्रयुच्छन्दीर्घद्वोधि गोपाः। अभि त्वा देव
सवितरीशानं वार्याणाम्। सदावन्भागमीमहे। मही द्यौः पृथिवी
च न इमं यज्ञमिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः। त्वामग्रे
पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत। मूर्ध्नी विश्वस्य वाघतः। तमु (३४)

त्वा दध्यङ्घ्रिः पुत्र ईधे अथर्वणः। वृत्रहणं पुरन्दरम्। तमु
त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तमम्। धनंजयं रणैरणे। उत
ब्रुवन्तु जन्तव उदग्निर्वृत्रहाजनि। धनंजयो रणैरणे। आ यं हस्ते
न खादिनं शिशुं जातं न बिभ्रति। विशामग्निं स्वध्वरम्। प्र देवं
देववीतये भरता वसुवित्तमम्। आ स्वे योनौ नि षीदतु। आ (३५)

जा॒तं जा॒तवे॑दसि प्रि॒यः शि॑शी॒ताति॑थिम्। स्यो॒न
 आ गृ॒हप॑तिम्। अ॒ग्निना॒ऽग्निः समि॑ध्यते क॒विर्गृ॑हप॑तिर्यु॒वा॑।
 ह॒व्यवा॒ङ्मुह्य॑स्यः। त्व॑ ह्य॒ग्ने अ॒ग्निना॒ विप्रो॒ विप्रै॑ण॒ सन्ध॑स॒ता।
 सखा॒ सख्या॑ समि॒ध्यसे॑। तम्म॑र्जयन्त सु॒क्रतु॑ पुरो॒यावा॑नमा॒जिषु॑।
 स्वेषु॒ क्षये॑षु वा॒जिनम्॑। य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त दे॒वास्तानि॑ धर्मा॑णि
 प्रथ॑मान्या॑सन्। ते ह॒ नाक॑म्महि॒मानः॑ सचन्ते॒ यत्र॒ पूर्वे॑ सा॒ध्याः
 सन्ति॑ दे॒वाः (३६)

वोढेवे दूतस्वन्तमुं सीदत्वा यत्र चत्वारि च॥ [११]

यु॒ञ्जान॒ इमाम॑गृ॒भ्णं दे॒वस्य॑ सन्ते वि पा॒र्जसा॒ वस॑वस्त्वा॒ समा॑स्त्वो॒र्ध्वा अ॒स्याकृ॑तिं यद॒ग्ने यान्य॑ग्ने यं
 य॒ज्ञमेका॑दश॥११॥ यु॒ञ्जानो॑ वर्म॑ च स्थ आ॒दि॒त्यास्त्वा॒ भार॑ती॒ स्वा॑ अह॑ प॒द्वत्वारि॑शत्॥४६॥ यु॒ञ्जानो॑
 वा॒र्जेवा॒जे॥ [१२]

॥ काण्डम् ४ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

युञ्जानः प्रथमम्मनस्तत्वाय सविता धियः। अग्निं
ज्योतिर्निचार्य पृथिव्या अध्याभरत्। युक्ताय मनसा देवान्सुवर्यतो
धिया दिवम्। बृहज्ज्योतिः करिष्यतः सविता प्र सुवति तान्।
युक्तेन मनसा वयं देवस्य सवितुः सवे। सुवर्गेयाय शक्त्यै। युञ्जते
मन उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः। वि होत्रा
दधे वयुनाविदेक इत् (१)

मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः। युजे वां ब्रह्म पूर्य नमोभिर्वि
श्लोका यन्ति पृथ्येव सूरः। शृण्वन्ति विश्वे अमृतस्य पुत्रा आ ये
धामानि दिव्यानि तस्थुः। यस्य प्रयाणमन्वन्य इद्ययुर्देवा देवस्य
महिमानमर्चतः। यः पार्थिवानि विममे स एतशो रजांसि देवः
सविता महित्वना। देव सवितुः प्र सुव यज्ञम्प्र सुव (२)

यज्ञपतिम्भगाय दिव्यो गन्धर्वः। केतपूः केतं नः पुनातु
वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति नः। इमं नो देव सवितर्यज्ञं प्र
सुव देवायुवः सखिविदः सत्राजितं धनजितं सुवर्जितम्।
ऋचा स्तोमः समर्धय गायत्रेण रथन्तरम्। बृहद्गायत्रवर्तनि।

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम्गायत्रेण
छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वदभिरसि नारिः (३)

असि पृथिव्याः सधस्थादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदा भर त्रैष्टुभेन
त्वा छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वद्वभिरसि नारिरसि त्वया वयं
सधस्थ आग्निं शकेम खनितुं पुरीष्यं जागतेन त्वा छन्दसा-
ऽऽददेऽङ्गिरस्वद्वस्तं आधाय सविता बिभ्रदभिरं हिरण्ययोम।
तया ज्योतिरजस्रमिदग्निं खात्वी न आ भरानुष्टुभेन त्वा
छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वत्॥

इद्यज्ञं प्र सुं नारिरानुष्टुभेन त्वा छन्दसा त्रीणि च॥ [१]

इमामगृभ्णन्नशनामृतस्य पूर्व आयुषि विदथेषु कव्या। तया
देवाः सुतमा बभूवुरऋतस्य सामन्थसरमारपन्ती। प्रतूर्तं वाजिन्ना
द्रव वरिष्ठामनु संवतम्। दिवि ते जन्म परममन्तरिक्षे नाभिः
पृथिव्यामधि योनिः। युजाथां रासंभं युवमस्मिन् यामे वृषण्वसू।
अग्निं भरन्तमस्मयुम्। योगेयोगे तवस्तरं वाजेवाजे हवामहे।
सखाय इन्द्रमृतये। प्रतूर्वन् (५)

एह्यवक्रामन्नशंस्ती रुद्रस्य गाणपत्यान्मयोभूरेहि।
उर्वन्तरिक्षमन्विहि स्वस्तिगव्यूतिरभयानि कृण्वन्। पूष्णा
सयुजा सह। पृथिव्याः सधस्थादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेह्यग्निं
पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेमोऽग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्यामोऽग्निं

पुंरीष्यमङ्गिरस्वद्वरामः। अन्वग्निरुषसामग्रमख्यदन्वहानि प्रथमो
जातवेदाः। अनु सूर्यस्य (६)

पुरुत्रा च रश्मीननु द्यावापृथिवी आ तंतान। आगत्य
वाज्यध्वनः सर्वा मृधो वि धूनुते। अग्निं सधस्थं महति चक्षुषा
नि चिकीषते। आक्रम्य वाजिन्यृथिवीमग्निमिच्छ रुचा त्वम्।
भूम्या वृत्वाय नो ब्रूहि यतः खनाम तं वयम्। द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी
सधस्थमात्मान्तरिक्षं समुद्रस्ते योनिः। विख्याय चक्षुषा त्वमभि
तिष्ठ (७)

पृतन्यतः। उत्क्राम महते सौभंगायास्मादास्थानाद्विणोदा
वाजिन्। वयं स्याम सुमतौ पृथिव्या अग्निं खनिष्यन्त उपस्थं
अस्याः। उदक्रमीद्विणोदा वाज्यर्वाकः स लोकं सुकृतं
पृथिव्याः। ततः खनेम सुप्रतीकमग्निं सुवो रुहाणा अधि नाकं
उत्तमे। अपो देवीरुपं सृज मधुमतीरयक्ष्माय प्रजाभ्यः। तासां
स्थानादुज्जिहतामोषधयः सुपिप्पलाः। जिघर्मि (८)

अग्निम्मनसा घृतेन प्रतिक्ष्यन्तम्बुवनानि विश्वा। पृथुं
तिरश्वा वयसा बृहन्तं व्यचिष्ठमन्नं रभसं विदानम्। आ
त्वा जिघर्मि वचसा घृतेनारक्षसा मनसा तज्जुषस्व। मर्यश्रीः
स्पृह्यद्वर्णो अग्निर्नाभिमृशे तनुवा जरहृषाणः। परि वाजपतिः
कविरग्निर्हव्या न्यक्रमीत्। दधद्रत्नानि दाशुषे। परि त्वाऽग्ने पुरं

वयं विप्रः सहस्य धीमहि। धृषद्वर्णं दिवेदिवे भेत्तारम्भङ्गुरावतः।
 त्वमग्ने द्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परि। त्वं
 वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः॥ (९)

प्रतूर्वन्धसूर्यस्य तिष्ठ जिघर्षि भेत्तारं विश्वं॥ [२]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां
 पृथिव्याः सधस्थेऽग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वत्खनामि। ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने
 सुप्रतीकमजस्रेण भानुना दीद्यानम्। शिवं प्रजाभ्योऽहिंसन्तं
 पृथिव्याः सधस्थेऽग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वत्खनामि। अपां पृष्ठमसि
 सप्रथा उर्वग्निम्भरिष्यदपरावपिष्ठम्। वर्धमानम्मह आ च पुष्करं
 दिवो मात्रया वरिणा प्रथस्व। शर्म च स्थः (१०)

वर्म च स्थो अच्छिद्रे बहुले उभे। व्यचस्वती सं
 वसाथाम्भर्तमग्निं पुरीष्यम्। सं वसाथाः सुवर्विदा समीची
 उरसात्मना। अग्निमन्तर्भरिष्यन्ती ज्योतिष्मन्तमजस्रमिह।
 पुरीष्योऽसि विश्वभराः। अथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग्ने। त्वामग्ने
 पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः। तमु त्वा
 दध्यङ्घ्रिः पुत्र ईधे (११)

अथर्वणः। वृत्रहणं पुरन्दरम्। तमु त्वा पाथ्यो वृषा समीधे
 दस्युहन्तमम्। धनंजयः रणैरणे। सीदं होतः स्व उं लोके

चिंकि॒त्वान्त्सा॒दयां॑ य॒ज्ञः सु॒कृत॑स्य॒ योनौ॑। दे॒वावी॑र्दे॒वान् ह॒विषा॑
यजा॒स्यग्रे॑ बृ॒हद्य॑ज॒माने॑ व॒यो धाः। नि होता॑ होतृष॒दने॑ वि॒दान॑स्त्वे॒षो
दी॒दिवा॑ अ॒सद॑त्सु॒दक्षः॑। अ॒द॒ब्धव्र॑तप्रमतिर्वि॒सि॒ष्ठः सह॑स्र॒म्भुरः॑
शुचि॑जिह्वा अ॒ग्निः। स॒ सी॑दस्व म॒हाः अ॒सि शोच॑स्व (१२)

दे॒व॒वीत॑मः। वि धू॒मम॑ग्रे अरु॒षमि॑ये॒ध्य सृ॒ज प्र॑शस्त दर्श॒तम्।
जनि॑ष्वा हि जे॒न्यो अ॒ग्रे अ॒ह्वाः हि॒तो हि॒तेष्व॑रु॒षो वने॑षु। दमे॑दमे
स॒प्त रत्ना॑ दधा॒नोऽग्नि॑र्होता॒ नि ष॑सादा॒ यजी॑यान्॥ (१३)

स्थ ईधे शोचस्व सप्तविंशतिश्च॥ [३]

सं ते वा॒युर्मा॑त॒रिश्वा॑ दधातू॒त्ताना॑यै हृद॒यं यद्वि॑लि॒ष्टम्। दे॒वानां॑
यश्चर॑ति प्रा॒णथे॑न॒ तस्मै॑ च दे॒वि व॑ष॒डस्तु॑ तु॒भ्यम्। सुजा॑तो॒ ज्योति॑षा
स॒ह श॑र्म वरू॒थमा॑स॒दः सु॒वः। वा॒सो अ॒ग्रे वि॒श्वरू॑पः सं व्य॑यस्व
वि॒भाव॑सो। उ॒दु ति॑ष्ठ स्वध्व॒रावा॑ नो दे॒व्या कृ॑पा। दृ॒शे च॑ भा॒सा
बृ॒हता॑ सु॒शुक्क॑नि॒राग्रे॑ याहि सु॒श॒स्तिभिः॑। (१४)

ऊ॒र्ध्व ऊ॒ षु ण॑ ऊ॒तये॑ ति॒ष्ठा दे॒वो न स॑वि॒ता। ऊ॒र्ध्वो
वाज॑स्य॒ सनि॑ता॒ यद॑ञ्जिभिर्वा॒घद्वि॑र्वि॒ह्याम॑हे। स जा॒तो गर्भो॑ अ॒सि
रोद॑स्यो॒रग्रे॑ चा॒रुर्वि॑भृ॒त ओष॑धीषु। चि॒त्रः शि॒शुः परि॑ तमा॒स्य॒क्तः प्र
मा॒तृभ्यो॑ अ॒धि क॑नि॒क्रद॑द्वाः। स्थि॒रो भ॑व वी॒ड्वङ्ग॑ आ॒शुर्भ॑व वा॒ज्यव॑न्न।
पृथु॑र्भ॒व सु॑ष॒दस्त्व॑म॒ग्रेः पु॑रीष॒वाहनः॑। शि॒वो भ॑व (१५)

प्र॒जाभ्यो॑ मा॒नु॒षीभ्य॑स्त्वम॒ङ्गिरः॑। मा द्या॒वापृ॑थि॒वी अ॒भि शू॑शुचो

मान्तरिक्षं मा वनस्पतीन्। प्रैतुं वाजी कनिक्रदन्नानदद्रासंभः पत्वा।
 भरन्नग्निं पुरीष्यं मा पाद्यायुषः पुरा। रासंभो वां कनिक्रदत्सुयुक्तो
 वृषणा रथे। स वामग्निं पुरीष्यमाशुर्दूतो वहादितः। वृषाग्निं वृषणं
 भरन्नपां गर्भं समुद्रियम्। अग्र आ याहि (१६)

वीतयं ऋतं सत्यम्। ओषधयः प्रति गृहीताग्निमेतं
 शिवमायन्तमभ्यत्र युष्मान्। व्यस्यन्विश्वा अमतीररातीर्निषीदन्त्रो
 अप दुर्मतिं हनत्। ओषधयः प्रति मोदध्वमेनं पुष्पावतीः
 सुपिप्पलाः। अयं वो गर्भं ऋत्वियः प्रत्नं सधस्थमासदत्॥ (१७)

सुशस्तिभिः शिवो भव याहि पट्रिंशच्च॥ [४]

वि पाजसा पृथुना शोशुचानो बाधस्व द्विषो रक्षसो अमीवाः।
 सुशर्मणो बृहतः शर्मणि स्यामग्नेरहं सुहवस्य प्रणीतौ। आपो
 हिष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः
 शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा
 अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः।
 मित्रः (१८)

संसृज्यं पृथिवीं भूमिं च ज्योतिषा सह। सुजातं
 जातवेदसमग्निं वैश्वानरं विभुम्। अयक्ष्माय त्वा संसृजामि
 प्रजाभ्यः। विश्वे त्वा देवा वैश्वानराः संसृजन्त्वानुष्टुभेन
 छन्दसाङ्गिरस्वत्। रुद्राः सम्भृत्यं पृथिवीम्बृहज्योतिः समीधरे।

तेषां भानुरजस्र इच्छुक्रो देवेषु रोचते। सः सृष्टां वसुभी रुद्रैर्धीरैः
कर्मण्याम्मृदम्। हस्ताभ्याम्मृद्धीं कृत्वा सिनीवाली करोतु (१९)

ताम्। सिनीवाली सुकपर्दा सुकुरीरा स्वौपशा। सा
तुभ्यमदिते मह ओखां दधातु हस्तयोः। उखां करोतु शक्त्या
बाहुभ्यामदितिर्धिया। माता पुत्रं यथोपस्थे साग्निम्बिभर्तु गर्भ
आ। मुखस्य शिरोऽसि यज्ञस्य पदे स्थः। वसंवस्त्वा कृण्वन्तु
गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वत्पृथिव्यसि रुद्रास्त्वा कृण्वन्तु त्रैष्टुभेन
छन्दसाङ्गिरस्वदन्तरिक्षमसि (२०)

आदित्यास्त्वा कृण्वन्तु जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वद्वोरसि विश्वे
त्वा देवा वैश्वानराः कृण्वन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वद्विशोऽसि
ध्रुवासि धारया मयि प्रजाः रायस्पोषं गौपत्यं सुवीर्यं
सजातान् यजमानायादित्यै रास्त्रास्यदितिस्ते बिलं गृह्णातु पाङ्केन
छन्दसाङ्गिरस्वत्। कृत्वाय सा महीमुखाम्मृन्मयीं योनिमग्नये। तां
पुत्रेभ्यः सम्प्रायच्छददितिः श्रपयानिति॥ (२१)

मित्रः करोत्वन्तरिक्षमसि प्र चत्वारि च॥ [५]

वसंवस्त्वा धूपयन्तु गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वद्रुद्रास्त्वा
धूपयन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदादित्यास्त्वा धूपयन्तु जागतेन
छन्दसाङ्गिरस्वद्विश्वे त्वा देवा वैश्वानरा धूपयन्त्वानुष्टुभेन
छन्दसाङ्गिरस्वदिन्द्रस्त्वा धूपयत्वङ्गिरस्वद्विष्णुस्त्वा धूपयत्वङ्गिरस्वद्वर

धूपयत्वङ्गिरस्वददितिस्त्वा देवी विश्वदैव्यावती पृथिव्याः सधस्थे-
ऽङ्गिरस्वत्वन्नत्ववट देवानां त्वा पत्नीः (२२)

देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽङ्गिरस्वदधतूखे
धिषणांस्त्वा देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽङ्गिरस्वदभीन्धतामु
ग्रास्त्वा देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽङ्गिरस्वच्छपयन्तूखे
वरूत्रयो जनयस्त्वा देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थे-
ऽङ्गिरस्वत्पचन्तूखे। मित्रेतामुखाम्पचैषा मा भेदि। एतां ते परि
ददाम्यभित्त्यै। अभीमाम् (२३)

महिना दिवम्मित्रो बभूव सप्रथाः। उत श्रवसा पृथिवीम्।
मित्रस्य चर्षणीधृतः श्रवो देवस्य सानसिम्। द्युम्नं चित्रश्रवस्तमम्।
देवस्त्वा सवितोद्वपतु सुपाणिः स्वङ्गुरिः। सुबाहुरुत शक्त्या।
अपद्यमाना पृथिव्याशा दिश आ पृण। उत्तिष्ठ बृहती भवोर्ध्वा तिष्ठ
ध्रुवा त्वम्। वसवस्त्वाच्छन्दन्तु गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वद्रुद्रास्त्वा
च्छन्दन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदादित्यास्त्वाच्छन्दन्तु जागतेन
छन्दसाङ्गिरस्वद्विश्वे त्वा देवा वैश्वानरा आच्छन्दन्त्वानुष्टुभेन
छन्दसाङ्गिरस्वत्॥ (२४)

पत्नीरिमा ५ रुद्रास्त्वाच्छन्दन्त्वेकात्रविंशतिश्च॥ [६]

समांस्त्वाग्र ऋतवो वर्धयन्तु संवत्सरा ऋषयो यानि सत्या।
सं दिव्येन दीदिहि रोचनेन विश्वा आ भाहि प्रदिशः पृथिव्याः।

सं चेध्यस्वाग्ने प्र च बोधयैनमुच्चं तिष्ठ महते सौभगाय। मा च
रिषदुपसत्ता ते अग्ने ब्रह्माणस्ते यशसः सन्तु मान्ये। त्वामग्ने वृणते
ब्राह्मणा इमे शिवो अग्ने (२५)

सुवरणे भवा नः। सपत्न्या नो अभिमातिजिच्च स्वे गये
जागृह्यप्रयुच्छन्। इहैवाग्ने अधि धारया रयिं मा त्वा नि
क्रन्पूर्वचितो निकाऱिणः। क्षत्रमग्ने सुयममस्तु तुभ्यमुपसत्ता वर्धतां
ते अनिष्टतः। क्षत्रेणाग्ने स्वायुः स९ रभस्व मित्रेणाग्ने मित्रधेये
यतस्व। सजातानाम्मध्यमस्था एधि राज्ञामग्ने विहव्यो दीदिहीह।
अति (२६)

निहो अति स्निधोऽत्यचित्तिमत्यरातिमग्ने। विश्वा ह्यग्ने
दुरिता सहस्वाथास्मभ्य९ सहवीरा९ रयिं दाः। अनाधृष्यो
जातवेदा अनिष्टतो विराडग्ने क्षत्रभृद्दीदिहीह। विश्वा आशाः
प्रमुञ्चन्मानुषीर्भियः शिवाभिर्द्य परि पाहि नो वृधे। बृहस्पते
सवितर्बोधयैन९ स९शितं चिथ्सन्तरा९ स९ शिशाधि।
वर्धयैनम्महते सौभगाय (२७)

विश्व एनमनु मदन्तु देवाः। अमुत्रभूयादध यद्यमस्य बृहस्पते
अभिशास्तेरमुञ्चः। प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्माद्देवानामग्ने भिषजा
शचीभिः। उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा
सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम्॥ (२८)

इमे शिवो अग्नेऽति सौभगाय चतुर्भिः शच्च॥ [७]

ऊर्ध्वा अस्य समिधो भवन्त्यूर्ध्वा शुक्रा शोचीः प्यग्नेः।
द्युमत्तमा सुप्रतीकस्य सूनोः। तनूनपादसुरो विश्ववेदा देवो देवेषु
देवः। पथ आनक्ति मध्वा घृतेन। मध्वा यज्ञं नक्षसे प्रीणानो
नराशः सो अग्ने। सुकृद्देवः सविता विश्ववारः। अच्छायमेति
शर्वसा घृतेनेडानो वह्निर्ममसा। अग्निः सुचो अध्वरेषु प्रयत्सु।
स यक्षदस्य महिमानमग्नेः सः (२९)

ई मन्द्रासु प्रयसः। वसुश्चेतिष्ठो वसुधातमश्च। द्वारो देवीरन्वस्य
विश्वे व्रता ददन्ते अग्नेः। उरुव्यचंसो धाम्ना पत्यमानाः। ते अस्य
योषणे दिव्ये न योनोवुषासानक्ता। इमं यज्ञमवतामध्वरं नः। दैव्या
होतारावूर्ध्वमध्वरं नोऽग्नेर्जिह्वामभि गृणीतम्। कृणुतं नः स्विष्टिम्।
तिस्रो देवीर्बर्हिरेदः सदन्तिवडा सरस्वती (३०)

भारती। मही गृणाना। तन्नस्तुरीपमद्भुतं पुरुक्षु त्वष्टा
सुवीरम्। रायस्पोषं वि प्यतु नाभिमस्मे। वनस्पतेऽवं सृजा
रराणस्त्मना देवेषु। अग्निर्हव्यः शमिता सूदयाति। अग्ने स्वाहा
कृणुहि जातवेद इन्द्राय हव्यम्। विश्वे देवा हविरिदं जुषन्ताम्।
हिरण्यगर्भः समवर्तताग्ने भूतस्य जातः पतिरेकं आसीत्। स
दाधार पृथिवीं द्याम् (३१)

उतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम। यः प्राणतो निमिषतो

महि॒त्वैक॒ इ॒द्रा॒जा ज॒ग॒तो ब॒भू॒व। य ई॒शे अ॒स्य द्वि॒प॒द॒श्चतु॑ष्प॒दः
 क॒स्मै दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम। य आ॒त्म॒दा ब॒ल॒दा यस्य॑ वि॒श्वं
 उ॒पा॒स॒ते प्र॒शिषं॑ यस्य॑ दे॒वाः। यस्य॑ छा॒यामृ॑तं यस्य॑ मृ॒त्युः क॒स्मै
 दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम। यस्ये॒मे हि॒म॒व॒न्तो म॒हि॒त्वा यस्य॑ स॒मु॒द्रं
 र॒स॒या स॒ह (३२)

आ॒हुः। यस्ये॒माः प्र॒दि॒शो यस्य॑ बा॒हू क॒स्मै दे॒वाय॑ ह॒विषा॑
 वि॒धेम। यं क्र॒न्द॒सी अ॒व॒सा त॒स्त॒भाने॑ अ॒भ्यै॒क्षेता॒म्मन॑सा रे॒ज॒माने॑।
 यत्रा॒धि सूर॑ उ॒दितौ॑ व्येति॒ क॒स्मै दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम। येन॑
 द्यौरु॒ग्रा पृ॒थि॒वी च॑ दृ॒ढे येन॑ सु॒वः स्त॒भितं॑ येन॑ ना॒कः। यो
 अ॒न्तरि॑क्षे र॒ज॒सो वि॒मानः॑ क॒स्मै दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम। आपो॑
 ह॒ यन्म॑ह॒तीर्वि॒श्वम् (३३)

आ॒य॒न्द॒क्षं द॒धा॒ना ज॒न॒य॒न्ती॒र॒ग्निम्। ततो॑ दे॒वानां॑
 नि॒र॒व॒र्त॒तासु॑रे॒कः क॒स्मै दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम। यश्चि॒दापो॑
 म॒हि॒ना प॒र्य॑प॒श्य॒द्वक्षं॑ द॒धा॒ना ज॒न॒य॒न्ती॒र॒ग्निम्। यो दे॒वेष्व॑धि॒ दे॒व
 ए॒क आ॒सी॒त्क॒स्मै दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम॥ (३४)

अ॒ग्नेः स॒ सर॑स्वती॒ द्यां स॒ह वि॒श्वश्चतु॑र्भि॒Hश॒श्च॥ [८]

आ॒कू॒ति॒म॒ग्नि॒म्प्र॒युज॑ꣳ स्वा॒हा म॒नो मे॒धाम॒ग्नि॒म्प्र॒युज॑ꣳ स्वा॒हा
 चि॒त्तं वि॒ज्ञा॒त॒म॒ग्नि॒म्प्र॒युज॑ꣳ स्वा॒हा वा॒चो वि॒धृ॒ति॒म॒ग्नि॒म्प्र॒युज॑ꣳ स्वा॒हा
 प्र॒जाप॑तये॒ मन॑वे॒ स्वा॒हा॒ग्नये॑ वै॒श्वान॒राय॑ स्वा॒हा वि॒श्वे दे॒वस्य॑ ने॒तु॒र्म॒र्तो

वृणीत सख्यं विश्वे राय इषुध्यसि द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहा
 मा सु भित्था मा सु रिषो दृहस्व वीडयस्व सु। अम्बं धृष्णु
 वीरयस्व (३५)

अग्निश्चेदं करिष्यथः। दृहस्व देवि पृथिवि स्वस्तय आसुरी
 माया स्वधया कृतासि। जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यमरिष्टा
 त्वमुदिहि यज्ञे अस्मिन्। मित्रैतामुखां तपैषा मा भेदि। एतान्ते
 परि ददाम्यभित्त्यै। द्वन्नः सर्पिरासुतिः प्रलो होता वरेण्यः।
 सहसस्पुत्रो अद्भुतः। परस्या अधि संवतोऽवरां अभ्या (३६)

तर। यत्राहमस्मि तां अंवा परमस्याः परावतो रोहिदंश्च इहा
 गंहि। पुरीष्यः पुरुप्रियोऽग्ने त्वं तरा मृधः। सीद त्वं मातुरस्या
 उपस्थे विश्वान्यग्ने वयुनानि विद्वान्। मैनामर्चिषा मा तपसाभि
 शूशुचोऽन्तरस्यां शुक्रज्योतिर्वि भाहि। अन्तरग्ने रुचा त्वमुखायै
 सदेने स्वे। तस्यास्त्वं हरसा तपञ्जातवेदः शिवो भवा शिवो
 भूत्वा मह्यमग्नेऽथो सीद शिवस्त्वम्। शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः
 स्वां योनिमिहासदः॥ (३७)

वीरयस्वा तपन्विशतिश्च॥ [९]

यदग्ने यानि कानि चा ते दारूणि दध्मसि। तदस्तु तुभ्यमिदं
 घृतं तज्जुषस्व यविष्य। यदत्युपजिह्विका यद्वम्नो अतिसर्पति। सर्वं
 तदस्तु ते घृतं तज्जुषस्व यविष्य। रात्रिं रात्रिमप्रयावम्भरन्तो-

ऽश्वायेव तिष्ठते घासमस्मै। रायस्पोषेण समिषा मदन्तोऽग्रे मा
ते प्रतिवेशा रिषाम। नाभां (३८)

पृथिव्याः समिधानमग्निः रायस्पोषाय बृहते हवामहे।
इरम्मदम्बृहदुक्थं यजत्रं जेतारमग्निं पृतनासु सासहिम्। याः सेना
अभीत्वरीराव्याधिनीरुगणा उत। ये स्तेना ये च तस्करास्ताः स्ते
अग्रेऽपि दधाम्यास्यै। दष्ट्राभ्याम्मलिमूञ्चम्यैस्तस्कराः उत।
हनूभ्याः स्तेनान्भगवस्ताः स्त्वं खाद सुखादितान्। ये जनेषु
मलिम्लवः स्तेनासस्तस्करा वने। ये (३९)

कक्षेष्वायवस्ताः स्ते दधामि जम्भयोः। यो अस्मभ्यमरातीयाद्य
नो द्वेषते जनः। निन्दाद्यो अस्मान् दिप्साच्च सर्वं तम्मस्मसा
कुरु। सशितं मे ब्रह्म सशितं वीर्यं बलम्। सशितं क्षत्रं
जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहितः। उदेषाम्बाहू अतिरमुद्वर्च उद
बलम्। क्षिणोमि ब्रह्मणामित्रानुन्नयामि (४०)

स्वाः अहम्। दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौर्दुर्मर्षमायुः
श्रिये रुचानः। अग्निरमृतो अभवद्वयौभिर्यदेनं द्यौरजनयत्सुरेताः।
विश्वा रूपाणि प्रति मुञ्चते कविः प्रासावीद्भद्रं द्विपदे चतुष्पदे।
वि नाकमख्यत्सविता वरेण्योऽनु प्रयाणमुपसो वि राजति।
नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकः समीची। द्यावा
क्षामा रुक्मः (४१)

अ॒न्तर्वि॑ भा॒ति दे॒वा अ॒ग्निं धा॑रयन्द्रवि॒णो॒दाः। सु॒पर्णो॑ऽसि
 ग॒रुत्मा॑न्नि॒वृत्ते॑ शिरो॑ गाय॒त्रं चक्षुः॑ स्तोमं॑ आ॒त्मा सामं॑ ते
 त॒नूर्वा॑मदे॒व्यम्ब॑ह॒द्रथ॑न्त॒रे प॒क्षौ य॑ज्ञाय॒ज्ञियं॑ पु॒च्छं छ॒न्दा॒ऽस्य॑ङ्गानि॒
 धि॒ष्णि॒याः श॒फा यजू॑षि॒ नाम॑। सु॒पर्णो॑ऽसि ग॒रुत्मा॑न्दि॒वं गच्छ॑
 सु॒वं पत॑॥ (४२)

नाभा॒ वने॒ येन॑ या॒मि क्षा॒मां रु॒क्मो॑ऽष्टात्रिंशच्च॥ [१०]

अ॒ग्ने यं॑ य॒ज्ञम॑ध्व॒रं वि॒श्वतः॑ परि॒भूर॑सि। स इ॒द्दे॒वेषु॑ गच्छ॒ति।
 सोम॑ या॒स्ते म॒योभु॑वं ऊ॒तयः॑ सन्ति॑ दा॒शुषे॑। ताभि॑र्नोऽवि॒ता भ॑वा।
 अ॒ग्निर्म॑र्धा भु॒वं। त्वं नः॑ सोम॑ या ते॒ धामा॑नि। तथ्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यं
 भर्गो॑ दे॒वस्य॑ धीमहि। धियो॒ यो नः॑ प्रचो॒दया॑त्। अचि॑न्ती॒ यच्च॑कृ॒मा
 दै॒व्ये जने॑ दी॒नैर्दक्षैः॑ प्रभू॑ती पू॒रुष॑त्वता॑। (४३)

दे॒वेषु॑ च सवि॒त॒र्मानु॑षेषु च॒ त्वं नो॒ अत्र॑ सु॒वता॑दना॒गसः॑।
 चो॒दयि॑त्री सूनृ॒तानां॑ चे॒तन्ती॑ सु॒मती॒नाम्। य॒ज्ञं द॑धे॒ सर॑स्वती।
 पा॒वीर॑वी क॒न्या चि॒त्रायुः॑ सर॑स्वती वी॒रप॑त्नी॒ धियं॑ धात्।
 ग्रा॒भि॒रच्छि॑द्रं श॒रणं॑ स॒जोषां॑ दुरा॒ध॒र्षं गृ॑ण॒ते शर्म॑ य॒सत्।
 पू॒षा गा॑ अ॒न्वे॒तु नः॑ पू॒षा र॑क्ष॒त्वर्व॑तः। पू॒षा वाज॑स॒नोतु॑ नः।
 शु॒क्रं ते॑ अ॒न्यद्य॑ज॒तं ते॑ अ॒न्यत् (४४)

वि॒षु॒रूपे॑ अ॒ह॒नी द्यौ॑रि॒वासि॑। वि॒श्वा हि मा॒या अ॒व॑सि स्वधा॒वो

भ॒द्रा ते॑ पू॒षन्नि॒ह रा॒तिर॑स्तु। ते॑ऽव॒र्धन्त॒ स्वत॑वसो महि॒त्व॒ना नाक॑
त॒स्थुरु॒रु च॑क्रिरे॒ सदे॑ः। विष्णु॑र्य॒द्धाव॒द्वृष॑णम्मद॒च्युतं॑ वयो॒ न सी॑द॒न्नधि॑
ब॒रुहि॑षि॒ प्रिये॑। प्र चि॒त्रम॑र्कं गृ॒ण॒ते तुरा॑य॒ मारु॑ताय॒ स्वत॑वसे
भर॒ध्वम्। ये सहा॑सि॒ सह॑सा॒ सह॑न्ते (४५)

रेज॑न्ते अ॒ग्ने पृ॒थि॒वी म॒खेभ्यः॑। वि॒श्वे दे॒वा वि॒श्वे दे॒वाः। द्यावा॑
नः पृ॒थि॒वी इ॒मं सि॒ध्रम॒द्य दि॑वि॒स्पृश॑म्। य॒ज्ञं दे॒वेषु॑ यच्छ॒ताम्।
प्र पू॒र्वजे॑ पि॒तरा॒ नव्य॑सीभिर्गी॒र्भिः कृ॑णुध्व॒ं सदे॑ने ऋ॒तस्य॑। आ
नो॑ द्यावापृ॒थि॒वी दै॒व्येन॒ जने॑न यात॒म्महि॑ वा॒ वरू॑थम्। अ॒ग्निं
स्तोमे॑न बो॒धय॒ समि॑धा॒नो अम॑र्त्यम्। ह॒व्या दे॒वेषु॑ नो दधत्। स
ह॑व्य॒वाडम॑र्त्य उ॒शि॒गदू॑तश्चनो॒हितः॑। अ॒ग्निर्धिया॑ समृ॒ण्वति॑। शं नो॑
भवन्तु॒ वाजे॑वाजे॥ (४६)

पूरुष॑त्वता॒ यज॑तन्ते॒ अन्य॑भ्सहन्ते॒ चनो॑हितोऽष्टौ च॥ [११]

विष्णोः॒ क्रमो॑ऽसि दि॒वस्प॑र्यन्न॒पते॑ऽपेत्॒ समि॑त् या जा॒ता मा नो॑ हि॒ंसी॒द्ध्वाऽस्या॑दित्यङ्ग॒र्भमिन्द्रा॑ग्नी
रोच॑नेका॒दश॥ [१२]

विष्णो॑रस्मिन् ह॒व्येति॑ त्वाऽहं धी॒तिभि॑रु॒होत्रा॑ अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशत्॥४८॥ विष्णोः॒ क्रमो॑ऽसि स त्वन्नो॑
अ॒ग्ने॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहा गायत्रं छन्द आ रोह पृथिवीमनु
 वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यभिःस्तिहा
 त्रैष्टुभं छन्द आ रोहान्तरिक्षमनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो
 विष्णोः क्रमोऽस्यरातीयतो हन्ता जागतं छन्द आ रोह दिवमनु
 वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः (१)

क्रमोऽसि शत्रूयतो हन्तानुष्टुभं छन्द आ रोह दिशोऽनु वि
 क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मः। अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्यौः क्षामा
 रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जज्ञानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदसी
 भानुना भात्यन्तः। अग्नेऽभ्यावर्तिन्नभि न आ वर्तस्वायुषा वर्चसा
 सन्या मेधया प्रजया धनेन। अग्ने (२)

अङ्गिरः शतं ते सन्त्वावृतः सहस्रं त उपावृतः। तासाम्पोषस्य
 पोषेण पुनर्नो नष्टमा कृधि पुनर्नो रयिमा कृधि। पुनरूर्जा नि
 वर्तस्व पुनरग्र इषायुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः। सह रय्या नि
 वर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया। विश्वप्सिया विश्वतस्परि। उदुत्तमं वरुण
 पाशमस्मदवाधमम् (३)

वि मध्यमं श्रथाया। अथा वयमादित्य व्रते तवानांगसो

अदितये स्याम। आ त्वाहार्षमन्तरभूर्धुवस्तिष्ठाविचाचलिः।
 विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वस्मिन्नाष्ट्रमधि श्रया। अग्रे बृहन्नुषसामूर्ध्वो
 अस्थान्निर्जग्मिवान्तमसो ज्योतिषागात्। अग्निर्भानुना रुशता
 स्वङ्ग आ जातो विश्वा सद्मान्यप्राः। सीद त्वं मातुरस्याः (४)

उपस्थे विश्वान्यग्रे वयुनानि विद्वान्। मैनामर्चिषा मा
 तपसाभि शूशुचोऽन्तरस्याः शुक्रज्योतिर्वि भाहि। अन्तरग्रे रुचा
 त्वमुखायै सदेने स्वे। तस्यास्त्वः हरसा तपञ्जातवेदः शिवो भव।
 शिवो भूत्वा मह्यमग्रेऽथो सीद शिवस्त्वम्। शिवाः कृत्वा दिशः
 सर्वाः स्वं योनिमिहासदः। हःसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता
 वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वरसदृतसद्व्योमसदजा गोजा ऋतजा
 अद्रिजा ऋतम्बृहत्॥ (५)

दिवमनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विप्पो विणोर्धनेनाग्रेऽधुममस्याः शुचिषथोडंश च॥—[१]

दिवस्परि प्रथमं जज्ञे अग्निरस्मद्वितीयं परि जातवेदाः।
 तृतीयमप्सु नृमणा अजस्रमिन्धान एनं जरते स्वाधीः। विद्वा ते
 अग्रे त्रेधा त्रयाणि विद्वा ते सद्म विभृतं पुरुत्रा। विद्वा ते नाम
 परमं गुहा यद्विद्वा तमुत्सं यत आजगन्थ। समुद्रे त्वा नृमणा
 अप्स्वन्तर्नृचक्षा ईधे दिवो अग्र ऊधन्। तृतीयं त्वा (६)

रजसि तस्थिवाः समृतस्य योनौ महिषा अहिन्वन्।
 अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्।

सद्यो जज्ञानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः।
 उशिक्पावको अरतिः सुमेधा मर्तेष्वग्निरमृतो निधायि। इयर्ति
 धूममरुषम्भरिभ्रदुच्छुक्तेण शोचिषा द्यामिनक्षत्। विश्वस्य
 केतुर्भुवनस्य गर्भ आ (७)

रोदसी अपृणाञ्जायमानः। वीडुं चिदद्रिमभिनत्परायञ्जना
 यदग्निमयजन्त पञ्च। श्रीणामुदारो धरुणो रयीणाम्मनीषाणां
 प्रार्पणः सोमगोपाः। वसोः सूनुः सहसो अप्सु राजा वि भात्यग्रं
 उषसामिधानः। यस्तै अद्य कृणवद्भद्रशोचेऽपूपं देव घृतवन्तमग्ने।
 प्र तं नय प्रतरां वस्यो अच्छाभि द्युम्नं देवभक्तं यविष्ठ। आ (८)

तम्भज सौश्रवसेष्वग्र उक्थउक्थ आ भज शस्यमाने।
 प्रियः सूर्ये प्रियो अग्ना भवात्युज्जातेन भिनददुञ्जनित्वैः। त्वामग्ने
 यजमाना अनु द्यून् विश्वा वसूनि दधिरे वार्याणि। त्वया
 सह द्रविणमिच्छमाना व्रजं गोमन्तमुशिजो वि वव्रुः। दृशानो
 रुक्म उर्व्या व्यद्यौर्दुर्मर्षमायुः श्रिये रुचानः। अग्निरमृतो
 अभवद्वयोभिर्यदेनं द्यौरजनयत्सुरेताः॥ (९)

तृतीयं त्वा गर्भ आ यविष्ठा यच्चत्वारि च॥ [२]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देह्यनमीवस्य शुष्मिणः। प्रप्रदातारं तारिष
 ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। उदु त्वा विश्वे देवा अग्ने भरन्तु

चित्तिभिः। स नो भव शिवतमः सुप्रतीको विभावसुः। प्रेदग्रे
ज्योतिष्मान् याहि शिवेभिर्चिभिस्त्वम्। बृहद्विभानुभिर्भासन्मा
हिंसीस्तनुवां प्रजाः। समिधाग्निं दुवस्यत घृतैर्बोधयतातिथिम्।
आ (१०)

अस्मिन् हव्या जुहोतन। प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वि यथ्सूर्यो
न रोचते बृहद्भाः। अभि यः पूरुम् पृतनासु तस्थौ दीदाय दैव्यो
अतिथिः शिवो नः। आपो देवीः प्रतिं गृह्णीतु भस्मैतथ्स्योने कृणुध्वं
सुरभावुं लोके। तस्मै नमन्तां जनयः सुपत्नीर्मातेव पुत्रम्बिभृता
स्वेनम्। अप्सवग्रे सधिष्ठव (११)

सौषधीरनुं रुध्यसे। गर्भे सञ्जायसे पुनः। गर्भो अस्योषधीनां
गर्भो वनस्पतीनाम्। गर्भो विश्वस्य भूतस्याग्रे गर्भो अपामंसि।
प्रसद्य भस्मना योनिमपश्च पृथिवीमग्रे। ससृज्य मातृभिस्त्वं
ज्योतिष्मान्पुनरासदः। पुनरासद्य सदनमपश्च पृथिवीमग्रे। शेषे
मातुर्यथोपस्थेऽन्तरस्यां शिवतमः। पुनरूर्जा (१२)

नि वर्तस्व पुनरग्र इषायुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः। सह
रय्या नि वर्तस्वाग्रे पिन्वंस्व धारया। विश्वप्स्त्रिया विश्वतस्परि।
पुनस्त्वादित्या रुद्रा वसवः समिन्धतां पुनर्ब्रह्माणो वसुनीथ यज्ञैः।
घृतेन त्वं तनुवो वर्धयस्व सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः। बोधा
नो अस्य वचसो यविष्ठ मंहिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधावः। पीयति त्वो

अनु॑ त्वो गृणा॑ति व॒न्दारु॑स्ते त॒नुव॑ वन्दे अ॒ग्ने। स बो॑धि सूरि॒र्म॒घवा॑
वसु॑दावा वसु॑पतिः। यु॒यो॒र्ध्य॑स्मद्वे॒षा॑सि॥ (१३)

आ तवो॒र्जाऽनु॑ षोड॑श च॥ [३]

अपै॑त॒ वीत॒ वि च॑ सर्प॒तातो॒ येऽत्र॒ स्थ पु॑रा॒णा ये च॒ नूत॑नाः।
अदा॑दिदं य॒मोऽव॑सानं पृथि॒व्या अ॑क्र॒न्निम॑म् पि॒तरो॑ लो॒कम॑स्मै।
अ॒ग्नेर्भ॑स्मा॒स्य॒ग्नेः पु॑री॒षम॑सि सं॒ज्ञान॑मसि का॒मध॑रण॒म्मयि॑ ते
का॒मध॑रणं भूयात्। सं या वः प्रि॒यास्त॑नुवः स॒म्प्रि॒या हृ॑द॒यानि॑ वः।
आ॒त्मा वो॑ अस्तु (१४)

स॒म्प्रि॒यः स॒म्प्रि॒यास्त॑नुवो मम। अय॑सो अ॒ग्निर्य॑स्मिन्सोम॒मिन्द्र॑
सु॒तं द॒धे ज॒ठरे॑ वाव॒शानः॑। स॒ह॒स्रि॒यं वा॒ज॒मत्यं॑ न स॒प्तिः
स॒स॒वान्ध॑सन्ध॒स्तूय॑से जा॒तवे॑दः। अ॒ग्ने दि॒वो अ॑र्ण॒मच्छा॑ जिगा॒स्यच्छा॑
दे॒वाः ऊ॑चिषे धि॒ष्णि॒या ये। याः प॒रस्ता॑द्रोच॒ने सूर्य॑स्य
याश्चा॒वस्ता॑दुपतिष्ठन्त॒ आपः॑। अ॒ग्ने य॑त्ते दि॒वि वर्चः॑ पृथि॒व्यां
यदोष॑धीषु (१५)

अ॒प्सु वा॑ यजत्र। येना॒न्तरि॑क्षमु॒र्वात॑तन्थ॒ त्वेषः॑ स भा॒नुर॑र्ण॒वो
नृ॒चक्षाः॑। पु॒री॒ष्या॑सो अ॒ग्नयः॑ प्राव॒णेभिः॑ स॒जोष॑सः। जुष॒न्ताः
ह॒व्यमा॑हु॒तम॑नमी॒वा इषो॑ म॒हीः। इडा॑म॒ग्ने पु॑रुद॒सः स॒नि गोः
श॑श्वत्त॒मः ह॑व॒माना॑य साध। स्यान्नः॑ सु॒नुस्त॑न॒यो वि॒जावा॑ग्ने सा ते
सु॒म॒तिर्भू॑त्व॒स्मे। अ॒यं ते योनि॑र्ऋ॒त्वियो॑ यतो॑ जा॒तो अ॑रोच॒थाः।

तं जानन्न (१६)

अ॒ग्न आ रो॒हाथा॑ नो वर्ध॒या रयि॑म्। चिद॑सि॒ तया॑
दे॒वत॑याङ्गि॒रस्व॑द्धुवा सीद॒ परि॑चिद॑सि॒ तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धुवा
सीद॒ लोकं॑ पृ॒ण छि॒द्रं पृ॒णायौ॑ सीद॒ शिवा॑ त्वम्। इन्द्रा॑ग्नी त्वा
बृह॑स्पति॒रस्मिन्॑ योना॑वसीषदन्। ता अ॒स्य॒ सूद॑दोहसः॒ सोम॑ः
श्री॑णन्ति॒ पृश्न॑यः। जन्मं॑ दे॒वानां॑ वि॒शस्त्रि॑ष्वा रो॒चने॑ दि॒वः॥ (१७)

अ॒स्त्वोप॑धीषु जानन्न॒ष्टाच॑त्वारि॒शच्च॥ [४]

समि॑त॒ः सं क॑ल्पेथा॒ः सम्प्रि॑यौ रोचि॒ष्णू सु॑मन॒स्यमा॑नौ।
इष॑मूर्ज॒मभि॑ सं॒वसा॑नौ सं वा॒म्मना॑सि॒ सं व्र॑ता स॒मु
चि॒त्तान्या॑क॒रम्। अ॒ग्रे पु॑री॒ष्याधि॑पा भ॒वा त्वं नः॑। इष॑मूर्ज॒
यज॑मानाय धेहि। पु॒री॒ष्यस्त्व॑म॒ग्रे रयि॑मान्यु॒ष्टिमा॑ अ॒सि। शि॒वाः
कृ॒त्वा दि॒शः सर्वाः॑ स्वां योनि॑मिहा॒सदः॑। भव॑तं नः॒ सम॑नसौ
समो॑कसौ (१८)

अ॒रेप॑सौ। मा य॒ज्ञः हि॑सिष्टं॒ मा य॒ज्ञप॑तिं जा॒तवे॑दसौ शि॒वौ
भव॑तम॒द्य नः॑। मा॒तेव॑ पु॒त्रं पृ॑थि॒वी पु॑री॒ष्यम॑ग्निः॒ स्वे योना॑वभा॒रुखा॑।
तां वि॒श्वेर्दे॒वैर॑क्र॒तुभिः॑ संवि॒दानः॑ प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वक॑र्मा वि मु॒ञ्चतु॑।
यद॒स्य पा॒रे रज॑सः शु॒क्रं ज्योति॑रजा॒यत॑। तन्नः॑ पर्ष॒दति॑ द्विषोऽ॒ग्रे
वैश्वान॑र॒ स्वाहा॑। नमः॒ सु ते॑ निर्॒क्रते॑ वि॒श्वरू॑पे (१९)

अ॒य॒स्मयं॑ वि चृ॒ता ब॒न्धमे॑तम्। य॒मेन॑ त्वं य॒म्या

संविदानोत्तमं नाकमधि रोहयेमम्। यत्तं देवी निर्ऋतिरा
 बबन्ध दामं ग्रीवास्वविचर्त्यम्। इदं ते तद्वि प्याम्यायुषो न
 मध्यादथा जीवः पितुर्मद्धि प्रमुक्तः। यस्यास्ते अस्याः क्रूर
 आसञ्जुहोम्येषाम्बन्धानामवसर्जनाय। भूमिरिति त्वा जना
 विदुर्निर्ऋतिः (२०)

इति त्वाहं परि वेद विश्वतः। असुन्वन्तमयंजमानमिच्छ
 स्तेनस्येत्यां तस्करस्यान्वेषि। अन्यमस्मदिच्छ सा त इत्या नमो
 देवि निर्ऋते तुभ्यमस्तु। देवीमहं निर्ऋतिं वन्दमानः पितेव पुत्रं
 दसये वचोभिः। विश्वस्य या जायमानस्य वेद शिरःशिरः प्रति
 सूरि वि चष्टे। निवेशनः संगमनो वसूनां विश्वा रूपाभि चष्टे (२१)

शर्चीभिः। देव इव सविता सत्यधर्मेन्द्रो न तस्थौ समरे
 पंथीनाम्। सं वरत्रा दधातन निराहावान्कृणोतन। सिञ्चामहा
 अवटमुद्रिणं वयं विश्वाहादस्तमक्षितम्। निष्कृताहावमवटं
 सुवरत्रं सुषेचनम्। उद्रिणं सिञ्चे अक्षितम्। सीरा युञ्जन्ति
 कवयो युगा वि तन्वते पृथक्। धीरा देवेषु सुम्रया। युनक्त सीरा
 वि युगा तनोत कृते योनौ वपतेह (२२)

बीजम्। गिरा च श्रुष्टिः सभरा असन्नो नेदीय इत्थसृण्या
 पक्कमायत्। लाङ्गलम्पवीरवः सुशेवः सुमतिथ्सरु। उदित्कृषति
 गामविं प्रफर्य च पीवरीम्। प्रस्थावद्रथवाहनम्। शुनं नः फाला

वि तुदन्तु भूमिः शुनं कीनाशा अभि यन्तु वाहान्। शुनम्पर्जन्यो
मधुना पयोभिः शुनासीरा शुनमस्मासु धत्तम्। कामं कामदुघे धुक्ष्व
मित्राय वरुणाय च। इन्द्रायाग्रये पूष्ण ओषधीभ्यः प्रजाभ्यः। घृतेन
सीता मधुना समक्ता विश्वैर्देवैरनुमता मरुद्भिः। ऊर्जस्वती पयसा
पिन्वमानास्मान्सीते पयसाभ्याववृथस्व॥ (२३)

समौकसौ विश्वरूपे विदुर्निरुक्तिरभि चष्ट इह मित्राय द्वाविंशतिश्च॥ [५]

या जाता ओषधयो देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा। मन्दामि बभ्रूणामहं
शतं धामानि सप्त च। शतं वो अम्ब धामानि सहस्रमुत वो रुहः।
अथा शतक्रत्वो यूयमिमं मे अगदं कृत। पुष्पावतीः प्रसूवतीः
फलिनीरफला उत। अश्वा इव सजित्वरीर्वीरुधः पारयिष्णवः।
ओषधीरिति मातरस्तद्वो देवीरुपं ब्रुवे। रपांसि विघ्नतीरित
रपः (२४)

चातयमानाः। अश्वत्थे वो निषदनम्पर्णे वो वसतिः कृता।
गोभाज इत्किलासथ यत्सनवथ पूरुषम्। यदहं वाजयन्निमा
ओषधीरुहस्त आदधे। आत्मा यक्ष्मस्य नश्यति पुरा जीवगृभो
यथा। यदोषधयः संगच्छन्ते राजानः समिताविवा विप्रः स
उच्यते भिषग्रक्षोहामीवचातनः। निष्कृतिर्नाम वो माताथा यूयं
स्थ सङ्कृतीः। सुराः पतत्रिणीः (२५)

स्थन यदामयति निष्कृत। अन्या वो अन्यामवत्वन्यान्यस्या

उपावता। ताः सर्वा ओषधयः संविदाना इदम्मे प्रावता
वचः। उच्छुष्मा ओषधीनां गावो गोष्ठादिवेरते। धनं
सनिष्यन्तीनामात्मानं तव पूरुष। अति विश्वाः परिष्ठाः
स्तेन इव व्रजमक्रमुः। ओषधयः प्राचुच्यवुर्यत् किं च तनुवां
रपः। याः (२६)

त आतस्थुरात्मानं या आविविशुः परुःपरुः। तास्ते यक्ष्मं
वि बोधन्तामुग्रो मध्यमशीरिव। साकं यक्ष्मं प्र पंत श्येनेन
किकिदीविना। साकं वातस्य धाज्या साकं नश्य निहाकया।
अश्वावतीं सौमवतीमूर्जयन्तीमुदोजसम्। आ विंथि सर्वा
ओषधीरस्मा अरिष्टतांतये। याः फलिनीर्या अफला अपुष्पा याश्च
पुष्पिणीः। बृहस्पतिप्रसूतास्ता नो मुश्चन्त्वंहंसः। याः (२७)

ओषधयः सोमराज्ञीः प्रविष्टाः पृथिवीमनु। तासां त्वमस्युत्तमा
प्र णो जीवातवे सुव। अवपतन्तीरवदन्दिव ओषधयः परि। यं
जीवमश्रवामहै न स रिष्याति पूरुषः। याश्चेदमुपशृण्वन्ति याश्च
दूरं परांगताः। इह संगत्य ताः सर्वा अस्मै सं दत्त भेषजम्।
मा वो रिषत्खनिता यस्मै चाहं खनामि वः। द्विपच्चतुष्पदस्माकं
सर्वमस्त्वनातुरम्। ओषधयः सं वदन्ते सोमेन सह राज्ञा। यस्मै
करोति ब्राह्मणस्तं राजन्यारयामसि॥ (२८)

मा नो॑ हि॒ंसी॒ज्जनि॒ता यः पृ॑थि॒व्या यो वा॒ दिव॑स॒त्यध॑र्मा
ज॒जान॑। यश्चा॒पश्च॒न्द्रा बृ॑ह॒तीर्ज॑जान॒ कस्मै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ विधेम।
अ॒भ्याव॑र्तस्व पृथि॒वि य॒ज्ञेन॑ पय॑सा स॒ह। व॒पां ते॑ अ॒ग्निरि॑षितो-
ऽव॑ सर्पतु। अ॒ग्ने यत्ते॑ शु॒क्रं यच्च॒न्द्रं यत्पू॑तं यद्य॒ज्ञियम्॑। तद्दे॒वेभ्यो॑
भ॒राम॑सि। इष॒मूर्ज॑म॒हमि॑त आ (२९)

द॒द ऋ॑तस्य॒ धाम्नो॑ अ॒मृत॑स्य॒ योनेः॑। आ नो॑ गोषु॑
वि॒श॒त्वौष॑धीषु॒ जहा॑मि से॒दिम॑नि॒राम॑मी॒वाम्। अ॒ग्ने तव॑ श्रवो॒ वयो॑
महि॑ भ्राजन्त्य॒र्चयो॑ विभावसो। बृह॑द्भानो॒ शव॑सा॒ वाज॑मु॒क्थ्यं
दधा॑सि दा॒शुषे॑ कवे। इ॒र॒ज्यन्न॑ग्ने प्रथयस्व ज॒न्तुभि॑र॒स्मे रा॒यो
अम॑र्त्य। स द॑र्श॒तस्य॑ वपु॑षो॒ वि रा॑जसि पृ॒णक्षि॑ सान॒सि॑
र॒यिम्। ऊ॒र्जो न॑पा॒ज्जात॑वेदः सुश॒स्तिभि॑र्म॒न्दस्व॑ (३०)

धी॒तिभि॑र्हि॒तः। त्वे॒ इषः॑ सं द॑धु॒र्भूरि॑रेतसश्चि॒त्रोत॑यो
वा॒मजा॑ताः। पा॒व॒क॒वर्चाः॑ शु॒क्र॒वर्चा॑ अ॒नू॒न॒वर्चा॑ उ॒दिय॑र्षि भा॒नुना॑।
पु॒त्रः पि॒तरा॑ वि॒चर॑न्नुपा॒वस्यु॑भे पृ॒णक्षि॑ रोद॑सी। ऋ॒तावा॑न॒म्महि॑षं
वि॒श्वच॑र्षणिम॒ग्निं सु॒म्राय॑ दधिरे पुरो जनाः। श्रु॒त्कर्ण॑स्य स॒प्रथ॑स्तं
त्वा गि॒रा दै॒व्य॒म्मानु॑षा यु॒गा। नि॒ष्क॒र्तार॑म॒ध्वर॑स्य प्रच॑ेतसं क्षय॑न्तः
राध॑से म॒हे। रा॒ति॒म्भृ॒गूणा॑मु॒शिज॑ क॒विक्र॑तुं पृ॒णक्षि॑ सान॒सिम् (३१)

र॒यिम्। चि॒तः स्थ॑ परि॒चितं॑ ऊ॒र्ध्वचि॑तः श्रय॑ध्वं तया॑
दे॒वत॑याङ्गि॒रस्व॑द् ध्रु॒वाः सी॑दत। आ प्या॑यस्व॒ समे॑तु ते वि॒श्वतः॑

सोमं वृष्णि॑यम्। भवा॒ वाज॑स्य सङ्ग॒थे। सं ते॒ पया॑ँसि॒ समु॑ यन्तु
वाजाः॒ सं वृष्णि॑यान्यभिमाति॒षाहः॑। आप्या॑यमानो अ॒मृता॑य सोम
दिवि॒ श्रवा॑ँस्युत्त॒मानि॑ धिष्व॥ (३२)

आ मन्द॑स्व सान॒सिमेका॑न्नच॒त्वारि॑शच्च॥ [७]

अ॒भ्य॑स्थाद्वि॒श्वाः पृ॑त॒ना अरा॑तीस्तद॒ग्निरा॑ह तदु सोम॑ आह।
बृह॑स्पतिः सवि॒ता तन्म॑ आह पु॒षा मा॑धात्सुकृ॒तस्य॑ लो॒के। यद॑क्र॒न्दः
प्रथ॑मं जाय॑मान उ॒द्यन्त्स॑मुद्रादु॒त वा॒ पुरी॑षात्। श्ये॒नस्य॑ प॒क्षा
ह॑रि॒णस्य॑ बा॒हू उप॑स्तुतं जनि॑म॒ तत्तै॑ अर्व॒न्। अ॒पां पृ॑ष्ठम॑सि॒ योनि॑र॒ग्नेः
स॑मु॒द्रम॑भि॒तः पि॒न्व॑मानम्। वर्ध॑मानम्हः (३३)

आ च॒ पुष्क॑रं दि॒वो मा॑त्र॒या व॒रिणा॑ प्रथ॑स्व। ब्रह्म॑ जज्ञा॒नं
प्रथ॑मं पुरस्ता॒द्वि सी॑म॒तः सु॒रुचो॑ वे॒न आ॑वः। स बु॒ध्रिया॑ उप॒मा
अ॑स्य वि॒ष्ठाः स॒तश्च॑ योनि॑मस॒तश्च॑ वि॒वः। हि॒र॒ण्यग॑र्भः स॒मव॑र्त॒ताग्रे॑
भू॒तस्य॑ जा॒तः प॒तिरे॑कं आसीत्। स दा॑धार पृथि॒र्वीं द्या॑मु॒तेमां॑ कस्मै॑
दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ विधेम। द्र॒प्सश्च॑स्क॒न्द पृथि॑वीम॒नु (३४)

द्यामि॑मं च॒ योनि॑म॒नु यश्च॑ पूर्॒वः। तृ॒तीयं॑ योनि॑म॒नु स॒ञ्चर॑न्तं द्र॒प्सं
जु॒होम्य॑नु॒ सप्त॑ हो॒त्राः। नमो॑ अस्तु स॒र्पेभ्यो॑ ये के च॑ पृथि॒वीम॒नु।
ये अ॒न्तरि॑क्षे॒ ये दि॒वि तेभ्यः॑ स॒र्पेभ्यो॑ नमः॑। येऽदो॑ रोच॒ने दि॒वो ये
वा॒ सूर्य॑स्य र॒श्मिषु॑। येषा॑म॒प्सु स॒दः कृ॑तं तेभ्यः॑ स॒र्पेभ्यो॑ नमः॑।
या इ॒षवो॑ यातु॒धाना॑नां॒ ये वा॒ वन॑स्पती॒रनु॑। ये वा॑वटे॒षु शे॑र॒ते

तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः॥ (३५)

महोऽनु यातुधानानामेकादश च॥ [८]

ध्रुवासि धरुणास्तृता विश्वकर्मणा सुकृता। मा त्वा समुद्र
उद्वधीन्मा सुपुर्णोऽव्यथमाना पृथिवीं दृ॒ह। प्रजापतिस्त्वा सादयतु
पृथिव्याः पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं प्रथोऽसि पृथिव्यासि भूरसि
भूमिरस्यदितिरसि विश्वधाया विश्वस्य भुवनस्य धर्त्री पृथिवीं
यच्छ पृथिवीं दृ॒ह पृथिवीं मा हि॒ंसीर्विश्वस्मै प्राणायानाय
व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै (३६)

चरित्रायाग्निस्त्वाभि पातु मृह्या स्वस्त्या छुर्दिषा शन्तमेन तया
देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। काण्डात्काण्डात् प्ररोहन्ती परुषःपरुषः
परि। एवा नो दूर्वे प्र तनु सहस्रेण शतेन च। या शतेन प्रतनोषि
सहस्रेण विरोहसि। तस्यास्ते देवीष्टके विधेम हविषा वयम्।
अषाढासि सहमाना सहस्वारातीः सहस्वारातीयतः सहस्व पृतनाः
सहस्व पृतन्यतः। सहस्रवीर्या (३७)

असि सा मा जिन्वा मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति
सिन्धवः। माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः। मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिव
रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता। मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमा अस्तु
सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु नः। मही द्यौः पृथिवी च न इमं
यज्ञमिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः। तद्विष्णोः परमम् (३८)

पद९ सदा पश्यन्ति सूरयः। दिवीव चक्षुराततम्। ध्रुवासि
 पृथिवि सहस्व पृतन्यतः। स्यूता देवेभिरमृतेनागाः। यास्ते अग्ने
 सूर्ये रुचं उद्यतो दिवमातन्वन्ति रश्मिभिः। ताभिः सर्वाभी रुचे
 जनाय नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः।
 इन्द्राग्नी ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। विराट् (३९)

ज्योतिरधारयत्सम्राड्ज्योतिरधारयत्स्वराड्ज्योतिरधारयत्। अग्ने
 युक्ष्वा हि ये तवाश्वासो देव साधवः। अरं वहन्त्याशवः। युक्ष्वा
 हि देवहूतमा९ अश्वा९ अग्ने रथीरिव। नि होता पूर्व्यः सन्दः।
 द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयं
 योनिमनु सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त (४०)

होत्राः। अभूदिदं विश्वस्य भुवनस्य वाजिनमग्नेर्वैश्वानरस्य च।
 अग्निज्योतिषा ज्योतिष्मान्नुक्मो वर्चसा वर्चस्वान्। ऋचे त्वा रुचे
 त्वा समिध्वन्ति सरितो न धेनाः। अन्तरहृदा मनसा पूयमानाः।
 घृतस्य धारा अभि चाकशीमि। हिरण्ययो वेतसो मध्य आसाम्।
 तस्मिन्सुपर्णो मधुकृत्कुलायी भजन्नास्ते मधु देवताभ्यः। तस्यासते
 हरयः सप्त तीरे स्वधां दुहाना अमृतस्य धाराम्॥ (४१)

प्रतिष्ठायै सहस्रवीर्या परमं विराट्सप्त तीरे चत्वारि च॥ [९]

आदित्यं गर्भम्पयसा समञ्जस्सहस्रस्य प्रतिमां विश्वरूपम्।
 परि वृद्धिं हरसा माभि मृक्षः शतायुषं कृणुहि चीयमानः।

इमं मा हिंसीद्विपादम्पशूनां सहस्राक्षं मेघ आ चीयमानः।
 मयुमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद। वातस्य
 ध्राजिं वरुणस्य नाभिमश्वं जज्ञानं सरिरस्य मध्ये। शिशुं
 नदीनां हरिमद्रिबुद्धमग्रे मा हिंसीः (४२)

परमे व्योमन्। इमं मा हिंसीरेकशफम्पशूनां कनिक्रदं
 वाजिनं वाजिनेषु। गौरमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो
 नि षीद। अजस्रमिन्दुमरुषम्भुरण्युमग्निमीडे पूर्वचित्तौ नमोभिः। स
 पर्वभिर्ऋतुशः कल्पमानो गां मा हिंसीरदिति विराजम्। इमं
 समुद्रं शतधारमुत्सं व्यच्यमानम्भुवनस्य मध्ये। घृतं दुहानामदिति
 जनायाग्रे मा (४३)

हिंसीः परमे व्योमन्। गवयमारण्यमनु ते दिशामि तेन
 चिन्वानस्तनुवो नि षीद। वरूत्रिं त्वष्टुर्वरुणस्य नाभिमविं जज्ञानां
 रजसः परस्मात्। महीं साहस्रीमसुरस्य मायामग्रे मा हिंसीः
 परमे व्योमन्। इमामूर्णायुं वरुणस्य मायां त्वचम्पशूनां द्विपदां
 चतुष्पदाम्। त्वष्टुः प्रजानां प्रथमं जनित्रमग्रे मा हिंसीः परमे
 व्योमन्। उष्ट्रमारण्यमनु (४४)

ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद। यो अग्निरग्रेस्तपसो-
 ऽधि जातः शोचात्पृथिव्या उत वा दिवस्परि। येन प्रजा विश्वकर्मा
 व्यानद्वमग्रे हेडः परि ते वृणक्तु। अजा ह्यग्रेरजनिष्ट गर्भात्सा

वा अ॒पश्य॑ज्जनि॒तार॒मग्रे॑ । तया॒ रोह॑माय॒न्नुप॒ मेध्या॑स॒स्तया॑ दे॒वा
दे॒वता॑म॒ग्रं आय॑न् । श॒र॒भमा॑र॒ण्यम॑नु॒ ते दि॑शामि॒ तेन॑ चि॒न्वा॒नस्त॑नुवो॒
नि षी॑द ॥ (४५)

अग्रे मा हिंसीरग्रे मोष्टमारण्यमनु शरभं नवं च ॥ [१०]

इन्द्रा॑ग्नी रोचना दि॒वः परि॒ वाजे॑षु भूषथः । तद्वा॑ चेति॒ प्र वी॒र्य॑म् ।
श्र॒च॒द्ध॒व्र॒मु॒त सं॑नोति॒ वाज॑मिन्द्रा॒ यो अ॒ग्नी स॑हुरी स॒पर्या॑त् । इ॒र॒ज्यन्ता॑
वस॑व्यस्य भूरेः स॒हस्त॑मा स॒हसा॑ वाज॒यन्ता॑ । प्र च॑र॒षणि॑भ्यः पृ॒तना॒
हव॑ेषु प्र पृथि॒व्या रि॑रिचाथे दि॒वश्च॑ । प्र सि॒न्धु॒भ्यः प्र गि॑रि॒भ्यो म॑हि॒त्वा
प्रेन्द्रा॑ग्नी वि॒श्वा भु॒वना॑त्य॒न्या । मरु॑तो॒ यस्य॒ हि (४६)

क्षय॑ पा॒था दि॒वो वि॑महसः । स सु॑गो॒पात॑मो॒ जनः॑ । य॒ज्ञैर्वा
य॒ज्ञवा॑हसो॒ विप्र॑स्य वा मती॒नाम् । मरु॑तः शृणुता॒ हव॑म् । श्रि॒यसे॒
क॒म्भानु॑भिः स॒मि॒मि॒क्षिरे॒ ते र॒श्मि॒भिस्त॑ ऋक्॒भिः सु॒खा॒दयः॑ । ते
वाशी॑मन्त इ॒ष्मिणो॒ अभी॑रवो वि॒द्रे प्रि॒यस्य॒ मारु॑तस्य धा॒मनः॑ । अ॒व
ते हे॒ड उ॒दु॒त्त॒मम् । कया॑ नश्चि॒त्र आ भु॑वदूती स॒दावृ॑धः स॒खा । कया॑
शचि॑ष्ठया वृ॒ता । (४७)

को अ॒द्य यु॒ङ्क्ते धु॑रि गा ऋ॒तस्य॒ शिमी॑वतो भ॒मिनो॑ दुर॒हणा॑यून् ।
आ॒सन्नि॑षून् हृ॒त्स्वसो॑ मयो॒भून् य ए॑षाम् भृ॒त्यामृ॑णध॒त्स जी॑वात् ।
अग्रे॑ नया दे॒वाना॑ ५ शं नो॑ भवन्तु वाजे॑वाजे । अ॒प्स्व॑ग्रे स॒धि॒ष्टव॑
सौष॑धीरनु॒ रुध्य॑से । गर्भे॑ स॒ज्जा॑यसे पुनः॑ । वृषा॑ सोम द्यु॒मा ५ अ॑सि

वृषां देव वृषव्रतः। वृषा धर्माणि दधिषे। इमं मे वरुण तत्त्वा यामि
त्वं नो अग्रे स त्वं नो अग्रे॥ (४८)

हि वृता म् एकादश च॥ [११]

अपां त्वेमन्नयं पुरो भुवः प्राचीं ध्रुवक्षितिस्त्र्यविरिन्द्राग्नी मा छन्द आशुस्त्रिवृद्ग्रेर्भागौऽस्येकयेयमेव
सा याग्रे जातानग्निर्वृत्राणि त्रयोदश॥ [१२] अपां त्वेन्द्राग्नी इयमेव देवताता षड्विंशत्॥३६॥ अपां
त्वेमन् हविषा वर्धनेन॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

अपां त्वेमन्त्सादयाम्यपां त्वोद्मन्त्सादयाम्यपां त्वा
भस्मन्त्सादयाम्यपां त्वा ज्योतिषि सादयाम्यपां त्वायने
सादयाम्यर्णवे सदने सीद समुद्रे सदने सीद सलिले सदने
सीदापां क्षये सीदापां सधिषि सीदापां त्वा सदने सादयाम्यपां
त्वा सधस्थे सादयाम्यपां त्वा पुरीषे सादयाम्यपां त्वा योनौ
सादयाम्यपां त्वा पार्थसि सादयामि गायत्री छन्दस्त्रिष्टुप्छन्दो
जगती छन्दोऽनुष्टुप्छन्दः पङ्क्तिश्छन्दः॥ (१)

योनौ पञ्चदश च॥ [१]

अयं पुरो भुवस्तस्य प्राणो भौवायनो वासन्तः प्राणायनो गायत्री
वासन्ती गायत्रियै गायत्रं गायत्रादुपां शुरुपां शोस्त्रिवृत्रिवृतौ

रथन्तरं रथन्तराद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया प्राणं
 गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य मनो वैश्वकर्मणं
 ग्रीष्मो मानसस्त्रिष्टुग्रेष्मी त्रिष्टुभं ऐडमैडादन्तर्यामोऽन्तर्यामात्
 पञ्चदशः पञ्चदशाद्बृहद्बृहतो भरद्वाज ऋषिः प्रजापतिगृहीतया
 त्वया मनः (२)

गृह्णामि प्रजाभ्योऽयम्पञ्चाद्विश्वव्यचास्तस्य चक्षुर्वैश्वव्यचसं
 वरुषाणि चाक्षुषाणि जगती वारुषी जगत्या ऋक्षममृक्षमाच्छुक्रः
 शुक्राथ्सप्तदशः सप्तदशाद्वैरूपं वैरूपाद्विश्वामित्र ऋषिः प्रजा-
 पतिगृहीतया त्वया चक्षुर्गृह्णामि प्रजाभ्य इदमुत्तराथ्सुवस्तस्य
 श्रोत्रं सौव शरच्छौत्र्यनुष्टुप्छारद्यनुष्टुभः स्वारः स्वारान्मन्थी
 मन्थिन एकविंश एकविंशाद्वैराजं वैराजाञ्जमदग्निरुऋषिः
 प्रजापतिगृहीतया (३)

त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्य इयमुपरि मतिस्तस्यै वाङ्माती
 हेमन्तो वाच्यायनः पङ्क्तिरहेमन्ती पङ्क्तौ निधनवन्निधनवत आग्रयण
 आग्रयणात्रिणवत्रयस्त्रिंशौ त्रिणवत्रयस्त्रिंशाभ्यां शाक्ररैवते
 शाक्ररैवताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापतिगृहीतया त्वया वाचं
 गृह्णामि प्रजाभ्यः॥ (४)

त्वया मनो जमदग्निरुऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्रिंशच्च॥ [२]

प्राचीं दिशां वसन्त ऋतूनामग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणं त्रिवृथस्तोमः

स उ॑ पञ्चदशवर्तनिस्त्रिविर्वयः॑ कृतमया॑नां पुरोवा॒तो वातः॑ सान॑ग
 ऋषि॑र्दक्षिणा दि॒शां ग्रीष्म॑ ऋतूनामिन्द्रो॑ दे॒वता॑ क्षत्रं॑ द्रवि॑णं पञ्चदशः
 स्तोमः॑ स उ॑ सप्तदशवर्तनिर्दित्य॑वाङ्मयस्त्रेताया॑नां दक्षिणाद्वा॒तो वातः॑
 सना॒तन॒ ऋषिः॑ प्र॒तीची॑ दि॒शां व॒रुषा॑ ऋतूनां वि॒श्वे दे॒वा दे॒वता॑
 विट् (५)

द्रवि॑णः सप्तदशः स्तोमः॑ स उ॑वेकवि॑ः शवर्तनिस्त्रिवि॑त्सो
 वयो॑ द्वापरोऽया॑नाम्पश्चाद्वा॒तो वातो॑ऽहभून् ऋषि॑रुदी॒ची दि॒शाः
 श॒रद॑तूनामित्रावरु॑णौ दे॒वता॑ पुष्टं॑ द्रवि॑णमेकवि॑ः शः स्तोमः॑ स उ॑
 त्रिणवर्तनिस्तुर्य॑वाङ्मय आस्क॒न्दोऽया॑नामुत्तराद्वा॒तो वातः॑ प्रत्न
 ऋषि॑रूर्ध्वा दि॒शाः हे॑मन्तशिशिरावृ॑तूनां बृह॒स्पति॑र्दे॒वता॑ वर्चो॑ द्रवि॑णं
 त्रिण॒वः स्तोमः॑ स उ॑ त्रयस्त्रि॑ः शवर्तनिः पष्ठ॒वा॒द्वयो॑ऽभिभूरया॑नां
 विष्व॒ग्वा॒तो वातः॑ सु॒पर्ण॑ ऋषिः॑ पि॒तरः॑ पिताम॒हाः परे॑ऽवरे
 ते नः॑ पान्तु॒ ते नो॑ऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्म॑न्त्रस्मिन्क्षत्रे॑ऽस्यामा॒शिष्य॒स्यां
 पु॒रो॒धाया॑मस्मिन्कर्म॑न्त्रस्यां दे॒वह॑त्याम्॥ (६)

विदंष्ट्रवाङ्मयोऽष्टाविंशतिश्च॥

[३]

ध्रु॒वक्षि॑तिर्ध्रु॒वयो॑निर्ध्रु॒वासि॑ ध्रु॒वं योनि॑मा सी॒द सा॒ध्या।
 उ॒ख्य॑स्य के॒तुम्प्र॑थमं पु॒रस्ता॑द॒श्विना॑ध्व॒र्यू सा॑दयतामिह त्वा॑। स्वे
 दक्षे॑ दक्ष॑पितेह सी॒द दे॒वत्रा॑ पृथि॒वी बृ॑हती ररा॑णा। स्वा॒स॒स्था
 त॒नुवा॑ सं वि॒शस्व॑ पि॒तेवै॑धि सून॒व आ सु॑शेवा॒श्विना॑ध्व॒र्यू
 सा॑दयतामिह त्वा॑। कु॒ला॒यिनी॑ वसु॑मती वयो॒धा र॒यिं नो॑ वर्ध

बहुलं सुवीरम्। (७)

अपा॑मतिं दु॒र्मति॑म्बाध॑माना रा॒यस्पोषे॑ य॒ज्ञप॑तिमा॒भज॑न्ती
सुव॑र्धेहि यज॑मानाय॒ पोष॑म॒श्विना॑ध्व॒र्यू सा॑दयतामिह॒ त्वा॑।
अ॒ग्नेः पु॒रीष॑मसि दे॒व्यानी॒ तां त्वा॒ विश्वे॑ अ॒भि गृ॑णन्तु दे॒वाः।
स्तोम॑पृ॒ष्ठा घृ॒तव॑तीह सी॒द प्र॒जाव॑दस्मे द्रवि॑णा य॒जस्वा॑श्विना॑ध्व॒र्यू
सा॑दयतामिह॒ त्वा॑। दि॒वो मूर्धा॑सि पृथि॒व्या नाभि॑र्विष्ट॒म्भनी॑
दि॒शामधि॑पती॒ भुव॑नानाम्। (८)

ऊ॒र्मिर्द्र॑प्सो अ॒पाम॑सि वि॒श्वक॑र्मा त ऋषि॑र॒श्विना॑ध्व॒र्यू
सा॑दयतामिह॒ त्वा॑। स॒जूर्ऋ॒तुभिः॑ स॒जूर्वि॑धाभिः स॒जूर्व॑सुभिः स॒जू
रु॒द्रेः स॒जूरा॑दित्यैः स॒जूर्वि॑श्वैर्दे॒वैः स॒जूर्दे॒वैः स॒जूर्दे॒वैर्वयो॑ना॒धेर॒ग्रये॑
त्वा वैश्वान॑राय॒श्विना॑ध्व॒र्यू सा॑दयतामिह॒ त्वा॑। प्रा॒णं मे॑ पा॒ह्यपा॑नं
मे॑ पा॒हि व्या॑नं मे॑ पा॒हि चक्षु॑र्म उ॒र्व्या वि॒ भा॑हि श्रो॒त्रं
मे॑ श्लो॒कया॑प॒स्पिन्वौष॑धीर्जिन्व द्वि॒पात्पा॑हि चतु॑ष्पादव दि॒वो
वृष्टि॑मेर॑य॥ (९)

सुवीरं भुवनानामुर्व्या सप्तदश च॥ [४]

अ॒यिर्वि॑र्यस्त्रि॒ष्टुच्छ॑न्दो॒ दित्य॑वाङ्मयो॒ वि॒राट्छ॑न्दः पञ्चा॑वि॒र्यो
गा॒यत्री॒ छन्द॑स्त्रि॒व॒त्सो व॑यं उ॒ष्णिहा॒ छन्द॑स्तु॒र्यवाङ्मयो॑ऽनु॒ष्टुच्छ॑न्दः
प॒ष्ठवा॑द्वयो॒ बृ॒हती॒ छन्द॑ उ॒क्षा व॑यः स॒तोबृ॑हती॒ छन्द॑ ऋष॒भो व॑यः
क॒कुच्छ॑न्दो॒ धे॒नुर्व॑यो जग॑ती॒ छन्दो॑ऽन॒ङ्गान् व॑यः प॒ङ्क्ति॑श्छन्दो॒ ब॒स्तो

वयो॑ वि॒वलं॑ छन्दो॑ वृ॒ष्णिर्वयो॑ वि॒शालं॑ छन्दः॑ पु॒रुषो॑ वयं॑स्त॒न्द्रं
छन्दो॑ व्याघ्रो॑ वयोऽना॑धृष्टं॑ छन्दः॑ सि॒ंहो वयं॑श्छ॒दिश्छन्दो॑ विष्ट॒म्भो
वयोऽधि॑पतिश्छन्दः॑ क्ष॒त्रं वयो॑ मयं॑दं छन्दो॑ वि॒श्वकर्मा॑ वयः॑ परमे॒ष्ठी
छन्दो॑ मूर्धा॑ वयः॑ प्र॒जाप॑तिश्छन्दः॑॥ (१०)

पुरुषो वयः षड्विंशतिश्च॥

[५]

इन्द्रा॑ग्नी॒ अव्य॑थमा॒नामिष्ट॑कां दृ॒ह॒तं यु॒वम्। पृ॒ष्ठेन॑
द्यावा॑पृथि॒वी अ॒न्तरि॑क्षं च॒ वि बा॑धताम्॥ वि॒श्वकर्मा॑ त्वा
साद॑यत्व॒न्तरि॑क्षस्य पृ॒ष्ठे व्य॑च॒स्वतीं॑ प्रथ॑स्वती॒म्भास्व॑ती॒
सूरि॑मती॒मा या द्या॑म्भास्या पृथि॒वीमोर्व॑न्तरि॒क्षमन्तरि॑क्षं
यच्छा॑न्तरि॒क्षं दृ॒ह॒न्तरि॑क्षं मा हि॒ंसीर्वि॑श्व॒स्मै प्रा॒णायो॑पा॒नाय॑
व्या॒नायो॑दा॒नाय॑ प्रति॒ष्ठायै॑ च॒रित्रा॑य वा॒युस्त्वा॒भि पा॑तु म॒ह्या स्व॒स्त्या
छ॒र्दिषा॑ (११)

शन्त॑मे॒न तया॑ दे॒वत॑याङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द। रा॒ज्यं॑सि प्रा॒ची
दि॒ग्वि॒राड॑सि दक्षि॒णा दि॒ख्स॒म्राड॑सि प्र॒तीची॑ दि॒ख्स॒व्राड॑स्युदी॒ची
दि॒गधि॑पत्यसि बृ॒हती॑ दि॒गायु॑र्मे पाहि प्रा॒णं मे॑ पा॒ह्यपा॒नं मे॑ पाहि
व्या॒नं मे॑ पाहि चक्षु॑र्मे पाहि श्रो॒त्रं मे॑ पाहि म॒नो मे॑ जि॒न्वाचं॑
मे पि॒न्वात्मानं॑ मे पाहि ज्योति॑र्मे यच्छ॥ (१२)

छर्दिषां पिन्व षट्॥

[६]

मा छन्दः॑ प्र॒मा छन्दः॑ प्रति॒मा छन्दो॑ऽस्मी॒विश्छन्दः॑ प॒ङ्क्तिश्छन्दः॑

उ॒ष्णिहा॒ छन्दो॑ बृ॒हती॑ छन्दो॑ऽनु॒ष्टुप्छन्दो॑ वि॒राट्छन्दो॑ गाय॒त्री
 छन्द॑स्त्रि॒ष्टुप्छन्दो॑ जग॑ती॒ छन्दः॑ पृथि॒वी छन्दो॑ऽन्तरि॑क्षं॒ छन्दो॑
 द्यौश्छन्दः॑ समा॑श्छन्दो॑ नक्ष॑त्राणि॒ छन्दो॑ मन॑श्छन्दो॑ वाक्छन्दः॑
 कृषि॑श्छन्दो॑ हिर॑ण्यं॒ छन्दो॑ गौश्छन्दो॑ऽजा॒ छन्दो॑ऽश्वश्छन्दः॑।
 अ॒ग्निर्दे॒वता॑ (१३)

वा॒तो दे॒वता॑ सू॒र्यो दे॒वता॑ च॒न्द्रमा॑ दे॒वता॑ वस॑वो दे॒वता॑ रु॒द्रा
 दे॒वता॑दि॒त्या दे॒वता॑ वि॒श्वे दे॒वा दे॒वता॑ म॒रुतो॑ दे॒वता॑ बृ॒हस्प॑तिर्दे॒वतेन्द्रो॑
 दे॒वता॑ वरु॑णो दे॒वता॑ मूर्धा॑सि॒ राड्भु॑वासि॒ ध॒रुणा॑ य॒त्र्यसि॑ यमि॒त्रीषे॑
 त्वो॒र्जे त्वा॑ कृ॒ष्ये त्वा॑ क्षेमा॑य त्वा॒ यन्त्री॑ राड्भु॑वासि॒ ध॒रणी॑ ध॒त्र्यसि॑
 ध॒रि॒त्र्यायु॑षे त्वा॒ वर्च॑से॒ त्वौज॑से॒ त्वा॒ बला॑य त्वा॥ (१४)

दे॒वता॑ऽऽयु॑षे त्वा॒ षट्॥ [७]

आ॒शुस्त्रि॒वृद्धान्तः॑ पञ्चद॒शो व्यो॑म सप्तद॒शः प्र॒तू॒र्तिर॑ष्टाद॒शस्तपो॑
 नवद॒शोऽभि॑वर्तः॒ स॒वि॒शो ध॒रुण॑ एकवि॒शो व॒र्चो द्वावि॒शः
 सम्भ॑रणस्त्रयोवि॒शो योनि॑श्चतुर्वि॒शो गर्भाः॑ पञ्चवि॒शः
 ओज॑स्त्रिण॒वः ऋ॒तुरेक॑त्रि॒शः प्र॒ति॒ष्ठा त्र॑यस्त्रि॒शो ब्र॒ध्नस्य॑
 वि॒ष्टपं॑ चतुस्त्रि॒शो नाकः॑ षट्त्रि॒शो वि॒व॒र्तोऽष्टा॑चत्वारि॒शो
 ध॒र्त्रश्च॑तुष्टोमः॥ (१५)

आ॒शुः स॒प्तत्रि॑शत्॥ [८]

अ॒ग्नेर्भा॒गोऽसि दी॒क्षाया॒ आधि॑पत्यं ब्रह्मं स्पृ॒तं त्रि॒वृ॒थ्स्तोम॑
 इन्द्र॑स्य भा॒गोऽसि वि॒ष्णोराधि॑पत्यं क्ष॒त्रं स्पृ॒तम्पञ्च॑दशः स्तोमो
 नृचक्ष॑साम्भा॒गोऽसि धा॒तुराधि॑पत्यं ज॒नित्रं स्पृ॒तं सप्त॑दशः
 स्तोमो मि॒त्रस्य॑ भा॒गोऽसि वरु॑णस्याधि॑पत्यं दि॒वो वृ॒ष्टिर्वा॒ताः
 स्पृ॒ता ऐ॒कवि॑ंशः स्तोमोऽदित्यै भा॒गोऽसि पू॒ष्ण आधि॑पत्यमोजः
 स्पृ॒तं त्रि॒णवः स्तोमो॒ वसू॑नाम्भा॒गोऽसि (१६)

रु॒द्राणा॒माधि॑पत्यं चतु॑ष्पाथस्पृ॒तं चतु॑र्विंशः स्तोमं आदि॒त्यानां॑
 भा॒गोऽसि म॒रुता॒माधि॑पत्यं गर्भाः॑ स्पृ॒ताः पञ्च॑विंशः स्तोमो
 दे॒वस्य॑ सवि॒तुर्भा॒गोऽसि बृ॒हस्प॑तेराधि॑पत्यं स॒मीची॑र्दिशः
 स्पृ॒ताश्चतु॑ष्टोमः स्तोमो या॒वाना॑म्भा॒गोऽस्यया॑वाना॒माधि॑पत्यं
 प्र॒जाः स्पृ॒ताश्चतु॑श्चत्वारिंशः स्तोमं ऋ॒भूणा॑म्भा॒गोऽसि वि॒श्वेषां॑
 दे॒वाना॒माधि॑पत्यं भू॒तं निशा॑न्तं स्पृ॒तं त्रय॑स्त्रिंशः स्तोमः॥ (१७)

वसू॑नां भा॒गोऽसि षट्त्वारि॑ंशच्च॥ [९]

एक॑यास्तुवत प्र॒जा अ॒धीय॑न्त प्र॒जाप॑तिरधि॑पतिरासीत्तिसृ॒भिर॑स्तु
 ब्रह्मा॑सृज्यत ब्रह्म॑णस्पतिरधि॑पतिरासीत् पञ्च॑भिर॑स्तुवत
 भू॒तान्य॑सृज्यन्त भू॒ताना॑म्पतिरधि॑पतिरासीत्सप्त॑भिर॑स्तुवत
 सप्त॑रू॒षयो॑ऽसृज्यन्त धा॒ताधि॑पतिरासीन्न॒वभि॑र॑स्तुवत पि॒तरो॑-
 ऽसृज्य॑न्तादितिरधि॑पत्यासीदेका॑दशभि॑र॑स्तुवतर्त॒वोऽसृज्य॑न्तार्त॒वो-
 ऽधि॑पतिरासीत् त्रयो॑दशभि॑र॑स्तुवत मा॒सा अ॑सृज्यन्त सं॒वत्स॑रो-

ऽधिपतिः (१८)

आसीत्पञ्चदशभिर्स्तुवत क्षत्रमसृज्यतेन्द्रोऽधिपतिरासीत्सप्तदश
 पशवोऽसृज्यन्त बृहस्पतिरधिपतिरासीन्नवदशभिर्स्तुवत
 शूद्रार्यावसृज्येतामहोरात्रे अधिपती आस्तामेकंविंशत्यास्तुवतैकंशप
 पशवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीन्नयौविंशत्यास्तुवत क्षुद्राः
 पशवोऽसृज्यन्त पूषाधिपतिरासीत्पञ्चविंशत्यास्तुवतारण्याः
 पशवोऽसृज्यन्त वायुरधिपतिरासीत्सप्तविंशत्यास्तुवत
 द्यावापृथिवी वि (१९)

एतां वसवो रुद्रा आदित्या अनु व्यायन्तेषामाधिपत्यमासीन्नवविं
 वनस्पतयोऽसृज्यन्त सोमोऽधिपतिरासीदेकंत्रिंशतास्तुवत प्रजा
 असृज्यन्त यावानां चायावानां चाधिपत्यमासीन्नयस्त्रिंशतास्तुवत
 भूतान्यशाम्यन्प्रजापतिः परमेष्ठ्यधिपतिरासीत्॥ (२०)

सं वृथ्सुरोऽधिपतिर्वि पञ्चत्रिंशच्च॥ [१०]

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदन्तरस्यां चरति प्रविष्टा।
 वधूर्जजान नवगङ्गनित्री त्रयं एनाम्महिमानः सचन्ते॥ छन्दस्वती
 उषसा पेपिशाने समानं योनिमनु सञ्चरन्ती। सूर्यपत्नी वि
 चरतः प्रजानती केतुं कृण्वाने अजरे भूरिरेतसा॥ ऋतस्य
 पन्थामनु तिस्र आगुस्त्रयो घर्मासो अनु ज्योतिषागुः। प्रजामेका
 रक्षत्यूर्जमेका (२१)

व्रतमेकां रक्षति देवयूनाम्॥ चतुष्टोमो अंभवद्या तुरीयां
यज्ञस्य पक्षावृषयो भवन्ती। गायत्रीं त्रिष्टुभं जगतीमनुष्टुभम्बृहदर्कं
युञ्जानाः सुवराभरन्निदम्॥ पञ्चभिर्धाता वि दधाविदं यत्तासां
स्वसृरजनयत्पञ्चपञ्च। तासामु यन्ति प्रयवेण पञ्च नाना रूपाणि
ऋतवो वसानाः॥ त्रिंशत्स्वसार उप यन्ति निष्कृतं समानं
केतुम्प्रतिमुञ्चमानाः। (२२)

ऋतूँस्तन्वते कवयः प्रजानतीर्मध्येछन्दसः परि
यन्ति भास्वतीः। ज्योतिष्मती प्रति मुञ्चते नभो रात्रीं
देवी सूर्यस्य व्रतानि। वि पश्यन्ति पशवो जायमाना
नानारूपा मातुरस्या उपस्थै। एकाष्टका तपसा तप्यमाना
जजान गर्भम्महिमानमिन्द्रम्। तेन दस्यून्यसहन्त देवा
हन्तासुराणामभवच्छर्चाभिः। अनानुजामनुजाम्मामकर्त सत्यं
वदन्त्यन्विच्छ एतत्। भूयासम् (२३)

अस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा प्र युक्त।
अभून्मम सुमतौ विश्ववेदा आष्टं प्रतिष्ठामविदद्धि गाधम्।
भूयासमस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा प्र युक्त।
पञ्च व्युष्टीरनु पञ्च दोहा गां पञ्चनाम्रीमृतवोऽनु पञ्च। पञ्च दिशः
पञ्चदशेन कृताः समानमूर्ध्नीरभि लोकमेकम् (२४)

ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्यूष्यपामेकां महिमानम्बिभर्ति।

सूर्यस्यैका चरति निष्कृतेषु घर्मस्यैकां सवितैकां नि यच्छति।
 या प्रथमा व्योच्छत्सा धेनुरभवद्यमे। सा नः पयस्वती
 धुक्ष्वोत्तरामुत्तरा ९ समांम्। शुक्रर्षभा नभसा ज्योतिषागाद्विश्वरूपा
 शबलीरग्निकेतुः। समानमर्थः स्वपस्यमाना बिभ्रती जरामंजर
 उष आगाः। ऋतूनाम्पत्नी प्रथमेयमागादह्ना नेत्री जनित्री
 प्रजानांम्। एकां सती बहुधोषो व्युच्छस्यजीर्णा त्वं जरयसि
 सर्वमन्यत्॥ (२५)

ऊर्जमेकां प्रतिमुञ्चमाना भूयासमेकं पत्येकान्नविंशतिश्च॥ [११]

अग्नें जातान्मृणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो नुदस्व।
 अस्मे दीदिहि सुमना अहेङन्तव स्या ९ शर्मन्निवरूथ उद्वित्।
 सहसा जातान्मृणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो नुदस्व। अधि
 नो ब्रूहि सुमनस्यमानो वयः स्याम प्र णुदा नः सपत्नान्।
 चतुश्चत्वारिंशः स्तोमो वर्चो द्रविणः षोडशः स्तोम ओजो द्रविणं
 पृथिव्याः पुरीषमसि (२६)

अप्सो नाम। एवश्छन्दो वरिवश्छन्दः शम्भूश्छन्दः
 परिभूश्छन्द आच्छच्छन्दो मनश्छन्दो व्यचश्छन्दः सिन्धुश्छन्दः
 समुद्रं छन्दः सलिलं छन्दः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो
 रथन्तरं छन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो गिरश्छन्दो भ्रजश्छन्दः
 सष्टृच्छन्दोऽनुष्टृच्छन्दः ककुच्छन्दस्त्रिकुच्छन्दः काव्यं छन्दोऽङ्कुपं

छन्दः (२७)

पदपङ्क्तिश्छन्दोऽक्षरपङ्क्तिश्छन्दो विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः क्षुरो
भृज्वाञ्छन्दः प्रच्छच्छन्दः पक्षश्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो
वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विशालं छन्दो विष्पर्धाश्छन्दश्छुदिश्छन्दो
दूरोहणं छन्दस्तन्द्रं छन्दोऽङ्गाङ्गं छन्दः ॥ (२८)

अस्यङ्कृपञ्छन्दस्त्रयस्त्रिंशच्च ॥

[१२]

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद्वविणस्युर्विपन्यया। समिद्धः शुक्र आहुतः॥
त्व९ सोमासि सत्पतिस्त्व९ राजोत वृत्रहा। त्वं भद्रो असि क्रतुः॥
भद्रा ते अग्ने स्वनीक सन्दृग्योरस्य सतो विषुणस्य चारुः। न यत्ते
शोचिस्तमसा वरन्त न ध्वस्मानस्तनुवि रेप आ धुः॥ भद्रं ते अग्ने
सहसिन्ननीकमुपाक आ रोचते सूर्यस्य। (२९)

रुशदृशे ददृशे नक्तया चिदरूक्षितं दृश आ रूपे अन्नम्।
सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे यष्टा देवा९ आयजिष्ठः स्वस्ति।
अदब्धो गोपा उत नः परस्पा अग्ने द्युमदुत रेवद्दिदीहि।
स्वस्ति नो दिवो अग्ने पृथिव्या विश्वायुर्धेहि यजथाय देव।
यत्सीमहि दिविजात प्रशस्तं तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथा
होतर्मनुषः (३०)

देवताता यज्ञेभिः सूनो सहसो यजांसि। एवानो अद्य
समना समनानुशन्नग्र उशतो यक्षि देवान्॥ अग्निमीडे पुरोहितं

यज्ञस्य देवमृत्विजम्। होतारं रत्नधातमम्॥ वृषां सोम द्युमां
 असि वृषां देव वृषव्रतः। वृषा धर्माणि दधिषे॥ सान्तपना इदं
 हविर्मरुतस्तज्जुष्टन। युष्माकोती रिंशादसः॥ यो नो मर्तो वसवो
 दुरह्णा युस्तिरः सत्यानि मरुतः (३१)

जिघांसात्। द्रुहः पाशं प्रति स मुचीष्ट तपिष्ठेन तपसा
 हन्तना तम्। संवत्सरीणां मरुतः स्वर्का उरुक्षयाः सगणा मानुषेषु।
 तस्मत्पाशान्त्र मुञ्चन्त्वहंसः सान्तपना मदिरा मादयिष्णवः।
 पिप्रीहि देवां उशतो यविष्ठ विद्वां ऋतूँरऋतुपते यजेह। ये
 दैव्या ऋत्विजस्तेभिरग्रे त्वं होतृणामस्यायजिष्ठः। अग्रे यदद्य
 विशो अध्वरस्य होतः पावक (३२)

शोचे वेष्टं हि यज्वां। ऋता यजासि महिना वि यद्भूरुहव्या
 वह यविष्ठ या ते अद्य। अग्निना रयिमंश्नवत्पोषमेव दिवेदिवे। यशसं
 वीरवत्तमम्॥ गयस्फानो अमीवहा वसुवित्पुष्टिवर्धनः। सुमित्रः सोम
 नो भव। गृहमेधास आ गंत मरुतो मापं भूतन। प्रमुञ्चन्तो नो
 अहंसः। पूर्वीभिर्गृहि दंदाशिम शरद्विर्मरुतो वयम्। महोभिः (३३)

चरुषणीनाम्। प्र बुध्निया ईरते वो महांसि प्र णामानि
 प्रयज्यवस्तिरध्वम्। सहस्रियं दम्यम्भागमेतं गृहमेधीयम्मरुतो
 जुषध्वम्। उप यमेति युवतिः सुदक्षं दोषा वस्तोरुहविष्मंती
 घृताची। उप स्वेनमरमंतिर्वसूयुः। इमो अग्रे वीततमानि हव्याजंस्रो

वक्षि देवतातिमच्छं। प्रति न ई२ सुरभीणि वियन्तु। क्रीडं वः
शर्धो मारुतमनर्वाण२ रथेशुभम्। (३४)

कण्वा अभि प्र गायत। अत्यासो न ये मरुतः स्वश्चो यक्षदृशो
न शुभयन्त मर्याः। ते हर्म्येष्ठाः शिशवो न शुभ्रा वत्सासो न
प्रक्रीडिनः पयोधाः। प्रेषामज्मेषु विथुरेव रेजते भूमिर्यामेषु यद्ध
युञ्जते शुभे। ते क्रीडयो धुनयो भ्राजदृष्टयः स्वयं महित्वं पनयन्त
धूतयः। उपह्वरेषु यदचिध्वं ययिं वयं इव मरुतः केन (३५)

चित्पथा। श्रोतन्ति कोशा उप वो रथेष्ववा घृतमुक्षता
मधुवर्णमर्चते। अग्निमग्नि२ हवीमभिः सदा हवन्त विशपतिम्।
हव्यवाहं पुरुप्रियम्। त२ हि शश्वन्त ईडते सुचा देवं घृतश्रुतां।
अग्नि२ हव्याय वोढवे। इन्द्राग्नी रोचना दिवः श्रथद्वृत्रमिन्द्र वो
विश्वतस्परीन्द्रं नरो विश्वकर्मन् हविषा वावृधानो विश्वकर्मन्
हविषा वर्धनेन॥ (३६)

सूर्यस्य मनुषो मरुतः पार्वक महोभी रथेशुभं केन षड्वत्वारि२शच्च॥ [१३]

रश्मिरसि राज्यस्ययं पुरो हरिकेशोऽग्निर्मूर्धेन्द्राग्निभ्यां बृहस्पतिर्भूयस्कृदस्यग्निनां विश्वापाद्वजापतिर्मनसा
कृत्तिका मधुश्च समिदिशां द्वादश॥ [१४] रश्मिरसि प्रति धेनुमसि स्तनयिबुसनिरस्यादित्यानां
सप्तत्रि२शत्॥ ३७॥ रश्मिरसि को अद्य युङ्क्ते॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

र॒श्मिर॑सि॒ क्षया॑य त्वा॒ क्षयं॑ जिन्व॒ प्रेति॑रसि॒ धर्मा॑य त्वा॒
धर्मं॑ जिन्वा॒न्वि॑तिरसि॒ दिवे॑ त्वा॒ दिवं॑ जिन्व॒ संधि॑र॒स्यन्त॑रि॒क्षाय॑
त्वा॒न्त॑रि॒क्षं जिन्व॑ प्रति॒धि॑र॒सि पृ॑थि॒व्यै त्वा॑ पृथि॒वीं जिन्व॑ विष्ट॒म्भो॑-
ऽसि॒ वृष्ट्यै॑ त्वा॒ वृष्टिं॑ जिन्व॒ प्र॒वा॒स्य॒हे त्वा॒हर्जि॑न्वा॒नुवा॑सि॒ रात्रि॑यै
त्वा॒ रात्रिं॑ जिन्वो॒शिग॑सि (१)

वसु॑भ्यस्त्वा॒ वसू॑ञ्जिन्व॒ प्र॒के॒तो॑ऽसि॒ रु॒द्रेभ्य॑स्त्वा॒ रु॒द्राञ्जि॑न्व
सु॒दी॒तिर॑स्यादि॒त्येभ्य॑स्त्वाऽऽदि॒त्याञ्जि॑न्वो॒जो॑ऽसि॒ पि॒तृभ्य॑स्त्वा
पि॒तृ॒ञ्जि॑न्व॒ तन्तु॑रसि॒ प्र॒जाभ्य॑स्त्वा॒ प्र॒जा जि॑न्व॒ पृ॒त॒ना॒षाड॑सि
प॒शुभ्य॑स्त्वा॒ प॒शूञ्जि॑न्व॒ रे॒वद॑स्योष॒धीभ्य॑स्त्वौष॒धीर्जि॑न्वाभि॒जिद॑सि
यु॒क्त॒ग्रा॒वेन्द्रा॑य॒ त्वेन्द्रं॑ जिन्वाधि॒पति॑रसि॒ प्रा॒णाय॑ (२)

त्वा॒ प्रा॒णं जि॑न्व॒ य॒न्ता॒स्य॑पा॒नाय॑ त्वापा॒नं जि॑न्व॒ स॒स॒र्पो॑-
ऽसि॒ चक्षु॑षे त्वा॒ चक्षु॑र्जिन्व॒ वयो॑धा अ॒सि श्रो॒त्राय॑ त्वा॒ श्रो॒त्रं जि॑न्व
त्रि॒वृद॑सि॒ प्र॒वृद॑सि॒ सं॒वृद॑सि॒ वि॒वृद॑सि॒ स॒रो॒हो॑ऽसि॒ नी॒रो॒हो॑ऽसि
प्र॒रो॒हो॑ऽस्य॒नुरो॑हो॒ऽसि वसु॑को॒ऽसि वे॒षंश्चि॑रसि॒ वस्य॑ष्टिरसि॥ (३)

उ॒शिग॑सि प्रा॒णाय॑ त्रिच॒त्वारि॑श॒च्च॥

[१]

रा॒ज्यं॑सि॒ प्रा॒ची दि॒ग्वस॑वस्ते दे॒वा अधि॑प॒तयो॒ऽग्नि॑र॒हेती॒नाम्प्र॑तिध॒त

त्रिवृत्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयत्वाज्यमुक्थमव्यथयथस्तभ्रातु
 रथन्तरं सामं प्रतिष्ठित्यै विराडसि दक्षिणा दिगुद्रास्ते देवा
 अधिपतय इन्द्रो हेतीनाम्प्रतिधृता पञ्चदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः
 श्रयतु प्रउगमुक्थमव्यथयथस्तभ्रातु बृहत्सामं प्रतिष्ठित्यै सम्राडसि
 प्रतीची दिक् (४)

आदित्यास्ते देवा अधिपतयः सोमो हेतीनाम्प्रतिधृता
 सप्तदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयतु मरुत्वतीयमुक्थ-
 मव्यथयथस्तभ्रातु वैरूपं सामं प्रतिष्ठित्यै स्वराडस्युदीची
 दिग्विश्वे ते देवा अधिपतयो वरुणो हेतीनाम्प्रतिधृतेकविंशस्त्वा
 स्तोमः पृथिव्याः श्रयतु निष्केवल्यमुक्थमव्यथयथस्तभ्रातु
 वैराजं सामं प्रतिष्ठित्या अधिपत्यसि बृहती दिङ्मरुतस्ते देवा
 अधिपतयः (५)

बृहस्पतिर्हेतीनाम्प्रतिधृता त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ त्वा स्तोमौ
 पृथिव्याः श्रयतां वैश्वदेवाग्निमारुते उक्थे अव्यथयन्ती स्तभ्रीताः
 शाक्यरैवते सामनी प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्षायर्षयस्त्वा प्रथमजा
 देवेषु दिवो मात्रया वरिणा प्रथन्तु विधृता चायमधिपतिश्च ते
 त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे सुवर्गे लोके यजमानं च
 सादयन्तु॥ (६)

प्रतीची दिङ्मरुतस्ते देवा अधिपतयश्चत्वारिंशच्च॥ [२]

अयं पुरो हरिकेशः सूर्यरश्मिस्तस्य रथगृथ्सश्च रथौजाश्च

सेनानिग्रामण्यौ पुञ्जिकस्थला च कृतस्थला चाप्सरसौ यातुधाना
हेती रक्षांसि प्रहेतिरयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य रथस्वनश्च
रथेचित्रश्च सेनानिग्रामण्यौ मेनका च सहजुन्या चाप्सरसौ
दङ्गवः पशवो हेतिः पौरुषेयो वधः प्रहेतिरयम्पश्चाद्विश्वव्यचास्तस्य
रथप्रोतश्चासंमरथश्च सेनानिग्रामण्यौ प्रम्लोचन्ती च (७)

अनुम्लोचन्ती चाप्सरसौ सर्पा हेतिर्व्याघ्राः प्रहेतिरयमुत्तराथसंयद्वर
सेनजिच्च सुषेणश्च सेनानिग्रामण्यौ विश्वाची च घृताची
चाप्सरसावापो हेतिर्वातः प्रहेतिरयमुपर्यर्वाग्वसुस्तस्य
तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानिग्रामण्यावुर्वशी च पूर्वचित्तिश्चाप्सरसौ
विद्युद्धेतिरवस्फूर्जन्प्रहेतिस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यम् (८)

द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधाम्यायोस्त्वा
सदने सादयाम्यवतश्छायायां नमः समुद्राय नमः समुद्रस्य
चक्षसे परमेष्ठी त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं
विभूमतीम्प्रभूमतीं परिभूमतीं दिवं यच्छु दिवं दृष्टु दिवं
मा हिंसीर्विश्वस्मै प्राणायानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै
चरित्राय सूर्यस्त्वाभि पातु मद्या स्वस्त्या छुर्दिषा शन्तमेन तया
देवतयाङ्गिरस्वद्धुवा सीद। प्रोथदश्चो न यवसे अविष्यन् यदा
महः संवरणाद्व्यस्थात्। आदस्य वातो अनु वाति शोचिरधं स्म ते
व्रजनं कृष्णमस्ति॥ (९)

प्रश्नोचन्ती च यꣳ स्वस्त्याष्टाविंशतिश्च॥ [३]

अ॒ग्नि॒र्मूर्धा॑ दि॒वः क॒कुत्प॑तिः पृथि॒व्या अ॒यम्। अ॒पाꣳ रेताꣳसि॑
जिन्व॑ति॥ त्वाम॑ग्रे पुष्के॒राद॑ध्य॒थर्वा॑ निर॑मन्थ॒त। मूर्ध्नो॑ विश्व॑स्य
वा॒घतः॑॥ अ॒यम॑ग्निः स॒हस्रि॑णो वाज॑स्य श॒तिन॑स्पतिः। मूर्धा
क॒वी र॑यी॒णाम्॥ भुवो॑ य॒ज्ञस्य॑ रज॑सश्च ने॒ता यत्रा॑ नि॒युद्धिः
सच॑से शि॒वाभिः॑। दि॒वि मूर्धानं॑ दधिषे सुव॒रूपां जि॒ह्वाम॑ग्रे चकृषे
हव्य॑वाहम्॥ अबो॑ध्य॒ग्निः स॒मिधा॑ जना॑नाम् (१०)

प्रति॑ धे॒नुमि॑वाय॒तीमु॑षासम्। य॒ह्वा इ॒व प्र व॑यामु॒ज्जिहा॑नाः
प्र भान॑वः सि॒स्रते॒ नाक॑मच्छ॑। अ॒वोचाम॑ क॒वये॒ मेध्या॑य॒ वचो॑
व॒न्दारु॑ वृष॒भाय॑ वृ॒ष्णो। गवि॑ष्ठिरो नम॑सा स्तोम॑मग्नौ दि॒वीव॑
रु॒क्ममु॑र्व्यश्चम॑श्रेत्। जन॑स्य गो॒पा अ॑जनिष्ट॒ जागृ॑विर॒ग्निः सु॑दक्षः
सुवि॑ताय॒ नव्य॑से। घृ॒तप्र॑तीको बृ॒हता॑ दि॒विस्पृ॑शा द्युम॑द्वि भा॑ति
भर॑तेभ्यः शुचिः॑। त्वाम॑ग्रे अ॒ङ्गिर॑सः (११)

गुहा॑ हि॒तम॑न्विन्द॒ज्छि॒श्रिया॑णं वने॑वने। स जा॑यसे
म॒थ्यमा॑नः स॒हो म॒हत्त्वा॑माहुः स॒हस॑स्पु॒त्रम॑ङ्गिरः। य॒ज्ञस्य॑
के॒तुम॑प्रथ॒मं पु॒रोहि॑तम॒ग्निं नर॑स्त्रिष॒धस्थे॑ समि॑न्धते। इन्द्रे॑ण दे॒वैः
स॒रथꣳ स ब॒र्हिषि॑ सीद॒न्नि होता॑ य॒जथा॑य सु॒क्रतुः॑। त्वं
चि॒त्रश्र॑वस्तम॒ हव॑न्ते वि॒क्षु ज॑न्तवः। शो॒चिष्के॑शं पु॒रुप्रि॑याग्रे ह॒व्याय॑
वोढ॑वे। सखा॑यः सं वः स॒म्यश्च॑मिषम् (१२)

स्तोमं चाग्रये। वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नग्ने सहस्वते।
 स॑स॒मिद्यु॑वसे वृष॒न्नग्ने॑ विश्वान्य॒र्य आ। इ॒डस्प॑दे स॒मिध्य॑से स
 नो॒ वसू॑न्या भ॑र। ए॒ना वो॑ अ॒ग्निं नम॑सो॒र्जो नपा॑त॒मा हु॑वे। प्रि॒यं
 चेति॑ष्ठमर॒तिः स्व॑ध्व॒रं विश्व॑स्य दू॒तम॑मृ॒तम्। स यो॑जते अरु॒षो
 वि॒श्वभो॑जसा॒ स दु॑द्रव॒थ्स्वाहु॑तः। सु॒ब्रह्मा॑ य॒ज्ञः सु॒शर्मा॑ (१३)

वसू॑नां दे॒व रा॒धो जना॑नाम्। उ॒दस्य॑ शोचि॒रस्था॑दा॒जुह्वा॑नस्य
 मी॒दुषः॑। उ॒द्धूमा॑सो अरु॒षासो॑ दि॒विस्पृ॑शः स॒मग्नि॑मि॒न्धते॑ नरः। अ॒ग्ने
 वाज॑स्य॒ गोम॑त॒ ईशा॑नः सहसो॒ यहो॑। अ॒स्मे धे॑हि जा॒तवे॑दो
 म॒हि श्रवः॑। स इ॒धानो॑ वसु॑ष्क॒विर्गिरी॑डे॒न्यो गि॒रा। रे॒वद॑स्मभ्य
 पु॒र्वणी॑क दी॒दिहि॑। क्ष॒पो रा॑ज॒न्नुत॑ त्मना॒ग्ने वस्तो॑रु॒तोष॑सः। स
 ति॒ग्मज॑म्भ (१४)

र॒क्षसो॑ द॒ह प्र॑ति। आ ते॑ अ॒ग्र इ॒धीम॑हि द्यु॒मन्तं॑ दे॒वाज॑रम्।
 यद्ध॒ स्या ते॒ पनी॑यसी स॒मिद्दी॑दय॒ति द्य॒वीष॑ः स्तो॒तृभ्य॑ आ भ॑र।
 आ ते॑ अ॒ग्र ऋ॒चा ह॒विः शु॒क्रस्य॑ ज्योतिषस्प॒तो सु॒श्वन्द्र॑ दस्म
 वि॒श्वंते॒ हव्य॑वा॒द्भ्यः॑ हू॒यत॒ इष॑ः स्तो॒तृभ्य॑ आ भ॑र। उ॒भे सु॑श्वन्द्र
 सर्पि॑षो॒ दर्वी॑ श्रीणीष आ॒सनि॑। उ॒तो न॒ उत्पु॑र्याः (१५)

उ॒क्थे॑षु शव॒सस्प॑त॒ इष॑ः स्तो॒तृभ्य॑ आ भ॑र। अ॒ग्ने त॒मद्या॑श्वं न
 स्तो॒मैः क्र॑तुं न भ॒द्रः ह॑दि॒स्पृश॑म्। ऋ॒ध्यामा॑ त॒ ओहैः॑। अ॒धा ह्य॑ग्ने
 क्र॒तोर्भ॑द्रस्य॒ दक्ष॑स्य सा॒धोः। र॒थीर्ऋ॒तस्य॑ बृ॒हतो॑ ब॒भूथ॑। आ॒भिष्टे॑

अद्य गीर्भिर्गृणन्तोऽग्रे दाशेम। प्र ते दिवो न स्तनयन्ति शुष्माः।
 एभिर्नो अर्केर्भवां नो अर्वाङ् (१६)

सुवर्न ज्योतिः। अग्रे विश्वेभिः सुमना अनीकैः। अग्निः
 होतारम्मन्ये दास्वन्तं वसोः सूनुः सहसो जातवेदसम्। विप्रं
 न जातवेदसम्। य ऊर्ध्वयां स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा। घृतस्य
 विभ्राष्टिमनु शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सर्पिषः। अग्रे त्वन्नो अन्तमः।
 उत त्राता शिवो भव वरूथ्यः। तं त्वा शोचिष्ठ दीदिवः। सुम्नाय
 नूनमीमहे सखिभ्यः। वसुरग्निर्वसुश्रवाः। अच्छा नक्षि द्युमत्तमो रयिं
 दाः॥ (१७)

जनांनामङ्गिरस् इषः सुशमीं तिग्मजम्भ पुपूर्या अर्वाङ्गसुश्रवाः पञ्च च॥ [४]

इन्द्राग्निभ्यां त्वा सयुजा युजा युनज्म्याघाराभ्यां
 तेजसा वर्चसोक्थेभिः स्तोमैभिश्छन्दोभी रय्यै पोषाय
 सजातानाम्मध्यमस्थेयाय मया त्वा सयुजा युजा युनज्म्यम्बा
 दुला नितत्रिरभ्रयन्ती मेघयन्ती वरुषयन्ती चुपुणीका नामासि
 प्रजापतिना त्वा विश्वाभिर्धीभिरुप दधामि पृथिव्युदपुरमन्त्रेन विष्टा
 मनुष्यास्ते गोप्तारोऽग्निर्वियत्तोऽस्यां तामहम्प्र पद्ये सा (१८)

मे शर्म च वर्म चास्त्वधिद्यौरन्तरिक्षं ब्रह्मणा विष्टा मरुतस्ते
 गोप्तारो वायुर्वियत्तोऽस्यां तामहम्प्र पद्ये सा मे शर्म च वर्म

चास्तु द्यौरपराजितामृतेन विष्टादित्यास्ते गोप्ताः सूर्यो वियन्तो-
ऽस्यां तामहम्प्र पद्ये सा मे शर्म च वर्म चास्तु॥ (१९)

सा ऽष्टाचत्वारिंशच्च॥

[५]

बृहस्पतिस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै
प्राणार्यापानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छाग्निस्तेऽधिपतिर्विश्वकर्मा त्वा
सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणार्यापानाय विश्वं
ज्योतिर्यच्छ वायुस्तेऽधिपतिः प्रजापतिस्त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे
ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणार्यापानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छ परमेष्ठी
तेऽधिपतिः पुरोवातसर्निरस्यभ्रसर्निरसि विद्युत्सर्निः (२०)

असि स्तनयिबुसर्निरसि वृष्टिसर्निरस्यग्नेर्यान्यसि
देवानामग्नेर्यान्यसि वायोर्यान्यसि देवानां वायोयान्यस्यन्तरिक्षस्य
यान्यसि देवानामन्तरिक्षयान्यस्यन्तरिक्षमस्यन्तरिक्षाय त्वा
सलिलाय त्वा सर्णीकाय त्वा सतीकाय त्वा केताय त्वा प्रचेतसे
त्वा विवस्वते त्वा दिवस्त्वा ज्योतिष आदित्येभ्यस्त्वर्चे त्वा रुचे
त्वा द्युते त्वा भासे त्वा ज्योतिषे त्वा यशोदां त्वा यशसि तेजोदां
त्वा तेजसि पयोदां त्वा पयसि वर्चोदां त्वा वर्चसि द्रविणोदां त्वा
द्रविणे सादयामि तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा
सीद॥ (२१)

विद्युत्सर्निर्द्युत्वैकान्नत्रिंशच्च॥

[६]

भूयस्कृदसि वरिवस्कृदसि प्राच्यस्यूर्वास्यन्तरिक्षसदस्यन्तरिक्षे
सीदाप्सुषदसि श्येनसदसि गृध्रसदसि सुपर्णसदसि नाकसदसि
पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयाम्यन्तरिक्षस्य त्वा द्रविणे सादयामि
दिवस्त्वा द्रविणे सादयामि दिशां त्वा द्रविणे सादयामि द्रविणोदां
त्वा द्रविणे सादयामि प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानम्मे (२२)

पाह्यायुर्मे पाहि विश्वायुर्मे पाहि सर्वायुर्मे पाह्यग्रे यत्ते परं
हन्नाम तावेहि सः रभावहै पाञ्चजन्येष्वप्येध्यग्रे यावा अयावा
एवा ऊमाः सब्दः सगरः सुमेकः॥ (२३)

व्यानम्मे द्वात्रिंशच्च॥ [७]

अग्निना विश्वाषाट्थसूर्येण स्वराद्रुत्वा शचीपतिर्ऋषभेण
त्वष्टा यज्ञेन मघवान्दक्षिणया सुवर्गो मन्युना वृत्रहा सौहार्देन
तनूधा अत्रेन गयः पृथिव्यासनोदृग्भिरन्नादो वंषट्कारेणर्द्धः साम्ना
तनूपा विराजा ज्योतिष्मान् ब्रह्मणा सोमपा गोभिर्यज्ञं दाधार
क्षत्रेण मनुष्यान्श्वेन च रथेन च वज्र्यतुभिः प्रभुः संवत्सरेण
परिभूस्तपसानाधृष्टः सूर्यः सन्तनूभिः॥ (२४)

अग्निनैकात्रपञ्चाशत्॥ [८]

प्रजापतिर्मनुसान्धोऽच्छेतो धाता दीक्षायां सविता भृत्यां
पूषा सोमक्रयण्यां वरुण उपनद्धोऽसुरः क्रीयमाणो मित्रः
क्रीतः शिपिविष्ट आसादितो नरन्धिषः प्रोह्यमाणोऽधिपतिरागतः

प्रजापतिः प्रणीयमानोऽग्निराग्नीध्रे बृहस्पतिराग्नीध्रात्प्रणीयमान्
 इन्द्रो हविर्धानेऽदितिरासादितो विष्णुरुपावह्रियमाणोऽथर्वोपोत्तो
 यमोऽभिषुतोऽपूतपा आधूयमानो वायुः पूयमानो मित्रः
 क्षीरश्रीर्मन्थी संक्तुश्रीर्वैश्वदेव उन्नीतो रुद्र आहुतो वायुरावृत्तो
 नृचक्षाः प्रतिख्यातो भक्ष आगतः पितॄणां नाराशंसोऽसुरात्तः
 सिन्धुरवभृथमवप्रयन्त्समुद्रोऽवगतः सलिलः प्रप्लुतः सुवरुद्वचं
 गतः॥ (२५)

रुद्र एकविंशतिश्च॥

[९]

कृत्तिका नक्षत्रमग्निर्देवताग्रे रुचः स्थ प्रजापतेर्धातुः सोमस्यर्चं
 त्वा रुचे त्वा द्युते त्वा भासे त्वा ज्योतिषे त्वा रोहिणी
 नक्षत्रं प्रजापतिर्देवता मृगशीर्षं नक्षत्रं सोमो देवताद्रा
 नक्षत्रं रुद्रो देवता पुनर्वसू नक्षत्रमदितिर्देवता तिष्यो नक्षत्रं
 बृहस्पतिर्देवताश्रेषा नक्षत्रं सर्पा देवता मघा नक्षत्रं पितरो देवता
 फल्गुनी नक्षत्रम् (२६)

अर्यमा देवता फल्गुनी नक्षत्रम्भगो देवता हस्तो नक्षत्रं
 सविता देवता चित्रा नक्षत्रमिन्द्रो देवता स्वाती नक्षत्रं वायुर्देवता
 विशाखे नक्षत्रमिन्द्राग्नी देवताऽनूराधा नक्षत्रमित्रो देवता रोहिणी
 नक्षत्रमिन्द्रो देवता विचृतौ नक्षत्रं पितरो देवताषाढा नक्षत्रमापो
 देवताषाढा नक्षत्रं विश्वे देवा देवता श्रोणा नक्षत्रं विष्णुर्देवता

श्रविष्ठा नक्षत्रं वसंवः (२७)

देवतां शतभिषङ्गक्षत्रमिन्द्रो देवतां प्रोष्ठपदा नक्षत्रमज
एकपादेवतां प्रोष्ठपदा नक्षत्रमहिर्बुध्नियो देवतां रेवती नक्षत्रं पूषा
देवतां श्वयुजौ नक्षत्रमश्विनौ देवतां पभरणीर्नक्षत्रं यमो देवतां पूर्णा
पश्चाद्यत्ते देवा अदधुः॥ (२८)

फल्युनी नक्षत्रं वसंवस्रयस्त्रिंशच्च॥ [१०]

मधुश्च माधवश्च वासन्तिकावृतू शुक्रश्च शुचिश्च ग्रेष्मावृतू नभश्च
नभस्यश्च वार्षिकावृतू इषश्चोर्जश्च शारदावृतू सहश्च सहस्यश्च
हैमन्तिकावृतू तपश्च तपस्यश्च शैशिरावृतू अग्रेरन्तःश्लेषोऽसि
कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधीः कल्पन्तामग्नयः
पृथङ्म ज्यैष्ठ्याय सव्रताः (२९)

येऽग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी शैशिरावृतू अभि
कल्पमाना इन्द्रमिव देवा अभि सं विंशन्तु संयच्च प्रचेताश्चाग्नेः
सोमस्य सूर्यस्योग्रा च भीमा च पितृणां यमस्येन्द्रस्य ध्रुवा
च पृथिवी च देवस्य सवितुर्मरुतां वरुणस्य धर्त्री च धरित्री
च मित्रावरुणयोर्मित्रस्य धातुः प्राची च प्रतीची च वसूनां
रुद्राणाम् (३०)

आदित्यानान्ते तेऽधिपतयस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं
द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि सहस्रस्य प्रमा असि

सहस्रस्य प्रतिमा असि सहस्रस्य विमा असि सहस्रस्योन्मा असि
साहस्रोऽसि सहस्राय त्वेमा मे अग्र इष्टका धेनवः सन्त्वेका च
शतं च सहस्रं चायुतं च (३१)

नियुतं च प्रयुतं चार्बुदं च न्यर्बुदं च समुद्रश्च मध्यं
चान्तश्च परार्धश्चेमा मे अग्र इष्टका धेनवः सन्तु षष्टिः
सहस्रमयुतमक्षीयमाणा ऋतस्थाः स्थर्तावृधो घृतश्रुतो मधुश्रुत
ऊर्जस्वतीः स्वधाविनीस्ता मे अग्र इष्टका धेनवः सन्तु विराजो
नाम कामदुघा अमुत्रामुष्मिल्लोके॥ (३२)

सब्रता रुद्राणामयुतं च पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [११]

समिद्दिशामाशया नः सुवर्विन्मधोरतो माधवः पात्वस्मान्।
अग्निर्देवो दुष्टरीतुरदाभ्य इदं क्षत्रं रक्षतु पात्वस्मान्।
रथंतरं सामभिः पात्वस्मान्गायत्री छन्दसां विश्वरूपा। त्रिवृन्नो
विष्टया स्तोमो अह्नां समुद्रो वात इदमोजः पिपर्तु। उग्रा
दिशामभिभूतिर्वयोधाः शुचिः शुक्रे अहन्योजसीना। इन्द्राधिपतिः
पिपृतादतो नो महि (३३)

क्षत्रं विश्वतो धारयेदम्। बृहत्सामं क्षत्रभृद्वृद्धवृष्णियं त्रिष्टुभौजः
शुभितमुग्रवीरम्। इन्द्र स्तोमेन पञ्चदशेन मध्यमिदं वातेन सगरेण
रक्षा प्राचीं दिशां सहयंशा यशस्वती विश्वे देवाः प्रावृषाह्ना
सुवर्वती। इदं क्षत्रं दुष्टरमस्त्वोजोऽनाधृष्टं सहस्रियं सहस्वत्।

वैरूपे सामन्निह तच्छकेम् जगत्त्यैनं विक्ष्वा वैशयामः। विश्वे देवाः
सप्तदशेन (३४)

वर्च इदं क्षत्रं सलिलवातमुग्रम्। धर्त्री दिशां क्षत्रमिदं
दाधारोपस्थाशानाम्मित्रवदस्त्वोजः। मित्रावरुणा शरदाह्ना चिकित्वा
अस्मै राष्ट्राय महि शर्म यच्छतम्। वैराजे सामन्त्रधि मे मनीषानुष्टुभा
सम्भृतं वीर्यं सहः। इदं क्षत्रम्मित्रवदार्रदानु मित्रावरुणा
रक्षन्तुमाधिपत्यैः। सम्राड्विशां सहसाम्नी सहस्वत्यृतुरहेमन्तो
विष्टया नः पिपर्तु। अवस्युवाताः (३५)

बृहतीर्नु शक्ररीरिमं यज्ञमवन्तु नो घृताचीः। सुवर्वती
सुदुर्घा नः पयस्वती दिशां देव्यवतु नो घृताचीः। त्वं
गोपाः पुरणुतोत पश्चाद्बृहस्पते याम्या युङ्क्ति वाचम्। ऊर्ध्वा
दिशां रन्तिराशौषधीनां संवत्सरेण सविता नो अहाम्।
रेवत्सामातिच्छन्दा उ छन्दोजातशत्रुः स्योना नो अस्तु।
स्तोमत्रयस्त्रिंशे भुवनस्य पत्नि विवस्वद्वाते अभि नः (३६)

गृणाहि। घृतवती सवितराधिपत्यैः पयस्वती रन्तिराशा नो
अस्तु। ध्रुवा दिशां विष्णुपत्न्यघोरास्येशाना सहसो या मनोता।
बृहस्पतिर्मातरिश्वोत वायुः संधुवाना वाता अभि नो गृणन्तु।
विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी।
विश्वव्यं चा इषयन्ती सुभूतिः शिवा नो अस्त्वदितिरुपस्थे। वैश्वानरो

नं ऊ॒त्या पृ॒ष्ठो दि॒व्यनु॑ नोऽद्यानु॑मतिरन्वि॑दनु॒मते॑ त्वङ्क॒या नश्चि॑त्र
आ भु॒व॒त्को अ॒द्य यु॒ङ्गे॥ (३७)

महिं सप्तदशेनावस्युवाता अभि नोऽनु नश्चतुर्दश च॥ [१२]

नमस्ते रुद्र नमो हिरण्यवाहवे नमः सहमानाय नमः आव्याधिनीभ्यो नमो भवाय नमो ज्येष्ठाय
नमो दुन्दुभ्याय नमः सोमाय नमः इरिण्याय द्रापे सहस्राण्येकादश॥ [१३] नमस्ते रुद्र नमो भवाय
द्रापे सप्तविंशतिः॥२७॥ नमस्ते रुद्र तं वो जम्भं दधामि॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

नमस्ते रुद्र मन्यव उतो त इषवे नमः। नमस्ते अस्तु धन्वने
बाहुभ्यामुत ते नमः। या त इषुः शिवतमा शिवम्बभूव ते धनुः।
शिवा शरव्या या तव तया नो रुद्र मृडया। या ते रुद्र शिवा
तनूरघोरापापकाशिनी। तया नस्तनुवा शन्तमया गिरिशन्ताभि
चाकशीहि। यामिषु गिरिशन्त हस्ते (१)

बिभर्ष्यस्तवे। शिवा गिरित्र तां कुरु मा हिंसीः पुरुषं
जगत्। शिवेन वचसा त्वा गिरिशाच्छा वदामसि। यथा नः
सर्वमिज्जगदयक्ष्म सुमना असत्। अध्यवोचदधिवक्ता प्रथमो दैव्यो
भिषक्। अहींश्च सर्वाञ्जम्भयन्त्सर्वाश्च यातुधान्यः। असौ यस्ताम्रो
अरुण उत बभ्रुः सुमङ्गलः। ये चेमा रुद्रा अभितो दिक्षु (२)

श्रिताः सहस्रशोऽवैषां हेडं ईमहे। असौ योऽवसर्पति
नीलग्रीवो विलोहितः। उत्तैनं गोपा अदृशन्नदृशन्नुदहार्यः। उत्तैनं
विश्वा भूतानि स दृष्टो मृडयाति नः। नमो अस्तु नीलग्रीवाय
सहस्राक्षाय मीढुषे। अथो ये अस्य सत्त्वानोऽहं तेभ्योऽकरं नमः।
प्र मुञ्च धन्वंनस्त्वमुभयोरात्रियोज्याम्। याश्च ते हस्त इषवः (३)

परा ता भगवो वप। अवतत्य धनुस्त्वं सहस्राक्ष शतेषुधे।
निशीर्य शल्यानाम्मुखां शिवो नः सुमनां भव। विज्यं धनुः कपर्दिनो
विशल्यो बाणवां उत। अनेशन्नस्येषव आभुरस्य निषङ्गथिः। या ते
हेतिर्मीढुष्टम् हस्ते बभूव ते धनुः। तयास्मान् विश्वतस्त्वमयक्षमया
परिं भुज। नमस्ते अस्त्वायुधायानां तताय धृष्णवे। उभाभ्यामुत
ते नमो बाहुभ्यां तव धन्वने। परिं ते धन्वनो हेतिरस्मान्वृणक्तु
विश्वतः। अथो य इषुधिस्तवारे अस्मन्नि धेहि तम्॥ (४)

हस्ते दिक्षिषव उभाभ्यां द्वाविंशतिश्च॥ [१]

नमो हिरण्यबाहवे सेनान्यै दिशां च पतये नमो नमो वृक्षेभ्यो
हरिकेशेभ्यः पशूनाम्पतये नमो नमः सस्मिञ्जराय त्विषीमते
पथीनाम्पतये नमो नमो बभ्रुशाय विव्याधिनेऽन्नानाम्पतये नमो
नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानाम्पतये नमो नमो भवस्य हेत्यै
जगताम्पतये नमो नमो रुद्रायां तताविने क्षेत्राणाम्पतये नमो नमः

सूतायाहन्त्याय वनानाम्पतये नमो नमः (५)

रोहिताय स्थपतये वृक्षाणाम्पतये नमो नमो मन्त्रिणे वाणिजाय
कक्षाणाम्पतये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनाम्पतये
नमो नमो उच्चैर्घोषायाक्रन्दयते पत्तीनाम्पतये नमो नमः कृत्स्नवीताय
धावते सत्त्वेनाम्पतये नमः॥ (६)

वनानाम्पतये नमो नम एकात्रिंशच्च॥ [२]

नमः सहमानाय निव्याधिन आव्याधिनीनाम्पतये नमो नमः
ककुभाय निषङ्गिणे स्तेनानाम्पतये नमो नमो निषङ्गिणे इषुधिमते
तस्कराणाम्पतये नमो नमो वञ्चते परिवञ्चते स्तायूनाम्पतये नमो
नमो निचेरवे परिचरायारण्यानाम्पतये नमो नमः सूकाविभ्यो
जिघांसद्भ्यो मुष्णताम्पतये नमो नमोऽसिमद्भ्यो नक्तं चरद्भ्यः
प्रकृन्तानाम्पतये नमो नमो उष्णीषिणे गिरिचराय कुलुश्चानाम्पतये
नमो नमः (७)

इषुमद्भ्यो धन्वाविभ्यश्च वो नमो नम आतन्वानेभ्यः
प्रतिधानेभ्यश्च वो नमो नम आयच्छद्भ्यो विसृजद्भ्यश्च वो नमो
नमोऽस्यद्भ्यो विध्यद्भ्यश्च वो नमो नम आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च
वो नमो नमः स्वपद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमो नमस्तिष्ठद्भ्यो
धावद्भ्यश्च वो नमो नमः सभाभ्यः सभापतिभ्यश्च वो नमो नमो
अश्वेभ्योऽश्वपतिभ्यश्च वो नमः॥ (८)

कुलुञ्जानाम्पतये नमो नमोऽश्वपतिभ्यस्त्रीणि च॥ [३]

नम आ॒व्या॒धिनी॑भ्यो वि॒विध्य॑न्तीभ्यश्च वो नमो नम
उ॒ग॒णा॒भ्यस्तृ॑हृतीभ्यश्च वो नमो नमो गृ॒थ्से॒भ्यो गृ॒थ्स॒प॒ति॒भ्यश्च
वो नमो नमो ब्रा॒ते॒भ्यो ब्रा॒त॒प॒ति॒भ्यश्च वो नमो नमो गु॒णे॒भ्यो
गु॒ण॒प॒ति॒भ्यश्च वो नमो नमो वि॒रू॒पे॒भ्यो वि॒श्वरू॒पे॒भ्यश्च वो नमो
नमो म॒हद्भ्यः॑ क्षु॒ल्लके॑भ्यश्च वो नमो नमो र॒थि॒भ्योऽर॒थे॒भ्यश्च वो
नमो नमो र॒थे॒भ्यः (९)

रथ॑पतिभ्यश्च वो नमो नमः सेना॑भ्यः सेना॒नि॒भ्यश्च वो नमो नमः
क्ष॒त्तृ॒भ्यः सङ्ग॑हीतृभ्यश्च वो नमो नमस्तक्ष॑भ्यो रथका॑रेभ्यश्च वो नमो
नमः कुला॑लेभ्यः क॒मरि॑भ्यश्च वो नमो नमः पु॒ञ्जिष्टे॑भ्यो निषा॑देभ्यश्च
वो नमो नम इषु॑कृद्भ्यो ध॒न्व॒कृद्भ्यश्च वो नमो नमो मृ॒ग॒यु॒भ्यः
श्व॒नि॒भ्यश्च वो नमो नमः श्व॒भ्यः श्व॒प॒ति॒भ्यश्च वो नमः॥ (१०)

रथे॑भ्यः श्वपतिभ्यश्च द्वे च॥ [४]

नमो भ॒वाय॑ च रु॒द्राय॑ च नमः श॒र्वाय॑ च पशु॑पतये च नमो
नील॑ग्रीवाय च शि॒ति॒क॒ण्ठाय॑ च नमः क॒पर्दि॑ने च व्यु॒त्त॒केशाय॑ च
नमः सह॑स्राक्षाय च श॒त॒ध॒न्व॒ने च नमो गि॒रि॒शाय॑ च शि॒पि॒वि॒ष्टाय॑
च नमो मी॒ढुष्ट॑माय चेषु॑मते च नमो ह॒स्वाय॑ च वा॒म॒नाय॑ च नमो
बृ॒ह॒ते च व॒र्षी॑यसे च नमो वृ॒द्धाय॑ च स॒ंवृ॒ध्व॒ने च (११)

नमो अ॒ग्रि॒याय॑ च प्रथ॑माय च नम आ॒शवे॑ चाजि॒राय॑ च

नमः शीघ्रि॑याय च॒ शी॒भ्या॑य च॒ नमः॑ ऊ॒र्म्या॑य चावस्व॒न्या॑य च॒ नमः॑
स्रोत॒स्या॑य च॒ द्वी॒प्या॑य च॥ (१२)

सं वृ॒ध्वने॑ च॒ पञ्च॑विंशतिश्च॥ [५]

नमो॑ ज्ये॒ष्ठाय॑ च॒ कनि॒ष्ठाय॑ च॒ नमः॑ पूर्॒वजा॑य चाप॒रजा॑य च॒
नमो॑ मध्य॒माय॑ चाप॒गल्भा॑य च॒ नमो॑ जघ॒न्या॑य च॒ बु॒ध्रि॑याय च॒
नमः॑ सो॒भ्या॑य च॒ प्रति॒सूर्या॑य च॒ नमो॑ या॒म्या॑य च॒ क्षे॒म्या॑य च॒
नमः॑ उर्व॒र्या॑य च॒ खल्पा॑य च॒ नमः॑ श्लो॒क्या॑य चावसा॒न्या॑य च॒ नमो॑
व॒न्या॑य च॒ कक्ष्या॑य च॒ नमः॑ श्र॒वाय॑ च॒ प्रति॒श्रवा॑य च॒ (१३)

नमः॑ आ॒शुषे॑णाय चाशु॒रथा॑य च॒ नमः॑ शू॒राय॑ चावभि॒न्दते॑ च॒
नमो॑ वर्मि॒णे च॒ वरू॒थिने॑ च॒ नमो॑ बि॒ल्मिने॑ च॒ कव॒चिने॑ च॒ नमः॑
श्रु॒ताय॑ च॒ श्रुत॑से॒नाय॑ च॥ (१४)

प्र॒ति॒श्रवा॑य च॒ पञ्च॑विंशतिश्च॥ [६]

नमो॑ दु॒न्दु॒भ्या॑य चाह॒न॒न्या॑य च॒ नमो॑ धृ॒ष्णवे॑ च॒ प्रमृ॑शाय च॒ नमो॑
दू॒ताय॑ च॒ प्रहि॑ताय च॒ नमो॑ निष॒ङ्गि॑णे॒ चेषु॑धि॒मते॑ च॒ नमः॑ स्ती॒क्ष्णेष॑वे
चायु॒धिने॑ च॒ नमः॑ स्वायु॒धाय॑ च॒ सु॒धन्व॑ने च॒ नमः॑ सु॒त्या॑य च॒
पथ्या॑य च॒ नमः॑ का॒ट्या॑य च॒ नी॒प्या॑य च॒ नमः॑ सू॒द्या॑य च॒ सर॒स्या॑य
च॒ नमो॑ ना॒द्याय॑ च॒ वैश॒न्ताय॑ च॒ (१५)

नमः॑ कू॒प्या॑य चाव॒ट्या॑य च॒ नमो॑ वर्ष्पा॑य चाव॒र्ष्पाय॑ च॒ नमो॑
मे॒घ्या॑य च॒ वि॒द्युत्या॑य च॒ नमः॑ ई॒ध्रिया॑य चात॒प्या॑य च॒ नमो॑ वा॒त्या॑य

च रेष्मि॑याय च नमो॑ वास्त॒व्याय च वास्तु॑पाय च॥ (१६)

वैश॒न्ताय च त्रि॒ंशच्च॥ [७]

नमः॑ सोमा॑य च रु॒द्राय च नम॑स्ता॒म्राय चारु॑णाय च नमः॑
श॒ङ्गाय च पशु॑पत॒ये च नम॑ उ॒ग्राय च भी॑माय च नमो॑ अ॒ग्रेव॑धाय
च दू॒रेव॑धाय च नमो॑ ह॒न्त्रे च ह॒नीय॑से च नमो॑ वृ॒क्षेभ्यो हरि॑केशेभ्यो
नम॑स्ता॒राय नमः॑ श॒म्भवे॑ च मयो॒भवे॑ च नमः॑ शङ्क॒राय च मय॑स्क॒राय
च नमः॑ शि॒वाय च शि॒वत॑राय च (१७)

नम॑स्ती॒र्थाय च कू॒ल्याय च नमः॑ पा॒र्याय चावा॑र्याय च नमः॑
प्र॒तर॑णाय चो॒त्तर॑णाय च नम॑ आता॒र्याय चाला॑द्याय च नमः॑ श॒ष्याय
च फे॒न्याय च नमः॑ सि॒क्त्याय च प्रवा॑ह्याय च॥ (१८)

शि॒वत॑राय च त्रि॒ंशच्च॥ [८]

नम॑ इरि॒ण्याय च प्रप॑थ्याय च नमः॑ कि॒शिला॑य च क्षय॑णाय
च नमः॑ कप॒र्दिने॑ च पुल॒स्तये॑ च नमो॑ गो॒ष्ठ्याय च गृ॑ह्याय च
नम॑स्तल्प्याय च गे॒ह्याय च नमः॑ का॒ट्याय च ग॒ह्वरे॑ष्ठाय च नमो॑
हृद॑य्याय च नि॒वे॒ष्याय च नमः॑ पा॒स॒व्याय च रज॑स्स्याय च नमः॑
शु॒ष्क्याय च हरि॑त्याय च नमो॑ लो॒प्याय चो॒ल्प्याय च (१९)

नम॑ ऊ॒र्व्याय च सू॒र्म्याय च नमः॑ पु॒ण्याय च पर्ण॑श॒द्याय च
नमो॑ऽपगु॒रमा॑णाय चाभिघ्न॑ते च नम॑ आ॒क्खि॑द॒ते च प्र॑क्खि॒द॒ते च
नमो॑ वः कि॒रि॒केभ्यो दे॒वाना॑ः हृद॑येभ्यो नमो॑ वि॒क्षी॒ण॒केभ्यो नमो॑

विचिन्वत्केभ्यो नमं आनिर्हृतेभ्यो नमं आमीवत्केभ्यः॥ (२०)

उलूपाय च त्रयस्त्रिंशच्च॥ [९]

द्रापे॒ अन्ध॑सस्पते॒ दरि॑द्र॒न्नील॑लोहित। ए॒षां पु॑रु॒षाणामे॒षाम्प॑शूनां
मा भे॑र्मारो॒ मो ए॑षां किं च॒नाम॑मत्। या ते॑ रु॒द्र शि॒वा त॒नूः शि॒वा
वि॒श्वाह॑भेषजी। शि॒वा रु॒द्रस्य॑ भेषजी तया॑ नो मृ॒ड जी॒वसे॑।
इ॒मा रु॒द्राय॑ त॒वसे॑ क॒पर्दि॑ने॒ क्षय॑द्वी॒राय॑ प्र भ॑रामहे म॒तिम्। यथा॑
नः श॑मस॒द्विप॑दे चतु॑ष्पदे॒ विश्वं॑ पु॒ष्टम्प्रा॑मे॒ अस्मि॑न् (२१)

अना॑तुरम्। मृ॒डा नो॑ रु॒द्रोत॑ नो॒ मय॑स्कृ॒धि क्षय॑द्वी॒राय॑ नम॑सा
वि॒धेम॑ ते। यच्छं॑ च॒ योश्च॒ मनु॑राय॒जे पि॒ता तद॑श्याम॒ तव॑ रु॒द्र
प्र॒णीतौ॑। मा नो॑ म॒हान्त॑मु॒त मा नो॑ अ॒र्भकं॑ मा न॒ उक्ष॑न्तमु॒त मा न॑
उ॒क्षित॑म्। मा नो॑ व॒धीः पि॒तर॑म्मो॒त मा॒तरं॑ प्रि॒या मा न॑स्त॒नुवंः (२२)

रु॒द्र री॑रिषः। मा न॑स्तो॒के तन॑ये॒ मा न॒ आयु॑षि॒ मा नो॒ गोषु॑
मा नो॒ अश्वे॑षु रीरिषः। वी॒रा॒न्मा नो॑ रु॒द्र भा॑मि॒तो व॑धी॒रुह॑विष्म॒न्तो
नम॑सा वि॒धेम॑ ते। आ॒रा॒त्ते गो॑घ्न उ॒त पू॑रुष॒घ्ने क्षय॑द्वी॒राय॑ सु॒म्रम॑स्मे
ते॑ अस्तु। र॒क्षा च॑ नो॒ अ॒धि च॑ दे॒व ब्रू॑ह॒धा च॑ नः श॑र्म॒ यच्छं॑
द्वि॒ब॒र्हाः। स्तु॒हि (२३)

श्रु॒तं ग॑र्त॒सदं॑ यु॒वान॑म्मृ॒गं न॒ भी॑ममु॒पह॑तुमु॒ग्रम्। मृ॒डा
ज॑रि॒त्रे रु॒द्र स्त॒वानो॑ अ॒न्यं ते॑ अ॒स्मन्नि॑ व॒पन्तु॑ सेनाः। परि॑ णो
रु॒द्रस्य॑ हे॒तिवृ॑णक्तु॒ परि॑ त्वे॒षस्य॑ दु॒र्मति॑र॒घा॒योः। अव॑ स्थि॒रा

म॒घव॑द्भ्यस्तनुष्व॒ मी॒ढ्व॑स्तो॒काय॒ तन॑याय मृडय। मी॒ढु॑ष्टम् शिव॑तम
शि॒वो नः॑ सु॒मना॑ भव। प॒र॒मे वृ॒क्ष आ॒युधं॑ नि॒धाय॒ कृत्तिं॑ वसा॒न
आ च॑र॒ पिना॑कम् (२४)

बिभ्र॑दा ग॒हि। वि॒कि॑रिद् विलो॑हित॒ नम॑स्ते अस्तु भगवः।
यास्ते॑ स॒हस्र॑ हे॒तयो॒ऽन्यम॑स्मन्नि व॑पन्तु ताः। स॒हस्रा॑णि स॒हस्र॑धा
बा॒हुवोस्तव॑ हे॒तयः॑। तासा॒मीशा॑नो भगवः प॒रा॒चीना॒ मुखा॑
कृधि॥ (२५)

अ॒स्मि॑ स्तनुवः॒ स्तुहि॑ पिना॑कमेका॒न्नत्रि॑शच्च॥ [१०]

स॒हस्रा॑णि स॒हस्र॑शो ये रु॒द्रा अधि॑ भू॒म्याम्। तेषा॑
स॒हस्र॑योज॒नेऽव॒ धन्वा॑नि तन्मसि। अ॒स्मिन्म॑ह॒त्यर्ण॑वे॒ऽन्तरि॑क्षे भ॒वा
अधि॑। नील॑ग्री॒वाः शि॒ति॒कण्ठाः॑ श॒र्वा अधः॑ क्षे॒माच॑राः। नील॑ग्री॒वाः
शि॒ति॒कण्ठा॒ दिव॑ रु॒द्रा उप॑श्रिताः। ये वृ॒क्षेषु॑ स॒स्पिञ्ज॑रा नील॑ग्री॒वा
वि॒लो॒हिताः॑। ये भू॒ताना॑मधि॑पतयो वि॒शि॒खासः॑ क॒पर्दिनः॑। ये अ॒न्त्रेषु॑
वि॒विध्य॑न्ति पात्र॑ेषु पिब॑न्तो ज॒नान्। ये प॒थाम्प॑थिरक्षय॑ ऐल॒वृदा
य॒व्युधः॑। ये ती॒र्थानि॑ (२६)

प्र॒चर॑न्ति सृ॒काव॑न्तो निष॒ङ्गिणः॑। य ए॒ताव॑न्तश्च भू॒यांसश्च॒
दिशो॑ रु॒द्रा वि॑तस्थिरे। तेषा॑ सह॒स्र॑योज॒नेऽव॒ धन्वा॑नि
तन्मसि। नमो॑ रु॒द्रेभ्यो॑ ये पृ॒थिव्यां॑ ये॒ऽन्तरि॑क्षे ये दि॒वि
येषा॑म॒न्नं वातो॑ व॒रु॒षमिष॑वस्तेभ्यो दश॒ प्राची॑र्दश॒ दक्षि॑णा दश॒
प्र॒तीची॑र्दशोदी॒चीर्दशो॑र्ध्वास्तेभ्यो नम॑स्ते नो मृडयन्तु ते यं द्वि॒ष्मो

यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि (२७)

तीर्थानि यश्च पद्व॥ [११]

[अश्मन् य इमोर्देनमाशुः प्राचीं जीमूतस्य यदक्रन्दो मा नो मित्रो ये वाजिनं नव (९)

अश्मन्मनोयुजं प्राचीमनु शर्म यच्छतु तेषामभिर्गूतिः पद्वत्वारिश्शत। अश्मन् हविष्मान्॥]

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

अश्मन्नूर्जं पर्वते शिश्रियाणां वाते पुर्जन्ये वरुणस्य शुष्मे। अद्ध्य
ओषधीभ्यो वनस्पतिभ्योऽधि सम्भृतां तां न इषमूर्जं धत्त मरुतः
सःरराणाः। अश्मंस्ते क्षुद्रमुं ते शुगृच्छतु यं द्विष्मः। समुद्रस्य
त्वाऽवाकयाग्रे परि व्ययामसि। पावको अस्मभ्यः शिवो भव।
हिमस्य त्वा जरायुणाग्रे परि व्ययामसि। पावको अस्मभ्यः शिवो
भव। उप (१)

ज्मन्नुप वेतसेऽवत्तरं नदीष्व। अग्रे पित्तमपामसि। मण्डूकि
ताभिरा गंहि सेमं नो यज्ञम्। पावकवर्णः शिवं कृधि। पावक आ
चितयन्त्या कृपा। क्षामन्नुरुच उषसो न भानुना। तूर्वन्न यामन्नेतशस्य
नू रण आ यो घृणे। न तत्तृषाणो अजरः। अग्रे पावक रोचिषा
मन्द्रया देव जिह्वया। आ देवान् (२)

वक्षि यक्षि च। स नः पावक दीदिवोऽग्रे देवाः इहा बंह।

उप॑ य॒ज्ञः ह॒विश्च॑ नः। अ॒पामि॑दं न्यय॑नः समु॒द्रस्य॑ नि॒वेश॑नम्।
अ॒न्यं ते॑ अ॒स्मत्त॑पन्तु हे॒तयः॑ पाव॒को अ॒स्मभ्यः॑ शि॒वो भ॑व। नम॑स्ते
हर॑से शोचिषे॒ नम॑स्ते अस्त्व॒र्चिषे॑। अ॒न्यं ते॑ अ॒स्मत्त॑पन्तु हे॒तयः॑
पाव॒को अ॒स्मभ्यः॑ शि॒वो भ॑व। नृष॑दे वट् (३)

अ॒प्सुष॑दे वड्ढ॑न॒सदे॑ वड्ढ॑र्हिष॑दे वट्थ्सु॑र्विदे॒ वट्। ये दे॒वा
दे॒वानां॑ य॒ज्ञियां॑ य॒ज्ञिया॑नाः संव॒त्सरी॑ण॒मुप॑ भा॒गमा॑सते। अ॒हुता॑दो
ह॒विषो॑ य॒ज्ञे अ॒स्मिन्त्स्व॑यं जु॒हुध्व॑म्मधु॒नो घृ॑तस्य। ये दे॒वा दे॒वेष्वधि॑
दे॒वत्व॑मायन् ये ब्रह्म॑णः पुर॒ए॒तारो॑ अ॒स्य। येभ्यो॑ नर्ते॒ पव॑ते॒ धाम्
किं च॒न न ते॑ दि॒वो न पृ॑थि॒व्या अधि॑ स्तुषु॑। प्रा॒णदाः॑ (४)

अ॒पा॒न॒दा व्या॑न॒दाश्च॑क्षु॒र्दा व॑र्चो॒दा व॑रि॒वो॒दाः। अ॒न्यं ते॑
अ॒स्मत्त॑पन्तु हे॒तयः॑ पाव॒को अ॒स्मभ्यः॑ शि॒वो भ॑व। अ॒ग्नि॒स्तिग्मे॑न
शोचि॑षा य॒सद्वि॑श्वं न्य॒त्रिण॑म्। अ॒ग्नि॒र्नो व॑सते र॒यिम्।
सैना॑नी॒केन॑ सुवि॒दत्रो॑ अ॒स्मे यष्टा॑ दे॒वाः आ॑य॒जिष्ठः॑ स्व॒स्ति।
अद॑ब्धो गो॒पा उ॒त नः॑ पर॒स्या अ॒ग्रे द्यु॑मदुत रे॒वदि॑दीहि॥ (५)

उप॑ दे॒वान् व॒द्वा॒णदा॑श्चतु॑श्चत्वारि॑श॒च॥ [१]

य इ॒मा वि॒श्वा भु॑व॒नानि॑ जु॒ह्वद्वि॑र्हो॒ता नि॑ष॒सादा॑ पि॒ता नः॑। स
आ॒शिषा॑ द्रवि॑णमिच्छ॒मानः॑ पर॒मच्छ॑दो वर॒ आ वि॑वेश। वि॒श्वक॑र्मा
मन॑सा यद्विहा॒या धा॒ता वि॑धा॒ता पर॑मो॒त स॒न्दक्। तेषा॑मिष्टानि
समि॑षा म॑दन्ति॒ यत्र॑ सप्त॒र्षीन्प॑र ए॒कमा॑हुः। यो नः॑ पि॒ता ज॑नि॒ता

यो विधाता यो नः सतो अभ्या सञ्जाना। (६)

यो देवानां नामधा एक एव तं सम्प्रश्नम्भुवना यन्त्यन्या।
त आयजन्त द्रविणं समस्मा ऋषयः पूर्वं जरितारो न भूना।
असूर्ता सूर्ता रजसो विमाने ये भूतानि समकृण्वन्निमानि। न तं
विदाथ य इदं जजानान्यद्युष्माकमन्तरं भवाति। नीहारेण प्रावृता
जल्प्या चासुतृप उक्थशासश्चरन्ति। परो दिवा पर एना (७)

पृथिव्या परो देवेभिरसुरैर्गुहा यत्। कश्चिद्विद्मं प्रथमं दध्रु
आपो यत्र देवाः समगच्छन्त विश्वे। तमिद्विद्मं प्रथमं दध्रु आपो यत्र
देवाः समगच्छन्त विश्वे। अजस्य नाभावध्येकमर्पितं यस्मिन्निदं
विश्वम्भुवनमधि श्रितम्। विश्वकर्मा ह्यजनिष्ट देव आदिद्वन्द्वो
अभवद्वितीयः। तृतीयः पिता जनितापधीनाम् (८)

अपां गर्भं व्यदधात्पुरुत्रा। चक्षुषः पिता मनसा हि धीरो घृतमेने
अजनन्नन्माने। यदेदन्ता अददहन्त पूर्व आदिद्यावापृथिवी
अप्रथेताम्। विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत
विश्वतस्पात्। सं बाहुभ्यां नमति सम्पतत्रैर्द्यावापृथिवी जनय देव
एकः। किंस्विदासीदधिष्ठानमारम्भणं कतमथिस्वत्किमासीत्।
यदी भूमिं जनयन् (९)

विश्वकर्मा वि द्यामौर्णोन्महिना विश्वचक्षाः। किंस्विद्वनं
क उ स वृक्ष आसीद्यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः। मनीषिणो

मनसा पृच्छतेदु तद्यदध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन्। या ते धामानि
परमाणि यावमा या मध्यमा विश्वकर्मन्नुतेमा। शिक्षा सखिभ्यो
हविषि स्वधावः स्वयं यजस्व तनुव जुषाणः। वाचस्पतिं
विश्वकर्माणमृतये (१०)

मनोयुजं वाजे अद्या हुवेम। स नो नेदिष्ठा हवनानि
जोषते विश्वशम्भूरवसे साधुकर्मा। विश्वकर्मन् हविषा वावृधानः
स्वयं यजस्व तनुव जुषाणः। मुह्यन्त्वन्ये अभितः सपत्ना
इहास्माकम्मघवा सूरिरस्तु। विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन
त्रातारमिन्द्रमकृणोरवध्यम्। तस्मै विश्वः समनमन्त पूर्वीर्यमुग्रो
विहव्यो यथासत्। समुद्राय वयुनाय सिन्धूनाम्पतये नमः।
नदीनां सर्वासां पित्रे जुहुता विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यं
हविः॥ (११)

ज्जानेनोषधीनां भूमिं जनयन्नुतये नमो नव च॥ [२]

उदेनमुत्तरां नयाग्रे घृतेनाहुता। रायस्पोषेण सः सृज प्रजयां
च धनेन च। इन्द्रेमम्रतरां कृधि सजातानामसद्वशी। समेनं वर्चसा
सृज देवेभ्यो भागधा असत्। यस्य कुर्मो हविर्गृहे तमग्रे वर्धया
त्वम्। तस्मै देवा अधि ब्रवन्नयं च ब्रह्मणस्पतिः। उदु त्वा विश्वे
देवाः (१२)

अग्रे भरन्तु चित्तिभिः। स नो भव शिवतमः सुप्रतीको

विभावंसुः। पञ्च दिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु देवीरपामंतिं दुर्मतिम्बाधमानाः।
 रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीः। रायस्पोषे अधि यज्ञो अस्थात्समिद्धे
 अग्नावधिं मामहानः। उक्थपत्र ईड्यो गृभीतस्तप्तं घर्मं
 परिगृह्यायजन्त। ऊर्जा यद्यज्ञमशमन्त देवा दैव्याय धर्त्रे जोष्टे।
 देवश्रीः श्रीमणाः शतपयाः (१३)

परिगृह्य देवा यज्ञमायन्त। सूर्यरश्मिरुहरिकेशः पुरस्तात्सविता
 ज्योतिरुदया५ अजस्रम्। तस्य पूषा प्रसवं याति देवः
 सम्पश्यन्विश्वा भुवनानि गोपाः। देवा देवेभ्यो अध्वर्यन्तो
 अस्थुर्वीत५ शमित्रे शमिता यजध्वै। तुरीयो यज्ञो यत्र हव्यमेति
 ततः पावका आशिषो नो जुषन्ताम्। विमानं एष दिवो मध्यं
 आस्त आपप्रिवात्रोदसी अन्तरिक्षम्। स विश्वाचीरभि (१४)

चष्टे घृताचीरन्तरा पूर्वमपरं च केतुम्। उक्षा समुद्रो
 अरुणः सुपर्णः पूर्वस्य योनिं पितुरा विवेश। मध्ये दिवो
 निहितः पृश्निरश्मा वि चक्रमे रजसः पात्यन्तौ। इन्द्रं विश्वा
 अवीवृधन्समुद्रव्यचसं गिरः। रथीतम५ रथीनां वाजाना५
 सत्पतिम्पतिम्। सुम्रहूर्यज्ञो देवा५ आ च वक्षद्यक्षदग्निर्देवो देवा५
 आ च वक्षत्। वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत्। अथा सपत्ना५
 इन्द्रो मे निग्राभेणाधरा५ अकः। उद्ग्राभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा
 अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विषूचीनान्व्यस्यताम्॥ (१५)

आशुः शिशानो वृषभो न युध्मो घनाघनः क्षोभणश्चर्षणीनाम्।
 सङ्क्रन्दनोऽनिमिष एकवीरः शत९ सेना अजयत्साकमिन्द्रः।
 संक्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्श्ववनेन धृष्णुना।
 तदिन्द्रेण जयत तत्सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन वृष्णा। स
 इषुहस्तैः स निषङ्गिभिर्वशी स९स्रष्टा स युध इन्द्रो गणेन।
 स९सृष्टजिह्वसोमपा बाहुशर्ध्यूर्ध्वधन्वा प्रतिहिताभिरस्ता। बृहस्पते
 परि दीय (१६)

रथेन रक्षोहामित्रा९ अपबाधमानः। प्रभञ्जन्त्सेनाः प्रमृणो
 युधा जयन्तस्माकमेध्यविता रथानाम्। गोत्रभिदं गोविदं वज्रबाहुं
 जयन्तमज्मं प्रमृणन्तमोजसा। इम९ संजाता अनु वीरयध्वमिन्द्र९
 सखायोऽनु स९ रभध्वम्। बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहस्वान्
 वाजी सहमान उग्रः। अभिवीरो अभिसत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र
 रथमा तिष्ठ गोवित्। अभि गोत्राणि सहसा गाहमानोऽदायः (१७)

वीरः शतमन्युरिन्द्रः। दुश्श्ववनः पृतनाषाडयुध्योऽस्माक९
 सेना अवतु प्र युध्सु। इन्द्र आसां नेता बृहस्पतिर्दक्षिणा
 यज्ञः पुर एतु सोमः। देवसेनानामभिभञ्जतीनां जयन्तीनाम्मरुतो
 यन्त्वग्रै। इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञ आदित्यानाम्मरुता९ शर्ध
 उग्रम्। महामनसाम्भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयतामुदस्थात्।
 अस्माकमिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जयन्तु। (१८)

अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानु देवा अवता हवेषु।
 उद्धर्षय मघवन्नायुधान्युत्सत्वंनाम्माम्कानाम्महासि।
 उद्धृत्रहन्वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयतामेतु घोषः। उप-
 प्रेत जयता नरः स्थिरा वः सन्तु बाहवः। इन्द्रो वः
 शर्म यच्छत्वनाधृष्या यथासंथ। अवसृष्टा परा पत शरव्ये
 ब्रह्मसंशिता। गच्छामित्रान्त्र (१९)

विश मेषां कं चनोच्छिषः। मर्माणि ते वर्मभिश्छादयामि
 सोमस्त्वा राजामृतेनाभि वस्ताम्। उरोर्वरीयो वरिवस्ते अस्तु
 जयन्तं त्वामनु मदन्तु देवाः। यत्र बाणाः सम्पतन्ति कुमारा
 विशिखा इव। इन्द्रो नस्तत्र वृत्रहा विश्वाहा शर्म यच्छतु॥ (२०)

दीया दायो जयन्त्वमित्रान्त्र चत्वारिंशच्च॥ [४]

प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि विद्वानग्नेरग्ने पुरो अग्निर्भवेह। विश्वा-
 आशा दीद्यानो वि भाह्यूजं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। क्रमध्वमग्निना
 नाकमुख्यं हस्तेषु बिभ्रतः। दिवः पृष्ठं सुवर्गत्वा मिश्रा
 देवेभिराद्धम्। पृथिव्या अहमुदन्तरिक्षमारुहमन्तरिक्षादिवमारुहम्।
 दिवो नाकस्य पृष्ठात्सुवर्ज्योतिरगाम् (२१)

अहम्। सुवर्यन्तो नापेक्षन्त आ द्यां रोहन्ति रोदसी।
 यज्ञं ये विश्वतोधारं सुविद्वांसो वितेनिरे। अग्ने प्रेहि प्रथमो
 देवयतां चक्षुर्देवानामुत मर्त्यानाम्। इयक्षमाणा भृगुभिः सजोषाः

सुव॑र्यन्तु यज॑मानाः स्व॒स्ति। नक्तो॑षासा॒ सम॑नसा॒ विरू॑पे धा॒पये॑ते
 शिशु॑मेक॑ समी॒ची। द्यावा॑ क्षामा॑ रु॒क्मो अ॒न्तर्विभा॑ति दे॒वा अ॒ग्निं
 धार॑यन्द्रविणो॒दाः। अ॒ग्ने सह॑स्राक्ष (२२)

श॒तमूर्ध॑ञ्छु॒तं ते॑ प्रा॒णाः स॒हस्र॑मपा॒नाः। त्व॑ सा॒हस्र॑स्य
 रा॒य ई॑शिषे॒ तस्मै॑ ते वि॒धेम॒ वाजा॑य॒ स्वाहा॑। सु॒पर्णो॑ऽसि
 ग॒रुत्मा॑न्यृथि॒व्या॑ सी॒द पृ॑ष्ठे पृथि॒व्याः सी॑द भा॒सान्तरि॑क्षमा
 पृ॒ण ज्योति॑षा दिवमुत्त॑भान् तेज॑सा॒ दिश॒ उद्दृ॑ह। आ॒जुह्वा॑नः
 सु॒प्रती॑कः पु॒रस्ता॑द॒ग्ने स्वां॑ योनि॒मा सी॑द सा॒ध्या। अ॒स्मिन्स॒धस्थे॑
 अध्यु॑त्तरस्मि॒न्विश्वे॑ दे॒वाः (२३)

यज॑मानश्च सीदत। प्रेद्धो॑ अ॒ग्ने दी॑दिहि पु॒रो नो॑ऽज॑स्रया
 सूर्म्या॑ यविष्ठ। त्वा॑ श॒श्वन्तु॒ उप॑ यन्ति॒ वाजाः॑। वि॒धेम॑ ते पर॒मे
 जन्म॑न्न॒ग्ने वि॒धेम॒ स्तोमै॑रव॒रे स॒धस्थे॑। यस्मा॒द्योने॑रु॒दारि॑था॒ यजे॑
 तम्प्र त्वे ह॒वी॑षि॒ जुहुरे॑ समिद्धे। ता॑ संवि॒तुर्वरे॑ण्यस्य चि॒त्रामा॑हं
 वृ॒णे सु॒मतिं॑ वि॒श्वज॑न्याम्। या॒मस्य॑ क॒ण्वो अ॒दुह॑त्प्रपी॒ना॑
 स॒हस्र॑धाराम् (२४)

पय॑सा म॒हीं गा॒म्। स॒प्त ते॑ अ॒ग्ने स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वाः स॒प्तर॑षयः
 स॒प्त धाम॑ प्रि॒याणि॑। स॒प्त हो॒त्राः स॒प्तधा॑ त्वां यजन्ति स॒प्त योनी॑रा
 पृ॒णस्वा॑ घृ॒तेन॑। ई॒दृङ्वा॑न्या॒दृङ्वा॑ता॒दृङ्वा॑ प्रति॒दृङ्वा॑ मि॒तश्च॒ सम्मि॑तश्च
 स॒भराः॑। शु॒क्रज्यो॑तिश्च चि॒त्रज्यो॑तिश्च स॒त्यज्यो॑तिश्च ज्योति॑ष्मा॑श्च
 स॒त्यश्च॑र्त॒पाश्चा॑त्य॑हाः। (२५)

ऋत॒जिच्च॑ सत्य॒जिच्च॑ सेन॒जिच्च॑ सु॒षेण॑श्चान्त्यमित्रश्च
 दूरे॑अ॒मित्रश्च॑ गुणः। ऋतश्च॑ स॒त्यश्च॑ ध्रुवश्च॑ ध॒रुण॑श्च ध॒र्ता च॑
 वि॒धर्ता च॑ वि॒धारयः॑। ई॒दृक्षा॑स ए॒तादृक्षा॑स ऊ॒ षु णः॑ स॒दृक्षा॑सः
 प्र॒तिस॒दृक्षा॑स ए॒तन। मि॒तास॑श्च स॒म्मिता॑सश्च न ऊ॒तये॑ स॒भर॑सो
 मरु॒तो य॒ज्ञे अ॒स्मिन्नि॒न्द्रं दै॒वीर्वि॒शो मरु॒तोऽनु॑व॒र्त्मानो॑ यथेन्द्रं
 दै॒वीर्वि॒शो मरु॒तोऽनु॑व॒र्त्मान ए॒वमि॒मं यज॑मानं दै॒वीश्च॑ वि॒शो
 मा॒नु॒षी॒श्चानु॑व॒र्त्मानो॑ भवन्तु॥ (२६)

अ॒गा॒९ स॒हस्रा॑क्ष दे॒वाः स॒हस्र॑धारा॒मत्य॑हा अनु॒वर्त्मानः॑ षोड॑श च॥ [५]

जी॒मूत॑स्येव भवति॒ प्रती॑कं यद्व॒र्मी याति॑ स॒मदा॑मुपस्थे॑।
 अना॑वि॒द्धया॒ तनु॑वां जय॒ त्व९ स॒ त्वा॒ वर्म॑णो महि॒मा पि॑प॒र्तु।
 धन्व॑ना॒ गा धन्व॑ना॒जिं ज॑येम॒ धन्व॑ना ती॒व्राः स॒मदो॑ जयेम। धनुः
 शत्रो॑रपका॒मं कृ॑णोति॒ धन्व॑ना॒ सर्वाः॑ प्र॒दिशो॑ जयेम। व॒क्ष्यन्ती॒वेदा
 ग॑नीगन्ति॒ कर्णं॑ प्रि॒य९ स॒खायं॑ परिष॒स्वजा॑ना। योषे॑व शि॒ङ्गे
 वि॒त॒ताधि॑ धन्व॒न् (२७)

ज्या इ॒य९ स॒मने॑ पा॒रय॑न्ती। ते आ॒चर॑न्ती॒ सम॑ने॒व योषा॑
 मा॒तेव॑ पु॒त्रम्बि॑भृतामुपस्थे॑। अप॒ शत्र॑ न॒विध्य॑ता९ संवि॒दाने॑ आर्त्ता
 इ॒मे वि॑ष्फुरन्ती॒ अ॒मित्रान्॑। ब॒ह्वीनां॑ पि॒ता ब॒हुर॑स्य पु॒त्रश्चि॒श्चा कृ॑णोति॒
 स॒मना॑व॒गत्य॑। इ॒षुधिः॑ स॒ङ्गाः पृ॑त॒नाश्च॑ सर्वाः॑ पृ॒ष्ठे नि॒न॒द्धो ज॑यति॒
 प्र॒सूतः॑। रथे॒ तिष्ठ॑न्नयति वा॒जिनः॑ पु॒रो यत्र॑यत्र का॒मय॑ते सुषा॒रथिः॑।

अभीशूनाम्महिमानम् (२८)

प॒नाय॑त॒ मनः॑ प॒श्चादनु॑ यच्छ॒न्ति र॒श्मयः॑। ती॒ब्रान्घोषा॑न्कृ॒ण्वते॒
वृष॑पाणयोऽश्वा॒ रथे॑भिः स॒ह वा॒जय॑न्तः। अ॒वक्राम॑न्तः
प्रप॑दैर॒मित्रा॑न्क्षि॒णन्ति॒ शत्रू॑रन॒पव्य॑यन्तः। र॒थवा॑हनं ह॒विर॑स्य
नाम॒ यत्रायु॑धं नि॒हित॑मस्य॒ वर्म॑। तत्रा॒ रथ॑मुप॒ शग्म॑ संदेम
वि॒श्वाहा॑ व॒यं सु॑मन॒स्यमा॑नाः। स्वा॒दुष॑सदः पि॒तरो॑ वयो॒धाः
कृ॒च्छ्रेऽश्रि॑तः शक्ती॑वन्तो ग॒भीराः॑। चि॒त्रसे॑ना इषु॑बला॒ अमृ॑धाः
स॒तोवी॑रा उ॒रवो॑ ब्रातसा॒हाः। ब्राह्म॑णासः (२९)

पि॒तरः॑ सोम्या॑सः शि॒वे नो॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॒नेह॑सा। पू॒षा नः॑
पातु॑ दुरि॒तादृ॑तावृ॒धो रक्षा॑ माकि॒र्नो अ॒घश॑स ई॒शत॑। सु॒पर्णं व॑स्ते
मृ॒गो अ॑स्या॒ दन्तो॒ गोभिः॑ सन्न॑द्धा पतति॒ प्रसू॑ता। यत्रा॒ नरः॑ सं च
वि च॒ द्रव॑न्ति॒ तत्रा॒स्मभ्य॑मिष॑वः शर्म॑ य॒सन्न॑। ऋ॒जीते॑ परि॒ वृद्धि॑
नोऽश्मा॑ भवतु नस्त॒नूः। सोमो॑ अधि॒ ब्रवी॑तु नोऽदि॑तिः (३०)

शर्म॑ यच्छतु। आ ज॑ङ्घन्ति॒ सान्वे॑षां ज॒घना॑ उप॒ जिघ्र॑ते।
अश्वा॑जनि॒ प्रचे॑त॒सोऽश्वा॑न्त्सम॒त्सु चोद॑य। अहि॑रिव भो॒गैः पर्ये॑ति
बा॒हुं ज्या॑या॒ हेति॑ परि॒बाध॑मानः। ह॒स्तघ्नो॑ वि॒श्वा व॑यु॒नानि॑
वि॒द्वान्पुमा॑न्पुमा॑सं परि॒ पातु॑ वि॒श्वतः॑। वन॑स्पते वी॒ड्वङ्गो॑ हि
भू॒या अ॒स्मत्सं॑खा प्र॒तर॑णः सु॒वीरः॑। गोभिः॑ सन्न॑द्धो अ॒सि
वी॒डय॑स्वास्था॒ता ते ज॑यतु जेत्वा॒नि। दि॒वः पृथि॒व्याः परि॑ (३१)

ओज उद्धृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृतं सहः। अपामोज्मानं
परि गोभिरावृतमिन्द्रस्य वज्रं हविषा रथं यज। इन्द्रस्य वज्रो
मरुतामनीकमित्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः। सेमां नो हव्यदातिं
जुषाणो देवं रथं प्रति हव्या गृभाय। उप श्वासय पृथिवीमुत
द्यां पुरुत्रा ते मनुतां विष्टितं जगत्। स दुन्दुभे सजूरिन्द्रेण
देवैर्दूरात् (३२)

दवीयो अपं सेधु शत्रून्। आ क्रन्दय बलमोजो न आ
धा नि ष्टनिहि दुरिता बाधमानः। अपं प्रोथ दुन्दुभे दुच्छुनां
इत इन्द्रस्य मुष्टिरसि वीडयस्व। आमूरज प्रत्यावर्तयेमाः
कैतुमहुन्दुभिर्वावदीति। समश्वपर्णाश्चरन्ति नो नरोऽस्माकमिन्द्र
रथिनो जयन्तु॥ (३३)

धन्वन्महिमानं ब्राह्मणासोऽदितिः पृथिव्याः परि दूरादेकचत्वारिंशच्च॥ [६]

यदक्रन्दः प्रथमं जायमान उद्यन्त्समुद्रादुत वा पुरीषात्।
श्येनस्य पक्षा हरिणस्य बाहू उपस्तुत्यम्महि जातं ते अर्वन्न। यमेनं
दत्तं त्रित एनमायुनगिन्द्र एणम्प्रथमो अध्यतिष्ठत्। गन्धर्वो अस्य
रशनामगृभ्णात्सूरादश्वं वसवो निरतष्ट। असि यमो अस्यादित्यो
अर्वन्नसि त्रितो गुह्येन व्रतेन। असि सोमेन समया विपृक्तः (३४)

आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धनानि। त्रीणि त आहुर्दिवि बन्धनानि
त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः समुद्रे। उतेवं मे वरुणश्छन्त्स्यर्वन् यत्रा त

आहुः परं जनित्रम्। इमा ते वाजिन्नवमार्जनानीमा शफानां
सन्तितुर्निधाना। अत्रा ते भद्रा रशना अपश्यमृतस्य या अभिरक्षन्ति
गोपाः। आत्मानं ते मनसारादजानामवो दिवा (३५)

पुतयन्तम्पतंगम्। शिरो अपश्यम्पथिभिः सुगेभिररेणुभिर्जेहमानम्
अत्रा ते रूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाणमिष आ पदे गोः। यदा
ते मर्तो अनु भोगमानडादिद्विसिष्ठ ओषधीरजीगः। अनु त्वा रथो
अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कनीनाम्। अनु व्रातासस्तव
सख्यमीयुरनु देवा ममिरे वीर्यम् (३६)

ते। हिरण्यशृङ्गोऽयो अस्य पादा मनोजवा अवर् इन्द्र
आसीत्। देवा इदस्य हविरद्यमायन् यो अर्वन्तम्प्रथमो अध्यतिष्ठत्।
ईर्मान्तासः सिलिकमध्यमासः सः शूरणासो दिव्यासो अत्याः।
हसा इव श्रेणिशो यतन्ते यदाक्षिषुर्दिव्यमज्ममश्वः। तव
शरीरम्पतयिष्णवर्वन्तव चित्तं वातं इव ध्रजमान्। तव शृङ्गाणि
विष्टिता पुरुत्रारण्येषु जर्भुराणा चरन्ति। उप (३७)

प्रागाच्छसनं वाज्यर्वा देवद्रीचा मनसा दीध्यानः। अजः पुरो
नीयते नाभिरस्यानु पश्चात्कवयो यन्ति रेभाः। उप प्रागात्परमं
यत्सधस्थमर्वा अच्छा पितरम्मातरं च। अद्या देवां जुष्टतमो हि
गम्या अथा शास्ते दाशुषे वार्याणि॥ (३८)

मा नो मित्रो वरुणो अर्यमायुरिन्द्रं ऋभुक्षा मरुतः परि
 ख्यन्। यद्वाजिनो देवजातस्य सप्तैः प्रवक्ष्यामो विदथे वीर्याणि।
 यन्निर्णिजा रेक्णासा प्रावृतस्य रातिं गृभीताम्मुखतो नयन्ति।
 सुप्राङ्जो मेम्यद्विश्वरूप इन्द्रापूष्णोः प्रियमर्प्येति पाथः। एष
 च्छागः पुरो अश्वेन वाजिनां पूष्णो भागो नीयते विश्वदैव्यः।
 अभिप्रियं यत्पुरोडाशमर्वता त्वष्टेत् (३९)

एन९ सौश्रवसाय जिन्वति। यद्धविष्यमृतुशो देवयानं
 त्रिर्मानुषाः पर्यश्वं नयन्ति। अत्रा पूष्णः प्रथमो भाग एति यज्ञं
 देवेभ्यः प्रतिवेदयन्नजः। होताध्वर्युरावया अग्निमिन्धो ग्रावग्राभ
 उत शङ्स्ता सुविप्रः। तेन यज्ञेन स्वरं कृतेन स्विष्टेन वक्षणा
 आ पृणध्वम्। यूपव्रस्का उत ये यूपवाहाश्चषालं ये अश्वयूपाय
 तक्षति। ये चार्वते पचन९ सम्भरन्त्युतो (४०)

तेषामभिगूर्तिर्न इन्वतु। उप प्रागाँत्सुमन्मेऽधायि मन्मं
 देवानामाशा उप वीतपृष्ठः। अन्वेनं विप्रा ऋषयो मदन्ति देवानां
 पुष्टे चकृमा सुबन्धुम्। यद्वाजिनो दामं सदानमर्वतो या शीर्षण्या
 रशना रञ्जुरस्या। यद्वा घास्य प्रभृतमास्ये तृण९ सर्वा ता ते अपि
 देवेष्वस्तु। यदश्वस्य ऋविषः (४१)

मक्षिकाश यद्वा स्वरो स्वर्धितौ रिप्तमस्ति। यद्धस्तयोः
 शमितुर्यन्नखेषु सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु। यद्वृद्ध्यमुदरस्यापवाति

य आ॒मस्य॑ क॒विषो॑ ग॒न्धो अस्ति॑। सु॒कृता॑ तच्छ॑मि॒तारः॑ कृ॒ण्वन्तु॑
मेधः॑ श्रु॒तपा॑कं पचन्तु। यत्ते॑ गात्रा॑द॒ग्निना॑ प॒च्यमा॑नाद॒भि शूलं॑
निह॑तस्याव॒धाव॑ति। मा तद्भू॒म्यामा॑ श्रि॒षन्मा॑ तृ॒णेषु॑ दे॒वेभ्य॑स्तदु॒शब्धो॑
रा॒तम॑स्तु॥ (४२)

इदुतो क॒विषः॑ श्रिष॒थ्स च॑॥ [८]

ये वा॒जिनं॑ परि॒पश्य॑न्ति प॒क्कं य ई॒माहुः॑ सु॒रभि॑र्नि॒रह॑रेति।
ये चा॒र्वतो॑ मा॒सभि॑क्षामुपा॒सत॑ उ॒तो तेषा॑म॒भिगू॑र्तिर्न इ॒न्वतु॑।
यन्नी॑क्ष॒णम्मा॒स्पच॑न्या उ॒खाया॑ या पात्रा॑णि यू॒ष्ण आ॒सेच॑नानि।
ऊ॒ष्म॒ण्यापि॑धाना॑ च॒रूणाम॑ङ्काः सू॒नाः परि॑ भूष॒न्त्यश्व॑म्। नि॒क्रम॑णं
नि॒षद॑नं वि॒वर्त॑नं यच्च॑ प॒ङ्कीश॑म॒र्वतः॑। यच्च॑ प॒पौ यच्च॑ घा॒सिम् (४३)

ज॒घास॑ सर्वा॒ ता ते॒ अपि॑ दे॒वेष्व॑स्तु। मा त्वा॒ग्निर्ध्व॑नयि॒द्धम॑ग॒न्धिर्मो॑
भ्राज॑न्त्य॒भि वि॑क्त॒ जघ्निः॑। इ॒ष्टं वी॒तम॑भि॒गूर्तं॑ वष॑ट्कृतं तं दे॒वासः॑
प्रति॑ गृ॒भ्णन्त्य॑श्व॒म्। यद॑श्वा॒य वा॒स उप॑स्तृणन्त्य॒धीवा॒सं या॑
हि॒र॒ण्यान्य॑स्मै। सं॒दान॑म॒र्वन्त॑म्प॒ङ्कीश॑मि॒या दे॒वेष्व॑ या॒मय॑न्ति। यत्ते॑
सा॒दे मह॑सा॒ शूक॑तस्य॒ पा॒र्णि॒या वा॒ कश॑या (४४)

वा॒ तुतो॑द। सु॒चेव॑ ता ह॒विषो॑ अध्व॒रेषु॑ सर्वा॒ ता ते॒ ब्रह्म॑णा
सू॒दया॑मि। चतु॑स्त्रि॒ंशद्वा॑जिनो॑ दे॒वब॑न्धो॒र्वङ्की॑रश्व॒स्य स्व॑धि॒तिः
समे॑ति। अ॒च्छि॑द्रा॒ गात्रा॑ व॒युना॑ कृ॒णोत॑ परु॒ष्परु॑रनु॒घुष्या॑ वि

शस्त। एकस्त्वष्टुरश्वस्या विशस्ता द्वा यन्तारा भवतस्तथर्तुः। या ते गात्राणामृतुथा कृणोमि ताता पिण्डानां प्र जुहोम्यग्नौ। मा त्वा तपत् (४५)

प्रिय आत्मापियन्तं मा स्वधितिस्तनुव आ तिष्ठिपत्ते। मा ते गृधुरविशस्तातिहाय छिद्रा गात्राण्यसिना मिथू कः। न वा उ वेतन्म्रियसे न रिष्यसि देवाः इदैषि पृथिभिः सुगेभिः। हरीं ते युञ्जा पृषती अभूतामुपास्थाद्वाजी धुरि रासभस्य। सुगव्यं नो वाजी स्वश्वियं पुंसः पुत्राः उत विश्वापुषः रयिम्। अनागास्त्वं नो अदितिः कृणोतु क्षत्रं नो अश्वो वनताः हविष्मान् (४६)

घासि कशया तपद्रयि नवं च॥ [९]

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे सप्तमः प्रश्नः ॥

अग्नाविष्णू सजोषसेमा वर्धन्तु वां गिरः। द्युमैर्वाजेभिरागतम्। वाजंश्च मे प्रसवश्च मे प्रयतिश्च मे प्रसितिश्च मे धीतिश्च मे क्रतुश्च मे स्वरश्च मे श्लोकश्च मे श्रावश्च मे श्रुतिश्च मे ज्योतिश्च मे सुवश्च मे प्राणश्च मेऽपानः (१)

च मे व्यानश्च मेऽसुश्च मे चित्तं च मे आधीतं च मे वाक्च मे मनश्च मे चक्षुश्च मे श्रोत्रं च मे दक्षश्च मे बलं च मे ओजश्च मे

सह॑श्च म॒ आयु॑श्च मे ज॒रा च॑ म आ॒त्मा च॑ मे त॒नूश्च॑ मे श॒र्म च॑
मे व॒र्म च॑ मेऽङ्गा॑नि च मेऽस्थानि॑ च मे प॒रू॒षि च॑ मे शरी॑राणि
च मे॥ (२)

अ॒पा॒न॒स्त॒नू॒श्च॑ मेऽष्टा॑दश च॥ [१]

ज्यै॑ष्ठ्यं च म॒ आधि॑पत्यं च मे म॒न्युश्च॑ मे भा॒मश्च॑ मेऽम॑श्च
मेऽम्भ॑श्च मे जे॒मा च॑ मे म॒हि॒मा च॑ मे व॒रि॒मा च॑ मे प्रथि॑मा च॑ मे
व॒र्ष्मा च॑ मे द्राघु॑या च॑ मे वृ॒द्धं च॑ मे वृ॒द्धिश्च॑ मे स॒त्यं च॑ मे श्र॒द्धा
च॑ मे जग॑च्च (३)

मे ध॒नं च॑ मे व॒शश्च॑ मे त्वि॒षिश्च॑ मे क्री॒डा च॑ मे मो॒दश्च॑ मे
जा॒तं च॑ मे जनि॑ष्यमा॒णं च॑ मे सू॒क्तं च॑ मे सु॒कृतं॑ च॑ मे वि॒त्तं च॑ मे
वेद्यं॑ च॑ मे भू॒तं च॑ मे भवि॑ष्यच्च॑ मे सु॒गं च॑ मे सु॒पथं॑ च॑ म ऋ॒द्धं च॑
म ऋ॒द्धिश्च॑ मे क्लृ॑प्तं च॑ मे क्लृ॑प्तिश्च॑ मे म॒तिश्च॑ मे सु॒म॒तिश्च॑ मे॥ (४)

जग॑च्चर्द्धिश्चतु॑र्दश च॥ [२]

शं च॑ मे म॒यश्च॑ मे प्रि॒यं च॑ मेऽनु॑का॒मश्च॑ मे का॒मश्च॑ मे
सौम॑न॒सश्च॑ मे भ॒द्रं च॑ मे श्रे॒यश्च॑ मे व॒स्यश्च॑ मे य॒शश्च॑ मे भ॒गश्च॑ मे
द्रवि॑णं च॑ मे य॒न्ता च॑ मे ध॒र्ता च॑ मे क्षे॒मश्च॑ मे धृ॒तिश्च॑ मे वि॒श्वं
च॑ (५)

मे म॒हश्च॑ मे स॒विच्च॑ मे ज्ञा॒त्रं च॑ मे सू॒श्च॑ मे प्र॒सूश्च॑ मे सी॒रं
च॑ मे ल॒यश्च॑ म ऋ॒तं च॑ मेऽमृ॑तं च॑ मेऽय॒क्ष्मं च॑ मेऽना॑मयच्च॑ मे

जी॒वातु॑श्च मे दी॒र्घायु॑त्वं च॑ मेऽन॒मित्रं॑ च॒ मेऽभ॑यं च॒ मे सु॒गं च॑ मे॒
शय॑नं च॒ मे सू॒षा च॑ मे सु॒दिनं॑ च॒ मे॥ (६)

विश्वं च॒ शय॑नम॒ष्टौ च॥ [३]

ऊ॒र्क्कं मे॒ सूनृ॑तां च॒ मे प॒यश्च॑ मे॒ रस॑श्च॒ मे घृ॒तं च॑ मे॒ मधु॑ च॒ मे
स॒ग्धिश्च॑ मे॒ स॒पीति॑श्च॒ मे कृ॒षिश्च॑ मे॒ वृ॒ष्टिश्च॑ मे॒ जै॒त्रं च॑ म॒ औ॒द्भिद्यं॑
च॒ मे र॒यिश्च॑ मे॒ रा॒यश्च॑ मे॒ पु॒ष्टं च॑ मे॒ पु॒ष्टिश्च॑ मे॒ वि॒भु च॑ (७)

मे प्र॒भु च॑ मे॒ ब॒हु च॑ मे॒ भू॒यश्च॑ मे॒ पूर्णं॑ च॒ मे पूर्ण॑तरं च॒
मेऽक्षि॑तिश्च॒ मे कू॒यवा॑श्च॒ मेऽन्नं॑ च॒ मेऽक्षु॑च्च॒ मे व्री॒हय॑श्च॒ मे य॒वाश्च॑ मे॒
मा॒षाश्च॑ मे॒ ति॒लाश्च॑ मे॒ मु॒द्गाश्च॑ मे॒ ख॒ल्वाश्च॑ मे॒ गो॒धूमा॑श्च॒ मे म॒सुरा॑श्च॒
मे प्रि॒यङ्ग॑वश्च॒ मेऽण॑वश्च॒ मे श्या॒माका॑श्च॒ मे नी॒वारा॑श्च॒ मे॥ (८)

वि॒भु च॑ म॒सुरा॑श्चतु॒र्दश॑ च॥ [४]

अ॒श्मां च॑ मे॒ मृ॒त्ति॒का च॑ मे॒ गि॒रय॑श्च॒ मे प॒र्वता॑श्च॒ मे सि॒कंता॑श्च॒
मे व॒न॒स्प॒तय॑श्च॒ मे हि॒र॒ण्यं च॑ मे॒ऽय॑श्च॒ मे सी॒सं च॑ मे॒ त्र॒पुश्च॑ मे॒
श्या॒मं च॑ मे॒ लो॒हं च॑ मे॒ऽग्नि॑श्च॒ म॒ आ॒पश्च॑ मे॒ वी॒रुध॑श्च॒ म॒ ओष॑धयश्च॒
मे कृ॒ष्ट॒प॒च्यं च॑ (९)

मेऽकृ॒ष्ट॒प॒च्यं च॑ मे॒ ग्रा॒म्याश्च॑ मे॒ प॒शव॑ आ॒र॒ण्याश्च॑ य॒ज्ञेन॑
क॒ल्प॒न्तां वि॒त्तं च॑ मे॒ वि॒त्तिश्च॑ मे॒ भू॒तं च॑ मे॒ भू॒तिश्च॑ मे॒ व॒सु
च॒ मे व॒स॒तिश्च॑ मे॒ क॒र्म च॑ मे॒ श॒क्तिश्च॑ मे॒ऽर्थ॑श्च॒ म॒ ए॒मश्च॑ म॒ इ॒तिश्च॑

मे गतिश्च मे॥ (१०)

कृष्टपुच्यश्चाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [५]

अग्निश्च म इन्द्रश्च मे सोमश्च म इन्द्रश्च मे सविता च म इन्द्रश्च मे सरस्वती च म इन्द्रश्च मे पूषा च म इन्द्रश्च मे बृहस्पतिश्च म इन्द्रश्च मे मित्रश्च म इन्द्रश्च मे वरुणश्च म इन्द्रश्च मे त्वष्टा च (११)

म इन्द्रश्च मे धाता च म इन्द्रश्च मे विष्णुश्च म इन्द्रश्च मेऽश्विनौ च म इन्द्रश्च मे मरुतश्च म इन्द्रश्च मे विश्वे च मे देवा इन्द्रश्च मे पृथिवी च म इन्द्रश्च मेऽन्तरिक्षश्च म इन्द्रश्च मे द्यौश्च म इन्द्रश्च मे दिशश्च म इन्द्रश्च मे मूर्धा च म इन्द्रश्च मे प्रजापतिश्च म इन्द्रश्च मे॥ (१२)

त्वष्टा च द्यौश्च म एकविंशतिश्च॥ [६]

अ॒शुश्च मे र॒श्मिश्च मेऽदा॑भ्यश्च मेऽधि॑पतिश्च म उपा॒शुश्च मेऽन्तर्या॑मश्च म ऐन्द्र॒वाय॑वश्च मे मैत्रावरु॑णश्च म आ॒श्विनश्च मे प्रति॒प्रस्था॑नश्च मे शुक्रश्च मे म॒न्थी च म आग्र॑यणश्च मे वैश्वदे॒वश्च मे ध्रु॑वश्च मे वैश्वान॒रश्च म ऋ॒तुग्र॑हाश्च (१३)

मेऽति॒ग्राह्या॑श्च म ऐन्द्रा॒ग्रश्च मे वैश्वदे॒वश्च मे मरु॑त्वतीयाश्च मे माहेन्द्रश्च म आदि॒त्यश्च मे सावि॑त्रश्च मे सारस्व॒तश्च मे पौ॒ष्णश्च मे पाली॑वतश्च मे हारि॒योज॑नश्च मे॥ (१४)

ऋतुग्रहाश्च चतुस्त्रिंशच्च॥ [७]

इ॒ध्मश्च॑ मे ब॒र्हिश्च॑ मे वेदि॑श्च मे धि॒ष्णि॒याश्च॑ मे सु॒च॑श्च मे
चम॒साश्च॑ मे ग्रावा॑णश्च मे स्वर॑वश्च म उपर॑वाश्च मेऽधि॒षव॑णे च
मे द्रोण॑कल॒शश्च॑ मे वाय॒व्यानि॑ च मे पू॒तभृ॑च्च म आध॒वनी॑यश्च म
आग्नी॑ध्रं च मे ह॒वि॒र्धानं॑ च मे गृ॒हाश्च॑ मे सद॑श्च मे पुरो॒डाशा॑श्च मे
पच॒ताश्च॑ मेऽव॒भृथ॑श्च मे स्वगा॑का॒रश्च॑ मे॥ (१५)

गृहाश्च षोडश च॥ [८]

अ॒ग्निश्च॑ मे घ॒र्मश्च॑ मेऽर्क॑श्च मे सूर्य॑श्च मे प्रा॒णश्च॑ मेऽश्व॑मे॒धश्च॑
मे पृथि॒वी च॑ मेऽदि॑तिश्च मे दि॒तिश्च॑ मे द्यौश्च॑ मे शक्न॑रीर॒ङ्गुल॑यो
दि॒शश्च॑ मे य॒ज्ञेन॑ कल्पन्ता॒मृक्क॑ मे सा॒म च॑ मे स्तोम॑श्च मे य॒जुश्च॑
मे दी॒क्षा च॑ मे तप॑श्च म ऋ॒तुश्च॑ मे व्र॒तं च॑ मेऽहो॒रात्र॑योर्वृ॒ष्ट्या
बृ॒ह॒द्र॒थन्त॑रे च॑ मे य॒ज्ञेन॑ कल्पेताम्॥ (१६)

दीक्षाऽष्टादश च॥ [९]

ग॒र्भाश्च॑ मे व॒थ्साश्च॑ मे त्र्य॒विश्च॑ मे त्र्य॒वी च॑ मे दि॒त्य॒वाद् मे॑
दि॒त्यौ॒ही च॑ मे प॒श्चा॒विश्च॑ मे प॒श्चा॒वी च॑ मे त्रि॒व॒थ्सश्च॑ मे त्रि॒व॒थ्सा
च॑ मे तु॒र्य॒वाद् मे॑ तु॒र्यौ॒ही च॑ मे प॒ष्ठ॒वाच्च॑ मे प॒ष्ठौ॒ही च॑ म उ॒क्षा च॑
मे व॒शा च॑ म ऋष॑भश्च॑ (१७)

मे वे॒ह॒चमे॑ऽनु॒ङ्गां च॑ मे धे॒नुश्च॑ म आ॒यु॒र्य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तां
प्रा॒णो य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तामपा॒नो य॒ज्ञेन॑ कल्प॑ता॒व्याँनो य॒ज्ञेन॑

कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पतां श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां म्मनो यज्ञेन
कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पतामात्मा यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन
कल्पताम्॥ (१८)

ऋषभश्च चत्वारिंशच्च॥ [१०]

एकां च मे तिस्रश्च मे पञ्च च मे सप्त च मे नव च म्
एकादश च मे त्रयोदश च मे पञ्चदश च मे सप्तदश च मे नवदश
च म् एकविंशतिश्च मे त्रयोविंशतिश्च मे पञ्चविंशतिश्च
मे सप्तविंशतिश्च मे नवविंशतिश्च म् एकत्रिंशच्च मे
त्रयस्त्रिंशच्च (१९)

मे चतस्रश्च मेऽष्टौ च मे द्वादश च मे षोडश च मे
विंशतिश्च मे चतुर्विंशतिश्च मेऽष्टाविंशतिश्च मे द्वात्रिंशच्च
मे षट्त्रिंशच्च मे चत्वारिंशच्च मे चतुश्चत्वारिंशच्च मे-
ऽष्टाचत्वारिंशच्च मे वाजंश्च प्रसवश्चापिजश्च क्रतुश्च सुवंश्च मूर्धा च
व्यश्रिज्यश्चाऽऽन्त्यायनश्चान्त्यश्च भौवनश्च भुवंश्चाधिपतिश्च॥ (२०)

त्रयस्त्रिंशच्च व्यश्रिज्य एकादश च॥ [११]

वाजो नः सप्त प्रदिशश्चतस्रो वा परावतः। वाजो नो
विश्वेर्देवैर्धनं साताविहावतु। विश्वे अद्य मरुतो विश्वं ऊती विश्वे
भवन्त्वग्नयः समिद्धाः। विश्वे नो देवा अवसा गमन्तु विश्वमस्तु
द्रविणं वाजो अस्मे। वाजस्य प्रसवं देवा रथैर्याता हिरण्ययैः।
अग्निरिन्द्रो बृहस्पतिर्मरुतः सोमपीतये। वाजेवाजेऽवत वाजिनो

नो धनेषु (२१)

विप्रा अमृता ऋतज्ञाः। अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता
यात पृथिभिर्देवयानैः। वाजः पुरस्तादुत मध्यतो नो वाजो देवाः
ऋतुभिः कल्पयाति। वाजस्य हि प्रसवो नन्नमीति विश्वा आशा
वाजपतिर्भवेयम्। पयः पृथिव्याम्पय ओषधीषु पयो दिव्यन्तरिक्षे
पयो धाम्। पयस्वतीः प्रदिशः सन्तु मह्यम्। सम्मा सृजामि पयसा
घृतेन सम्मा सृजाम्यपः (२२)

ओषधीभिः। सौऽहं वाजः सनेयमग्ने। नक्तोषासा समनसा
विरूपे धापयेते शिशुमेकः समीची। द्यावा क्षामा रुक्मो अन्तर्वि
भाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। समुद्रोऽसि नभस्वानार्द्रदानुः
शम्भूर्मयोभूरभि मा वाहि स्वाहा मारुतोऽसि मरुता गणः
शम्भूर्मयोभूरभि मा वाहि स्वाहावस्युरसि दुवस्वाञ्छुम्भूर्मयोभूरभि
मा वाहि स्वाहा॥ (२३)

धनेष्वपो दुवस्वाञ्छुम्भूर्मयोभूरभि मा द्वे च॥ [१२]

अग्निं युनज्मि शवसा घृतेन दिव्यः सुपर्णं वयसा बृहन्तम्।
तेन वयं पतेम ब्रध्नस्य विष्टपः सुवो रुहाणा अधि नाकं उत्तमे।
इमौ ते पक्षावजरौ पतत्रिणो याभ्याः रक्षाःस्यपहःस्यग्ने।
ताभ्यां पतेम सुकृतामु लोकं यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः।
चिदसि समुद्रयोनिरिन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा। हिरण्यपक्षः शकुनो

भु॒र॒ण्यु॒र्म॒हान्॒स॒ध॒स्थे॑ ध्रु॒वः (२४)

आ निष॑त्तः। नम॑स्ते अस्तु॒ मा मां हि॑ःसीर्वि॒श्वस्य॑ मूर्ध॒न्नधि॑
तिष्ठ॑सि श्रि॒तः। स॒मु॒द्रे ते॒ हृद॑यम॒न्तरा॑यु॒र्द्यावा॑पृथि॒वी भुव॑नेष्व॒र्पिते॑।
उ॒द्रो द॑त्तोद॒धिभि॑न्त दि॒वः प॒र्जन्या॑द॒न्तरि॑क्षात्पृथि॒व्यास्ततो॑ नो
वृ॒ष्ट्या॑वत। दि॒वो मूर्धा॑सि पृथि॒व्या नाभि॑रू॒र्गपा॑मोष॒धीना॑म्।
वि॒श्वायुः॑ शर्म स॒प्रथा॑ नम॑स्प॒थे। येन॑र्ष॒यस्तप॑सा स॒त्रम् (२५)

आस॑तेन्धा॒ना अ॒ग्निः सु॑व॒राभ॑रन्तः। तस्मि॑न्न॒हं नि द॑धे॒ नाकं॑
अ॒ग्निमे॑तं यमा॒हुर्मन॑वः स्ती॒र्णव॑र्हिषम्। तम्प॒त्नीभि॑रनु॒ गच्छे॑म
दे॒वाः पु॒त्रैर्भ्रा॑तृभि॒रुत॑ वा हि॒रण्यैः॑। नाकं॑ गृह्णा॒नाः सु॑कृ॒तस्य॑ लो॒के
तृती॑ये पृ॒ष्ठे अधि॑ रोच॒ने दि॒वः। आ वा॒चो म॒ध्यम॑रुह॒द्भुर॑ण्यु॒रय॑म॒ग्निः
सत्प॑तिश्चै॒कितानः॑। पृ॒ष्ठे पृथि॒व्या निहि॑तो द॒र्विद्यु॑तदध॒स्पदं॑
कृ॑णुते (२६)

ये पृ॑त॒न्यवः॑। अ॒यम॑ग्निर्वी॒रत॑मो वयो॒धाः स॑ह॒स्रियो॑
दी॒प्यता॑मप्र॒युच्छ॑न्। वि॒भ्राज॑मानः स॒रिर॑स्य॒ मध्य॑ उप॒ प्र
या॑त दि॒व्यानि॑ धाम॑। सम्प्र॒ च्यव॑ध्वमनु॒ सम्प्र॒ या॒ताग्ने॑ प॒थो
दे॒व्याना॑न्कृ॒णुध्व॑म्। अ॒स्मिन्स॒धस्थे॑ अ॒ध्युत्त॑रस्मिन्वि॒श्वे दे॒वा
यज॑मानश्च सीदत। येना॑ स॒हस्रं॑ व॒हसि॑ येना॑ग्ने सर्व॒वेद॑सम्। तेने॑मं
य॒ज्ञं नो॑ वह दे॒व्यानो॑ यः (२७)

उ॒त्तमः॑। उ॒द्धृ॒ध्यस्वा॑ग्ने॒ प्रति॑ जागृ॒ह्येन॑मिष्टापूर्ते स॑ःसृ॒जेथा॑म॒यं

च। पुनः कृण्व॑स्त्वा॒ पि॒तरं॑ यु॒वान॑म॒न्वा॒ता॑सी॒त् त्वयि॑ तन्तु॑मे॒तम्।
अ॒यं ते॑ योनि॑र॒ऋ॒त्वियो॑ यतो॑ जा॒तो अ॒रौच॑थाः। तं जा॒नन्न॑ग्र आ
रो॒हार्था॑ नो वर्ध॑या र॒यिम्॥ (२८)

ध्रुवः स॒त्रं कृ॑णुते॒ यः स॒प्तत्रिं॑शच्च॥ [१३]

ममा॑ग्रे॒ वर्चो॑ वि॒ह्वेष्व॑स्तु व॒यं त्वे॒न्धा॒नास्त॑नुवं॒ पुषे॑म। म॒ह्यं
नम॑न्ता॒म्प्रदि॑श॒श्चत॑स्र॒स्त्वया॑ध्य॒क्षेण॑ पृ॒त॒ना ज॑येम। मम॑ दे॒वा
वि॒ह्वे स॑न्तु॒ सर्व॑ इन्द्रा॑वन्तो म॒रुतो॑ विष्णु॑र॒ग्निः। ममा॑न्तरि॑क्षमुरु
गो॒पम॑स्तु॒ म॒ह्यं वा॑तः प॒वतां॑ का॒मे अ॑स्मिन्न। मयि॑ दे॒वा
द्रवि॑ण॒मा य॑जन्ता॒म्मय्या॑शीर॑स्तु॒ मयि॑ दे॒वहू॑तिः। दै॒व्या हो॑ता॒रा
वनि॑षन्त (२९)

पूर्वे॑ऽरि॒ष्टाः स्या॑म त॒नुवा॑ सु॒वीराः॑। म॒ह्यं य॑जन्तु॒ मम॑ या॒नि
ह॒व्याकू॑तिः स॒त्या मन॑सो मे अस्तु। ए॒नो मा॒ नि गा॑ क॒तम॑च्च॒नाहं॑
वि॒श्वे दे॒वासो॒ अधि॑ वोच॒ता मे। दे॒वीः षडु॑र्वीरु॒रु णः॑ कृ॒णोत॑ वि॒श्वे
दे॒वास इ॒ह वी॑र॒यध्व॑म्। मा हा॑स्महि प्र॒जया॑ मा त॒नूभि॑र्मा र॒धाम
द्विष॑ते सोम॒ राज॑न्न। अ॒ग्निर्म॒न्युम्प्र॑तिनु॒दन्पु॑रस्ता॑त् (३०)

अद॑ब्धो गो॒पाः परि॑ पाहि न॒स्त्वम्। प्र॒त्यश्चो॑ यन्तु नि॒गुतः॑
पुन॑स्ते॒ऽमैषां॑ चि॒त्तम्प्र॑बु॒धा वि॒ नै॒शत्। धा॒ता धा॑तृणा॒म्भुव॑नस्य
यस्प॑तिर्दे॒वः स॑वि॒तार॑म॒भिमा॑तिषा॒हम्। इ॒मं य॑ज्ञम॒श्विनो॑भा
बृह॑स्पतिर्दे॒वाः पा॑न्तु यज॑मानं न्य॒र्थात्। उ॒रु॒व्यचा॑ नो म॒हिषः॑ शर्म

य॑सद॒स्मिन् ह॒वे पु॒रुहू॑तः पु॒रुक्षु॑। स नः॑ प्र॒जायै॑ हर्य॒श्व मृ॒डयेन्द्र॑
मा (३१)

नो॒ री॒रि॒षो मा॒ परा॑ दाः। ये नः॑ स॒पत्ना॒ अप॒ ते
भ॑वन्त्विन्द्रा॒ग्निभ्या॑मव॒ बाधा॑महे॒ तान्। वस॑वो रु॒द्रा आ॑दित्या
उ॒परि॒स्पृश॑न्मो॒ग्रं चेत्ता॑रमधि॒राज॑म॒क्रन्। अ॒र्वाश्च॑मिन्द्र॒ममु॑तो॒ हवाम॑हे
यो गो॒जिद्धं॑ न॒जिद॑श्च॒जिद्यः॑। इ॒मं नो॑ य॒ज्ञं वि॑ह॒वे जु॑षस्वा॒स्य कु॑र्मो
हरि॒वो मे॒दिनं॑ त्वा॥ (३२)

व॒नि॒प॒न्त॒ पुर॑स्ता॒न्मा त्रि॑च॒त्वारि॑श॒च्च॥ [१४]

अ॒ग्नेर्म॑न्वे प्रथ॒मस्य॑ प्रचै॒तसो॑ य॒म्पाश्च॑ज॒न्यम्ब॒हवः॑ स॒मिन्धे॑तौ।
वि॒श्वस्यां॑ वि॒शि प्र॑वि॒विशि॒वा॑स॒मीम॑हे स नो॑ मु॒ञ्चत्व॑ह॒सः। यस्ये॑दं
प्रा॒णन्नि॑मिष॒द्यदे॑ज॒ति॒ यस्य॑ जा॒तं ज॑न॒मानं॑ च॒ के॒वल॑म्। स्तो॒म्यग्निं॑
ना॒थितो॑ जो॒हवी॑मि स नो॑ मु॒ञ्चत्व॑ह॒सः। इन्द्र॑स्य म॒न्ये प्रथ॑मस्य
प्रचै॒तसो॑ वृ॒त्रघ्नः॑ स्तो॒मा उप॑ मा॒मुपा॑गुः। यो दा॒शुषः॑ सु॒कृतो॑ ह॒वमु॑प॒
गन्ता॑ (३३)

स नो॑ मु॒ञ्चत्व॑ह॒सः। यः स॑ङ्ग॒मं न॑य॒ति सं व॒शी यु॑धे
यः पु॒ष्टानि॑ स॒सृज॑ति॒ त्रया॑णि। स्तो॒मीन्द्रं॑ ना॒थितो॑ जो॒हवी॑मि
स नो॑ मु॒ञ्चत्व॑ह॒सः। म॒न्वे वा॑म्मि॒त्रावरु॑णा॒ तस्य॑ वि॒त्तः
स॒त्यौज॑सा दृ॒हणा॒ यं नु॑देथै॑। या रा॒जान॑स॒ सर॑थं या॒थ उ॑ग्रा
ता नो॑ मु॒ञ्चत॒माग॑सः। यो वा॒रथ॑ ऋ॒जुर॑श्मिः स॒त्यध॑र्मा

मिथुश्चरन्तमुपयाति दूषयन्। स्तौमि (३४)

मित्रावरुणा नाथितो जोहवीमि तौ नो मुञ्चतुमागंसः। वायोः
संवितुर्विदथानि मन्महे यावात्मन्वद्विभृतो यौ च रक्षतः। यौ
विश्वस्य परिभू बभूवतुस्तौ नो मुञ्चतुमागंसः। उप श्रेष्ठा न
आशिषो देवयोर्धर्म अस्थिरन्। स्तौमि वायुं संवितारं नाथितो
जोहवीमि तौ नो मुञ्चतुमागंसः। रथीतमौ रथीनामह ऊतये शुभं
गमिष्ठौ सुयमैभिरश्वैः। ययौः (३५)

वां देवौ देवेष्वनिशितमोजस्तौ नो मुञ्चतुमागंसः। यदयातं
वहतुं सूर्यायास्त्रिचक्रेण स सदमिच्छमानौ। स्तौमि देवावश्विनौ
नाथितो जोहवीमि तौ नो मुञ्चतुमागंसः। मरुताम्मन्वे अधि नो
ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वामवन्तु विश्वे। आशून् हुवे सुयमानृतये ते
नो मुञ्चन्त्वेनंसः। तिग्ममायुधं वीडितं सहस्वद्विव्यं शर्धः (३६)

पृतनासु जिष्णु। स्तौमि देवान्मरुतो नाथितो जोहवीमि
ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः। देवानाम्मन्वे अधि नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं
विश्वामवन्तु विश्वे। आशून् हुवे सुयमानृतये ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः।
यदिदम्माभिश्चोचति पौरुषेयेण दैव्येन। स्तौमि विश्वा देवान्नाथितो
जोहवीमि ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः। अनु नोऽद्यानुमतिरनु (३७)

इदनुमते त्वं वैश्वानरो न ऊत्या पृष्ठो दिवि। ये
अप्रथेताममितेभिरोजोभिर्ये प्रतिष्ठे अभवतां वसूनाम्। स्तौमि

द्यावा॑पृथि॒वी ना॑थि॒तो जो॑हवीमि॒ ते नो॑ मु॒ञ्चत॒मः॑हंसः। उर्वी॑
 रोदसी॒ वरि॑वः कृ॒णोत॑न् क्षे॒त्रस्य॑ पत्नी॒ अधि॑ नो ब्रूयातम्। स्तौमि॑
 द्यावा॑पृथि॒वी ना॑थि॒तो जो॑हवीमि॒ ते नो॑ मु॒ञ्चत॒मः॑हंसः। यत्ते॑ व॒यं
 पु॒रुष॒त्रा य॑वि॒ष्ठावि॒द्वाः स॒श्चकृ॑मा कच्च॒न (३८)

आगः॑। कृ॒धी स्व॑स्माः अदि॑तेरना॒गा व्येना॑सि शि॒श्रथो॑
 वि॒ष्वग॑ग्ने। यथा॑ ह॒ तद्व॑सवो गौर्यं॑ चि॒त्प॒दि षि॒ताम॑मु॒ञ्चता॑ यजत्राः।
 ए॒वा त्वम॑स्मत्प्र मु॒ञ्चा व्य॑हः प्राता॑र्यग्ने प्र॒तरां॑ न॒ आयुः॑ (३९)

गन्तां॑ दूषय॒न्स्तौमि॑ ययोः शर्धोऽनु॑मतिरनु॒ च न॒ चतु॑स्त्रिंशच्च॥ [१५]

अ॒ग्नि॒द्वा वा॒मश्चो॑ द्विच॑त्वारिंशच्च॥ [१६]

॥ काण्डम् ५ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

सावित्राणि जुहोति प्रसूत्यै चतुर्गृहीतेन जुहोति चतुष्पादः
 पशवः पशून्वाव रुन्धे चतस्रो दिशो दिक्ष्वैव प्रति तिष्ठति
 छन्दांसि देवेभ्योऽपक्रामन्त्र वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति
 तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन् पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै
 वषट्काराय यच्चतुर्गृहीतं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य
 प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति यं कामयेत (१)

पापीयान्थस्यादित्येकैकं तस्य जुहुयादाहुतीभिरेवैनमपं
 गृह्णाति पापीयान्भवति यं कामयेत वसीयान्थस्यादिति सर्वाणि
 तस्यानुद्भूत्य जुहुयादाहुत्यैवैनमभि क्रमयति वसीयान्भवत्यथो
 यज्ञस्यैवैषाभिक्रान्तिरेति वा एष यज्ञमुखादृद्ध्या योऽग्नेर्देवताया
 एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रः (२)

अग्निस्तेनैव यज्ञमुखादृद्ध्या अग्नेर्देवतायै नैत्यष्टौ सावित्राणि
 भवन्त्याहुतिर्नवमी त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयति यदि कामयेत
 छन्दांसि यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यृचमन्तमां कुर्याच्छन्दांस्येव
 यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत यजमानं यज्ञयशसेनार्पयेयमिति
 यजुरन्तमं कुर्याद्यजमानमेव यज्ञयशसेनार्पयत्यृचा स्तोमं

समर्धयेति (३)

आह समृद्धौ चतुर्भिर्भ्रिमा दत्ते चत्वारि छन्दांसि
छन्दोभिरेव देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्या
अग्निर्देवेभ्यो निलायत स वेणुं प्राविंशत्स एतामूतिमनु
समचरद्यद्वेणोः सुषिरं सुषिराभिर्भवति सयोनित्वाय
स यत्रयत्रावसत्तत्कृष्णमभवत्कल्माषी भवति रूपसमृद्ध्या
उभयतः क्षणूभवतीतश्चामुतश्चार्कस्यावरुद्धौ व्याममात्री भवत्येतावद्वै
पुरुषे वीर्यं वीर्यसम्मिताऽपरिमिता भवत्यपरिमितस्यावरुद्धौ यो
वनस्पतीनाम्फलग्रहिः स एषां वीर्यावान्फलग्रहिर्वेणुर्वैणवी भवति
वीर्यस्यावरुद्धौ ॥ (४)

कामयेत गायत्रौऽर्धयेति च सप्तविंशतिश्च ॥ [१]

व्यूद्धं वा एतद्यज्ञस्य यदयजुष्केण क्रियत इमामंगृभ्णत्रशनामृतस्य
दत्ते यजुष्कृत्यै यज्ञस्य समृद्धौ प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रवेत्यश्वमभि
दधाति रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे युञ्जाथा रासभं युवमिति
गर्दभमसत्येव गर्दभं प्रतिष्ठापयति तस्मादश्वाद्गर्दभोऽसत्तरो
योगेयोगे त्वस्तरमित्याह (५)

योगेयोग एवैनं युङ्क्ते वाजेवाजे हवामह इत्याहान्नं वै
वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे सखाय इन्द्रमृतय इत्याहेन्द्रियमेवाव
रुन्धेऽग्निर्देवेभ्यो निलायत तं प्रजापतिरन्वविन्दत्प्राजापत्योऽश्वो-

ऽश्वेन॒ सम्भ॑रत्यनु॒वित्त्यै॑ पापवस्य॒सं वा ए॒तत्क्रि॑यते॒ यच्छे॑यंसा च॒
पापी॑यसा च॒ समानं॑ कर्म॒ कुर्वन्ति॒ पापी॑यान् (६)

ह्यश्व॑र्द्ध॒र्दभो॑ऽश्व॒म्पूर्वं॑ नयन्ति॒ पापवस्य॒सस्य॒ व्यावृ॑त्त्यै
तस्मा॒च्छेया॑ऽसम्पापी॒यान्पश्चाद॑न्वेति॒ बहु॑र्वै भव॑तो॒ भ्रातृ॑व्यो भव॑तीव
खलु॒ वा ए॒ष यो॑ऽग्निं चि॑नुते व॒ज्र्यश्वः॑ प्र॒तूर्व॑न्नेह्य॒वक्राम॑न्नश॒स्तीरि॑त्याह
वज्रे॑णैव पा॒प्मान्भ्रातृ॑व्यमव॑ क्रामति॒ रुद्र॑स्य॒ गाण॑पत्या॒दित्या॑ह
रौद्रा॒ वै प॒शवो॑ रु॒द्रादे॒व (७)

प॒शून्नि॒र्याच्या॑त्मने॒ कर्म॑ कुरुते॒ पूष्णा॑ स॒युजा॑ स॒हेत्या॑ह
पू॒षा वा अ॒ध्वना॑ऽसन्ने॒ता सम॑ष्ट्यै॒ पुरी॑षायतनो॒ वा ए॒ष
यद॒ग्निरङ्गि॑रसो॒ वा ए॒तमग्रे॑ दे॒वता॑नाऽऽ॒ सम॑भरन्पृथि॒व्याः
स॒धस्था॑द॒ग्निं पु॑री॒ष्यम॑ङ्गि॒रस्वद॑च्छेहीत्याह॒ साय॑तनमे॒वैनं॑ दे॒वता॑भिः
सम्भ॑रत्य॒ग्निं पु॑री॒ष्यम॑ङ्गि॒रस्वद॑च्छे॒म इत्या॑ह येन॑ (८)

संग॑च्छते॒ वाज॑मे॒वास्य॑ वृ॒द्धे प्र॒जाप॑तये॒ प्रति॒प्रोच्या॑ग्निः
सम्भृ॑त्य॒ इत्या॑हुरि॒यं वै प्र॒जाप॑ति॒स्तस्या॑ ए॒तच्छ्रो॑त्रं॒ यद्व॒ल्मीको॑ऽग्निं
पु॑री॒ष्यम॑ङ्गि॒रस्वद्व॑रिष्याम॒ इति॑ वल्मीकव॒पामुप॑ तिष्ठते॒ साक्षा॑दे॒व
प्र॒जाप॑तये॒ प्रति॒प्रोच्या॑ग्निऽसम्भ॑रत्य॒ग्निं पु॑री॒ष्यम॑ङ्गि॒रस्वद्व॑राम॒
इत्या॑ह॒ येन॑ संग॑च्छते॒ वाज॑मे॒वास्य॑ वृ॒द्धेऽन्व॑ग्निरुषसा॒मग्र॑म् (९)

अ॒ख्यदि॒त्याहा॑नु॒ख्यात्या॑ आ॒गत्य॑ वा॒ज्यध्व॑न आ॒क्रम्य॑
वाजि॑न्यृथि॒वीमि॑त्याहे॒च्छत्ये॒वैन॑म्पूर्व॒या वि॒न्दत्यु॑त्तर॒या द्वाभ्या॑मा

क्रमयति॑ प्रति॑ष्ठित्या॒ अनु॑रूपाभ्यान्तस्मा॒दनु॑रूपाः प॒शवः॑ प्र जा॑यन्ते
 द्यौस्तै॑ पृ॒ष्ठं पृ॑थि॒वी सु॒धस्थ॑मित्या॒हैभ्यो॑ वा ए॒तं लो॒केभ्यः॑ प्र॒जाप॑तिः
 समै॑रयद्रूपमे॒वास्यै॒तन्महि॑मानं॒ व्याच॑ष्टे व॒ज्री वा ए॒ष यद॑श्चो
 द॒द्विर॒न्यतो॑द॒ज्यो भू॒याल्लौ॑मभिरु॒भयाद॑ज्यो॒ यं द्वि॒ष्यात्तम॑धस्प॒दं
 ध्या॑येद्वज्रेणै॒वैनं॑ स्तृणुते॥१०॥

आहु पापीयान्ब्राह्मणं येनाग्रं वज्री वै सप्तदश च॥ [२]

उत्क्रा॒मोद॑क्रमी॒दिति॑ द्वाभ्या॒मुत्क्र॑मयति॒ प्रति॑ष्ठित्या॒
 अनु॑रूपाभ्यान्तस्मा॒दनु॑रूपाः प॒शवः॑ प्र जा॑यन्तेऽप॒ उप॑ सृजति॒ यत्र
 वा आप॑ उप॒गच्छ॑न्ति॒ तदोष॑धयः॒ प्रति॑ तिष्ठन्त्योष॑धीः॒ प्रति॑तिष्ठन्तीः
 प॒शवोऽनु॑ प्रति॑ तिष्ठन्ति॒ प॒शून् य॒ज्ञो य॒ज्ञं यज॑मानो॒ यज॑मानं
 प्र॒जास्तस्मा॑द॒प उप॑ सृजति॒ प्रति॑ष्ठित्यै॒ यदध्व॑र्युर॒न॒ग्रावाहु॑तिं
 जुहु॑याद॒न्योऽध्व॑र्युः (११)

स्या॒द्रक्षा॑सि॒ यज्ञ॑स्य॒ ह॒न्युर॒हि॒र॒ण्यमु॒पास्य॑ जुहोत्यग्नि॒वत्ये॒व
 जु॑होति॒ नान्यो॑ऽध्व॒र्युर्भव॑ति॒ न य॒ज्ञस्य॑ रक्षा॑सि घ्नन्ति॒
 जिघ॑र्म्यग्नि॒मन॑सा॒ घृते॑नेत्या॒ह मन॑सा॒ हि पुरु॑षो य॒ज्ञम॑भि॒गच्छ॑ति
 प्रति॑क्ष्यन्त॒म्भुव॑नानि॒ विश्वे॑त्या॒ह सर्व॑स्य॒ ह्येष॑ प्र॒त्यङ्के॑ति॒ पृथुं॑ ति॒रश्वा
 वय॑सा बृ॒हन्त॑मित्या॒हाल्पो॒ ह्येष॑ जा॒तो म॒हान् (१२)

भव॑न्ति॒ व्यचि॑ष्ठमन्न॑स्य॒ रभ॑सं विदा॑न॒मित्या॒हान्नमे॒वास्मै॑ स्वदयति॒
 सर्व॑मस्मै॒ स्वद॑ते॒ य एवं॑ वेदा॒ त्वा जिघ॑र्मि॒ वच॑सा॒ घृते॑नेत्या॒ह

तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छति तद्वाचा वदत्यरक्षसेत्याहु
रक्षंसामपहत्यै मर्यश्रीः स्पृहयद्वर्णो अग्निरित्याहापचितिमेवास्मिन्दधात
य एवं (१३)

वेद मनसा त्वै तामाप्तुमर्हति यामध्वर्युरनग्रावाहुतिं जुहोति
मनस्वतीभ्यां जुहोत्याहुत्योरास्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै यज्ञमुखेयं यज्ञमुखे
वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षांसि जिघांसन्त्येतरहि खलु वा
एतद्यज्ञमुखं यरह्येन दाहुतिरश्नुते परि लिखति रक्षंसामपहत्यै
तिसृभिः परि लिखति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्माद्रक्षांस्यप
हन्ति (१४)

गायत्रिया परि लिखति तेजो वै गायत्री तेजसैवेनं परि
गृह्णाति त्रिष्टुभा परि लिखतीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियेणैवेनम् परि
गृह्णात्यनुष्टुभा परि लिखत्यनुष्टुप्सर्वाणि छन्दांसि परिभूः
पर्याप्त्यै मध्यतोऽनुष्टुभा वाग्वा अंनुष्टुप्समांन्मध्यतो वाचा वदामो
गायत्रिया प्रथमया परि लिखत्यथानुष्टुभाथं त्रिष्टुभा तेजो वै
गायत्री यज्ञोऽनुष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुमेजसा चैवेन्द्रियेण चोभयतो यज्ञं
परि गृह्णाति॥ (१५)

अन्धोऽध्वर्युर्महान्भवति त्रिष्टुभा तेजो वै गायत्री त्रयोदश च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति खनति प्रसूत्या अथो
धूममेवैतेन जनयति ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीकमित्याहु

ज्योतिरेवैतेन जनयति सौऽग्निर्जातः प्रजाः शुचार्पयत्तं देवा
अर्धर्चेनाशमयञ्छिवं प्रजाभ्योऽहिः सन्तमित्याह प्रजाभ्यं
एवैनं शमयति द्वाभ्यां खनति प्रतिष्ठित्या अपां पृष्ठमसीति
पुष्करपर्णमा (१६)

हरत्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपर्णं रूपेणैवैनदा
हरति पुष्करपर्णेन सम्भरति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपर्णं
सयोनिमेवाग्निं सम्भरति कृष्णाजिनेन सम्भरति यज्ञो वै
कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञं सम्भरति यद्वाग्याणां पशूनां चर्मणा
सम्भरेद्वाग्यान्पशूञ्छुचार्पयेत्कृष्णाजिनेन सम्भरत्यारण्यानेव
पशून् (१७)

शुचार्पयति तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानामारण्याः
पशवः कनीयाः सः शुचा ह्यृता लोमतः सम्भरत्यतो ह्यस्य मेध्यं
कृष्णाजिनं च पुष्करपर्णं च सः स्तृणातीयं वै कृष्णाजिनमसौ
पुष्करपर्णमाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत
तमथर्वान्वपश्यदथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग्ने इति (१८)

आह य एवैनमन्वपश्यत्तेनैवैनं सम्भरति त्वामग्ने
पुष्करादधीत्याह पुष्करपर्णे ह्येनमुपश्रितमविन्दत्तमु त्वा
दध्यङ्गुषिरित्याह दध्यङ्गा आथर्वणस्तेजस्व्यासीत्तेज एवास्मिन्दधाति
तमु त्वा पाथ्यो वृषेत्याह पूर्वमेवोदितमुत्तरेणाभि गृणाति (१९)

च॒त॒सृभिः॑ सम्भ॑रति च॒त्वारि॑ छ॒न्दांसि॑ छ॒न्दोभिरे॑व
 गा॒य॒त्रीभिर्ब्रा॑ह्मणस्य॑ गा॒य॒त्रो हि ब्रा॑ह्मणस्त्रि॒ष्टु॒भीं रा॒ज॒न्यस्य॑ त्रै॒ष्टु॒भो
 हि रा॒ज॒न्यो यं का॒मये॑त॒ वसी॑या॒न्थस्या॑दित्यु॒भयी॑भिस्तस्य॒
 सम्भ॑रे॒त्तेज॑श्चै॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यं च॑ समीचीं दधात्यष्टाभिः
 सम्भ॑रत्यष्टाक्ष॒रा गा॒य॒त्री गा॒य॒त्रोऽग्नि॑र्यावा॒नेवाग्नि॑स्त॒स्रम्भ॑रति
 सीद॑ हो॒तरि॒त्याह॑ दे॒वता॑ ए॒वास्मै॑ स॒सा॑दयति॒ नि हो॑तेति
 मनु॑ष्या॒न्थस्र॑ सीद॒स्वेति॑ वया॒ंसि॑ जनि॒ष्वा हि जे॒न्यो अ॒ग्रे
 अ॒ह्नामि॒त्याह॑ दे॒वमनु॑ष्या॒नेवास्मै॑ स॒सन्ना॒न्त्र ज॑नयति॥ (२०)

ऐव प॒शूनि॑ति॒ गृणा॑ति हो॒तरि॑ति॒ सप्त॑विंशतिश्च॥ [४]

क्रू॒रमि॑व॒ वा अ॑स्या ए॒तत्क॑रोति॒ यत्ख॑न॒त्यप॑ उ॒प सृ॑ज॒त्यापो॑
 वै शा॒न्ताः शा॒न्ताभि॑रे॒वास्यै॑ शुच॑ श॒मय॑ति॒ सं ते॑ वा॒युर्मा॑तरि॒श्वा
 दधा॒त्वित्या॑ह॒ प्रा॒णो वै वा॒युः प्रा॒णेनै॑वास्यै॒ प्रा॒णस्र॑ सं द॑धाति॒ सं
 ते॑ वा॒युरि॒त्याह॑ तस्मा॑द्वा॒युप्र॑च्युता दि॒वो वृ॑ष्टिरी॒ते तस्मै॑ च दे॒वि
 वष॑डस्तु (२१)

तुभ्य॑मि॒त्याह॑ ष॒ड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुष्वे॒व वृ॑ष्टिं दधाति॒
 तस्मा॑त्सर्वा॒नृतू॑न् व॒र्षति॑ यद्व॒षट्कुर्या॑द्रक्षा॒ंसि य॒ज्ञस्र॑ ह॒न्युर्व॑डित्या॒ह
 प॒रोक्ष॑मे॒व वष॑ट्करोति॒ नास्य॑ या॒तया॑मा वष॒ट्कारो॑ भव॑ति॒ न
 य॒ज्ञस्र॑ रक्षा॒ंसि घ्न॑न्ति॒ सुजा॑तो॒ ज्योति॑षा स॒हेत्य॑नुष्टु॒भोप॑
 नह्य॑त्यनुष्टुप् (२२)

सर्वाणि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः
 प्रिययैवैनं तनुवा परि दधाति वेदुको वासो भवति य एवं वेद
 वारुणो वा अग्निरुपनद्ध उदु तिष्ठ स्वध्वरोर्ध्व ऊ षु णं ऊतय इति
 सावित्रीभ्यामुत्तिष्ठति सवितृप्रसूत एवास्योर्ध्वा वरुणमेनिमुष्मजति
 द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि (२३)

रोदस्योरित्याहेमे वै रोदसी तयोरेष गर्भो यदग्निस्तस्मादेवमाहाग्ने
 चारुर्विभृत ओषधीष्वित्याह यदा ह्येतं विभरन्त्यथ चारुतरो भवति
 प्र मातृभ्यो अधि कर्निक्रदद्वा इत्याहौषधयो वा अस्य
 मातरस्ताभ्य एवैनं प्र च्यावयति स्थिरो भव वीङ्मङ्ग इति गर्दभ
 आ सादयति (२४)

सं नह्यत्यैवैनमेतया स्थेन्ने गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभः
 पशूनाम्भारभारितमो गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभोऽप्यनालेशेत्यन्यान्
 ह्येनेनार्कः सम्भरन्ति गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभो द्विरेताः
 सन्कनिष्ठम्पशूनाम्प्र जायतेऽग्निर्ह्यस्य योनिं निर्दहति प्रजासु वा
 एष एतर्ह्यारूढः (२५)

स ईश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहः शिवो भव प्रजाभ्य
 इत्याह प्रजाभ्य एवैनं शमयति मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिर इत्याह
 मानव्यो हि प्रजा मा द्यावापृथिवी अभि शूशुचो मान्तरिक्षं
 मा वनस्पतीनित्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति प्रेतु वाजी

कनि॑क्रद॒दित्या॑ह वा॒जी ह्ये॑ष नान॑द॒द्रास॑भः प॒त्वेति॑ (२६)

आ॒हु रा॑स॒भ इति॑ ह्येत॑मृष॒योऽव॑द॒म्भर॑न्न॒ग्निं पु॑री॒ष्यमित्या॑ह॒ग्निः
ह्ये॑ष भ॒रति॑ मा पा॒द्यायु॑षः पु॒रेत्या॑हायु॒रेवास्मि॑न्दधाति॒ तस्मा॑द्भ॒र्दभः॑
सर्व॑मायु॒रेति॑ तस्मा॑द्भ॒र्दभे॑ पु॒रायु॑षः प्र॒मीते॑ बिभ्यति॒ वृषा॑ग्निं
वृष॑ण॒म्भर॑न्नित्या॑ह वृषा॒ ह्ये॑ष वृषा॒ग्निर॒पां गर्भ॑म् (२७)

स॒मुद्रि॑य॒मित्या॑हापा॒ः ह्ये॑ष गर्भो॒ यद॑ग्निर॒ग्न आ या॑हि
वी॒तय॑ इति॒ वा इ॒मौ लो॒कौ व्यै॑ताम॒ग्न आ या॑हि वी॒तय॑ इति॒
यदा॑हानयो॒र्लो॒कयो॒र्वीत्यै॑ प्रच्यु॒तो वा ए॒ष आ॒यत॑ना॒दगतः॑ प्रति॒ष्ठाः
स ए॒तर॑ह्य॒ध्वर्युं च॒ यज॑मानं च ध्याय॒त्यृतः॑ स॒त्यमित्या॑हेयं वा
ऋ॒तम॒सौ (२८)

स॒त्यम॒नयो॑रे॒वैनं॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति॒ नार्ति॑मा॒र्च्छत्य॑ध्व॒र्युर्न यज॑मानो
वरु॑णो वा ए॒ष यज॑मानम॒भ्येति॑ यद॑ग्निरु॒प॑नद्ध॒ ओष॑धयः प्रति॒
गृ॒ह्णीता॑ग्निमे॒तमित्या॑ह शा॒न्त्यै व्य॑स्यन्वि॒श्वा अ॑म॒तीर॑रा॒तीरित्या॑ह
रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै नि॒षीद॑न्नो अ॒पं दु॑र्म॒तिः ह॑न॒दित्या॑ह प्रति॒ष्ठित्या॑
ओष॑धयः प्रति॒ मोद॑ध्वम्॥ (२९)

अ॒स्त्वनु॑ष्टु॒बंसि॑ सादय॒त्यारू॑ढः प॒त्वेति॑ गर्भ॒मसौ मो॑दध्वं द्वि॒चत्वारि॑शच्च॥ [५]

ए॒नमित्या॑होष॒धयो वा अ॒ग्नेर्भा॑गु॒धेयं॑ ताभि॒रेवैनः॑ स॒मर्ध॑यति॒ पुष्पा॑वतीः सु॒पिप्प॑ला इत्या॑ह तस्मा॒दोष॑धयः
फ॒लं गृ॒ह्णन्त्य॑ वो गर्भं ऋ॒त्विग्यः प्र॒ब्र॑ः स॒धस्थ॑मास॒ददित्या॑ह या॒भ्यं ए॒वैनं॑ प्र॒च्याव॑यति॒ तास्वे॒वैनं॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति॒
द्वाभ्या॑मु॒पाव॑हरति॒ प्रति॒ष्ठित्यै॑ (०)॥ [६]

वारु॒णो वा अ॒ग्निरु॒प॑न॒द्धो वि पा॒ज॒सेति॒ वि स्र॑स॒यति॒
 सवि॒तृप्र॑सू॒त ए॒वा॒स्य॒ विषू॑चीं वरुणमे॒नि वि सृ॑ज॒त्युप॒ उप॑
 सृ॒ज॒त्यापो॒ वै शा॒न्ताः शा॒न्ताभि॑रे॒वास्य॒ शुच॑श्च श॒मय॑ति ति॒सृभि॑रु॒पं
 सृ॒ज॒ति त्रि॒वृ॒द्धा अ॒ग्निर्या॑वा॒नेवा॒ग्निस्त॑स्य॒ शुच॑श्च श॒मय॑ति मि॒त्रः
 स॒सृ॒ज्यं पृ॒थि॒वीमि॒त्याह॑ मि॒त्रो वै शि॒वो दे॒वाना॒न्तेनै॒व (३१)

ए॒न॒स॒ सृ॑ज॒ति शा॒न्त्यै य॒द्वा॒म्याणा॒म्पात्रा॑णां क॒पालैः
 स॒सृ॒जेद्वा॒म्याणि॒ पात्रा॑णि शु॒चा॒र्पये॑दर्मक॒पालैः स॒ सृ॑ज॒त्येतानि॒
 वा अ॑नु॒पजी॒वनी॒यानि॒ तान्ये॒व शु॒चा॒र्पय॑ति शर्क॑राभिः स॒ सृ॑ज॒ति
 धृ॒त्या अथो॑ श॒त्वाया॑जलो॒मैः स॒ सृ॑ज॒त्येषा॒ वा अ॒ग्नेः प्रि॒या
 त॒नूर्य॑द॒जा प्रि॒ययै॑वैनं त॒नुवा॒ स॒ सृ॑ज॒त्यथो॒ तेज॑सा कृ॒ष्णाजि॒नस्य॒
 लो॒मभिः॑ सम् (३२)

सृ॒ज॒ति य॒ज्ञो वै कृ॒ष्णाजि॒नं य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञश्च॑ स॒ सृ॑ज॒ति रु॒द्राः
 स॒म्भृ॒त्यं पृ॒थि॒वीमि॒त्याहै॒ता वा ए॒तं दे॒वता॒ अ॒ग्ने स॒मभ॑रं ताभि॑रे॒वैन॑श्च
 स॒म्भ॑रति म॒खस्य॒ शिरो॑ऽसी॒त्याह॑ य॒ज्ञो वै म॒खस्त॑स्यैतच्छि॒रो
 यदु॒खा तस्मा॑दे॒वमा॑ह य॒ज्ञस्य॑ प॒दे स्थ॒ इत्या॑ह य॒ज्ञस्य॒ ह्येते॑ (३३)

प॒दे अथो॑ प्र॒ति॒ष्ठित्यै॒ प्रा॒न्याभि॑र्यच्छ्रु॒त्यन्व॒न्यैर्मन्त्र॑यते
 मि॒थुन॑त्वाय॒ त्र्यु॒द्धिं करो॑ति त्रयं इ॒मे लो॒का ए॒षां लो॒काना॒मास्यै॒
 छ॒न्दोभिः॑ करोति वी॒र्यं॑ वै छ॒न्दा॑श्च वी॒र्येणै॒वैनं॑ करोति यजु॑षा
 बि॒लं करो॑ति व्यावृ॒त्या इ॒यंतीं करो॑ति प्र॒जाप॑तिना य॒ज्ञमु॒खेन॒

सम्मितां द्विस्तनां करोति द्यावापृथिव्योर्दोहाय चतुः स्तनां करोति
 पशूनां दोहायाष्टास्तनां करोति छन्दसां दोहाय नवाश्रिमभिचरतः
 कुर्यात्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै कृत्वाय
 सा महीमुखामिति नि दधाति देवतास्वेवैनां प्रतिष्ठापयति॥ (३४)

तेनैव लोमभिः समेते अभिचरन्त एकविंशतिश्च॥ [७]

सप्तभिर्धूपयति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः शिर
 एतद्यज्ञस्य यदुखा शीर्षन्नेव यज्ञस्य प्राणान्दधाति तस्मात्सप्त
 शीर्षन्प्राणा अश्वशकेन धूपयति प्राजापत्यो वा अश्वः
 सयोनिर्त्वायादितिस्वेत्याहेयं वा अदितिरदित्यैवादित्यां
 खनत्यस्या अक्रूरङ्काराय न हि स्वः स्वः हिनस्ति देवानां त्वा
 पत्नीरित्याह देवानाम् (३५)

वा एतां पत्नयोऽग्रेऽकुर्वन्ताभिरेवैनां दधाति धिषणास्त्वेत्याह
 विद्या वै धिषणा विद्याभिरेवैनामभीन्दे ग्रास्त्वेत्याह छन्दांसि वै
 ग्राश्छन्दोभिरेवैनां श्रपयति वरूत्रयस्त्वेत्याह होत्रा वै वरूत्रयो
 होत्राभिरेवैनां पचति जनयस्त्वेत्याह देवानां वै पत्नीः (३६)

जनयस्ताभिरेवैनां पचति षड्भिः पंचति षड्वा ऋतव
 ऋतुभिरेवैनां पचति द्विः पचन्त्वित्याह तस्माद्विः संवत्सरस्य
 सस्यम्पच्यते वारुण्युखाभीद्धा मैत्रियोपैति शान्त्यै देवस्त्वा
 सवितोद्वपत्वित्याह सवितृप्रसूत एवैनां ब्रह्मणा देवताभिरुद्वपत्यपद्यमा

पृथिव्याशा दिश आ पृण (३७)

इत्याह तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भात्युत्तिष्ठ बृहती
भवोर्ध्वा तिष्ठ ध्रुवा त्वमित्याह प्रतिष्ठित्या असुर्यम्पात्रमनाच्छृणमा
च्छृणत्ति देवत्राकरजक्षीरेणा च्छृणत्ति परमं वा एतत्पयो यदजक्षीरं
परमेणैवैनाम्पयसा च्छृणत्ति यजुषा व्यावृत्त्यै छन्दोभिरा च्छृणत्ति
छन्दोभिर्वा एषा क्रियते छन्दोभिरेव छन्दाऽस्या च्छृणत्ति॥ (३८)

आह देवानां वै पर्वाः पृणैषा पदं॥ [८]

एकविंशत्या माषैः पुरुषशीर्षमच्छैत्यमेध्या वै माषा
अमेध्यं पुरुषशीर्षममेध्यैरेवास्यामेध्यं निरवदाय मेध्यं कृत्वा
हरत्येकविंशतिर्भवन्त्येकविंशो वै पुरुषः पुरुषस्यास्यै व्यृद्धं
वा एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षं सप्तधा वितृण्णां वल्मीकवपां
प्रति नि दधाति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणैरेवैनथ्समर्धयति
मेध्यत्वाय यावन्तः (३९)

वै मृत्युबन्धवस्तेषां यम आधिपत्यं परीयाय यमगाथाभिः परि
गायति यमादेवैनद्वृङ्के तिसृभिः परि गायति त्रयं इमे लोका एभ्य
एवैनल्लोकेभ्यो वृङ्के तस्माद्गायते न देयङ्गाथा हि तद्वृङ्केऽग्निभ्यः पशूना
लभते कामा वा अग्नयः कामानेवाव रुन्धे यत्पशून्नालभेतानवरुद्धा
अस्य (४०)

पशवः स्युर्यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजेद्यज्ञवेशसं कुर्याद्यथ्संस्थापयेद्य

शीर्षाणि स्युर्यत्पशूनालभते तेनैव पशूनव रुन्धे यत्पर्यग्निकृतानुत्सृज
 शीर्ष्णामयातयामत्वाय प्राजापत्येन सः स्थापयति यज्ञो वै
 प्रजापतिर्यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति प्रजापतिः प्रजा असृजत् स
 रिरिचानोऽमन्यत् स एता अप्रीरपश्यत्ताभिर्वै स मुखतः (४१)

आत्मानमाप्रीणीत् यदेता अप्रियो भवन्ति यज्ञो वै
 प्रजापतिर्यज्ञमेवैताभिर्मुखत आ प्रीणात्यपरिमितच्छन्दसो
 भवन्त्यपरिमितः प्रजापतिः प्रजापतेरात्या ऊनातिरिक्ता मिथुनाः
 प्रजात्यै लोमशं वै नामैतच्छन्दः प्रजापतेः पशवो लोमशाः
 पशूनेवाव रुन्धे सर्वाणि वा एता रूपाणि सर्वाणि रूपाण्यग्नौ
 चित्यै क्रियन्ते तस्मादेता अग्रेश्चित्यस्य (४२)

भवन्त्येकविंशतिः सामिधेनीरन्वाह रुग्वा एकविंशो
 रुचमेव गच्छत्यथो प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्येकविंशश्चतुर्विंशतिमन्वाह
 चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षादेव
 वैश्वानरमव रुन्धे पराचीरन्वाह पराडिव हि सुवर्गो लोकः
 समास्त्वाग्न ऋतवो वर्धयन्त्वित्याह समाभिरेवाग्निं वर्धयति (४३)

ऋतुभिः संवत्सरं विश्वा आ भाहि प्रदिशः पृथिव्या
 इत्याह तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भाति प्रत्यौहतामश्विना
 मृत्युमस्मादित्याह मृत्युमेवास्मादप नुदत्युद्वयं तमसस्परीत्याह
 पाप्मा वै तमः पाप्मानमेवास्मादप हुन्त्यगन्म ज्योतिरुत्तममित्याहासौ
 वा आदित्यो ज्योतिरुत्तममादित्यस्यैव सायुज्यं गच्छति

न संवत्सरस्तिष्ठति नास्य श्रीस्तिष्ठति यस्यैताः क्रियन्ते
ज्योतिष्मतीमुत्तमामन्वाह ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति सुवर्गस्य
लोकस्यानुख्यात्यै॥ (४४)

यावन्तोऽस्य मुखतश्चित्यस्य वर्धयत्यादित्योऽष्टाविंशतिश्च॥ [९]

षड्भिर्दीक्षयति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं दीक्षयति
सप्तभिर्दीक्षयति सप्त छन्दांसि छन्दोभिरेवैनं दीक्षयति विश्वे
देवस्य नेतुरित्यनुष्टुभोत्तमया जुहोति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां
वागुत्तमैकस्मादक्षरादनामप्रथमम्पदम् तस्माद्यद्वाचोऽनामं
तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजा-
पतिः (४५)

प्रजापतेरास्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा
असृजत प्रजानां सृष्ट्यै यदर्चिषि प्रवृज्याद्भूतमव रुन्धीत
यदङ्गारेषु भविष्यदङ्गारेषु प्र वृणक्ति भविष्यदेवाव रुन्धे भविष्यद्धि
भूयो भूताद्वाभ्यां प्र वृणक्ति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणा वा
एषा यजुषा सम्भृता यदुखा सा यद्विद्येतार्तिमार्च्छेत् (४६)

यजमानो हन्येतास्य यज्ञो मित्रेतामुखां तपेत्याह ब्रह्म वै मित्रो
ब्रह्मन्नेवैनं प्रतिष्ठापयति नार्तिमार्च्छति यजमानो नास्य यज्ञो हन्यते
यदि भिद्येत तैरेव कपालैः सः सृजेत्सैव ततः प्रायश्चित्तिर्यो गतश्रीः
स्यान्मथित्वा तस्याव दध्याद्भूतो वा एष स स्वां (४७)

देवतामुपैति यो भूतिकामः स्याद्य उखायै सम्भवेत्स
 एव तस्य स्यादतो ह्येष सम्भवत्येष वै स्वयम्भूर्नाम भवत्येव
 यं कामयेत् भ्रातृव्यमस्मै जनयेयमित्यन्यतस्तस्याहृत्याव
 दध्यात्साक्षादेवास्मै भ्रातृव्यं जनयत्यम्बरीषादन्नकामस्याव
 दध्यादम्बरीषे वा अन्नंम्रियते सयोन्येवान्नम् (४८)

अव रुन्धे मुञ्जानव दधात्यूर्ग्वै मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपि
 दधात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत् स क्रुमुकम्प्राविशत् क्रुमुकमव दधाति
 यदेवास्य तत्र न्यक्तं तदेवाव रुन्ध आज्येन सं यौत्येतद्वा अग्नेः
 प्रियं धाम यदाज्यं प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयत्यथो तेजसा (४९)

वैकंकतीमा दधाति भा एवाव रुन्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै
 सीद त्वं मातुरस्या उपस्थ इति तिसृभिर्जातमुप तिष्ठते त्रयं इमे
 लोका एष्वेव लोकेष्वाविदं गच्छत्यथो प्राणानेवात्मन्धत्ते॥ (५०)

प्रजापतिरुच्छेत्स्वामेवान्नं तेजसा चतुस्त्रिंशच्च॥ [१०]

न हं स्म वै पुराग्निरपंरशुवृक्णं दहति तदस्मै
 प्रयोग एवर्षिरस्वदयद्यदग्ने यानि कानि चेति समिधमा
 दधात्यपंरशुवृक्णमेवास्मै स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य एवं
 वेदौदुम्बरीमा दधात्यूर्ग्वै उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि दधाति
 प्रजापतिरग्निमसृजत् तं सृष्टं रक्षांसि (५१)

अजिघांसन्त्स एतद्राक्षोघ्नमपश्यत्तेन वै स रक्षांस्यपाहत

यद्राक्षोघ्नं भवत्यग्नेरेव तेन जाताद्रक्षाऽस्यप हन्त्याश्वत्थीमा
 दधात्यश्वत्थो वै वनस्पतीनां सपत्नसाहो विजित्यै वैकङ्कतीमा
 दधाति भा एवाव रुन्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै सशितम्मे
 ब्रह्मोर्देषाम्बाहू अतिरमित्युत्तमे औदुम्बरी (५२)

वाचयति ब्रह्मणैव क्षत्रं सः श्यति क्षत्रेण ब्रह्म तस्माद्ब्राह्मणो
 राजन्यवानत्यन्यम्ब्राह्मणं तस्माद्राजन्यो ब्राह्मणवानत्यन्यं
 राजन्यम्मृत्युर्वा एष यदग्निरमृतं हिरण्यं रुक्ममन्तरं
 प्रति मुञ्चतेऽमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्त एकविंशतिनिर्बाधो
 भवत्येकविंशतिर्वै देवलोका द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रय
 इमे लोका असावादित्यः (५३)

एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेभ्य एव भ्रातृव्यमन्तरेति
 निर्बाधैर्वै देवा असुरान्निर्बाधेऽकुर्वत तन्निर्बाधानां निर्बाधत्वन्निर्बाधी
 भवति भ्रातृव्यानेव निर्बाधे कुरुते सावित्रिया प्रति मुञ्चते
 प्रसूत्यै नक्तोषासेत्युत्तरयाहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यच्छते देवा
 अग्निं धारयन्द्रविणोदा इत्याह प्राणा वै देवा द्रविणोदा
 अहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यत्य (५४)

प्राणैर्दाधारासीनः प्रति मुञ्चते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जायन्ते
 कृष्णाजिनमुत्तरन्तेजो वै हिरण्यं ब्रह्म कृष्णाजिनन्तेजसा चैवैनं
 ब्रह्मणा चोभयतः परि गृह्णाति षडुद्यामं शिक्यं भवति षड्वा ऋतव
 ऋतुभिरेवैनमुद्यच्छते यद्वादशोद्यामं संवत्सरणैव मौञ्जम्भवत्यूर्ग्वै

मुञ्जां ऊर्जैवैनं समर्धयति सुपर्णोऽसि गुरुत्मानित्यवैक्षते
 रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे दिवं गच्छ सुवः पतेत्याह
 सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति॥ (५)

रक्षाऽस्योदुम्बरी आदित्य उद्यत्य सञ्चतुर्विंशतिश्च॥ [११]

समिद्धो अञ्जन्कृदरम्मतीनां घृतमग्ने मधुमत्पिन्वमानः।
 वाजी वहन्वाजिनं जातवेदो देवानां वक्षि प्रियमा सुधस्थम्।
 घृतेनाञ्जन्सम्पथो देवयानान्प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान्। अनु त्वा
 सप्ते प्रदिशः सचन्ताऽस्वधामस्मै यजमानाय धेहि। ईड्यश्वासि
 वन्द्यश्च वाजिन्नाशुश्वासि मेध्यश्च सप्ते। अग्निष्वा (५६)

देवैर्वसुभिः सजोषाः प्रीतं वह्निं वहतु जातवेदाः। स्तीर्णम्बर्हिः
 सुष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथमानं पृथिव्याम्। देवेभिर्युक्तमदितिः
 सजोषाः स्योनं कृण्वाना सुविते दधातु। एता उ वः सुभगा
 विश्वरूपा वि पक्षोभिः श्रयमाणा उदातैः। ऋष्याः सतीः कवषः
 शुम्भमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती
 मुखं यज्ञानामभि संविदाने। उषासां वाम् (५७)

सुहिरण्ये सुशिल्पे ऋतस्य योनाविह सादयामि। प्रथमा वाऽ
 सरथिनां सुवर्णा देवौ पश्यन्तौ भुवनानि विश्वा। अपिप्रयं चोदना
 वाम्मिमाना होतारा ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता। आदित्यैर्नो भारती
 वष्टु यज्ञं सरस्वती सह रुद्रैर्न आवीत्। इडोपहूता वसुभिः सजोषा

य॒ज्ञं नो॑ दे॒वीर॒मृते॑षु धत्त। त्वष्टा॑ वी॒रं दे॒वका॑मं ज॒जान॑ त्वष्टु॒रवा॑
जायत आ॒शुर॑श्चः। (५८)

त्वष्टे॒दं वि॒श्वम्भु॑वं ज॒जान॑ ब॒होः क॒र्तार॑मि॒ह य॑क्षि होतः।
अश्वो॑ घृ॒तेन॑ त्म॒न्या॒ सम॑क्त॒ उप॑ दे॒वाः ऋ॑तु॒शः पा॑थ एतु।
व॒नस्प॑तिर्दे॒वलो॒कम्प्र॑जान॒न्नग्नि॑ना॒ ह॒व्या स्व॑दितानि॒ वक्ष॑त्।
प्र॒जाप॑ते॒स्तप॑सा॒ वावृ॑धानः स॒द्यो जा॑तो द॒धिषे॑ य॒ज्ञम॑ग्ने।
स्वाहा॑कृतेन ह॒विषा॑ पुरो॒गा या॒हि सा॒ध्या ह॒विर॑दन्तु दे॒वाः॥ (५९)

अ॒ग्नि॒ष्ट्वा वा॒मश्वो॑ द्वि॒चत्वारि॑शच्च॥ [१२]

विष्णु॑मुखा॒ अन्न॑पते॒ याव॑ती॒ वि वै पु॑रुषमा॒त्रेणा॑ग्ने॒ तव॑ श्रवो॒ ब्रह्म॑ ज॒ज्ञान॑स्व॒यमा॑तृ॒णामे॑षां वै
प॒शुगा॑यत्री कस्त्वा द्वा॒दश॑॥ [१३] विष्णु॑मुखा॒ अप॑चिति॒मान् वि॒ वा ए॒ताव॑ग्ने॒ तव॑ स्व॒यमा॑तृ॒णां वि॑पू॒चीना॑नि
गा॒यत्री च॑तुः षष्टिः॥६४॥ विष्णु॑मुखास्त॒नुव॑ भुवत्॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

विष्णु॑मुखा॒ वै दे॒वाश्छ॑न्दो॒भिरि॒माँल्लो॒कान॑न॒पज॒य्यम॒भ्यज॑यन्
यद्वि॑ष्णु॒क्रमा॑न्क्रम॑ते॒ विष्णु॑रे॒व भू॒त्वा यज॑मान॒श्छ॑न्दो॒भिरि॒माँल्लो॒कान॑न॒प
ज॑यति॒ विष्णोः॒ क्रमो॑ऽस्यभि॒माति॑हे॒त्याह॑ गा॒यत्री वै पृ॑थि॒वी
त्रैष्टु॑भम॒न्तरि॑क्षम् जा॒गती॑ द्यौरा॒नुष्टु॒भीर्दि॑श॒श्छ॑न्दो॒भिरे॒वेमाँल्लो॒कान्
यथा॑पूर्वम॒भि ज॑यति प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत॒ सोऽस्मा॑त्सृष्टः (१)

पराङ्मैत्तमेतयान्वैदक्रन्ददिति तया वै सोऽग्नेः प्रियं
 धामावारुन्ध यदेतामन्वाहाग्नेरेवैतया प्रियं धामाव रुन्ध ईश्वरो वा
 एष पराङ्मदधो यो विष्णुक्रमान्क्रमते चतसृभिरा वर्तते चत्वारि
 छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रियामेवास्य
 तनुवमभि (२)

पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते
 तस्माद्वक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृतमनु
 पर्यावर्तते शुनःशेषमार्जीगर्ति वरुणोऽगृह्णाथ्स एतां वारुणीमपश्यत्तया
 वै स आत्मानं वरुणपाशादमुश्चद्वरुणो वा एतं गृह्णाति य
 उखाम्प्रतिमुश्चत उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदित्याहाऽऽत्मानमेवैतया (३)

वरुणपाशान्मुश्चत्या त्वाहार्षमित्याहा ह्येनं हरति
 ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिरित्याह प्रतिष्ठित्यै विशस्त्वा सर्वा
 वाञ्छन्त्वित्याह विशैवेनं समर्धयत्यस्मिन्नाष्टमधि श्रयेत्याह
 राष्ट्रेमेवास्मिन्ध्रुवमकर्य कामयेत राष्ट्रं स्यादिति तम्मनसा
 ध्यायेद्राष्ट्रमेव भवति (४)

अग्ने बृहन्नुषसामूर्ध्वो अस्थादित्याहाग्रमेवैनं समानानां
 करोति निर्जग्मिवान्तमस इत्याह तम एवास्मादप हन्ति
 ज्योतिषागादित्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति चतसृभिः सादयति
 चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेवातिछन्दसोत्तमया वर्षं वा एषा

छन्दसां यदतिच्छन्दा वर्षेवैनं समानानां करोति सद्वती (५)

भवति सत्त्वमेवैनं गमयति वात्सप्रेणोपं तिष्ठत एतेन वै
वत्सप्रीर्भालन्दनोऽग्नेः प्रियं धामावारुन्धाग्नेरेवैतेन प्रियं धामाव रुन्ध
एकादशम्भवत्येकधैव यजमाने वीर्यं दधाति स्तोमेन वै देवा
अस्मिँल्लोक आर्ध्रुवच्छन्दोभिरमुष्मिन्स्तोमस्येव खलु वा एतद्रूपं
यद्वात्सप्रम्यद्वात्सप्रेणोपतिष्ठते (६)

इममेव तेन लोकमभि जयति यद्विष्णुक्रमान्क्रमतेऽमुमेव
तैर्लोकमभि जयति पूर्वेद्युः प्र क्रामत्युत्तरेद्युरुपं तिष्ठते तस्माद्योगे-
ऽन्यासां प्रजानाम्मनः क्षेमेऽन्यासान्तस्माद्यायावरः क्षेम्यस्येशे
तस्माद्यायावरः क्षेम्यमध्यवस्यति मुष्टी करोति वाचं यच्छति
यज्ञस्य धृत्यै॥ (७)

सृष्टोऽभ्येतया भवति सद्वत्युपतिष्ठते द्विचत्वारिंशच्च॥ [१]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहीत्याहाग्निर्वा अन्नपतिः स एवास्मा अन्नं
प्र यच्छत्यनमीवस्य शुष्मिण इत्याहायक्ष्मस्येति वावैतदाह
प्र प्रदातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पद
इत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्त उदु त्वा विश्वे देवा इत्याह
प्राणा वै विश्वे देवाः (८)

प्राणैरेवैनमुद्यच्छतेऽग्ने भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवैनं

चित्तायोद्यच्छते तेनैवैनं समर्धयति चतसृभिरा सादयति चत्वारि
छन्दांसि छन्दोभिरेवातिच्छन्दसोत्तमया वर्षं वा एषा छन्दसां
यदतिच्छन्दा वर्षमैवैनं समानानां करोति सद्धती भवति सत्त्वमेवैनं
गमयति प्रेदग्ने ज्योतिष्मान् (९)

याहीत्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति तनुवा वा एष हि नस्ति यः
हि नस्ति मा हिंसीस्तनुवा प्रजा इत्याह प्रजाभ्यं एवैनं शमयति
रक्षांसि वा एतद्यज्ञं संचन्ते यदनं उथ्सर्जत्यक्रन्ददित्यन्वाह
रक्षसामपहत्या अनंसा वहन्त्यपंचितिमेवास्मिन्दधाति
तस्मादनस्वी च रथी चातिथीनामपंचिततमौ (१०)

अपंचितिमान्भवति य एवं वेद समिधाऽग्निं दुवस्यतेति
घृतानुषित्तामवसिते समिधमा दधाति यथातिथय आगताय
सर्पिष्वदातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्गायत्रिया ब्राह्मणस्य गायत्रो
हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्योऽप्सु भस्म प्र
वेशयत्यप्सु योनिर्वा अग्निः स्वामेवैनं योनिं गमयति तिसृभिः प्र
वेशयति त्रिवृद्धे (११)

अग्निर्यावानेवाग्निस्तम्प्रतिष्ठां गमयति परा वा एषोऽग्निं
वपति योऽप्सु भस्म प्रवेशयति ज्योतिष्मतीभ्यामव दधाति
ज्योतिरेवास्मिन्दधाति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै परा वा एष प्रजां पशून्
वपति योऽप्सु भस्म प्रवेशयति पुनरूर्जा सह रय्येति पुनरुदैति
प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते पुनस्त्वादित्याः (१२)

रुद्रा वसवः समिन्धतामित्याहेता वा एतं देवता अग्रे
समैन्धत ताभिरेवैन५ समिन्द्रे बोधा स बोधीत्युप तिष्ठते
बोधयत्येवैनन्तस्मात्सुत्वा प्रजाः प्र बुध्यन्ते यथास्थानमुप तिष्ठते
तस्माद्यथास्थानम्पशवः पुनरेत्योप तिष्ठन्ते॥ (१३)

वै विश्वे देवा ज्योतिष्मानपंचिततमौ त्रिवृद्धा आदित्या द्विचत्वारिंशच्च॥ [२]

यावती वै पृथिवी तस्यै यम आधिपत्यं परीयाय यो वै
यमं देवयजनमस्या अनिर्याच्याग्निं चिनुते यमायैन५ स चिनुते-
ऽपेतेत्यध्यवसाययति यममेव देवयजनमस्यै निर्याच्यात्मनेऽग्निं
चिनुत इष्वग्रेण वा अस्या अनामृतमिच्छन्तो नाविन्दन्ते देवा
एतद्यजुरपश्यन्नपेतेति यदेतेनाध्यवसाययति (१४)

अनामृत एवाग्निं चिनुत उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदप
हन्त्यपोऽवोक्षति शान्त्यै सिकता नि वपत्येतद्वा अग्रेवैश्वानरस्य
रूप५ रूपेणैव वैश्वानरमव रुन्ध ऊषान्नि वपति पुष्टिर्वा एषा
प्रजननं यदूषाः पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निं चिनुतेऽथो संज्ञान एव
संज्ञान५ ह्येतत् (१५)

पशूनां यदूषा द्यावापृथिवी सहास्तान्ते वियती अब्रूतामस्त्वेव
नौ सह यज्ञियमिति यदमुष्या यज्ञियमासीत्तदस्यामदधात्त
ऊषा अभवन् यदस्या यज्ञियमासीत्तदमुष्यामदधात्तददश्चन्द्रमसि
कृष्णमूषान्निवपन्नदो ध्यायेद्द्यावापृथिव्योरेव यज्ञियेऽग्निं चिनुतेऽय५
सो अग्निरिति विश्वामित्रस्य (१६)

सूक्तम्भवत्येतेन वै विश्वामित्रोऽग्नेः प्रियं धामावारुन्धाग्नेरेवैतेन
 प्रियं धामाव रुन्धे छन्दोभिर्वै देवाः सुवर्गं लोकमायश्चतस्रः
 प्राचीरुपं दधाति चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव तद्यजमानः
 सुवर्गं लोकमेति तेषां सुवर्गं लोकं यतां दिशः समं वीयन्त ते
 द्वे पुरस्तात्समीची उपादधतु द्वे (१७)

पश्चात्समीची ताभिर्वै ते दिशोऽदृहन् यद्वे पुरस्तात्समीची
 उपदधाति द्वे पश्चात्समीची दिशां विधृत्या अथो पशवो वै
 छन्दांसि पशूनेवास्मै समीची दधात्यष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा
 गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तं चिनुतेऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा
 गायत्री गायत्री सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद सुवर्गस्य लोकस्य (१८)

प्रज्ञात्यै त्रयोदश लोकं पृणा उपं दधात्येकविंशतिः सम्पद्यन्ते
 प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठा गार्हपत्य एकविंशस्यैव प्रतिष्ठां
 गार्हपत्यमनु प्रति तिष्ठति प्रत्यग्निं चिक्व्यानस्तिष्ठति य एवं वेद
 पञ्चचितीकं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशवो
 यज्ञमेव पशूनव रुन्धे त्रिचितीकं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रय इमे
 लोका एष्वेव लोकेषु (१९)

प्रति तिष्ठत्येकचितीकं चिन्वीत तृतीयं चिन्वान एकधा
 वै सुवर्गो लोक एकवृत्तैव सुवर्गं लोकमेति पुरीषेणाभ्यूहति
 तस्मान्मासेनास्थि छन्नन्न दुश्चर्मा भवति य एवं वेद पञ्च चितयो
 भवन्ति पञ्चभिः पुरीषैरभ्यूहति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्न

विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति॥ (२०)

अद्भ्यवसाययति ह्येतद्विश्वमित्रस्यादधत् द्वे लोकस्य लोकेषु समचत्वारिंशच्च॥ [३]

वि वा एतौ द्विषाते यश्च पुराग्निर्यश्चोखायाः समितमिति
चतसृभिः सं नि वपति चत्वारि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा
अग्नेः प्रिया तनूः प्रिययैवैनौ तनुवा सः शास्ति समितमित्याह
तस्माद्ब्रह्मणा क्षत्रं समेति यथ्संन्युष्यं विहरति तस्माद्ब्रह्मणा क्षत्रं
व्येत्युतुभिः (२१)

वा एतं दीक्षयन्ति स ऋतुभिरेव विमुच्यो मातेव पुत्रं पृथिवी
पुंरीष्यमित्याहर्तुभिरेवैनं दीक्षयित्वर्तुभिर्वि मुञ्चति वैश्वानर्या
शिक्षमा दत्ते स्वदयत्येवैनन्नैर्ऋतीः कृष्णास्तिस्रस्तुषपक्वा भवन्ति
निर्ऋत्यै वा एतद्भागधेयं यत्तुषा निर्ऋत्यै रूपं कृष्णं रूपेणैव
निर्ऋतिं निरवदयत इमां दिशं यन्त्येषा (२२)

वै निर्ऋत्यै दिग्स्वायामेव दिशि निर्ऋतिं निरवदयते स्वकृत
इरिण उप दधाति प्रदरे वैतद्वै निर्ऋत्या आयतनं स्व एवायतने
निर्ऋतिं निरवदयते शिक्षमभ्युप दधाति नैर्ऋतो वै पाशः
साक्षादेवैनं निर्ऋतिपाशान्मुञ्चति तिस्र उप दधाति त्रेधाविहितो वै
पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मान्निर्ऋतिमव यजते पराचीरुप (२३)

दधाति पराचीमेवास्मान्निर्ऋतिं प्र णुदतेऽप्रतीक्षमा
यन्ति निर्ऋत्या अन्तर्हित्यै मार्जयित्वोप तिष्ठन्ते मेध्यत्वाय

गार्हपत्यमुप तिष्ठन्ते निर्ऋतिलोक एव चरित्वा पूता
 देवलोकमुपावर्तन्त एकयोप तिष्ठन्त एकधैव यजमाने वीर्यं
 दधति निवेशनः संगमनो वसूनामित्याह प्रजा वै पशवो वसुं
 प्रजयैवैनम्पशुभिः समर्धयन्ति॥ (२४)

ऋतुभिरेषा पराचीरुपाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [४]

पुरुषमात्रेण वि मिमीते यज्ञेन वै पुरुषः सम्मितो यज्ञपुरुषैवैनं
 वि मिमीते यावान्पुरुष ऊर्ध्वबाहुस्तावान्भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं
 वीर्येणैवैनं वि मिमीते पक्षी भवति न ह्यपक्षः पतितुमर्हत्यरत्निनां
 पक्षौ द्राघीयांसौ भवतस्तस्मात्पक्षप्रवयांसि वयांसि
 व्याममात्रौ पक्षौ च पुच्छं च भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यम् (२५)

वीर्यसम्मितो वेणुना वि मिमीत आग्नेयो वै वेणुः सयोनित्वाय
 यजुषा युनक्ति यजुषा कृषति व्यावृत्त्यै षड्भवेन कृषति षड्वा
 ऋतवं ऋतुभिरेवैनं कृषति यद्वादशगवेन संवत्सरेणैवेयं वा
 अग्नेरतिदाहादबिभेत्सैतद्विगुणमपश्यत्कृष्टं चाकृष्टं च ततो वा इमां
 नात्यदहृद्यत्कृष्टं चाकृष्टं च (२६)

भवत्यस्या अनतिदाहाय द्विगुणं त्वा अग्निमुद्यन्तुमर्हतीत्याहुर्यत्
 चाकृष्टं च भवत्यग्नेरुद्यत्या एतावन्तो वै पशवो द्विपादश्च
 चतुष्पादश्च तान् यत्प्राच उथ्सृजेद्बुद्रायापि दध्याद्यदक्षिणा

पितृभ्यो नि ध्रुवेद्यत्प्रतीचो रक्षांसि हन्युरुदीच उथ्सृजत्येषा वै
देवमनुष्याणां शान्ता दिक् (२७)

तामेवैनाननूथ्सृजत्यथो खल्विमां दिशमुथ्सृजत्यसौ वा
आदित्यः प्राणः प्राणमेवैनाननूथ्सृजति दक्षिणा पर्यावर्तन्ते स्वमेव
वीर्यमनु पर्यावर्तन्ते तस्माद्वक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽर्थो
आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तन्ते तस्मात्परांश्च पशवो वि तिष्ठन्ते
प्रत्यं च आ वर्तन्ते तिस्रस्त्रिंशः सीताः (२८)

कृषति त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयत्योषधीर्वपति
ब्रह्मणान्नमव रुन्धेऽर्केऽर्कश्चीयते चतुर्दशभिर्वपति सप्त
ग्राम्या ओषधयः सप्तारण्या उभयीषामवरुद्धा अन्नस्यान्नस्य
वपत्यन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ कृष्टे वपति कृष्टे ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्त्यनुसीत
वपति प्रजात्यै द्वादशसु सीतासु वपति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरेणैवास्मा अन्नम्पचति यदग्निचित् (२९)

अनवरुद्धस्याश्जीयादवरुद्धेन व्यृद्धेत ये वनस्पतीनाम्फलग्रहयस
ऽपि प्रोक्षेदनवरुद्धस्यावरुद्धौ दिग्भ्यो लोष्टान्धसमस्यति दिशामेव
वीर्यमवरुध्यं दिशां वीर्येऽग्निं चिनुते यं द्विष्याद्यत्र स स्यात्तस्यै
दिशो लोष्टमा हरेदिषमूर्जमहमित आ दद इतीषमेवोर्जं तस्यै
दिशोऽव रुन्धे क्षोधुंको भवति यस्तस्यां दिशि भवत्युत्तरवेदिमुप
वपत्युत्तरवेद्यां ह्यग्निश्चीयतेऽर्थो पशवो वा उत्तरवेदिः पशून्वाव

रुन्धेऽथो यज्ञपरुषोऽनन्तरित्यै॥ (३०)

च भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं यत्कृष्टश्चाकृष्टं च दिख्यतां अग्निचिदव पञ्चविंशतिश्च॥ —[५]

अग्ने तव श्रवो वय इति सिकता नि वपत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य
सूक्तः सूक्तेनैव वैश्वानरमव रुन्धे षड्भिर्नि वपति षड्वा ऋतवः
संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षादेव वैश्वानरमव रुन्धे समुद्रं
वै नामैतच्छन्दः समुद्रमनु प्रजाः प्र जायन्ते यदेतेन सिकता
निवपति प्रजानां प्रजननायेन्द्रः (३१)

वृत्राय वज्रं प्राहरत्स त्रेधा व्यभवत्स्फ्यस्तृतीयः रथस्तृतीयं
यूपस्तृतीयं येऽन्तःशरा अशीर्यन्त ताः शर्करा अभवन्तच्छर्कराणां
शर्करत्वं वज्रो वै शर्कराः पशुरग्निर्यच्छर्कराभिरग्निं परिमिनोति
वज्रेणैवास्मै पशून्यरिं गृह्णाति तस्माद्वज्रेण पशवः परिगृहीतास्तस्मात्स्व
नोप हरते त्रिसप्ताभिः (३२)

पशुकामस्य परिं मिनुयात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणाः
पशवः प्राणैरेवास्मै पशूनव रुन्धे त्रिणवाभिर्भ्रातृव्यवतस्त्रिवृतमेव
वज्रः सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्या अपरिमिताभिः परिं
मिनुयादपरिमितस्यावरुद्ध्यै यं कामयेतापशुः स्यादित्यपरिमित्य
तस्य शर्कराः सिकता व्यूहेदपरिगृहीत एवास्य विषूचीनः रेतः
परा सिञ्चत्यपशुरेव भवति (३३)

यं कामयेत पशुमान्स्थ्यादिति परिमित्य तस्य शर्कराः सिकता
 व्यूहेत्परिगृहीत एवास्मै समीचीनं रेतः सिञ्चति पशुमानेव भवति
 सौम्या व्यूहति सोमो वै रेतोधा रेत एव तदधाति गायत्रिया
 ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यः
 शं युम्बारहस्पत्यम्मेधो नोपानमत्सोऽग्निम्प्राविशत् (३४)

सोऽग्नेः कृष्णो रूपं कृत्वोदायत् सोऽश्वं प्राविशत्सो-
 ऽश्वस्यावान्तरशफोऽभवद्यदश्वमाक्रमयति य एव मेधोऽश्वं
 प्राविशत्तमेवाव रुन्धे प्रजापतिनाग्निश्चेतव्यं इत्याहुः प्राजापत्यो-
 ऽश्वो यदश्वमाक्रमयति प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते पुष्करपर्णमुप
 दधाति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपर्णं सयोनिमेवाग्निं चिनुतेऽपां
 पृष्ठमसीत्युप दधात्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपर्णं रूपेणैवैनदुप
 दधाति॥ (३५)

इन्द्रः पशुकामस्य भवत्यविशत्स्योनिं विंशतिश्च॥ [६]

ब्रह्म जज्ञानमिति रुक्ममुप दधाति ब्रह्ममुखा वै प्रजापतिः
 प्रजा असृजत् ब्रह्ममुखा एव तत्प्रजा यजमानः सृजते ब्रह्म
 जज्ञानमित्याहु तस्माद्ब्राह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति न पृथिव्यां नान्तरिक्षे न दिव्यग्निश्चेतव्यं इति
 यत्पृथिव्यां चिन्वीत पृथिवीं शुचार्पयेन्नोषधयो न वनस्पतयः (३६)

प्र जायेरन् यदन्तरिक्षे चिन्वीतान्तरिक्षं शुचार्पयेन्न

वयाँसि॑ प्र जायेर॑न् यद्वि॒वि चि॑न्वी॒त दि॒वः शु॒चा॒र्पये॑न्न
 प॒र्जन्यो॑ व॒र्षेद्रु॒क्कमु॑प॒ दधा॑त्य॒मृतं॑ वै हि॒र॒ण्यम॒मृतं॑ ए॒वाग्निं॑ चि॑नुते
 प्रजा॑त्यै हि॒र॒ण्यं पुरु॑षमु॒प॒ दधा॑ति यज॒मानलो॒कस्य॑ वि॒धृत्यै॑
 यदि॑ष्ट॒काया॑ आ॒तृ॒ण्णम॒नूप॑द॒ध्यात्प॑शूनां च॒ यज॑मानस्य च प्रा॒णमपि॑
 दध्या॑दक्षि॒णतः॑ (३७)

प्राञ्च॑मु॒प॒ दधा॑ति दा॒धारं॑ यज॒मानलो॒कत्र॑ प॑शूनां च॒
 यज॑मानस्य च प्रा॒णमपि॑ दधा॒त्यथो॒ खल्वि॑ष्ट॒काया॑ आ॒तृ॒ण्णम॒नूप॑
 दधा॑ति प्रा॒णाना॒मुत्सृ॑ष्ट्यै द्र॒प्सश्च॑स्क॒न्देत्य॑भि मृ॒शति॑ हो॒त्रास्वे॒वेन॑
 प्रति॑ष्ठापयति॒ सुचा॑वु॒प॒ दधा॑त्याज्य॑स्य पूर्णां का॑र्ष्म॒र्यमयीं॑ द॒ध्नः
 पूर्णा॑मौदु॒म्बरी॑मि॒यं वै का॑र्ष्म॒र्यमय्य॑सावौदु॒म्बरी॑मे ए॒वोप॑ धत्ते (३८)

तू॒ष्णीमु॑प॒ दधा॑ति न ही॒मे यजु॑षा॒सुम॑र॒हति॑ दक्षि॑णां
 का॑र्ष्म॒र्यमयी॑मु॒त्तरा॒मौदु॑म्बरी॒न्तस्मा॑द॒स्या अ॒सावु॑त्तराज्य॑स्य पूर्णां
 का॑र्ष्म॒र्यमयीं॑ वज्रो॒ वा आ॒ज्यं वज्रः॑ का॑र्ष्म॒र्यो वज्रे॑णै॒व यज्ञ॑स्य
 दक्षि॑णतो रक्षा॒स्यप॑ ह॒न्ति द॒ध्नः पूर्णा॑मौदु॒म्बरी॑म्प॒शवो॑ वै
 दध्य॑र्गुदु॒म्बरः॑ प॒शुष्वे॒वोर्जं॑ दधा॑ति पूर्णे॒ उप॑ दधा॑ति पूर्णे
 ए॒वैन॑म् (३९)

अ॒मुष्मि॑ल्लो॒क उप॑ तिष्ठेते वि॒राज्य॑ग्निश्चै॒तव्यं॑ इत्या॒हुः सु॒ग्वै
 वि॒राज्य॑त्सुचा॑वु॒प॒ दधा॑ति वि॒राज्ये॑वाग्निं चि॑नुते यज्ञ॒मुखे॑य॒ज्ञमुखे॑
 वै क्रि॒यमा॑णे य॒ज्ञः रक्षाँ॑सि जिघाँ॑सन्ति यज्ञ॒मुखः॑

रुक्मो यद्रुक्मं व्याघारयति यज्ञमुखादेव रक्षाऽस्यपं हन्ति
 पञ्चभिर्व्याघारयति पाङ्क्तो यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्माद्रक्षाऽस्यपं
 हन्त्यक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति
 प्रतिष्ठित्यै॥ (४०)

वनस्पतयो दक्षिणतो धत्त एनन्तस्मादक्षण्या पञ्च च॥ [७]

स्वयमातृणामुपं दधातीयं वै स्वयमातृणेमामेवोपं
 धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो
 वा अश्वः प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते प्रथमेष्टकोपधीयमाना
 पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि दधाति स्वयमातृणा
 भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या
 अग्नावग्निश्चेतव्यं इत्याहुरेष वै (४१)

अग्निर्वैश्वानरो यद्व्राह्मणस्तस्मै प्रथमामिष्टकां यजुष्कृतां प्र
 यच्छेत्ताम्रब्राह्मणश्चोपं दध्यातामग्नावेव तदग्निं चिनुत ईश्वरो वा एष
 आर्तिमार्तोऽर्योऽविद्वानिष्टकामुपदधाति त्रीन् वरान्दद्यान्नयो वै प्राणाः
 प्राणानां स्पृत्यै द्वावेव देयौ द्वौ हि प्राणावेकं एव देय एको हि
 प्राणः पशुः (४२)

वा एष यदग्निर्न खलु वै पशव आयवसे रमन्ते दूर्वेष्टकामुपं
 दधाति पशूनां धृत्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै काण्डात्काण्डात्प्ररोहन्तीत्याह
 काण्डेनकाण्डेन ह्येषा प्रतितिष्ठत्येवा नो दूर्वे प्र तनु सहस्रेण शतेन
 चेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै देवलक्ष्मं वै त्र्यालिखिता

तामुत्तरलक्ष्माणं देवा उपादधताधरलक्ष्माणमसुरा यम् (४३)

कामयेत् वसीयान्स्यादित्युत्तरलक्ष्माणं तस्योपं दध्याद्वसीयानेव
भवति यं कामयेत् पापीयान्स्यादित्यधरलक्ष्माणं तस्योपं
दध्यादसुरयोनिमेवैनमनु परा भावयति पापीयान्भवति
त्र्यालिखिता भवतीमे वै लोकाख्यालिखितैभ्य एव लोकेभ्यो
भ्रातृव्यमन्तरेत्यङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यतः पुरोडाशः कूर्मो भूत्वानु
प्रासर्पत् (४४)

यत्कूर्ममुपदधाति यथा क्षेत्रविदञ्जसा नयत्येवमेवैनं कूर्मः
सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति मेधो वा एष पशूनां यत्कूर्मो
यत्कूर्ममुपदधाति स्वमेव मेधम्पश्यन्तः पशव उप तिष्ठन्ते श्मशानं
वा एतत्क्रियते यन्मृतानां पशूनां शीर्षाण्युपधीयन्ते यज्जीवन्तं
कूर्ममुपदधाति तेनाश्मशानचिद्वास्तव्यो वा एष यत् (४५)

कूर्मो मधु वाता ऋतायत इति दध्ना मधुमिश्रेणाभ्यनक्ति
स्वदयत्येवैनं ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यारण्यम्मधु यद्दध्ना
मधुमिश्रेणाभ्यनक्त्युभयस्यावरुद्धौ मही द्यौः पृथिवी च न
इत्याहाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णाति प्राश्चमुपं दधाति सुवर्गस्य
लोकस्य समष्ट्यै पुरस्तात्प्रत्यश्चमुपं दधाति तस्मात् (४६)

पुरस्तात्प्रत्यश्चः पशवो मेधमुपं तिष्ठन्ते यो वा अपंनाभिमुग्निं
चिनुते यजमानस्य नाभिमनु प्र विंशति स एनमीश्वरो

हिंसितोरुलूखलमुप दधात्येषा वा अग्नेर्नाभिः सनाभिमेवाग्निं
चिनुतेऽहिंसाया औदुम्बरं भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुन्धे
मध्यत उप दधाति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत
ऊर्जा भुञ्जत इयद्ववति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितमव
हन्त्यन्नमेवाकर्वैष्णव्यर्चोप दधाति विष्णुर्वै यज्ञो वैष्णवा वनस्पतयो
यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति॥ (४७)

एष वै पशुर्यमसर्पदेष यत्तस्मात्तस्मात्सप्तविंशतिश्च॥ [८]

एषां वा एतल्लोकानां ज्योतिः सम्भृतं यदुखा यदुखामुपदधात्येभ्य
एव लोकेभ्यो ज्योतिरव रुन्धे मध्यत उप दधाति मध्यत एवास्मै
ज्योतिर्दधाति तस्मान्मध्यतो ज्योतिरुपास्महे सिकताभिः
पूरयत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपं रूपेणैव वैश्वानरमव रुन्धे यं
कामयेत क्षोधुकः स्यादित्यूनां तस्योप (४८)

दध्यात्क्षोधुक एव भवति यं कामयेतानुपदस्यदन्नमद्यादिति
पूर्णां तस्योप दध्यादनुपदस्यदेवान्नमत्ति सहस्रं वै प्रति पुरुषः
पशूनां यच्छति सहस्रमन्ये पशवो मध्ये पुरुषशीर्षमुप दधाति
सवीर्यत्वायोखायामपि दधाति प्रतिष्ठामेवैनं द्रमयति व्यृद्धं वा
एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षममृतं खलु वै प्राणाः (४९)

अमृतं हिरण्यं प्राणेषु हिरण्यशल्कान्प्रत्यस्यति
प्रतिष्ठामेवैनं द्रमयित्वा प्राणैः समर्धयति दध्ना मधुमिश्रेण

पूरयति मध्व्योऽसानीति श्रुतातङ्कोन मेध्यत्वाय ग्राम्यं वा
 एतदन्नं यद्दध्यारण्यम्मधु यद्दध्ना मधुमिश्रेण पूरयत्युभयस्यावरुद्धौ
 पशुशीर्षाण्युप दधाति पशवो वै पशुशीर्षाणि पशून्वावरुन्धे यं
 कामयेतापशुः स्यादिति (५०)

विषूचीनानि तस्योप दध्याद्विषूच एवास्मात्पशून्दधात्यपशुरेव
 भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति समीचीनानि तस्योप
 दध्यात्समीच एवास्मै पशून्दधाति पशुमानेव भवति
 पुरस्तात्प्रतीचीनमश्वस्योप दधाति पश्चात्प्राचीनमृषभस्यापशवो वा
 अन्ये गोअश्वेभ्यः पशवो गोअश्वानेवास्मै समीचो दधात्येतावन्तो
 वै पशवः (५१)

द्विपादश्च चतुष्पादश्च तान् वा एतदग्नौ प्र दधाति
 यत्पशुशीर्षाण्युपदधात्यमुमारण्यमनु ते दिशामीत्याह ग्राम्येभ्य
 एव पशुभ्य आरण्यान्पशूञ्छुचमनूत्सृजति तस्मात्समावत्पशूनां
 प्रजायमानानामारण्याः पशवः कर्नीयांसः शुचा ह्यृताः
 सर्पशीर्षमुप दधाति यैव सर्पे त्विषिस्तामेवावरुन्धे (५२)

यत्समीचीनम्पशुशीर्षैरुपदध्याद्ग्राम्यान्पशून्दशुकाः
 स्युर्यद्विषूचीनमारण्यान् यजुरेव वदेदव तां त्विषिं रुन्धे
 या सर्पे न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानथो खलूपधेयमेव
 यदुपदधाति तेन तां त्विषिमव रुन्धे या सर्पे यद्यजुर्वदति तेन
 शान्तम्॥ (५३)

ऊनान्तस्योपं प्राणाः स्यादिति वै पशवो रुन्धे चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [९]

पशुर्वा एष यदग्निर्योनिः खलु वा एषा पशोर्वि क्रियते
यत्प्राचीनमैष्टकाद्यजुः क्रियते रेतोऽपस्या अपस्या उपं दधाति
योनावेव रेतो दधाति पश्वोपं दधाति पाङ्गाः पशवः पशून्नेवास्मै
प्र जनयति पश्वं दक्षिणतो वज्रो वा अपस्या वज्रेणैव यज्ञस्य
दक्षिणतो रक्षाऽस्यपं हन्ति पश्वं पश्चात् (५४)

प्राचीरुपं दधाति पश्चाद्वै प्राचीनं रेतो धीयते
पश्चादेवास्मै प्राचीनं रेतो दधाति पश्वं पुरस्तात्प्राचीरुपं
दधाति पश्वं पश्चात्प्राचीस्तस्मात्प्राचीनं रेतो धीयते
प्राचीः प्रजा जायन्ते पश्चोत्तरतश्छन्दस्याः पशवो वै
छन्दस्याः पशून्नेव प्रजातान्स्वमायतनमभि पर्यूहत इयं वा
अग्नेरतिदाहादबिभेत्सैताः (५)

अपस्या अपश्यत्ता उपाधत्त ततो वा इमां नात्यदहृद्यदपस्या
उपदधात्यस्या अनतिदाहायोवाच हेयमददिथ्स ब्रह्मणान्नं यस्यैता
उपधीयान्तै य उ चैना एवं वेददिति प्राणभृत् उपं दधाति रेतस्येव
प्राणान्दधाति तस्माद्वदन्प्राणन्पश्यञ्छृण्वन्पशुर्जायतेऽयं पुरः (५६)

भुव इति पुरस्तादुपं दधाति प्राणमेवैताभिर्दाधारायं दक्षिणा
विश्वकर्मेति दक्षिणतो मन एवैताभिर्दाधारायम्पश्चाद्विश्वव्यचा इति
पश्चाच्चक्षुरेवैताभिर्दाधारेदमुत्तरात्सुवरित्युत्तरतः श्रोत्रमेवैताभिर्दाधारेय

म॒तिरित्यु॒परि॑ष्टा॒द्वाच॑मे॒वैताभि॑र्दा॒धार॒ दश॑द॒शोप॑ दधाति सवीर्य॒त्वाया॑क्ष्ण

उप॑ दधाति तस्मा॑दक्ष्णया प॒शवोऽङ्गा॑नि प्र ह॑रन्ति
प्रति॑ष्ठित्यै याः प्राची॑स्ताभिर्वि॒सेष्ट आ॒घ्नोद्या॑ दक्षिणा॒ ताभिर्भ॑रद्वाजो
याः प्र॒तीची॑स्ताभिर्वि॒श्वामि॑त्रो या उदी॑चीस्ताभिर्ज॒मद॑ग्निर्या
ऊ॒र्ध्वास्ताभिर्वि॒श्वक॑र्मा य ए॒वमे॒तासा॒मृद्धिं वेद॑घ्नोत्येव य
आ॒सामे॒वम्ब॒न्धुतां वेद॑ बन्धु॒मान्भवति॑ य आ॒सामे॒वं क्लृप्तिं वेद॑
कल्प॑ते (५८)

अस्मै॑ य आ॒सामे॒वमा॒यत॑नं वेदा॒यत॑नवान्भवति॒ य
आ॒सामे॒वम्प्र॑तिष्ठां वेद॒ प्रत्ये॒व तिष्ठति॑ प्राण॒भृत॑ उप॒धाय॑ संयत॒
उप॑ दधाति प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्धित्वा संय॒द्धिः सं य॑च्छति॒ तत्संय॑ताः
संय॒त्त्वमथो॑ प्रा॒ण ए॒वापा॑नं दधाति॒ तस्मा॑त्प्राणापा॒नौ सं च॑रतो
विषू॑चीरुप॑ दधाति॒ तस्मा॑द्विष्व॑श्चौ प्राणापा॒नौ यद्वा अ॒ग्नेरसं॑
यत॑म् (५९)

असु॑वर्ग्यमस्य॒ तत्सु॑वर्ग्योऽग्निर्य॒त्सं यत॑ उप॒दधाति॑
समे॒वैनं॑ यच्छति॒ सुव॑र्ग्यमे॒वाक॒स्यवि॑र्वयः॒ कृत॑मया॒नामित्या॑ह
वयो॑भिरे॒वाया॑नव॒ रुन्धे॑ऽयैर्वया॑सि॒ सर्व॑तो वायु॒मती॑र्भवन्ति॒
तस्मा॑दय॑सि॒ सर्व॑तः पवते॥ (६०)

पृश्नादेताः पुरोऽक्ष्णया कल्पतेऽसं यतं पञ्चत्रिंशच्च॥ [१०]

गा॒य॒त्री त्रि॒ष्टु॒जग॑त्यनु॒ष्टुप्प॒ङ्क्ता सह॑ बृ॒हत्यु॑ष्णिहा

ककुत्सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। द्विपदा या चतुष्पदा त्रिपदा
 या च षट्पदा। सच्छन्दा या च विच्छन्दाः सूचीभिः शिम्यन्तु
 त्वा। महानाग्नी रेवतयो विश्वा आशाः प्रसूवरीः। मेघ्या विद्युतो
 वाचः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। रजता हरिणीः सीसा युजो
 युज्यन्ते कर्मभिः। अश्वस्य वाजिनस्त्वचि सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा।
 नारीः (६१)

ते पत्नयो लोम् वि चिन्वन्तु मनीषया। देवानाम्पत्नीर्दिशः
 सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। कुविदङ्ग यवमन्तो यव चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं
 वियूय। इहेहैषां कृणुत भोजनानि ये बर्हिषो नमोवृक्तिं न
 जग्मुः॥ (६२)

नारीस्त्रिंशच्च॥

[११]

कस्त्वाँ छति कस्त्वा वि शास्ति कस्ते गात्राणि शिम्यति। क
 उ ते शमिता कविः। ऋतवस्त ऋतुधा परुः शमितारो वि शासतु।
 संवत्सरस्य धायंसा शिमीभिः शिम्यन्तु त्वा। दैव्या अध्वर्यवस्त्वा
 छन्तु वि च शासतु। गात्राणि पर्वशस्ते शिमाः कृण्वन्तु शिम्यन्तः।
 अर्धमासाः परूँषि ते मासाँश्छन्तु शिम्यन्तः। अहोरात्राणि मरुतो
 विलिष्टं (६३)

सूदयन्तु ते। पृथिवी तेऽन्तरिक्षेण वायुश्छिद्रम्विषज्यतु।
 द्यौस्ते नक्षत्रैः सह रूपं कृणोतु साधुया। शं ते परेभ्यो गात्रेभ्यः

शमस्त्ववरेभ्यः। शमस्थभ्यो मञ्जभ्यः शमु ते तनुवै भुवत् (६४)

विलिष्टञ्चि३शच॥ [१२]

उत्सन्नयज्ञ इन्द्राग्नी देवा वा अक्षण्यास्तोमीयां अग्नेर्भागाँऽस्यग्रं जातान्श्मिरिति नाकसद्विश्वन्दा३सि
सर्वाभ्यो वृष्टिसनीर्देवासुराः कर्नीया३सः प्रजापतेरक्षि द्वादश॥ [१३] उत्सन्नयज्ञो देवा वै यस्य
मुख्यवतीर्नाकसद्विरेवेताभिरेष्टाचत्वारि३शत्॥४८॥ उत्सन्नयज्ञः सर्वत्वाय॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

उत्सन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वाहेतस्य क्रियते किं वा न
यद्वै यज्ञस्य क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदाश्विनीरूपं
दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति पञ्चोपं
दधाति पाङ्क्तौ यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्मै भेषजं करोत्यृतव्या उपं
दधात्यृतूनां क्लृप्त्यै (१)

पञ्चोपं दधाति पञ्च वा ऋतवो यावन्त एवर्तवस्तान्कल्पयति
समानप्रभृतयो भवन्ति समानोदकास्तस्मात्समाना ऋतव एकेन
पदेन व्यावर्तन्ते तस्मादृतवो व्यावर्तन्ते प्राणभृत उपं दधात्यृतुष्वेव
प्राणान्दधाति तस्मात्समानाः सन्त ऋतवो न जीर्यन्त्यथो प्र
जनयत्येवैनानेष वै वायुर्यत्प्राणो यदृतव्या उपधाय प्राणभृतः (२)

उपदधाति तस्मात्सर्वानृतूननु वायुरा वरीवर्त्ति वृष्टिसनीरूपं

दधाति वृष्टिमेवाव रुन्धे यदेकधोपदध्यादेकमृतुं वर्षेदनुपरिहारं
 सादयति तस्मात्सर्वानृतून् वर्षति यत्प्राणभृत उपधाय
 वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीते पशवो वै
 वयस्यां नानामनसः खलु वै पशवो नानाव्रतास्तेऽप एवाभि
 समनसः (३)

यं कामयेतापशुः स्यादिति वयस्यांस्तस्योपधायापस्यां
 उप दध्यादसंज्ञानमेवास्मै पशुभिः करोत्यपशुरेव भवति यं
 कामयेत पशुमान्स्यादित्यपस्यांस्तस्योपधाय वयस्यां उप
 दध्यात्संज्ञानमेवास्मै पशुभिः करोति पशुमानेव भवति चतस्रः
 पुरस्तादुप दधाति तस्माच्चत्वारि चक्षुषो रूपाणि द्वे शुक्ले द्वे
 कृष्णे (४)

मूर्धन्वतीर्भवन्ति तस्मात्पुरस्तान्मूर्धा पञ्च दक्षिणायाः
 श्रोण्यामुप दधाति पञ्चोत्तरस्यां तस्मात्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तात्प्रवणः
 पशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽस्य उप दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरे-
 ऽसौवेव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पक्ष उप दधाति
 सिंहो वय इत्युत्तरे पक्षयोरिव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति
 मध्ये तस्मात्पुरुषः पशूनामधिपतिः॥ (५)

क्लृप्त्या उपधाय प्राणभृतः समनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पञ्च च॥ [१]

इन्द्राग्नी अव्यथमानामिति स्वयमातृणामुप दधातीन्द्राग्निभ्यां

वा इमौ लोकौ विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा
 एषा यन्मध्यमा चित्तिरन्तरिक्षमिव वा एषेन्द्राग्नी इत्याहेन्द्राग्नी वै
 देवानामोजोभृतावोजसैवैनामन्तरिक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुप
 दधात्यन्तरिक्षं वै स्वयमातृण्णान्तरिक्षमेवोप धत्तेऽश्वमुप (६)

घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः
 प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या
 अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै देवानां वै सुवर्गं लोकं यतां
 दिशः समं वीयन्त त एता दिश्या अपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वै
 ते दिशोऽदृष्टं हन्यद्विश्या उपदधाति दिशां विधृत्यै दशं प्राणभृतः
 पुरस्तादुप (७)

दधाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव पुरस्ताद्धत्ते
 तस्मात्पुरस्तात्प्राणा ज्योतिष्मतीमुत्तमामुप दधाति तस्मात्प्राणानां
 वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोप दधाति दशाक्षरा विराड्विराट्छन्दसां
 ज्योतिर्ज्योतिरेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्ताज्योतिरुपास्महे
 छन्दांसि पशुष्वजिमयुस्तान्बृहत्युदजयत्तस्माद्बार्हताः (८)

पशवं उच्यन्ते मा छन्द इति दक्षिणत उप दधाति
 तस्माद्दक्षिणावृतो मासाः पृथिवी छन्द इति पश्चात्प्रतिष्ठित्या
 अग्निर्देवतेत्युत्तरत ओजो वा अग्निरोज एवोत्तरतो धत्ते
 तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति षट्त्रिंशत्सम्पद्यन्ते षट्त्रिंशदक्षरा
 बृहती बार्हताः पशवो बृहत्यैवास्मै पशूनव रुन्धे बृहती छन्दसाः

स्वाराज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छति स्वाराज्यं सप्त वालखिल्याः पुरस्तादुप
दधाति सप्त पश्चात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववाञ्चौ प्राणानां
सवीर्यत्वाय मूर्धासि राडिति पुरस्तादुप दधाति यन्त्री राडिति
पश्चात्प्राणानेवास्मै समीचो दधाति॥ (१०)

अश्वमुप पुरस्तादुप वारहता एताश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [२]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा एता
अक्षयास्तोमीया अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपादधत
तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्परासुरा यदक्षयास्तोमीया
अन्यथानूच्यान्यथोपादधाति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदिति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वै
त्रिवृत् (११)

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति व्योम सप्तदश इति
दक्षिणतोऽन्नं वै व्योमान्नं सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते
तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यते धरुणं एकविंश इति पश्चात्प्रतिष्ठा वा
एकविंशः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पञ्चदश इत्युत्तरत ओजो वै भान्त
ओजः पञ्चदश ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी
जयति प्रतूर्तिरष्टादश इति पुरस्तात् (१२)

उप दधाति द्वौ त्रिवृतावभिपूर्वं यज्ञमुखे वि यातयत्यभिवर्तः
सविंश इति दक्षिणतोऽन्नं वा अभिवर्तोऽन्नं सविंशो-

ऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यते वर्चो द्वाविंश
इति पश्चाद्यद्विंशतिर्द्वे तेन विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेन
विराजोरेवाभिपूर्वमन्नाद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवदश इत्युत्तरतस्तस्मात्

हस्तयोस्तपस्वितरो योनिश्चतुर्विंश इति पुरस्तादुप
दधाति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री यज्ञमुखम् यज्ञमुखमेव
पुरस्ताद्वि यातयति गर्भाः पञ्चविंश इति दक्षिणतोऽन्नं वै गर्भा
अन्नं पञ्चविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यत
ओजस्त्रिणव इति पश्चादिमे वै लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति
तिष्ठति सम्भरणस्त्रयोविंश इति (१४)

उत्तरतस्तस्मात्सव्यो हस्तयोः सम्भार्यतरः ऋतुरेकत्रिंश
इति पुरस्तादुप दधाति वाग्वै ऋतुर्यज्ञमुखं वाग्यज्ञमुखमेव
पुरस्ताद्वि यातयति ब्रध्नस्य विष्टपं चतुस्त्रिंश इति दक्षिणतो-
ऽसौ वा आदित्यो ब्रध्नस्य विष्टपम् ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो
धत्ते तस्मादक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंश इति
पश्चात्प्रतिष्ठित्यै नाकः षट्त्रिंश इत्युत्तरतः सुवर्गो वै लोको नाकः
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥ (१५)

वै त्रिवृदिति पुरस्तात्सव्यस्त्रयोविंश इति सुवर्गो वै पञ्च च॥ [३]

अग्नेर्भागोऽसीति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं
दीक्षा यज्ञमुखं ब्रह्म यज्ञमुखं त्रिवृद्यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति

नृचक्ष॑साम्भा॒गोऽसीति॑ दक्षिण॒तः शु॑श्रुवा॒सो वै नृचक्ष॑सोऽन्नं॑ धा॒ता
जा॒तायै॑वास्मा॒ अन्न॑मपि॑ दधाति॒ तस्मा॑ज्जा॒तोऽन्न॑मत्ति॒ ज॒नित्र॑ः
स्पृ॒तः सप्त॑द॒शः स्तोम॑ इत्या॒हान्नं॑ वै ज॒नित्र॑म् (१६)

अन्न॑ सप्त॑द॒शोऽन्न॑मेव दक्षिण॒तो ध॑त्ते तस्मा॑द्दक्षि॒णेना॑न्नम॒द्यते
मि॒त्रस्य॑ भा॒गोऽसीति॑ प॒श्चात्प्रा॑णो वै मि॒त्रोऽपा॑नो वरु॑णः
प्रा॒णापा॑नावे॒वास्मि॑न्दधाति॒ दि॒वो वृ॑ष्टि॒र्वाताः॑ स्पृ॒ता ऐ॑कवि॒ंशः
स्तोम॑ इत्या॒ह प्रति॑ष्ठा वा ऐ॑कवि॒ंशः प्रति॑ष्ठित्या॒ इन्द्र॑स्य
भा॒गोऽसीत्यु॑त्तर॒त ओजो॑ वा इन्द्र॒ ओजो॑ विष्णु॒रोजः॑ क्ष॒त्रमो॑जः
प॒ञ्चद॑शः (१७)

ओज॑ ए॒वोत्त॑र॒तो ध॑त्ते तस्मा॑दुत्तर॒तोभि॑प्रयायी ज॒यति॒
वसू॑नाम्भा॒गोऽसीति॑ पुर॒स्तादु॑प॑ दधाति॒ यज्ञ॑मुखं॒ वै वस॑वो
य॒ज्ञमु॑खं रु॒द्रा य॒ज्ञमु॑खं च॒तुर्वि॑ंशो य॒ज्ञमु॑खमे॒व पुर॒स्ताद्वि॒
या॑तयत्यादित्यानां॑ भा॒गोऽसीति॑ दक्षिण॒तोऽन्नं॑ वा आ॑दित्या
अ॒न्नम्म॑रुतोऽन्नं॑ गर्भा॒ अन्नं॑ प॒ञ्चवि॑ंशोऽन्नमे॒व दक्षिण॒तो ध॑त्ते
तस्मा॑द्दक्षि॒णेना॑न्नम॒द्यतेऽदित्यै॑ भा॒गः (१८)

अ॒सीति॑ प॒श्चात्प्र॑तिष्ठा वा अ॒दितिः॑ प्रति॒ष्ठा पू॒षा प्र॑तिष्ठा त्रि॒णवः॑
प्रति॑ष्ठित्यै दे॒वस्य॑ सवि॒तुर्भा॑गोऽसीत्यु॑त्तर॒तो ब्र॒ह्म वै दे॒वः स॑वि॒ता ब्र॒ह्म
बृ॒हस्प॑तिर्ब्रह्म॑ चतुष्टो॒मो ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वोत्त॑र॒तो ध॑त्ते तस्मा॑दुत्त॒रोऽर्धो॑
ब्र॒ह्मव॑र्च॒सित॑रः सावि॒त्रव॑ती भवति॒ प्रसू॑त्यै तस्मा॑द्ब्राह्म॒णाना॑मुदी॒ची
स॒निः प्रसू॑ता ध॒र्त्रश्च॑तुष्टो॒म इति॑ पुर॒स्तादु॑प॑ दधाति॒ यज्ञ॑मुखं॒ वै

धृत्रः (१९)

यज्ञमुखं चतुष्टोमो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति
यावानाम्भागोऽसीति दक्षिणतो मासा वै यावा अर्धमासा
अयावास्तस्माद्वक्षिणावृतो मासा अन्नं वै यावा अन्नं प्रजा अन्नमेव
दक्षिणतो धत्ते तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यत ऋभूणाम्भागोऽसीति
पश्चात् प्रतिष्ठित्यै विवर्तोऽष्टाचत्वारिंश इत्युत्तरतोऽनयोऽलोकयोः
सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावेद्वीर्यौ (२०)

यस्य मुख्यवतीः पुरस्तादुपधीयन्ते मुख्य एव भवत्यास्य
मुख्यो जायते यस्यान्नवतीर्दक्षिणतोऽत्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्य
प्रतिष्ठावतीः पश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजस्वतीरुत्तरत औजस्व्येव
भवत्यास्यौजस्वी जायतेऽर्को वा एष यदग्निस्तस्यैतदेव
स्तोत्रमेतच्छस्त्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्वर्कमनु वि धीयतेऽत्यन्नमास्यान्नादो
जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उ चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति
यथासृष्टमेवाव रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते
देवा एता व्युष्टीरपश्यन्ता उपादधत् ततो वा इदं व्यौच्छद्यस्यैता
उपधीयन्ते व्यैवास्मा उच्छ्रुत्यथो तम एवाप हते॥ (२२)

वै जनित्रं पञ्चदशोऽदित्यै भागो वै धृत्रः समावेद्वीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥—[४]

अग्ने जातान्म गुंदा नः सपत्नानिति पुरस्तादुपं दधाति

जा॒ताने॒व भ्रातृ॑व्यान्प्र॒णु॒दते॒ सह॑सा जा॒तानि॒ति प॒श्चाञ्ज॑निष्यमा॒णाने॒व
प्रति॑ नुदते चतुश्चत्वारि॒ंशः स्तोम॑ इति॒ दक्षिण॑तो ब्र॒ह्मव॑र्चसं वै
च॒तुश्चत्वारि॒ंशो ब्र॒ह्मव॑र्चसमे॒व दक्षिण॑तो ध॒त्ते तस्मा॑द्दक्षिणोऽर्धो
ब्र॒ह्मव॑र्चसि॒तरः षोड॑शः स्तोम॑ इत्यु॒त्तर॑त ओजो॒ वै षोड॑श ओजं
ए॒वोत्तर॑तो ध॒त्ते तस्मा॑त् (२३)

उ॒त्तर॑तोभि॒प्रया॑यी ज॒यति॒ वज्रो॒ वै च॒तुश्चत्वारि॒ंशो वज्रः
षोड॑शो यदे॒ते इष्ट॑के उ॒प॒दधा॑ति जा॒तांश्चै॒व ज॑निष्यमा॒णांश्च
भ्रातृ॑व्यान्प्र॒णुद्य॒ वज्र॑मनु॒ प्र ह॑रति॒ स्तृत्यै॒ पुरी॑षवती॒म्मध्य॒
उप॑ दधाति॒ पुरी॑षं वै म॒ध्यमा॑त्मनः॒ सात्मा॑नमे॒वाग्निं चि॑नुते
सात्मा॑मुष्मि॒लोके भ॑वति॒ य ए॒वं वेदै॒ता वा अ॑स॒प॒त्न्या नामेष्ट॑का
यस्यै॒ता उ॑प॒धी॒यन्ते॑ (२४)

नास्य॑ स॒प॒त्नो भ॑वति॒ प॒शुर्वा ए॒ष यदग्नि॑र्वि॒राज॑
उ॒त्तमा॑यां चि॒त्यामु॑प॒ दधा॑ति वि॒राज॑मे॒वोत्त॑माम्प॒शुषु॑ दधाति॒
तस्मा॑त्प॒शुमा॑नु॒त्तमां॑ वाचं॒ वद॑ति॒ दश॑द॒शोप॑ दधाति॒ सवीर्य॑-
त्वाया॑क्ष्ण॒योप॑ दधाति॒ तस्मा॑दक्ष्ण॒या प॒शवो॑ऽङ्गानि॒ प्र ह॑रन्ति॒
प्रति॑ष्ठित्यै॒ यानि॒ वै छ॒न्दांसि॑ सु॒व॒र्ग्याण्या॑सन्तैर्दे॒वाः सु॑व॒र्गं
लो॒कमा॑यन्तेन॒र्षयः॑ (२५)

अ॒श्राम्य॑न्ते तपो॑ऽतप्यन्त॒ तानि॒ तप॑सापश्यन्तेभ्य॑ ए॒ता इष्ट॑का
नि॒र॑मि॒मते॑व॒श्छ॒न्दो वरि॑व॒श्छ॒न्द इति॑ ता उ॒पा॑दधत॒ ताभि॑र्वै ते सु॒व॒र्गं
लो॒कमा॑यन्॒ यदे॒ता इष्ट॑का उ॒प॒दधा॑ति॒ यान्ये॒व छ॒न्दांसि॑ सु॒व॒र्ग्याणि॑

तैरेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत्
ताः स्तोमभागेरेवासृजत् यत् (२६)

स्तोमभागा उपदधाति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते
बृहस्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समभरद्यथस्तोमभागा यथस्तोमभागा
उपदधाति सतैजसमेवाग्निं चिनुते बृहस्पतिर्वा एतां यज्ञस्य
प्रतिष्ठामपश्यद्यथस्तोमभागा यथस्तोमभागा उपदधाति यज्ञस्य
प्रतिष्ठित्यै सप्तसप्तोप दधाति सवीर्यत्वाय तिस्रो मध्ये
प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

उत्तरतो धत्ते तस्मादुपधीयन्त ऋषयोऽसृजत् यन्निचत्वारिंशच्च॥ [५]

रश्मिरित्येवाऽऽदित्यमसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति
दिवः संधिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ इति
वृष्टिं प्रवेत्यहरनुवेति रात्रिमुशिति वसून्प्रकेत इति
रुद्रान्सुदीतिरित्यादित्यानोज इति पितृस्तन्तुरिति प्रजाः
पृतनाषाडिति पशून्नेवदित्योषधीरभिजिदसि युक्तग्रावा (२८)

इन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दक्षिणतो वज्रं पर्यौहदभिजित्यै ताः
प्रजा अपप्राणा असृजत् तास्वधिपतिरसीत्येव प्राणमदधाद्यन्तेत्यपान
सर्प इति चक्षुर्वयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरपानतीः
पश्यन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तासु त्रिवृदसीत्येव
मिथुनमदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवन्तीर्न प्राजायन्त ताः स॒रो॒हो॑ऽसि नीरो॒हो॑ऽसीत्येव
 प्राज॑नय॒ताः प्र॒जाः प्रजा॑ता न प्रत्य॑तिष्ठन्ता वसु॒को॑ऽसि वेष॑श्रिरसि
 वस्य॑ष्टिर॒सीत्ये॒वैषु लो॒केषु प्रत्य॑स्थापयद्यदाहं वसु॒को॑ऽसि
 वेष॑श्रिरसि वस्य॑ष्टिर॒सीति॑ प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता ए॒षु लो॒केषु
 प्रति॑ष्ठापयति सा॒त्मा॒न्तरि॑क्षं रोह॑ति स॒प्रा॒णोऽमु॒ष्मि॒ल्लो॒के प्रति॑
 तिष्ठ॑त्यव्य॒र्धुकः प्रा॒णापा॒नाभ्या॑ भवति॒ य ए॒वं वेद॑॥ (३०)

युक्तग्रा॒वा प्र॒जा मिथु॑न्यन्तरि॑क्षं द्वाद॑श च॥ [६]

ना॒क॒स॒द्भिर्वै दे॒वाः सु॒व॒र्गं लो॒कमा॑यन्तन्ना॒क॒सदा॑ ना॒क॒सत्त्वं
 यन्ना॑क॒सद॑ उप॒दधा॑ति ना॒क॒स॒द्भिरे॒व तद्य॑ज॒मानः सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति
 सु॒व॒र्गो वै लो॒को ना॒को यस्यै॒ता उप॑धीयन्ते नास्मा॒ अकं॑ भवति
 यज॑मानाय॒तनं॑ वै ना॒क॒सदो॑ यन्ना॑क॒सद॑ उप॒दधा॑त्या॒यत॑नमे॒व
 तद्य॑ज॒मानः कुरु॑ते पृ॒ष्ठानां॑ वा ए॒तत्तेजः॑ सम्भृ॑तं यन्ना॑क॒सदो॑
 यन्ना॑क॒सदः॑ (३१)

उ॒प॒दधा॑ति पृ॒ष्ठाना॑मे॒व तेजो॑ऽवं रु॒न्धे प॒ञ्च॒चोडा॑ उप॑
 दधा॒त्यप्स॑रसं ए॒वैन॑मे॒ता भू॒ता अ॒मुष्मि॑ल्लो॒क उप॑ शे॒रेऽथो॑
 तनू॑पा॒नीरे॒वैता॑ यज॒मान॑स्य॒ यं द्वि॒ष्यात्तमु॑प॒दध॑द्वायेदे॒ताभ्य॑ ए॒वैन॑
 दे॒वता॑भ्य॒ आ वृ॑श्चति ता॒जगा॑र्तिमा॒र्च्छत्यु॑त्तरा ना॒क॒स॒द्भ्य उप॑ दधाति
 यथा॑ जा॒यामा॑नीयं गृ॒हेषु॑ निषा॒दय॑ति ता॒दृगे॒व तत् (३२)

प॒श्चात्प्रा॑चीमु॒त्तमा॑मुप॑ दधाति॒ तस्मा॑त्प॒श्चात्प्रा॑ची प॒त्यन्वा॑स्ते

स्वयमातृ॒णां च॑ वि॒कर्णीं चो॑त्त॒मे उ॒पं द॑धाति प्रा॒णो वै
स्वयमातृ॒णायुर्वि॒कर्णीं प्रा॒णं चै॒वायु॑श्च प्रा॒णाना॑मुत्त॒मौ ध॑त्ते
तस्मा॑त्प्रा॒णश्चायु॑श्च प्रा॒णाना॑मुत्त॒मौ ना॒न्यामुत्त॑रामिष्ट॒कामु॑पं
दध्या॒द्यद॒न्यामुत्त॑रामिष्ट॒कामु॑पदध्यात्प॑शूनाम् (३३)

च॒ यज॑मानस्य च प्रा॒णं चायु॑श्चापि॑ दध्या॒त्तस्मा॒न्नान्योत्त॑रेष्ट॒कोप॑धेय
स्वयमातृ॒णामु॑पं दधात्य॒सौ वै स्व॑यमातृ॒णामू॑मेवो॒पं ध॑त्तेऽश्व॒मुपं
घ्रा॒पय॑ति प्रा॒णमे॒वास्यां॑ दधात्यथो॑ प्राजाप॒त्यो वा अश्वः॑ प्र॒जा-
प॑तिनैवाग्निं चि॒नुते स्व॑यमातृ॒णा भ॑वति प्रा॒णाना॑मु॒त्सृष्ट्या॑ अथो॑
सुव॑र्गस्य॒ लोक॑स्यानु॒ख्यात्या॑ ए॒षा वै दे॒वानां॑ वि॒क्रान्ति॑र्यद्वि॒कर्णी
यद्वि॒कर्णीमु॑प॒दधा॑ति दे॒वाना॑मे॒व वि॒क्रान्ति॑मनु॒ वि क्र॑मत उत्त॒रत॒ उपं
द॑धाति॒ तस्मा॑दुत्त॒रत॒ उप॑चारोऽग्नि॒र्वायु॑मती॒ भव॑ति॒ समि॑द्धौ॥ (३४)

सम्भू॑तं यन्ना॑क॒सदो यन्ना॑क॒सद॒स्तत्प॑शूनामे॒षां वै द्वाविं॑शतिश्च॥ [७]

छन्दा॑ऽस्यु॒पं द॑धाति प॒शवो॒ वै छन्दा॑ऽसि प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे
छन्दा॑ऽसि॒ वै दे॒वानां॑ वा॒मम्प॒शवो॑ वा॒ममे॒व प॒शून॑व॒ रुन्ध॑ ए॒तां ह
वै य॒ज्ञसे॑नश्चैत्रियाय॒णश्चिति॑ वि॒दां च॑कार॒ तया॒ वै स प॒शून॑वा॒रुन्ध॑
यदे॒तामु॑प॒दधा॑ति प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे गा॒यत्रीः पुर॑स्ता॒दुपं॑ दधाति॒ तेजो॑
वै गा॒यत्री तेज॑ ए॒व (३५)

मुख॑तो ध॑त्ते मूर्ध॒न्वती॑र्भवन्ति मूर्धा॒नमे॒वैनं॑ समा॒नानां॑ करोति
त्रि॒ष्टुभ् उपं॑ दधातीन्द्रि॒यं वै त्रि॒ष्टुगिन्द्रि॒यमे॒व म॑ध्यतो ध॑त्ते जग॑तीरु॒पं

दधाति जागता वै पशवः पशून्वाव रुन्धेऽनुष्टुभ उपं दधाति
 प्राणा वा अनुष्टुप्प्राणानामुत्सृष्ट्यै बृहतीरुष्णिहाः पङ्कीरक्षरपङ्कीरिति
 विषुरूपाणि छन्दाः स्युपं दधाति विषुरूपा वै पशवः पशवः (३६)

छन्दांसि विषुरूपानेव पशून्वाव रुन्धे विषुरूपमस्य गृहे
 दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदातिच्छन्दसमुपं
 दधात्यतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि सर्वेभिरेवेनं छन्दोभिश्चिनुते
 वर्षं वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसमुपदधाति
 वर्षेवैनं समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजमानः
 प्रतिष्ठित्यै॥ (३७)

तेज एव पशवः पशवो यजमान एकञ्च॥ [८]

सर्वाभ्यो वै देवताभ्योऽग्निश्चीयते यत्सयुजो नोपदध्याद्देवता
 अस्याग्निं वृक्षीरन् यत्सयुजं उपदधात्यात्मनैवैनं सयुजं चिनुते
 नाग्निना व्यूध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावभिः सन्तत एवमेवैताभिर्ग्निः
 सन्ततोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन्
 यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८)

लोकमेति गच्छति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्टका उपं
 दधातीमे वै लोका मण्डलेष्टका इमे खलु वै लोका देवपुरा
 देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमाच्छत्यग्निं चिक्यानो विश्वज्योतिष
 उपं दधातीमानेवैताभिर्लोकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथो प्राणानेवैता

यजमानस्य दाधृत्येता वै देवताः सुवर्ग्यास्ता एवान्वाग्भ्यं सुवर्गं लोकमेति॥ (३९)

सुवर्गमेव ता एव चत्वारि च॥ [९]

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेकधोपदध्यादेकमृतुं वरषेदनुपरिहारः सादयति तस्मात्सर्वानृतून् वरषति पुरोवातसनिर्सीत्याहेतुद्वे वृष्ट्यै रूपं रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्धे संयानीभिर्वै देवा इमाँल्लोकान्समयुस्तत्संयानीनां संयानित्वं यत्संयानीरुपदधाति यथाप्सु नावा संयात्येवम् (४०)

एवैताभिर्यजमान इमाँल्लोकान्सं याति प्लवो वा एषोऽग्नेर्यत्संयानीर्यत्संयानीरुपदधाति प्लवमेवैतमग्रय उपं दधात्युत यस्येतासूपहितास्वापोऽग्निः हरन्त्यहंत एवास्याग्निरादित्येष्टका उपं दधात्यादित्या वा एतं भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यादित्याः (४१)

एवैनं भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यादित्यो रुचमा दत्ते योऽग्निं चित्वा न रोचते यदादित्येष्टका उपदधात्यसावेवास्मिन्नादित्यो रुचं दधाति यथासौ देवानां रोचत एवमेवैष मनुष्याणां रोचते घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद् घृतम्प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति (४२)

अथो तेजसानुपरिहारः सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो

दधाति प्रजापतिरग्निमचिनुत् स यशसा व्यार्ध्यत् स एता यशोदा
अपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स यश आत्मन्नधत्त यद्यशोदा
उपदधाति यश एव ताभिर्यजमान आत्मन्धत्ते पञ्चोप दधाति
पाङ्क्तुः पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

एवं प्राप्नोत्यादित्या अर्धयत्येकान्नपञ्चाशच्च॥ [१०]

देवासुराः संयत्ता आसन्कनीयाः सो देवा आसन्भूयाः सो-
ऽसुरास्ते देवा एता इष्टका अपश्यन्ता उपाधत्त भूयस्कृदसीत्येव
भूयाः सोऽभवन्वनस्पतिभिरोषधीभिर्वरिवस्कृदसीतीमामजयन्प्राच्यस
प्राचीं दिशमजयन्नुर्ध्वासीत्यमूमजयन्न्तरिक्षसदस्यन्तरिक्षे
सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततो देवा अभवन् (४४)

परासुरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयानेव भवत्यभीमाल्लोकाञ्जयति
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यप्सुषदसि श्येनसदसीत्याहैतद्वा
अग्ने रूपं रूपेणैवाग्निमव रुन्धे पृथिव्यास्त्वा द्रविणे
सादयामीत्याहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्या
उप दधात्यायुरेव (४५)

अस्मिन्दधात्यग्ने यत्ते परं हन्नामेत्याहैतद्वा अग्नेः प्रियं धाम
प्रियमेवास्य धामोपाप्नोति तावेहि स रभावहा इत्याह व्यैवैनेन
परि धत्ते पाञ्चजन्येष्वप्येध्यग्र इत्याहैष वा अग्निः पाञ्चजन्यो यः
पञ्चचितीकस्तस्मादेवमाहर्तव्या उप दधात्येतद्वा ऋतूनाम्प्रियं धाम
यदृतव्या ऋतूनामेव प्रियं धामाव रुन्धे सुमेक इत्याह संवत्सरो

वै सुमेकः संवत्सरस्यैव प्रियं धामोपाप्नोति॥ (४६)

अभ्वन्नायुरेवर्तव्या उप षड्विंशतिश्च॥ [११]

प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्तत्परापत्तदश्वोऽभवद्यदश्वयत्तदश्वस्याश्वत्वन्तं
अश्वमेधेनैव प्रत्यदधुरेष वै प्रजापतिः सर्वं करोति योऽश्वमेधेन
यजते सर्व एव भवति सर्वस्य वा एषा प्रायश्चित्तिः सर्वस्य
भेषजं सर्वं वा एतेन पाप्मानं देवा अंतरन्नपि वा एतेन
ब्रह्महत्यामंतरन्त्सर्वम्पाप्मानम् (४७)

तरति तरति ब्रह्महत्यां योऽश्वमेधेन यजते य उ चैनमेवं
वेदोत्तरं वै तत्प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्तस्मादश्वस्योत्तरतोऽव द्यन्ति
दक्षिणतोऽन्येषां पशूनाम्वैतसः कटो भवत्यप्सुयोनिर्वा अश्वो-
ऽप्सुजो वैतसः स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति चतुष्टोमः
स्तोमो भवति सुरङ्गु वा अश्वस्य सक्थ्यावृहत्तद्देवाश्चतुष्टोमेनैव
प्रत्यदधुर्यच्चतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वस्य सर्वत्वाय॥ (४८)

सर्वं पाप्मानमवृहद्वादश च॥ [१२]

देवासुराः तेनर्तव्यां रुद्रोऽश्मन्नुषदे वडुदेनं प्राचीमिति वसोर्धारांमग्निर्देवेभ्यः सुवर्गाय यत्राकृताय
छन्दश्चित् पवस्व द्वादश॥ [१३] देवासुरा अजायां वै ग्रुमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वै छन्दसामृधोत्यष्टौ
पञ्चाशच्च॥ 58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

दे॒वा॒सुराः संय॑त्ता आस॒न्ते न व्य॑जयन्त॒ स ए॒ता
इन्द्र॑स्त॒नूर॑पश्य॒त्ता उपा॑धत्त॒ ताभि॑र्वै स त॒नुव॑मिन्द्रि॒यं वी॑र्यमा॒त्मन्न॑धत्त॒
ततो॑ दे॒वा अ॑भ॒वन्परा॑सुरा॒ यदिन्द्र॑त॒नूरु॑प॒दधा॑ति त॒नुव॑मे॒व
ताभि॑रिन्द्रि॒यं वी॑र्यं यज॑मान आ॒त्मन्ध॑त्तेऽथो सेन्द्र॑मे॒वाग्नि॑ः सत॑नं
चिनु॑ते भ॒वत्या॒त्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यः (१)

भ॒वति॒ य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ऽपा॑क्राम॒त्तम॑व॒रुधं॒ नाश॑कृ॒वन्त
ए॒ता य॑ज्ञत॒नूर॑पश्य॒न्ता उपा॑दधत् ताभि॑र्वै ते य॒ज्ञमवा॑रुन्धत्
यद्य॑ज्ञत॒नूरु॑प॒दधा॑ति य॒ज्ञमे॒व ताभि॑र्यज॑मानोऽव॒ रुन्धे॒ त्रय॑स्त्रि॑ः शत॑मुप॒
दधा॑ति त्रय॑स्त्रि॑ः श॒द्वे दे॒वता॑ दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रुन्धेऽथो सा॒त्मान॑मे॒वाग्नि॑ः
सत॑नं चिनु॑ते सा॒त्मा॒मुष्मि॑ल्लो॒के (२)

भ॒वति॒ य ए॒वं वेद॑ ज्योति॑ष्मतीरुप॑ दधाति॒ ज्योति॑रे॒वास्मि॑न्दधात्ये॒
अ॒ग्निश्चितो॑ ज्व॑लति॒ ताभि॑रे॒वैन॑ः॒ समि॑न्द्र उ॒भयो॑रस्मे
लो॒कयो॑ज्योति॑र्भवति॒ नक्ष॑त्रेष्ट॒का उप॑ दधात्ये॒तानि॒ वै दि॒वो
ज्योती॑ःषि॒ तान्ये॒वाव॑ रुन्धे सु॒कृतां॑ वा ए॒तानि॒ ज्योती॑ःषि॒
यन्नक्ष॑त्राणि॒ तान्ये॒वाप्रो॑त्यथो॒ अनू॑का॒शमे॒वैतानि॑ (३)

ज्योती॑ःषि कुरुते सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्यानु॒ख्यात्यै॒ यत्स॑ः स्पृ॒ष्टा
उप॑द॒ध्याद्वृ॒ष्ट्यै लोक॑मपि॒ दध्या॑दव॒र्षुकः॒ पर्जन्यः॑ स्या॒दस॑ः स्पृ॒ष्टा

उप॑ दधाति॒ वृष्ट्या॑ ए॒व लो॒कं के॑रोति॒ वर्षु॑कः पु॒र्जन्यो॑ भवति
 पु॒रस्ता॑दन्याः प्र॒तीची॑रुपं दधाति पु॒श्चाद॑न्याः प्राची॒स्तस्मा॑त्प्रा॒चीना॑नि
 च प्र॒तीची॑ना॒नि च॒ नक्ष॑त्रा॒ण्या वर्त॑न्ते॥ (४)

भ्रातृ॒व्यो लो॒क ए॒वैतान्ये॑कचत्वारि॒ंशच्च॥ [१]

ऋ॒त॒व्या उप॑ दधात्यृ॒तूनां॑ क्लृ॒प्त्यै द्वंद्व॑मुप॑ दधाति॒ तस्मा॑द्द्वंद्व॒मृत॑वो-
 ऽधृ॑ते॒व वा ए॒षा यन्म॑ध्य॒मा चि॑तिर॒न्तरि॑क्षमि॒व वा ए॒षा द्वंद्व॑म॒न्यासु॑
 चि॒तीषू॑पं दधाति॒ चत॑स्रो मध्ये धृ॒त्या अ॒न्तःश्ले॑षणं॒ वा ए॒ताश्चि॑तीनां
 यदृ॑त॒व्या यदृ॑त॒व्या उप॑दधाति॒ चि॒तीनां॑ विधृ॒त्या अ॒वका॑मनूपं
 दधात्ये॒षा वा अ॒ग्नेर्यो॑निः स॒यौनि॑म् (५)

ए॒वाग्निं॑ चि॒नुत॑ उ॒वाच॑ ह वि॒श्वामि॑त्रोऽद॒दि॒त्स ब्र॑ह्म॒णान्नं॑ यस्यै॒ता
 उप॑धी॒यान्ते॑ य उं चै॒ना ए॒वं वेद॑दिति॒ संव॑त्स॒रो वा ए॒तम्प्र॑ति॒ष्ठायै॑
 नुद॑ते योऽग्निं॑ चि॒त्वा न प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति॒ पञ्च॑ पूर्वा॒श्चित॑यो भव॒न्त्यथ॑
 ष॒ष्ठीं चि॑तिं चि॒नुते॑ षड्वा ऋ॒तवः॑ संव॑त्स॒र ऋ॒तुष्वे॒व संव॑त्स॒रे प्र॑ति॒
 तिष्ठ॑त्ये॒ता वै (६)

अधि॑प॒त्नीर्नामे॑ष्ट॒का यस्यै॒ता उप॑धी॒यन्तेऽधि॑पतिरे॒व संमा॑नानां
 भव॑ति॒ यं द्वि॒ष्ट्यात्तमु॑प॒दध॑द्वायेदे॒ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्य॒ आ
 वृ॑श्चति॒ ताज॑गार्ति॒मार्च्छ॑त्यङ्गि॒रसः॑ सुव॒र्गं लो॒कं यन्तो॑ या य॒ज्ञस्य॑
 निष्कृ॑तिरासी॒त्तामृ॑षि॒भ्यः॑ प्रत्यौ॒हन् तद्वि॑रण्यमभव॒द्यद्वि॑रण्यश॒ल्कैः
 प्रो॒क्षति॑ य॒ज्ञस्य॑ निष्कृ॑त्या अथो॒ भेष॑जमे॒वास्मै॑ करोति (७)

अथो रूपेणैवैनं॑ समर्धयत्यथो हिरण्यज्योतिषैव सुवर्गं
लोकमेति साहस्रवन्ता प्रोक्षति साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यां
इमा मे अग्र इष्टंका धेनवः सन्त्वित्याह धेनूरेवैनाः कुरुते ता एनं
कामदुघां अमुत्रामुष्मिल्लोक उप तिष्ठन्ते॥ (८)

सयोनमेता वै करोत्येकान्नचत्वारिंशच्च॥ [२]

रुद्रो वा एष यदग्निः स एतर्हि जातो यर्हि सर्वश्चितः स यथा
वृथ्सो जातः स्तनं प्रेप्सत्येवं वा एष एतर्हि भागधेयं प्रेप्सति
तस्मै यदाहुतिं न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीयं
जुहोति भागधेयेनैवैनं॑ शमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न यजमानो
यद्ग्राम्याणां पशूनाम् (९)

पयसा जुहुयाद्ग्राम्यान्पशूञ्छुचार्पयेद्यदारण्यानांमारण्याञ्जर्तिलयव
वा जुहुयाद्गवीधुकयवाग्वां वा न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानथो
खल्वाहुरनाहुतिर्वै जर्तिलांश्च गवीधुकाश्चेत्यजक्षीरेण जुहोत्याग्नेयी
वा एषा यदजाहुत्यैव जुहोति न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति
नारण्यानङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तः (१०)

अजायां घर्मम्प्रासिंश्चन्त्सा शोचन्ती पूर्णं पराजिहीत सो ३-
ऽकोऽभवत्तद्वर्कस्यार्कत्वमर्कपर्णेन जुहोति सयोनित्वायोदङ्घ्रिष्ठञ्जुहोत्ये
वै रुद्रस्य दिख्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते चरमायामिष्टकायां

जुहोत्यन्त एव रुद्रं निरवदयते त्रेधाविभक्तं जुहोति त्रयं इमे
लोका इमानेव लोकान्स्समावद्वीर्यान्करोतीयत्यग्रे जुहोति (११)

अथेयत्यथेयति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यः
शमयति तिस्र उत्तरा आहुतीर्जुहोति षट्स्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतव
ऋतुभिरेवैनं शमयति यदनुपरिक्रामं जुहुयादन्तरवचारिणं
रुद्रं कुर्यादथो खल्वाहुः कस्यां वाहं दिशि रुद्रः कस्यां
वेत्यनुपरिक्राममेव होतव्यमपरिवर्गमेवैनं शमयति (१२)

एता वै देवताः सुवर्ग्या या उत्तमास्ता यजमानं वाचयति
ताभिरेवैनं सुवर्गं लोकं गमयति यं द्विष्यात्तस्य सञ्चरे पशूनां
न्यस्येद्यः प्रथमः पशुरभितिष्ठति स आर्तिमार्च्छति॥ (१३)

पशूनां यन्तोऽग्रे जुहोत्यपरिवर्गमेवैनं शमयति त्रिंशच्च॥ [३]

अश्मन्नूर्जमिति परि पिश्वति मार्जयत्येवैनमथो तर्पयत्येव स
एनं तृप्तोऽक्षुध्यन्नशोचन्नमुष्मिल्लोक उप तिष्ठते तृप्यति प्रजयां
पशुभिर्य एवं वेद तां न इषमूर्जं धत्त मरुतः सःरराणा इत्याहान्नं
वा ऊर्गन्नम्मरुतोऽन्नमेवाव रुन्धेऽश्मंस्ते क्षुदमुं ते शुक् (१४)

ऋच्छतु यं द्विष्म इत्याहु यमेव द्वेष्टि तमस्य क्षुधा च शुचा
चार्पयति त्रिः परिपिश्वन्पर्येति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं
शमयति त्रिः पुनः पर्येति षट्स्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवास्य

शुचः॑ शमयत्यपां॑ वा एतत्पुष्पं॑ यद्वैतसोऽपाम् (१५)

शरोऽवका वेतसशाखया चावकाभिश्च वि कर्षत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचः॑ शमयति यो वा अग्निं चितम्प्रथमः पशुरधिक्रामतीश्वरो वै तः शुचा प्रदहो मण्डूकैर्न वि कर्षत्येष वै पशूनामनुपजीवनीयो न वा एष ग्राम्येषु पशुषु हितो नारण्येषु तमेव शुचार्यत्यष्टाभिर्वि कर्षति (१६)

अष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचः॑ शमयति पावकवतीभिरन्नं वै पावकोऽन्नैर्नैवास्य शुचः॑ शमयति मृत्युर्वा एष यदग्निर्ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम् कार्ष्णीं उपानहावुपं मुञ्चते ब्रह्मणैव मृत्योरन्तर्धत्तेऽन्तर्मृत्योर्धत्तेऽन्तर्न्नाद्यादित्याहुरन्यामुपमुञ्चतेऽन्यां नान्तः (१७)

एव मृत्योर्धत्तेऽवान्नाद्यः॑ रुन्धे नमस्ते हरसे शोचिष इत्याह नमस्कृत्य हि वसीयाः समुपचरन्त्यन्यं तै अस्मत्तपन्तु हेतय इत्याह यमेव द्वेष्टि तमस्य शुचार्यति पावको अस्मभ्यः शिवो भवेत्याहान्नं वै पावकोऽन्नमेवाव रुन्धे द्वाभ्यामधि क्रामति प्रतिष्ठित्या अपस्यवतीभ्याः॑ शान्त्यै॥ (१८)

शुर्वैतसोऽपामष्टाभिर्विकर्षति नान्तरेकान्नपञ्चाशच्च॥ [४]

नृषदे वडिति व्याघारयति पङ्क्याहुत्या यज्ञमुखमा रभतेऽक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै

यद्वषट्कुर्याद्यातया॑मास्य वषट्कारः स्याद्यन्न वषट्कुर्याद्रक्षा॑सि यज्ञ॑
ह॑न्युर्वडित्या॑ह प॒रोक्ष॑मेव वषट्करोति॑ नास्य॑ या॒तया॑मा वषट्करो
भव॑ति न यज्ञ॑ रक्षा॑सि घ्नन्ति हुतादो॑ वा अ॒न्ये दे॒वाः (१९)

अहुतादोऽन्ये तान॑ग्निचिदेवोभया॑न्प्रीणाति॑ ये दे॒वा दे॒वाना॑मिति॑
द॒ध्ना म॑धुमिश्रेणावो॑क्षति हुताद॑श्चैव दे॒वान॑हुताद॑श्च यज॑मानः प्रीणाति॑
ते यज॑मानम्प्रीणन्ति द॒ध्नेव॑ हुतादः॑ प्रीणाति॑ मधु॑षाहुतादो॑ ग्राम्यं वा
ए॒तदन्नं॑ यद्दध्या॑र॒ण्यम्मधु॑ यद्दध्ना म॑धुमिश्रेणावो॑क्षत्युभय॑स्याव॑रुद्धौ
शुमु॒ष्टिनावो॑क्षति प्राजाप॒त्यः (२०)

वै शु॑मुष्टिः संयोनि॒त्वाय॑ द्वाभ्यां॑ प्रति॑ष्ठित्या अनुपरि॒चार॑मवो॑क्षत्यप
वि वा ए॒ष प्रा॒णैः प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ऋ॒ध्यते॑ योऽग्निं॑ चिन्वन्न॑धिक्राम॑ति
प्राण॑दा अ॒पान॑दा इत्या॑ह प्रा॒णाने॒वात्म॑न्धत्ते वर्चो॑दा व॑रिवो॒दा
इत्या॑ह प्र॒जा वै वर्चः॑ प॒शवो॑ वरि॑वः प्र॒जामे॒व प॒शूना॑त्मन्धत्त॑ इन्द्रो॑
वृ॒त्रम॑हन्तं वृ॒त्रः (२१)

हुतः षोड॑शभिर्भोगै॑रसिना॒त्स ए॒ताम॑ग्नयेऽनी॑कवत्
आहु॑तिमपश्य॒त्ताम॑ जुहो॒त्तस्या॑ग्नि॒रनी॑कवा॒न्धस्वेन॑ भाग॒धेये॑न प्रीतः
षोड॑शधा वृ॒त्रस्य॑ भो॒गानप्य॑दहद्वैश्वक॑र्मणेन॑ पाप्मनो॒ निर॑मुच्यत
यद॑ग्नयेऽनी॑कवत् आहु॑तिं जुहो॒त्यग्नि॑रे॒वास्या॑नी॑कवा॒न्धस्वेन॑
भाग॒धेये॑न प्रीतः पाप्मान॑मपि॑ दहति वैश्वक॑र्मणेन॑ पाप्मनो॒
निर्मु॑च्यते यं का॒मये॑त चि॒रम्पाप्मनः॑ (२२)

निर्मुच्येतेत्येकैकं तस्य जुहुयाच्चिरमेव पाप्मनो निर्मुच्यते
 यं कामयेत ताजक्पाप्मनो निर्मुच्येतेति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्य
 जुहुयात्ताजगेव पाप्मनो निर्मुच्यतेऽथो खलु नानैव सूक्ताभ्यां
 जुहोति नानैव सूक्तयोर्वीर्यं दधात्यथो प्रतिष्ठित्यै॥ (२३)

देवाः प्राजापत्यो वृत्रश्चिरं पाप्मनश्चत्वारिंशच्च॥ [५]

उदेनमुत्तरां नयेति समिध आ दधाति यथा जनं यतेऽवसं
 करोति तादृगेव तत्तिष्ठ आ दधाति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मै
 भागधेयं करोत्यौदुम्बरीर्भवन्त्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि
 दधात्युदु त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः प्राणैः (२४)

एवैनमुद्यच्छतेऽग्ने भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवैनं
 चित्तायोद्यच्छते तेनैवैनं समर्धयति पञ्च दिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु
 देवीरित्याह दिशो ह्येषोऽनु प्रच्यवतेऽपामतिं दुर्मतिम्बाधमाना
 इत्याह रक्षसामपंहत्यै रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीरित्याह पशवो
 वै रायस्पोषः (२५)

पशूनेवाव रुन्धे षड्विंहरति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं
 हरति द्वे परिगृह्यवती भवतो रक्षसामपंहत्यै सूर्यरश्मिरुहरिकेशः
 पुरस्तादित्याह प्रसूत्यै ततः पावका आशिषो नो जुषन्तामित्याहान्नं
 वै पावकोऽन्नमेवाव रुन्धे देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा

एतदप्रतिरथमपश्यन्तेन वै तैऽप्रति (२६)

असुरानजयन्तदप्रतिरथस्याप्रतिरथत्वं यदप्रतिरथं
द्वितीयो होतान्वाहाप्रत्येव तेन यजमानो भ्रातृव्याञ्जयत्यथो
अनभिजितमेवाभि जयति दशर्चं भवति दशाक्षरा विराड्विराजेमौ
लोकौ विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या अथो दशाक्षरा विराडन्नं
विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यसदिव वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमिवाग्नी

अश्मानं नि दधाति सत्त्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै विमानं एष
दिवो मध्यं आस्त इत्याह व्यैवैतया मिमीते मध्ये दिवो निहितः
पृश्निरश्मेत्याहान्नं वै पृश्न्यन्नमेवाव रुन्धे चतसृभिरा पुच्छादेति
चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेवेन्द्रं विश्वा अवीवृधन्नित्याह
वृद्धिमेवोपावर्तते वाजानां सत्पतिम्पतिम् (२८)

इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे सुम्रहूर्यज्ञो देवाः आ
च वक्षदित्याह प्रजा वै पशवः सुम्रं प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते
यक्षदग्निर्देवो देवाः आ च वक्षदित्याह स्वगाकृत्यै वाजस्य
मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीदित्याहासौ वा आदित्य उद्यन्तुद्ग्राभ
एष निम्रोचन्निग्राभो ब्रह्मणैवात्मानमुद्गृह्णाति ब्रह्मणा भ्रातृव्यं नि
गृह्णाति॥ (२९)

प्राणैः पोषाऽप्रत्याग्नीध्रे पतिमेष दशं च॥ [६]

प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि विद्वानित्याह देवलोकमेवैतयोपावर्तते
क्रमध्वमग्निना नाकमित्याहेमानेवैतया लोकान्क्रमते पृथिव्या

अहमुदन्तरिक्षमारुहमित्याहेमानेवैतयां लोकान्स्मरौहति
सुवर्यन्तो नापेक्षन्त इत्याह सुवर्गमेवैतयां लोकमेत्यग्रे प्रेहिं (३०)

प्रथमो देवयतामित्याहोभयैष्वेवैतयां देवमनुष्येषु चक्षुर्दधाति
पञ्चभिरधिं क्रामति पाङ्क्तो यज्ञो यावानेव यज्ञस्तेन सह
सुवर्गं लोकमेति नक्तोषासेति पुरोनुवाक्यामन्वाह प्रत्या अग्रे
सहस्राक्षेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै तस्मै ते विधेम
वाजाय स्वाहेत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव (३१)

रुन्धे दध्नः पूर्णामौदुम्बरीं स्वयमातृण्णायां जुहोत्यूर्ग्वै
दध्यूर्गुदुम्बरोऽसौ स्वयमातृण्णामुष्यामेवोर्जं दधाति तस्मादमुतो-
ऽर्वाचीमूर्जमुप जीवामस्ति सृभिः सादयति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निर-
गमयति प्रेद्धो अग्रे दीदिहि पुरो न इत्यौदुम्बरीमा दधात्येषा वै
सूर्मी कर्णकावत्येतयां ह स्म (३२)

वै देवा असुराणां शततरुहांस्तृहन्ति यदेतयां
समिधमादधाति वज्रमेवैतच्छतघ्नीं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति
स्तृत्या अछम्बद्वारं विधेम ते परमे जन्मन्नग्न इति वैकङ्कतीमा
दधाति भा एवाव रुन्धे तां सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामिति
शमीमयीं शान्त्या अग्निर्वा ह वा अग्निचितं दुहेऽग्निचिद्वाग्निं दुहे
ताम् (३३)

सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामित्याहैष वा अग्नेर्दोहस्तमस्य कण्वं एव

श्रायसोऽवेत्तेन ह स्मैन२ स दुहे यदेतया समिधमादधात्यग्निचिदेव
तदग्निं दुहे सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्याह सप्तैवास्य
साप्तानि प्रीणाति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः
प्रजापतेः (३४)

आस्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा
असृजत प्रजाना२ सृष्ट्या अग्निदेवेभ्यो निलायत स दिशोऽनु
प्राविंशञ्जुह्वन्मनसा दिशो ध्यायेद्दिग्भ्य एवैनमव रुन्धे दध्ना
पुरस्ताञ्जुहोत्याज्येनोपरिष्ठात्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीचीं
दधाति द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षात् (३५)

एव वैश्वानरमव रुन्धे यत्प्रयाजानूयाजान्कुर्याद्विकस्तिः सा
यज्ञस्य दर्विहोमं करोति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै राष्ट्रं वै वैश्वानरो
विण्मरुतो वैश्वानर२ हुत्वा मारुताञ्जुहोति राष्ट्र एव विशमनुं
बध्नात्युच्चैर्वैश्वानरस्या श्रावयत्युपा२शु मारुताञ्जुहोति तस्माद्राष्ट्रं
विशमतिं वदति मारुता भवन्ति मरुतो वै देवानां विशो
देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमव रुन्धे सप्त भवन्ति सप्तगणा वै
मरुतो गणश एव विशमव रुन्धे गुणेन गुणमनुद्रुत्य जुहोति
विशमेवास्मा अनुवर्त्मानं करोति॥ (३६)

वसो॒र्धारा॑ जुहोति॒ वसो॑र्मे॒ धारा॑स॒दिति॒ वा ए॒षा हू॑यते घृतस्य॒
वा ए॒नमे॒षा धारा॑मुष्मि॒ल्लोके॒ पिन्व॑मानोप॒ तिष्ठ॑त॒ आज्ये॑न जुहोति॒
तेजो॒ वा आज्यं॑ तेजो॒ वसो॑र्धारा॒ तेज॑सैवास्मै॒ तेजो॑ऽव॒ रुन्धे॑ऽथो
कामा॒ वै वसो॑र्धारा॒ कामा॑ने॒वाव॑ रुन्धे॒ यं का॒मये॑त प्रा॒णान॑स्यान्नाद्यं
वि (३७)

छि॒न्द्यामि॑ति॒ वि॒ग्राहं॑ तस्य॒ जुहु॑यात्प्रा॒णाने॒वास्या॑न्नाद्यं
विच्छि॑न॒त्ति यं का॒मये॑त प्रा॒णान॑स्यान्नाद्यं॑ सं त॑नुयामि॒ति सन्त॑तां
तस्य॒ जुहु॑यात्प्रा॒णाने॒वास्या॑न्नाद्यं॑ सं त॑नोति॒ द्वाद॑श द्वाद॒शानि॑
जुहोति॒ द्वाद॑श॒ मासाः॑ संवत्स॒रः संवत्स॑रेणैवास्मा॒ अन्न॑मव॒
रुन्धे॑ऽन्नं च॒ मेऽक्षु॑च्च म॒ इत्या॑हैतद्वै (३८)

अन्न॑स्य रूपं॑ रूपेणैवान्नमव॒ रुन्धे॑ऽग्निश्च॑ म॒ आप॑श्च म॒
इत्या॑हैषा वा अन्न॑स्य॒ योनिः॑ सयो॑न्येवान्नमव॒ रुन्धे॑ऽर्धेन्द्राणि॑
जुहोति॒ देवता॑ ए॒वाव॑ रुन्धे॒ यत्सर्वे॑षाम॒र्धमिन्द्रः॑ प्रति॒ तस्मा॑दिन्द्रो॑
देवता॑नां भूयिष्ठभा॒क्तं इन्द्र॑मुत्त॑रमाहेन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्नुपरि॒ष्टाद्व॑धाति
यज्ञायु॒धानि॑ जुहोति॒ यज्ञः॑ (३९)

वै य॑ज्ञायु॒धानि॑ य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्धे॑ऽथो ए॒तद्वै य॒ज्ञस्य॑ रूपं॑
रूपेणै॒व य॒ज्ञम॑व॒ रुन्धे॑ऽवभृथश्च॑ मे॒ स्वगा॑कारश्च॑ म॒ इत्या॑ह
स्व॒गाकृ॑त्या अ॒ग्निश्च॑ मे॒ घर्म॑श्च॒ म॒ इत्या॑हैतद्वै ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्य॑ रूपं॑
रूपेणै॒व ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॑व॒ रुन्धे॑ ऋक् मे॒ सामं॑ च म॒ इत्या॑ह (४०)

ए॒तद्वै छ॒न्दसा॑ रूपं॑ रूपेणै॒व छ॒न्दा॑स्य॒व रु॒न्धे
 गर्भा॑श्च मे व॒त्साश्च॑ म॒ इत्या॑हैतद्वै प॒शूना॑ रूपं॑ रूपेणै॒व
 प॒शून॑व रु॒न्धे क॒ल्पा॑ञ्जुहोत्य॒क्लृप्त॑स्य॒ क्लृप्त्यै॑ युग्मदयुजे जु॒होति॑
 मिथु॒न॒त्वार्यो॑त्तराव॒ती भ॒वतो॑ऽभि॒क्रान्त्या॑ ए॒का च॑ मे ति॒स्रश्च॑ म॒
 इत्या॑ह दे॒वछ॒न्दसं॑ वा ए॒का च॑ ति॒स्रश्च॑ (४१)

म॒नुष्य॒छ॒न्दसं॑ च॒तस्र॑श्चाष्टौ च॒ दे॒वछ॒न्दसं॑ चै॒व म॑नुष्य॒छ॒न्दसं॑
 चा॒व रु॒न्ध आ॑ त्रय॑स्त्रिंशतो जुहोति॒ त्रय॑स्त्रिंश॒द्वै दे॒वता॑ दे॒वता॑
 ए॒वाव॑ रु॒न्ध आ॑ष्टाच॒त्वारि॑शतो जुहोत्य॒ष्टाच॒त्वारि॑श॒दक्षरा॑
 जग॑ती जाग॑ताः प॒शवो॑ जग॑त्यै॒वास्मै॑ प॒शून॑व रु॒न्धे वा॒जश्च॑
 प्रस॑वश्चेति॒ द्वाद॑शं जु॒होति॑ द्वाद॑श॒ मासाः॑ सं॒वत्सरः॑ सं॒वत्सर॑ ए॒व
 प्र॒ति ति॑ष्ठति॥ (४२)

वि वै य॒ज्ञः सा॒मं च॑ म॒ इत्या॑ह च॒ तिस्र॑श्चै॒कान्न॑पञ्चाशच्च॥ [८]

अ॒ग्निर्दे॒वेभ्यो॑ऽपा॒क्राम॑द्वा॒गधे॑यमिच्छ॒मान॑स्तं दे॒वा अ॑ब्रुव॒न्नुप॑ न
 आ॒ वर्त॑स्व ह॒व्यं नो॑ व॒हेति॑ सौ॒ऽब्रवी॑द्वरं वृ॒णै म॒ह्यमे॒व वा॑जप्रस॒वीयं॑
 जुह॑वन्निति॒ तस्मा॑द्ग॒ग्रे वा॑जप्रस॒वीयं॑ जुह॒ति यद्वा॑जप्रस॒वीयं॑
 जुहोत्य॒ग्निमे॒व तद्वा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयत्यथो॒ अभि॑षे॒क ए॒वास्य॑ स
 च॒तुर्द॑शभिर्जुहोति स॒प्त ग्रा॒म्या ओष॑धयः स॒प्त (४३)

आ॒र॒ण्या उ॒भयी॑षाम॒वरु॑द्धा॒ अन्न॑स्यान्नस्य जुहोत्य॒न्नस्या॑न्नस्या॒वरु॑
 औदु॑म्बरेण॒ सु॒वेण॑ जुहोत्य॒ूर्वा उ॑दुम्ब॒र ऊ॒र्गन्न॑मूर्जे॒वास्मा॑

ऊर्जमन्नमव रुन्धेऽग्निर्वै देवानामभिषिक्तोऽग्निचिन्मनुष्याणान्तस्मादग्नि
न धावेदवरुद्धः ह्यस्यान्नमन्नमिव खलु वै वरुषं यद्धावेदन्नाद्याद्धावेदुपा

उपावर्तते नक्तोषासेति कृष्णायै श्वेतवत्सायै पयसा
जुहोत्यहैवास्मै रात्रिं प्र दापयति रात्रियाहरहोरात्रे एवास्मै प्रत्ते
काममन्नाद्यं दुहाते राष्ट्रभृतो जुहोति राष्ट्रमेवाव रुन्धे षड्विर्जुहोति
षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति भुवनस्य पत इति रथमुखे
पश्चाहुतीर्जुहोति वज्रो वै रथो वज्रेणैव दिशः (४५)

अभि जयत्यग्निचितः ह वा अमुष्मिल्लोके वातोऽभि पवते
वातनामानि जुहोत्यभ्येवैनममुष्मिल्लोके वातः पवते त्रीणि जुहोति
त्रय इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो वातमव रुन्धे समुद्रोऽसि
नभस्वानित्याहैतद्वै वातस्य रूपः रूपेणैव वातमव रुन्धेऽञ्जलिना
जुहोति न ह्येतेषामन्यथाहुतिरवकल्पते॥ (४६)

ओषधयः सुप्ताभि दिशोऽन्यथा द्वे च॥ [९]

सुवर्गाय वै लोकाय देवरथो युज्यते यत्राकूताय मनुष्यरथ एष
खलु वै देवरथो यदग्निरग्निं युनज्मि शवसा घृतेनेत्याह युनक्त्येवैनः
स एनं युक्तः सुवर्गं लोकमभि वहति यत्सर्वाभिः पञ्चभिर्युध्याद्युक्तो-
ऽस्याग्निः प्रच्युतः स्यादप्रतिष्ठिता आहुतयः स्युरप्रतिष्ठिताः स्तोमा
अप्रतिष्ठितान्युक्थानि तिसृभिः प्रातःसवनेऽभि मृशति त्रिवृत् (४७)

वा अ॒ग्निर्यावा॑ने॒वाग्नि॑स्तं यु॒नक्ति॑ यथान॑सि यु॒क्त आ॑धी॒यत॑
 ए॒वमे॒व तत्प्र॑त्याहु॑तय॒स्तिष्ठ॑न्ति॒ प्रति॑ स्तोमाः॒ प्रत्यु॑क्थानि॑
 यज्ञा॑य॒ज्ञिय॑स्य स्तो॒त्रे द्वाभ्या॑म॒भि मृ॑शत्ये॒तावान् वै य॒ज्ञो
 यावा॑न॒ग्निष्टो॒मो भू॒मा त्वा अ॒स्यात॑ ऊ॒र्ध्वः क्रि॑यते॒ यावा॑ने॒व
 य॒ज्ञस्तम॑न्त॒तौऽन्वारो॑हति॒ द्वाभ्या॑ं प्र॒तिष्ठि॑त्या॒ एक॒याप्र॑स्तुतं
 भव॑त्यथ॑ (४८)

अ॒भि मृ॑शत्यु॒पैन॑मु॒त्तरो॑ य॒ज्ञो न॑म॒त्यथो॑ सन्त॑त्यै प्र वा ए॒षोऽ॒
 ऽस्माल्लो॒काच्च॑वते॒ योऽग्निं॑ चि॒नुते॑ न वा ए॒तस्या॑निष्ट॒क आ॑हु॒तिर॑व॒
 कल्प॑ते॒ यां वा ए॒षोऽनिष्ट॑क आहु॒तिं जु॑होति॒ स्रव॑ति॒ वै सा ता॑
 स्रव॑न्तीं य॒ज्ञोऽनु॑ परा॑ भवति॒ यज्ञं॑ यज॑मानो॒ यत्पु॑नश्चि॒तिं चि॑नुत
 आ॑हु॒तीनां॑ प्र॒तिष्ठि॑त्यै प्र॒त्याहु॑तय॒स्तिष्ठ॑न्ति (४९)

न य॒ज्ञः प॑रा॒भव॑ति॒ न यज॑मानोऽष्टावु॒पं दधा॑त्य॒ष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री
 गा॒य॒त्रेणै॒वैनं॑ छन्द॑सा चिनुते॒ यदेका॑दश॒ त्रैष्टु॑भेन॒ यद्वा॑दश॒ जाग॑तेन॒
 छन्दो॑भिरे॒वैनं॑ चिनुते॒ नपा॒त्को वै नामै॒षोऽग्निर्य॑त्पुनश्चि॒तिर्य॑ एवं
 वि॒द्वान्पु॑नश्चि॒तिं चि॑नुत आ॒ तृती॒यात्पु॑रु॒षादन्न॑म॒त्ति यथा॑ वै पुन॑रा॒धेयं॑
 एवं पु॑नश्चि॒तिर्योऽग्न्या॑धेये॒न न (५०)

ऋ॒ध्नोति॑ स पु॑नरा॒धेय॑मा ध॑त्ते योऽग्निं॑ चि॒त्वा न॑ध्नोति॒ स
 पु॑नश्चि॒तिं चि॑नुते॒ यत्पु॑नश्चि॒तिं चि॑नुत ऋ॒द्ध्या अथो॑ खल्वा॒हुर्न
 चै॒त॒व्येति॑ रु॒द्रो वा ए॒ष यद॑ग्निर्यथा॑ व्या॒घ्रः सु॒प्तम्बो॑धयति॒
 ता॒दृगे॒व तदथो॑ खल्वा॒हुश्चै॒त॒व्येति॑ यथा॒ वसी॑या॒सम्भा॑ग्धेये॒न

बोधयति तादृगेव तन्मनुरग्निमचिनुत् तेन नार्धोऽस एतां
 पुनश्चितिमपश्यत्तामचिनुत् तया वै स आर्धोऽद्यत्पुनश्चितिं चिनुत्
 ऋद्धौ॥ (५१)

त्रिवृदथ तिष्ठन्त्यग्न्याधेयेन नाचिनुत् सप्तदश च॥ [१०]

छन्द्श्चितं चिन्वीत पशुकामः पशवो वै छन्दांसि पशुमानेव
 भवति श्येनचितं चिन्वीत सुवर्गकामः श्येनो वै वयसाम्पतिष्ठः
 श्येन एव भूत्वा सुवर्गं लोकम्पतति कङ्कचितं चिन्वीत यः
 कामयेत शीर्षण्वानमुष्मिल्लोके स्यामिति शीर्षण्वानेवामुष्मिल्लोके
 भवत्यलजचितं चिन्वीत चतुःसीतं प्रतिष्ठाकामश्चतस्रो दिशो
 दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति प्रउगचितं चिन्वीत भ्रातृव्यवान्म्र (५२)

एव भ्रातृव्यान्नुदत उभयतःप्रउगं चिन्वीत यः कामयेत प्र
 जातान्भ्रातृव्यान्नुदेय प्रतिजनिष्यमाणानिति प्रैव जातान्भ्रातृव्यान्नुदते
 प्रति जनिष्यमाणान्नथचक्रचितं चिन्वीत भ्रातृव्यवान् वज्रो वै रथो
 वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरति द्रोणचितं चिन्वीतान्नकामो द्रोणे
 वा अन्नमिष्यते सयोन्येवान्नमव रुन्धे समूहं चिन्वीत पशुकामः
 पशुमानेव भवति (५३)

परिचाय्यं चिन्वीत ग्रामकामो ग्राम्येव भवति श्मशानचितं
 चिन्वीत यः कामयेत पितृलोकं ऋध्रुयामिति पितृलोक एवर्ध्नोति

विश्वामित्रजमदग्री वसिष्ठेनास्पर्धेता९ स एता जमदग्निर्विह्व्या
अपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृद्धं
यद्विह्व्या उपदधातीन्द्रियमेव ताभिर्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे
होतुर्धिष्णिय उप दधाति यजमानायतनं वै (५४)

होता स्व एवास्मा आयतन इन्द्रियं वीर्यमव रुन्धे द्वादशोप
दधाति द्वादशाक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनव
रुन्धेऽष्टावष्टावन्येषु धिष्णियेषूप दधात्यष्टाशफाः पशवः पशून्वाव
रुन्धे षण्माजालीये षड्वा ऋतव ऋतवः खलु वै देवाः पितरं ऋतून्व
देवान्पितृन्प्रीणाति॥ (५)

प्र भवति यजमानायतनं वा अष्टाचत्वारिंशच्च॥ [११]

पवंस्व वाजंसातय इत्यनुष्टुक्प्रतिपद्ववति तिस्रोऽनुष्टुभश्चतस्रो
गायत्रियो यत्तिस्रोऽनुष्टुभस्तस्मादः श्वस्त्रिभिस्तिष्ठं स्तिष्ठति
यच्चतस्रो गायत्रियस्तस्मात्सर्वांश्चतुरः पदः प्रतिदधत्पलायते
परमा वा एषा छन्दसां यदनुष्टुक्परमश्चतुष्टोमः स्तोमानां
परमस्त्रिरात्रो यज्ञानां परमोऽश्वः पशूनां परमेणैवैनं परमतां
गमयत्येकविंशमर्भवति (५६)

यस्मिन्नश्वं आलभ्यते द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय इमे लोका
असावादित्य एकविंश एष प्रजापतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव
साक्षाद्विप्रोति शक्ररयः पृष्ठम्भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दोऽन्येन्ये वा एते

प॒शव॒ आ ल॑भ्यन्त उ॒तेव॑ ग्रा॒म्या उ॒तेवा॑र॒ण्या यच्छ॑क्करयः पृ॒ष्ठं
भ॒वन्त्यश्व॑स्य सर्व॒त्वाय॑ पार्थु॒रश्म॑म्ब्र॒ह्मसा॑मं भ॒वति र॒श्मिना॒ वा
अश्वः॑ (५७)

य॒त ई॑श्व॒रो वा अश्वोऽय॒तोऽप्र॑तिष्ठितः परा॑ परा॒वतं॑
गन्तो॒र्त्पा॑र्थु॒रश्म॑म्ब्र॒ह्मसा॑म॒भव॒त्यश्व॑स्य य॒त्यै धृ॒त्यै सङ्कृ॑त्यच्छा॒वाक॑सा॒म
वा ए॒ष यद॑श्वमे॒धः कस्त॑द्वेदे॒त्याहु॑र्यदि॒ सर्वो॑ वा क्रि॒यते॒ न वा
सर्व॑ इति॒ यत्सङ्कृ॑त्यच्छा॒वाक॑सा॒मभव॒त्यश्व॑स्य सर्व॒त्वाय॑ पर्या॑प्त्या
अन॑न्तरायाय॒ सर्व॑स्तोमोऽति॒रात्र॑ उ॒त्तम॑मह॒र्भवति॑ सर्व॒स्याप्त्यै॑
सर्व॑स्य॒ जित्यै॑ सर्व॒मेव॑ तेना॑ऽऽप्नोति॒ सर्वं॑ जयति॥ (५८)

अह॑र्भवति॒ वा अश्वोऽह॑र्भवति॒ दशं॑ च॥ [१२]

यदे॑केन प्र॒जाप॑तिः प्रे॒णानु॑ यजु॒षापो॑ वि॒श्वकर्मा॑न् आ या॑हि सुव॒र्गाय॑ वज्रो॑ गाय॒त्रेणा॑ग्नं उदधे
स॒मीचीन्द्रा॑य म॒युर॑पां बला॑य पुरुष॒मृगः॑ सौ॒री पृ॑षतः शका॑ रु॒रुर॑लजः सु॒पूर्ण॑ आ॒ग्नेयोऽश्वोऽग्नये॑ऽनीक॑वते
चतु॑र्विंशतिः॥ [१३] यदे॑केन स पापी॒याने॑तद्वा अ॒ग्नेर्धनु॑स्तद्दे॒वास्त्वेन्द्र॑ज्ये॒ष्ठा अ॒पां नप्रे॑ऽश्वस्तू॒परो
द्वि॑प॒ष्टिः॥ 62॥ यदे॑केनैकं शि॒तिपा॑त्येत्वं॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

यदेकेन सऽस्थापयति यज्ञस्य सन्तत्या अविच्छेदायैन्द्राः
 पशवो ये मुष्करा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलभ्यन्ते देवताभ्यः समदं
 दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया
 यत्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति वायवे
 नियुत्वन्ते तूपरमा लभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजस एष आ लभ्यते
 तस्माद्यद्रियङ्वायुः (१)

वातिं तद्रियङ्मुग्निर्दहति स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यत्र नियुत्वन्ते
 स्यादुन्माद्येद्यजमानो नियुत्वन्ते भवति यजमानस्यानुन्मादाय
 वायुमतीं श्वेतवतीं याज्यानुवाक्ये भवतः सतेजस्त्वायं हिरण्यगर्भः
 समवर्तताग्र इत्याघारमा घारयति प्रजापतिर्वै हिरण्यगर्भः
 प्रजापतेरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनाम्प्रत्या लभ्यते
 यच्छ्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्गवां
 यदव्यां इव शफास्तदवीनां यदजस्तदजानां वायुर्वै पशूनाम्प्रियं
 धाम यद्वायव्यो भवत्येतमेवैनमभि संजानानाः पशव उप
 तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ः प्राजापत्या(३) इत्याहुयद्वायव्यं
 कुर्यात्प्रजापतेरियाद्यत्प्राजापत्यं कुर्याद्वायोः (३)

इ॒या॒द्य॒द्वा॒य॒व्यः॑ प॒शु॒र्भ॒व॑न्ति तेन॑ वा॒यो॒र्नै॒ति य॒त्रा॒जा॒प॒त्यः॑
 पु॒रो॒डा॒शो भ॒व॑न्ति तेन॑ प्रा॒जा॒प॒ते॒र्नै॒ति य॒द्वा॒द॒श॒क॒पा॒ल॒स्तेन॑
 वै॒श्वान॒रा॒त्रै॒त्या॒ग्रा॒वैष्ण॒व॒मेका॑द॒श॒क॒पा॒लं निर्व॑पति दी॒क्षि॒ष्य॒मा॒णो॒-
 ऽग्निः॑ सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्य॒ज्ञो दे॒वता॑श्चै॒व य॒ज्ञं चा॑ र॒भते॑ ऽग्नि॒र॒व॒मो
 दे॒वता॑नां विष्णुः॑ प॒र॒मो यदा॑ग्रा॒वैष्ण॒व॒मेका॑द॒श॒क॒पा॒लं निर्व॑पति
 दे॒वताः॑ (४)

ए॒वो॒भ॒यतः॑ परि॒गृह्य॑ यज॑मा॒नो॒ऽव॑ रु॒न्धे पु॒रो॒डा॒शेन॑ वै दे॒वा
 अ॒मुष्मि॑ल्लो॒क आ॑र्धु॒वं च॒रुणा॑स्मिन् यः का॒मये॑ता॒मुष्मि॑ल्लो॒क
 ऋ॒ध्रुया॑मि॒ति स पु॒रो॒डा॒शं कु॒र्वीता॑मुष्मि॒न्ने॒व लो॒क ऋ॒ध्नो॑ति
 यद॒ष्टा॒क॒पा॒ल॒स्तेना॑ग्ने॒यो य॒त्रिक॑पा॒ल॒स्तेन॑ वैष्ण॒वः स॒मृ॒द्धौ
 यः का॒मये॑ता॒स्मि॑ल्लो॒क ऋ॒ध्रुया॑मि॒ति स च॒रुं कु॒र्वीता॑ग्ने॒र्धृतं॑
 विष्णो॑स्तण्डु॒लास्त॑स्मात् (५)

च॒रुः का॒र्यो॑ऽस्मि॒न्ने॒व लो॒क ऋ॒ध्नो॑त्यादि॒त्यो भ॑व॒ती॒यं वा
 अ॒दि॒तिर॒स्यामे॒व प्र॒ति तिष्ठ॑त्यथो॒ अ॒स्यामे॒वाधि॑ य॒ज्ञं त॑नु॒ते यो वै
 सं॒व॒त्स॒रमु॒ख्यम॑भृ॒त्वाग्निं॑ चि॒नुते॑ यथा॑ सा॒मि गर्भो॑ऽव॒प॒द्य॑ते ता॒दृगे॒व
 तदा॒र्ति॒मा॒र्च्छे॒द्वैश्वान॑रं द्वा॒द॒श॒क॒पा॒लम् पु॒रस्ता॑न्निर्व॒पे॒त्सं॒व॒त्स॒रो वा
 अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रो यथा॑ सं॒व॒त्स॒रमा॑त्त्वा (६)

का॒ल आ॑ग॒ते वि॒जाय॑त ए॒वमे॒व सं॒व॒त्स॒रमा॑त्त्वा का॒ल
 आ॑ग॒ते॒ऽग्निं चि॑नु॒ते ना॒र्ति॒मा॒र्च्छ॑त्येषा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॑नू॒र्यद्वै॑श्वान॒रः

प्रियामेवास्यं तनुवमव रुन्धे त्रीण्येतानि हवींषि भवन्ति त्रयं
इमे लोका एषां लोकानां रोहाय॥ (७)

यद्रियङ्ङायुर्यच्छृणुस्तद्वायोर्निर्वपति देवतास्तस्मादास्वाष्टात्रिंशच्च॥ [१]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविशत्ताभ्यः पुनः सम्भवितुं
नाशक्रोत्सोऽब्रवीदृध्रुवदिथ्स यो मेतः पुनः सञ्चिनवदिति तं
देवाः समचिन्वन्ततो वै त आर्ध्रुवन् यथ्समचिन्वन्तच्चित्यस्य
चित्यत्वम् य एवं विद्वानग्निं चिनुत ऋध्रोत्येव कस्मै कमग्निस्र्चीयत
इत्याहुरग्निवान् (८)

असानीति वा अग्निस्र्चीयतेऽग्निवानेव भवति कस्मै
कमग्निस्र्चीयत इत्याहुर्देवा मा वेदन्निति वा अग्निस्र्चीयते विदुरेनं
देवाः कस्मै कमग्निस्र्चीयत इत्याहुर्गृह्यसानीति वा अग्निस्र्चीयते
गृह्येव भवति कस्मै कमग्निस्र्चीयत इत्याहुः पशुमानसानीति वा
अग्निः (९)

चीयते पशुमानेव भवति कस्मै कमग्निस्र्चीयत इत्याहुः सप्त
मा पुरुषा उप जीवानिति वा अग्निस्र्चीयते त्रयः प्राञ्चस्त्रयः प्रत्यं
च आत्मा सप्तम एतावन्त एवैनममुष्मिल्लोक उप जीवन्ति प्रजा-
पतिरग्निमचिकीषत तं पृथिव्यब्रवीन्न मय्यग्निं चैष्यसेति मा धक्ष्यति
सा त्वातिदह्यमाना वि धविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सोऽब्रवीत्तथा वा अहं करिष्यामि
यथा त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमामभ्यमृशत् प्रजापतिस्त्वा

सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेतीमामेवेष्टकां
कृत्वोपाधत्तानतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तदभि मृशेत्प्रजा-
पतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद (११)

इतीमामेवेष्टकां कृत्वोप धत्तेऽनतिदाहाय प्रजापतिरकामयतु
प्र जायेयेति स एतमुख्यमपश्यत्तः संवत्सरमबिभस्ततो वै स
प्राजायत तस्मात्संवत्सरम्भार्यः प्रैव जायते तं वसवोऽब्रुवन्प्र
त्वमजनिष्ठा वयं प्र जायामहा इति तं वसुभ्यः प्रायच्छुतं
त्रीण्यहान्यबिभरुस्तेन (१२)

त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात्त्र्यहम्भार्यः प्रैव
जायते तान्नुद्रा अब्रुवन्प्र यूयमजनिद्वं वयं प्र जायामहा इति तः
रुद्रेभ्यः प्रायच्छुन्तः षडहान्यबिभरुस्तेन त्रीणि च शतान्यसृजन्त
त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात्षडहम्भार्यः प्रैव जायते तानादित्या अब्रुवन्प्र
यूयमजनिद्वं वयं (१३)

प्र जायामहा इति तमादित्येभ्यः प्रायच्छुन्तं द्वादशाहान्यबिभरुस्ते
त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्माद्द्वादशाहम्भार्यः प्रैव
जायते तेनैव ते सहस्रमसृजन्तोखाः सहस्रतमीं य एवमुख्यः
साहस्रं वेद प्र सहस्रं पशूनांप्रोति॥ (१४)

अग्निवान्यशुमानं सानीति वा अग्निर्धविष्ये मृशेत्प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद
तेन तानादित्या अब्रुवन्प्र यूयमजनिद्वं वयश्चत्वारिंशच्च॥ [२]

यजुषा वा एषा क्रियते यजुषा पच्यते यजुषा वि मुच्यते
 यदुखा सा वा एषैतरहि यातयाम्नी सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुरग्रे
 युक्ष्वा हि ये तव युक्ष्वा हि देवहूतमा९ इत्युखायां जुहोति तेनैवेनां
 पुनः प्र युङ्क्ते तेनायातयाम्नी यो वा अग्निं योग आगते युनक्ति युङ्क्ते
 युञ्जानेष्वग्रे (१५)

युक्ष्वा हि ये तव युक्ष्वा हि देवहूतमा९ इत्याहैष वा
 अग्रेर्योगस्तेनैवेनं युनक्ति युङ्क्ते युञ्जानेषु ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 न्यङ्कुग्निश्चेतव्या(३) उत्ताना(३) इति वयंसां वा एष प्रतिमया
 चीयते यदग्निर्यन्यश्च चिनुयात्पृष्टित एनमाहुतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं
 न पतितु९ शक्रयादसुवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनमुत्तानम् (१६)

पुरुषशीर्षमुप दधाति मुखत एवैनमाहुतय ऋच्छन्ति नोत्तानं
 चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति सौर्या जुहोति चक्षुरेवास्मिन्प्रति दधाति
 द्विर्जुहोति द्वे हि चक्षुषी समान्या जुहोति समान९ हि चक्षुः
 समृद्धौ देवासुराः संयत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यदधत तद्देवा
 वामभृतावृञ्जत तद्वामभृतो वामभृत्त्वं यद्वामभृतमुपदधाति वाममेव
 तथा वसु यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते हिरण्यमूर्ध्नी भवति ज्योतिर्वै
 हिरण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिषैवास्य ज्योतिर्वामं वृङ्क्ते द्वियजुर्भवति
 प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

आपो वरुणस्य पत्न्य आसन्ता अग्निरभ्यध्यायत्ताः
 समभवत्तस्य रेतः परापतत्तदियमभवद्यद्वितीयम्परापतत्तदसा-
 वभवदियं वै विराडसौ स्वराड्यद्विराजावुपदधातीमे एवोप धत्ते
 यद्वा असौ रेतः सिञ्चति तदस्यां प्रति तिष्ठति तत्प्र जायते ता
 ओषधयः (१८)

वीरुधो भवन्ति ता अग्निरत्ति य एवं वेद प्रैव जायते-
 ऽन्नादो भवति यो रेतस्वी स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामुभे
 उप दध्यादिमे एवास्मै समीची रेतः सिञ्चतो यः सिक्तरेताः
 स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामन्यामुप दध्यादुत्तमायामन्याः रेत
 एवास्य सिक्तमाभ्यामुभयतः परि गृह्णाति संवत्सरं न कम् (१९)

चन प्रत्यवरोहेन हीमे कं चन प्रत्यवरोहतस्तदेनयोर्व्रतं
 यो वा अपशीर्षाणमग्निं चिनुतेऽपशीर्षामुष्मिल्लोके भवति यः
 सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिल्लोके भवति चित्तिं जुहोमि
 मनसा घृतेन यथा देवा इहागमन्वीतिहोत्रा ऋतावृधः समुद्रस्य
 वयुनस्य पत्नञ्जुहोमि विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यः हविरिति
 स्वयमातृणामुपधाय जुहोति (२०)

एतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुष्मिल्लोके
 भवति य एवं वेद सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तस्य
 यदयथापूर्वं क्रियतेऽसुवर्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्योऽग्निश्चितिमुपधायभि

मृशेच्चित्तिमर्चितिं चिनवद्वि विद्वान्मृष्टेवं वीता वृजिना च
मर्तात्राये च नः स्वपत्याय देव दितिं च रास्वादितिमुरुष्येति
यथापूर्वमेवैनामुप धत्ते प्राञ्चमेनं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति॥ (२१)

ओषधयः कर्जुहोति स्वपत्यायाष्टादश च॥ [४]

विश्वकर्मा दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सौऽस्मान्पातु तस्मै
नमः प्रजापती रुद्रो वरुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सौ-
ऽस्मान्पातु तस्मै नम एता वै देवता एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो
वा एष आ वृश्च्यते यः पशुशीर्षाण्युपदधाति हिरण्येष्टका उप
दधात्येताभ्य एव देवताभ्यो नमस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२)

वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून् दधाति शुचारण्यानर्पयति किं तत्
उच्छिःषतीति यद्विरण्येष्टका उपदधात्यमृतं वै हिरण्यममृतेनैव
ग्राम्येभ्यः पशुभ्यो भेषजं करोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै
प्रथमा स्वयमातृणा व्यानो द्वितीयापानस्तृतीयानु प्राण्यात्प्रथमाः
स्वयमातृणामुपधाय प्राणेनैव प्राणः समर्धयति व्यन्यात् (२३)

द्वितीयामुपधाय व्यानेनैव व्यानः समर्धयत्यपान्यात्तृतीयामुपधार
समर्धयत्यथो प्राणैरेवैनः समिन्द्रे भूर्भुवः सुवरिति स्वयमातृणा
उप दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा एताभिः खलु वै
व्याहृतीभिः प्रजापतिः प्राजायत यदेताभिर्व्याहृतीभिः स्वयमातृणा
उपदधातीमानेव लोकानुपधायैषु (२४)

लोकेष्वधि प्र जायते प्राणाय व्यानायापानाय वाचे त्वा
 चक्षुषे त्वा तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदाग्निना वै देवाः
 सुवर्गं लोकमजिगांसन्तेन पतितुं नाशंकुवन्त एताश्चतस्रः
 स्वयमातृण्णा अपश्यन्ता दिक्षूपदधत तेन सर्वतश्चक्षुषा सुवर्गं
 लोकमायन्यच्चतस्रः स्वयमातृण्णा दिक्षूपदधाति सर्वतश्चक्षुषैव
 तदग्निना यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥ (२५)

ब्रह्मवादिनो व्यन्यादेषु यजमानस्त्रीणि च॥ [५]

अग्र आ याहि वीतय इत्याहाहृतैवैनमग्निं दूतं वृणीमह
 इत्याह हूत्वैवैनं वृणीतेऽग्निनाग्निः समिध्यत इत्याह समिन्द्र
 एवैनमग्निर्वृत्राणि जङ्घनदित्याह समिद्ध एवास्मिन्निन्द्रियं दधात्यग्नेः
 स्तोमम्मनामह इत्याह मनुत एवैनमेतानि वा अहा रूपाणि (२६)

अन्वहमेवैनं चिनुतेऽवाहा रूपाणि रुन्धे ब्रह्मवादिनो
 वदन्ति कस्मात्सत्याद्यातयाग्नीरन्या इष्टंका अयातयाम्नी लोकं
 पृणेत्यैन्द्राग्नी हि बारहस्पत्येति ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानां
 बृहस्पतिश्चायातयामानोऽनुचरवती भवत्यजामित्वायानुष्टुभानु
 चरत्यात्मा वै लोकं पृणा प्राणोऽनुष्टुप्तस्मात्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनु
 चरति ता अस्य सूददोहसः (२७)

इत्याह तस्मात्पुरुषिपरुषि रसः सोमं श्रीणन्ति पृश्नय
 इत्याहान्नं वै पृश्नन्नमेवाव रुन्धेऽर्को वा अग्निरर्कोऽन्नमन्नमेवाव

रुन्धे जन्मं देवानां विशस्त्रिष्वा रोचने दिव इत्याहेमानेवास्मै लोकां
ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टकानां प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति
तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेत्याहेषा वा इष्टकानां प्रतिष्ठा य एवं
वेद प्रत्येव तिष्ठति॥ (२८)

रूपाणि सूर्ददोहसस्तया षोडश च॥ [६]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निर्वज्रं एकादशिनी
यदग्नावैकादशिनीं मिनुयाद्वज्रेणैव सुवर्गाल्लोकादन्तर्दध्याद्यन्न
मिनुयात्स्वरुभिः पशून्व्यर्धयेदेकयूपमिमिनोति नैनं वज्रेण
सुवर्गाल्लोकादन्तर्दधाति न स्वरुभिः पशून्व्यर्धयति वि वा एष
इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामत्यैन्द्रिया (२९)

ऋचाक्रमणं प्रतीष्टकामुप दध्यान्नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृध्यते
रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्य तिस्रः शरव्याः प्रतीची तिरश्च्यनूची
ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा
तिसृधन्वमयाचितम्ब्राह्मणाय दद्यात्ताभ्य एव नमस्करोत्यथो ताभ्य
एवात्मानं निष्क्रीणीते यत्ते रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र संवत्सरेण नमस्करोमि
यत्ते रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र परिवत्सरेण
नमस्करोमि यत्ते रुद्र पश्चाद्धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते
रुद्रेदावत्सरेण नमस्करोमि यत्ते रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् (३१)

वातो॒ अनु॑ वातु ते॒ तस्मै॑ ते रु॒द्रेदु॒वत्स॒रेण॑ नम॑स्करोमि॒ यत्ते॑
रु॒द्रोपरि॑ धनु॒स्तद्वातो॒ अनु॑ वातु ते॒ तस्मै॑ ते रु॒द्र वत्स॒रेण॑ नम॑स्करोमि
रु॒द्रो वा ए॒ष यद॒ग्निः स यथा॑ व्या॒घ्रः क्रु॒द्धस्ति॑ष्ठत्ये॒वं वा ए॒ष ए॒तर॒हि
सञ्चित॑मे॒तैरुप॑ तिष्ठते नम॑स्कृ॒रैरे॒वैन॑ ॥ शम॑यति॒ यैऽग्नयः॑ (३२)

पु॒री॒ष्याः प्रवि॑ष्टाः पृथि॒वीमनु॑। तेषां॑ त्वम॑स्युत्त॒मः प्र णो॑
जी॒वात॑वे सु॒व। आप॑ त्वाऽग्ने॒ मन॒साप॑ त्वाऽग्ने॒ तप॒साप॑ त्वाग्ने
दी॒क्षयाप॑ त्वाग्ने॒ उप॒सद्वि॒राप॑ त्वाग्ने॒ सु॒त्ययाप॑ त्वाऽग्ने॒ दक्षि॑णाभि॒राप॑
त्वाग्ने॒ऽवभृ॑थेनाप॑ त्वाग्ने॒ व॒शयाप॑ त्वाग्ने॒ स्वगा॑का॒रेणे॒त्याहै॒षा वा
अ॒ग्नेरा॑प्ति॒स्तयै॒वैन॑माप्रोति॥ (३३)

ऐन्द्रिया पुर उत्तराद्धनुस्तदग्नयं आहाष्टौ च॥ [७]

गा॒य॒त्रेण॑ पु॒रस्ता॑दुप॑ तिष्ठते प्रा॒णमे॒वास्मि॑न्दधाति बृ॒हद्र॑थन्त॒रा-
भ्या॑ प॒क्षावो॑जं ए॒वास्मि॑न्दधात्यु॒त्थाय॑जाय॒ज्ञिये॑न पु॒च्छंमृ॑तुष्वे॒व
प्रति॑ तिष्ठति पृ॒ष्ठैरुप॑ तिष्ठते तेजो॑ वै पृ॒ष्ठानि॑ तेजं ए॒वास्मि॑न्दधाति
प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत॒ सौऽस्मा॑त्सृष्टः परा॑डै॒त्तं वा॑रव॒न्तीये॑नावारयत॒
तद्वा॑रव॒न्तीय॑स्य वारव॒न्तीय॑त्व॒ ॥ श्यै॑तेन॒ श्ये॒ती अ॑कुरुत॒ तच्छै॑तस्य
श्यै॒तत्व॑म् (३४)

यद्वा॑रव॒न्तीये॑नोप॒तिष्ठ॑ते वा॒रय॑त ए॒वैन॑ ॥ श्यै॑तेन॒ श्ये॒ती कु॑रुते
प्र॒जाप॑तेर॒हृद॑येनापिप॒क्षम्प्र॑त्युप॑ तिष्ठते प्रे॒माण॑मे॒वास्य॑ गच्छति
प्रा॒च्या त्वा दि॒शा सा॑दयामि गा॒य॒त्रेण॑ छन्द॑सा॒ग्निना॑ दे॒वत॑या॒ग्नेः

शीर्ष्णाग्नेः शिर उ॑प॒ दधामि॑ दक्षि॑णया त्वा दि॒शा सा॑दयामि॒ त्रैष्टु॑भेन॒
छन्द॑सेन्द्रेण दे॒वत॑या॒ग्नेः प॒क्षेणा॒ग्नेः प॒क्षमु॑प॒ दधामि॑ प्र॒तीच्या॑ त्वा
दि॒शा सा॑दयामि (३५)

जाग॑तेन॒ छन्द॑सा सवि॒त्रा दे॒वत॑या॒ग्नेः पु॒च्छेना॒ग्नेः पु॒च्छमु॑प॒
दधा॑म्युदी॒च्या त्वा दि॒शा सा॑दया॒म्यानु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑सा मि॒त्रावरु॑णाभ्यां
दे॒वत॑या॒ग्नेः प॒क्षेणा॒ग्नेः प॒क्षमु॑प॒ दधा॑म्यूर्ध्व॒या त्वा दि॒शा सा॑दयामि॒
पाङ्के॑न॒ छन्द॑सा बृह॒स्पति॑ना दे॒वत॑या॒ग्नेः पृ॒ष्ठेना॒ग्नेः पृ॒ष्ठमु॑प॒ दधामि॑
यो वा अपा॑त्मानम॒ग्निं चि॑नुतेऽपा॑त्मा॒मुष्मि॑ल्लो॒के भ॑वति॒ यः सा॑त्मानं
चि॑नुते सा॒त्मा॒मुष्मि॑ल्लो॒के भ॑वत्यात्मेष्ट॒का उ॑प॒ दधा॑त्येष वा अ॒ग्नेरा॒त्मा
सा॑त्मानमे॒वाग्निं चि॑नुते सा॒त्मा॒मुष्मि॑ल्लो॒के भ॑वति॒ य ए॒वं वेद॑॥ (३६)

श्येत॒त्वं प्र॒तीच्या॑ त्वा दि॒शा सा॑दयामि॒ यः सा॑त्मानंश्चिनुते॒ द्वाविं॑शतिश्च॥ [८]

अ॒ग्नं उ॒दधे॒ या त॒ इषु॑र्यु॒वा ना॒म॒ तया॑ नो मृ॒ड॒ तस्या॑स्ते
नम॒स्तस्या॑स्त॒ उप॒ जी॒वन्तो॑ भूया॒स्माग्ने॑ दु॒ध॒ ग॒ह्य कि॑श्चि॒ल व॒न्य॒
या त॒ इषु॑र्यु॒वा ना॒म॒ तया॑ नो मृ॒ड॒ तस्या॑स्ते नम॒स्तस्या॑स्त॒ उप॒
जी॒वन्तो॑ भूया॒स्म॒ पञ्च॒ वा ए॒तेऽग्न॑यो॒ यच्चि॑त॒य उ॒दधि॑रे॒व ना॒म॒ प्रथ॑मो
दु॒धः (३७)

द्वि॒तीयो॒ ग॒ह्यस्तृ॑तीयः कि॑श्चि॒लश्चतु॑र्थो व॒न्यः पञ्च॑मस्तेभ्यो॒
यदाहु॑तीर्न जु॒हुया॑दध्व॒र्यु च॒ यज॑मानं च॒ प्र द॑हेयु॒र्यदे॒ता
आहु॑तीर्जुहोति॒ भाग॑धेये॒नैवैना॑च्छमयति॒ नार्ति॑माच्छत्यध्व॒र्युर्न

यज॑मानो वाङ्म॑ आ॒सन्न॑सोः प्रा॒णोऽक्ष्योश्चक्षुः॑ कर्ण॑योः
श्रोत्र॑म्बाहु॒वोर्बल॑मू॒रुवो॑रोजोऽरि॑ष्टा विश्वा॒न्यङ्गानि॑ त॒नूः (३८)

त॒नुवा॑ मे स॒ह नम॑स्ते अस्तु॒ मा मां हि॑ःसीरप॒ वा
ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति योऽग्निं॑ चि॒न्वन्न॑धि॒क्राम॑न्ति वाङ्म॑
आ॒सन्न॑सोः प्रा॒ण इत्या॑ह प्रा॒णाने॒वात्म॑न्ध॒त्ते यो रु॒द्रो अ॒ग्नौ यो
अ॒प्सु य ओष॑धीषु॒ यो रु॒द्रो विश्वा॑ भुव॑नावि॒वेश॑ तस्मै॑ रु॒द्राय॑
नमो॑ अ॒स्त्वाहु॑तिभागा॒ वा अ॒न्ये रु॒द्रा हु॒विर्भा॑गाः (३९)

अ॒न्ये श॑तरु॒द्रीय॑ ह॒त्वा गा॑वीधुकं च॒रुमे॑तेन॒ यजु॑षा
च॒रमा॑यामिष्ट॑कायां नि द॑ध्याद्वाग॒धेये॑नै॒वैन॑ श॒मय॑ति तस्य॒ त्वे
श॑तरु॒द्रीय॑ ह॒तमि॑त्याहु॒र्यस्यै॑तद॒ग्नौ क्रि॑यत॒ इति॑ वस॑वस्त्वा
रु॒द्रैः पुर॑स्ता॒त्पान्तु॑ पि॒तर॑स्त्वा य॒मरा॑जानः पि॒तृभि॑र्दक्षिण॒तः
पा॑न्त्वादित्यास्त्वा॒ विश्वै॑र्दे॒वैः प॒श्चात्पा॑न्तु द्यु॒तान॑स्त्वा॒ मारु॑तो
म॒रुद्भि॑रुत्तर॒तः पा॑तु (४०)

दे॒वास्त्वेन्द्र॑ज्येष्ठा वरु॑णराजानोऽध॑स्ता॒च्चोप॑रि॒ष्टाच्च॑ पान्तु॒ न वा
ए॒तेन॑ पू॒तो न मे॒ध्यो न प्रो॑क्षितो॒ यदे॑न॒मतः॑ प्रा॒चीनं॑ प्रो॒क्षति॑
यथ्स॑ञ्चित॒माज्ये॑न प्रो॒क्षति॑ तेन॑ पू॒तस्तेन॑ मे॒ध्यस्तेन॑ प्रो॒क्षितः॥ (४१)

दुध॑स्त॒नूर॑ह॒विर्भा॑गाः पातु॒ द्वात्रि॑ंशच्च॥ [९]

स॒मीची॑ नामा॑सि प्रा॒ची दि॑क्तस्या॒स्तेऽग्नि॑रधि॒पति॑रसि॒तो र॑क्षिता
यश्चाधि॑पतिर्यश्च गो॒प्ता ता॒भ्यां नम॑स्तौ नो मृ॒डय॑ता॒न्ते यं द्वि॑ष्मो यश्च

नो॒ द्वेष्टि॑ तं वा॒ जम्भे॑ दधाम्योज॒स्विनी॒ नामा॑सि दक्षिणा दित्तस्या॑स्त
इन्द्रोऽधि॑पतिः पृदा॑कुः प्राची॒ नामा॑सि प्र॒तीची॒ दित्तस्या॑स्ते (४२)

सोमोऽधि॑पतिः स्व॒जोऽव॑स्थावा॒ नामा॑स्युदी॒ची दित्तस्या॑स्ते
वरु॒णोऽधि॑पतिस्तिरश्च॑राजिरधि॑पत्नी॒ नामा॑सि बृह॒ती दित्तस्या॑स्ते
बृह॒स्पति॑रधि॑पतिः श्वि॒त्रो व॑शिनी॒ नामा॑सीयं दित्तस्या॑स्ते य॒मो-
ऽधि॑पतिः क॒ल्माष॑ग्रीवो रक्षि॒ता यश्चाधि॑पतिर्यश्च॑ गो॒प्ता ताभ्यां॑
नम॒स्तौ नो॑ मृडयतान्ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ (४३)

नो॒ द्वेष्टि॑ तं वा॒ जम्भे॑ दधाम्ये॒ता वै दे॒वता॑ अ॒ग्निं चि॒त॒ रक्ष॑न्ति
ताभ्यो॒ यदाहु॑तीर्न जुहु॒याद॑ध्व॒र्युं च॒ यज॑मानं च ध्याये॒युर्यदे॒ता
आहु॑तीर्जुहोति॑ भा॒गधे॒येनै॒वेना॑ञ्छमयति॑ ना॒र्तिमा॑च्छत्यध्व॒र्युर्न
यज॑मानो हे॒तयो॒ नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ वः पु॒रो गृ॒हा अ॒ग्निर्व॒ इष॑वः
सलि॒लो निलि॑म्पा नाम॑ (४४)

स्थ॒ तेषां॑ वो दक्षिणा गृ॒हाः पि॒तरो॑ व॒ इष॑वः स॒गरो॑ व॒ज्रिणो॒
नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ वः प॒श्चाद्गृ॒हाः स्व॒प्रो व॒ इष॑वो ग॒ह्वरो॑ऽव॒स्थावा॑नो
नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ व॒ उत्त॑राद्गृ॒हा आपो॑ व॒ इष॑वः स॒मुद्रो॑ऽधि॑पतयो॒ नाम॑
स्थ॒ तेषां॑ व॒ उप॑रि॒ गृ॒हा व॒रु॑षं व॒ इष॑वोऽव॒स्वान्क्र॒व्या नाम॑ स्थ॒
पा॒र्थिवा॑स्तेषां॑ व॒ इह॑ गृ॒हाः (४५)

अ॒न्नं व॒ इष॑वो निमि॒षो वा॑तना॒मन्ते॒भ्यो वो॒ नम॒स्ते नो॑ मृडयत
ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ नो॒ द्वेष्टि॑ तं वो॒ जम्भे॑ दधामि हु॒तादो॒ वा अ॒न्ये

दे॒वा अ॑हु॒तादोऽन्ये॑ ता॒न॑ग्नि॒चिदे॒वोभया॑न्प्रीणाति द॒ध्रा म॑धुमि॒श्रेणै॑ता
आहु॑तीर्जुहोति भा॒ग॒धेये॑नै॒वैनान्प्री॑णात्यथो ख॒ल्वाहु॑रिष्ट॒का वै दे॒वा
अ॑हु॒ताद् इति॑ (४६)

अ॒नु॒परि॒क्रामं॑ जुहोत्य॒परि॒वर्गमे॒वैनान्प्री॑णातीम॒ऽस्तन॒मूर्ज॑स्वन्तं
धया॒पाम्प्र॒प्यात॑मग्ने सरि॒रस्य॑ म॒ध्ये॑। उ॒थ्सं जुष॑स्व म॒धुम॑न्तमूर्व
समु॒द्रिय॑ऽसद॑न॒मा वि॑शस्व। यो वा अ॒ग्निम्प्र॒युज्य॑ न वि॑मु॒ञ्चति॑
यथा॒श्वो यु॒क्तोऽवि॑मुच्यमा॒नः क्षु॒ध्यन्परा॑भ॒वत्ये॒वम॑स्या॒ग्निः परा॑
भवति॑ तं प॒राभ॑वन्तं यज॑मा॒नोऽनु॒ परा॑ भवति॒ सोऽग्निं॑ चि॒त्वा
लू॒क्षः (४७)

भ॒व॒तीम॑ऽस्तन॒मूर्ज॑स्वन्तं धया॒पामि॒त्याज्य॑स्य पूर्णा॑ऽसुचं
जुहो॒त्येष॑ वा अ॒ग्नेर्वि॒मोको॑ वि॒मुच्यै॒वास्मा॒ अन्न॑मपि दधाति
तस्मा॑दाहु॒र्यश्चै॒वं वेद॑ यश्च॒ न सु॑धाय॑ऽह॒ वै वा॒जी सु॒हितो
दधा॒तीत्य॒ग्निर्वा॒व वा॒जी तमे॒व तत्प्री॑णाति॒ स ए॒नम्प्री॑तः प्री॑णाति॒
वसी॑यान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दिक्तस्यास्ते द्विप्पो यश्च निलिम्पा नामेह गृहा इति लूक्षो वसीयान्भवति॥—[१०]

इन्द्रा॒य राज्ञे॑ सू॒करो॑ वरु॒णाय॑ राज्ञे कृ॒ष्णो य॒माय॑ राज्ञ॒ ऋश्यं॑
ऋष॒भाय॑ राज्ञे ग॒वयः॑ शा॒र्दूलाय॑ राज्ञे गौ॒रः पु॒रुष॑रा॒जाय॑ म॒र्कटः॑
क्षिप्र॑श्ये॒नस्य॑ वर्ति॒का नील॑ङ्गोः क्रि॒मिः सोम॑स्य॒ राज्ञः॑ कुलुङ्गः॑

सिन्धोः शि॒शुमारो हि॒मव॑तो ह॒स्ती॥ (४९)

इन्द्रा॑या॒ष्टवि॑शतिः॥ [११]

म॒युः प्रा॑जाप॒त्य ऊ॒लो ह॒ली॑क्ष्णो वृष॒द॒श॒स्ते धा॒तुः सर॑स्व॒त्यै
शा॒रिः श्ये॒ता पु॑रुष॒वा॒खसर॑स्व॒ते शु॒कः श्ये॒तः पु॑रुष॒वा॒गार॒ण्योऽजो
न॑कुलः श॒का ते पौ॒ष्णा वा॒चे क्रौ॒ञ्चः॥ (५०)

म॒युस्त्रयो॑वि॒शतिः॥ [१२]

अ॒पां न॒त्रे ज॒षो ना॒क्रो म॒करः कु॒ली॒कय॑स्तेऽकू॒पार॑स्य वा॒चे
पै॒ङ्गरा॒जो भ॒गाय॑ कु॒षीत॑क आ॒ती वा॑ह॒सो दर्वि॑दा ते वा॒यव्या॑
दि॒ग्न्यश्च॑क्र॒वाकः॥ (५१)

अ॒पामेका॑त्रवि॒शतिः॥ [१३]

ब॒लाया॑ज॒गर आ॒खुः सृ॒ज॒या श॒यण॑ड॒कस्ते मै॒त्रा मृ॒त्यवे॑ऽसि॒तो
म॒न्यवे॑ स्व॒जः कु॑म्भी॒नसः॑ पु॒ष्कर॑सा॒दो लौ॑हि॒ताहि॑स्ते त्वा॒ष्ट्राः
प्र॑ति॒श्रुत्का॑यै वा॒हसः॥ (५२)

[१४]

पु॒रुष॑मृ॒गश्च॑न्द्रम॑से गो॒धा का॒ल॑का दा॒र्वाघा॑ट॒स्ते वन॑स्प॒तीना॑मे॒ण्यह्ने
कृ॒ष्णो रा॒त्रि॒यै पि॒कः क्षि॒वङ्का नी॒ल॑शी॒र्ष्णी ते॑ऽर्य॒म्णे धा॒तुः
क॑त्क॒टः॥ (५३)

[१५]

सौरी ब॒लाक॑श्यो म॒यूरः श्ये॒नस्ते ग॑न्ध॒र्वाणां व॑सू॒नां क॒पिञ्ज॑लो
रु॒द्राणां॑ ति॒त्तिरी रो॑हि॒त्कुण्ड॑णार्ची गो॒लत्ति॑का॒ ता अ॑प्स॒रसा॒मर॑ण्याय
सृ॒मरः॑ ॥ (५४)

[१६]

पृ॒षतो वै॑श्व॒देवः पि॒त्वो न्य॑ङ्कुः क॒शस्तेऽनु॑म॒त्या अ॒न्यवा॒पो-
ऽर्ध॑मा॒साना॑म्मा॒सां क॒श्यपः॑ क॒रिः कु॒टरु॑र्दा॒त्यौह॑स्ते सि॒नीवा॒ल्यै
बृ॒हस्प॑तये शि॒त्पुटः॑ ॥ (५)

[१७]

शका॑ भौ॒मी पा॒त्रः क॒शो मा॒न्थील॑वस्ते पि॒तृणा॑मृ॒तूनां ज॑ह॒का
सं॒वत्स॑राय॒ लोपा॑ क॒पोत॑ उ॒लूकः श॒शस्ते नैर्ऋ॑ताः कृ॒क॒वाकुः
सा॒वि॒त्रः ॥ (५६)

बलाय॑ पुरुष॒मृगः सौरी॑ पृष॒तः शका॑ष्टाद॒शाष्टा॑दश ॥ [१८]

रु॒रू रौ॒द्रः कृ॑क॒लासः॑ श॒कुनिः॑ पि॒प्पका॑ ते श॒रव्या॑यै
हरि॒णो मा॑रु॒तो ब्र॑ह्म॒णे शा॒र्गस्तर॑क्षुः कृ॒ष्णः श्वा च॑तु॒रक्षो॑ गर्द॒भस्त
इ॒तर॑ज॒नाना॑म॒ग्नये॑ धू॒ङ्गा ॥ (५७)

रुरुर्विश॑तिः ॥ [१९]

अ॒ल॒ज आ॑न्त॒रि॒क्ष उ॒द्रो म॒द्गुः प्ल॒वस्तेऽपा॑मदि॒त्यै
ह॒स॒साचि॑रिन्द्रा॒ण्यै की॒र्शा गृ॒ध्रः शि॒ति॒क॒क्षी वा॑र्ध्रा॒णस्ते

दिव्या द्यावापृथिव्यां श्ववित्॥ (५८)

[२०]

सुपूर्णः पार्जन्यो ह॑सो वृको वृषद॑शस्त ऐन्द्रा अपामुद्रो-
ऽर्यम्णे लोपा॑शः सि॒हो न॑कुलो व्याघ्रस्ते महेन्द्राय॑ कामाय॑
पर॑स्वान्॥ (५९)

अलजः सुपूर्णोऽष्टादशाष्टादश॥

[२१]

आग्नेयः कृष्णग्रीवः सारस्वती मे॒षी ब॒भ्रुः सौ॒म्यः पौ॒ष्णः श्या॒मः
शिति॑पृष्ठो बा॒र्हस्प॒त्यः शिल्पो वै॑श्वदेव ऐन्द्रोऽरु॒णो मा॑रुतः क॒ल्माष॑
ऐन्द्रा॒ग्नः स॑हि॒तोऽधो॑रा॒मः सावि॒त्रो वा॑रुणः पे॒त्वः॥ (६०)

आग्नेयो द्वाविंशतिः॥

[२२]

अश्व॑स्तूप॒रो गो॑मृ॒गस्ते प्रा॑जाप॒त्या आ॑ग्ने॒यौ कृ॑ष्णग्री॒वौ त्वा॒ष्टौ
लो॒मश॑स॒क्थौ शि॑ति॒पृष्ठौ बा॒र्हस्प॒त्यौ धा॒त्रे पृ॑षो॒दरः सौ॒र्यो ब॒लक्षः॑
पे॒त्वः॥ (६१)

अश्वः षोडश॥

[२३]

अ॒ग्नये॑ऽनी॒कव॑ते रोहि॑ता॒ञ्जिर॑न॒ङ्गान॒धोरा॑मौ सावि॒त्रौ पौ॒ष्णौ
रंज॑तना॒भी वै॑श्वदे॒वौ पि॒शङ्गौ तू॒परौ मा॑रुतः क॒ल्माष॑ आग्नेयः
कृ॒ष्णोऽजः॑ सा॒रस्व॒ती मे॒षी वा॑रुणः कृ॒ष्ण ए॒कशि॑तिपा॒त्पेत्वः॑ (६२)

अ॒ग्नये॑ऽनी॒कव॑ते द्वाविंशतिः॥

[२४]

हिरण्यवर्णा अपां ग्रहाभूतेष्टकाः सज्जः संवत्सरं प्रजापतिः स क्षुरपविरग्नेर्वै दीक्षया सुवर्गाय तं
यत्र सूर्यते प्रजापतिरुत्तुभी रोहितः पृश्निः शितिबाहरुन्नतः कर्णाः शुण्ठा इन्द्रायादित्ये सौम्या वारुणाः
सोमायैकादश पिशङ्गास्त्रयोविंशतिः ॥ [२५] हिरण्यवर्णा भूतेष्टकाश्छन्दो
यत्कर्त्तव्याः सन्निवृद्धाग्निवारुणाश्चतुःपञ्चाशत् ॥ ५४ ॥ हिरण्यवर्णा निर्वक्षसः ॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्विन्द्रः।
अग्निं या गर्भं दधिरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु।
यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनां नाम।
मधुश्चतुः शुचयो याः पावकास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु।
यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः
पृथिवीम्पयसोन्दन्ति (१)

शुक्रास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु। शिवेन मा चक्षुषा
पश्यतापः शिवया तनुवोप स्पृशत् त्वचम्मे। सर्वाः अग्नीः
रप्सुषदो हुवे वो मयि वर्चो बलमोजो नि धत्त। यददः
सम्प्रयतीरहावनदता हुते। तस्मादा नद्यो नाम स्थ ता वो नामानि
सिन्धवः। यत्प्रेषिता वरुणेन ताः शीभः समवल्गता। (२)

तदाप्रोदिन्द्रो वो यतीस्तस्मादापो अनु स्थन। अपकामः

स्यन्दमाना अवीवरत वो हिकम्। इन्द्रो वः शक्तिभिर्देवीस्तस्माद्वार्णाम्
वो हितम्। एको देवो अप्यतिष्ठत्स्यन्दमाना यथावशम्।
उदानिषुर्महीरिति तस्मादुदकमुच्यते। आपो भुद्रा घृतमिदापं
आसुरग्रीषोमौ बिभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसो मधुपृचाम् (३)

अरंगम आ मां प्राणेन सह वर्चसा गन्। आदित्यश्याम्युत वा
शृणोम्या मा घोषो गच्छति वाङ् आसाम्। मन्ये भेजानो अमृतस्य
तरहि हिरण्यवर्णा अतृपं यदा वः। आपो हिष्ठा मयोभुवस्ता न
ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य
भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य
क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः। दिवि श्रयस्वान्तरिक्षे
यतस्व पृथिव्या सम्भव ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय त्वा॥ (४)

उन्दन्ति सुमवत्गात मधुपृचाम्मातरो द्वाविंशतिश्च॥ [१]

अपां ग्रहान्गृह्णात्येतद्वाव राजसूयं यदेते ग्रहाः सवो-
ऽग्निर्वरुणसवो राजसूयमग्निसवश्चित्यस्ताभ्यामेव सूयतेऽथो
उभावेव लोकावभि जयति यश्च राजसूयेनेजानस्य यश्चाग्निचित
आपो भवन्त्यापो वा अग्नेर्भ्रातृव्या यदपोऽग्नेरधस्तादुपदधाति
भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आपस्तस्मादद्विरवतान्तमभि पिंश्चन्ति नार्तिमाच्छति
सर्वमायुरेति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदान्नं वा आपः

प॒शव॒ आपोऽन्न॑म्प॒शवोऽन्ना॒दः प॑शु॒मान्भव॑ति॒ यस्यै॒ता उ॑प॒धीय॑न्ते
य उ॑ चै॒ना ए॒वं वेद॑ द्वा॒दश॑ भव॒न्ति द्वा॒दश॑ मा॒साः संव॑त्सरः
संव॑त्स॒रेणै॒वास्मै॑ (६)

अ॒न्नम॑व॒ रुन्धे॒ पात्रा॑णि भव॒न्ति पात्रे॑ वा अ॒न्नम॑द्यते
सयो॑न्ये॒वान्न॑मव॒ रुन्ध॒ आ द्वा॑द॒शात्पुरु॑षा॒दन्न॑म॒त्यथो॑ पात्रा॒न्न छि॑द्यते
यस्यै॒ता उ॑प॒धीय॑न्ते॒ य उ॑ चै॒ना ए॒वं वेद॑ कु॒म्भाश्च॑ कु॒म्भीश्च॑ मिथु॒नानि॑
भव॒न्ति मिथु॑नस्य॒ प्रजा॑त्यै॒ प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॒यते॒ यस्यै॒ता
उ॑प॒धीय॑न्ते॒ य उ॑ (७)

चै॒ना ए॒वं वेद॑ शु॒ग्वा अ॒ग्निः सोऽध्व॑र्युं यज॑मानं
प्र॒जाः शु॒चा॒र्पय॑ति॒ यद॑प॒ उप॑दधा॒ति शु॒चमे॒वास्य॑ शम॒यति॒
ना॒र्तिमा॑र्च्छत्यध्व॑र्युर्न यज॑मानः॒ शाम्य॑न्ति प्र॒जा यत्रै॒ता उ॑प॒धीय॑न्ते-
ऽपां॑ वा ए॒तानि॑ हृद॑यानि॒ यदे॒ता आपो॑ यदे॒ता अ॒प उप॑दधा॒ति
दि॒व्याभि॑रे॒वैनाः॒ सꣳ सृ॑जति॒ वर्ष॑णकः प॒र्जन्यः॑ (८)

भ॒वति॒ यो वा ए॒तासा॑मा॒यत॑नं क्लृ॒प्तिं वेदा॑यत॑नवान्भवति॒
कल्प॑तेऽस्मा॒ अनु॑सीतमु॒प द॑धात्ये॒तद्वा आ॑सा॒माय॑त॑नमेषा क्लृ॒प्तिर्य
ए॒वं वेदा॑यत॑नवान्भवति॒ कल्प॑तेऽस्मै॒ द्वन्द्व॑म॒न्या उप॑ दधा॒ति च॑त॒स्रो
म॒ध्ये धृ॒त्या अ॒न्नं वा इष्ट॑का ए॒तत्खलु॑ वै सा॒क्षाद॑न्नं यदेष च॒रुर्यदे॑तं
च॒रुमु॑प॒दधा॑ति सा॒क्षात् (९)

ए॒वास्मा॑ अ॒न्नम॑व॒ रुन्धे॒ मध्य॑त उप॑ दधा॒ति मध्य॑त ए॒वास्मा॑ अ॒न्नं

दधाति॑ तस्मा॑न्मध्यतोऽन्नम॑द्यते बार्हस्प॑त्यो भ॑वति ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॑
 बृह॑स्पतिर्ब्रह्म॑णैवास्मा॑ अन्नम॑व रुन्धे ब्रह्म॑वर्चसम॑सि ब्रह्म॑वर्चसाय॑
 त्वेत्या॑ह तेज॒स्वी ब्रह्म॑वर्च॒सी भ॑वति॒ यस्यै॑ष उ॒पधी॑यते॒ य उ॑ चैनमे॒वं
 वेद॑॥ (१०)

अमृतमस्मै जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उ पुर्जन्य उपदधाति साक्षात्सप्तचत्वारिंशच्च॥—[२]

भू॒तेष्ट॒का उप॑ दधा॒त्यत्रा॑त्र वै मृ॒त्युर्जा॑यते॒ यत्र॑यत्रै॒व मृ॒त्युर्जा॑यते॒
 तत॑ ए॒वैन॒मव॑ यज॒ते तस्मा॑दग्नि॒चि॒त्सर्व॑मायु॑रेति॒ सर्वे॑ ह्य॑स्य मृ॒त्यवो॒-
 ऽवे॑ष्टास्तस्मा॑दग्नि॒चि॒न्नाभि॑चरि॒तवै॑ प्र॒त्यगे॑नमभि॒चारः॑ स्तृ॑णुते सू॒यते॒
 वा ए॒ष यो॑ऽग्निं चि॑नुते दे॒वसु॑वामे॒तानि॑ ह॒वीः॑ ऽषि॑ भवन्त्ये॒ताव॑न्तो॒ वै
 दे॒वाना॑ः स॒वास्त ए॒व (११)

अ॒स्मै स॒वान्प्र य॑च्छन्ति॒ त ए॑न॒ः सु॒वन्ते स॒वो॑ऽग्निर्वरुण॑स॒वो
 रा॒ज॒सूय॑ ब्रह्म॑सवश्चित्यो॑ दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॑स॒व इत्या॑ह
 स॒वितृ॑प्र॒सूत ए॒वैनं॑ ब्रह्म॑णा दे॒वता॑भि॒रभि॑ पि॒श्वत्य॑न्नस्यान्नस्या॒भि
 पि॒श्वत्य॑न्नस्यान्नस्या॒वरु॑द्धौ पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑म॒भि पि॑श्वति पु॒रस्ता॑द्धि
 प्र॒तीची॑नमन्नम॑द्यते शी॒र्षतो॑ऽभि पि॑श्वति शी॒र्षतो॑ ह्यन्नम॑द्यत॒ आ
 मुखा॑द॒न्वव॑स्त्रावयति (१२)

मु॒खत॑ ए॒वास्मा॑ अ॒न्नाद्यं॑ दधा॒त्यग्ने॒स्त्वा सा॒म्राज्ये॑ना॒भि
 पि॑श्चामीत्या॒हैष वा अ॒ग्नेः स॒वस्तेनै॒वैन॑म॒भि पि॑श्वति बृह॑स्पते॑स्त्वा
 सा॒म्राज्ये॑ना॒भि पि॑श्चामीत्या॒ह ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॑ बृह॑स्पतिर्ब्रह्म॑णै॒वैन॑म॒भि

षिञ्चतीन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभि षिञ्चामीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्ठाद्

वै राजसूयस्य रूपं य एवं विद्वानग्निं चिनुत उभावेव
लोकावभि जयति यश्च राजसूयेनेजानस्य यश्चाग्निचित इन्द्रस्य
सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं परापतत्तद्देवाः सौत्रामण्या
समभरन्त्सूयते वा एष योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा सौत्रामण्या
यजेतेन्द्रियमेव वीर्यं सम्भृत्यात्मन्यत्ते॥ (१४)

त एवान्वन्म्रावयत्येतदष्टाचत्वारिंशच्च॥ [३]

सजूरब्दोऽयावभिः सजरूषा अरुणीभिः सजूः सूर्य एतंशेन
सजोषावश्विना दसौभिः सजूरग्निर्वैश्वानर इडाभिर्घृतेन स्वाहा
संवत्सरो वा अब्दो मासा अयावा उषा अरुणी सूर्य एतंश
इमे अश्विना संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः पशव इडा पशवो घृतं
संवत्सरम्पशवोऽनु प्र जायन्ते संवत्सरेणैवास्मै पशून्प्र जनयति
दर्भस्तम्बे जुहोति यत् (१५)

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तस्मिञ्जुहोति प्रैव जायते-
ऽन्नादो भवति यस्यैवं जुह्वत्येता वै देवता अग्नेः पुरस्ताद्वागास्ता
एव प्रीणात्यथो चक्षुरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रति दधात्यनन्धो भवति य
एवं वेदापो वा इदमग्ने सलिलमासीत्स प्रजापतिः पुष्करपर्णे
वातो भूतोऽलेलायत्सः (१६)

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतदपां कुलायमपश्यत्तस्मिन्नाग्निमचिनुत

तदियमभवत्ततो वै स प्रत्यतिष्ठद्यां पुरस्तादुपादधात्तच्छिरोऽभवत्सा
 प्राची दिग्यां दक्षिणत उपादधात्स दक्षिणः पक्षोऽभवत्सा दक्षिणा
 दिग्याम्पश्चादुपादधात्तत्पुच्छमभवत्सा प्रतीची दिग्यामुत्तरत
 उपादधात् (१७)

स उत्तरः पक्षोऽभवत्सोदीची दिग्यामुपरिष्ठादुपादधात्तत्पृष्ठमभवत्
 दिगियं वा अग्निः पञ्चैष्टकस्तस्माद्यदस्यां खनन्त्यभीष्टकां
 तृन्दन्त्यभि शर्करां सर्वा वा इयं वयोभ्यो नक्तं दृशे दीप्यते
 तस्मादिमां वयांसि नक्तं नाध्यासते य एवं विद्वानग्निं चिनुते
 प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशो जयत्याग्नेयो वै ब्राह्मणस्तस्माद्ब्राह्मणाय
 सर्वासु दिक्ष्वर्धुकं स्वामेव तद्दिशमन्वेत्यपां वा अग्निः
 कुलायन्तस्मादापोऽग्निं हारुकाः स्वामेव तद्योनिं प्र
 विंशन्ति॥ (१९)

यदलेलायत्स उत्तरत उपादधादेव द्वात्रिंशच्च॥ [४]

संवत्सरमुख्यम्भृत्वा द्वितीयं संवत्सर आग्नेयमष्टाकपालं
 निर्वपेद्देन्द्रमेकादशकपालं वैश्वदेवं द्वादशकपालम् बारहस्पत्यं चरुं
 वैष्णवं त्रिकपालं तृतीयं संवत्सरेऽभिजितां यजेत यदष्टाकपालो
 भवत्यष्टाक्षरा गायत्र्याग्नेयं गायत्रमप्रातःसवनं प्रातःसवनमेव
 तेन दाधार गायत्रं छन्दो यदेकादशकपालो भवत्येकादशाक्षरा

त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुभम्माध्यंदिनं॑ सवनं॒ म्माध्यंदिनमे॒व सवनं॑ तेन॑
दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

छन्दो॒ यद्वादशकपालो॒ भवति॒ द्वादशाक्षरा॒ जगती॑ वैश्वदे॒वं
जाग॑तं तृतीयस॒वनन्तृतीयस॒वनमे॒व तेन॑ दाधार॒ जगतीं॑ छन्दो॒
यद्वा॑रहस्प॒त्यश्च॒रुर्भवति॒ ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑ बृहस्प॒तिर्ब्रह्मै॒व तेन॑
दाधार॒ यद्वैष्ण॑वस्त्रिकपालो॒ भवति॒ यज्ञो॒ वै विष्णु॑र्यज्ञमे॒व
तेन॑ दाधार॒ यत्तृती॑ये संवत्स॒रेऽभि॒जिता॒ यज॑तेऽभि॒जित्यै॒
यत्सं॑वत्स॒रमुख्य॑म्बि॒भर्ती॑ममे॒व (२१)

तेन॑ लो॒कः स्पृ॑णोति॒ यद्विती॑ये संवत्स॒रेऽग्निं॑ चि॒नुते॑-
ऽन्तरि॑क्षमे॒व तेन॑ स्पृणोति॒ यत्तृती॑ये संवत्स॒रे यज॑तेऽमु॒मे॒व तेन॑
लो॒कः स्पृ॑णोत्येतं॒ वै पर॑ आ॒द्धारः॒ कक्षी॑वा॒ औशि॑जो वी॒तह॑व्यः
श्राय॑स॒स्त्रसद॑स्युः पौरु॒कुत्स्यः॑ प्र॒जाका॑मा अचि॒न्वत् ततो॒ वै ते
स॒हस्रं॑ स॒हस्रं॑ पु॒त्रान॑वि॒न्दन्त॒ प्रथ॑ते प्र॒जया॑ प॒शुभि॑स्ता॒ममात्रा॑मा॒प्नोति॒
यां तेऽग॑च्छन् य एवं वि॒द्वाने॑तम॒ग्निं चि॑नुते॥ (२२)

दाधार त्रिष्टुभमिममेव च॒त्वारि॑ च॥ [५]

प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑चिनुत् स क्षुरप॑वि॒र्भूत्वातिष्ठ॑त्तं दे॒वा बिभ्य॑तो
नोपा॑यन्ते छन्दो॑भिरा॒त्मानं॑ छादयि॒त्वोपा॑यन्तच्छन्द॑सां छन्द॑स्त्वं
ब्रह्म॒ वै छन्दा॑सि॒ ब्रह्म॑ण ए॒तद्रूपं॑ यत्कृ॒ष्णाजि॑नङ्का॒र्ष्णी उपा॑नहावुपं
मुञ्च॑ते छन्दो॑भिरे॒वात्मानं॑ छादयि॒त्वाग्निमुप॑ चरत्या॒त्मनो॑ऽहि॒सायै॑

देवनिधिर्वा एष नि धीयते यदग्निः (२३)

अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जानात्युखामा
क्रामत्यात्मानमेवाधिपां कुरुते गुप्त्या अथो खल्वाहुर्नाक्रम्येति
नैर्ऋत्युखा यदाक्रमेन्नैर्ऋत्या आत्मानमपि दध्यात्तस्मान्नाक्रम्या
पुरुषशीर्षमुप दधाति गुप्त्या अथो यथा ब्रूयादेतन्मे गोपायेति
तादृगेव तत् (२४)

प्रजापतिर्वा अथर्वाग्निरेव दध्यङ्ङाथर्वणस्तस्येष्टका
अस्थान्येत९ ह वाव तदृषिरभ्यनूवाचेन्द्रो दधीचो अस्थभिरिति
यदिष्टकाभिरग्निं चिनोति सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मानमुष्मिल्लोके
भवति य एवं वेद शरीरं वा एतदग्रेर्यच्चित्य आत्मा वैश्वानरो
यच्चिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव स३स्कृत्य (२५)

अभ्यारोहति शरीरं वा एतद्यजमानः स३स्कुरुते यदग्निं चिनुते
यच्चिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव स३स्कृत्यात्मनाभ्यारोहति
तस्मात्तस्य नाव द्यन्ति जीवन्नेव देवानप्येति वैश्वानर्यर्चा पुरीषमुप
दधातीयं वा अग्निर्वैश्वानरस्तस्यैषा चितिर्यत्पुरीषमग्निमेव वैश्वानरं
चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्य तनुवमव
रुन्धे॥ (२६)

अग्निस्तत्सु३स्कृत्याग्नेर्दशं च॥ [६]

अग्नेर्वै दीक्षया देवा विराजमाप्नुवन्तिस्त्रो रात्रीर्दीक्षितः

स्यात्रिपदा विराड्विराजमाप्नोति षड्रात्रीर्दीक्षितः स्यात् षड्वा
 ऋतवः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति दश रात्रीर्दीक्षितः
 स्याद्दशाक्षरा विराड्विराजमाप्नोति द्वादश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्द्वादश
 मासाः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति त्रयोदश
 रात्रीर्दीक्षितः स्यात्त्रयोदश (२७)

मासाः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति पञ्चदश
 रात्रीर्दीक्षितः स्यात्पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः
 संवत्सर आप्यते संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति सप्तदश
 रात्रीर्दीक्षितः स्याद्द्वादश मासाः पञ्चतवः स संवत्सरः
 संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति चतुर्विंशतिः रात्रीर्दीक्षितः
 स्याच्चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति
 त्रिंशत् रात्रीर्दीक्षितः स्यात् (२८)

त्रिंशदक्षरा विराड्विराजमाप्नोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः
 स संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति चतुरो मासो दीक्षितः
 स्याच्चतुरो वा एतस्मासो वसवोऽबिभरुस्ते पृथिवीमाजयन्गायत्रीं
 छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तेऽन्तरिक्षमाजयन्निष्टुभं छन्दो द्वादशादित्यास्ते
 दिवमाजयन्जगतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृत्तमगच्छन्चैष्ट्यं देवानाम्
 तस्माद्द्वादश मासो भूत्वाग्निं चिन्वीत् द्वादश मासाः संवत्सरः
 संवत्सरोऽग्निश्चित्यस्तस्याहोरात्राणीष्टका आप्तेष्टकमेनं चिनुतेऽथो

व्यावृत्तमेव गच्छति श्रेष्ठ्यं समानानाम्॥ (२९)

स्यात्रयोदश त्रिंशत् रात्रिर्दीक्षितः स्याद्वै तैऽष्टाविंशतिश्च॥ [७]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तं यन्नान्वारोहैः सुवर्गाल्लो-
हीयेत पृथिवीमाक्रमिषं प्राणो मा मा हासीदन्तरिक्षमाक्रमिषं
प्रजा मा मा हासीद्विवमाक्रमिषं सुवरगन्मेत्याहैष वा
अग्नेरन्वारोहस्तेनैवैनमन्वारोहति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै
यत्पक्षसंमितामिनुयात् (३०)

कनीयांसं यज्ञक्रतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजा
स्याद्वेदिसंमितामिनोति ज्यायांसमेव यज्ञक्रतुमुपैति
नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवति साहस्रं चिन्वीत प्रथमं
चिन्वानः सहस्रसंमितो वा अयं लोक इममेव लोकमभि-
जयति द्विषाहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषाहस्रं वा
अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि जयति त्रिषाहस्रं चिन्वीत तृतीयं
चिन्वानः (३१)

त्रिषाहस्रो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभि जयति जानुदघ्नं
चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गायत्रियैवेमं लोकमभ्यारोहति नाभिदघ्नं
चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टुभैवान्तरिक्षमभ्यारोहति ग्रीवदघ्नं
चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगत्त्यैवामुं लोकमभ्यारोहति नाग्निं
चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतो धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य

स्त्रियम् (३२)

उपेयान्न तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतन्नि धत्ते
यदग्निं चिनुते यदुपेयाद्रेतसा व्युध्येताथो खल्वाहुरप्रजस्यं
तद्यन्नोपेयादिति यद्रेतःसिचावुपदधाति ते एव यजमानस्य रेतो
बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेतसोऽस्कन्दाय त्रीणि वाव रेतांसि पिता
पुत्रः पौत्रः (३३)

यद्वे रेतःसिचावुपदध्याद्रेतोऽस्य विच्छिन्द्यात्तिस्त्र उप
दधाति रेतसः सन्तत्या इयं वाव प्रथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं
तस्मात्पश्यन्तीमाम्पश्यन्ति वाचं वदन्तीमन्तरिक्षं द्वितीया प्राणो
वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षम्पश्यन्ति न प्राणमसौ तृतीया चक्षुर्वा
असौ तस्मात्पश्यन्त्यमूम्पश्यन्ति चक्षुर्यजुषेमां च (३४)

अमूं चोपं दधाति मनसा मध्यमामेषां लोकानां कृत्या
अथो प्राणानामिष्टो यज्ञो भृगुभिराशीर्दा वसुभिस्तस्य त इष्टस्य
वीतस्य द्रविणेह भक्षीयेत्याह स्तुतशस्त्रे एवैतेन दुहे पिता
मातरिश्वाच्छिद्रा पदा धा अच्छिद्रा उशिजः पदानु तक्षुः सोमो
विश्वविन्नेता नैषद्बृहस्पतिरुक्थामदानि शंसिषदित्याहेतद्वा
अग्नेरुक्थन्तेनैवैनमनु शंसति॥ (३५)

मिनुयात्तृतीयं चिन्वानस्त्रियं पौत्रंश्च वै सप्तदश च॥ [८]

सूयते वा एषोऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यद्धः सादयेद्गर्भाः

प्रपादुकाः स्युरथो यथा सवात्प्रत्यवरोहति तादृगेव तदासन्दी
सादयति गर्भाणां धृत्या अप्रपादायाथो सुवमेवैनं करोति गर्भो
वा एष यदुख्यो योनिः शिष्यं यच्छिष्यादुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं
निरहण्याथ्यडुद्यामः शिष्यं भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गान्यात्मन्नेवैनम्बिभर्ति प्रजा-
पतिर्वा एष यदग्निस्तस्योखा चोलूखलं च स्तनौ तावस्य प्रजा
उप जीवन्ति यदुखां चोलूखलं चोपदधाति ताभ्यामेव यजमानो-
ऽमुष्मिल्लोकेऽग्निं दुहे संवत्सरो वा एष यदग्निस्तस्य त्रेधाविहिता
इष्टकाः प्राजापत्या वैष्णवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरहोरात्राण्येवास्य प्राजापत्या यदुख्यम्बिभर्ति
प्राजापत्या एव तदुप धत्ते यत्समिधं आदधाति वैष्णवा वै
वनस्पतयो वैष्णवीरेव तदुप धत्ते यदिष्टकाभिरग्निं चिनोतीयं
वै विश्वकर्मा वैश्वकर्मणीरेव तदुप धत्ते तस्मादाहुस्त्रिवृदग्निरिति
तं वा एतं यजमान एव चिन्वीत यदस्यान्यश्चिनुयाद्यत्तं
दक्षिणाभिर्न राधयेदग्निमस्य वृक्षीत योऽस्याग्निं चिनुयात्तं
दक्षिणाभी राधयेदग्निमेव तथस्पृणोति॥ (३८)

षोढाविहितो वै वैष्णवीरन्यो वि०शतिश्च॥ [९]

प्रजापतिरग्निमचिनुतर्तुभिः संवत्सरं वसन्तेनैवास्य
पूर्वार्धमचिनुत ग्रीष्मेण दक्षिणम्पक्षं वर्षाभिः पुच्छः

शरदोत्तरम्पक्षः हेमन्तेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमचिनुत
क्षत्रेण दक्षिणम्पक्षम्पशुभिः पुच्छं विशोत्तरम्पक्षमाशया मध्यं य एवं
विद्वानग्निं चिनुत ऋतुभिरेवैनं चिनुतेऽथो एतदेव सर्वमव (३९)

रुन्धे शृण्वन्त्येनमग्निं चिक्यान्मत्यन्नः रोचत इयं वाव
प्रथमा चित्तिरोषधयो वनस्पतयः पुरीषमन्तरिक्षं द्वितीया वयांसि
पुरीषमसौ तृतीया नक्षत्राणि पुरीषं यज्ञश्चतुर्थी दक्षिणा पुरीषं
यजमानः पञ्चमी प्रजा पुरीषं यत्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं
दक्षिणामात्मानं प्रजामन्तरियात्तस्मात्पञ्चचितीकश्चेतव्य एतदेव
सर्वं स्पृणोति यत्तिस्रश्चितयः (४०)

त्रिवृद्धाग्निर्यद्वे द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै पञ्च चितयो भवन्ति
पाङ्क्तः पुरुष आत्मानमेव स्पृणोति पञ्च चितयो भवन्ति पञ्चभिः
पुरीषैरभ्यूहति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरो वै पुरुषो यावानेव
पुरुषस्तः स्पृणोत्यथो दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये
प्रति तिष्ठति संवत्सरो वै षष्ठी चित्तिर्ऋतवः पुरीषः षड्वितयो
भवन्ति षट्पुरीषाणि द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सर एव प्रति तिष्ठति॥ (४१)

अव चितयः पुरीषं पञ्चदश च॥ [१०]

रोहितो धूम्ररोहितः कर्कन्धुरोहितस्ते प्राजापत्या बभ्रुररुणबभ्रुः
शुकबभ्रुस्ते रौद्राः श्येतः श्येताक्षः श्येतग्रीवस्ते पितृदेवत्यास्तिस्त्रः

कृष्णा व॒शा वा॑रु॒ण्यस्ति॑स्रः श्वे॒ता व॒शाः सौ॒र्यो मै॒त्राबा॑र्हस्प॒त्या
धूम्र॑ल॒लामा॑स्तूप॒राः॥ (४२)

[११]

पृ॒श्नि॑स्ति॒रश्ची॑न॒पृ॒श्निरू॒र्ध्वपृ॒श्नि॑स्ते मा॑रु॒ताः फ॒ल्गू॒र्लो॒हितो॑र्णी
ब॒ल॒क्षी ताः सा॑र॒स्वत्यः॑ पृष॑ती स्थू॒लपृष॑ती क्षु॒द्रपृष॑ती ता
वै॒श्वदे॒व्यस्ति॑स्रः श्या॒मा व॒शाः पौ॒ष्ण्य॑स्ति॒स्रो रोहि॑णी॒र्वशा॑ मै॒त्रियं॑
ऐ॒न्द्राबा॑र्हस्प॒त्या अ॒रु॒णल॒लामा॑स्तूप॒राः॥ (४३)

रोहि॑तः पृ॒श्निः षड्विं॑शतिः षड्विं॑शतिः॥

[१२]

शि॒ति॒बा॒हुर॒न्यतः॑ शि॒ति॒बा॒हुः स॒म॒न्तशि॑ति॒बा॒हुस्त॑ ऐ॒न्द्रवा॑य॒वाः
शि॒ति॒र॒न्ध्रोऽन्य॑तः॒ शि॒ति॒र॒न्ध्रः स॒म॒न्तशि॑ति॒र॒न्ध्रस्ते॑ मै॒त्राव॑रु॒णाः
शु॒द्धवा॑लः स॒र्वशु॑द्ध॒वालो॑ म॒णिवा॑ल॒स्त आ॑श्वि॒नास्ति॑स्रः
शि॒ल्पा व॒शा वै॒श्वदे॒व्यस्ति॑स्रः श्ये॒नीः प॒रमे॑ष्ठि॒ने सो॒मापौ॑ष्णाः
श्या॒मल॒लामा॑स्तूप॒राः॥ (४४)

[१३]

उ॒न्नत॑ ऋ॒षभो॑ वा॒म॒नस्त॑ ऐ॒न्द्राव॑रु॒णाः शि॒ति॒ककु॑च्छि॒तिपृ॑ष्ठः
शि॒ति॒भ॒स॒त्त ऐ॒न्द्राबा॑र्हस्प॒त्याः शि॒ति॒पा॒च्छि॒त्योष्ठः॑ शि॒ति॒भ्रु॑स्त
ऐ॒न्द्रावै॑ष्ण॒वास्ति॑स्रः सि॒ध्मा व॒शा वै॒श्वक॑र्म॒ण्यस्ति॑स्रो धा॒त्रे पृ॑षो॒द॒रा
ऐ॒न्द्रापौ॑ष्णाः श्ये॒तल॒लामा॑स्तूप॒राः॥ (४५)

शि॒ति॒बा॒हुरु॑न्नतः पञ्च॑विं॒शतिः॑ पञ्च॑विं॒शतिः॑॥

[१४]

कर्णास्त्रयो यामाः सौम्यास्त्रयः श्वितिङ्गा अग्रये यविष्ठाय त्रयो
नकुलास्त्रिस्रो रोहिणीस्त्र्यव्यस्ता वसूनान्त्रिस्रोऽरुणा दित्यौह्यस्ता
रुद्राणां सोमैन्द्रा बभ्रुललामास्तूपराः॥ (४६)

कर्णास्त्रयोविंशतिः॥ [१५]

शुण्ठास्त्रयो वैष्णवा अधीलोधकर्णास्त्रयो विष्णव उरुक्रमाय
लप्सुदिनस्त्रयो विष्णव उरुगायाय पञ्चावीस्त्रिस्र आदित्यानां त्रिवत्सा
ऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा गौरललामास्तूपराः॥ (४७)

शुण्ठा विंशतिः॥ [१६]

इन्द्राय राज्ञे त्रयः शितिपृष्ठा इन्द्रायाधिराजाय त्रयः
शितिककुद इन्द्राय स्वराज्ञे त्रयः शितिभसदस्त्रिस्रस्तुर्यौह्यः
साध्यानान्त्रिस्रः पष्ठौह्यो विश्वेषां देवानां माग्नेन्द्राः कृष्णललामास्तूपराः

इन्द्राय राज्ञे द्वाविंशतिः॥ [१७]

अदित्यै त्रयो रोहितैता इन्द्राण्यै त्रयः कृष्णैताः कुह्वै
त्रयोऽरुणैतास्त्रिस्रो धेनवो राकायै त्रयोऽनुद्वाहः सिनीवाल्या
आग्नावैष्णवा रोहितललामास्तूपराः॥ (४९)

अदित्या अष्टादशः॥ [१८]

सौम्यास्त्रयः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयः सारङ्गाः पार्जन्या
नभोरूपास्त्रिस्रोऽजा मल्हा इन्द्राण्यै तिस्रो मेष्य आदित्या

द्यावापृथिव्यां मालङ्गास्तूपराः॥ (५०)

सौम्या एकान्नविंशतिः॥ [१९]

वारुणास्त्रयः कृष्णललामा वरुणाय राज्ञे त्रयो रोहितोललामा
वरुणाय रिशादसे त्रयोऽरुणललामाः शिल्पास्त्रयो वैश्वदेवास्त्रयः
पृश्नयः सर्वदेवत्या ऐन्द्रासूराः श्येतललामास्तूपराः॥ (५१)

वारुणा विंशतिः॥ [२०]

सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावनङ्गाहाविन्द्राग्निभ्यामोजोदाभ्यामुष्टारा
भ्यां बलदाभ्यां सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वडंबे द्वे धेनू
भौमी वैराजी पुरुषी द्वे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावनङ्गाहौ
वारुणी कृष्णे वशे अराड्यौ दिव्यावृषभौ परिमरौ॥ (५२)

सोमाय स्वराज्ञे चतुस्त्रिंशत्॥ [२१]

एकादश प्रातर्गव्याः पशव आ लभ्यन्ते छगलः कल्माषः
किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वशा अनूबन्ध्या
भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्र आश्विनस्ते विशालयूप आ लभ्यन्ते॥ (५३)

एकादश पञ्चविंशतिः॥ [२२]

पिशङ्गास्त्रयो वासन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रेष्माः पृषन्तस्त्रयो
वार्षिकाः पृश्नयस्त्रयः शारदाः पृश्निसक्थास्त्रयो हैमन्तिका
अवलिप्तास्त्रयः शैशिराः संवत्सराय निर्वक्षसः (५४)

पिशङ्गां विशतिः॥ [२३]

यो वा अयंथादेवतन्त्वामग्ने इन्द्रस्य चित्तिं यथा वै वयो वै यदाकूताद्यास्तै अग्ने मयि गृह्णामि प्रजापतिः
सोऽस्मात्थस्तेगान् वाजं कूर्मान् योक्त्रं मित्रावरुणाविन्द्रस्य पूष्ण ओजं आनन्दमहरग्नेर्वायोः पन्थाङ्कमैर्द्यौस्तेऽग्निः
पशुरासीत्थद्विशतिः॥ [२४] यो वा एवाहुंतिमभवन्पृथिभिर्वरुध्यान्न्दमष्टौपञ्चाशत्॥ ५८॥ यो वा अयंथादेवतं
यद्यवजिघ्रंसि॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः ॥

यो वा अयंथादेवतमग्निं चिनुत आ देवताभ्यो वृश्च्यते
पापीयान्भवति यो यंथादेवतं न देवताभ्य आ वृश्च्यते
वसीयान्भवत्याग्नेय्या गायत्रिया प्रथमां चित्तिमभि मृशेत्रिष्टुभा
द्वितीयां जर्गत्या तृतीयामनुष्टुभा चतुर्थीम्पङ्क्ता पञ्चमीं
यंथादेवतमेवाग्निं चिनुते न देवताभ्य आ वृश्च्यते वसीयान्भवतीडाये
वा एषा विभक्तिः पशव इडा पशुभिरेनम् (१)

चिनुते यो वै प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति
नार्तिमार्च्छत्यश्वावभितस्तिष्ठेतां कृष्ण उत्तरतः श्वेतो दक्षिण-
स्तावालभ्येष्टका उपं दध्यादेतद्वै प्रजापते रूपम्प्राजापत्योऽश्वः
साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छत्येतद्वा
अहो रूपं यच्छ्वेतोऽश्वो रात्रियै कृष्ण एतदहः (२)

रूपं यदिष्टका रात्रियै पुरीषमिष्टका उपधास्यञ्चेतमश्वमभि
मृशेत्पुरीषमुपधास्यन्कृष्णमहोरात्राभ्यामेवैनं चिनुते हिरण्यपात्रम्मधोः
पूर्णं ददाति मध्व्योऽसानीति सौर्या चित्रवत्यावैक्षते चित्रमेव
भवति मध्यन्दिनेऽश्वमव घ्रापयत्यसौ वा आदित्य इन्द्र एष
प्रजापतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साक्षाद्वधोति॥ (३)

एनमेतदहोऽष्टाचत्वारिंशच्च॥ [१]

त्वामग्ने वृषभं चेकितानं पुनर्युवानञ्जनयन्नुपागाम्। अस्थूरि णो
गार्हपत्यानि सन्तु तिग्मेन नो ब्रह्मणा सः शिंशाधि। पशवो वा
एते यदिष्टकाश्चित्याचित्यामृषभमुप दधाति मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे
करोति प्रजननाय तस्माद्यथेयूथ ऋषभः। संवत्सरस्य प्रतिमां
यां त्वां रात्र्युपासते। प्रजाः सुवीरां कृत्वा विश्वमायुर्व्यश्नवत्।
प्राजापत्याम् (४)

एतामुप दधातीयं वावैषैकाष्टका यदेवैकाष्टकायामन्नं क्रियते
तदेवैतयाव रुन्ध एषा वै प्रजापतेः कामदुधा तयैव यजमानो-
ऽमुष्मिल्लोकेऽग्निं दुहे येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन् येनादित्या
वसवो येन रुद्राः। येनाङ्गिरसो महिमानमानुशुस्तेनैतु यजमानः
स्वस्ति। सुवर्गाय वा एष लोकाय (५)

चीयते यदग्निर्येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन्नित्युख्यं
समिन्द्र इष्टका एवैता उप धत्ते वानस्पत्याः सुवर्गस्य लोकस्य

समंष्ट्रै शतायुधाय शतवीर्याय शतोतयेऽभिमातिषाहे॥ शतं
यो नः शरदो अजीतानिन्द्रो नेषदति दुरितानि विश्वा॥ ये
चत्वारः पथर्यो देवयानां अन्तरा द्यावापृथिवी वियन्ति॥ तेषां यो
अज्यानिमजीतिमा वहत्तस्मै नो देवाः (६)

परि दत्तेह सर्वे॥ ग्रीष्मो हैमन्त उत नो वसन्तः शरद्वरुषाः
सुवितं नो अस्तु॥ तेषामृतूनां शतशारदानां निवात एषामभये
स्याम॥ इदुवत्सराय परिवत्सराय संवत्सराय कृणुता बृहन्नमः॥
तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानां ज्योगजीता अहंताः स्याम॥ भद्रान्नः
श्रेयः समनैष्ट देवास्त्वयावसेन समशीमहि त्वा॥ स नो मयोभूः
पितो (७)

आ विंशस्व शं तोकायं तनुवे स्योनः॥ अज्यानीरेता उप
दधात्येता वै देवता अपराजितास्ता एव प्र विंशति नैव जीयते
ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदर्धमासा मासा ऋतवः संवत्सर ओषधीः
पचन्त्यथ कस्मादन्याभ्यो देवताभ्य आग्रयणं निरुप्यत इत्येता हि
तद्देवता उदजयन् यदृतुभ्यो निर्वपेद्देवताभ्यः समदं दध्यादाग्रयणं
निरुप्येता आहुतीर्जुहोत्यर्धमासानेव मासानृतून्संवत्सरम्प्रीणाति
न देवताभ्यः समदं दधाति भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवा इत्याह
हुताद्याय यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तनूपा नः प्रतिस्पशः। यो
नः पुरस्तादक्षिणतः पश्चादुत्तरतोऽघायुरभिदासत्येतं सो-
ऽश्मानमृच्छतु। देवासुराः संयत्ता आसन्तेऽसुरा दिग्भ्य आबाधन्त
तां देवा इष्वा च वज्रेण चापानुदन्त यद्वज्रिणीरुपदधातीष्वा चैव
तद्वज्रेण च यजमानो भ्रातृव्यानप नुदते दिक्षूपं (९)

दधाति देवपुरा एवैतास्तनूपानीः पर्यूहतेऽग्नाविष्णू सजोषसेमा
वर्धन्तु वां गिरः। द्युमैर्वाजेभिरा गतम्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति
यत्र देवतायै जुहृत्यथ किन्देवत्या वसोर्धारेत्यग्निर्वसुस्तस्यैषा
धारा विष्णुर्वसुस्तस्यैषा धाराग्रावैष्णव्यर्चा वसोर्धारा जुहोति
भागधेयेनैवैनौ समर्धयत्यथो एताम् (१०)

एवाहुतिमायतनवतीं करोति यत्काम एनां जुहोति तदेवाव
रुन्धे रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्यैते तनुवौ घोरान्या शिवान्या
यच्छतरुद्रीय जुहोति यैवास्य घोरा तनूस्तां तेन शमयति
यद्वसोर्धारा जुहोति यैवास्य शिवा तनूस्तां तेन प्रीणाति यो वै
वसोर्धारायै (११)

प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यदाज्यमुच्छिष्येत तस्मिन्ब्रह्मौदनम्पंच
प्राश्नीयुरेष वा अग्निर्वैश्वानरो यद्ब्राह्मण एषा खलु वा अग्नेः
प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियायामेवैनां तनुवां प्रतिष्ठापयति चतस्रो

धेनू॑र्दद्या॒त्ताभि॑रे॒व यज॑मानोऽमुष्मि॑ल्लोके॑ऽग्निं दु॒हे॥ (१२)

उपै॒तान्धारा॑यै षट्त्वारि॑ंशच्च॥

[३]

चित्ति॑ञ्जुहोमि॒ मन॑सा घृ॒तेने॒त्याहा॑द॒भ्या वै नामै॑षाहु॒तिर्वैश्व॑कर्म॒णी
नैनं॑ चि॒क्या॒नम्भ्रातृ॑व्यो दध्नो॒त्यथो॑ दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रु॒न्धेऽग्ने॑ तम॒द्येति॑
प॒ङ्क्या जु॑होति प॒ङ्क्याहु॑त्या यज्ञ॒मुख॑मार॒भते॑ स॒प्त ते॑ अ॒ग्ने
स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वा इत्या॑ह॒ होत्रा॑ ए॒वाव॑ रु॒न्धेऽग्नि॑र्दे॒वेभ्यो॑-
ऽपा॑क्रामद्वा॒गधे॒यम् (१३)

इच्छ॑मान॒स्तस्मा॑ ए॒तद्वा॒गधे॒यं प्राय॑च्छन्ने॒तद्वा अ॒ग्नेर॑ग्नि॒होत्र॑मे॒तरहि॑
खलु॑ वा ए॒ष जा॒तो यर्हि॑ सर्वा॑श्चितो जा॒तायै॒वास्मा॑ अ॒न्नम॑पि
दधा॑ति स ए॒नम्प्री॑तः प्री॒णाति॑ वसी॒यान्भव॑ति ब्र॒ह्मवा॑दिनो॒ वद॑न्ति
यदे॒ष गार्ह॑पत्यश्ची॒यतेऽथ॒ क्वा॑स्याहव॒नीय॒ इत्य॑सावा॒दित्य॒ इति॑
ब्रू॒यादे॒तस्मिन् हि॒ सर्वा॑भ्यो दे॒वता॑भ्यो जुह॑ति (१४)

य ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निं चि॑नुते सा॒क्षादे॒व दे॒वता॑ ऋध्नो॒त्यग्ने॑ यश॒स्विन्
यश॑से॒मम॑र्पयेन्द्रा॒वती॑म॒पचि॑तीमिहा॒ वह॑। अ॒यम्मूर्धा॑ प॒रमे॑ष्ठी
सुव॑र्चाः समा॒नाना॑मु॒त्तम॑श्लो॒को अ॑स्तु। भ॒द्रम्प॑श्यन्त॒ उप॑ सेदुर॒ग्ने
तपो॑ दी॒क्षामृष॑यः सुव॒र्विदः॑। ततः॑ क्ष॒त्रम्ब॑ल॒मोज॑श्च जा॒तं तद॑स्मै
दे॒वा अ॒भि सं न॑मन्तु। धा॒ता वि॑धा॒ता प॑र॒मा (१५)

उ॒त स॒न्दक्प्र॑जाप॑तिः प॒रमे॑ष्ठी वि॒राजा॑। स्तोमा॒श्छन्दा॑ंसि
नि॒विदो॑ म आ॒हुरे॒तस्मै रा॒ष्ट्रम॑भि सं न॑माम। अ॒भ्याव॑र्तध्व॒मुप॑

मेतं साकमयं शास्ताधिपतिर्वो अस्तु। अस्य विज्ञानमनु सः
रंभध्वमिमम्पश्चादनु जीवाथ सर्वे। राष्ट्रभृतं एता उपं दधात्येषा
वा अग्रेश्चिती राष्ट्रभृत्तयैवास्मिन्नाष्ट्रं दधाति राष्ट्रमेव भवति
नास्माद्राष्ट्रम्भ्रं शते॥ (१६)

भागधेयब्रूहति परमा राष्ट्रं दधाति सप्त च॥ [४]

यथा वै पुत्रो जातो म्रियत एव वा एष म्रियते यस्याग्निरुख्यं
उद्वायति यन्निर्मन्थ्यं कुर्याद्विच्छिन्द्याद्भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्स एव पुनः
परीध्यः स्वादेवैनं योनेर्जनयति नास्मै भ्रातृव्यं जनयति तमो वा
एतं गृह्णाति यस्याग्निरुख्यं उद्वायति मृत्युस्तमः कृष्णं वासः कृष्णा
धेनुर्दक्षिणा तमसा (१७)

एव तमो मृत्युमपं हते हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं
ज्योतिषैव तमोऽपं हतेऽथो तेजो वै हिरण्यन्तेज एवात्मन्धत्ते सुवर्नं
घर्मः स्वाहा सुवर्नार्कः स्वाहा सुवर्नं शुक्रः स्वाहा सुवर्नं ज्योतिः
स्वाहा सुवर्नं सूर्यः स्वाहाको वा एष यदग्निरसावादित्यः (१८)

अश्वमेधो यदेता आहुतीर्जुहोत्यर्काश्वमेधयोरैव ज्योतींषि सं
दधात्येष ह त्वा अर्काश्वमेधी यस्यैतदग्नौ क्रियत आपो वा इदमग्रे
सलिलमासीत्स एतां प्रजापतिः प्रथमां चित्तिमपश्यत्तामुपाधत्त
तदियमभवत्तं विश्वकर्माब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोको-
ऽस्तीति (१९)

अ॒ब्रवी॒त्स ए॒तां द्वि॒तीयां॑ चि॒तिम॑पश्य॒त्तामु॑पा॒धत्त॑ तद॒न्तरि॑क्षमभव॒त्
य॒ज्ञः प्र॒जाप॑तिमब्रवी॒दुप॑ त्वाया॒नीति॑ नेह लो॒कोऽस्ती॑त्य॒ब्रवी॒त्स
वि॒श्वक॑र्माणमब्रवी॒दुप॑ त्वाया॒नीति॑ केन॑ मो॒पैष्य॑सीति॒ दिश्या॑भिरित्य॒ब्रवी॒
उपा॑धत्त॒ ता दि॒शः (२०)

अ॒भ॒व॒न्त्स प॑रमे॒ष्टी प्र॒जाप॑तिमब्रवी॒दुप॑ त्वाया॒नीति॑ नेह लो॒कोऽस्ती॑त्य॒ब्रवी॒त्स
वि॒श्वक॑र्माणं च य॒ज्ञं चा॑ब्रवी॒दुप॑ वा॒माया॑नीति॒ नेह लो॒कोऽस्ती॑त्य॒ब्रूता॑ ५ स ए॒तां तृ॒तीयां॑ चि॒तिम॑पश्य॒त्तामु॑पा॒धत्त॑
तद॒साव॑भव॒त्स आ॑दित्यः प्र॒जाप॑तिमब्रवी॒दुप॑ त्वा (२१)

आया॒नीति॑ नेह लो॒कोऽस्ती॑त्य॒ब्रवी॒त्स वि॒श्वक॑र्माणं च
य॒ज्ञं चा॑ब्रवी॒दुप॑ वा॒माया॑नीति॒ नेह लो॒कोऽस्ती॑त्य॒ब्रूता॑ ५ स
प॑रमे॒ष्टिन॑मब्रवी॒दुप॑ त्वाया॒नीति॑ केन॑ मो॒पैष्य॑सीति॒ लोकं
पृ॒णये॑त्य॒ब्रवी॒त्तं लोकं॑ पृ॒णयो॑पै॒त्तस्मा॑दया॒तयाम्नी॑ लोकं पृ॒णा-
या॑तयामा॒ ह्यसौ॑ (२२)

आ॒दि॒त्यस्ता॑नृष॒योऽब्रु॑वन्नुप॑ व आया॒मेति॑ केन॑ न उ॒पैष्य॑थेति॒
भू॒मेत्य॑ब्रुव॒न्तां द्वा॒भ्यां चि॒ती॒भ्यामु॑पाय॒न्त्स पञ्च॑चितीकः सम॑पद्यत्
य ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निं चि॑नुते भूया॒नेव॑ भ॒वत्य॑भीमाँल्लो॒काञ्ज॑यति वि॒दुरे॑न॒
दे॒वा अथो॑ ए॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑ना ५ सायु॑ज्यं गच्छति॥ (२३)

तम॑साऽदित्योऽस्तीति दि॒शं आ॒दित्यः॑ प्र॒जाप॑तिमब्रवी॒दुप॑ त्वाऽसौ पञ्च॑चत्वारि॒शच्च॑॥ [५]

वयो॑ वा अ॒ग्निर्यद॑ग्निरि॒त्पक्षि॑णोऽ॒श्नीया॑त्तमे॒वाग्नि॑म॒द्यादा॑र्तिमा॒र्च्छे
व्र॒तं च॑रे॒त्संव॑त्सर॒ ५ हि व्र॒तं ना॑ति प॒शुर्वा ए॒ष यद॑ग्निर॒हिन॑स्ति॒ खलु॑

वै तम्पशुर्य ए॑नं पु॒रस्ता॑त्प्रत्यश्च॑मुप॒चर॑ति तस्मा॑त्पश्चात्प्राडु॑पचर्य
आ॒त्मनो॑ऽहि॒सायै॑ तेजो॑ऽसि तेजो॑ मे यच्छ॒ पृथि॑वीं यच्छ॒ (२४)

पृथि॒व्यै मा॑ पाहि॒ ज्योति॑रसि॒ ज्योति॑र्मे यच्छान्तरि॑क्षं
यच्छान्तरि॑क्षान्मा पाहि॒ सुव॑रसि॒ सुव॑र्मे यच्छ॒ दिवं॑ यच्छ॒ दिवो॑
मा॑ पा॒हीत्या॑हैताभि॒र्वा इ॒मे लो॒का वि॑धृता॒ यदे॒ता उ॑प॒धात्ये॑षां
लो॒कानां॑ वि॑धृत्यै॒ स्वय॑मातृ॒ण्णा उ॑प॒धाय॑ हिर॒ण्येष्ट॑का॒ उप॑
दधा॒तीमे॑ वै लो॒काः स्व॑यमातृ॒ण्णा ज्योति॑र॒हिर॑ण्यं॒ यथ्स्व॑यमातृ॒ण्णा
उ॑प॒धाय॑ (२५)

हि॒र॒ण्येष्ट॑का॒ उ॑प॒धाती॑माने॒वैताभि॑र्लो॒कां ज्योति॑ष्मतः कुरु॒ते-
ऽथो॑ ए॒ताभि॑रे॒वास्मा॑ इ॒मे लो॒काः प्र भा॑न्ति॒ यास्तै॑ अ॒ग्ने सूर्ये॑
रुचं॑ उद्य॒तो दि॑वंमातृ॒न्वन्ति॑ र॒श्मिभिः॑। ताभिः॑ सर्वा॑भी रुचे॒ जना॑य
नस्कृ॒धि। या वो॑ दे॒वाः सूर्ये॑ रुचो॒ गोष्व॑श्चेषु॒ या रुचः॑। इन्द्रा॑ग्नी
ताभिः॑ सर्वा॑भी रुचं॑ नो धत्त॒ बृह॑स्पते। रुचं॑ नो धेहि॒ (२६)

ब्रा॒ह्म॒णेषु॑ रुच॒राज॑सु नस्कृ॒धि। रुचं॑ वि॒श्येषु॑ शू॒द्रेषु॑ मयि॑ धेहि
रु॒चा रुच॑म्। द्वेधा॑ वा अ॒ग्निं चि॑क्या॒नस्य॑ यश॑ इन्द्रि॒यं गच्छ॑त्य॒ग्निं
वा चि॑तमी॒जानं॑ वा॒ यदे॒ता आ॑हु॒तीर्जु॑होत्या॒त्मन्ने॒व यश॑ इन्द्रि॒यं धत्त॑
ई॒श्वरो॑ वा ए॒ष आ॑र्तिमा॒र्तोऽग्निं॑ चि॒न्वन्न॑धि॒क्राम॑ति॒ तत्त्वा॑ यामि॒
ब्र॒ह्म॒णा व॑न्द॒मान॒ इति॑ वा॒रु॒ण्यर्चा॑ (२७)

जुहु॒याच्छान्ति॑रे॒वैषा॑ग्नेर्गु॒प्तिरा॒त्मनो॑ ह॒विष्कृ॑तो॒ वा ए॒ष यो॑ऽग्निं

चिनुते यथा वै हविः स्कन्दत्येवं वा एष स्कन्दति योऽग्निं चित्वा
स्त्रियमुपैति मैत्रावरुण्यामिक्षया यजेत मैत्रावरुणतामेवोपैत्यात्मनो-
ऽस्कन्दाय यो वा अग्निमृतुस्थां वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान एति
प्रत्येव तिष्ठति संवत्सरो वा अग्निः (२८)

ऋतुस्थास्तस्य वसन्तः शिरो ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षो
वर्षाः पुच्छः शरदुत्तरः पक्षो हेमन्तो मध्यम्पूर्वपक्षाश्चितयो-
ऽपरपक्षाः पुरीषमहोरात्राणीष्टका एष वा अग्निर्ऋतुस्था य एवं
वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान एति प्रत्येव तिष्ठति प्रजापतिर्वा एतं
ज्यैष्ठ्यकामो न्यधत्त ततो वै स ज्यैष्ठ्यमगच्छद्य एवं विद्वानग्निं
चिनुते ज्यैष्ठ्यमेव गच्छति॥ (२९)

पृथिवीं यच्छु यध्वंयमातृणा उपधाय धेहृचाग्निश्चिनुते त्रीणि च॥ [६]

यदाकूतात्समसुस्रोद्धृदो वा मनसो वा सम्भृतं चक्षुषो वा।
तमनु प्रेहि सुकृतस्य लोकं यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। एतं
संधस्थ परि ते ददामि यमावहाच्छेवधिं जातवेदाः। अन्वागन्ता
यज्ञपतिर्वो अत्र तं स्म जानीत परमे व्योमन्। जानीतादेनं परमे
व्योमन्देवाः संधस्था विद रूपमस्य। यदागच्छात् (३०)

पृथिभिर्देवयानैरिष्टापूरै कृणुतादाविरस्मै। सम्प्र च्यवध्वमनु
सम्प्र याताग्ने पथो देवयानान्कृणुध्वम्। अस्मिन्संधस्थे
अध्युत्तरस्मिन्विश्वे देवा यजमानश्च सीदत। प्रस्तरेण परिधिना
सुचा वेद्यां च बर्हिषा। ऋचेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे।

यदिष्टं यत्परादानं यद्वत्तं या च दक्षिणा। तत् (३१)

अग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्। येना सहस्रं वहसि
येनाग्ने सर्ववेदसम्। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। येनाग्ने
दक्षिणा युक्ता यज्ञं वहन्त्यृत्विजः। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु
गन्तवे। येनाग्ने सुकृतः पथा मधोर्धारा व्यानशुः। तेनेमं यज्ञं नो
वह सुवर्देवेषु गन्तवे। यत्र धारा अनपेता मधोर्धृतस्य च याः।
तदग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्॥ (३२)

आगच्छात्तद्व्यानशुस्तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे चतुर्दश च॥ [७]

यास्ते अग्ने समिधो यानि धाम या जिह्वा जातवेदो यो
अर्चिः। ये ते अग्ने मेडयो य इन्द्रवस्तेभिरात्मानं चिनुहि प्रजानन्।
उत्सन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वाहृतस्य क्रियते किं वा न यद्वा
अध्वर्युरग्नेश्चिन्वन्नन्तरेत्यात्मनो वै तदन्तरेति यास्ते अग्ने समिधो
यानि (३३)

धामेत्याहैषा वा अग्नेः स्वयश्चितिरग्निरेव तदग्निं चिनोति
नाध्वर्युरात्मनोऽन्तरेति चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इमं
नो यज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतम्पिन्वन्नजरं सुवीरं ब्रह्म
समिद्धवत्याहुतीनाम्। सुवर्गाय वा एष लोकायोप धीयते
यत्कूर्मश्चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इत्याह (३४)

दिशं एवैतेन प्र जानातीमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्नित्याह

सुवर्गस्य लोकस्याभनीत्यै ब्रह्म समिद्धंवत्याहुतीनामित्याहु
 ब्रह्मणा वै देवाः सुवर्गं लोकमायन् यद्वह्मण्वत्योपदधाति ब्रह्मणैव
 तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति प्रजापतिर्वा एष यदग्निस्तस्य प्रजाः
 पशवश्छन्दांसि रूपं सर्वान् वर्णानिष्टकानां कुर्याद्रूपेणैव प्रजां
 पशूञ्छन्दांस्यव रुन्धेऽथो प्रजाभ्य एवैनम्पशुभ्यश्छन्दोभ्यो-
 ऽवुरुद्ध चिनुते॥ (३५)

यान्यग्नय इत्याहेष्टकानां षोडश च॥ [८]

मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निं रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय।
 मयि प्रजाम्मयि वर्चो दधाम्यरिष्टाः स्याम तनुवां सुवीराः।
 यो नो अग्निः पितरो हृथ्स्वन्तरमर्त्यो मर्त्यां आविवेश।
 तमात्मन्परि गृह्णीमहे वयं मा सो अस्मां अवहाय परां
 गात्। यदध्वर्युरात्मन्नग्निमगृहीत्वाग्निं चिनुयाद्योऽस्य स्वो-
 ऽग्निस्तमपि (३६)

यजमानाय चिनुयादग्निं खलु वै पशवोऽनूपं तिष्ठन्ते-
 ऽपक्रामुंका अस्मात्पशवः स्युर्मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निमित्याहात्मन्नेव
 स्वमग्निं दाधार नास्मात्पशवोऽपं क्रामन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 यन्मृचापश्चाग्नेरनाद्यमथ कस्मान्मृदा चाद्भिश्चाग्निश्चीयत इति
 यदद्भिः संयौति (३७)

आपो वै सर्वा देवता देवताभिरेवैनं स संजति यन्मृदा

चिनोतीयं वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रोऽग्नि॑नैव तद॒ग्निं चि॑नोति ब्रह्मवा॒दिनो॑
वदन्ति॒ यन्मृ॑दा चा॒द्भिश्चा॒ग्निश्ची॑यतेऽथ॒ कस्मा॑द॒ग्निरु॑च्यत॒ इति॑
यच्छ॒न्दोभि॑श्चिनोत्य॒ग्नयो॒ वै छ॒न्दांसि॑ तस्मा॑द॒ग्निरु॑च्यतेऽथो॒ इयं॑
वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रो यत् (३८)

मृ॒दा चि॑नोति॒ तस्मा॑द॒ग्निरु॑च्यते हिरण्येष्ट॒का उप॑ दधाति
ज्योति॑र्वै हिर॑ण्यं ज्योति॑रे॒वास्मि॑न्दधात्यथो तेजो॒ वै हिर॑ण्यं
तेजं॑ ए॒वात्म॑न्धत्ते॒ यो वा अ॒ग्निः स॒र्वतो॑मुखं चिनुते सर्वा॑सु
प्र॒जास्व॑न्नम॒त्ति सर्वा॑ दि॒शोऽभि॑ ज॒यति॑ गा॒यत्रीं पुर॑स्ता॒दुप॑ दधाति
त्रि॒ष्टुभं॑ दक्षि॒णतो॑ जग॑तीम्प॒श्चाद॑नुष्टु॒भमुत्त॑रतः प॒ङ्क्ति॑म्मध्यं ए॒ष वा
अ॒ग्निः स॒र्वतो॑मुखस्तं य ए॒वं वि॒द्वाश्चि॑नुते सर्वा॑सु प्र॒जास्व॑न्नम॒त्ति
सर्वा॑ दि॒शोऽभि॑ ज॒यत्यथो॑ दि॒श्येव॑ दि॒शं प्र व॑यति॒ तस्मा॑द्दि॒शि
दिक्प्रो॑ता॥ (३९)

अपि॑ सं योति॑ वैश्वान॒रो यदेष॑ वै पञ्च॑विंशतिश्च॥ [९]

प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत॒ सोऽस्मा॑त्सृष्टः प्राङ्गा॑द्रव॒त्तस्मा॑ अ॒श्वं
प्र॒त्यास्य॑त्स दक्षि॒णाव॑र्तत॒ तस्मै॑ वृ॒ष्णिम्प्र॒त्यास्य॑त्स प्र॒त्यङ्गाव॑र्तत॒
तस्मा॑ ऋ॒षभ॑म्प्र॒त्यास्य॑त्स उ॒दङ्गाव॑र्तत॒ तस्मै॑ ब॒स्तम्प्र॒त्यास्य॑त्स
ऊ॒र्ध्वोऽद्र॑व॒त्तस्मै॑ पु॒रुषं॑ प्र॒त्यास्य॑त् यत्प॑शुशी॒र्षाण्यु॑प॒दधा॑ति स॒र्वतं॑
ए॒वैन॑म् (४०)

अ॒व॒रु॒ध्यं चि॑नुत ए॒ता वै प्रा॑ण॒भूत॑श्चक्षु॒ष्मती॑रिष्ट॒का

यत्पशुशीर्षाणि यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति ताभिरेव यजमानो-
ऽमुष्मिल्लोके प्राणित्यथो ताभिरेवास्मा इमे लोकाः प्र भान्ति
मृदाभिलिप्योप दधाति मेध्यत्वाय पशुर्वा एष यदग्निरन्नम्पशवं एष
खलु वा अग्निर्यत्पशुशीर्षाणि यं कामयेत कनीयोऽस्यान्नम् (४१)

स्यादिति सन्तरां तस्य पशुशीर्षाण्युप दध्यात्कनीय
एवास्यान्नम्भवति यं कामयेत समावदस्यान्नं स्यादिति
मध्यतस्तस्योप दध्यात्समावदेवास्यान्नम्भवति यं कामयेत
भूयोऽस्यान्नं स्यादित्यन्तेषु तस्य व्युदूह्योप दध्यादन्त एवास्मा
अन्नमव रुन्धे भूयोऽस्यान्नम्भवति॥ (४२)

एनमस्यान्नम्भूयोस्यान्नम्भवति॥ [१०]

स्तेगान्दष्ट्राभ्याम्मण्डूकाञ्जम्येभिरादकां खादेनोर्जं
संसूदेनारण्यं जाम्बीलेन मृदम्बस्वेभिः शर्कराभिरवकांमवकाभिः
शर्करामुत्सादेन जिह्वामवक्रन्देन तालुं सरस्वतीं जिह्वाग्रेण॥ (४३)

स्तेगान्द्वविंशतिः॥ [११]

वाजं हनूभ्यामप आस्येनादित्याञ्जश्रुभिरुपयाममधरेणोष्ठेन
सदुत्तरेणान्तरेणानूकाशम्प्रकाशेन बाह्यं स्तनयितुं निर्बाधेन
सूर्याग्नी चक्षुभ्यां विद्युतौ कनानकाभ्यामशनिम्मस्तिष्केण
बलम्मञ्जभिः॥ (४४)

वाजं पञ्चविंशतिः॥ [१२]

कूर्माञ्छुपैरच्छलाभिः कपिञ्जलान्थसाम् कुष्ठिकाभिर्ज्वं
जङ्घाभिरगदं जानुभ्यां वीर्यं कुहाभ्यां भयम्प्रचालाभ्याम्
गुहोपपक्षाभ्यामश्विनावः साभ्यामदितिः शीर्ष्णा निर्ऋतिं
निर्जाल्मकेन शीर्ष्णा ॥ (४५)

कूर्मान्नयौविः शतिः ॥ [१३]

योक्त्रं गृध्राभिर्युगमानं तेन चित्तम्मन्याभिः सङ्क्रोशान्प्राणैः
प्रकाशेन त्वचं पराकाशेनान्तराम्मशकान्केशैरिन्द्रः स्वपसा वहेन
बृहस्पतिः शकुनिसादेन रथमुष्णिहाभिः ॥ (४६)

योक्त्रमेकविः शतिः ॥ [१४]

मित्रावरुणौ श्रोणीभ्यामिन्द्राग्नी शिखण्डाभ्यामिन्द्राबृहस्पती
ऊरुभ्यामिन्द्राविष्णू अष्टीवद्भ्याः सवितारं पुच्छेन गन्धर्वाञ्छेपेनापसर
मुष्काभ्याम्पवमानम्पायुना पवित्रम्पोत्राभ्यामाक्रमणः स्थूराभ्यां
प्रतिक्रमणं कुष्ठाभ्याम् ॥ (४७)

[१५]

इन्द्रस्य क्रोडोऽदित्यै पाजस्यन्दिशां जत्रवो जीमूतान्हृदयोपशाम्
पुरितता नभ उदर्येणेन्द्राणीम्लीहा वल्मीकाङ्कोग्रा गिरीन्प्लाशिभिः
समुद्रमुदरेण वैश्वानरम्भस्मना ॥ (४८)

मित्रावरुणाविन्द्रस्य द्वाविः शतिर्द्वाविः शतिः ॥ [१६]

पूष्णो वनिष्ठुरन्धाहेः स्थूरगुदा सर्पान्गुदाभिर्ऋतून्पृष्ठीभिर्दिवं
 पृष्ठेन वसूनाम्प्रथमा कीकसा रुद्राणां द्वितीयादित्यानां
 तृतीयाङ्गिरसां चतुर्थी साध्यानां पञ्चमी विश्वेषां देवानां
 षष्ठी॥ (४९)

पूष्णश्चतुर्विंशतिः॥ [१७]

ओजो ग्रीवाभिर्निर्ऋतिमस्थभिरिन्द्रः स्वपसा वह्नेन रुद्रस्य
 विचलः स्कन्धोऽहोरात्रयोर्द्वितीयोऽर्धमासानां तृतीयो मासां चतुर्थ
 ऋतूनाम्पञ्चमः संवत्सरस्य षष्ठः॥ (५०)

ओजो विंशतिः॥ [१८]

आनन्दं नन्दथुना कामं प्रत्यासाभ्यां भयं शिंतीमभ्यां
 प्रशिषं प्रशासाभ्यां सूर्याचन्द्रमसौ वृक्याभ्यां श्यामशबलौ
 मतस्नाभ्याव्युष्टिं रूपेण निमृक्तिमरूपेण॥ (५१)

आनन्दं षोडशः॥ [१९]

अहर्मासेन रात्रिम्पीवसापो यूषेण घृतं रसेन श्यां वसया
 दूषीकाभिर्ह्यदुनिमश्रुभिः पृष्वान्दिवं रूपेण नक्षत्राणि प्रतिरूपेण
 पृथिवीं चर्मणा छवीं छव्योपाकृताय स्वाहालब्धाय स्वाहा हुताय
 स्वाहा॥ (५२)

अहर्ष्टाविंशतिः॥ [२०]

अग्नेः पक्षतिः सरस्वत्यै निपक्षतिः सोमस्य तृतीयापां
चतुर्थ्योषधीनां पञ्चमी संवत्सरस्य षष्ठी मरुताः सप्तमी
बृहस्पतेरष्टमी मित्रस्य नवमी वरुणस्य दशमीन्द्रस्यैकादशी
विश्वेषां देवानां द्वादशी द्यावापृथिव्योः पार्श्वं यमस्य पाटूरः॥ (५३)

अग्नेरेकात्रिंशत्॥ [२१]

वायोः पक्षतिः सरस्वतो निपक्षतिश्चन्द्रमसस्तृतीया नक्षत्राणां
चतुर्थी संवितुः पञ्चमी रुद्रस्य षष्ठी सर्पाणाः सप्तम्यर्यम्णोऽष्टमी
त्वष्ट्रं नवमी धातुर्दशमीन्द्राण्या एकादश्यदित्यै द्वादशी द्यावापृथिव्योः
पार्श्वं यम्यै पाटूरः॥ (५४)

वायोरष्टाविंशतिः॥ [२२]

पन्थामनूवृग्भ्याः सन्ततिः स्नावन्याभ्याः शुक्रान्पित्तं
हरिमाणं यक्रा हलीक्ष्णान्पापवातेन कूश्माञ्छकंभिः शवर्तानूवध्येन
शुनो विशसनेन सर्पल्लोहितगन्धेन वयांसि पक्वगन्धेन
पिपीलिकाः प्रशादेन॥ (५)

पन्थाद्वाविंशतिः॥ [२३]

क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी विश्वैर्देवैर्यज्ञियैः संविदानः। स नो नय
सुकृतस्य लोकं तस्य ते वयं स्वधया मदेम॥ (५६)

क्रमैरष्टादश॥ [२४]

द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमात्मान्तरिक्षं समुद्रो
 योनिः सूर्यस्ते चक्षुर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रम्मासाश्चार्धमासाश्च
 पर्वाण्यृतवोङ्गानि संवत्सरो महिमा॥ (५७)

द्यौः पञ्चविंशतिः॥ [२५]

अग्निः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्नग्निः स
 ते लोकस्तं जैष्यस्यथाव जिघ्र वायुः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं
 लोकमजयद्यस्मिन्वायुः स ते लोकस्तस्मात्त्वान्तरैष्यामि
 यदि नावजिघ्रस्यादित्यः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं
 लोकमजयद्यस्मिन्नादित्यः स ते लोकस्तं जैष्यसि यद्यवजिघ्रसि॥ (५)

यस्मिन्नष्टौ च॥ [२६]

प्राचीनवशं यावन्त ऋक्सामे वाग्वे देवेभ्यो देवा वै देवयजनङ्कद्रूश्च तद्धिरण्यं षट्पदानि ब्रह्मवादिनो
 विचित्यो यत्कलया ते वारुणो वै क्रीतः सोम एकादश॥ [२७]

॥ काण्डम् ६ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्राचीनव॑शं करोति देवमनु॒ष्या दि॒शो व्य॑भजन्त॒ प्राचीं॑ दे॒वा
दक्षि॑णा पि॒तरः प्र॒तीचीं॑मनु॒ष्या उदी॑ची॑ रु॒द्रा यत्प्रा॒चीनव॑शं
करोति॑ दे॒वलोक॑मे॒व तद्य॑जमान॒ उपाव॑र्तते॒ परि॑ श्रयत्यन्त॒र्हितो॑
हि दे॒वलोक॑ो म॒नुष्यलो॒कान्नास्माल्लो॒काथ्स्वे॒तव्यमि॒वेत्याहुः॑ को हि
तद्वेद॒ यद्यमु॒ष्मिल्लो॒केऽस्ति॑ वा न वेति॑ दि॒क्ष्वती॑का॒शान्क॑रोति (१)

उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒भिजि॑त्यै केशश्म॒श्रु व॑पते न॒खानि॒ नि
कृ॑न्तते मृ॒ता वा ए॒षा त्वग॑मे॒ध्या यत्केश॑श्म॒श्रु मृ॒तामे॒व
त्वच॑ममे॒ध्याम॑प॒हत्य॑ य॒ज्ञियो॑ भू॒त्वा मेध॑मु॒पैत्यङ्गि॑रसः सुव॒र्गं लो॒कं
यन्तो॑ऽप्सु दी॒क्षात॑पसी॒ प्रावे॑शयन्न॒प्सु स्ना॑ति सा॒क्षादे॒व दी॒क्षात॑पसी॒
अव॑ रुन्धे ती॒र्थे स्ना॑ति ती॒र्थे हि ते ताम्प्रावे॑शयन्ती॒र्थे स्ना॑ति (२)

ती॒र्थमे॒व संमा॑नानां॑ भवत्य॒पोऽश्वा॑त्यन्तर॒त ए॒व मे॒ध्या
भव॑ति वास॑सा दीक्षयति सौम्यं वै क्षौमं॑ दे॒वता॑या सोम॑मेष
दे॒वता॑मु॒पैति॒ यो दीक्ष॑ते सोम॑स्य त॒नूर॑सि त॒नुवं मे पा॑हीत्याहुः
स्वा॒मे॒व दे॒वता॑मु॒पैत्यथो॑ आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्तेऽग्नेस्तूषा॒धानं॑
वा॒योर्वा॑त॒पान॑मपि॒तृणान्नी॒विरोष॑धीनाम्प्रघातः (३)

आदित्यानां प्राचीनतानो विश्वेषां देवानामोतुर्नक्षत्राणामतीकाशा

एतत्सर्वदेवत्यं यद्वासो यद्वाससा दीक्षयति सर्वाभिरेवैनं
देवताभिर्दीक्षयति बहिःप्राणो वै मनुष्यस्तस्याशनं प्राणोऽश्नाति
सप्राण एव दीक्षतु आशितो भवति यावानेवास्य प्राणस्तेन सह
मेधमुपैति घृतं देवानाम्मस्तु पितृणान्निष्पक्रम्मनुष्याणान्तद्वै (४)

एतत्सर्वदेवत्यं यन्नवनीतं यन्नवनीतेनाभ्यङ्के सर्वा एव देवताः
प्रीणाति प्रच्युतो वा एषोऽस्माल्लोकादगतो देवलोकं यो दीक्षितो-
ऽन्तरेव नवनीतन्तस्मान्नवनीतेनाभ्यङ्केऽनुलोमं यजुषा व्यावृत्त्या
इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य कनीनिका परापतत्तदाञ्जनमभवद्यदाङ्के चक्षुरेव
भ्रातृव्यस्य वृङ्के दक्षिणम्पूर्वमाङ्के (५)

सुव्य९ हि पूर्वम्मनुष्या आञ्जते न नि धावते नीव हि मनुष्या
धावन्ते पञ्च कृत्व आङ्के पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव
रुन्धे परिमितमाङ्केऽपरिमित९ हि मनुष्या आञ्जते सतूलयाङ्के-
ऽपतूलया हि मनुष्या आञ्जते व्यावृत्त्यै यदपतूलयाञ्जीत वज्रं इव
स्यात्सतूलयाङ्के मित्रत्वाय (६)

इन्द्रो वृत्रमहन्त्सोऽ३ पोऽ३ भ्यग्मियत् तासां यन्मेध्यं
यज्ञिय९ सदेवमासीत्तदपोदक्रामत्ते दर्भा अभवन् यद्दर्भपुञ्जीलैः
पवयति या एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपस्ताभिरेवैनम्पवयति
द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यामेवैनम्पवयति त्रिभिः पवयति त्रयं इमे

लो॒का ए॒भिरे॒वैनं॑ लो॒कैः प॑वयति प॒ञ्चभिः॑ (७)

प॒वय॑ति प॒ञ्चाक्ष॑रा प॒ङ्क्तिः पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञायै॑वैनं॒म्पव॑यति
ष॒ङ्क्तिः प॑वयति ष॒ड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुभिरे॒वैनं॑म्पवयति स॒प्तभिः॑ पवयति
स॒प्त छ॒न्दांसि॑ छ॒न्दोभिरे॒वैनं॑म्पवयति न॒वभिः॑ पवयति न॒व
वै पुरु॑षे प्रा॒णाः स॒प्राण॑मे॒वैनं॑म्पवयत्ये॒कविं॑शत्या पवयति
द॒श ह॒स्त्या अ॒ङ्गुल॑यो द॒श प॒द्या आ॒त्मैक॑विं॒शो यावा॑ने॒व
पुरु॑ष॒स्तम॑परिवर्गम् (८)

प॒वय॑ति चि॒त्पति॑स्त्वा पु॒ना॒त्वित्या॑ह॒ मनो॑ वै चि॒त्पति॑र्मनं॒सैवैनं॑म्पव
वा॒क्पति॑स्त्वा पु॒ना॒त्वित्या॑ह॒ वाचै॑वैनं॒म्पव॑यति दे॒वस्त्वा स॒विता
पु॒ना॒त्वित्या॑ह॒ स॒वितृ॑प्रसूत ए॒वैनं॑म्पवयति तस्य॑ ते पवित्रपते
प॒वित्रे॑ण॒ यस्मै॑ कं पु॒ने तच्छ॑केय॒मित्या॑हाऽऽशिषं॒मेवै॑तामा
शा॒स्ते॥ (९)

अ॒ती॒का॒शान्करो॒त्यव॑शयन्ती॒र्थे स्ना॑ति प्र॒घातो॑ म॒नुष्या॑णान्तद्वा आ॒ङ्गं मि॒त्रत्वाय॑ प॒ञ्चभि॑रपरिवर्गमृष्टाच॒त्वारिं॑शच्च॥

याव॑न्तो॒ वै दे॒वा य॒ज्ञाया॑पुन॒त॒ त ए॒वाभ॑वन् य॒ एवं वि॒द्वान्
य॒ज्ञाय॑ पु॒नी॒ते भव॑त्ये॒व ब॒हिः प॑वयित्वान्तः प्र पा॑दयति मनुष्यलोक
ए॒वैनं॑म्पवयित्वा प॒तन्दे॑वलोक॒मप्र॑ ण॒यत्य॑दी॒क्षित॑ ए॒कया॑हुत्येत्याहुः
स्रु॒वेण॑ च॒तस्रो॑ जुहोति दी॒क्षित॑त्वाय॒ स्रुचा॑ प॒ञ्चमीं॑ प॒ञ्चाक्ष॑रा प॒ङ्क्तिः
पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्ध॒ आकू॑त्यै प्र॒युजे॒ऽग्नये॑ (१०)

स्वाहे॒त्याहाकू॑त्या॒ हि पुरु॑षो य॒ज्ञम॒भि प्र॑यु॒ङ्क्ते य॒ज्ञेये॑ति मे॒धायै॑

मन॑सेऽग्नये॒ स्वाहेत्या॑ह मे॒धया॒ हि मन॑सा॒ पुरु॑षो य॒ज्ञम॑भिगच्छ॑ति
 सर॑स्वत्यै पू॒ष्णोऽग्नये॒ स्वाहेत्या॑ह वा॒ग्वै सर॑स्वती पृथि॒वी पू॒षा वा॒चैव
 पृथि॒व्या य॒ज्ञम्प॒ यु॒ङ्क्तापो॑ दे॒वीर्बृ॒हतीर्वि॒श्वश॑म्भुव॒ इत्या॑ह॒ या वै
 वर्ष्वा॑स्ताः (११)

आपो॑ दे॒वीर्बृ॒हतीर्वि॒श्वश॑म्भुवो॒ यदे॒तद्य॒जुर्न॒ ब्रू॒याद्वि॒व्या
 आपो॑ऽशा॑न्ता इ॒मं लो॒कमा॒ गच्छे॑युरापो॑ दे॒वीर्बृ॒हतीर्वि॒श्वश॑म्भुव॒
 इत्या॑हास्मा ए॒वैना॑ लो॒काय॑ शमयति॒ तस्मा॑च्छा॒न्ता इ॒मं
 लो॒कमा॒ गच्छ॑न्ति द्यावा॑पृथि॒वी इत्या॑ह॒ द्यावा॑पृथि॒व्योर्हि
 य॒ज्ञ उ॒र्वन्तरि॑क्ष॒मित्या॑हान्तरि॑क्षे॒ हि य॒ज्ञो बृ॒हस्प॑तिर्नो॒ हवि॑षा
 वृ॒धातु॑ (१२)

इत्या॑ह॒ ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑ बृ॒हस्प॑तिर्ब्रह्म॑णैवास्मै॒ य॒ज्ञम॑व
 रुन्धे॒ यद्वू॒याद्वि॒धेरि॑ति॒ य॒ज्ञस्था॑णुमृच्छेद्वृ॒धात्वित्या॑ह॒ य॒ज्ञस्था॑णुमे॒व
 परि॑ वृ॒णक्ति॒ प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञम॑सृजत॒ सोऽस्मा॑त्सृष्टः॒ परा॑ङ्मै॒त्स प्र
 य॒जुर॒ह्नीना॑त्प्र॒ साम॒ तमृ॑गुदयच्छद्यदृगुदयच्छत्तदौ॒द्ब्रह्म॑णस्यौ॒द्ब्रह्म॑ण॒त्वमृ॒च

जु॒होति॒ य॒ज्ञस्यो॑द्य॒त्या अनु॑ष्टुप्छन्द॑सामुदयच्छदित्या॑हुस्तस्मा॑दनु॒ष्टुप्
 जु॒होति॒ य॒ज्ञस्यो॑द्य॒त्यै द्वा॑द॒श वा॒त्सब॒न्धान्यु॑दयच्छन्नित्या॑हुस्तस्मा॑द्द्वा॒द॒श
 दी॒क्षय॑न्ति॒ सा वा ए॒षर्ग॑नु॒ष्टुग्वा॑र्गनु॒ष्टुग्य॑दे॒तय॑र्चा दी॒क्षय॑ति वा॒चैवैन॑
 सर्व॑या दी॒क्षय॑ति॒ विश्वे॑ दे॒वस्य॑ ने॒तुरि॑त्या॒ह सा॒वि॒त्र्येते॑न॒ मर्तो॑
 वृ॒णीत॑ स॒ख्यम् (१४)

इत्याह पितृदेवत्यैतेन विश्वे राय इषुध्यसीत्याह
 वैश्वदेव्यैतेन द्युम्नं वृणीत पुष्यस इत्याह पौष्ण्यैतेन सा वा
 एषर्क्सर्वदेवत्या यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वाभिरेवैनं देवताभिर्दीक्षयति
 सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदमष्टाक्षराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुप
 यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षरा तेन (१५)

गायत्री यदेकादशाक्षरा तेन त्रिष्टुग्यद्वादशाक्षरा तेन जगती
 सा वा एषर्क्सर्वाणि छन्दांसि यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वेभिरेवैनं
 छन्दाभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदं सप्तपदा शक्करी पशवः
 शक्करी पशूनेवाव रुन्ध एकस्मादक्षरादनासम्प्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचो-
 ऽनासन्तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि
 प्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा
 असृजत प्रजानां सृष्ट्यै॥ (१६)

अग्नये ता वृधात्वृचा सुख्यन्तेन जुहोति पञ्चदश च॥ [२]

ऋक्सामे वै देवेभ्यो यज्ञायातिष्ठमाने कृष्णो रूपं
 कृत्वापृक्रम्यातिष्ठतान्तं ऽमन्यन्त यं वा इमे उपावथ्स्यतः स इदं
 भविष्यतीति ते उपांमन्नयन्त ते अहोरात्रयोर्महिमानमपनिधाय
 देवानुपावर्ततामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्यैष
 साम्नो यत्कृष्णमृक्सामयोः शिल्पे स्थ इत्याहर्क्सामे एवाव रुन्ध
 एषः (१७)

वा अहो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्यैष रात्रिया यत्कृष्णं

यदेवैनयोस्तत्र न्यक्तं तदेवाव रुन्धे कृष्णाजिनेन दीक्षयति
 ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मणैवैनं दीक्षयतीमान्धियं
 शिक्षमाणस्य देवेत्याह यथायजुरेवैतद्गर्भो वा एष यद्वीक्षित उल्बं
 वासः प्रोर्णुते तस्मात् (१८)

गर्भाः प्रावृता जायन्ते न पुरा सोमस्य क्रयादपोर्णीत यत्पुरा
 सोमस्य क्रयादपोर्णीत गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युः क्रीते सोमे-
 ऽपोर्णुते जायंत एव तदथो यथा वसीयां सम्प्रत्यपोर्णुते तादृगेव
 तदङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत
 ते शरा अभवन्नूग्वै शरा यच्छरमयी (१९)

मेखला भवत्यूर्जमेवाव रुन्धे मध्यतः सन्नह्यति मध्यत एवास्मा
 ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुञ्जत ऊर्ध्वं वै पुरुषस्य नाभ्यै
 मेध्यमवाचीनममेध्यं यन्मध्यतः सन्नह्यति मेध्यं चैवास्यामेध्यं च
 व्यावर्तयतीन्द्रो वृत्राय वज्रं प्राहरत्स त्रेधा व्यभवत्स्फ्यस्तृतीयं
 रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् (२०)

येऽन्तःशरा अशीर्यन्त ते शरा अभवन्तच्छराणां शरत्वं
 वज्रो वै शराः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो यच्छरमयी मेखला
 भवति वज्रेणैव साक्षात्क्षुध्मभ्रातृव्यम्मध्यतोऽपि हते त्रिवृद्धवति
 त्रिवृद्धे प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणम्मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी
 भवति रज्जुनाव्यावृत्यै मेखलया यजमानन्दीक्षयति योक्त्रेण

पत्नीमिथुनत्वाय (२१)

यज्ञो दक्षिणामभ्यध्यायत्ता९ समभवत्तदिन्द्रोऽचायत्सोऽमन्यत
यो वा इतो जनिष्यते स इदं भविष्यतीति ताम्प्राविशत्तस्या
इन्द्र एवाजायत सोऽमन्यत यो वै मदितोऽपरो जनिष्यते
स इदं भविष्यतीति तस्या अनुमृश्य योनिमाच्छिनत्सा
सूतवंशाभवत्तत्सूतवंशायै जन्म (२२)

ता९ हस्ते न्यवेष्टयत् ताम्मृगेषु न्यदधात्सा कृष्णविषाणाभवदिन्द्र
योनिरसि मा मां हि९ सीरिति कृष्णविषाणाम्प्र यच्छति सयोनिमेव
यज्ञं करोति सयोनिन्दक्षिणा९ सयोनिमिन्द्र९ सयोनित्वाय कृष्यै
त्वा सुसस्याया इत्याह तस्मादकृष्टपृच्या ओषधयः पच्यन्ते
सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इत्याह तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्ति
यद्धस्तेन (२३)

कण्डूयेत पामनम्भावुकाः प्रजाः स्युर्यथस्मयेत नग्नम्भावुकाः
कृष्णविषाणया कण्डूयतेऽपिगृह्य स्मयते प्रजानां गोपीथाय न
पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो
नेतोः कृष्णविषाणामवंचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुका स्यान्नीतासु
दक्षिणासु चात्वाले कृष्णविषाणाम्प्रास्यति योनिर्वै यज्ञस्य
चात्वालं योनिः कृष्णविषाणा योनावेव योनिन्दधाति यज्ञस्य
सयोनित्वाय॥ (२४)

रुन्ध एष तस्माच्छ्रमयी यूपस्तृतीयमिथुनत्वाय जन्म हस्तैर्नाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [३]

वाग्वै देवेभ्योऽपाक्रामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविशत्सैष
वाग्वनस्पतिषु वदति या दुन्दुभौ या तूणवे या वीणायां
यदीक्षितदण्डम्प्रयच्छति वाचमेवाव रुन्ध औदुम्बरो भवत्यूर्वा
उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुन्धे मुखेन सम्मितो भवति मुखत एवास्मा
ऊर्जं दधाति तस्मान्मुखत ऊर्जा भुञ्जते (२५)

क्रीते सोमे मैत्रावरुणाय दण्डम्प्र यच्छति मैत्रावरुणो
हि पुरस्तादृत्विग्भ्यो वाचं विभजति तामृत्विजो यजमाने
प्रतिष्ठापयन्ति स्वाहा यज्ञम्मनसेत्याह मनसा हि पुरुषो
यज्ञमभिगच्छति स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामित्याह द्यावापृथिव्योर्हि
यज्ञः स्वाहोरोरन्तरिक्षादित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञः स्वाहा यज्ञं
वातादारभ इत्याहायम् (२६)

वाव यः पवते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रभते मुष्टी करोति वाचं
यच्छति यज्ञस्य धृत्या अदीक्षिष्टायम्ब्राह्मण इति त्रिरुपांश्वाह
देवेभ्य एवैनं प्राहु त्रिरुच्चैरुभयैभ्य एवैनं देवमनुष्येभ्यः प्राहु न
पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं वि सृजेद्यत्पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं
विच्छिन्द्यात् (२७)

उदितेषु नक्षत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजति यज्ञव्रतो वै
दीक्षितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजति यदि विसृजेद्वैष्णवीमृचमनु

ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञं सं तनोति दैवीन्धियम्मनामह
इत्याह यज्ञमेव तन्मन्दयति सुपारा नो असद्वश इत्याह व्युष्टिमेवाव
रुन्धे (२८)

ब्रह्मवादिनो वदन्ति होतव्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न
होतव्या(३)मिति हविर्वै दीक्षितो यज्जुहुयाद्यजमानस्यावदाय
जुहुयाद्यन्न जुहुयाद्यज्ञपरुरन्तरियाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज
इत्याह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुजस्तेष्वेव परोक्ष
जुहोति तन्नेव हुतं नेवाहुतं स्वपन्तं वै दीक्षितं रक्षांसि
जिघांसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रक्षोहाग्रे त्वं सु जांगृहि वयं सु
मन्दिषीमहीत्याहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वपिति रक्षसामपहत्या
अब्रत्यमिव वा एष करोति यो दीक्षितः स्वपिति त्वमग्रे व्रतपा
असीत्याहाग्निर्यै देवानां व्रतपतिः स एवैनं व्रतमालम्भयति देव
आ मर्त्येष्वेत्याह देवः (३०)

ह्येष सन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्याहेतं हि यज्ञेष्वीड्यतेऽप
वै दीक्षितात्सुषुपुषं इन्द्रियं देवताः कामन्ति विश्वे देवा अभि
मामाववृत्रन्नित्याहेन्द्रियेणैवैनं देवताभिः सं नयति यदेतद्यजुर्न
ब्रूयाद्यावन्त एव पशून्भि दीक्षेत् तावन्तोऽस्य पशवः स्यू
रास्वेयत् (३१)

सो॒मा भूयो॑ भ॒रेत्या॒हापरि॑मितानेव प॒शूनव॑ रुन्धे चन्द्रम॑सि मम॒
भोगा॑य भ॒वेत्या॒ह यथा॑देवतमेवैनाः प्रति॑ गृह्णाति वा॒यवे॑ त्वा वरु॑णाय॒
त्वेति॑ यदेवमे॒ता नानु॑दिशेदयथादेवतं दक्षि॑णा गमये॒दा देवता॑भ्यो
वृश्चे॒त यदेवमे॒ता अनु॑दिशति॑ यथादेवतमेव दक्षि॑णा गमयति॒ न
देवता॑भ्य आ (३२)

वृश्च॑ते दे॒वीरा॑पो अ॒पां नपा॑दित्या॒ह यद्वो॑ मे॒ध्यं य॒ज्ञिय॑
सदे॒वं तद्वो॑ माव॑ क्रमिषमिति वावैतदा॒हाच्छि॑न्नं तन्तुं पृथि॒व्या अनु॑
गेष॑मित्या॒ह सेतु॑मेव कृत्वात्यैति॥ (३३)

भुञ्जतेऽयच्छिन्नाद्बन्धेऽग्निराह देव इयद्देवताभ्य आ त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

दे॒वा वै दे॒वय॑जनमध्यव॒साय॑ दि॒शो न प्राजा॑नन्तेऽ३
न्यो॑न्यमुपा॒धाव॑न्त्वया॒ प्र जा॑नाम॒ त्वयेति॑ तेऽदि॒त्या ९ सम॑ध्रियन्त॒
त्वया॒ प्र जा॑नामेति॒ साब्र॑वीद्वरं वृ॒णै मत्प्रा॑यणा ए॒व वो॑ य॒ज्ञा
मदु॑दयना असन्नि॒ति तस्मा॑दादित्यः प्रा॒यणी॑यो य॒ज्ञाना॑मादित्य
उद॑यनीयः पश्च॑ दे॒वता॑ यजति॒ पश्च॑ दि॒शो दि॒शाम्प्रा॑ज्ञात्यै (३४)

अथो॑ पश्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्धे पथ्याः
स्व॒स्तिम॑यजन्प्राचीमे॒व तया॑ दि॒शं प्राजा॑नन्नग्निना दक्षि॑णा सोमे॑न
प्र॒तीची॑ ९ सवि॒त्रोदी॑चीमदित्योर्ध्वा॒म्पथ्याः॑ स्व॒स्तिं य॑जति प्राचीमे॒व
तया॑ दि॒शं प्र जा॑नाति॒ पथ्याः॑ स्व॒स्तिमि॑ष्ट्वाग्नीषोमौ यजति॒ चक्षु॑षी
वा ए॒ते य॒ज्ञस्य॑ यदग्नीषोमौ ताभ्यामे॒वानु॑ पश्यति (३५)

अग्नीषोमाविष्ट्वा सवितारं यजति सवितृप्रसूत एवानुं
 पश्यति सवितारमिष्ट्वादिति यजतीयं वा अदितिरस्यामेव
 प्रतिष्ठायानुं पश्यत्यदितिमिष्ट्वा मारुतीमृचमन्वाह मरुतो वै
 देवानां विशो देवविशं खलु वै कल्पमानम्मनुष्यविशमनुं
 कल्पते यन्मारुतीमृचमन्वाह विशां क्लृप्त्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 प्रयाजवदननूयाजम्प्रायणीयं कार्यमनूयाजवत् (३६)

अप्रयाजमुदयनीयमितीमे वै प्रयाजा अमी अनूयाजाः सैव
 सा यज्ञस्य सन्ततिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजाऽनूयाजा
 यत्प्रयाजानन्तरियादात्मानमन्तरियाद्यदनूयाजानन्तरियात्प्रजामन्तरि
 खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञः परा भवति यज्ञं
 पराभवन्तं यजमानोऽनु (३७)

परा भवति प्रयाजवदेवानूयाजवत्प्रायणीयं कार्यं
 प्रयाजवदननूयाजवदुदयनीयं नात्मानमन्तरेति न प्रजां न
 यज्ञः पराभवति न यजमानः प्रायणीयस्य निष्कास उदयनीयमभि
 निर्वपति सैव सा यज्ञस्य सन्ततिर्याः प्रायणीयस्य याज्या यत्ता
 उदयनीयस्य याज्याः कुर्यात्पराङ्मुं लोकमा रोहेत्प्रमायुकः
 स्याद्वाः प्रायणीयस्य पुरोनुवाक्यास्ता उदयनीयस्य याज्याः
 करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति॥ (३८)

कद्रूश्च वै सुपर्णी चात्मरूपयोरस्पर्धेता५ सा कद्रूः
 सुपर्णीमजयत्साब्रवीत्तृतीयस्यामितो दिवि सोमस्तमा हर
 तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कद्रूसौ सुपर्णी छन्दांसि
 सौपर्ण्याः साब्रवीदस्मै वै पितरौ पुत्रान्बिभृतस्तृतीयस्यामितो
 दिवि सोमस्तमा हर तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्व (३९)

इति मा कद्रूवोचदिति जगत्युदपतच्चतुर्दशाक्षरा सती
 साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे अक्षरे अमीयेता५ सा पशुभिश्च दीक्षया
 चागच्छत्तस्माज्जगती छन्दसाम्पशव्यतमा तस्मात्पशुमन्तं दीक्षोपं
 नमति त्रिष्टुगुदपतत्रयोदशाक्षरा सती साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे
 अक्षरे अमीयेता५ सा दक्षिणाभिश्च (४०)

तपसा चागच्छत्तस्मात्त्रिष्टुभो लोके माध्यंदिने सवने
 दक्षिणा नीयन्त एतत्खलु वाव तप इत्याहुयः स्वं ददातीति
 गायत्र्युदपतच्चतुरक्षरा सत्यजया ज्योतिषा तमस्या अजाभ्यरुन्ध
 तदजाया अजत्व५ सा सोमं चाहरच्चत्वारिं चाक्षराणि साष्टाक्षरा
 समपद्यत ब्रह्मवादिनो वदन्ति (४१)

कस्मात्सत्याद्वायत्री कनिष्ठा छन्दसा५ सती यज्ञमुखं
 परीयायेति यदेवादः सोममाहरत्तस्माद्यज्ञमुखं पर्येत् तस्मात्तेजस्विनीत
 पद्भ्यां द्वे सवने समगृह्णन्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदधयत्तस्माद्वे
 सवने शुक्रवती प्रातःसवनं च माध्यंदिनं च तस्मात्तृतीयसवन
 ऋजीषमभि पुण्वन्ति धीतमिव हि मन्यन्ते (४२)

आ॒शि॒र॒म॒व॑ न॒यति॑ स॒शु॒क्र॒त्वा॒याथो॑ स॒म्भ॒र॒त्ये॒वैन॒त्त॑
 सोम॑मा॒ह्रिय॑माणं गन्ध॒र्वो वि॒श्वाव॑सुः पर्य॑मुष्णा॒थ्स ति॒स्रो रा॒त्रीः
 परि॑मुषितोऽव॒स॒त्त॒स्मा॑त्ति॒स्रो रा॒त्रीः क्री॑तः सोमो॑ वसति॒ ते दे॒वा
 अ॒ब्रुव॑न्स्त्रीका॒मा वै गन्ध॒र्वाः स्त्रिया॑ निष्क्री॒णामेति॑ ते वाच॑ः
 स्त्रिय॑मेकंहायनीं कृ॒त्वा तया॑ निर॑क्रीण॒न्त्सा रो॒हि॒द्रूपं॑ कृ॒त्वा
 गन्ध॒र्वेभ्यः॑ (४३)

अ॒प॒क्र॒म्या॑तिष्ठ॒त्तद्रो॑हितो जन्म॒ ते दे॒वा अ॒ब्रुव॑न्नप॒
 युष्म॑द॒क्रमी॑न्नास्मानु॒पाव॑र्तते वि ह॒याम॑हा इति॒ ब्रह्म॑ गन्ध॒र्वा
 अव॑दन्नगायं दे॒वाः सा दे॒वान्गाय॑त उ॒पाव॑र्तत॒ तस्मा॑द्गाय॑न्तः स्त्रियः
 का॒मय॑न्ते का॒मुका॑ ए॒नः स्त्रियो॑ भवन्ति॒ य ए॒वं वेदा॑थो॒ य ए॒वं
 वि॒द्वानपि॑ ज॒न्येषु॑ भव॑न्ति॒ तेभ्य॑ ए॒व द॑दत्यु॒त यद्व॑हु॒तयाः॑ (४४)

भव॑न्त्येकंहाय॒न्या क्री॑णाति॒ वाचै॑वैन॒ः सर्व॑या क्रीणाति॒
 तस्मा॑देकंहाय॒ना म॒नुष्या॑ वाचं॑ वद॒न्त्यकू॑ट॒याऽकर्ण॑याऽ का॒ण॒याऽ
 ऽश्लो॑ण॒याऽसं॑त॒शफ॑या क्रीणाति॒ सर्व॑यै॒वैनं॑ क्रीणाति॒ यच्छ्वे॑तया॒
 क्री॑णी॒याद्दुश्च॑र्मा॒ यज॑मानः स्या॒द्यत्कृ॑ष्णया॒नुस्तर॑णी स्यात्प्र॒मायु॑को॒
 यज॑मानः स्या॒द्यद्वि॑रूप॒या वा॒त्रघ्नी॑ स्या॒थ्स वा॒न्यं जि॑नीया॒त्तं वा॒न्यो
 जि॑नीयाद॒रुण॑या॒ पिङ्गा॑क्ष्या क्रीणात्ये॒तद्वै सोम॑स्य रू॒पः स्वयै॑वैनं॑
 दे॒वत॑या क्रीणाति॥ (४५)

तद्धिरण्यमभवत्तस्मादद्ध्यो हिरण्यं पुनन्ति ब्रह्मवादिनो
 वदन्ति कस्मात्सत्यादनस्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त
 इति यद्धिरण्यं घृतैस्वधाय जुहोति तस्मादनस्थिकेन प्रजाः
 प्र वीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद् घृतं
 तेजो हिरण्यमियं ते शुक्र तनूरिदं वर्च इत्याह सतेजसमेवैनं
 सतनुम् (४६)

करोत्यथो सम्भरत्येवैनं यदबद्धमवदध्याद्गर्भाः प्रजानां
 परापातुकाः स्युर्बद्धमव दधाति गर्भाणां धृत्यै निष्टर्क्यम्बध्नाति
 प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यथ्सोमक्रयणी जूरसीत्याह यद्धि
 मनसा जवते तद्वाचा वदति धृता मनसेत्याह मनसा हि वाग्धृता
 जुष्टा विष्णव इत्याह (४७)

यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञायैवैनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते सत्यसंवसः
 प्रसव इत्याह सवितृप्रसूतामेव वाचमव रुन्धे काण्डेकाण्डे
 वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्त्येष खलु वा
 अरक्षोहतः पन्था योऽग्रेष्व सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्रेरक्षणः
 कनीनिकामित्याह य एवारक्षोहतः पन्थास्तं समारोहति (४८)

वाग्वा एषा यथ्सोमक्रयणी चिदसि मनासीत्याह
 शास्त्येवैनामेतत्तस्माच्छिष्टाः प्रजा जायन्ते चिदसीत्याह यद्धि
 मनसा चेतयते तद्वाचा वदति मनासीत्याह यद्धि मनसाभिगच्छति

तत्करोति धीरसीत्याह यद्धि मनसा ध्यायति तद्वाचा (४९)

वदति दक्षिणासीत्याह दक्षिणा ह्येषा यज्ञियासीत्याह यज्ञियामेवैनं करोति क्षत्रियासीत्याह क्षत्रिया ह्येषादितिरस्युभयतः शी यदेवाऽऽदित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य उदयनीयस्तस्मादेवमाह यदबद्धा स्यादयता स्याद्यत्पदिबद्धानुस्तरणी स्यात्प्रमायुको यजमानः स्यात् (५०)

यत्कर्णगृहीता वार्त्रघ्नी स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयान्मित्रस्त्वां पदि बध्नात्वित्याह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवैनं पदि बध्नाति पूषाध्वनः पात्वित्याहेयं वै पूषेमामेवास्या अधिपामकः समष्ट्या इन्द्रायाध्यक्षयेत्याहेन्द्रमेवास्या अध्यक्षं करोति (५१)

अनु त्वा माता मन्यतामनु पितेत्याहानुमतयैवैनया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्याह देवी ह्येषा देवः सोम इन्द्राय सोममित्याहेन्द्राय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्पराच्येव सोमक्रयणीयाद्बुद्धस्त्वा वर्तयत्वित्याह रुद्रो वै क्रूरः (५२)

देवानान्तमेवास्त्यै परस्ताद्वधात्यावृत्त्यै क्रूरमिव वा एतत्करोति यद्बुद्धस्य कीर्तयति मित्रस्य पथेत्याह शान्त्यै वाचा वा एष वि क्रीणीते यः सोमक्रयण्या स्वस्ति सोमसखा पुनरेहि सह रय्येत्याह वाचैव विक्रीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुपदासुकास्य वाग्भवति य एवं

वेद॥ (५३)

सतनुं विष्णुं इत्याह समारोहति ध्यायति तद्वाचा यजमानः स्यात्करोति कूरो वेद॥—[७]

षट्पदान्यनु नि क्रामति षडहं वाङ्मातिं वदत्युत संवत्सरस्यायने
यावत्येव वाक्तामव रुन्धे सप्तमे पदे जुहोति सप्तपदा शक्करी
पशवः शक्करी पशूनेवाव रुन्धे सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः
सप्त छन्दाः स्युभयस्यावरुद्धौ वस्व्यसि रुद्रासीत्याह रूपमेवास्या
एतन्महिमानम् (५४)

व्याचष्टे बृहस्पतिस्त्वा सुम्ने रण्वत्त्वित्याह ब्रह्म वै
देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनव रुन्धे रुद्रो वसुभिरा
चिकेत्त्वित्याहावृत्त्यै पृथिव्यास्त्वा मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजन इत्याह
पृथिव्या ह्येष मूर्धा यद्देवयजनमिडायाः पद इत्याहेडाये ह्येतत्पदं
यत्सोमक्रयण्यै घृतवन्ति स्वाहा (५)

इत्याह यदेवास्यै पदाद् घृतमपीड्यत तस्मादेवमाह
यदध्वर्युरनग्नावाहुतिं जुहुयादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षांसि यज्ञं
हन्युरहिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति
न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञं
रक्षांसि जिघांसन्ति परिलिखितं रक्षः परिलिखिता अरातय
इत्याह रक्षसामपहत्यै (५६)

इदमहं रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं

च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं
द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति पशवो वै सोमक्रयण्यै
पदं यावत्सूतः सं वपति पशून्वाव रुन्धेऽस्मे राय इति सं
वपत्यात्मानमेवाध्वर्युः (५७)

पशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यजमानाय प्र यच्छति
यजमान एव रयिं दधाति तोते राय इति पत्न्या अर्धो वा
एष आत्मनो यत्पत्नी यथा गृहेषु निधत्ते तादृगेव तत्त्वष्टीमती
ते सपेयेत्याह त्वष्टा वै पशूनामिधुनानां रूपकद्रूपमेव पशुषु
दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो
यद्गार्हपत्य उपवपेदस्मिल्लोके पशुमान्थस्याद्यदाहवनीये-
ऽमुष्मिल्लोके पशुमान्थस्यादुभयोरुप वपत्युभयोरेवैनं लोकयोः
पशुमन्तं करोति॥ (५८)

महिमानुः स्वाहापंहत्या अध्वर्युधीयते चतुर्विंशतिश्च॥ [८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३)
इति सोमो वा ओषधीनां राजा तस्मिन् यदापन्नं ग्रसितमेवास्य
तद्यद्विचिनुयाद्यथास्याद्ग्रसितं निष्विदति तादृगेव तद्यन्न
विचिनुयाद्यथाक्षत्रापन्नं विधावति तादृगेव तत्क्षोधुकोऽध्वर्युः
स्यात्क्षोधुको यजमानः सोमविक्रयिन्थसोमः शोधयेत्येव
ब्रूयाद्यदीतंरम् (५९)

यदीतरमुभयेनैव सोमविक्रयिणमर्पयति तस्मात्सोमविक्रयी
क्षोधुकोऽरुणो ह स्माहौपवेशिः सोमक्रयण एवाहं तृतीयसवनमव
रुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पशूनेवाव रुन्धे पशवो हि
तृतीयः सवनं यङ्कामयेतापशुः स्यादित्यृक्षतस्तस्य मिमीतर्क्षं वा
अपशव्यमपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्थस्यात् (६०)

इति लोमतस्तस्य मिमीतैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै
पशूनव रुन्धे पशुमानेव भवत्युपामन्ते क्रीणाति सरंसमेवैनं
क्रीणात्युमात्योऽसीत्याहामैवैनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह इत्याह शुक्रो
ह्यस्य ग्रहोऽनुसाच्छ याति महिमानमेवास्याच्छ यात्यनसा (६१)

अच्छ याति तस्मादनोवाह्यः समे जीवनं यत्र खलु वा
एतः शीर्ष्णा हरन्ति तस्माच्छीर्षहार्यं गिरौ जीवनमभि त्यं
देवः संवितारमित्यतिच्छन्दसर्चा मिमीतेऽतिच्छन्दा वै सर्वाणि
छन्दांसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिर्मिमीते वर्ष्म वा एषा छन्दसां
यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसर्चा मिमीते वर्ष्मैवैनः समानानां
करोत्येकैकयोऽसर्गम् (६२)

मिमीतेऽयातयाम्नियायातयाम्नियैवैनंमिमीते तस्मान्नानावीर्या
अङ्गुलयः सर्वास्वङ्गुष्ठमुप नि गृह्णाति तस्मात्समावद्वीर्यो-
ऽन्याभिरङ्गुलिभिस्तस्मात्सर्वा अनु सं चरति यत्सह सर्वाभिर्मिमीत

संश्लिष्टा अङ्गुलयो जायेरन्नेकयैकयोऽसर्गमिमीते तस्माद्विभक्ता
जायन्ते पञ्च कृत्वो यजुषा मिमीते पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो
यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च कृत्वस्तूष्णीम् (६३)

दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे
यद्यजुषा मिमीते भूतमेवाव रुन्धे यत्तूष्णीम्भविष्यद्यद्वै तावानेव
सोमः स्याद्यावन्तम्मिमीते यजमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यानां
प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहति सदस्यानेवान्वाभजति वाससोप नह्यति
सर्वदेवत्यं वै (६४)

वासः सर्वाभिरैवेन देवताभिः समर्धयति पशवो वै सोमः
प्राणाय त्वेत्युप नह्यति प्राणमेव पशुषु दधाति व्यानाय त्वेत्यनु
श्रन्थति व्यानमेव पशुषु दधाति तस्मात्स्वपन्तं प्राणा न
जहति॥ (६५)

इतरम्पशुमान्स्याद्यात्यनसोऽसर्गन्तूष्णीं सर्वदेवत्यं वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [९]

यत्कलयां ते शफेनं ते क्रीणानीति पणेतगोअर्घं सोमं
कुर्यादगोअर्घं यजमानमगोअर्घमध्वर्युङ्गोस्तु मंहिमानं नाव तिरद्ववा
ते क्रीणानीत्येव ब्रूयाद्गोअर्घमेव सोमं करोति गोअर्घं यजमानं
गोअर्घमध्वर्युन्न गोर्महिमानमव तिरत्यजयां क्रीणाति सतपसमेवेन
क्रीणाति हिरण्येन क्रीणाति सशुक्रमेव (६६)

ए॒नं क्री॒णा॒ति धे॒न्वा क्री॒णा॒ति सा॒शि॒रमे॒वैनं॑ क्री॒णा॒त्यृष॑भेण
 क्री॒णा॒ति से॒न्द्रमे॒वैनं॑ क्री॒णा॒त्यन॒डुहा॑ क्री॒णा॒ति वह्नि॒र्वा अ॒न॒ड्वान्
 वह्नि॒नैव वह्नि॑ य॒ज्ञस्य॑ क्री॒णा॒ति मि॒थु॒नाभ्या॑ क्री॒णा॒ति
 मि॒थु॒नस्याव॑रुद्धौ वा॒स॑सा क्री॒णा॒ति सर्व॑दे॒वत्यं॑ वै वा॒सः
 सर्वा॑भ्य ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यः क्री॒णा॒ति द॒श स॒म्प॒द्यन्ते॑ द॒शाक्ष॑रा
 वि॒राड॑न्नं वि॒राड्वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒वं रु॒न्धे (६७)

तप॑सस्त॒नूर॑सि प्र॒जाप॑ते॒र्वर्ण॑ इत्या॒ह प॒शुभ्य॑ ए॒व तद॑ध्व॒र्युर्नि
 हु॒त आ॒त्मनो॑ऽना॒व्रस्का॑य गच्छ॑ति श्रियं प्र प॒शूना॑प्नोति॒ य ए॒वं वेद॑
 शु॒क्रं ते शु॒क्रेण॑ क्री॒णा॒मीत्या॑ह यथा॒यजु॑रे॒वैतद्दे॒वा वै येन॑ हि॒र॑ण्येन
 सोम॑म॒क्री॒णन्तद॑भीष॒हा पुन॑राद॒दत् को हि तेज॑सा वि॒क्रेष्य॑त् इति॒
 येन॑ हि॒र॑ण्येन (६८)

सोमं॑ क्रीणी॒यात्तद॑भीष॒हा पुन॑रा द॒दीत् तेज॑ ए॒वात्म॑न्ध॒त्तेऽस्मे
 ज्योतिः॑ सोमवि॒क्रयि॑णि तम् इत्या॒ह ज्योति॑रे॒व यज॑माने दधाति॒
 तम॑सा सोमवि॒क्रयि॑णम॒र्पय॑ति यदनु॑प॒ग्रथ्य॑ ह॒न्याद॑न्द्शू॒कास्ता॑
 समा॑ः सर्पाः स्यु॒रिद॑म॒हः सर्पा॑णां द॒न्द्शू॒कानां॑ ग्री॒वा उप॑
 ग्र॒भ्नामी॒त्याहा॑द॒न्द्शू॒कास्ता॑ समा॑ः सर्पा भ॑वन्ति॒ तम॑सा
 सोमवि॒क्रयि॑णं वि॒ध्यति॑ स्वा॒नं (६९)

भ्राजे॒त्याहै॒ते वा अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के सोम॑म॒रक्ष॑न्तेभ्यो॒
 ऽधि॒ सोम॑मा॒हर॑न् यदे॒तेभ्यः॑ सोम॒क्रय॑णान्ना॒नुदि॑शेद॒क्रीतो॑-

ऽस्य सोमः स्यान्नास्यैतेऽमुष्मिल्लोके सोमः रक्षयुर्यदेतेभ्यः
सोमक्रयणाननुदिशति क्रीतोऽस्य सोमो भवत्येतेऽस्यामुष्मिल्लोके
सोमः रक्षन्ति॥ (७०)

सशुकमेव रुन्ध इति येन हिरण्येन स्वान् चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१०]

वारुणो वै क्रीतः सोम उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा
इत्याह शान्त्या इन्द्रस्योरुमा विंश दक्षिणमित्याह देवा वै
यः सोममक्रीणन्तमिन्द्रस्योरौ दक्षिण आसादयन्नेष खलु वा
एतर्हीन्द्रो यो यजते तस्मादेवमाहोदायुषा स्वायुषेत्याह देवता
एवान्वारभ्योत् (७१)

तिष्ठत्युर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो ३ ह्येतर्हि सोमो-
ऽदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ सीदेत्याह यथायजुरेवैतद्वि वा
एनमेतदर्धयति यद्वारुणः सन्तम्मैत्रं करोति वारुण्यर्चा सादयति
स्वयैवैनं देवतया समर्धयति वासंसा पर्यानहति सर्वदेवत्यं वै
वासः सर्वाभिरेव (७२)

एनं देवताभिः समर्धयत्यथो रक्षसामपहत्यै वनेषु व्यन्तरिक्षं
ततानेत्याह वनेषु हि व्यन्तरिक्षं ततान् वाजमर्वथ्स्वित्याह वाजः
ह्यर्वथ्सु पयो अघ्नियास्वित्याह पयो ह्यघ्नियासु हृथ्सु क्रतुमित्याह
हृथ्सु हि क्रतुं वरुणो विक्ष्वग्निमित्याह वरुणो हि विक्ष्वग्निन्दिवि
सूर्यम् (७३)

इत्याह दिवि हि सूर्यः सोममद्रावित्याह ग्रावाणो वा
 अद्रयस्तेषु वा एष सोमं दधाति यो यजते तस्मादेवमाहोदु त्यं
 जातवेदसमिति सौर्यर्चा कृष्णाजिनम्प्रत्यानहति रक्षसामपहत्या
 उस्नावेत धूर्षाहावित्याह यथायजुरेवैतत्प्र च्यवस्व भुवस्पत
 इत्याह भूतानां हि (७४)

एष पतिर्विश्वान्यभि धामानीत्याह विश्वानि ह्ये ३ षो-
 ऽभि धामानि प्रच्यवते मा त्वा परिपरी विददित्याह यदेवादः
 सोममाहियमाणं गन्धर्वो विश्वावसुः पर्यमुष्णात्तस्मादेवमाहापरिमोषाय
 यजमानस्य स्वस्त्ययन्यसीत्याह यजमानस्यैवैष यज्ञस्यान्वारम्भो-
 ऽनवच्छित्यै वरुणो वा एष यजमानमभ्यैति यत् (७५)

क्रीतः सोम उपनद्धो नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षस
 इत्याह शान्त्या आ सोमं वहन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तौ सम्भवन्तौ
 यजमानमभि सम्भवतः पुरा खलु वावैष मेधायात्मानमारभ्य चरति
 यो दीक्षितो यदग्नीषोमीयम्पशुमालभत आत्मनिष्क्रयण एवास्य स
 तस्मात्तस्य नाशय पुरुषनिष्क्रयण इव ह्यथो खल्वाहुरग्नीषोमाभ्यां
 वा इन्द्रो वृत्रमहन्निति यदग्नीषोमीयम्पशुमालभते वार्त्रघ्न एवास्य
 स तस्माद्वाशय वारुण्यर्चा परि चरति स्वयैवैनं देवतया परि
 चरति॥ (७६)

यदुभौ देवासुरा मिथस्तेपाः सुवर्गं यद्वा अनीशानः पुरोहविषि तेभ्यः सोत्तरवेदिर्बद्धं देवस्याग्निः
शिरो वा एकादश॥—————[१२] यदुभावित्याह देवानां यज्ञो देवेभ्यो न रथाय यजमानाय
परस्तांर्वाचीन्नवपञ्चाशत्॥59॥ यदुभौ दुह एवैनौम्॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

यदुभौ विमुच्यातिथ्यं गृह्णीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्य
यथानागतायातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्विमुक्तोऽन्योऽनुद्धान्भवत्यविमुक्त
ऽन्योऽथातिथ्यं गृह्णाति यज्ञस्य सन्तत्यै पत्न्यन्वारभते पत्नी हि
पारीणह्यस्येशे पत्न्यैवानुमतं निर्वपति यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति
मिथुनं तदथो पत्न्या एव (१)

एष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै यावद्भिर्वै राजानुचरैरागच्छति
सर्वेभ्यो वै तेभ्य आतिथ्यं क्रियते छन्दांसि खलु वै सोमस्य
राज्ञोऽनुचराण्यग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन
करोति सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह त्रिष्टुभं एवैतेन
करोत्यतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह जगत्यै (२)

एवैतेन करोत्यग्नये त्वा रायस्पोषदात्रे विष्णवे त्वेत्याहानुष्टुभं
एवैतेन करोति श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया
एवैतेन करोति पञ्च कृत्वो गृह्णाति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो

य॒ज्ञमे॒वाव॑ रु॒न्धे ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्वा॒यत्रि॒या उ॒भय॑त॒
आति॒थ्यस्य॑ क्रियत॒ इति॒ यदे॒वादः॑ सोम॒मा (३)

अ॒ह॒र॒त्तस्मा॑द्वा॒यत्रि॒या उ॒भय॑त॒ आति॒थ्यस्य॑ क्रियते
पु॒रस्ता॑च्चो॒परि॑ष्ठाच्च॒ शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ यदाति॒थ्यं नव॑कपालः
पु॒रोडा॑शो भवति॒ तस्मा॑न्नव॒धा शिरो॒ विष्यु॑तन्नव॑कपालः पु॒रोडा॑शो
भवति॒ ते त्रय॑स्त्रिकपा॒लास्त्रिवृ॑ता॒ स्तोमै॑न॒ सम्मि॑ता॒स्तेज॑स्त्रिवृ॒त्तेज॑
ए॒व य॒ज्ञस्य॑ शी॒र्षं द॑धाति॒ नव॑कपालः पु॒रोडा॑शो भवति॒ ते
त्रय॑स्त्रिकपा॒लास्त्रिवृ॑ता॒ प्राणे॑न॒ सम्मि॑तास्त्रिवृ॒द्वे (४)

प्रा॒णस्त्रि॒वृत्त॑मे॒व प्रा॒णम॑भिपूर्वं य॒ज्ञस्य॑ शी॒र्षं द॑धाति
प्र॒जाप॑ते॒र्वा ए॒तानि॒ पक्ष्मा॑णि॒ यद॑श्व॒वाला ऐ॑क्ष॒वी ति॒रश्ची॑
यदाश्व॒वालः प्र॑स्त॒रो भव॑त्यैक्ष॒वी ति॒रश्ची॑ प्र॒जाप॑ते॒रेव॒ तच्चक्षुः॑
सम्भ॑रति॒ देवा॒ वै या आ॑हु॒तीर॑जु॒हवु॑स्ता अ॒सुरा॑ नि॒ष्काव॑माद॒न्ते
दे॒वाः का॑र्ष्म॒र्यम॑पश्यन्क॒र्मण्यो॑ वै क॒र्म॑नेन कुर्वी॒तेति॒ ते
का॑र्ष्म॒र्यमया॑न्प॒रिधी॑न् (५)

अ॒कुर्व॑त॒ तैर्वै॒ ते रक्षा॑ऽस्यपा॑घ्नत॒ यत्का॑र्ष्म॒र्यमया॑ः प॒रिधयो॑
भव॑न्ति॒ रक्ष॑साम॒प॑ह॒त्यै स॑ऽस्पर्शयति॒ रक्ष॑साम॒न॑न्वव॒चाराय॑ न
पु॒रस्ता॑त्प॒रि॒ द॑धात्यादि॒त्यो ह्ये॒वोद्य॑न्पु॒रस्ता॑द्रक्षाऽस्यप॒ह॑न्त्यूर्ध्वे
स॒मिधा॑वा द॒धात्यु॑परि॒ष्ठादे॒व रक्षा॑ऽस्यप॑हन्ति॒ यजु॑षा॒न्यां
तूष्णी॑म॒न्याम्मि॑थु॒नत्वाय॑ द्वे आ द॑धाति॒ द्विपा॑द्यज॑मानः॒ प्रति॑ष्ठित्यै
ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ (६)

अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमायातिथ्यं क्रियते नाग्नय
इति यदग्नावग्निम्मथित्वा प्रहरति तेनैवाग्नयं आतिथ्यं क्रियते-
ऽथो खल्व्वाहुरग्निः सर्वा देवता इति यद्धविरासाद्याग्निम्मन्थति
हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयति॥ (७)

पवित्रा एव जगत्या आ त्रिवृद्धे परिधीन् वदन्त्येकचत्वारिंशच्च॥ [१]

देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्तेऽ
३ न्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाः पञ्चधा व्यक्रामन्नग्निर्वसुभिः
सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्भिर्वरुण आदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वैर्देवैस्ते-
ऽमन्यन्तासुरेभ्यो वा इदं भ्रातृव्येभ्यो रध्यामो यन्मिथो विप्रियाः
स्मो या न इमाः प्रियास्तनुवस्ताः समवद्यामहे ताभ्यः स
निर्ऋच्छाद्यः (८)

नः प्रथमोऽ ३ न्योन्यस्मै द्रुह्यादिति तस्माद्यः सतानूनत्रिणाम्प्रथमं
द्रुह्यति स आर्तिमार्च्छति यत्तानूनत्र २ समवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति पञ्च कृत्वोऽव द्यति पञ्चधा
हि ते तथ्समवाद्यन्ताथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव
रुन्ध आपतये त्वा गृह्णामीत्याह प्राणो वै (९)

आपतिः प्राणमेव प्रीणाति परिपतय इत्याह मनो
वै परिपतिर्मन एव प्रीणाति तनूनत्र इत्याह तनुवो हि
ते ताः समवाद्यन्त शाकुरायेत्याह शक्त्यै हि ते ताः

सम॒वाद्यन्त॑ शक्म॒न्नोजि॑ष्ठायेत्या॒हौजि॑ष्ठः॒ हि ते तदा॒त्मनः॑
सम॒वाद्यन्ताना॑धृष्टमस्यनाधृष्यमित्या॒हाना॑धृष्टः॒ ह्येतद॑नाधृष्यं
दे॒वाना॒मोजः॑ (१०)

इत्या॑ह दे॒वाना॒ ह्येतदो॑जोऽभि॒शस्ति॒पा अ॑नभि॒शस्ते॒न्यमि॒त्या॒हा
ह्येतद॑नभि॒शस्ते॒न्यमनु॑ मे दी॒क्षां दी॒क्षाप॑तिर्मन्यतामि॒त्या॒ह
यथा॒यजुरे॒वैतद् घृ॑तं वै दे॒वा वज्रं॑ कृ॒त्वा सोम॑मघ्नन्नन्ति॒कमि॑व॒ खलु॑
वा अ॑स्यैतच्चरन्ति॒ यत्तानू॑न॒त्रेण॑ प्र॒चर॑न्त्यः॒ शुरः॑ शु॒स्ते दे॒व सो॒मा
प्या॑यतामि॒त्या॒ह यत् (११)

ए॒वास्या॑पुवा॒यते॒ यन्मी॑यते॒ तदे॒वास्यै॑तेना॒ प्या॑यय॒त्या
तुभ्य॑मिन्द्रः॒ प्या॑यता॒मा त्वमि॑न्द्राय॒ प्या॑यस्वेत्या॒होभा॒वेवेन्द्रं॑ च॒ सोमं॑
चा॒ प्या॑यय॒त्या प्या॑यय॒ सखा॑न्त्स॒न्या मे॒धये॒त्या॒हृत्वि॑जो॒ वा अ॑स्य
सखा॑य॒स्ताने॒वा प्या॑ययति॒ स्वस्ति॑ ते॒ दे॒व सोम॑ सु॒त्याम॑शीय (१२)

इत्या॑हाऽऽशिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते॒ प्र वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते॒
ये सोम॑माप्या॒यय॑न्त्यन्तरि॒क्षदे॒वत्यो॑ हि सोम॒ आप्या॑यित॒ एष्टा॑
रा॒यः प्रे॒षे भ॒गाये॒त्या॒ह द्या॒वापृ॑थि॒वीभ्या॑मे॒व न॑मस्कृ॒त्यास्मि॑ल्लो॒के
प्रति॑ तिष्ठन्ति॒ दे॒वासुराः॑ संय॑त्ता आ॒सन्ते॒ दे॒वा बिभ्य॑तो॒
ऽग्नि॑म्प्रावि॒शन्त॑स्मा॒दाहुर॑ग्निः सर्वा॑ दे॒वता॒ इति॑ ते (१३)

अ॒ग्निमे॒व वरू॑थं कृ॒त्वासुरा॑न॒भ्यभव॑न्न॒ग्निमि॑व॒ खलु॑ वा ए॒ष प्र
वि॑शति॒ योऽवा॑न्तरदी॒क्षामु॑पैति॒ भ्रातृ॑व्याभिभू॒त्यै भव॑त्या॒त्मना॒ परा॑स्य

भ्रातृव्यो भवत्यात्मानमेव दीक्षया पाति प्रजामवान्तरदीक्षया
 सन्तराम्मेखलाः समायच्छते प्रजा ह्यात्मनोऽन्तरतरा तप्तव्रतो
 भवति मदन्तीभिर्मार्जयते निर्ह्यग्निः शीतेन वायति समिद्धौ या
 ते अग्ने रुद्रिया तनूरित्याह स्वयैवैनद्वेतया व्रतयति सयोनित्वाय
 शान्त्यै॥ (१४)

यो वा ओजं आहु यदंशीयेति तैऽग्न एकादश च॥ [२]

तेषामसुराणान्तिस्रः पुरं आसन्नयस्मय्यवमाऽथ रजताऽथ
 हरिणी ता देवा जेतुन्नाशंकुवन्ता उपसदैवाजिगीषन्तस्मादाहुर्यश्चैवं
 वेद यश्च नोपसदा वै महापुरं जयन्तीति त इषुः
 समस्कुर्वताग्निमनीकः सोमः शल्यं विष्णुन्तेजिनन्तैऽब्रुवन्क
 इमामसिष्यतीति (१५)

रुद्र इत्यब्रुवन्नृद्रो वै क्रूरः सोऽस्यत्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणा
 अहमेव पशूनामधिपतिरसानीति तस्माद्रुद्रः पशूनामधिपतिस्ताः
 रुद्रोऽवासृजत्स तिस्रः पुरो भित्त्वैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत्
 यदुपसदं उपसद्यन्ते भ्रातृव्यपराणुत्यै नान्यामाहुतिं पुरस्ताञ्जुहुयाद्यदन्
 पुरस्ताञ्जुहुयात् (१६)

अन्यन्मुखं कुर्यात्स्रुवेणाधारमा धारयति यज्ञस्य प्रज्ञात्यै
 पराङ्तिक्रम्य जुहोति पराच एवैभ्यो लोकेभ्यो यजमानो
 भ्रातृव्यान्प्राणुदत्ते पुनरत्याक्रम्योपसदं जुहोति प्रणुद्यैवैभ्यो

लोकेभ्यो भ्रातृव्याञ्जित्वा भ्रातृव्यलोकमभ्यारोहति देवा वै याः
प्रातरुपसदं उपासीदन्नहस्ताभिरसुरान्प्राणुदन्त याः सायं रात्रियै
ताभिर्यथायम्प्रातरुपसदः (१७)

उपसद्यन्तेऽहोरात्राभ्यामेव तद्यजमानो भ्रातृव्यान् प्राणुदते याः
प्रातर्याज्याः स्युस्ताः सायं पुरोनुवाक्याः कुर्यादयांतयामत्वाय
तिस्र उपसद उपैति त्रय इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति
षट्थसम्पद्यन्ते षड्वा ऋतव ऋतूनेव प्रीणाति द्वादशाहीने सोम
उपैति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणाति चतुर्विंशतिः
सम् (१८)

पद्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासा अर्धमासानेव प्रीणात्याराग्रामवान्त
कामयेतास्मिन्मे लोकेऽर्धुकं स्यादित्येकमग्रेऽथ द्वावथ त्रीनथ
चतुर एषा वा आराग्रावान्तरदीक्षास्मिन्नेवास्यै लोकेऽर्धुकम्भवति
पुरोवरीयसीमवान्तरदीक्षामुपेयाद्यः कामयेतामुष्मिन्मे लोके-
ऽर्धुकं स्यादिति चतुरोऽग्रेऽथ त्रीनथ द्वावथैकमेषा वै
पुरोवरीयस्यवान्तरदीक्षामुष्मिन्नेवास्यै लोकेऽर्धुकम्भवति॥ (१९)

असिष्यतीति जुहुयात्सायम्प्रातरुपसदश्चतुर्विंशतिः सञ्चतुरोऽग्रे षोडश च॥ [३]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति य उपसदं उपयन्ति तेषां य उन्नयन्ते
हीयन्त एव स नोदनेषीति सूत्रीयमिव यो वै स्वार्थेतां यतां श्रान्तो
हीयन्त उत स निष्ठाय सह वसति तस्मात्सकृदुन्नीय नापरमुन्नयेत

दध्रोन्नयेतैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैव पशूनव रुन्धे (२०)

यज्ञो देवेभ्यो निलायतु विष्णु रूपं कृत्वा स पृथिवीम्प्राविशतं
देवा हस्तान्त्सं रभ्यैच्छन्तमिन्द्र उपर्युपर्यत्यक्रामत्सोऽब्रवीत्को
मायमुपर्युपर्यत्यक्रमीदित्यहं दुर्गे हन्तेत्यथ कस्त्वमित्यहं
दुर्गादाहर्तेति सोऽब्रवीद्दुर्गे वै हन्तावोचथा वराहोऽयं
वाममोषः (२१)

सप्तानां गिरीणाम्पुरस्ताद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिभर्ति तं जहि
यदि दुर्गे हन्तासीति स दर्भपुञ्जीलमुद्धृत्य सप्त गिरीन्भित्त्वा
तमहन्त्सोऽब्रवीद्दुर्गाद्वा आहर्तावोचथा एतमा हरेति तमेभ्यो
यज्ञ एव यज्ञमाहरद्यत्तद्वित्तं वेद्यमसुराणामविन्दन्त तदेकं वेद्यै
वेदित्वमसुराणाम् (२२)

वा इयमग्र आसीद्यावदासीनः परापश्यति तावद्देवानान्ते देवा
अब्रुवन्नस्त्वेव नोऽस्यामपीति कियद्वो दास्याम इति यावदियं
सलावृकी त्रिः परिक्रामति तावन्नो दत्तेति स इन्द्रः सलावृकी
रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामत्तदिमामविन्दन्त यदिमामविन्दन्त
तद्वेद्यै वेदित्वम् (२३)

सा वा इयं सर्वैव वेदिरियति शक्ष्यामीति त्वा अवमाय
यजन्ते त्रिंशत्पदानि पश्चात्तिरश्नी भवति षट्त्रिंशत्प्राची
चतुर्विंशतिः पुरस्तात्तिरश्नी दशदश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा

विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्ध उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं
तदप हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः परा भवन्ति बरुहिः स्तृणाति
तस्मादोषधयः पुनरा भवन्त्युत्तरम्बरुहिष उत्तरबरुहिः स्तृणाति
प्रजा वै बरुहिर्यजमान उत्तरबरुहिर्यजमानमेवायजमानादुत्तरं
करोति तस्माद्यजमानोऽयजमानादुत्तरः॥ (२४)

रुन्धे वामोपो वेदित्वमसुराणां वेदित्वं भवन्ति पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

यद्वा अनीशानो भारमादत्ते वि वै स लिंशते यद्वादश
साहस्योपसदः स्युस्तिस्त्रोऽहीनस्य यज्ञस्य विलोम क्रियेत तिस्र
एव साहस्योपसदो द्वादशाहीनस्य यज्ञस्य सवीर्यत्वायाथो सलोम
क्रियते वृथ्सस्यैकः स्तनो भागी हि सोऽथैकः स्तनं व्रतमुपैत्यथ
द्वावथ त्रीनथ चतुर एतद्वै (२५)

क्षुरपवि नाम व्रतं येन प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदते
प्रति जनिष्यमाणानथो कनीयसैव भूय उपैति चतुरोऽग्रे
स्तनान्ब्रतमुपैत्यथ त्रीनथ द्वावथैकमेतद्वै सुजघनं नाम व्रतं
तपस्य सुवर्ग्यमथो प्रैव जायते प्रजया पशुभिर्यवागू राजन्यस्य
व्रतं क्रूरेव वै यवागूः क्रूर इव (२६)

राजन्यो वज्रस्य रूपं समृद्ध्या आमिक्षा वैश्यस्य पाकयज्ञस्य
रूपं पुष्ट्यै पयो ब्राह्मणस्य तेजो वै ब्राह्मणस्तेजः पयस्तेजसैव तेजः
पय आत्मन्धत्तेऽथो पयसा वै गर्भा वर्धन्ते गर्भ इव खलु वा एष

यद्दीक्षितो यदस्य पयो ब्रतम्भवत्यात्मानमेव तद्वर्धयति त्रिव्रतो वै
मनुरासीद्विव्रता असुरा एकव्रताः (२७)

देवाः प्रातर्मध्यन्दिने सायं तन्मनो ब्रतमासीत्पाकयज्ञस्य
रूपं पुष्ट्यै प्रातश्च सायं चासुराणां निर्मध्यं क्षुधो रूपं
ततस्ते पराभवन्मध्यन्दिने मध्यरात्रे देवानां ततस्तेऽभवन्सुवर्गं
लोकमायन् यदस्य मध्यन्दिने मध्यरात्रे ब्रतम्भवति मध्यतो
वा अत्रैनं भुञ्जते मध्यत एव तदूर्जं धत्ते भ्रातृव्याभिभूत्यै
भवत्यात्मना (२८)

पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति गर्भो वा एष यद्दीक्षितो
योनिर्दीक्षितविमितं यद्दीक्षितो दीक्षितविमितात्प्रवसेद्यथा योनेर्गर्भः
स्कन्दति तादृगेव तन्न प्रवस्तव्यमात्मनो गोपीथायैष वै
व्याघ्रः कुलगोपो यदग्निस्तस्माद्यद्दीक्षितः प्रवसेत्स एनमीश्वरो-
ऽनूत्थाय हन्तोर्न प्रवस्तव्यमात्मनो गुप्त्यै दक्षिणतः शय एतद्वै
यजमानस्यायतनं स्व एवायतने शयेऽग्निमभ्यावृत्य शये देवता
एव यज्ञमभ्यावृत्य शये॥ (२९)

एतद्वै कूर इवैकव्रता आत्मना यजमानस्य त्रयोदश च॥ [५]

पुरोहविषि देवयजने याजयेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो
यज्ञो नमेदभि सुवर्गं लोकं जयेदित्येतद्वै पुरोहविर्देवयजनं
यस्य होता प्रातरनुवाकमनुब्रुवन्नग्निमप आदित्यमभि
विपश्यत्युपैनमुत्तरो यज्ञो नमत्यभि सुवर्गं लोकं जयत्याप्ते

देवयजने याजयेद्भ्रातृव्यवन्तम्पन्थां वाधिस्पर्शयेत्कर्तुं वा
यावन्नानसे यातवै (३०)

न रथायैतद्वा आतं देवयजनमाप्रोत्येव भ्रातृव्यं
नैनम्भ्रातृव्य आप्रोत्येकोन्नते देवयजने याजयेत्पशुकाममेकोन्नताद्वै
देवयजनादङ्गिरसः पशूनंसृजन्तान्तरा सदोहविधाने उन्नतः
स्यादेतद्वा एकोन्नतं देवयजनम्पशुमानेव भवति त्र्युन्नते
देवयजने याजयेत्सुवर्गकामत्र्युन्नताद्वै देवयजनादङ्गिरसः सुवर्गं
लोकमायन्नन्तराहवनीयं च हविर्धानं च (३१)

उन्नतः स्यादन्तरा हविर्धानं च सदश्चान्तरा सदश्च
गार्हपत्यं चैतद्वै त्र्युन्नतं देवयजनं सुवर्गमेव लोकमेति
प्रतिष्ठिते देवयजने याजयेत्प्रतिष्ठाकाममेतद्वै प्रतिष्ठितं देवयजनं
यत्सर्वतः समम्प्रत्येव तिष्ठति यत्रान्याअन्या ओषधयो व्यतिषक्ताः
स्युस्तद्याजयेत्पशुकाममेतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै
पशून् (३२)

अव रुन्धे पशुमानेव भवति निर्ऋतिगृहीते देवयजने
याजयेद्यं कामयेत् निर्ऋत्यास्य यज्ञं ग्राहयेयमित्येतद्वै
निर्ऋतिगृहीतं देवयजनं यत्सदृश्यै सत्या ऋक्षन्निर्ऋत्यैवास्य
यज्ञं ग्राहयति व्यावृत्ते देवयजने याजयेद्वावृत्कामं यम्पात्रे वा
तल्पे वा मीमांसेरन्प्राचीनमाहवनीयात्प्रवणः स्यात्प्राचीनं
गार्हपत्यादेतद्वै व्यावृत्तं देवयजनं वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते

नैनम्पात्रे न तल्पे मीमांसन्ते कार्यं देवयजने याजयेद्भूतिकामं
कार्यो वै पुरुषो भवत्येव॥ (३३)

यातवे हविर्धानञ्च पशून्पाप्मनाऽष्टादश च॥ [६]

तेभ्य उत्तरवेदिः सिंही रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठते
देवा अमन्यन्त यतरान् वा इयमुपावथ्स्यति त इदं भविष्यन्तीति
तामुपांमन्नयन्त साब्रवीद्वरं वृणै सर्वान्मया कामान्व्यश्जवथ पूर्वा
तु माऽग्नेराहुतिरश्जवता इति तस्मादुत्तरवेदिम्पूर्वामग्नेर्व्याधारयन्ति
वारिवृतः ह्यस्यै शम्यया परि मिमीते (३४)

मात्रैवास्यै साऽथो युक्तेनैव युक्तमव रुन्धे वित्तायनी
मेऽसीत्याह वित्ता ह्येनानावत्तित्तायनी मेऽसीत्याह तित्तान्
ह्येनानावदवतान्मा नाथितमित्याह नाथितान् ह्येनानावदवतान्मा
व्यथितमित्याह व्यथितान् ह्येनानावद्विदेरग्निर्नभो नाम (३५)

अग्ने अङ्गिर इति त्रिर्हरति य एवेषु लोकेष्वग्नयस्तानेवाव
रुन्धे तूष्णीं चतुर्थं हरत्यनिरुक्तमेवाव रुन्धे सिंहीरसि
महिषीरसीत्याह सिंहीरह्येषा रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठदुरु
प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतामित्याह यजमानमेव प्रजया पशुभिः
प्रथयति ध्रुवा (३६)

असीति सः हन्ति धृत्यै देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः
शुम्भस्वेत्यव चोक्षति प्र च किरति शुद्धा इन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः

अ॒का॒म॒य॒न्त॒ प॒शून् वि॒न्दे॒म॒ही॒ति॒ तेऽजु॒हवुः सि॒ः॒ही॒र॑सि
रा॒य॒स्पोष॑व॒निः स्वा॒हे॒ति॒ ते प॒शून् वि॒न्दन्त॒ ते प॒शून् वि॒त्त्वाऽ
का॒म॒य॒न्त॒ प्र॒ति॒ष्ठां वि॒न्दे॒म॒ही॒ति॒ तेऽजु॒हवुः सि॒ः॒ही॒र॑स्यादि॒त्य॒व॒निः
स्वा॒हे॒ति॒ त इ॒मा॒म्प्र॑ति॒ष्ठां वि॒न्दन्त॒ त इ॒मा॒म्प्र॑ति॒ष्ठां वि॒त्त्वाका॑म॒य॒न्त॒

देवतां आशिष उपेयामेति तेऽजुहवुः सिंहीरस्या वह
देवान्देवयुते (४०)

यजमानाय स्वाहेति ते देवता आशिष उपायन्पञ्च कृत्वो
व्याघारयति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धेऽक्षया
व्याघारयति तस्मादक्षया पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै
भूतेभ्यस्त्वेति सूचमुद्रुह्णाति य एव देवा भूतास्तेषान्तद्भागधेयन्तानेव
तेन प्रीणाति पौतुद्रवान्परिधीन्परि दधात्येषाम् (४१)

लोकानां विधृत्या अग्रेस्त्रयो ज्यायांसो भ्रातर आसन्ते
देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्त सौऽग्निरभिभेदित्थं वाव स्य
आर्तिमारिष्यतीति स निलायत स यां वनस्पतिष्ववसत्ताम्पूतुद्रौ
यामोषधीषु तां सुगन्धितेजने याम्पशुषु ताम्पेत्वस्यान्तरा शृङ्गे
तं देवताः प्रैषमैच्छन्तमन्वविन्दन्तमब्रुवन् (४२)

उप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव
गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दत्तन्मे भ्रातृणाम्भागधेयमसदिति
तस्माद्यद्रुहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दति तेषान्तद्भागधेयं
तानेव तेन प्रीणाति सौऽमन्यतास्थन्वन्तो मे पूर्वे भ्रातरः
प्रामैषतास्थानि शातया इति स यानि (४३)

अस्थान्यशातयत तत्पूतुद्रभवद्यन्मांसमुपमृतं तद्गुल्गुलु
यदेतान्थ्सम्भारान्थ्सम्भरत्यग्निमेव तथ्सम्भरत्यग्नेः पुरीषमसीत्याहाग्नेर
यथ्सम्भारा अथो खल्वाहुरेते वावैनं ते भ्रातरः परि शेरे यत्पौतुद्रवाः

परिधय इति॥ (४४)

वित्त्वा देवयुत एषामब्रुवन् यानि चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

बद्धमव॑ स्यति वरुण॑पा॒शादे॒वैन॑ मुञ्चति॒ प्र णे॑ने॒क्ति मे॒ध्ये ए॒वैन॑
करोति॒ सावि॒त्रि॒यर्चा॑ हु॒त्वा ह॑वि॒र्धाने॒ प्र वर्त॑यति॒ सवि॒तृप्र॑सूत
ए॒वैन॑ प्र वर्त॑यति॒ वरु॑णो॒ वा ए॒ष दु॒र्वागु॑भ॒यतो॑ ब॒द्धो यदक्षः॑ स
यदु॒त्सर्जे॑द्यज॑मानस्य गृ॒हान॑भ्यु॒त्सर्जे॑त्सु॒वाग्दे॒व दुर्या॑ꣳ आ व॒देत्या॑ह
गृ॒हा वै दुर्याः॑ शान्त्यै॒ पत्नी॑ (४५)

उपा॑नक्ति॒ पत्नी॑ हि सर्व॑स्य मि॒त्रमि॑त्र॒त्वाय॒ यद्वै पत्नी॑
य॒ज्ञस्य॑ क॒रोति॑ मिथु॒नं तदथो॑ पत्नी॒या ए॒वैष य॒ज्ञस्या॑न्वार॒म्भो-
ऽन॑वच्छि॒त्यै वर्त्म॑ना॒ वा अ॒न्वित्य॑ य॒ज्ञꣳ रक्षा॑ꣳसि जिघा॑ꣳसन्ति
वैष्ण॑वीभ्या॑मृ॒ग्भ्यां वर्त्म॑नोर्जु॒होति॑ य॒ज्ञो वै विष्णु॑र्य॒ज्ञादे॒व रक्षा॑ꣳस्यप॑
हन्ति॒ यद॑ध्व॒र्युर॑न॒ग्नावा॑हु॒तिञ्जु॑ह्याद॒न्योऽध्व॑र्युः स्या॒द्रक्षा॑ꣳसि य॒ज्ञꣳ
ह॑न्युः (४६)

हिर॑ण्यमुपा॒स्य जु॑होत्यग्नि॒वत्ये॒व जु॑होति॒ नान्यो॑ऽध्व॒र्युर्भव॑ति
न य॒ज्ञꣳ रक्षा॑ꣳसि घ्नन्ति॒ प्राची॑ प्रेत॑मध्व॒रं क॒ल्पय॑न्ती॒ इत्या॑ह
सुव॑र्गमे॒वैन॑ लो॒कं ग॑मय॒त्यत्र॑ रमे॒थां वर्ष्म॑न्पृथि॒व्या इत्या॑ह वर्ष्म॒
ह्यैत॑त्पृथि॒व्या यद्वै॑वयज॑न॒ꣳ शिरो॑ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॒ यद्वै॑वि॒र्धान॑न्दि॒वो
वा॑ विष्णवु॒त वा॑ पृथि॒व्याः (४७)

इत्याशीर्पदयर्चा दक्षिणस्य हविर्धानस्य मेथीं नि हन्ति
 शीर्षत एव यज्ञस्य यजमान आशिषोऽव रुन्धे दण्डो वा
 औपरस्तृतीयस्य हविर्धानस्य वषट्कारेणाक्षमच्छिन्नद्यत्तृतीयं
 छुदिरहविर्धानयोरुदाह्रियते तृतीयस्य हविर्धानस्यावरुद्धौ शिरो वा
 एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसीत्याह
 तस्मादेतावद्धा शिरो विष्यूतं विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसीत्याह
 वैष्णवः हि देवतया हविर्धानं यम्प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं न
 विस्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत तस्मात्स विस्रस्यः॥ (४८)

पत्नीं हन्युर्वा पृथिव्या विष्यूतं विष्णोः षड्विंशतिश्च॥ [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यभिमा दत्ते प्रसूत्या
 अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो
 हस्ताभ्यामित्याह यत्यै वज्र इव वा एषा यदभिरभिरसि
 नारिरसीत्याह शान्त्यै काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षांसि
 जिघांसन्ति परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरातय इत्याह
 रक्षसामपहत्यै (४९)

इदमहः रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं
 च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं
 द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा
 पृथिव्यै त्वेत्याहैभ्य एवैनौल्लोकेभ्यः प्रोक्षति परस्ताद्वर्चां प्रोक्षति

तस्मात् (५०)

परस्तादुर्वाचींमनुष्या ऊर्जमुप जीवन्ति क्रूरमिव वा
एतत्करोति यत्खनत्यपोऽव नयति शान्त्यै यवमतीरव नयत्यूर्ग्वै
यव ऊर्गुदुम्बर ऊर्जैवोर्जः समर्धयति यजमानेन सम्मितौदुम्बरी
भवति यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति पितृणां
सदनमसीति बर्हिरव स्तृणाति पितृदेवत्यम् (५१)

ह्येतद्यन्निखातं यद्वर्हिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्या
निखाता स्याद्वर्हिरवस्तीर्य मिनोत्यस्यामेवैनोम्मिनोत्यथो
स्वारुहमेवैनोङ्करोत्युदिवः स्तभानान्तरिक्षं पृणेत्याहैषां लोकानां
विधृत्यै द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोत्वित्याह द्युतानो हं स्म वै
मारुतो देवानामौदुम्बरीम्मिनोति तेनैव (५२)

एनाम्मिनोति ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिमित्याह यथायजुरेवैतद्
घृतेन द्यावापृथिवी आ पृणेत्यामित्यौदुम्बर्या जुहोति द्यावापृथिवी
एव रसेनानक्त्यान्तमन्ववंस्त्रावयत्यान्तमेव यजमानं तेजसा-
ऽनक्त्यैन्द्रमसीति छुदिरधि नि दधात्यैन्द्रः हि देवतया सदो
विश्वजनस्य छायेत्याह विश्वजनस्य ह्येषा छाया यथ्सदो
नवच्छदि (५३)

तेजस्कामस्य मिनुयात्रिवृता स्तोमेन सम्मितन्तेजस्त्रिवृत्तेजस्यैव
भवत्येकादशछदीन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं

त्रिष्टुगिन्द्रियाव्येव भवति पञ्चदशछदि भ्रातृव्यवतः पञ्चदशो
 वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशछदि प्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजा-
 पतिः प्रजापतेरास्या एकविंशतिछदि प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः
 स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या उदरं वै सद् ऊर्गुदुम्बरो मध्यत
 औदुम्बरीम्मिनोति मध्यत एव प्रजानामूर्जं दधाति तस्मात् (५४)

मध्यत ऊर्जा भुञ्जते यजमानलोके वै दक्षिणानि
 छदीर्षि भ्रातृव्यलोक उत्तराणि दक्षिणान्युत्तराणि करोति
 यजमानमेवायं यजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयं यजमानादुत्तरो-
 ऽन्तर्वर्तान्करोति व्यावृत्त्यै तस्मादरण्यं प्रजा उप जीवन्ति परि
 त्वा गिर्वणो गिर इत्याह यथायजुरेवैतदिन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य
 ध्रुवमसीत्याहेन्द्रः हि देवतया सदो यम्प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं
 न विस्रंसयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत तस्मात्स विस्रस्यः॥ (५)

अपहत्यै तस्मात्पितृदेवत्यन्तेनेव नवछदि तस्मात्सदः पञ्चदश च॥ [१०]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं प्राणा उपरवा हविर्धानं
 खायन्ते तस्माच्छीर्षन्प्राणा अधस्तात्खायन्ते तस्मादधस्ताच्छीर्षः
 प्राणा रक्षोहणो वलगुहणो वैष्णवान्खनामीत्याह वैष्णवा
 हि देवतयोपरवा असुरा वै निर्यन्तो देवानां प्राणेषु
 वलगात्र्यखनन्तान्बाहुमात्रेऽन्वविन्दन्तस्माद्बाहुमात्राः खायन्त
 इदमहं तं वलगमुद्वपामि (५६)

यं नः समानो यमसमानो निचखानेत्याह द्वौ वाव
 पुरुषौ यश्चैव समानो यश्चासमानो यमेवास्मै तौ वलुगं
 निखनंतस्तमेवोद्वपति सं तृणत्ति तस्मात्सन्तृण्णा अन्तरतः प्राणा
 न सम्भिनत्ति तस्मादसम्भिन्नाः प्राणा अपोऽव नयति तस्मादाद्रा
 अन्तरतः प्राणा यवमतीरव नयति (५७)

ऊर्ग्वै यवः प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेवोर्जं दधाति बरुहिरव
 स्तृणाति तस्माल्लोमशा अन्तरतः प्राणा आज्येन व्याधारयति तेजो
 वा आज्यं प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेव तेजो दधाति हनू वा एते
 यज्ञस्य यदधिषवणे न सं तृणत्यसन्तृण्णे हि हनू अथो खलु
 दीर्घसोमे सन्तृद्ये धृत्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानम् (५८)

प्राणा उपरवा हनू अधिषवणे जिह्वा चर्म ग्रावाणो दन्ता
 मुखमाहवनीयो नासिकोत्तरवेदिरुदरः सदो यदा खलु वै जिह्वया
 दध्वधि खादत्यथ मुखं गच्छति यदा मुखं गच्छत्यथोदरं गच्छति
 तस्माद्धविर्धाने चर्मन्नधि ग्रावभिरभिषुत्याहवनीये हुत्वा प्रत्यश्वः
 परेत्य सदसि भक्षयन्ति यो वै विराजो यज्ञमुखे दोहं वेद दुह
 एवैनमियं वै विराद्वस्यै त्वक्कर्मोधोऽधिषवणे स्तना उपरवा ग्रावाणो
 वत्सा ऋत्विजो दुहन्ति सोमः पयो य एवं वेद दुह एवैनम् (५९)

वपामि यवमतीरव नयति हविर्धानमेव त्रयोविंशतिश्च॥ [११]

चात्वालाधुमुर्वायु यद्वैसर्जनानि वैष्णव्यर्चा पृथिव्यै साध्या इषे त्वेत्यग्निना पर्यग्नि पशोः पशुमालभ्य

मेदसा सुचावेकादश॥—[१२] चात्वालाद्देवानुपैति मुञ्चति प्रह्वियमाणाय पर्यग्निं पशुमालभ्य चतुष्पादो
द्विपष्टिः॥६२॥ चात्वालात्पशुं दधाति॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

चात्वालाद्धिष्ण्यानुपं वपति योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञस्य
सयोनित्वाय देवा वै यज्ञं पराजयन्त तमाग्नीध्रात्पुनरपाजयन्नेतद्वै
यज्ञस्यापराजितं यदाग्नीध्रं यदाग्नीध्राद्धिष्ण्यान् विहरति यदेव
यज्ञस्यापराजितं तत एवैनं पुनस्तनुते पराजित्येव खलु वा एते
यन्ति ये बहिष्पवमानः सर्पन्ति बहिष्पवमाने स्तुते (१)

आहाग्नीदग्नीन् वि हर बर्हिः स्तृणाहि पुरोडाशाः अलं
कुर्विति यज्ञमेवापजित्य पुनस्तन्वाना यन्त्यङ्गारैर्द्वे सवने वि
हरति शलाकाभिस्तृतीयः सशुक्रत्वायाथो सम्भरत्येवैनद्धिष्ण्या
वा अमुष्मिल्लोके सोममरक्षन्तेभ्योऽधि सोममाहरन्तमन्ववायन्तं
पर्यविशन् य एवं वेद विन्दते (२)

परिवेष्टारन्ते सोमपीथेन व्याध्यन्त ते देवेषु सोमपीथमैच्छन्त
तां देवा अब्रुवन्देद्वे नामनी कुरुध्वमथ प्र वाप्स्यथ न
वेत्यग्नयो वा अथ धिष्ण्यास्तस्माद्विनामा ब्राह्मणोऽर्धुकस्तेषां ये
नेदिष्ठम्पर्यविशन्ते सोमपीथं प्राप्नुवन्नाहवनीयं आग्नीध्रीयो होत्रीयो

मार्जा॒लीय॒स्तस्मा॒त्तेषु॑ जुह्वत्यतिहाय॒ वषट्करोति॒ वि हि (३)

ए॒ते सोम॑पी॒थेना॒र्ध्यन्त॑ दे॒वा वै याः प्राची॒राहु॑ती॒रजु॑हवुर्ये
पु॒रस्ता॑दसुरा॒ आस॒न्ताऽस्ताभिः॑ प्राणु॑दन्त॒ याः प्र॒तीची॒र्ये
प॒श्चादसुरा॑ आस॒न्ताऽस्ताभि॑रपा॒नुदन्त॑ प्राची॒रन्या॑ आहु॑तयो हूयन्ते
प्र॒त्यङ्मु॒सीनो॑ धि॒ष्णि॒यान्वाघा॑रयति प॒श्चाच्चै॒व पु॒रस्ता॑च्च यज॑मानो
भ्रातृ॑व्यान्प्र णु॑दते॒ तस्मा॒त्परा॑चीः प्र॒जाः प्र वी॑यन्ते प्र॒तीचीः॑ (४)

जा॒यन्ते॑ प्रा॒णा वा ए॒ते यद्धि॑ष्णि॒या यद॑ध्व॒र्युः प्र॒त्यङ्घ्नि॑ष्णि॒यानति॑सर्पे
क॑र्षेत्प्रमा॒युकः॑ स्यान्नाभि॒र्वा ए॒षा य॒ज्ञस्य॑ यद्धोतो॒र्ध्वः खलु॑ वै
नाभ्यै॑ प्रा॒णोऽवा॑ङ्पा॒नो यद॑ध्व॒र्युः प्र॒त्यङ्घो॑ता॒रमति॑सर्पेदपा॒ने
प्रा॒णं द॑ध्यात् प्र॒मायु॑कः स्यान्नाध्व॒र्युरु॑प॒ गाये॒द्वाग्वी॑र्यो॒ वा
अ॑ध्व॒र्युर्यद॑ध्व॒र्युरु॑प॒गाये॑दुद्गा॒त्रे (५)

वाच॑ः सम्प्र य॑च्छेदु॒पदा॑सु॒कास्य॑ वा॒ख्स्या॑द्वह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति
नास॑ऽस्थि॒ते सोमै॑ऽध्व॒र्युः प्र॒त्यङ्ख॑स्सदोऽती॒यादथ॑ क॒था दा॑क्षि॒णानि॑
होतु॑मेति॒ यामो॑ हि स तेषां कस्मा॒ अहं॑ दे॒वा यामं॑ वा॒यामं॑ वा॒नु
ज्ञा॑स्यन्तीत्युत्त॑रेणा॒ग्नीध्रं॑ प॒रीत्य॑ जुहोति दाक्षि॒णानि॑ न प्रा॒णान्त्सं
क॑र्षति न्य॒न्ये धि॒ष्णि॒या उ॒प्यन्ते॑ नान्ये या॒न्निव॑पति॒ तेन॑ ता॒न्प्री॑णाति॒
यान्न॑ नि॒वप॑ति॒ यद॑नुदि॒शति॑ तेन॒ तान्॥ (६)

स्तुते विन्दते हि वीयन्ते प्रतीचीरुद्गात्र उप्यन्ते चतुर्दश च॥ [१]

सु॒वर्गा॒य वा ए॒तानि॑ लो॒काय॑ हूयन्ते॒ यद्वै॑सर्ज॒नानि॑

द्वाभ्यां गार्हपत्ये जुहोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या
 आग्नीध्रे जुहोत्यन्तरिक्ष एवा क्रमत आहवनीये जुहोति
 सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति देवान् वै सुवर्गं लोकं यतो
 रक्षांस्यजिघांसन्ते सोमैन राज्ञा रक्षांस्यपहत्याप्तुमात्मानं
 कृत्वा सुवर्गं लोकमायत्रक्षंसामनुपलाभायात्तः सोमो भवत्यर्थ (७)

वैसर्जनानि जुहोति रक्षंसामपहत्यै त्वं सोम तनूकृद्ध्य
 इत्याह तनूकृद्ध्येष द्वेषोभ्योऽन्यकृतेभ्य इत्याहान्यकृतानि हि
 रक्षांस्युरु यन्तासि वरूथमित्याहोरु णस्कृधीति वावैतदाह
 जुषाणो अमुराज्यस्य वेत्वित्याहाप्तुमेव यजमानं कृत्वा सुवर्गं
 लोकं गमयति रक्षंसामनुपलाभाया सोमं ददते (८)

आ ग्राव्ण आ वायव्यान्या द्रोणकलशमुत्पत्नीमा
 नयन्त्यन्वनांसि प्र वर्तयन्ति यावदेवास्यास्ति तेन सह सुवर्गं
 लोकमेति नयवत्यर्चाग्नीध्रे जुहोति सुवर्गस्य लोकस्याभिनीत्यै
 ग्राव्णो वायव्यानि द्रोणकलशमाग्नीध्रे उप वासयति वि ह्येनं
 तैर्गृह्णते यथ्सहोपवासयेदपुवायेत सौम्यर्चा प्र पादयति स्वयां (९)

एवैनं देवतया प्र पादयत्यदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ
 सीदेत्याह यथायजुरेवैतद्यजमानो वा एतस्य पुरा गोप्ता भवत्येष
 वो देव सवितुः सोम इत्याह सवितृप्रसूत एवैनं देवताभ्यः सम्प्र
 यच्छत्येतत्त्वं सोम देवो देवानुपांगा इत्याह देवो ह्येष सन् (१०)

देवानुपैतीदमहम्मनुष्यो मनुष्यानित्याह मनुष्यो ३ ह्येष
सन्मनुष्यानुपैति यदेतद्यजुर्न ब्रूयादप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्सह
प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याह प्रजयैव पशुभिः सहेमं लोकमुपावर्तते
नमो देवेभ्य इत्याह नमस्कारो हि देवानां स्वधा पितृभ्य इत्याह
स्वधाकारो हि (११)

पितृणामिदमहं निर्वरुणस्य पाशादित्याह वरुणपाशादेव
निर्मुच्यतेऽग्रे व्रतपत आत्मनः पूर्वा तनूरादेयेत्याहुः को हि तद्वेद
यद्वसीयान्ध्रस्वे वशे भूते पुनर्वा ददाति न वेति ग्रावाणो वै सोमस्य
राज्ञो मलिमुसेना य एवं विद्वान्ग्राव्ण आग्नीध्र उपवासयति
नैनम्मलिमुसेना विन्दति॥ (१२)

अथ ददते स्वया सन्ध्वंधाकारो हि विन्दति॥ [२]

वैष्णव्यर्चा हुत्वा यूपमच्छैति वैष्णवो वै देवतया यूपः
स्वयैवैनं देवतयाच्छैत्यत्यन्यानगां नान्यानुपांगामित्याहाति
ह्यन्यानेति नान्यानुपैत्यर्वाक्त्वा परैरविदम्परोऽवरैरित्याहार्वाग्येनं
परैर्विन्दति परोवरैस्तं त्वा जुषे (१३)

वैष्णवं देवयज्याया इत्याह देवयज्यायै ह्येनं जुषते देवस्त्वा
सविता मध्वानुक्तित्याह तेजसैवैनमनत्तयोषधे त्रायस्वैनं स्वधिते
मैनं हिंसीरित्याह वज्रो वै स्वधितिः शान्त्यै स्वधितेर्वृक्षस्य
बिभ्यतः प्रथमेन शकलेन सह तेजः परा पतति यः प्रथमः शकलः

परापतेत्तमप्या हरेत्सतैजसम् (१४)

एवैन॑मा ह॑रती॒मे वै लो॒का यूपा॑त्प्रय॒तो बि॑भ्यति॒ दिव॑मग्रेण॒
मा ले॑खीर॒न्तरि॑क्ष॒म्मध्यै॑न॒ मा हि॑सीरित्या॒हैभ्य॑ ए॒वैन॑ लो॒केभ्यः॑
शम॑यति॒ वन॑स्पते॒ शत॑वल्शो॒ वि रो॑हेत्या॒ब्रश्च॑ने जुहोति॒
तस्मा॑दा॒ब्रश्च॑नाद्वृक्षाणां॒ भूया॑ंस॒ उत्ति॑ष्ठन्ति॒ सह॑स्र॒वल्शा॒ वि व॒यः
रु॑हेमेत्या॒हाऽऽशि॑षमे॒वैता॑मा शा॒स्तेऽन॑क्षसङ्गम् (१५)

वृ॒श्चेद्य॑दक्षस॒ङ्गं वृ॒श्चेद॑धईषं॒ यज॑मानस्य॒ प्रमा॑यु॒कं
स्या॒द्यं का॑मयेताप्रतिष्ठितः॒ स्या॒दित्या॑रोहं॒ तस्मै॑ वृ॒श्चेदेष॑ वै
वन॑स्पती॒नाम॑प्रतिष्ठितोऽप्रतिष्ठित॒ एव॑ भवति॒ यं का॑मयेतापशुः
स्या॒दित्य॑प॒र्णं तस्मै॑ शुष्का॒ग्रं वृ॒श्चेदेष॑ वै वन॑स्पती॒नाम॑पशव्यो-
ऽप॒शुरे॒व भ॑वति॒ यं का॑मयेत॒ पशु॑मान्स्या॒दिति॑ बहुप॒र्णं तस्मै॑
बहु॑शा॒खं वृ॒श्चेदेष॑ वै (१६)

वन॑स्पती॒नाम॑पशव्यः॒ पशु॑माने॒व भ॑वति॒ प्रति॑ष्ठितं वृ॒श्चेत्प्रति॑ष्ठाका॒म
वै वन॑स्पती॒नां प्रति॑ष्ठितो॒ यः स॒मे भू॒म्यै स्वा॑द्योने॒ रूढः॑ प्रत्ये॒व
ति॑ष्ठति॒ यः प्र॒त्यङ्मु॑प॒नत॑स्तं वृ॒श्चेत्स॑ हि मे॒धम॑भ्युप॒नतः॑ पश्चा॒रलि॑
तस्मै॑ वृ॒श्चेद्यं॑ का॒मये॒तोपै॑नमुत्तरो॒ यज्ञो॑ नमे॒दिति॑ पश्चा॒क्षरा॑ प॒ङ्क्तिः
पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञ उपै॑नमुत्तरो॒ यज्ञः॑ (१७)

न॒मति॑ षड॑रलिं॒ प्रति॑ष्ठाका॒मस्य॑ षड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुष्वे॒व प्रति॑
तिष्ठति॒ सप्त॑रलिम्पशुका॒मस्य॑ सप्तप॑दा॒ शक्करी॑ प॒शवः॑ शक्करी॒
प॒शूने॒वाव॑ रु॒न्धे नवा॑रलिं॒ तेज॑स्का॒मस्य॑ त्रिवृ॒ता स्तोमै॑न॒ सम्मि॑तं

तेजस्त्रिवृत्तेजस्व्यैव भवत्येकादशारत्निमिन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा
 त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्यैव भवति पञ्चदशारत्निम्भ्रातृव्यवतः
 पञ्चदशो वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशारत्निं प्रजाकामस्य सप्तदशः
 प्रजापतिः प्रजापतेरास्या एकविंशत्यरत्निं प्रतिष्ठाकामस्यैक-
 विंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या अष्टाश्रिर्भवत्यष्टाक्षरा गायत्री
 तेजो गायत्री गायत्री यज्ञमुखं तेजसैव गायत्रिया यज्ञमुखेन
 सम्मितः॥ (१८)

जुषे सतेजसमनक्षसङ्गं बहुशाखं वृश्चेदेष वै यज्ञ उपैन्मुत्तरो यज्ञ आस्या एकात्रविंशतिश्च॥ [३]

पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वेत्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः
 प्रोक्षति परांश्च प्रोक्षति पराडिव हि सुवर्गो लोकः क्रूरमिव वा
 एतत्करोति यत्खनत्यपोव नयति शान्त्यै यवमतीरव नयत्यूर्ग्वै यवो
 यजमानेन यूपः सम्मितो यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्ज
 दधाति (१९)

पितृणां सदनमसीति बर्हिरव स्तृणाति पितृदेवत्य १५
 ह्येतद्यन्निखातं यद्बर्हिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यो निखातः
 स्याद्बर्हिरवस्तीर्य मिनोत्यस्यामेवैनंमिनोति यूपशकलमवांस्यति
 सतेजसमेवैनंमिनोति देवस्त्वा सविता मध्वान्क्वित्याह
 तेजसैवैनमनक्ति सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इति चषालं प्रति (२०)

मुञ्चति तस्माच्छीर्षत ओषधयः फलं गृह्णन्त्यनक्ति

तेजो वा आज्यं यजमानेनाग्निष्ठाश्रिः सम्मिता यदग्निष्ठा-
मश्रिमनक्ति यजमानमेव तेजसानत्तयान्तमनत्तयान्तमेव यजमानं
तेजसानक्ति सर्वतः परि मृशत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो दधात्युद्विवः
स्तभानान्तरिक्षं पृणेत्याहैषां लोकानां विधृत्यै वैष्णव्यर्चा (२१)

कल्पयति वैष्णवो वै देवतया यूपः स्वयैवैनं देवतया कल्पयति
द्वाभ्यां कल्पयति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै यं कामयेत तेजसैनं
देवताभिरिन्द्रियेण व्यर्धयेयमित्यग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयादित्थं
वेत्थं वाति नावयेत्तेजसैवैनं देवताभिरिन्द्रियेण व्यर्धयति यं
कामयेत तेजसैनं देवताभिरिन्द्रियेण समर्धयेयमिति (२२)

अग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयेन सम्मिनुयात्तेजसैवैनं
देवताभिरिन्द्रियेण समर्धयति ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिमित्याह
यथायजुरेवैतत्परि व्ययत्यूर्ग्वै रशना यजमानेन यूपः सम्मितो
यजमानमेवोर्जा समर्धयति नाभिदघ्ने परि व्ययति नाभिदघ्न
एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्नाभिदघ्न ऊर्जा भुञ्जते यं
कामयेतोर्जेनम् (२३)

व्यर्धयेयमित्यूर्ध्वा वा तस्यावाचीं वावोहेदूर्जैवैनं व्यर्धयति यदि
कामयेत वर्षुकः पर्जन्यः स्यादित्यवाचीमवोहेद्वृष्टिमेव नि यच्छति
यदि कामयेतावर्षुकः स्यादित्यूर्ध्वामुदूहेद्वृष्टिमेवोद्यच्छति पितृणां
निखातम्मनुष्याणामूर्ध्वं निखातादा रशनाया ओषधीनां रशना

विश्वेषाम् (२४)

देवानामूर्ध्वं रशनाया आ चषालादिन्द्रस्य चषालं
 साध्यानामतिरिक्तं स वा एष सर्वदेवत्यो यद्यूपो यद्यूपम्मिनोति
 सर्वा एव देवताः प्रीणाति यज्ञेन वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ते-
 ऽमन्यन्त मनुष्या नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते यूपेन योपयित्वा सुवर्गं
 लोकमायन्तमृषयो यूपेनैवानु प्राजानन्तद्यूपस्य यूपत्वम् (२५)

यद्यूपम्मिनोति सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै पुरस्तान्मिनोति
 पुरस्ताद्धि यज्ञस्य प्रज्ञायतेऽप्रज्ञातं हि तद्यदतिपन्न आहुरिदं
 कार्यमासीदिति साध्या वै देवा यज्ञमत्यमन्यन्त तान् यज्ञो
 नास्पृशत्तान् यद्यज्ञस्यातिरिक्तमासीत्तदस्पृशदतिरिक्तं वा
 एतद्यज्ञस्य यदग्नावग्निम्मथित्वा प्रहरत्यतिरिक्तमेतत् (२६)

यूपस्य यदूर्ध्वं चषालात्तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति
 देवा वै सऽस्थिते सोमे प्र सुचोहरन्प्र यूपं तेऽमन्यन्त यज्ञवेशसं
 वा इदं कुर्म इति ते प्रस्तरं सुचान्निष्क्रयणमपश्यन्ध्वस्वरुं
 यूपस्य सऽस्थिते सोमे प्र प्रस्तरं हरति जुहोति
 स्वरुमयज्ञवेशसाय॥ (२७)

दधाति प्रत्युचा समर्धयेयमित्यूजैर्न विश्वेषां यूपत्वमतिरिक्तमेतद्विचत्वारिंशच्च॥ [४]

साध्या वै देवा अस्मिँल्लोक आसन्नान्यत्किञ्चन मिषतै-
 ऽग्निमेवाग्नये मेधायालभन्त न ह्यन्यदालम्भ्यमविन्दन्ततो वा इमाः

प्रजाः प्राजायन्तु यदग्निवग्निम्मथित्वा प्रहरति प्रजानां प्रजननाय
 रुद्रो वा एष यदग्निर्यजमानः पशुर्यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थेद्बुधाय
 यजमानम् (२८)

अपि दध्यात्प्रमायुकः स्यादथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता
 हविरेतद्यत्पशुरिति यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थति हव्यायैवासन्नाय
 सर्वा देवता जनयत्युपाकृत्यैव मन्थ्यस्तन्नेवालब्धं नेवानालब्धमग्नेर्जनि
 वृषणौ स्थ इत्याह वृषणौ (२९)

ह्येतावुर्वश्यस्यायुरसीत्याह मिथुनत्वाय घृतेनाक्ते वृषणं
 दधाथामित्याह वृषणं ह्येते दधाते ये अग्निङ्गायत्रं छन्दोऽनु
 प्र जायस्वेत्याह छन्दोभिरेवैनं प्र जनयत्यग्नये मथ्यमानायानु
 ब्रूहीत्याह सावित्रीमृचमन्वाह सवितृप्रसूत एवैनम्मन्थति जातायानु
 ब्रूहि (३०)

प्रह्रियमाणायानु ब्रूहीत्याह काण्डेकाण्ड एवैनं क्रियमाणे
 समर्धयति गायत्रीः सर्वा अन्वाह गायत्रछन्दा वा अग्निः स्वेनैवैनं
 छन्दसा समर्धयत्यग्निः पुरा भवत्यग्निम्मथित्वा प्र हरति तौ
 सम्भवन्तौ यजमानमभि सम्भवतो भवतं नः समनसावित्याह
 शान्त्यै प्रहृत्य जुहोति जातायैवास्मा अन्नमपि दधात्याज्येन
 जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यं प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयत्यथो
 तेजसा॥ (३१)

यजमानमाह वृषणौ जातायानुब्रूह्यष्टादश च॥ [५]

इषे त्वेति ब॒रि॒हिरा दत्त इच्छत इव ह्येष यो यजत
उप॒वीर॒सीत्या॒होप ह्ये॒नानाक॑रोत्युपो दे॒वान्दे॒वीर्विशः प्रा॑गुरित्याह
दैवीरु॒ह्येता विशः स॒तीर्दे॒वानु॑पयन्ति वहीरु॒शिज॒ इत्या॑ह॒र्त्विजो॒ वै
वह॑य उ॒शिज॒स्तस्मा॑देवमाह बृह॑स्पते धा॒रया॒ वसू॑नीति (३२)

आह ब्रह्म वै दे॒वानां॑ बृह॑स्पतिर्ब्रह्मणै॒वास्मै॑ प॒शून॑व रुन्धे
ह॒व्या ते॑ स्वदन्ता॒मित्या॑ह स्वद॑यत्ये॒वैनान्दे॒व त्वष्ट॑र्वसुं रण्वेत्याह
त्वष्टा॒ वै प॑शूना॒म्मिथु॑नानां रूप॑कृद्रूपमे॒व प॒शुषु॑ दधाति रे॒वती॑
रम॑ध्व॒मित्या॑ह प॒शवो॒ वै रे॒वतीः॑ प॒शूने॒वास्मै॑ रमयति दे॒वस्य॑ त्वा
सवि॑तुः प्र॑स॒व इति॑ (३३)

र॒श॒नामा दत्ते प्र॑सूत्या अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒हाश्विनौ॑ हि
दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आस्ता॑ पृ॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह यत्यां ऋ॒तस्य॑ त्वा
दे॒वह॒विः पा॑शे॒ना र॑भ॒ इत्या॑ह स॒त्यं वा ऋ॒तं स॒त्येनै॒वैन॑मृते॒ना
र॑भतेऽक्ष॒णया॒ परि॑ हरति वध्यः॒ हि प्र॒त्यश्च॑ प्रतिमु॒ञ्चन्ति॒ व्यावृ॑त्यै
ध॒र॒षा मा॑नु॒षानि॑ति॒ नि यु॑नक्ति धृ॒त्या अ॒द्भ्यः (३४)

त्वौष॑धीभ्यः प्रोक्षा॒मीत्या॑हाद्भ्यो ह्येष ओष॑धीभ्यः सम्भ॑वति
यत्प॒शुर॒पा॒म्पेरु॒रसी॑त्या॒हैष ह्य॑पा॒म्पाता॒ यो मे॒धाया॑र॒भ्यते॑ स्वा॒त्तं
चि॒त्सदे॒व ह॒व्यमा॑पो दे॒वीः स्व॑द॒तैन॑मित्या॒ह स्व॑द॒यत्ये॒वैन॑मुपरि॒ष्टात्प्रो॑
करोति पा॒यय॑त्यन्तर॒त ए॒वैन॑म॒मेध्यं॑ करोत्य॒धस्ता॒दुपो॑क्षति स॒र्वत॑

एवैनम्मेध्यं करोति॥ (३५)

वसूनिर्तिं प्रसव इत्युच्चोऽन्तरत एवेनन्दशं च॥ [६]

अग्निना वै होत्रा देवा असुरानुभ्यभवन्नग्रये समिध्यमानायानु
ब्रूहीत्याहु भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदश सामिधेनीरन्वाह सप्तदशः
प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै सप्तदशान्वाह द्वादश मासाः पञ्चर्तवः स
संवत्सरः संवत्सरं प्रजा अनु प्र जायन्ते प्रजानां प्रजननाय देवा वै
सामिधेनीरनूच्य यज्ञं नान्वपश्यन्त्स प्रजापतिस्तूष्णीमाधारम् (३६)

आधारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वपश्यन् यत्तूष्णीमाधारमाधारयति
यज्ञस्यानुख्यात्या असुरेषु वै यज्ञ आसीत्तं देवास्तूष्णीं होमेनावृजत
यत्तूष्णीमाधारमाधारयति भ्रातृव्यस्यैव तद्यज्ञं वृद्धे परिधीन्त्सम्मांष्टिं
पुनात्येवैनात्रिस्त्रिः सम्मांष्टिं त्र्यावृद्धि यज्ञोऽथो रक्षंसामपहत्यै
द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश (३७)

मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा
उप दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य
यदाधारोऽग्निः सर्वा देवता यदाधारमाधारयति शीर्षत एव यज्ञस्य
यजमानः सर्वा देवता अव रुन्धे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधार
आत्मा पशुराधारमाधार्य पशुः समनक्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य (३८)

शिरः प्रति दधाति सं ते प्राणो वायुना गच्छतामित्याह
वायुदेवत्यो वै प्राणो वायावेवास्य प्राणं जुहोति सं यजत्रैरङ्गानि

सं य॒ज्ञप॑तिरा॒शिषे॑त्या॒ह य॒ज्ञप॑तिमे॒वास्या॒शिषं॑ गमयति विश्वरूपो
वै त्वा॒ष्ट्र उ॒परि॑ष्ठात्प॒शुम॒भ्यंव॑मी॒त्तस्मा॑दु॒परि॑ष्ठात्प॒शोर्नाव॑ द्यन्ति
यदु॒परि॑ष्ठात्प॒शुः संम॑नक्ति॒ मेध्यं॑मे॒व (३९)

ए॒नं क॒रोत्यृ॒त्विजो॑ वृणीते छन्दा॑स्ये॒व वृ॑णीते स॒प्त वृ॑णीते
स॒प्त ग्रा॒म्याः प॒शवः॑ स॒प्तार॑ण्याः स॒प्त छन्दा॑स्यु॒भय॑स्याव॑रुद्धा
एका॑दश प्रया॒जान् य॑जति दश॒ वै प॒शोः प्रा॒णा आ॒त्मैका॑दशो
यावा॑ने॒व प॒शुस्त॑म्प्र य॑जति व॒पामे॒कः परि॑ शय आ॒त्मैवा॒त्मानं॑
परि॑ शये॒ वज्रो॑ वै स्व॒धिति॑र्वज्रो॑ यू॒पश॑क॒लो घृ॒तं ख॒लु वै दे॒वा
वज्रं॑ कृ॒त्वा सोम॑म॒घ्नन्धृ॑तेना॒क्तौ प॒शं त्रा॑येथा॒मित्या॑ह वज्रे॑णै॒वैनं॑ वशं
कृ॒त्वा ल॑भते॥ (४०)

आ॒घार॑म्य॒द्यन्ते॒ द्वाद॑शा॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑ मे॒ध्यंमे॒व ख॒लु वा अ॒ष्टाद॑श च॥ [७]

पर्य॑ग्नि करोति सर्व॒हुत॑मे॒वैनं॑ करोत्य॒स्कन्दा॑या॒स्कन्त्रं॑ हि
तद्य॒द्धुत॑स्य॒ स्कन्द॑ति॒ त्रिः पर्य॑ग्नि करोति त्र्या॑वृद्धि य॒ज्ञो-
ऽथो॒ रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै ब्रह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्त्य॒न्वार॑भ्यः प॒शू (३)
र्नान्वा॑र॒भ्या (३) इति॑ मृ॒त्यवे॒ वा ए॒ष नी॑यते यत्प॒शुस्तं॑ यद॒न्वार॑भेत
प्र॒मायु॑को यज॑मानः स्या॒दथो॒ खल्वा॑हुः सुव॒र्गाय॑ वा ए॒ष लो॒काय॑
नी॒यते॒ यत् (४१)

प॒शुरि॑ति यन्ना॒न्वार॑भेत सुव॒र्गाल्लो॒काद्य॑ज॑मानो हीयेत
वपा॒श्रप॑णी॒भ्याम॒न्वार॑भते॒ तन्ने॒वान्वा॑र॒ब्धं ने॒वान्वा॑र॒ब्धमु॒प प्रे॒ष्य

होत॑रु॒व्या दे॒वेभ्य॑ इत्या॑हेषि॒तः॑ हि कर्म॑ क्रियते॒ रेव॑तीर्य॒ज्ञप॑तिं
प्रिय॑धा वि॒शते॑त्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वैतद॑ग्निना॑ पु॒रस्ता॑देति॒ रक्ष॑साम॒पह॑त्यै
पृथि॒व्याः सम्पृ॑चः पा॒हीति॑ ब॒र्हिः (४२)

उपा॑स्यत्यस्क॒न्दाया॑स्क॒न्नः॑ हि तद्य॒द्वर्हिषि॑ स्क॒न्दत्य॑थो
ब॒र्हिषद॑मे॒वेन॑ करोति॒ परा॑डा वर्तते॒ऽध्वर्युः॑ प॒शोः सं॒ज्ञप्य॑मानात्प॒शुभ्य॑
ए॒व तन्नि॑ ह॒त आ॒त्मनो॑ना॒व्रस्का॑य॒ गच्छ॑ति॒ श्रियं॑ प्र प॒शूना॑प्नोति॒
य ए॒वं वेद॑ प॒श्चाल्लो॑का॒ वा ए॒षा प्रा॑च्यु॒दानी॑यते॒ यत्पत्नी॑ नम॑स्त
आता॑नेत्या॒हादित्य॑स्य॒ वै र॒श्मयः॑ (४३)

आ॒ता॒नास्ते॒भ्य ए॒व नम॑स्करोत्यन॒र्वा प्रे॒हीत्या॑ह॒ भ्रातृ॑व्यो
वा अ॒र्वा भ्रातृ॑व्यापनु॒त्त्यै घृ॒तस्य॑ कु॒ल्याम॑नु॒ सह॑ प्र॒जया॑ सह॒
रा॒यस्पोषे॑णेत्या॒हाऽऽशिष॑मे॒वैता॑मा शा॑स्त॒ आपो॑ दे॒वीः शु॒द्धायु॑व॒
इत्या॑ह॒ यथा॑य॒जुरे॒वैतत्॥ (४४)

लो॒काय॑ नीयते॒ यद्व॒र्ही र॒श्मयः॑ स॒प्तत्रिं॑शच्च॥ [८]

प॒शोर्वा आल॑ब्धस्य प्रा॒णाञ्छु॑गृ॒च्छति॑ वा॒क्त आ॒ प्या॑यतां
प्रा॒णस्त॒ आ प्या॑यता॒मित्या॑ह प्रा॒णेभ्य॑ ए॒वास्य॑ शुचः॑ शमयति॒
सा प्रा॒णेभ्यो॑ऽधि॒ पृथि॑वीः॑ शु॒क्लं वि॑शति॒ शम॑हो॒भ्यामि॑ति॒ नि
न॑यत्य॒होरा॒त्राभ्या॑मे॒व पृथि॑व्यै शुचः॑ शमय॒त्योष॑धे॒ त्राय॑स्वैनः॑
स्व॒र्धिते॑ मे॒नः॑ हि॒ःसी॑रित्या॒ह वज्रो॑ वै स्व॒र्धितिः॑ (४५)

शान्त्यै॑ पार्श्व॒त आ॑च्छति॒ मध्य॑तो हि म॒नुष्या॑ आ॒च्छन्ति॑

तिर॒श्चीन॒मा च्छ॑त्यनू॒चीन॒ः हि म॑नु॒ष्या आ॒च्छन्ति॒ व्यावृ॑त्यै
 रक्ष॑साम्भा॒गोऽसी॑ति॒ स्थवि॑म॒तो ब॒र्हिर॒क्तापा॑स्यत्य॒स्रैव रक्षा॑सि
 निर॑व॒दय॑त इ॒दम॑ह॒ रक्षो॑ऽध॒मं तमो॑ नयामि॒ योऽस्मान्द्वेष्टि॑ यं च
 व॒यं द्विष्म॑ इत्या॒ह द्वौ वा॑व पु॒रुषौ॒ यं चै॒व (४६)

द्वेष्टि॑ यश्चैनं॒ द्वेष्टि॑ तावु॒भाव॑ध॒मं तमो॑ नयती॒षे त्वेति॑
 व॒पामु॑त्खि॒दती॒च्छत॑ इ॒व ह्येष॑ यो यज॑ते॒ यदु॑प॒तृन्धाद्रु॑द्रोऽस्य
 प॒शून्धा॑तुकः॒ स्याद्य॒न्नोप॑तृन्धा॒दय॑ता॒ स्यादन्य॑योप॒तृण॑त्य॒न्यया॒ न
 धृत्यै॑ घृ॒तेन॑ द्या॒वापृ॑थि॒वी प्रो॑र्ण॒वामि॑त्या॒ह द्या॒वापृ॑थि॒वी ए॒व
 रसे॑नान॒क्त्यछि॑न्नः (४७)

रायः॑ सु॒वीर॒ इत्या॑ह यथा॒यजु॑रे॒वैतत्कूर॑मि॒व वा ए॒तत्क॑रोति॒
 यद्व॑पामु॑त्खि॒दत्यु॑र्वन्त॒रि॒क्षम॑न्विहीत्या॒ह शान्त्यै॑ प्र वा ए॒षोऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑व॒ते यः प॒शुम्मृ॑त्य॒वै नी॒यमा॑नम॒न्वार॑भ॒ते वपा॑श्रप॒णी
 पुन॑र॒न्वार॑भ॒तेऽस्मि॑न्ने॒व लो॒के प्र॑ति॒ तिष्ठ॑त्य॒ग्निना॑ पु॒रस्ता॑देति॒
 रक्ष॑साम॒प॒हत्या॒ अथो॑ दे॒वता॑ ए॒व ह॒व्येन॑ (४८)

अन्वे॑ति॒ नान्त॑ममङ्गा॒रम॑ति॒ हरे॒द्यद॑न्त॒ममङ्गा॑रम॒तिहरे॑द्वे॒वता॒
 अति॑ मन्ये॒त् वायो॒ वीहि॑ स्तो॒काना॑मि॒त्याह॑ तस्मा॒द्विभ॑क्ताः स्तो॒का
 अव॑ प॒द्यन्ते॑ऽग्रं॒ वा ए॒तत्प॑शूनां॒ यद्व॑पाग्र॒मोष॑धीनाम्ब॒र्हिर॑ग्रेणै॒वाग्र॑
 सम॑र्धय॒त्यथो॒ ओष॑धी॒ष्वेव॒ प॒शून्प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति॒ स्वाहा॑कृ॒तीभ्यः॒
 प्रे॒ष्येत्या॑ह (४९)

यज्ञस्य समिष्ट्यै प्राणापानौ वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यमात्मा
 वपा पृषदाज्यमभिघार्य वपामभि घारयत्यात्मन्नेव पशूनाम्प्राणापानौ
 दधाति स्वाहोर्ध्वनभसम्मरुतं गच्छतमित्याहोर्ध्वनभा ह स्म वै
 मारुतो देवानां वपाश्रपणी प्रहरति तेनैवैने प्र हरति विषूची प्र
 हरति तस्माद्विष्वञ्चौ प्राणापानौ॥ (५०)

स्वर्धितिश्वेवाच्छिन्नो हव्येनेष्येत्याह पद्वत्वारिंशच्च॥ [९]

पशुमालभ्य पुरोडाशं निर्वपति समेधमेवैनमा लभते वपया
 प्रचर्य पुरोडाशेन प्र चरत्यूर्ग्वै पुरोडाश ऊर्जमेव पशूनाम्मध्यतो
 दधात्यथौ पशोरेव छिद्रमपि दधाति पृषदाज्यस्योपहत्य त्रिः
 पृच्छति श्रुतं हवीः (३) शमितुरिति त्रिषत्या हि देवा योऽश्रुतं
 श्रुतमाह स एनसा प्राणापानौ वा एतौ पशूनाम् (५१)

यत्पृषदाज्यम्पशोः खलु वा आलब्धस्य हृदयमात्माभि
 समेति यत्पृषदाज्येन हृदयमभिघारयत्यात्मन्नेव पशूनाम्प्राणापानौ
 दधाति पशुना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्या
 नोऽन्वाभविष्यन्तीति तस्य शिरश्छित्त्वा मेधं प्राक्षारयन्त्स
 प्रक्षौऽभवत्तत्प्रक्षस्यं प्रक्षत्वं यत्प्रक्षशाखोत्तरबर्हिर्भवति
 समेधस्यैव (५२)

पशोरव द्यति पशुं वै ह्रियमाणं रक्षास्यनु सचन्तेऽन्तरा
 यूपं चाहवनीयं च हरति रक्षसामपहत्यै पशोर्वा आलब्धस्य मनोऽप

क्रामति मनोतायै हविषोऽवदीयमानस्यानु ब्रूहीत्याहु मन एवास्याव
रुन्ध एकादशावदानान्यव द्यति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो
यावानेव पशुस्तस्याव (५३)

द्यति हृदयस्याग्रेऽव द्यत्यथ जिह्वाया अथ वक्षसो यद्वै
हृदयेनाभिगच्छति तज्जिह्वाया वदति यज्जिह्वाया वदति तदुरसोऽधि
निर्वदत्येतद्वै पशोर्यथापूर्वं यस्यैवमवदाय यथाकाममुत्तरेषामवद्यति
यथापूर्वमेवास्य पशोरवत्तम्भवति मध्यतो गुदस्याव द्यति मध्यतो
हि प्राण उत्तमस्याव द्यति (५४)

उत्तमो हि प्राणो यदीतरं यदीतरमुभयमेवाजामि जायमानो
वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जायते ब्रह्मचर्येणर्षिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः
प्रजया पितृभ्य एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वा ब्रह्मचारिवासी
तदवदानैरेवाव दयते तदवदानानामवदानत्वन्देवासुराः संयत्ता
आसन्ते देवा अग्निमब्रुवन्त्वया वीरेणासुरानभि भवामेति (५)

सोऽब्रवीद्वरं वृणै पशोरुद्धारमुद्धरा इति स एतमुद्धारमुदहरत
दोः पूर्वार्धस्य गुदममध्यतः श्रोणि जघनार्धस्य ततो देवा
अभवन्परासुरा यत्र्यङ्गाणां समवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यक्षण्याव द्यति तस्मादक्षण्या
पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै॥ (५६)

मेदसा स्त्रुचौ प्रोर्णोति मेदोरूपा वै पशवो रूपमेव पशुषु दधाति
यूषन्नवधाय प्रोर्णोति रसो वा एष पशूनां यद्य रसमेव पशुषु दधाति
पार्श्वेन वसाहोमम्प्र यौति मध्यं वा एतत्पशूनां यत्पार्श्वं रसं एष
पशूनां यद्वसा यत्पार्श्वेन वसाहोमम्प्रयौति मध्यत एव पशूनां रसं
दधाति घन्ति (५७)

वा एतत्पशुं यत्संज्ञपयन्त्यैन्द्रः खलु वै देवतया प्राण ऐन्द्रो-
ऽपान ऐन्द्रः प्राणो अङ्गेअङ्गे नि दैध्यदित्याह प्राणापानावेव पशुषु
दधाति देवं त्वष्टर्भूरिं ते स रसमेत्वित्याह त्वाष्ट्रा हि देवतया पशवो
विषुरूपा यत्सलक्ष्माणो भवथेत्याह विषुरूपा ह्येते सन्तः सलक्ष्माण
एतर्हि भवन्ति देवत्रा यन्तम् (५८)

अवसे सखायोऽनु त्वा माता पितरो मदन्त्वित्याहानुमतमेवैनम्मा
पित्रा सुवर्गं लोकं गमयत्यर्धर्चे वसाहोमं जुहोत्यसौ वा अर्धर्च
इयमर्धर्च इमे एव रसेनानक्ति दिशो जुहोति दिशं एव
रसेनानक्त्यथो दिग्भ्य एवोर्ज रसमव रुन्धे प्राणापानौ वा एतौ
पशूनां यत्पृषदाज्यं वानस्पत्याः खलु (५९)

वै देवतया पशवो यत्पृषदाज्यस्योपहृत्याह वनस्पतयेऽनु
ब्रूहि वनस्पतये प्रेष्येति प्राणापानावेव पशुषु दधात्यन्यस्यान्यस्य
समवत्त रसमवद्यति तस्मान्नानारूपाः पशवो यूष्णोप सिञ्चति
रसो वा एष पशूनां यद्य रसमेव पशुषु दधातीडामुप ह्वयते पशवो

वा इडां पशूनेवोपं ह्वयते चतुरूपं ह्वयते (६०)

चतुष्पादो हि पशवो यं कामयेतापशुः स्यादित्यमेदस्कं तस्मा
आ दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवैनम्पशुभ्यो निर्भजत्यपशुरेव
भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति मेदस्वत्तस्मा आ
दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवास्मै पशूनं रुन्धे पशुमानेव
भवति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत् स आज्यम् (६१)

पुरस्तादसृजत् पशुम्मध्यतः पृषदाज्यम्पश्चात्तस्मादाज्येन
प्रयाजा इज्यन्ते पशुना मध्यतः पृषदाज्येनानूयाजास्तस्मादेतन्मिश्रमि
पश्चात्सृष्टं ह्येकादशानूयाजान् यजति दश वै पशोः
प्राणा आत्मैकादशो यावानेव पशुस्तमनु यजति घन्ति वा
एतत्पशुं यत्संज्ञयन्ति प्राणापानौ खलु वा एतौ पशूनां
यत्पृषदाज्यं यत्पृषदाज्येनानूयाजान् यजति प्राणापानावेव पशुषु
दधाति॥ (६२)

घन्ति यन्तं खलु चतुरूपं ह्वयत् आज्यं यत्पृषदाज्येन पदं॥ [११]

यज्ञेन ता उपयद्भिर्देवा वै यज्ञमाग्नीध्रे ब्रह्मवादिनः सत्वे देवस्य ग्रावाणं प्राण उपोऽश्वग्रा देवा वा
उपोऽशौ वाग्वै मित्रं यज्ञस्य बृहस्पतिर्देवा वा अग्नयणाग्रा नेकादश॥ [१२] यज्ञेन लोके
पशुमान्स्यात्सर्वान्मार्थान्दिनं वागवा अरिक्तानि तत्प्रजा अभ्येकपञ्चाशत्॥५१॥ यज्ञेन गौरभि निर्वर्तते॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

य॒ज्ञेन॑ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ता उ॑पय॒ङ्गिरे॒वासृ॑जत्
यदु॑पय॒ज उ॑पय॒जति॑ प्र॒जा ए॒व तद्व॑ज॒मानः॑ सृजते जघ॑नार्धाद॒व
द्यति॑ जघ॑नार्धाद्धि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते स्थवि॒मतोऽव॑ द्यति स्थवि॒मतो
हि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्तेऽस॒म्भिन्द॑न्न॒व द्यति॑ प्रा॒णाना॑मस॒म्भेदा॑य न
प॒र्याव॑र्तयति यत्प॒र्याव॑र्तयेदुदाव॒र्तः प्र॒जा ग्राह॑कः स्यात्समु॒द्रं ग॑च्छ
स्वाहे॒त्याह॑ रेतः (१)

ए॒व तद्व॑धात्य॒न्तरि॑क्षं गच्छ॒ स्वाहे॒त्याहान्तरि॑क्षे॒णैवास्मै॑ प्र॒जाः
प्र ज॑नयत्य॒न्तरि॑क्ष॒ः ह्यनु॑ प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते दे॒वः स॑वि॒तारं॑ गच्छ
स्वाहे॒त्याह॑ सवि॒तृप्र॑सूत ए॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयत्य॒होरा॒त्रे ग॑च्छ
स्वाहे॒त्याहा॑होरा॒त्राभ्या॑मे॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयत्य॒होरा॒त्रे ह्यनु॑ प्र॒जाः
प्र॒जाय॑न्ते मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ॒ स्वाहा॑ (२)

इ॒त्याह॑ प्र॒जास्वे॒व प्रजा॑तासु प्रा॒णापा॑नौ द॒धाति॑ सोमं गच्छ
स्वाहे॒त्याह॑ सौ॒म्या हि दे॒वता॑या प्र॒जा य॒ज्ञं ग॑च्छ॒ स्वाहे॒त्याह॑ प्र॒जा ए॒व
य॒ज्ञियाः॑ करोति छ॒न्दांसि॑ गच्छ॒ स्वाहे॒त्याह॑ प॒शवो॑ वै छ॒न्दांसि॑
प॒शून्वे॒वाव॑ रुन्धे द्यावा॑पृथि॒वी ग॑च्छ॒ स्वाहे॒त्याह॑ प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता
द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मुभ॒यतः॑ परि॑ गृह्णाति नभः (३)

दि॒व्यं ग॑च्छ॒ स्वाहे॒त्याह॑ प्र॒जाभ्य॑ ए॒व प्रजा॑ताभ्यो वृष्टिं॑ नि

यच्छत्यग्निं वैश्वानरं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजा एव प्रजाता अस्यां
प्रतिष्ठापयति प्राणानां वा एषोऽव द्यति योऽव द्यति गुदस्य मनो मे
हार्दि यच्छेत्याह प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयते पशोर्वा आलब्धस्य
हृदयः शुगच्छति सा हृदयशूलम् (४)

अभि समेति यत्पृथिव्याः हृदयशूलमुद्वासयेत्पृथिवीः
शुचार्पयेद्यदप्स्वपः शुचार्पयेच्छुष्कस्य चार्द्रस्य च सन्धावुद्वासयत्युभयं
शान्त्यै यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (५)

रेतो मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा नभो हृदयशूलं द्वात्रिंशच्च॥ [१]

देवा वै यज्ञमाग्नीध्रे व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत् तदब्रुवन्वसन्तु
नु न इदमिति तद्वसतीवरीणां वसतीवरित्वम् तस्मिन्प्रातर्न
समंशक्नुवन्तदप्सु प्रावेशयन्ता वसतीवरीरभवन्वसतीवरीर्गृह्णाति
यज्ञो वै वसतीवरीर्यज्ञमेवारभ्य गृहीत्वोप वसति यस्यागृहीता
अभि निम्रोचेदनारब्धोऽस्य यज्ञः स्यात् (६)

यज्ञं वि च्छिन्द्याज्योतिष्या वा गृहीयाद्विरण्यं वावधाय
सशुक्राणामेव गृह्णाति यो वा ब्राह्मणो बहुयाजी तस्य
कुम्भ्यानां गृहीयात्स हि गृहीतवसतीवरीको वसतीवरीर्गृह्णाति
पशवो वै वसतीवरीः पशूनेवारभ्य गृहीत्वोप वसति यदन्वीपं
तिष्ठन्गृहीयान्निर्मागुका अस्मात्पशवः स्युः प्रतीपं तिष्ठन्गृह्णाति
प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णातीन्द्रः (७)

वृत्रमहन्त्सो ३ऽपो ३ऽभ्यग्मियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञियं
 सदेवमासीत्तदत्यमुच्यत् ता वहन्तीरभवन्वहन्तीनां गृह्णाति या
 एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपस्तासामेव गृह्णाति नान्तमा
 वहन्तीरतीयाद्यदन्तमा वहन्तीरतीयाद्यज्ञमतिं मन्येत न स्थावराणां
 गृह्णीयाद्वरुणगृहीता वै स्थावरा यथ्स्थावराणां गृह्णीयात् (८)

वरुणेनास्य यज्ञं ग्राहयेद्यद्वै दिवा भवत्यपो रात्रिः प्र
 विंशति तस्मात्ताम्रा आपो दिवा ददृश्रे यन्नक्तम्भवत्यपोऽहुः प्र
 विंशति तस्माच्चन्द्रा आपो नक्तं ददृश्रे छायायै चातपतश्च संधौ
 गृह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णाति हविष्मतीरिमा आप इत्याह
 हविष्कृतानामेव गृह्णाति हविष्माः अस्तु (९)

सूर्य इत्याह सशुक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा
 अनुष्टुग्वाचैवैनाः सर्वया गृह्णाति चतुष्पदयर्चा गृह्णाति त्रिः सादयति
 सप्त सम्पद्यन्ते सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशूनेवाव रुन्धेऽस्मै
 वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो यद्गार्हपत्य
 उपसादयेदस्मिँल्लोके पशुमान्त्स्याद्यदाहवनीयेऽमुष्मिन् (१०)

लोके पशुमान्त्स्यादुभयोरुप सादयत्युभयोरेवैनं लोकयोः
 पशुमन्तं करोति सर्वतः परि हरति रक्षसामपहत्या
 इन्द्राग्नियोर्भागधेयीः स्थेत्याह यथायजुरेवैतदाग्नीध्र उप
 वासयत्येतद्वै यज्ञस्यापराजितं यदाग्नीध्रं यदेव यज्ञस्यापराजितं

तदेवैन॑ उ॒प॑ वा॒सय॑ति॒ यतः॑ खलु॒ वै य॒ज्ञस्य॑ वि॒त॑तस्य॒ न
क्रि॒यते॒ तदनु॑ य॒ज्ञ९ रक्षा॑स्य॒व चर॑न्ति॒ यद्वह॑न्तीनां॒ गृह्णा॑ति
क्रि॒यमा॑णमे॒व तद्य॒ज्ञस्य॑ श॒ये रक्ष॑साम॒नन्व॑व॒चाराय॑ न ह्ये॒ता
ई॒लय॑न्त्या॒ तृती॑यस॒वना॑त्परि॒ शोरे॑ य॒ज्ञस्य॑ स॒न्तत्यै॑॥ (११)

स्यादिन्द्रो गृह्णीयादस्त्वमुष्मिन्क्रियते षड्विंशतिश्च॥ [२]

ब्र॒ह्मवा॑दिनो॒ वद॑न्ति॒ स त्वा अ॑ध्व॒र्युः स्या॒द्यः सोम॑मुपाव॒हरन्त्सर्वा॑
दे॒वता॑भ्य॒ उपा॑व॒हरे॒दिति॑ हृ॒दे त्वे॒त्याह॑ मनु॒ष्येभ्य॑ ए॒वैतेन॑ करोति॒
मन॑से॒ त्वे॒त्याह॑ पि॒तृभ्य॑ ए॒वैतेन॑ करोति॒ दि॒वे त्वा॒ सूर्या॑य॒ त्वे॒त्याह॑
दे॒वेभ्य॑ ए॒वैतेन॑ करोत्ये॒ताव॑ती॒र्वै दे॒वता॑स्ताभ्य॑ ए॒वैन॑ ९ सर्वा॑भ्य
उ॒पाव॑हरति॒ पुरा॑ वा॒चः (१२)

प्र॒व॑दि॒तोः प्रा॑तरनुवा॒कमु॑पाक॑रोति॒ याव॑त्ये॒व वा॒क्ताम॑व
रु॒न्धेऽपोऽग्ने॑ऽभि॒व्याह॑रति॒ य॒ज्ञो वा आपो॑ य॒ज्ञमे॒वाभि॑ वाचं॒ वि
सृ॑जति॒ सर्वा॑णि॒ छन्दा॑स्यन्वा॒ह प॒शवो॑ वै छन्दा॑सि॒ प॒शून्वा॑व
रु॒न्धे गा॑य॒त्रिया॒ तेज॑स्का॒मस्य॑ परि॒ दध्या॑त्रि॒ष्टुभे॑न्द्रि॒यका॑मस्य॒
जग॑त्या॒ प॒शुका॑मस्यानु॒ष्टुभा॑ प्रति॒ष्ठाका॑मस्य॒ प॒ङ्क्त्या॑ य॒ज्ञका॑मस्य॒
वि॒राजा॑न्न॒काम॑स्य॒ शृ॒णोत्व॑ग्निः॒ समि॑धा॒ हव॑म् (१३)

म॒ इत्या॑ह सवि॒तृप्र॑सूत॒ एव॑ दे॒वता॑भ्यो नि॒वेद्या॑पोऽच्छै॑त्य॒प इ॑ष्य
हो॒त॒रित्या॑हेषि॒त९ हि॑ कर्म॒ क्रि॒यते॒ मैत्रा॑वरुणस्य॒ चम॑साध्व॒र्यवा॑
द्र॒वेत्या॑ह मि॒त्रावरु॑णौ॒ वा अ॒पां ने॒तारौ॒ ताभ्या॑मे॒वैना॒ अच्छै॑ति॒

देवीरापो अपां नपादित्याहाहुत्यैवैनां निष्क्रीयं गृह्णात्यथो
हविष्कृतानामेवाभिघृतानां गृह्णाति (१४)

कार्षिर्सीत्याहु शमलमेवासामपं प्लावयति समुद्रस्य
वोक्षित्या उन्नय इत्याहु तस्मादद्यमानाः पीयमाना आपो न
क्षीयन्ते योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञो वसतीवरीर्होतृचमसं
च मैत्रावरुणचमसं च सः स्पर्श्य वसतीवरीर्व्यानयति यज्ञस्य
सयोनित्वायाथो स्वादेवैना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवेरपा (३)
इत्याहोतेमनन्नमुरुतेमाः पश्येति वावैतदाहु यद्यग्निष्टोमो जुहोति
यद्युक्थ्यः परिधौ नि मार्षिं यद्यतिरात्रो यजुर्वदन्प्र पद्यते यज्ञक्रतूनां
व्यावृत्त्यै॥ (१५)

वाचो हवमभिघृतानां गृह्णात्युत पञ्चविंशतिश्च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति ग्रावाणमा दत्ते प्रसूत्या
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यु आस्ताम् पूष्णो
हस्ताभ्यामित्याहु यत्यै पशवो वै सोमो व्यान उपाशुसवनो
यदुपाशुसवनमभि मिमीते व्यानमेव पशुषु दधातीन्द्राय त्वेन्द्राय
त्वेति मिमीत इन्द्राय हि सोमं आह्रियते पञ्च कृत्वो यजुषा
मिमीते (१६)

पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च
कृत्वस्तूष्णीन्दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव

रुन्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर इत्याहैष वा अ॒पा॒९ सोमपीथो य
 एवं वेद नाप्स्वार्तिमाच्छति यत्ते सोम दिवि ज्योतिरित्याहैभ्य
 एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भरति सोमो वै राजा दिशोऽभ्यध्यायत्स दिशो-
 ऽनु प्राविशत्प्रागपागुदगधरागित्याह दिग्भ्य एवैन९ सम्भरत्यथो
 दिशं एवास्मा अव रुन्धेऽम्ब नि ष्वरेत्याह कामुका एन९ स्त्रियो
 भवन्ति य एवं वेद यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृवीति (१८)

आहैष वै सोमस्य सोमपीथो य एवं वेद न
 सौम्यामार्तिमाच्छति घ्नन्ति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्त्य९ शूनपं
 गृह्णाति त्रायत एवैनं प्राणा वा अ९ शवः पशवः सोमोऽ९ शून्पुनरपि
 सृजति प्राणानेव पशुषु दधाति द्वौद्वौवपि सृजति तस्माद्वौद्वौ
 प्राणाः॥ (१९)

यजुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुश्चत्वारि९शच्च॥ [४]

प्राणो वा एष यदुपा९ शुर्यदुपा९ श्वग्रा ग्रहा गृह्यन्ते
 प्राणमेवानु प्र यन्त्यरुणो हं स्माहौपवेशिः प्रातःसवन एवाहं
 यज्ञ९ स९स्थापयामि तेन ततः स९स्थितेन चरामीत्यष्टौ
 कृत्वोऽग्नेऽभि पुणोत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रम्प्रातःसवनं
 प्रातःसवनमेव तेनाऽऽप्तोत्येकादश कृत्वौ द्वितीयमेकादशाक्षरा
 त्रिष्टुष्टुभृम्माध्यदिनम् (२०)

सर्वन्ममाध्यदिनमेव सर्वन् तेनाऽऽप्नोति द्वादश कृत्वंस्तृतीयं
 द्वादशाक्षरा जगती जागतं तृतीयसर्वनन्तृतीयसर्वनमेव
 तेनाऽऽप्नोत्येता९ ह वाव स यज्ञस्य सऽस्थितिमुवाचास्कन्दायास्कन्त्र
 हि तद्यद्यज्ञस्य सऽस्थितस्य स्कन्दत्यथो खल्वाहुर्गायत्री वाव
 प्रातःसर्वने नातिवाद् इत्यनतिवादुक एनम्भ्रातृव्यो भवति य एवं
 वेद् तस्मादष्टावष्टौ (२१)

कृत्वोऽभिषुत्य ब्रह्मवादिनो वदन्ति पवित्रवन्तोऽन्ये ग्रहा
 गृह्यन्ते किम्पवित्र उपा९शुरिति वाक्पवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पतये
 पवस्व वाजिन्नित्याह वाचैवैनम्पवयति वृष्णो अ९शुभ्यामित्याह
 वृष्णो ह्येताव९शू यौ सोमस्य गर्भस्तिपूत इत्याह गर्भस्तिना
 ह्येनम्पवयति देवो देवानां पवित्रमसीत्याह देवो ह्येषः (२२)

सं देवानां पवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्याह येषा९
 ह्येष भागस्तेभ्य एनं गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्याह प्राणमेव
 स्वमकृत मधुमतीर्न इषस्कृधीत्याह सर्वमेवास्मा इद९ स्वदयति
 विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्याहोभयेष्वेव
 देवमनुष्येषु प्राणान्दधाति मनस्त्वा (२३)

अद्वित्याह मन एवाश्नुत उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो
 हि प्राणः स्वाहा त्वा सुभवः सूर्यायेत्याह प्राणा वै स्वभवसो
 देवास्तेष्वेव परोक्षं जुहोति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्याहादित्यस्य

वै रश्मयो देवा मरीचिपास्तेषां तद्भागधेयन्तानेव तेन प्रीणाति
यदि कामयेत वरषुकः पर्जन्यः (२४)

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृज्याद्वृष्टिमेव नि यच्छति
यदि कामयेतावरषुकः स्यादित्युत्तानेन नि मृज्याद्वृष्टिमेवोद्यच्छति
यद्यभिचरेदमुं जह्यथ त्वा होष्यामीति ब्रूयादाहुतिमेवेन प्रेप्सन्
हन्ति यदि दूरे स्यादा तमितोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यानुगत्य हन्ति
यद्यभिचरेदमुष्य (२५)

त्वा प्राणे सादयामीति सादयेदसन्नो वै प्राणः प्राणमेवास्य
सादयति षड्भिरशुभिः पवयति षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवेनम्पवयति
त्रिः पवयति त्रय इमे लोका एभिरेवेन लोकैः पवयति ब्रह्मवादिनो
वदन्ति कस्मात्सत्यात्रयः पशूनां हस्तादाना इति यत्रिरुपांशु
हस्तेन विगृह्णाति तस्मात्रयः पशूनां हस्तादानाः पुरुषो हस्ती
मर्कटः॥ (२६)

माध्यन्दिनमष्टावष्टावेष मनस्त्वा पर्जन्योऽमुष्य पुरुषो द्वे च॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा उपांशौ
यज्ञं सः स्थाप्यमपश्यन्तमुपांशौ समस्थापयन्तेऽसुरा
वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त ते देवा बिभ्यन्त इन्द्रमुपाधावन्तानिन्द्रो-
ऽन्तर्यामिणान्तरधत्त तदन्तर्यामस्यान्तर्यामत्वम् यदन्तर्यामो गृह्यते
भ्रातृव्यानेव तद्यजमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्ते (२७)

दधामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षमित्याहैभिरेव
 लोकैर्यजमानो भ्रातृव्यानन्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा
 इदमभूद्यद्वयं स्म इति तैऽब्रुवन्मघवन्ननु न आ भजेति सजोषां
 देवैरवरैः परैश्चेत्यब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावरे तानुभयान् (२८)

अन्वाभजत्सजोषां देवैरवरैः परैश्चेत्याह ये चैव देवाः
 परे य चावरे तानुभयानन्वाभजत्यन्तर्यामे मघवन्मादयस्वेत्याह
 यज्ञादेव यजमानं नान्तरेत्युपयामगृहीतोऽसीत्याहापानस्य
 धृत्यै यदुभावपवित्रौ गृह्येयांतां प्राणमपानोऽनु नृच्छेत्प्रमायुकः
 स्यात्पवित्रवानन्तर्यामो गृह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृत्यै प्राणापानौ वा एतौ यदुपांश्चन्तर्यामौ
 व्यान उपांश्शुसवनो यं कामयेत प्रमायुकः स्यादित्यसंस्पृष्टौ
 तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्यं प्राणापानौ वि च्छिनत्ति ताजकप्रमीयते
 यं कामयेत सर्वमायुरिरयादिति संस्पृष्टौ तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्यं
 प्राणापानौ सं तेनोति सर्वमायुरेति॥ (३०)

त उभयान्गृह्यते चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [६]

वाग्वा एषा यदैन्द्रवायवो यदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते
 वाचमेवानु प्र यन्ति वायुं देवा अब्रुवन्सोमं राजानं
 हनामेति सोऽब्रवीद्वरं वृणै मदग्रा एव वो ग्रहा गृह्यान्ता इति
 तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते तमघ्नन्सोऽपूयत् तं देवा

नोपाधृष्णुवन्ते वायुमब्रुवन्निमं नः स्वदय (३१)

इति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मदेवत्यान्येव वः पात्राण्युच्यान्ता
इति तस्मान्नानादेवत्यानि सन्ति वायव्यान्युच्यन्ते तमेभ्यो
वायुरेवास्वदयत्तस्माद्यत्पूरयति तत्प्रवाते वि षजन्ति वायुरहि तस्य
पवयिता स्वदयिता तस्य विग्रहणं नाविन्दन्त्साऽदितिरब्रवीद्वरं
वृणा अथ मया वि गृहीध्वम्मदेवत्या एव वः सोमाः (३२)

सुत्रा अंसन्नित्युपयामगृहीतोऽसीत्याहादितिदेवत्यास्तेन
यानि हि दारुमयाणि पात्राण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानि
मृन्मयाणि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमाह वाग्वै पराच्यव्याकृतावदत्ते
देवा इन्द्रमब्रुवन्निमां नो वाचं व्याकुर्विति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं
चैवैष वायवे च सह गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः सह
गृह्यते तामिन्द्रो मध्यतोऽवक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृता
वागुद्यते तस्मात्सकृदिन्द्राय मध्यतो गृह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स
वराववृणीत॥ (३३)

स्वदय सोमाः सुहाष्टाविंशतिश्च॥ [७]

मित्रं देवा अब्रुवन्त्सोमं राजानं हनामेति सौऽब्रवीन्नाहं
सर्वस्य वा अहम्मित्रमस्मीति तमब्रुवन् हनामैवेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै
पयंसैव मे सोमं श्रीणन्निति तस्मान्मैत्रावरुणम्पयंसा श्रीणन्ति
तस्मात्पशवोऽपाक्रामन् मित्रः सन्क्रूरमकरिति क्रूरमिव खलु वा
एषः (३४)

करोति यः सोमेन यजते तस्मात्पशवोऽपं क्रामन्ति
 यन्मैत्रावरुणम्पयसा श्रीणाति पशुभिरेव तन्मित्रं संमर्धयति
 पशुभिर्यजमानं पुरा खलु वावैवमित्रोऽवेदप मत्कूरं चक्रुषः पशवः
 क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमवृणीत वरुणं देवा अब्रुवन्त्वयाऽशभुवा
 सोमं राजानं हनामेति सोऽब्रवीद्वरं वृणे मह्यं च (३५)

एवैष मित्राय च सह गृह्याता इति तस्मान्मैत्रावरुणः
 सह गृह्यते तस्माद्राज्ञा राजानमशभुवा घ्नन्ति वैश्येन वैश्यं
 शूद्रेण शूद्रं वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते देवा
 मित्रावरुणावब्रुवन्निदं नो वि वासयतमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहा
 एकं एवावत्पूर्वो ग्रहो ग्रहो गृह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः पूर्वो
 मैत्रावरुणाद्गृह्यते प्राणापानौ ह्येतौ यदुपाश्वन्तर्यामौ मित्रो-
 ऽहरजनयद्वरुणो रात्रिं ततो वा इदं व्यौच्छद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते
 व्युष्टौ॥ (३६)

एष चैन्द्रवायवो द्वाविंशतिश्च॥

[८]

यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत ते देवा अश्विनावब्रुवन्मिषजौ वै स्थं
 इदं यज्ञस्य शिरः प्रति धत्तमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहं एव
 नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्ततो वै तौ यज्ञस्य
 शिरः प्रत्यधत्ताम् यदाश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ देवा
 अब्रुवन्नपूतौ वा इमौ मनुष्यचरौ (३७)

भिषजाविति तस्माद्ब्राह्मणेन भेषजं न कार्यमपूतो
 ह्ये ३ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ बहिष्पवमानेन पवयित्वा
 ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्तस्माद्बहिष्पवमाने स्तुत आश्विनो गृह्यते
 तस्मादेवं विदुषा बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वै बहिष्पवमान
 आत्मानमेव पवयते तयोस्त्रेधा भेषज्यं वि न्यदधुरग्नौ तृतीयमप्सु
 तृतीयम्ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मादुदपात्रम् (३८)

उपनिधाय ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्य भेषजं कुर्याद्यावदेव
 भेषजं तेन करोति समर्धुकमस्य कृतं भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 कस्मात्सत्यादेकपात्रा द्विदेवत्या गृह्यन्ते द्विपात्रा हूयन्त इति
 यदेकपात्रा गृह्यन्ते तस्मादेकोऽन्तरतः प्राणो द्विपात्रा हूयन्ते
 तस्माद्द्वौ द्वौ बहिष्ठाप्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पशव इडा
 यदिडाम्पूर्वा द्विदेवत्येभ्य उपह्वयेत (३९)

पशुभिः प्राणानन्तर्दधीत प्रमायुकः स्याद्विदेवत्यान्भक्षयित्वेडामुप
 ह्वयते प्राणानेवात्मन्धित्वा पशूनुप ह्वयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चक्षुर्मैत्रावरु
 श्रोत्रमाश्विनः पुरस्तादैन्द्रवायवम्भक्षयति तस्मात्पुरस्ताद्वाचा
 वदति पुरस्तान्मैत्रावरुणं तस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषा पश्यति सर्वतः
 परिहारमाश्विनं तस्मात्सर्वतः श्रोत्रेण शृणोति प्राणा वा एते
 यद्विदेवत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्राणि सादयति तस्मादरिक्ता अन्तरतः प्राणा

यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञं रक्षास्यैव
चरन्ति यदरिक्तानि पात्राणि सादयति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य
शये रक्षासामनन्ववचाराय दक्षिणस्य हविर्धानस्योत्तरस्यां वर्तन्यां
सादयति वाच्यैव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शेषे यज्ञस्य
सन्तत्यै॥ (४१)

मनुष्यचरावुदपात्रमुपहृतं द्विदेवत्याः षट्त्वारिंशच्च॥ [९]

बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित आसीच्छण्डामर्कावसुराणां
ब्रह्मण्वन्तो देवा आसन्ब्रह्मण्वन्तोऽसुरास्ते ३ऽन्योन्यं नाशं कृवन् अभिभूय
देवाः शण्डामर्कावुपामन्त्रयन्त तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहावेव
नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यामेतौ शुक्रामन्थिनावगृह्णन्ततो देवा
अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः शुक्रामन्थिनौ गृह्येते भवत्यात्मना
परा (४२)

अस्य भ्रातृव्यो भवति तौ देवा अपनुद्यात्मन इन्द्रायाजुहवुरपनुतौ
शण्डामर्कौ सहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहाप
नुदते स प्रथमः सङ्कृतिर्विश्वकर्मेत्येवैनावात्मन इन्द्रायाजुहवुरिन्द्रो
ह्येतानि रूपाणि करिर्कदचरदसौ वा आदित्यः शुक्रश्चन्द्रमा
मन्थ्यपिगृह्य प्राञ्चौ निः (४३)

क्रामतस्तस्मात्प्राञ्चौ यन्तौ न पश्यन्ति प्रत्यश्चावावृत्य
जुहुतस्तस्मात्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चक्षुषी वा एते

यज्ञस्य यच्छुक्रामन्थिनौ नासिकोत्तरवेदिरभितः परिक्रम्य
जुहुतस्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी
विधृते सर्वतः परि क्रामतो रक्षसामपहत्यै देवा वै याः
प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताः स्ताभिः प्र (४४)

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताः स्ताभिरपानुदन्त
प्राचीरन्या आहुतयो हूयन्ते प्रत्यश्चौ शुक्रामन्थिनौ पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च
यजमानो भ्रातृव्याम्प्र णुदते तस्मात्पराचीः प्रजाः प्र वीयन्ते
प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामन्थिनौ वा अनु प्रजाः प्र जायन्तेऽत्रीश्चाद्याश्च
सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोचिषा (४५)

सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहि मन्थी मन्थिशोचिषेत्याहेता
वै सुवीरा या अत्रीरेताः सुप्रजा या आद्या य एवं वेदात्र्यस्य
प्रजा जायते नाद्या प्रजापतेरक्ष्यश्वयत्तत्परापतत्तद्विकङ्कतं
प्राविशत्तद्विकङ्कते नारमत तद्यवं प्राविशत् तद्यवेऽरमत
तद्यवस्य (४६)

यवत्वं यद्वैकङ्कतम्मन्थिपात्रम्भवति सक्तुभिः श्रीणातिं
प्रजापतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यान्मन्थिप
सदो नाश्रुत इत्यार्तपात्रं हीति ब्रूयाद्यदश्रुवीतान्धोऽध्वर्युः
स्यादार्तिमार्च्छेत्तस्मान्नाश्रुते॥ (४७)

दे॒वा वै यद्य॒ज्ञेऽकुर्व॑त॒ तदसु॑रा अकुर्व॑त॒ ते दे॒वा
 आ॒ग्रय॑णा॒ग्रान् ग्र॑हान॒पश्य॑न्तान॒गृह्ण॑त॒ ततो॒ वै तेऽग्रं॑ पर्या॒यन्
 यस्यै॒वं वि॒दुष॑ आ॒ग्रय॑णा॒ग्रा ग्र॑हा॒ गृह्य॑न्तेऽग्र॒मेव॑ स॒माना॑नां पर्येति
 रु॒ग्णव॑त्य॒र्चा भ्रातृ॑व्यवतो गृह्णी॒याद्भ्रातृ॑व्यस्यैव रु॒क्ताग्र॑ꣳ स॒माना॑नां
 पर्येति॒ ये दे॒वा दि॒व्येका॑दश॒ स्थेत्या॑ह (४८)

ए॒ताव॑ती॒र्वै दे॒वता॑स्ताभ्य॑ ए॒वैन॑ꣳ सर्वा॑भ्यो गृह्णात्येष॑ ते
 योनि॑र्विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॑ इत्या॑ह वैश्वदे॒वो ह्येष॑ दे॒वता॑या वा॒ग्वै
 दे॒वेभ्योऽपा॑क्रामद्य॒ज्ञायाति॑ष्ठमा॒ना ते दे॒वा वा॒च्यप॑क्रान्तायां
 तूष्णीं॑ ग्र॒हान॑गृह्ण॑त॒ साऽम॑न्यत॒ वाग॑न्तर्यन्ति॒ वै मेति॑
 सा॒ग्रय॑ण॒मप्र॑त्यागच्छु॒त्तदा॑ग्रय॒णस्या॑ग्रय॒णत्व॑म् (४९)

तस्मा॑दाग्रय॒णे वा॒ग्वि सृ॑ज्यते॒ यत्तूष्णी॑म्पूर्वे॒ ग्रहा॑ गृह्यन्ते॒ यथा॑
 थ्सा॒रीय॑ति म॒ आ॒ख इ॒यति॑ नाप॑ रा॒थस्या॑मीत्यु॒पाव॑सृजत्ये॒वमे॒व
 तद॑ध्व॒र्युरा॑ग्रय॒णं गृ॑हीत्वा य॒ज्ञमा॑रभ्य॒ वाचं॑ वि सृ॑जते॒ त्रिर्हि॑
 क॑रोत्युद्गा॒तृने॒व तद्वृ॑णीते प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष यदा॑ग्रय॒णो यदा॑ग्रय॒णं
 गृ॑हीत्वा हि॒करो॑ति प्र॒जाप॑तिरे॒व (५०)

तत्प्र॒जा अ॒भि जि॑घ्रति॒ तस्मा॑द्वि॒थ्सं जा॒तं गौ॒रभि॑ जि॒घ्रत्या॒त्मा
 वा ए॒ष य॒ज्ञस्य॑ यदा॑ग्रय॒णः स॒वने॑स॒वने॒ऽभि गृ॑ह्णात्या॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञꣳ
 सं त॑नोत्यु॒परि॑ष्ठा॒दा न॑यति॒ रेत॑ ए॒व तद्व॑धात्य॒धस्ता॑दुप॑ गृह्णाति
 प्र ज॑नयत्ये॒व तद्व॑ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्वा॑य॒त्री क॑नि॒ष्ठा

छन्दसा॑ स॒ती सर्वा॑णि॒ सर्व॑नानि वह॒तीत्ये॑ष वै गा॒यत्रि॑यै
व॒त्सो यद॑ग्र॒यण॑स्तमे॒व तद॑भिनिवर्त॒ः सर्वा॑णि॒ सर्व॑नानि वहति
तस्मा॑द्व॒त्सम॒पाकृ॑तं गौ॒रभि॒ नि वर्त॑ते॥ (५१)

आ॒हाग्र॒यण॑त्वं प्र॒जाप॑तिरेवेति॒ वि॒श॒तिश्च॑॥ [११]

इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑युर्वै य॒ज्ञेन॑ सुव॒र्गायेन्द्रो॑ म॒रुद्वि॒रदि॑तिरन्तर्यामपात्रेण॑ प्रा॒ण उ॑पा॒शुपा॑त्रेणेन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हुन्तस्य
ग्र॒हान् वै प्रा॒न्या॒न्येका॑दश॥ [१२] इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ पुन॑र॒क्तुना॑ह मिथु॒नम्प॑शवो॒ नेष्टः॑
पर्वा॑मुपा॒श्वन्तर्या॑मयो॒द्विच॑त्वारि॒शत्॥४२॥ इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ पा॒ङ्कत्व॑म्॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ वज्रमुद॑यच्छ॒त्स वृ॒त्रो वज्रा॑दुद्य॒ताद॑बिभे॒त्सो-
ऽब्र॑वी॒न्मा मे॒ प्र हा॒रस्ति॒ वा इ॒दम्म॑यि॒ वी॒र्यं॑ तत्ते॒ प्र दा॑स्या॒मीति॑
तस्मा॑ उ॒क्थ्यं॑ प्राय॑च्छ॒त्तस्मै॑ द्वितीयमुद॑यच्छ॒त्सोऽब्र॑वी॒न्मा मे॒ प्र
हा॒रस्ति॒ वा इ॒दं म॑यि॒ वी॒र्यं॑ तत्ते॒ प्र दा॑स्या॒मीति॑ (१)

तस्मा॑ उ॒क्थ्यंमे॒व प्राय॑च्छ॒त्तस्मै॑ तृतीयमुद॑यच्छ॒त्तं
विष्णु॑रन्व॒तिष्ठ॑त ज॒हीति॑ सोऽब्र॑वी॒न्मा मे॒ प्र हा॒रस्ति॒ वा
इ॒दम्म॑यि॒ वी॒र्यं॑ तत्ते॒ प्र दा॑स्या॒मीति॑ तस्मा॑ उ॒क्थ्यंमे॒व प्राय॑च्छ॒त्तं
निर्मा॑यं भू॒तम॑हन् य॒ज्ञो हि॒ तस्य॑ मा॒यासी॑द्यदु॒क्थ्यो गृ॒ह्यत॑

इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धं इन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत्
 इत्याहेन्द्राय हि स तम्प्रायच्छुत्तस्मै त्वा विष्णावे त्वेत्याह यदेव
 विष्णुरन्वतिष्ठत जूहीति तस्माद्विष्णुमुन्वाभजति त्रिर्निर्गृह्णाति
 त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायच्छदेष ते योनिः पुनरहविरसीत्याह
 पुनःपुनः (३)

ह्यस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यंस्तस्मादुक्थ्यं
 हुतं सोमा अन्वायन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वेति तस्मादेकं
 यन्तम्बहवोऽनु यन्ति तस्मादेको बहूनाम्भद्रो भवति
 तस्मादेको बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं
 यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यन्तराहवनीयं च हविर्धानं च तिष्ठन्नव
 नयेत् (४)

आत्मानमेव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत् यजमानं
 यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यन्तरा सदोहविर्धाने तिष्ठन्नव नयेद्यजमानमेव
 यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत् सदस्यान् यज्ञयशसेनार्पयेयमिति
 सदं आलभ्याव नयेत्सदस्यानेव यज्ञयशसेनार्पयति॥ (५)

इतीन्द्रियमेव पुनःपुनर्यज्ञयस्त्रिंशच्च॥ [१]

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्धुव उत्तमो ग्रहाणां गृह्यते तस्मादायुः
 प्राणानामुत्तममूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या इत्याह मूर्धानमेवैनं

समा॒नानां॑ करोति वै॒श्वान॒रमृ॒ताय॑ जा॒तम॒ग्निमि॒त्याह॑ वै॒श्वान॒रः
हि दे॒वत॒यायु॑रु॒भय॑तो॒वैश्वान॑रो गृह्यते तस्मा॑दु॒भय॑तः प्रा॒णा
अ॒धस्ता॑च्चो॒परि॑ष्टाच्चार्धि॒नोऽन्ये॑ ग्रहा॑ गृह्यन्तेऽर्धी॑ ध्रु॒वस्तस्मा॑त् (६)

अ॒र्ध्यवा॑ङ्गा॒णोऽन्ये॑षां प्रा॒णाना॑मु॒पोऽन्ये॑ ग्रहाः॑ सा॒द्यन्ते॑ऽनु॒पोसे॑
ध्रु॒वस्तस्मा॑द॒स्त्रान्याः॑ प्र॒जाः प्र॑ति॒तिष्ठ॑न्ति मा॒ः सेना॑न्या अ॒सुरा॑ वा
उ॒त्तर॑तः पृ॒थिवी॑म्प॒र्याचि॑की॒रष॑न्तां दे॒वा ध्रु॒वेणा॑द॒ः ह॒न्तद्ध्रु॒वस्य॑ ध्रु॒वत्वं
यद्ध्रु॒व उ॒त्तर॑तः सा॒द्यते॑ धृ॒त्या आ॒युर्वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॒ यद्ध्रु॒व आ॒त्मा होता॑
यद्धो॒तृच॑म॒से ध्रु॒वम॑व॒नय॑त्या॒त्मन्ने॒व य॑ज्ञस्य॑ (७)

आयु॑र्दधाति पु॒रस्ता॑दु॒क्थस्या॑व॒नीय॑ इत्या॑हुः पु॒रस्ता॑द्ध्यायु॑षो
भु॒ङ्क्ते म॑ध्य॒तोऽव॒नीय॑ इत्या॑हुर्म॒ध्यमे॒न ह्यायु॑षो भु॒ङ्क्ते उ॒त्तरा॑र्धेऽव॒नीय॑
इत्या॑हुरु॒त्तमे॒न ह्यायु॑षो भु॒ङ्क्ते वै॑श्वदे॒व्यामृ॒चि श॑स्यमा॒नाया॑म॒व न॑यति
वैश्वदे॒व्यो वै प्र॒जाः प्र॒जास्वे॒वायु॑र्दधाति॥ (८)

ध्रुवस्तस्मादेव यज्ञस्यैकान्नचत्वारि॑ शब्च॥

[२]

य॒ज्ञेन॑ वै दे॒वाः सु॑व॒र्गं लो॒कमा॑य॒न्तेऽम॑न्यन्त मनु॒ष्या
नोऽन्वा॑भविष्य॒न्तीति॑ ते सं॒वत्स॒रेण॑ योपयित्वा सु॑व॒र्गं
लो॒कमा॑य॒न्तमृष॑य ऋ॒तुग्र॒हैरे॒वानु॑ प्रा॒जान॑न॒यद॑तु॒ग्रहा॑ गृह्यन्ते
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञा॒त्यै द्वा॑द॒श गृह्य॑न्ते द्वा॒द॒श मा॑साः सं॒वत्स॒रः
सं॒वत्स॒रस्य॑ प्र॒ज्ञा॒त्यै स॒ह प्र॑थ॒मौ गृह्ये॑ते स॒होत्त॑मौ तस्मा॒द्वौ द्वा॑वृ॒तू
उ॒भय॑तो॒मुख॑मृ॒तुपा॒त्रं भ॑वति॒ कः (९)

हि तद्वेदं यत् ऋतूनाम्मुखं मृतुना प्रेष्येति षट्त्वं आह षड्वा
 ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरिति चतुश्चतुष्पद एव पशून्प्रीणाति द्विः
 पुनर्ऋतूनाह द्विपद एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षट्त्वं आहर्तुभिरिति
 चतुस्तस्माच्चतुष्पादः पशवं ऋतूनुप जीवन्ति द्विः (१०)

पुनर्ऋतूनाह तस्माद्विपादश्चतुष्पदः पशूनुप जीवन्त्यृतुना
 प्रेष्येति षट्त्वं आहर्तुभिरिति चतुर्द्विः पुनर्ऋतूनाहाक्रमणमेव
 तथ्येतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ नान्योन्यमनु
 प्र पद्येत यदन्योन्यमनु प्रपद्येतर्तुर्ऋतुमनु प्र पद्येतर्तवो मोहुकाः
 स्युः (११)

प्रसिद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन प्र पद्यते प्रसिद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण
 तस्मादादित्यः षण्मासो दक्षिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृहीतो-
 ऽसि सप्तर्षोऽस्य हस्पत्याय त्वेत्याहास्ति त्रयोदशो मास
 इत्याहुस्तमेव तत्प्रीणाति॥ (१२)

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

सुवर्गाय वा एते लोकाय गृह्यन्ते यदृतुग्रहा ज्योतिरिन्द्राग्नी
 यदैन्द्राग्रमृतुपात्रेण गृह्णाति ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति
 सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां
 यदैन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नौ गृह्यत ओज एवाव रुन्धे वैश्वदेव
 शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा असावादित्यः शुक्रो

यद्वैश्वदेव५ शुक्रपात्रेण गृह्णाति तस्मादसावादित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्मुदेति तस्मात्सर्व एव मन्यते
माम्प्रत्युदगादिति वैश्वदेव५ शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो
वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेव५ शुक्रपात्रेण गृह्णाति प्रजास्वेव
तेजो दधाति॥ (१४)

तस्मादसावादित्यस्त्रि५शब्दः॥ [४]

इन्द्रो मरुद्भिः साविद्येन माध्यंदिने सवने वृत्रमहन्यन्माध्यंदिने
सवने मरुत्वतीया गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यजमानस्य गृह्यन्ते तस्य
वृत्रं जघ्नुषं ऋतवोऽमुह्यन्त्स ऋतुपात्रेण मरुत्वतीयानगृह्णात्ततो वै
स ऋतून्प्राजानाद्यद्वतुपात्रेण मरुत्वतीया गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञात्यै
वज्रं वा एतं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति यन्मरुत्वतीया उदेव
प्रथमेन (१५)

यच्छति प्र हरति द्वितीयेन स्तृणुते तृतीयेनायुधं
वा एतद्यजमानः सऽस्कुरुते यन्मरुत्वतीया धनुरेव
प्रथमो ज्या द्वितीय इषुस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि
सृजति द्वितीयेन विध्यति तृतीयेनेन्द्रो वृत्र५ हत्वा परां
परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानः स हरितोऽभवत्स
एतान्मरुत्वतीयानात्मस्पर्णानपश्यत्तानगृहीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनास्तृणुतापानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनात्मस्पर्ण

वा ए॒ते यज॑मानस्य गृह्यन्ते॒ यन्म॑रुत्व॒तीयाः॑ प्रा॒णमे॒व प्र॑थ॒मेन॑
 स्पृणु॑तेऽपानं॒ द्विती॑येनाऽऽत्मानं॒ तृती॑येनेन्द्रो॒ वृत्र॑म॒हन्तं॑ दे॒वा
 अ॑ब्रुवन्म॒हान् वा अ॒यम॑भूद्यो वृत्रमव॑धीदिति॒ तन्म॑हेन्द्रस्य
 महेन्द्र॑त्वः स ए॒तम्मा॑हेन्द्रमु॒द्धार॑मुद॒हरत॑ वृत्रः॒ ह॒त्वान्यासु॑
 दे॒वता॑स्वधि॒ यन्मा॑हेन्द्रो गृह्यत॑ उ॒द्धार॑मे॒व तं यज॑मान॒ उद्ध॑रते-
 ऽन्यासु॑ प्र॒जास्वधि॑ शुक्रपा॒त्रेण॑ गृह्णाति॒ यज॑मानदे॒वत्यो॑ वै
 मा॑हेन्द्रस्तेजः॒ शुक्रो॑ यन्मा॑हेन्द्रः॒ शुक्रपा॒त्रेण॑ गृह्णाति॒ यज॑मान ए॒व
 तेजो॑ दधाति॥ (१७)

प्रथमेनागृहीत देवतास्वष्टाविंशतिश्च॥ [५]

अदितिः पु॒त्रका॑मा सा॒ध्येभ्यो॑ दे॒वेभ्यो॑ ब्रह्मो॒दन॑म॒पच॑त्तस्या॑
 उ॒च्छे॑षणमददुस्तत्प्राश्ना॒थ्सा रेतो॑ऽधत्त॒ तस्यै॑ च॒त्वार॑ आदित्या
 अ॒जाय॑न्त॒ सा द्वि॒तीय॑म॒पच॑त्थसाम॒न्यतो॑च्छे॒षणान्म॑ इ॒मेऽज्ञ॑त॒ यदग्रे॑
 प्राशि॒ष्यामी॒तो मे॒ वसी॑याः सो जनिष्यन्त॒ इति॑ साग्रे प्राश्ना॒थ्सा
 रेतो॑ऽधत्त॒ तस्यै॑ व्यृद्धमा॒ण्डम॑जायत॒ सादि॒त्येभ्य॑ ए॒व (१८)

तृतीयमपचद्भोगाय म इ॒दः श्रान्त॑म॒स्त्विति॑ तेऽब्रुवन्वरं
 वृणाम॒है योऽतो॑ जाया॒ता अ॒स्माक॑ स ए॒कोऽस॒द्योऽस्य॑
 प्र॒जाया॑मृ॒ध्याता॑ अ॒स्माक॑म्भो॒गाय॑ भव॒दिति॑ ततो॒ वि॒व॑स्वानादित्यो-
 ऽजाय॑त॒ तस्य॑ वा इ॒यं प्र॒जा यन्म॑नुष्यास्तास्वेकं ए॒वर्द्धो॑ यो यज॑ते
 स दे॒वाना॑म्भो॒गाय॑ भवति दे॒वा वै य॒ज्ञात् (१९)

रुद्रमन्तरायन्त्स आदित्यानन्वाक्रमत् ते द्विदेवत्यान्प्रापद्यन्त
 तान्न प्रति प्रायच्छन्तस्मादपि वध्यं प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति
 तस्माद्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषणादजायन्त
 तस्मादुच्छेषणाद्गृह्यते तिसृभिर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव
 तन्मिथुनमुल्बं गर्भो जरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनम्पशवो वा एते यदादित्य ऊर्गर्धं दध्ना मध्यतः
 श्रीणात्यूर्जमेव पशूनाम्मध्यतो दधाति श्रुतातङ्ग्येन मेध्यत्वाय
 तस्मादामा पक्वं दुहे पशवो वा एते यदादित्यः परिश्रित्य गृह्णाति
 प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णाति पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो
 यदग्निः परिश्रित्य गृह्णाति रुद्रादेव पशून्तर्दधाति (२१)

एष वै विवस्वानादित्यो यदुपांशुसवनः स एतमेव सोमपीथं
 परि शय आ तृतीयसवनाद्विवस्व आदित्येष ते सोमपीथ इत्याह
 विवस्वन्तमेवाऽऽदित्यं सोमपीथेन समर्धयति या दिव्या
 वृष्टिस्तया त्वा श्रीणामीति वृष्टिकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिमेवाव रुन्धे
 यदि ताजक्प्रस्कन्देद्वरषुकः पर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवरषुको न
 सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं
 प्रजा अन्ववसृजेन्न हुत्वान्वीक्षेत् यदन्वीक्षेत् चक्षुरस्य प्रमायुकं
 स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

अन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति प्रजापतिर्वा एष
 यदाग्रयणः प्रजानां प्रजननाय न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः
 प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्भुद्रं प्रजा अन्ववसृजेदेष
 वै गायत्रो देवानां यथ्संवितैष गायत्रियै लोके गृह्यते यदाग्रयणो
 यदन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति
 विश्वे (२३)

देवास्तृतीयं सवनं नोदयच्छन्ते संवितारं प्रातःसवनभागं
 सन्तं तृतीयसवनमभि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीयं सवनमुदयच्छन्त्यत्
 सावित्रो गृह्यते तृतीयस्य सवनस्योद्यत्यै सवितृपात्रेण वैश्वदेवं
 कलशाद्गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा वैश्वदेवः कलशः सविता
 प्रसवानामीशे यथ्संवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति सवितृप्रसूत
 एवास्मै प्रजाः प्र (२४)

जनयति सोमे सोममभि गृह्णाति रेतं एव तद्वधाति सुशर्मासि
 सुप्रतिष्ठान इत्याह सोमे हि सोममभिगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा
 अपि ग्रहं मनुष्येभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान
 इत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति बृहदित्याह देवेभ्य एवैतेन करोति
 नम इत्याह पितृभ्य एवैतेन करोत्येतावन्तीर्वै देवतास्ताभ्य एवैनं
 सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो
 ह्येषः॥ (२५)

विश्वे प्र पितृभ्यं एवैतेन करोत्येकान्नविंशतिश्च॥ [७]

प्रा॒णो वा ए॒ष यदु॑पा॒शु॒र्यदु॑पा॒शुपा॒त्रेण॑ प्रथ॒मश्चो॑त्त॒मश्च॑
ग्रहौ॑ गृ॒ह्येते॑ प्रा॒णमे॒वानु॑ प्र॒यन्ति॑ प्रा॒णम॒नूद्य॑न्ति प्र॒जाप॑ति॒र्वा
ए॒ष यदा॑ग्र॒यणः॑ प्रा॒ण उ॑पा॒शुः प॒त्नीः प्र॒जाः प्र ज॑नयन्ति
यदु॑पा॒शुपा॒त्रेण॑ पा॒त्नीव॒तमा॑ग्र॒यणाद्गृ॑ह्णाति प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नाय
तस्मा॑त्प्रा॒णं प्र॒जा अनु॑ प्र जा॑यन्ते दे॒वा वा इ॒तइ॑तः प॒त्नीः
सुव॑र्गम् (२६)

लो॒कम॑जिगा॒सन्ते सु॑व॒र्गं लो॒कं न प्रा॑जा॒नन्त॑ ए॒तम्पा॑त्नीव॒तम॑प॒श
ततो॒ वै ते सु॑व॒र्गं लो॒कम्प्रा॑जा॒नन् यत्पा॑त्नीव॒तो गृ॑ह्यते सुव॒र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञा॑त्यै स सोमो॒ नाति॑ष्ठत स्त्री॒भ्यो गृ॑ह्यमा॒णस्तं घृ॑तं
वज्रं॑ कृ॒त्वाघ्न॑न्तं निरि॑न्द्रि॒यं भू॒तम॑गृह्णन्तस्मा॒त्त्रि॒भ्यो निरि॑न्द्रि॒या
अदा॑यादी॒रपि॑ पा॒पात्पु॒स उप॑स्ति॒तरम् (२७)

व॒दन्ति॑ यद् घृ॒तेन॑ पा॒त्नीव॒तः श्री॑णाति वज्र॑णै॒वैनं॑ वशे॑ कृ॒त्वा
गृ॑ह्णात्यु॒पया॑मगृ॒हीतोऽसी॑त्याहे॒यं वा उ॑प॒या॒मस्तस्मा॑दि॒मां प्र॒जा
अनु॑ प्र जा॑यन्ते बृ॒हस्प॑ति॒सुत॑स्य त इ॒त्याह॑ ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑
बृ॒हस्प॑ति॒र्ब्रह्म॑णै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयती॒न्दो इ॒त्याह॑ रे॒तो वा इ॒न्दू
रेत॑ ए॒व तद॑धातीन्द्रि॒याव॒ इति॑ (२८)

आ॒ह प्र॒जा वा इ॑न्द्रि॒यं प्र॒जा ए॒वास्मै॑ प्र ज॑नयत्य॒ग्ना (३)
इ॒त्याह॑ग्निर्वै रे॒तोधाः॑ प॒त्नीव॒ इत्या॑ह मिथु॒नत्वा॑य स॒जूर्दे॒वेन॒ त्वष्ट्रा॑

सोमं पिबेत्याह त्वष्टा वै पशूनाम्मिथुनानां रूपकद्रूपमेव पशुषु
 दधाति देवा वै त्वष्टारमजिघांसन्थ्स पत्नीः प्रापद्यत तं न प्रति
 प्रायच्छन्तस्मादपि (२९)

वध्यं प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति तस्मात्पात्नीवते त्वष्ट्रेऽपि
 गृह्यते न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषट्करोति
 यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं प्रजा अन्ववसृजेद्यन्नानुवषट्कुर्यादशान्तमग्नीथ्सोमम्भक्ष
 वषट्करोति न रुद्रं प्रजा अन्ववसृजति शान्तमग्नीथ्सोमम्भक्षयत्यग्नीत्रेष्ट
 सीद (३०)

नेष्टः पत्नीमुदानयेत्याहाग्नीदेव नेष्टरि रेतो दधाति नेष्टा
 पत्नियामुद्रात्रा सं ख्यापयति प्रजापतिर्वा एष यदुद्राता प्रजानां
 प्रजननायाप उप प्र वर्तयति रेत एव तथ्सिञ्चत्यूरुणोप प्र
 वर्तयत्यूरुणा हि रेतः सिच्यते नग्नंकृत्योरुमुप प्र वर्तयति यदा
 हि नग्न ऊरुर्भवत्यथ मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिच्यतेऽथ प्रजाः
 प्र जायन्ते॥ (३१)

पत्नीः सुवर्गमुपस्तिरमिन्द्रियाव इत्यपि सीद मिथुन्यष्टौ च॥ [८]

इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य शीर्षकपालमुदौञ्जथ्स द्रोणकलशो-
 ऽभवत्तस्मात्सोमः समस्रवथ्स हारियोजनोऽभवत्त व्यचिकिथ्सञ्जुहवान्
 मा हौषा(३) मिति सौऽमन्यत यद्धोष्याम्यामं हौष्यामि यन्न
 होष्यामि यज्ञवेशसं करिष्यामीति तमध्रियत होतुं सौऽग्निरब्रवीन्न

मय्याम९ होष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

त९ शृतं भूतमजुहोद्यद्धानाभिरहारियोजन९ श्रीणाति
शृतत्वाय शृतमेवैनं भूतं जुहोति बह्वीभिः श्रीणात्येतावती-
रेवास्यामुष्मिल्लोके कामदुघा भवन्त्यथो खल्वाहुरेता वा
इन्द्रस्य पृश्नयः कामदुघा यद्धारियोजनीरिति तस्माद्बह्वीभिः
श्रीणीयादृक्सामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ तयोः परिधयं
आधानं यदप्रहृत्य परिधीञ्जुह्यादन्तराधानाभ्याम् (३३)

घासम्प्र यच्छेत्प्रहृत्य परिधीञ्जुहोति निराधानाभ्यामेव
घासम्प्र यच्छत्युन्नेता जुहोति यातयामेव ह्येतरह्यध्वर्युः
स्वगाकृतो यदध्वर्युर्जुह्याद्यथा विमुक्तं पुनर्युनक्ति तादृगेव
तच्छीर्षन्नधिनिधाय जुहोति शीर्षतो हि स समभवद्विक्रम्य
जुहोति विक्रम्य हीन्द्रो वृत्रमहन्त्समृद्धौ पशवो वै हारियोजनीर्यथ्सम्भि-

एनम्पशवो भुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्यत्र सम्भिन्द्याद्बहव
एनम्पशवोऽभुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्मनसा सम्बाधत उभयं करोति
बहव एवैनम्पशवो भुञ्जन्त उप तिष्ठन्त उन्नेतर्युपहवमिच्छन्ते य
एव तत्र सोमपीथस्तमेवाव रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वपति पशवो वा
उत्तरवेदिः पशवो हारियोजनीः पशुष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥ (३५)

ग्रहान् वा अनु प्रजाः पशवः प्र जायन्त उपांश्चन्तर्यामावजावयः
 शुक्रामन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकशफा आदित्यग्रहं गाव
 आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावः पशूनां भूयिष्ठा
 यत्रिरुपांश्शुं हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्धौ त्रीन्जा जनयत्यथावयो
 भूयसीः पिता वा एष यदाग्रयणः पुत्रः कलशो यदाग्रयण
 उपदस्यैत्कलशाद्गृह्णीयाद्यथा पिता (३६)

पुत्रं क्षित उपधावति तादृगेव तद्यत्कलश उपदस्येदाग्रयणाद्गृह्णीय
 पुत्रः पितरं क्षित उपधावति तादृगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य
 यदाग्रयणो यद्ग्रहो वा कलशो वोपदस्येदाग्रयणाद्गृह्णीयादात्मन
 एवाधि यज्ञं निष्करोत्यविज्ञातो वा एष गृह्यते यदाग्रयणः स्थाल्या
 गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मात् (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावभृथमव यन्ति परां स्थालीरस्यन्त्युद्वायव्य
 हरन्ति तस्मात्त्रिंशं जातां परास्यन्त्युत्पुमांसं हरन्ति
 यत्पुंरोरुचमाह यथा वस्यंस आहरति तादृगेव तद्यद्ग्रहं गृह्णाति
 यथा वस्यंस आहृत्य प्राहं तादृगेव तद्यत्सादयति यथा वस्यंस
 उपनिधायोपक्रामति तादृगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्ना यजुषा
 क्रियते शिथिलं तद्यदृचा तद्दृढं पुरस्तादुपयामा यजुषा गृह्यन्त
 उपरिष्ठादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि
 प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकमभि जयति पराडिव ह्यसौ लोको यानि
 पुनः प्रयुज्यन्त इममेव तैर्लोकमभि जयति पुनः पुनरिव ह्ययं
 लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि
 प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः परा भवन्ति यानि पुनः (३९)

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः पुनरा भवन्ति प्रान्यानि
 पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते
 तान्यन्वारण्याः पशवोऽरण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते
 तान्यनु ग्राम्याः पशवो ग्राममुपावयन्ति यो वै ग्रहाणां निदानं
 वेद निदानवान्भवत्याज्यमित्युक्तं तद्वै ग्रहाणां निदानं यदुपांशु
 शंसति तत् (४०)

उपांश्चन्तर्यामयोर्यदुच्चैस्तदितरेषां ग्रहाणामेतद्वै ग्रहाणां
 निदानं य एवं वेद निदानवान्भवति यो वै ग्रहाणां मिथुनं वेद प्र
 प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते स्थालीभिर्न्ये ग्रहा गृह्यन्ते वायव्यैरन्य
 एतद्वै ग्रहाणां मिथुनं य एवं वेद प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायत
 इन्द्रस्त्वष्टुः सोममभीषहापिबुध्स विष्वङ् (४१)

व्यार्च्छुस आत्मन्नारमणं नाविन्दुस एताननुसवनं
 पुरोडाशानपश्यतां निरवपत्तैर्वै स आत्मन्नारमणमकुरुत
 तस्मादनुसवनं पुरोडाशा निरुप्यन्ते तस्मादनुसवनं पुरोडाशानां

प्राश्नीयादात्मन्नेवारमणं कुरुते नैन॑ सोमोऽति॑ पवते ब्रह्मवादिनो॑
वदन्ति॒ नर्चा॑ न यजु॑षा प॒ङ्क्तिरा॑प्यतेऽथ॒ किं य॑ज्ञस्य॒ पाङ्क्त॑त्वमिति॒
धा॒नाः क॑र॒म्भः प॑रिवा॒पः पु॑रोडाशः पय॒स्या तेन॑ प॒ङ्क्तिरा॑प्यते
तद्य॑ज्ञस्य॒ पाङ्क्त॑त्वम्॥ (४२)

भुवन्ति॒ यानि॒ पुनः॑ श॑संति॒ तद्विष्व॑ङ्किञ्चतु॑र्दश च॥ [११]

सुव॑र्गाय॒ यद्वा॑क्षिणानि॒ समिष्ट॑यजू॑ष्व॒वभृथ॑यजू॑षि॒ स्थेन॑ प्र॒जाप॑तिरेकाद॒शिनी॑मिन्द्रः॒ पत्न्या॑ घ्नन्ति॒ देवा
वा इन्द्रि॑यं देवा वा अदा॑भ्ये देवा वै प्र॒बाहु॑कप्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यः॑ स रि॑रिचानः॒ पौड॑श॒धेका॑दश॥ [१२] सुव॑र्गाय॒
यजति॑ प्र॒जाः सौम्ये॑न॒ गृह्णी॑यात्प्रत्य॒ञ्चं गृह्णी॑यात्प्र॒जां प॑शून्निच॑त्वारि॒शत्॥ 43॥ सुव॑र्गाय॒ वज्र॑स्य रूप॑ सम्मू॒ढ्ये॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

सुव॑र्गाय॒ वा ए॒तानि॑ लो॒काय॑ हूयन्ते॒ यद्वा॑क्षिणानि॒
द्वाभ्यां॑ गा॒र्हप॑त्ये जुहोति॒ द्विपा॑द्यज॒मानः॑ प्र॒तिष्ठि॑त्या॒ आग्नी॑ध्रे
जुहोत्य॒न्तरि॑क्ष ए॒वा क्र॑मते॒ सदो॑ऽभ्यैति॒ सुव॑र्गमे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति॒
सौरी॑भ्यामृ॒ग्भ्यां गा॒र्हप॑त्ये जुहोत्य॒मुमे॒वैनं॑ लो॒कं स॒मारो॑हयति॒
नय॑वत्य॒र्चाग्नी॑ध्रे जुहोति॒ सुव॑र्गस्य॒ लो॒कस्या॒भिनी॑त्यै दि॒वं गच्छ॑
सुवः॑ प॒तेति॑ हि॒रण्य॑म् (१)

हु॒त्वोद्गृ॑ह्णाति॒ सुव॑र्गमे॒वैनं॑ लो॒कङ्ग॑मयति॒ रू॒पेण॑ वो
रू॒पम॒भ्यैमी॑त्याह॒ रू॒पेण॑ ह्या॒सां रू॒पम॒भ्यैति॑ यद्वि॒रण्ये॑न

तुथो वो विश्ववेदा वि भजत्वित्याह तुथो हं स्म वै विश्ववेदा
देवानां दक्षिणा वि भजति तेनैवैना वि भजत्येतत्तै अग्रे राधः (२)

ऐति सोमच्युतमित्याह सोमच्युतः ह्यस्य राध ऐति तन्मित्रस्य
पथा नयेत्याह शान्त्या ऋतस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा इत्याह सत्यं
वा ऋतः सत्येनैवैना ऋतेन वि भजति यज्ञस्य पथा सुविता
नयन्तीरित्याह यज्ञस्य ह्येताः पथा यन्ति यदक्षिणा ब्राह्मणमद्य
राध्यासम् (३)

ऋषिमार्षेयमित्याहैष वै ब्राह्मण ऋषिरार्षेयो यः
शुश्रुवान्तस्मादेवमाह वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षमित्याह सुवर्गमेवैनं
लोकं गमयति यतस्व सदस्यैरित्याह मित्रत्वायास्मद्वात्रा देवत्रा
गच्छतु मधुमतीः प्र दातारमा विशतेत्याह वयमिह प्रदातारः
स्मोऽस्मानमुत्र मधुमतीरा विशतेति (४)

वावैतदाह हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेव
पुरस्ताद्धत्ते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या अग्नीधे ददात्यग्निमुखानेवर्तून
ब्रह्मणे ददाति प्रसूत्यै होत्रे ददात्यात्मा वा एष यज्ञस्य
यद्धोतात्मानमेव यज्ञस्य दक्षिणाभिः समर्धयति॥ (५)

हिरण्यः राधो राध्यासमुत्र मधुमतीरा विशतेत्यष्टात्रिंशच्च॥ [१]

समिष्टयजूषि जुहोति यज्ञस्य समिष्ट्यै यद्वै यज्ञस्य क्रूरं
यद्विलिष्टं यदत्येति यन्नात्येति यदतिकरोति यन्नापि करोति तदेव

तैः प्रीणाति नव जुहोति नव वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण यज्ञः सम्मितो
यावानेव यज्ञस्तम्प्रीणाति षडृग्नियाणि जुहोति षड्वा ऋतव ऋतूनेव
प्रीणाति त्रीणि यजूंषि (६)

त्रय इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति यज्ञं यज्ञं गच्छ
यज्ञपतिं गच्छेत्याह यज्ञपतिमेवैनं गमयति स्वां योनिं गच्छेत्याह
स्वामेवैनं योनिं गमयत्येष ते यज्ञो यज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीर
इत्याह यजमान एव वीर्यं दधाति वासिष्ठो ह सात्यहव्यो
देवभागम्प्रच्छ यत्सृञ्जयान्बहुयाजिनोऽयीयजो यज्ञे (७)

यज्ञम्प्रत्यतिष्ठिपा(३)यज्ञपता(३)विति स होवाच
यज्ञपताविति सत्याद्वै सृञ्जयाः परां बभूवुरिति होवाच यज्ञे
वाव यज्ञः प्रतिष्ठाप्य आसीद्यजमानस्यापराभावायेति देवा
गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमितेत्याह यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति
यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

यजूंषि यज्ञ एकचत्वारिंशच्च॥ [२]

अवभृथयजूंषि जुहोति यदेवार्वाचीनमेकहायनादेनः
करोति तदेव तैरव यजतेऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै वरुणः
साक्षादेव वरुणमव यजते वर्त्मना वा अन्वित्य यज्ञं रक्षांसि
जिघांसन्ति साम्नां प्रस्तोतान्ववैति साम् वै रक्षोहा रक्षसामपहत्यै
त्रिर्निधनमुपैति त्रय इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो रक्षांसि (९)

अपं हन्ति पुरुषःपुरुषो निधनमुपैति पुरुषःपुरुषो हि रक्षस्वी
 रक्षसामपहत्या उरुः हि राजा वरुणश्चकारेत्याह प्रतिष्ठित्यै शतं ते
 राजन्मिषजः सहस्रमित्याह भेषजमेवास्मै करोत्यभिष्ठितो वरुणस्य
 पाश इत्याह वरुणपाशमेवाभि तिष्ठति बर्हिर्भि जुहोत्याहुतीनां
 प्रतिष्ठित्या अथो अग्निवत्येव जुहोत्यपबर्हिषः प्रयाजान् (१०)

यजति प्रजा वै बर्हिः प्रजा एव वरुणपाशान्मुञ्चत्याज्यभागौ
 यजति यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरैति वरुणं यजति वरुणपाशादेवैनम्मुञ्चति
 यजति साक्षादेवैनं वरुणपाशान्मुञ्चत्यपबर्हिषावनूयाजौ यजति
 प्रजा वै बर्हिः प्रजा एव वरुणपाशान्मुञ्चति चतुरः प्रयाजान्
 यजति द्वावनूयाजौ षट्थसम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवः (११)

ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठत्यवभृथ निचङ्कुणेत्याह यथोदितमेव
 वरुणमव यजते समुद्रे ते हृदयमप्स्वन्तरित्याह समुद्रे ह्यन्तर्वरुणः
 सं त्वां विशन्त्वोषधीरुताप इत्याहाद्विरेवैनमोषधीभिः सम्यञ्च
 दधाति देवीराप एष वो गर्भ इत्याह यथायजुरेवैतत्पशवो वै (१२)

सोमो यद्विन्दूनाम्भक्षयेत्पशुमान्त्स्याद्वरुणस्त्वेनं गृह्णीयाद्यन्न
 भक्षयेदपशुः स्यान्नैनं वरुणो गृह्णीयादुपस्पृश्यमेव पशुमान्भवति
 नैनं वरुणो गृह्णाति प्रतियुतो वरुणस्य पाश इत्याह
 वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽप्रतीक्षमा यन्ति वरुणस्यान्तरहित्या
 एधोऽस्येधिषीमहीत्याह समिधैवाग्निं नमस्यन्त उपायन्ति तेजोऽसि

तेजो मयि धेहीत्याह तेज एवात्मन्धत्ते॥ (१३)

रक्षांसि प्रयाजानृतवो वै नमस्यन्तो द्वादश च॥ [३]

स्फ्येन वेदिमुद्धन्ति रथाक्षेण वि मिमीते यूपम्मिनोति
त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै यदन्तर्वेदि
मिनुयाद्वैवलोकमभि जयेद्यद्वहिर्वेदि मनुष्यलोकं वैद्यन्तस्य संधौ
मिनोत्युभयोर्लोकयोरभिजित्या उपरसम्मिताम्मिनुयात्पितृलोककाम
रशनसम्मिताम्मनुष्यलोककामस्य चषालसम्मितामिन्द्रियकामस्य
सर्वान्धसमान्प्रतिष्ठाकामस्य ये त्रयो मध्यमास्तान्धसमान्पशुकामस्यैता
वै (१४)

अनु पशव उप तिष्ठन्ते पशुमानेव भवति व्यतिषजेदितरान्प्रजयैवै
यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति गर्तमितं तस्य मिनुयादुत्तरार्ध्यं
वर्षिष्ठमथ हसीयांसमेषा वै गर्तमिद्यस्यैवम्मिनोति
ताजक्प्र मीयते दक्षिणार्ध्यं वर्षिष्ठम्मिनुयात्सुवर्गकामस्याथ
हसीयांसमाक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य
लोकस्य समष्ट्यै (१५)

यदेकस्मिन् यूपे द्वे रशने परिव्ययति तस्मादेको द्वे जाये
विन्दते यन्नैकां रशनां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययति तस्मान्नैका
द्वौ पती विन्दते यं कामयेत स्यस्य जायेतेत्युपान्ते तस्य
व्यतिषजेत्स्यैवास्य जायते यं कामयेत पुमानस्य जायेतेत्यान्तं

तस्य प्र वैष्टयेत्पुमानेवास्य (१६)

जायतेऽसुरा वै देवान्दक्षिणत उपानयन्तां देवा
उपशयेनैवापानुदन्त तदुपशयस्योपशयत्वं यदक्षिणत उपशय
उपशये भ्रातृव्यापनुत्यै सर्वे वा अन्ये यूपाः पशुमन्तोऽथोपशय
एवापशुस्तस्य यजमानः पशुर्यन्न निर्दिशेदार्तिमार्च्छेद्यजमानोऽसौ
ते पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्याद्यमेव (१७)

द्वेष्टि तमस्मै पशुं निर्दिशति यदि न द्विष्यादाखुस्ते
पशुरिति ब्रूयान्न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यान्प्रजापतिः प्रजा
अंसृजत सोऽन्नाद्येन व्याध्यत स एतामेकादशिनीमपश्यत्तया
वै सोऽन्नाद्यमवारुन्ध यदश यूपा भवन्ति दशाक्षरा विराडन्न
विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे (१८)

य एकादशः स्तन एवास्यै स दुह एवेनां तेन वज्रो
वा एषा सम्मीयते यदेकादशिनी सेश्वरा पुरस्तात्प्रत्यञ्च यज्ञः
सम्मर्दितोर्यत्पात्नीवतम्मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तब्धै सयत्वाय ॥ (१९)

वै समष्टौ पुमानेवास्य यमेव रुन्धे त्रिंशच्च ॥ [४]

प्रजापतिः प्रजा अंसृजत स रिरिचानोऽमन्यत स
एतामेकादशिनीमपश्यत्तया वै स आयुरिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत्त
प्रजा इव खलु वा एष सृजते यो यजते स एतर्हि रिरिचान इव
यदेषैकादशिनी भवत्यायुरेव तयैन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते

प्रैवाऽऽग्नेयेन वापयति मिथुनं सारस्वत्या करोति रेतः (२०)

सौम्येन दधाति प्र जनयति पौष्णेन बारहस्पत्यो भवति ब्रह्म
वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जनयति वैश्वदेवो भवति
वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजा एवास्मै प्र जनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावरुन्धे
विशम्मारुतेनौजो बलमैन्द्राग्नेन प्रसवाय सावित्रो निर्वरुणत्वाय
वारुणो मध्यत ऐन्द्रमा लभते मध्यत एवेन्द्रियं यजमाने
दधाति (२१)

पुरस्तादैन्द्रस्य वैश्वदेवमालभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्नमेव
पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्तादन्नमद्यत ऐन्द्रमालभ्य मारुतमा लभते
विद्धै मरुतो विशमेवास्मा अनु बध्नाति यदि कामयेत योऽवंगतः
सोऽप रुध्यतां योऽपरुद्धः सोऽव गच्छत्वित्यैन्द्रस्य लोके वारुणमा
लभेत वारुणस्य लोक ऐन्द्रम् (२२)

य एवावंगतः सोऽप रुध्यते योऽपरुद्धः सोऽव गच्छति यदि
कामयेत प्रजा मुह्येयुरिति पशून्यतिषजेत्प्रजा एव मोहयति
यदभिवाहृतोऽपां वारुणमालभेत प्रजा वरुणो गृह्णीयादक्षिणत
उदञ्चमा लभतेऽपवाहृतोऽपां प्रजानामवरुणग्राहाय॥ (२३)

रेतो यजमाने दधाति लोक ऐन्द्रं सप्तत्रिंशच्च॥ [५]

इन्द्रः पत्न्या मनुमयाजयतां पर्याग्निकृतामुदसृजत्तया
मनुरार्धोद्यत्पर्याग्निकृतम्पालीवतमुत्सृजति यामेव मनुर्ऋद्धि-

मार्धोत्तामेव यजमान ऋध्नोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः परा भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति यदाज्येन पालीवतः सः स्थापयति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै यज्ञम्प्रतितिष्ठन्तं यजमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्टं वपया (२४)

भवत्यनिष्टं वशयाथ पालीवतेन प्र चरति तीर्थ एव प्र चरत्यथो एतर्ह्येवास्य यामस्त्वाष्ट्रो भवति त्वष्टा वै रेतसः सिक्तस्य रूपाणि वि करोति तमेव वृषाणम्पलीष्वपि सृजति सोऽस्मै रूपाणि वि करोति॥ (२५)

वपया पद्विशच्च॥ [६]

घ्नन्ति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्ति यत्सौम्यो भवति यथा मृतायानुस्तरणीं घ्नन्ति तादृगेव तद्यदुत्तरार्धे वा मध्ये वा जुहुयाद्वेवताभ्यः समदं दध्यादक्षिणार्धे जुहोत्येषा वै पितॄणां दिक्स्वायामेव दिशि पितृन्निरवदयत उद्गातृभ्यो हरन्ति सामदेवत्यो वै सौम्यो यदेव साम्नश्छम्बद्गुर्वन्ति तस्यैव स शान्तिरव (२६)

ईक्षन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानमेव पवयन्ते य आत्मानं न परिपश्येदितसुः स्यादभिददिं कृत्वावेक्षेत तस्मिन् ह्यात्मानं परिपश्यत्यथो आत्मानमेव पवयते यो गुतमनाः स्यात्सोऽवेक्षेत यन्मे मनः परागतं यद्वा मे अपरागतम्। राज्ञा सोमेन तद्वयमस्मासु धारयामसीति मन एवात्मन्दाधार (२७)

न ग॒तम॑ना भव॒त्यप॒ वै तृ॑तीयसव॒ने य॒ज्ञः क्रा॑मतीजा॒नादनी॑जान॒म
घृ॒तस्य॑ यज॒त्यग्निः॑ सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्य॒ज्ञो दे॒वता॑श्चै॒व य॒ज्ञं च॑
दा॒धारोपा॑शु य॒जति॑ मिथु॒नत्वाय॑ ब्र॒ह्मवा॑दिनो॑ वदन्ति मि॒त्रो
य॒ज्ञस्य॒ स्विष्टं॑ युवते॒ वरु॑णो॒ दुरि॑ष्टं॒ क्व तर्हि॑ य॒ज्ञः क्व॑ यज॑मानो
भव॒तीति॒ यन्मै॑त्रावरु॒णीं व॒शामा॑लभ॒ते मि॒त्रेणै॒व (२८)

य॒ज्ञस्य॒ स्विष्टं॑ शमयति॒ वरु॑णेन॒ दुरि॑ष्टं॒ नार्ति॑माच्छति॒
यज॑मानो॒ यथा॒ वै लाङ्ग॑लेनो॒र्वरा॑ प्रभि॒न्दन्त्ये॒वमृ॑ख्सा॒मे य॒ज्ञम्प्र॑ भि॒न्तो
यन्मै॑त्रावरु॒णीं व॒शामा॑लभ॒ते य॒ज्ञायै॒व प्रभि॑न्नाय॒ मृत्य॑म॒न्ववा॑स्यति॒
शान्त्यै॑ या॒तया॑मानि॒ वा ए॒तस्य॒ छन्दा॑सि॒ य ई॑जा॒नश्छ॑न्द॒सामे॒ष
रसो॒ यद्व॒शा यन्मै॑त्रावरु॒णीं व॒शामा॑लभ॒ते छन्दा॑स्ये॒व पुन॑रा
प्री॒णात्य॑या॒तयाम॑त्वा॒याथो॒ छन्दः॑स्वे॒व रसं॑ दधाति॥ (२९)

अवं दाधार मित्रेणैव प्रीणाति षट्॥ [७]

दे॒वा वा इ॑न्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ १ व्य॑भजन्त॒ ततो॒ यद॑त्यशिष्य॒त
तद॑तिग्रा॒ह्या॑ अभव॒न्तद॑तिग्रा॒ह्या॑णामतिग्रा॒ह्यत्वं॑ यद॑तिग्रा॒ह्या॑
गृ॒ह्यन्त॑ इन्द्रि॒यमे॒व तद्वी॒र्यं॑ यज॑मान॒ आ॒त्मन्ध॑त्ते॒ तेजं॑
आग्ने॒येनै॑न्द्रि॒यमे॒न्द्रेण॑ ब्र॒ह्मव॑र्चस॒ सौर्ये॑णो॒पस्त॑म्भ॒नं वा॑ ए॒तद्य॒ज्ञस्य॒
यद॑तिग्रा॒ह्या॑श्च॒क्रे पृ॒ष्ठानि॒ यत्पृ॒ष्ठे न॑ गृ॒हीया॑त्प्रा॒ञ्च य॒ज्ञं पृ॒ष्ठानि॒ स॒
शृ॒णीयु॑र्यदु॒क्थ्यै॑ (३०)

गृहीयात्प्रत्यञ्चं यज्ञमतिग्राह्याः स॒ शृणीयुर्विश्वजिति॑ सर्वपृष्ठे

ग्रहीत॒व्यां य॒ज्ञस्य॑ सवीर्य॒त्वाय॑ प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान्वादि॑श॒त्स
प्रि॒यास्त॑नूर॒प न्य॑धत्त॒ तद॑ति॒ग्राह्या॑ अभव॒न्वित॑नुस्तस्य॒ य॒ज्ञ
इत्या॑हुर्यस्याति॒ग्राह्या॑ न गृह्यन्त॒ इत्य॑प्यग्नि॒ष्टोमे॑ ग्रहीत॒व्यां य॒ज्ञस्य॑
सत॑नुत्वाय॒ देवता॑ वै सर्वाः स॒दृशी॑रास॒न्ता न व्या॒वृत॑मगच्छ॒न्ते
देवाः (३१)

ए॒त ए॒तान् ग्रहा॑नपश्यन्तान॑गृह्णताग्नेयम॒ग्निरै॒न्द्रमिन्द्रः॑ सौर्यः
सूर्य॑स्ततो॒ वै तै॑ऽन्याभिर्दे॒वता॑भिर्व्या॒वृत॑मगच्छन् यस्यै॒वं वि॒दुष॑
ए॒ते ग्रहा॑ गृह्यन्ते॑ व्या॒वृत॑मे॒व पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्येण गच्छती॒मे
लो॒का ज्योति॑ष्मन्तः स॒माव॑द्दीर्याः का॒र्या इत्या॑हुराग्नेयेना॒स्मिँल्लो॒के
ज्योति॑र्धत्त ऐ॒न्द्रेणान्तरि॑क्ष इन्द्रवा॒यू हि स॒युजौ॑ सौर्येणा॒मुष्मिँल्लो॒के (३२)

ज्योति॑र्धत्ते ज्योति॑ष्मन्तोऽस्मा इ॒मे लो॒का भ॑वन्ति
स॒माव॑द्दीर्यानि॒नान्कुरु॑त ए॒तान् वै ग्रहा॑न्ब॒म्बावि॒श्वव॑यसाववित्ता॒म्
ताभ्या॑मि॒मे लो॒काः परा॑श्चश्चा॒र्वाश्च॑ प्राभुर्यस्यै॒वं वि॒दुष॑ ए॒ते ग्रहा॑
गृह्यन्ते॒ प्रास्मा॑ इ॒मे लो॒काः परा॑श्चश्चा॒र्वाश्च॑ भान्ति॥ (३३)

उ॒क्त्यै दे॒वा अ॒मुष्मिँल्लो॒क ए॒कान्न॑च॒त्वारि॑श॒च्च॥ [८]

दे॒वा वै यद्य॑ज्ञेऽकुर्व॑त॒ तदसु॑रा अकुर्व॑त॒ ते दे॒वा अदा॑भ्ये
छन्दा॑सि स॒वनानि॑ स॒मस्था॑पयन्ततो॒ दे॒वा अभ॑वन्परासु॒रा यस्यै॒वं
वि॒दुषो॑ऽदा॒भ्यो गृह्य॑ते भव॑त्यात्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति॒ यद्वै दे॒वा
असु॑रा॒नदा॑भ्येनाद॑भुवन्तददा॒भ्यस्यादा॑भ्य॒त्वं य ए॒वं वेद॑ द॒भ्नोत्ये॒व

भ्रातृव्यं नैनम्भ्रातृव्यो दभ्रोति (३४)

एषा वै प्रजापतेरतिमोक्षिणी नाम तनूर्यददाभ्य उपनद्धस्य
गृह्णात्यतिमुक्त्या अति पाप्मानम्भ्रातृव्यमुच्यते य एवं वेद घ्नन्ति
वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्ति सोमे हन्यमाने यज्ञो हन्यते यज्ञे
यजमानो ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते येन
जीवन्त्सुवर्गं लोकमेतीति जीवग्रहो वा एष यददाभ्योऽनभिषुतस्य
गृह्णाति जीवन्तमेवैनं सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यज्ञं
छिन्दन्ति यददाभ्ये सः स्थापयन्त्यं शूनपि सृजति यज्ञस्य
सन्तत्यै॥ (३५)

दभ्रोत्यनभिषुतस्य गृह्णात्येकात्रविंशतिश्च॥ [९]

देवा वै प्रबाहुग्रहानगृह्णत स एतं प्रजापतिरंशुमपश्यत्तमंगृह्णीत
तेन वै स आध्रोद्यस्यैवं विदुषोऽंशुर्गृह्यत ऋध्रोत्येव
सकृदभिषुतस्य गृह्णाति सकृद्धि स तेनाध्रोन्मनसा गृह्णाति
मन इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्या औदुम्बरेण गृह्णात्यूर्वा
उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुन्धे चतुःस्रक्ति भवति दिक्षु (३६)

एव प्रति तिष्ठति यो वा अंशोरायतनं वेदायतनवान्भवति
वामदेव्यमिति साम तद्वा अस्यायतनम्मनसा गायमानो
गृह्णात्यायतनवानेव भवति यदध्वर्युरंशुं गृह्णन्नार्धयेदुभाभ्यां
नर्ध्वेताध्वर्यवे च यजमानाय च यदध्वर्येदुभाभ्यामृध्वेतानवानं

गृह्णाति सैवास्यर्द्धिरहिरण्यमभि व्यनित्यमृतं वै हिरण्यमायुः
प्राण आयुषैवामृतमभि धिनोति शतमानम्भवति शतायुः पुरुषः
शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥ (३७)

दिक्स्वनिति वि० शतिश्च॥

[१०]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्स रिरिचानोऽमन्यत
स यज्ञानां षोडशधेन्द्रियं वीर्यमात्मानमभि समक्खिदत्
तथ्योऽश्वभवनं वै षोडशी नाम यज्ञोऽस्ति यद्वाव षोडशं
स्तोत्रं षोडशं शस्त्रं तेन षोडशी तथ्योऽशिनः षोडशित्वं
यथ्योऽशी गृह्यते इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते देवेभ्यो
वै सुवर्गो लोकः (३८)

न प्राभवत् एतं षोडशिनमपश्यन्तमगृह्णत ततो वै तेभ्यः
सुवर्गो लोकः प्राभवद्यथ्योऽशी गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्या
इन्द्रो वै देवानामनुजावर आसीत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतं
षोडशिनं प्रायच्छत्तमगृह्णीत ततो वै सोऽग्रं देवतानां पर्येद्यस्यैव
विदुषः षोडशी गृह्यते (३९)

अग्रमेव समानानां पर्येति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रो वै
षोडशी वज्रः प्रातःसवनं स्वादेवैनं योनेर्निगृह्णाति सवनेसवने-
ऽभि गृह्णाति सवनात्सवनादेवैनं प्र जनयति तृतीयसवने
पशुकामस्य गृह्णीयाद्वज्रो वै षोडशी पशवंस्तृतीयसवनं वज्रैणैवास्मै

तृतीयसवनात्पशूनव रुन्धे नोक्थ्ये गृहीयात्प्रजा वै पशव उक्थानि
यदुक्थ्ये (४०)

गृहीयात्प्रजां पशूनस्य निर्दहेदतिरात्रे पशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो
वै षोडशी वज्रैणैवास्मै पशूनवरुध्य रात्रियोपरिष्ठाच्छमयत्यप्यग्निष्टोमे
राजन्यस्य गृहीयाद्वावृत्कामो हि राजन्यो यजते साह एवास्मै
वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो भूत्या इन्द्रे निर्वा दहत्येकविंशः
स्तोत्रं भवति प्रतिष्ठित्यै हरिवच्छस्यत् इन्द्रस्य प्रियं धाम (४१)

उपाप्रोति कनीयांसि वै देवेषु छन्दाः स्यासञ्ज्यायाः स्यसुरेषु
ते देवाः कनीयसा छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि व्यशंसन्ततो वै
तेऽसुराणां लोकमवृञ्जत यत्कनीयसा छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि
विशंसन्ति भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृङ्क्ते षडक्षराण्यति रेचयन्ति षड्वा
ऋतव ऋतूनेव प्रीणाति चत्वारि पूर्वाण्यव कल्पयन्ति (४२)

चतुष्पद एव पशूनव रुन्धे द्वे उत्तरे द्विपद एवाव रुन्धे-
ऽनुष्टुभमभि सम्पादयन्ति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा
समयाविषिते सूर्ये षोडशिनः स्तोत्रमुपाकरोत्येतस्मिन्वै लोक
इन्द्रो वृत्रमहन्त्साक्षादेव वज्रम्भ्रातृव्याय प्र हरत्यरुणपिशङ्गोऽश्वो
दक्षिणैतद्वै वज्रस्य रूपं समृद्धौ (४३)

लोको विदुषः षोडशी गृह्यते यदुक्थ्ये धाम कल्पयन्ति सप्तचत्वारिंशच्च॥ [११]

॥ काण्डम् ७ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्र॒जन॑नं॒ ज्योति॑र॒ग्निर्दे॒वता॑नां॒ ज्योति॑र्वि॒राट्कु॑न्द॒सां ज्योति॑र्वि॒राट्वा॒चो॑
 ऽग्नौ॑ सं तिष्ठते वि॒राज॑म॒भि सम्प॑द्यते॒ तस्मा॑त्तज्ज्योति॑रुच्यते॒ द्वौ
 स्तोमौ॑ प्रातःस॒वनं॑ व॒हतो॑ यथा॑ प्रा॒णश्चा॑पा॒नश्च॒ द्वौ मा॒ध्य॑दि॒नः
 स॒वनं॑ यथा॒ चक्षु॑श्च॒ श्रोत्रं॑ च॒ द्वौ तृ॑तीयस॒वनं॑ यथा॒ वाक्क्र॑ प्रतिष्ठा च॒
 पु॒रुष॑सम्मि॒तो वा ए॒ष य॒ज्ञोऽस्थू॑रिः (१)

यं का॒मं का॒मय॑ते॒ तमे॒तेना॒भ्यश्नु॑ते॒ सर्व॑ः ह्य॒स्थू॑रिणाभ्यश्नुते॒
 ऽग्नि॑ष्टोमे॒न वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत॒ ता अ॑ग्निष्टोमे॒नैव
 पर्य॑गृह्णा॒त्तासां॑ परि॑गृही॒ताना॑मश्व॒तरो॑ऽत्य॑प्रवत॒ तस्या॑नु॒हाय॒ रेत॑
 आद॑त्त॒ तद्ग॑र्दभे॒ न्यमा॑र्द॒स्माद्ग॑र्दभो॒ द्विरे॑ता॒ अथो॑ आहु॒र्वड॑बायां॒
 न्यमा॑र्दिति॒ तस्मा॑द्ग॒डबा॑ द्विरे॒ता अथो॑ आहुरोष॑धीषु (२)

न्यमा॑र्दिति॒ तस्मा॑दोष॑धयोऽन॒भ्यक्ता॑ रेभ॒न्त्यथो॑ आहुः प्र॒जासु॑
 न्यमा॑र्दिति॒ तस्मा॑द्य॒मौ जा॑येते॒ तस्मा॑दश्व॒तरो न प्र जा॑यत॒ आत्त॑रे॒ता
 हि तस्मा॑द्बृ॒ह्मि॒ष्यन॑वक्लृप्तः॒ सर्व॑वेद॒से वा स॒हस्रे॑ वाव॑क्लृप्तोऽति॒
 ह्यप्र॑वत॒ य ए॒वं वि॒द्वान॑ग्निष्टोमे॒न यज॑ते प्राजा॑ताः प्र॒जा ज॒नय॑ति॒
 परि॑ प्रजा॑ता गृह्णाति॒ तस्मा॑दाहु॒र्ज्येष्ठ॑य॒ज्ञ इति॑ (३)

प्रजापतिर्वाव ज्येष्ठः स ह्येतेनाग्रेऽयं जत प्रजापतिरकामयत्
 प्र जायेयेति स मुखतस्त्रिवृतं निरमिमीत् तमग्निर्देवतान्वंसृज्यत
 गायत्री छन्दो रथन्तरं सामं ब्राह्मणो मनुष्याणामजः
 पशूनान्तस्मात्ते मुख्यां मुखतो ह्यसृज्यन्तोरसो बाहुभ्यां पञ्चदशं
 निरमिमीत् तमिन्द्रो देवतान्वंसृज्यत त्रिष्टुप्छन्दो बृहत् (४)

सामं राजन्यो मनुष्याणामविः पशूनान्तस्मात्ते वीर्यावन्तो
 वीर्याद्ध्यसृज्यन्त मध्यतः सप्तदशं निरमिमीत् तं विश्वे देवा देवता
 अन्वंसृज्यन्त जगती छन्दो वैरूपं सामं वैश्यो मनुष्याणां गार्वः
 पशूनान्तस्मात्त आद्या अन्नधानाद्ध्यसृज्यन्त तस्माद्भूयांसोऽन्येभ्यो
 भूयिष्ठा हि देवता अन्वंसृज्यन्त पत्त एकविंशं निरमिमीत्
 तमनुष्टुप्छन्दः [5]

अन्वंसृज्यत वैराजं सामं शूद्रो मनुष्याणामश्वः
 पशूनान्तस्मात्तौ भूतसङ्गमिणावश्वश्च शूद्रश्च तस्माच्छूद्रो
 यज्ञेऽनवकृत्तो न हि देवता अन्वंसृज्यत तस्मात्पादावुपं जीवतः
 पत्तो ह्यसृज्येतां प्राणा वै त्रिवृदर्धमासाः पञ्चदशः प्रजापतिः
 सप्तदशस्रयं इमे लोका असावादित्य एकविंश एतस्मिन्वा एते
 श्रिता एतस्मिन्प्रतिष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव श्रयत एतस्मिन्प्रति
 तिष्ठति॥ (६)

प्रा॒तःस॒वने॑ वै गा॒य॒त्रेण॑ छ॒न्द॑सा त्रि॒वृ॒ते स्तोमा॑य॒ ज्योति॑र्दध॒देति॑
 त्रि॒वृ॒ता ब्र॒ह्मव॑र्च॒सेन॑ प॒ञ्चद॑शाय॒ ज्योति॑र्दध॒देति॑ प॒ञ्चद॑शेनौज॒सा
 वी॒र्येण॑ स॒प्तद॑शाय॒ ज्योति॑र्दध॒देति॑ स॒प्तद॑शेन॒ प्राजा॑प॒त्येन॑
 प्र॒ज॒न॒नेनै॑कवि॒ंशाय॑ ज्योति॑र्दध॒देति॑ स्तोमं॑ ए॒व तथ्स्तोमा॑य॒
 ज्योति॑र्दध॒देत्यथो॑ स्तोमं॑ ए॒व स्तोमं॑म॒भि प्र ण॑यति याव॒न्तो वै
 स्तोमा॑स्ताव॒न्तः कामा॑स्ताव॒न्तो लो॒कास्ताव॑न्ति॒ ज्योती॑ऽप्येताव॒न्त
 ए॒व स्तोमा॑नेताव॒न्तः कामा॑नेताव॒न्तो लो॒काने॑ताव॒न्ति॒ ज्योती॑ऽप्यव॑
 रु॒न्धे॥ (७)

ताव॑न्तो लो॒कास्त्रयो॑दश च॥ [२]

ब्र॒ह्मवा॑दिनो॑ वदन्ति॒ स त्वै य॑जेत॒ योऽग्नि॑ष्टोमेन॒ यज॑मानोऽथ॒
 सर्व॑स्तोमेन॒ यजे॑तेति॒ यस्य॑ त्रि॒वृ॒तम॑न्तर्य॒न्ति प्रा॑णाऽस्तस्यान्तर्य॒न्ति
 प्रा॑णेषु॒ मेऽप्य॑स॒दिति॑ खलु॒ वै य॒ज्ञेन॑ यज॑मानो यजते॒ यस्य॑
 प॒ञ्चद॑शम॑न्तर्य॒न्ति वी॒र्यं॑ तस्यान्तर्य॒न्ति वी॒र्यं॑ मेऽप्य॑स॒दिति॑ खलु॒ वै
 य॒ज्ञेन॑ यज॑मानो यजते॒ यस्य॑ स॒प्तद॑शम॑न्तर्य॒न्ति (८)

प्र॒जां तस्या॑न्तर्य॒न्ति प्र॒जाया॑म्मेऽप्य॑स॒दिति॑ खलु॒ वै य॒ज्ञेन॑
 यज॑मानो यजते॒ यस्यै॑कवि॒ंशम॑न्तर्य॒न्ति प्रति॑ष्ठां तस्यान्तर्य॒न्ति
 प्रति॑ष्ठाया॑म्मेऽप्य॑स॒दिति॑ खलु॒ वै य॒ज्ञेन॑ यज॑मानो यजते॒ यस्य॑
 त्रि॒णव॑म॑न्तर्य॒न्त्यृतू॑ऽश्च॒ तस्य॑ नक्ष॒त्रिया॑ च वि॒राज॑म॑न्तर्य॒न्त्यृतु॑षु मे॒
 ऽप्य॑सन्नक्ष॒त्रिया॑यां च वि॒राजी॑ति (९)

खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्य त्रयस्त्रिंशमन्तर्यन्ति
 देवतास्तस्यान्तर्यन्ति देवतासु मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
 यजमानो यजते यो वै स्तोमानामवमं परमतां गच्छन्तं वेदं
 परमतामेव गच्छति त्रिवृद्धे स्तोमानामवमस्त्रिवृत्परमो य एवं वेदं
 परमतामेव गच्छति॥ (१०)

सप्तदशमन्तर्यन्ति विराजीति चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [३]

अङ्गिरसो वै सत्रमांसत ते सुवर्गं लोकमायन्तेषां
 हविष्मांश्च हविष्कृच्छाहीयेतान्तावकामयेतां सुवर्गं लोकमियावेति
 तावेतं द्विरात्रमपश्यतां तमाहरतां तेनायजेतां ततो वै तौ सुवर्गं
 लोकमैतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते सुवर्गमेव लोकमेति
 तावैतां पूर्वेणाऽह्नाऽगच्छतामुत्तरेण (११)

अभिप्लवः पूर्वमहर्भवति गतिरुत्तरं ज्योतिष्ठोमोऽग्निष्ठोमः
 पूर्वमहर्भवति तेजस्तेनाव रुन्धे सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तरं
 सर्वस्यात्यै सर्वस्यावरुद्धौ गायत्रम्पूर्वेहन्थसामं भवति तेजो वै
 गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं तेज एव ब्रह्मवर्चसमात्मन्यत्ते त्रैष्टुभमुत्तरं
 ओजो वै वीर्यं त्रिष्टुगोज एव वीर्यमात्मन्यत्ते रथन्तरम्पूर्वं (१२)

अहन्थसामं भवतीयं वै रथन्तरमस्यामेव प्रति तिष्ठति
 बृहदुत्तरेऽसौ वै बृहदमुष्यामेव प्रति तिष्ठति तदाहुः क्व
 जगती चानुष्टुप्तेति वैखानसम्पूर्वेऽहन्थसामं भवति तेन

जगत्स्यै नैति षोडश्युत्तरे तेनानुष्टुभोऽथाहुर्यत्समानेऽर्धमासे
 स्यातामन्यतरस्याहो वीर्यमनु पद्येतेत्यमावास्यायाम्पूर्वमहर्भवत्युत्तररि
 नानावीर्ये भवतो हविष्मन्निधनम्पूर्वमहर्भवति हविष्कृन्निधनमुत्तरं
 प्रतिष्ठित्यै॥ (१३)

उत्तरेण रथन्तरम्पूर्वेऽन्वेकविंशतिश्च॥ [४]

आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्तस्मिन्प्रजापतिर्वायुर्भूत्वाचरत्स
 इमामपश्यत्तां वराहो भूत्वाहरत्तां विश्वकर्मा भूत्वा व्यमादत्साप्रथत
 सा पृथिव्यभवत्तत्पृथिव्यै पृथिवित्वन्तस्यामश्राम्यत्प्रजापतिः स
 देवानंसृजत वसून्नुद्रानादित्यान्ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन्प्र जायामहा
 इति सौऽब्रवीत् (१४)

यथाहं युष्मांस्तपसासृक्ष्येवं तपसि प्रजननमिच्छध्वमिति
 तेभ्योऽग्निमायतनं प्रायच्छदेतेनायतनेन श्राम्यतेति तै-
 ऽग्निनायतनेनाश्राम्यन्ते संवत्सर एकां गामंसृजन्त तां वसुभ्यो
 रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्रायच्छन्नेतां रक्षध्वमिति तां वसवो रुद्रा
 आदित्या अरक्षन्त सा वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्राजायत
 त्रीणि च (१५)

शतानि त्रयस्त्रिंशत् चाथ सैव सहस्रतम्यंभवत्ते देवाः प्रजा-
 पतिमब्रुवन्सहस्रेण नो याजयेति सौऽग्निष्टोमेन वसूनयाजयत्त
 इमं लोकमजयन्तच्चाददुः स उक्थ्येन रुद्रानयाजयत्तै-

ऽन्तरिक्षमजयन्तच्चाददुः सोऽतिरात्रेणादित्यानयाजयन्तेऽमुं
लोममजयन्तच्चाददुस्तदन्तरिक्षम् (१६)

व्यवैर्यत तस्माद्बुद्धा घातुका अनायतना हि तस्मादाहुः शिथिलं
वै मध्यममहस्त्रिरात्रस्य वि हि तद्वैर्यतेति त्रैष्टुभम्मध्यमस्याह
आज्यम्भवति संयानानि सूक्तानि शंसति षोडशिनं शंसत्यहो
धृत्या अशिथिलम्भावाय तस्मात्रिरात्रस्याग्निष्टोम एव प्रथममहः
स्यादथोक्थ्योऽथातिरात्र एषां लोकानां विधृत्यै त्रीणित्रीणि
शतान्यनूचीनाहमव्यवच्छिन्नानि ददाति (१७)

एषां लोकानामनु सन्तत्यै दशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं
नेद्विच्छिनदानीत्यथ या सहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रश्च विष्णुश्च
व्यायच्छेतां स इन्द्रोऽमन्यतानया वा इदं विष्णुः सहस्रं
वर्क्ष्यत इति तस्यामकल्पेतां द्विभागं इन्द्रस्तृतीये विष्णुस्तद्वा
एषाभ्यनूच्यत उभा जिग्यथुरिति तां वा एतामच्छावाकः (१८)

एव शंसत्यथ या सहस्रतमी सा होत्रे देयेति होतारं
वा अभ्यतिरिच्यते यदतिरिच्यते होतानामस्यापयिता-
थाहुरुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्यातिरिक्त
उन्नेतत्विजामथाहुः सर्वेभ्यः सदस्येभ्यो देयेत्यथाहुरुदाकृत्या
सा वशं चरेदित्यथाहर्ब्रह्मणे चाग्नीधे च देयेति (१९)

द्विभागम्ब्रह्मणे तृतीयमग्नीधं ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्णवो-

ऽग्नीद्यथैव तावकल्पेतामित्यथाहुर्या कल्याणी बहुरूपा सा
 देयेत्यथाहुर्या द्विरूपोभयतएनी सा देयेति सहस्रस्य परिगृहीत्यै
 तद्वा एतत्सहस्रस्यायनं सहस्रं स्तोत्रीयाः सहस्रं दक्षिणाः
 सहस्रसंमितः सुवर्गो लोकः सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै॥ (२०)

अब्रवीच्च तदन्तरिक्षन्ददात्यच्छावाकश्च देयेति सप्तचत्वारिंशच्च॥ [५]

सोमो वै सहस्रमविन्दत्तमिन्द्रोऽन्वविन्दत्तौ यमो
 न्यागच्छत्तावब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु ही (३) इत्यब्रूताः स यम
 एकस्यां वीर्यं पर्यपश्यदियं वा अस्य सहस्रस्य वीर्यम्बिभर्तीति
 तावब्रवीदियम्ममास्त्वेतद्युवयोरिति तावब्रूताः सर्वे वा एतदेतस्यां
 वीर्यम् (२१)

परि पश्यामोऽंशमा हरामहा इति तस्यामंशमाहरन्त
 तामप्सु प्रावेशयन्त्सोमायोदेहीति सा रोहिणी पिङ्गलैकहायनी
 रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैत्तस्माद्रोहिण्या
 पिङ्गलयैकहायन्या सोमं क्रीणीयाद्य एवं विद्वान्रोहिण्या
 पिङ्गलयैकहायन्या सोमं क्रीणाति त्रयस्त्रिंशता चैवास्य
 त्रिभिश्च (२२)

शतैः सोमः क्रीतो भवति सुक्रीतेन यजते तामप्सु
 प्रावेशयन्निन्द्रायोदेहीति सा रोहिणी लक्ष्मणा पंष्टौही वार्त्रघ्नी
 रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैत्तस्माद्रोहिणीं

लक्ष्मणाम्पष्ठौहीं वार्त्रघ्नीं दद्याद्य एवं विद्वान्नोहिणीं लक्ष्मणाम्पष्ठौहीं
वार्त्रघ्नीं ददाति त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य त्रीणि च शतानि सा दत्ता (२३)

भवति तामप्सु प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरती
मूर्खा तज्जघन्या रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः
सहोदैत्तस्माञ्जरतीम्मूर्खा तज्जघन्यामनुस्तरणीं कुर्वीत य एवं
विद्वान्जरतीम्मूर्खा तज्जघन्यामनुस्तरणीं कुरुते त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य
त्रीणि च शतानि सामुष्मिल्लोके भवति वागेव सहस्रतमी
तस्मात् (२४)

वरो देयः सा हि वरः सहस्रमस्य सा दत्ता भवति
तस्माद्वरो न प्रतिगृह्यः सा हि वरः सहस्रमस्य प्रतिगृहीत-
म्भवतीयं वर इति ब्रूयादथान्याम्ब्रूयादियम्ममेति तथास्य
तत्सहस्रमप्रतिगृहीतम्भवत्युभयतएनी स्यात्तदाहुरन्यतएनी
स्यात्सहस्रम्परस्तादेतमिति यैव वरः (२५)

कल्याणी रूपसंमृद्धा सा स्यात्सा हि वरः समृद्ध्यै
तामुत्तरेणाग्नीध्रं पर्याणीयाहवनीयस्यान्तैर्द्रोणकलशमव घ्रापयेदा
जिघ्र कलशम्मह्युरुधारा पर्यस्वत्या त्वा विशन्तिवन्दवः समुद्रमिव
सिन्धवः सा मा सहस्र आ भज प्रजया पशुभिः सह पुनर्मा
विंशताद्रयिरिति प्रजयैवैनम्पशुभी रय्या सम् (२६)

अर्धयति प्रजावाँन्यशुमान्रयिमान्भवति य एवं वेद तया

सहाग्रीध्रम्परेत्यं पुरस्तात्प्रतीच्यां तिष्ठन्त्यां जुहुयादुभा जिग्यथुर्न
 परां जयेथे न परां जिग्ये कतरश्चनैनोः। इन्द्रश्च विष्णो
 यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामिति त्रेधाविभुक्तं वै त्रिरात्रे
 सहस्रं सहस्रीमेवैनां करोति सहस्रस्यैवैनाम्मात्राम् (२७)

करोति रूपाणि जुहोति रूपैरेवैनां समर्धयति तस्यां
 उपोत्थाय कर्णमा जपेदिडे रन्तेऽदिते सरस्वति प्रिये प्रेयसि महि
 विश्रुत्येतानि ते अघ्निये नामानि सुकृतं मा देवेषु ब्रूतादिति देवेभ्य
 एवैनमा वैदयत्यन्वेनं देवा बुध्यन्ते॥ (२८)

एतदेतस्यां वीर्यमस्य त्रिभिश्च दत्ता सहस्रतमी तस्मादेव वरः सम्मात्रामेकान्नचत्वारिंशच्च॥-[६]

सहस्रतम्यां वै यजमानः सुवर्गं लोकमेति सैनं सुवर्गं
 लोकं गमयति सा मा सुवर्गं लोकं गमयेत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं
 गमयति सा मा ज्योतिष्मन्तं लोकं गमयेत्याह ज्योतिष्मन्तमेवैनं
 लोकं गमयति सा मा सर्वान्पुण्याँल्लोकान्गमयेत्याह सर्वानेवैनं
 पुण्याँल्लोकान्गमयति सा (२९)

मा प्रतिष्ठां गमय प्रजयां पशुभिः सह पुनर्मा विंशताद्रयिरिति
 प्रजयैवैनम्पशुभीं रय्यां प्रतिष्ठापयति प्रजावाँन्पशुमात्रयिमान्भवति
 य एवं वेद तामग्रीधे वा ब्रह्मणे वा होत्रे वोद्गात्रे वाध्वर्यवे वा
 दद्यात्सहस्रमस्य सा दत्ता भवति सहस्रमस्य प्रतिगृहीतम्भवति
 यस्तामविद्वान् (३०)

प्रतिगृह्णाति तां प्रति गृह्णीयादेकासि न सहस्रमेकां त्वा भूतां
 प्रति गृह्णामि न सहस्रमेकां मा भूता विश मा सहस्रमित्येकामेवैनं
 भूतां प्रति गृह्णाति न सहस्रं य एवं वेद स्योनासि सुषदा सुशेवा
 स्योना मा विश सुषदा मा विश सुशेवा मा विश (३१)

इत्याह स्योनैवैनं सुषदा सुशेवा भूता विशति नैनं
 हिनस्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति सहस्रं सहस्रतम्यन्वेती (३)
 सहस्रतमीं सहस्रा (३) मिति यत्प्रार्चीमुत्सृजेत्सहस्रं
 सहस्रतम्यन्वियात्तत्सहस्रमप्रज्ञात्रं सुवर्गं लोकं न प्र
 जानीयात्प्रतीचीमुत्सृजति तां सहस्रमनु पर्यावर्तते सा
 प्रजानती सुवर्गं लोकमेति यजमानमभ्युत्सृजति क्षिप्रे सहस्रं प्र
 जायत उत्तमा नीयते प्रथमा देवान्गच्छति॥ (३२)

लोकानामयति सार्विद्वान्सुशेवा मविश यजमानं द्वादश च॥ [७]

अत्रिरददादौर्वाय प्रजां पुत्रकामाय स रिरिचानो-
 ऽमन्यत निर्वीर्यः शिथिलो यातयामा स एतं चतूरात्रमपश्यत्
 तमाहरत्तेनायजत ततो वै तस्य चत्वारो वीरा आजायन्त सुहोता
 सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभेयो य एवं विद्वाश्चतूरात्रेण यजत आस्य
 चत्वारो वीरा जायन्ते सुहोता सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभेयो ये
 चतुर्विंशः पवमाना ब्रह्मवर्चसं तत् (३३)

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिंश्च श्रद्धादेवं यजमानं

चत्वारि वीर्याणि नोपांनमन्तेजं इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यं स
 एतांश्चतुरश्वतुष्टोमान्त्सोमानपश्यत्तानाहरत्तैर्यजत तेज एव
 प्रथमेनावारुन्धेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन
 य एवं विद्वांश्चतुरश्वतुष्टोमान्त्सोमानाहरति तैर्यजते तेज एव
 प्रथमेनावं रुन्धेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन
 यामेवात्रिरुद्धिमाध्नोत्तामेव यजमान ऋध्नोति॥ (३४)

तत्तेजं एवाष्टादश च॥ [८]

जुमदग्निः पुष्टिकामश्चतूरात्रेणायजत स एतान्पोषां
 अपुष्यत्तस्मात्पलितौ जामदग्नियौ न सं जानाते एतानेव
 पोषान्पुष्यति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजते पुरोडाशिन्यं उपसदौ
 भवन्ति पशवो वै पुरोडाशः पशूनेवाव रुन्धेऽन्नं वै पुरोडाशो-
 ऽन्नमेवाव रुन्धेऽन्नादः पशुमान्भवति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण
 यजते॥ (३५)

जुमदग्निरष्टाचत्वारिंशत्॥ [९]

संवत्सरो वा इदमेकं आसीत्सोऽकामयतूर्त्स्वृजेयेति स
 एतम्पञ्चरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै स ऋतूनसृजत
 य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते प्रैव जायते त ऋतवः सृष्टा न
 व्यावर्तन्त त एतम्पञ्चरात्रमपश्यन् तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते
 व्यावर्तन्त (३६)

य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा
वर्तते सार्वसेनिः शौचेयोऽकामयत पशुमान्थस्यामिति स
एतम्पञ्चरात्रमाहरत्तेनायजत ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोद्य
एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते प्र सहस्रं पशून्प्राप्नोति बबरः
प्रावाहणिरकामयत वाचः प्रवदिता स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमा (३७)

अहरत्तेनायजत ततो वै स वाचः प्रवदिता भवद्य एवं
विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते प्रवदितैव वाचो भवत्यथो एनं
वाचस्पतिरित्याहुरनातश्चतूरात्रोऽतिरिक्तः षड्रात्रोऽथ वा एष
सं प्रति यज्ञो यत्पञ्चरात्रो य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते सम्प्रत्येव
यज्ञेन यजते पञ्चरात्रो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सरः (३८)

ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठत्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ
यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्धे
पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा
अथो प्रैव तेन जायते पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेरास्यै
महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिह्वसर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति
सर्वस्याभिजित्यै॥ (३९)

ते व्यावर्तन्त प्रवदिता स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमा संवत्सरोऽभिजित्यै॥ [१०]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामा
दद इमामगृभ्णन्नशनामृतस्य पूर्वं आयुषि विदथेषु कव्या। तया

दे॒वाः सु॒त॒मा ब॑भूवुर्ऋ॒तस्य॑ सा॒म॒न्त्स॒र॒मा॒र॒प॒न्ती॑ । अ॒भि॒धा अ॑सि
 भुव॑नमसि य॒न्तासि॑ ध॒र्तासि॑ सोऽग्निं वै॑श्वान॒रं स॑प्र॒थ॒सं गच्छ॑
 स्वाहा॑कृतः पृथि॒व्यां य॒न्ता रा॒ज्य॒न्तासि॑ य॒म॒नो ध॒र्तासि॑ ध॒रुणः॑
 कृ॒ष्यै त्वा॒ क्षेमा॑य त्वा र॒य्यै त्वा॒ पोषा॑य त्वा पृथि॒व्यै त्वा॒न्तरि॑क्षाय
 त्वा दि॒वे त्वा॑ स॒ते त्वा॑स॒ते त्वा॒द्भ्यस्त्वौष॑धीभ्यस्त्वा वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा
 भू॒तेभ्यः॑ ॥ (४०)

धरुणः प्रञ्चविंशतिश्च ॥ [११]

वि॒भूर्मा॒त्रा प्र॒भूः पि॒त्राश्चो॑ऽसि ह॒योऽस्य॑त्यो॑ऽसि न॒रो-
 ऽस्य॑र्वासि स॒प्तिर॑सि वा॒ज्य॑सि वृषा॑सि नृ॒मणा॑ अ॒सि
 य॒युर्ना॒मा॒स्यादि॑त्याना॒म्प॒त्वा॒न्वि॒ह्य॒ग्नये॑ स्वाहा स्वाहेन्द्रा॒ग्निभ्या॑ꣳ
 स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये स्वाहा वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा स॒र्वाभ्यो॑
 दे॒वेता॑भ्य इ॒ह धृ॑तिः स्वाहे॒ह वि॒धृतिः॑ स्वाहे॒ह र॑न्तिः स्वाहे॒ह
 र॑म॒तिः स्वाहा॑ भू॒रसि॑ भुवे त्वा भ॒व्याय॑ त्वा भ॒विष्य॑ते त्वा
 वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा भू॒तेभ्यो॑ दे॒वा आ॑शा॒पाला ए॒तं दे॒वेभ्यो॑ऽश्व॒म्मेधा॑य
 प्रो॒क्षितं॑ गोपायत ॥ (४१)

रन्तिः स्वाहा द्वाविंशतिश्च ॥ [१२]

आ॒य॒नाय॑ स्वाहा प्रा॒य॒णाय॑ स्वाहो॑द्वा॒वाय॑ स्वाहो॑द्भु॒ताय॑ स्वाहा
 शू॒का॒राय॑ स्वाहा शू॒कृताय॑ स्वाहा प॒ला॒यिताय॑ स्वाहाऽऽप॒ला॒यिताय॑
 स्वाहाऽऽव॒ल्गा॒ते स्वाहा॑ प॒रा॒वल्गा॑ते स्वाहाऽऽय॒ते स्वाहा॑ प्र॒य॒ते

स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

आय॑ना॒योत्तर॑मा॒पला॑यिताय॒ षड्विं॑शतिः॥ [१३]

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ सोमा॑य॒ स्वाहा॑ वा॒यवे॒ स्वाहा॑पाम्मोदा॑य॒ स्वाहा॑
सवि॑त्रे स्वाहा॒ सर॑स्वत्यै॒ स्वाहेन्द्रा॑य॒ स्वाहा॒ बृह॑स्पत॑ये॒ स्वाहा॑
मि॒त्राय॒ स्वाहा॒ वरु॑णाय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै स्वाहा॥ (४३)

[१४]

पृ॒थि॒व्यै स्वाहा॒ऽन्तरि॑क्षा॒य स्वाहा॑ दि॒वे स्वाहा॒ सू॒र्या॑य॒ स्वाहा॑
च॒न्द्रम॑से॒ स्वाहा॒ नक्ष॑त्रेभ्यः॒ स्वाहा॒ प्रा॒च्यै दि॒शे स्वाहा॒ दक्षि॑णायै दि॒शे
स्वाहा॑ प्र॒ती॒च्यै दि॒शे स्वा॑होदी॒च्यै दि॒शे स्वा॑होर्ध्वायै दि॒शे स्वाहा॑
दि॒ग्भ्यः स्वाहा॑ऽवा॒न्तर॑दि॒शाभ्यः॒ स्वाहा॒ समा॑भ्यः॒ स्वाहा॑ श॒र॒द्भ्यः
स्वाहा॑ऽहो॒रा॒त्रेभ्यः॒ स्वाहा॑ऽर्ध॑मा॒सेभ्यः॒ स्वाहा॒ मा॒सेभ्यः॒ स्वाहा॑र्तु॒भ्यः
स्वाहा॑ सं॒वत्स॑रा॒य स्वाहा॒ सर्व॑स्मै स्वाहा॥ (४४)

[१५]

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ सोमा॑य॒ स्वाहा॑ सवि॑त्रे स्वाहा॒ सर॑स्वत्यै॒ स्वाहा॑
पू॒ष्णे स्वाहा॒ बृह॑स्पत॑ये॒ स्वाहा॑ऽपाम्मोदा॑य॒ स्वाहा॑ वा॒यवे॒ स्वाहा॑
मि॒त्राय॒ स्वाहा॒ वरु॑णाय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै स्वाहा॥ (४५)

[१६]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहाऽग्नये स्वाहा
 सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहाऽहे स्वाहा रात्रियै
 स्वाहर्जवे स्वाहा साधवे स्वाहा सुक्षित्यै स्वाहा क्षुधे स्वाहाऽ-
 ऽशितिम्ने स्वाहा रोगाय स्वाहा हिमाय स्वाहा शीताय स्वाहाऽ-
 ऽत्पाय स्वाहाऽरण्याय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा
 सर्वस्मै स्वाहा॥ (४६)

[१७]

भुवो देवानां कर्मणापसर्तस्य पथ्यासि वसुभिर्देवेभिर्देवतया
 गायत्रेण त्वा छन्दसा युनज्मि वसन्तेन त्वर्तुना हविषा
 दीक्षयामि रुद्रेभिर्देवेभिर्देवतया त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा युनज्मि
 ग्रीष्मेण त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यादित्येभिर्देवेभिर्देवतया जागतेन
 त्वा छन्दसा युनज्मि वरुणाभिस्त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि
 विश्वेभिर्देवेभिर्देवतयानुष्टुभेन त्वा छन्दसा युनज्मि (४७)

शरदा त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यङ्गिरोभिर्देवेभिर्देवतया
 पाङ्क्तेन त्वा छन्दसा युनज्मि हेमन्तशिशिराभ्यां त्वर्तुना हविषा
 दीक्षयाम्याहं दीक्षामरुहमृतस्य पत्नीं गायत्रेण छन्दसा ब्रह्मणा
 चर्त९ सत्येऽधा९ सत्यमृतैऽधाम्। महीमू षु सुत्रामाणमिह धृतिः
 स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः स्वाहा॥ (४८)

[१८]

ईङ्गाराय स्वाहे कृताय स्वाहा क्रन्दते स्वाहाऽवक्रन्दते स्वाहा
 प्रोथते स्वाहा प्रप्रोथते स्वाहा गन्धाय स्वाहा घ्राताय स्वाहा
 प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा सन्दीयमानाय
 स्वाहा सन्दिताय स्वाहा विचृत्यमानाय स्वाहा विचृत्ताय
 स्वाहा पलायिष्यमानाय स्वाहा पलायिताय स्वाहोपरऽस्यते
 स्वाहोपरताय स्वाहा निवेक्ष्यते स्वाहा निविशमानाय स्वाहा
 निविष्टाय स्वाहा निषथ्स्यते स्वाहा निषीदते स्वाहा निषण्णाय
 स्वाहा (४९)

आसिष्यते स्वाहाऽऽसीनाय स्वाहाऽऽसिताय स्वाहा
 निपथ्स्यते स्वाहा निपद्यमानाय स्वाहा निपन्नाय स्वाहा शयिष्यते
 स्वाहा शयानाय स्वाहा शयिताय स्वाहा सम्मीलिष्यते स्वाहा
 सम्मीलते स्वाहा सम्मीलिताय स्वाहा स्वप्स्यते स्वाहा स्वपते
 स्वाहा सुप्ताय स्वाहा प्रभोथ्स्यते स्वाहा प्रबुध्यमानाय स्वाहा
 प्रबुद्धाय स्वाहा जागरिष्यते स्वाहा जाग्रते स्वाहा जागरिताय
 स्वाहा शुश्रूषमाणाय स्वाहा शृण्वते स्वाहा श्रुताय स्वाहा
 वीक्षिष्यते स्वाहा (५०)

वीक्षमाणाय स्वाहा वीक्षिताय स्वाहा सऽहास्यते स्वाहा
 सज्जिहानाय स्वाहोज्जिहानाय स्वाहा विवथ्स्यते स्वाहा विवर्तमानाय
 स्वाहा विवृत्ताय स्वाहोत्थास्यते स्वाहोत्तिष्ठते स्वाहोत्थिताय स्वाहा
 विधविष्यते स्वाहा विधून्वानाय स्वाहा विधूताय स्वाहोत्क्रऽस्यते

स्वाहोत्क्रामते स्वाहोत्क्रान्ताय स्वाहा चङ्क्रमिष्यते स्वाहा
 चङ्क्रम्यमाणाय स्वाहा चङ्क्रमिताय स्वाहा कण्डूयिष्यते स्वाहा
 कण्डूयमानाय स्वाहा कण्डूयिताय स्वाहा निकषिष्यते स्वाहा
 निकषमाणाय स्वाहा निकषिताय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा
 यत्पिबति तस्मै स्वाहा यन्मेहति तस्मै स्वाहा यच्छकृत्करोति
 तस्मै स्वाहा रेतसे स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा
 सर्वस्मै स्वाहा॥ (५१)

[११]

अग्नये स्वाहा वायवे स्वाहा सूर्याय स्वाहर्तमस्यृतस्यर्तमसि
 सत्यमसि सत्यस्य सत्यमस्यृतस्य पन्था असि देवानां छायामृतस्य
 नाम तत्सत्यं यत्त्वं प्रजापतिरस्यधि यदस्मिन्वाजिनीव शुभः
 स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो वृणानः पवते कव्यन्पशुं न गोपा
 इर्यः परिज्मा (५२)

[२०]

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

साध्या वै देवाः सुवर्गकामा एत९ षड्रात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्
 ततो वै ते सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वा९सः षड्रात्रमासते

सुवर्गमेव लोकं यन्ति देवसत्रं वै षड्रात्रः प्रत्यक्षः ह्येतानि पृष्ठानि
य एवं विद्वांसः षड्रात्रमासते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति
षड्रात्रो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि (१)

पृष्ठैरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति
तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव
यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्रुती
ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव
रुन्धते पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशः (२)

भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशो
भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते त्रिणवो भवति विजित्यै
त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिष्ठित्यै सदोहविर्धानिनं एतेन षड्रात्रेण
यजेरन्नाश्वत्थी हविर्धानं चाग्नीध्रं च भवतस्तद्धि सुवर्ग्यं चक्रीवती
भवतः सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या उलूखलबुध्नो यूपो भवति
प्रतिष्ठित्यै प्राञ्चो यान्ति प्राडिव हि सुवर्गः (३)

लोकः सरस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त्या
यान्त्यवर्तिमेवान्यस्मिन्प्रतिषज्यं प्रतिष्ठां गच्छन्ति यदा दशं शतं
कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
तिष्ठन्ति यदा शतं सहस्रं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं सहस्रं सम्मितो
वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभि जयन्ति यदैषां प्रमीयेत यदा

वा जीयेरन्नथैकमुत्थानन्तद्धि तीर्थम्॥ (४)

पृष्ठानि सप्तदशः सुवर्गो जयन्ति यदेकादश च॥ [१]

कुसुरुबिन्द औद्दालकिरकामयत पशुमान्थस्यामिति स
एत९ सप्तरात्रमाहरत्तेनायजत तेन वै स यावन्तो ग्राम्याः
पशवस्तानवारुन्ध य एवं विद्वान्थसप्तरात्रेण यजते यावन्त एव
ग्राम्याः पशवस्तानेवाव रुन्धे सप्तरात्रो भवति सप्त ग्राम्याः पशवः
सप्तारण्याः सप्त छन्दाऽस्युभयस्यावरुद्धौ त्रिवृदग्निष्टोमो भवति
तेजः (५)

एवाव रुन्धे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धे सप्तदशो
भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायत एकविंशो
भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते त्रिणवो भवति विजित्यै
पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेरास्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्धौ
विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै यत्प्रत्यक्षम्पूर्वेष्वहं
पृष्ठान्युपेयुः प्रत्यक्षम् (६)

विश्वजिति यथा दुग्धामुपसीदत्येवमुत्तममहः स्यान्नैकरात्रश्चन
स्याद्बृहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहःसूप यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव
न यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजिति
पृष्ठान्युपयन्ति यथा प्रत्ता दुहे तादृगेव तत्॥ (७)

तेज उपेयुः प्रत्यक्षं द्विचत्वारिंशच्च॥ [२]

बृहस्पतिरकामयत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति स एतमष्टरात्रमपश्यत्तम
ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यंभवद्य एवं विद्वानष्टरात्रेण यजते ब्रह्मवर्चस्यैव
भवत्यष्टरात्रो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसम्गायत्रियैव
ब्रह्मवर्चसमव रुन्धेऽष्टरात्रो भवति चतस्रो वै दिशश्चतस्रो-
ऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे (८)

त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्धे पञ्चदशो
भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव
तेन जायत एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते
त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिष्ठित्यै पञ्चविंशो-
ऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेराप्त्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै
विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (९)

दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धेऽभिजित्यै॥ [३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताः सृष्टाः क्षुधं न्यायन्त्स एतं
नवरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत् ततो वै प्रजाभ्योऽ कल्पत् यर्हि
प्रजाः क्षुधं निगच्छेयुस्तरहि नवरात्रेण यजेतेमे हि वा एतासां लोका
अक्लृप्ता अथैताः क्षुधं नि गच्छन्तीमानेवाभ्यो लोकान्कल्पयति
तान्कल्पमानान्प्रजाभ्योऽनु कल्पते कल्पन्ते (१०)

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजासु दधाति त्रिरात्रेणैवेमं
लोकं कल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामुं लोकं यथा
गुणे गुणमन्वस्यत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वस्यति धृत्या

अशिथिलम्भावाय ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः स्तोमा भवन्तीयं
 वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति ज्ञात्रं
 प्रजानाम् (११)

गच्छति नवरात्रो भवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति यो
 ज्योगामयावी स्यात्स नवरात्रेण यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृता
 अथैतस्य ज्योगामयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत यदीतासुर्भवति
 जीवत्येव॥ (१२)

कल्पन्ते प्रजानाञ्चयस्त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं दशहोतारमपश्यत्तमं जुहो
 दशरात्रमसृजत् तेन दशरात्रेण प्राजायत दशरात्राय दीक्षिष्यमाणो
 दशहोतारं जुहुयाद्दशहोत्रैव दशरात्रं सृजते तेन दशरात्रेण प्र
 जायते वैराजो वा एष यज्ञो यद्दशरात्रो य एवं विद्वान्दशरात्रेण
 यजते विराजमेव गच्छति प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यद्दशरात्रः (१३)

य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते प्रैव जायत इन्द्रो वै
 सृष्ट्वेवताभिरासीत्स न व्यावृतमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत्
 तस्मा एतं दशरात्रम्प्रायच्छत्तमाहरत्तेनायजत् ततो वै सो-
 ऽन्याभिर्देवताभिर्व्यावृतमगच्छद्य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते
 व्यावृतमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छति त्रिकुक्षुद्वै (१४)

एष यज्ञो यद्दशरात्रः ककुत्पञ्चदशः ककुदेकविंशः
 ककुत्रयस्त्रिंशो य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते त्रिकुक्षुदेव

संमानानां भवति यजमानः पञ्चदशो यजमान एकविंशो
 यजमानस्त्रयस्त्रिंशः पुर इतरा अभिचर्यमाणो दशरात्रेण
 यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति
 नैनमभिचरन्त्स्तृणुते देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा एताः (१५)

देवपुरा अपश्यन् यदशरात्रस्ताः पर्यूहन्त तेषां
 न कुतश्चनोपाव्याधोऽभवत्ततो देवा अभवन्परासुरा यो
 भ्रातृव्यवान्स्यात्स दशरात्रेण यजेत देवपुरा एव पर्यूहते
 तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो
 भवति स्तोमः स्तोमस्योपस्तिर्भवति भ्रातृव्यमेवोपस्तिं कुरुते
 जामि वै (१६)

एतत्कुर्वन्ति यज्यायांसुः स्तोममुपेत्य कनीयांसमुपयन्ति
 यदग्निष्टोमसामान्यवस्ताच्च परस्ताच्च भवन्त्यजामित्वाय
 त्रिवृदग्निष्टोमोऽग्निष्टुदाग्नेयीषु भवति तेज एवाव रुन्धे पञ्चदश उक्थ्य
 ऐन्द्रीष्विन्द्रियमेवाव रुन्धे त्रिवृदग्निष्टोमो वैश्वदेवीषु पुष्टिमेवाव
 रुन्धे सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासु तीव्रसोमोऽन्नाद्यस्यावरुद्ध्या
 अथो प्रैव तेन जायते (१७)

एकविंश उक्थ्यः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते
 सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासूपहव्य उपहवमेव गच्छति
 त्रिणवावग्निष्टोमावभित ऐन्द्रीषु विजित्यै त्रयस्त्रिंश उक्थ्यो

वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै विश्वजिह्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति
सर्वस्याभिजित्यै॥ (१८)

प्रजापत्यो वा एष यज्ञो यदशरात्रसिक्कुद्धा एता वै जायन्त एकत्रिंशच्च॥ [५]

ऋतवो वै प्रजाकामाः प्रजां नाविन्दन्त तैऽकामयन्त
प्रजां सृजेमहि प्रजामव रुन्धीमहि प्रजां विन्देमहि प्रजावन्तः
स्यामेति त एतमेकादशरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते
प्रजामसृजन्त प्रजामवारुन्धत प्रजामविन्दन्त प्रजावन्तोऽभवन्त
ऋतवोऽभवन्तदार्तवानामार्तवत्वमृतूनां वा एते पुत्रास्तस्मात् (१९)

आर्तवा उच्यन्ते य एवं विद्वांस एकादशरात्रमासन्ते
प्रजामेव सृजन्ते प्रजामव रुन्धते प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो
भवन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्धधते सुवर्गस्य
लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठ्यः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि
पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति
चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री (२०)

गायत्रम्ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियामेव ब्रह्मवर्चसे प्रति तिष्ठन्ति
चतुश्चत्वारिंशो भवति चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं
त्रिष्टुत्रिष्टुभ्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिंशो भवत्यष्टाचत्वारिंशदक्षरा
जगती जागताः पशवो जगत्यामेव पशुषु प्रति तिष्ठन्त्येकादशरात्रो
भवति पञ्च वा ऋतव आर्तवाः पञ्चर्तुष्वेवार्तवेषु संवत्सरे प्रतिष्ठाय

प्रजामव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतः प्रजायै परिगृहीत्यै॥ (२१)

तस्माद्वायुत्रयैकात्रपञ्चाशच्च॥ [६]

ऐन्द्रवायवाग्राङ्गृहीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः कल्पेरन्निति
यज्ञस्य वै क्लृप्तिमनु प्रजाः कल्पन्ते यज्ञस्याक्लृप्तिमनु न
कल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः कल्पयति न ज्यायांसं
कनीयानति कामत्यैन्द्रवायवाग्राङ्गृहीयादामयाविनः प्राणेन
वा एष व्युध्यते यस्यामयति प्राण ऐन्द्रवायवः प्राणेनैवैनं
समर्धयति मैत्रावरुणाग्राङ्गृहीरन् येषां दीक्षितानां प्रमीयेत (२२)

प्राणापानाभ्यां वा एते व्युध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयंते
प्राणापानौ मित्रावरुणौ प्राणापानावेव मुखतः परि हरन्त
आश्विनाग्राङ्गृहीतानुजावरौऽश्विनौ वै देवानामानुजावरौ पश्चेवाग्रं
पर्येतामश्विनावेतस्य देवता य आनुजावरस्तावेवैनमग्रं परि णयतः
शुक्राग्राङ्गृहीत गुतश्रीः प्रतिष्ठाकामोऽसौ वा आदित्यः शुक्र
एषोऽन्तोऽन्तम्मनुष्यः (२३)

श्रियै गुत्वा नि वर्ततेऽन्तादेवान्तमा रभते न ततः
पापीयान्भवति मन्थ्यग्रान्गृहीताभिचरन्नार्तपात्रं वा एतद्यन्मन्थिपात्रम्
ग्राहयति ताजगार्तिमार्च्छत्याग्रयणाग्राङ्गृहीत यस्य पिता पितामहः
पुण्यः स्यादथ तन्न प्राप्नुयाद्वाचा वा एष इन्द्रियेण व्युध्यते यस्य
पिता पितामहः पुण्यः (२४)

भवत्यथ तन्न प्राप्नोत्युर इवेतद्यज्ञस्य वागिव यदाग्रयणो
वाचैवैनमिन्द्रियेण समर्धयति न ततः पापीयान्भवत्युक्थ्याग्रान्गृहीताभि
सर्वेषां वा एतत्पात्राणामिन्द्रियं यदुक्थ्यपात्रं सर्वणैवैनमिन्द्रियेणाति
प्र युङ्क्ते सरस्वत्यभि नो नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वै (२५)

सरस्वती वाचैवैनमति प्र युङ्क्ते मा त्वत्क्षेत्राण्यरणानि
गन्मेत्याह मृत्योर्वै क्षेत्राण्यरणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्राणि न
गच्छति पूर्णान्ग्रहान्गृहीयादामयाविनः प्राणान् वा एतस्य
शुगच्छति यस्यामयति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्य शुचो मुञ्चत्युत
यदीतासुर्भवति जीवत्येव पूर्णान्ग्रहान्गृहीयाद्यर्हि पर्जन्यो न
वर्षेत्प्राणान् वा एतर्हि प्रजानां शुगच्छति यर्हि पर्जन्यो न
वर्षति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजानां शुचो मुञ्चति ताजक्प्र
वर्षति॥ (२६)

प्रमीयेत मनुष्यं ऋध्यते यस्य पिता पितामहः पुण्यो वाग्वा एव पूर्णान्ग्रहान्यञ्चविंशतिश्च॥ [७]

गायत्रो वा ऐन्द्रवायवो गायत्रम्प्रायणीयमहस्तस्मात्प्रायणीये-
ऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति त्रैष्टुभो वै शुक्रस्त्रैष्टुभं
द्वितीयमहस्तस्माद्वितीयेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति
जागतो वा आग्रयणो जागतं तृतीयमहस्तस्मात्तृतीयेऽहन्नाग्रयणो
गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै (२७)

यज्ञमापद्यच्छन्दाः स्यात्प्रोति यदाग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव

यज्ञमदृशन्तत एवैनं पुनः प्र युङ्क्ते जगन्मुखो वै द्वितीयस्त्रिरात्रो
जागत आग्रयणो यच्चतुर्थेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने
गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते राथन्तरो वा ऐन्द्रवायवो
राथन्तरं पञ्चममहस्तस्मात्पञ्चमेऽहन् (२८)

ऐन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति बारहतो वै शुक्रो
बारहतः षष्ठमहस्तस्मात्षष्ठेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने
गृह्णात्येतद्वै द्वितीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्याप्रोति यच्छुक्रः श्वो
गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनं पुनः प्र युङ्क्ते त्रिष्टुङ्मुखो वै
तृतीयस्त्रिरात्रस्त्रैष्टुभः (२९)

शुक्रो यत्सप्तमेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने
गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते वाग्वा आग्रयणो
वागष्टममहस्तस्मादष्टमेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने
गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नवममहस्तस्मान्नवमे-
ऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतत् (३०)

वै तृतीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्याप्रोति यदैन्द्रवायवः
श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनं पुनः प्र युङ्क्तेऽथो
स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते पथो वा एतेऽध्यपथेन यन्ति
यैऽन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य
यदृशममहर्दशमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते यज्ञस्य (३१)

ए॒वान्तं॑ गु॒त्वाप॑थात्पन्था॒मपि॑ यन्त्यथो॒ यथा॒ वही॑यसा प्र॒तिसारं॑
वह॑न्ति ता॒दृगे॒व तच्छ॑न्दाऽस्य॒न्योन्य॑स्य॒ लोक॑मभ्य॒ध्याय॑न्तान्ये॒तेनै॒व
दे॒वा व्य॑वा॒हय॑न्नेन्द्रवा॒यव॑स्य॒ वा ए॒तदा॑य॒तनं॑ यच्च॒तुर्थ॑मह॒स्तस्मिन्ना॑ग्रय॒णो
गृ॒ह्यते॒ तस्मा॑दाग्रय॒णस्या॑य॒तने॒ नव॑मेऽह॒न्नेन्द्रवा॑य॒वो गृ॒ह्यते॒ शुक्र॑स्य॒
वा ए॒तदा॑य॒तनं॑ यत्पञ्च॒मम् (३२)

अह॑स्तस्मिन्नेन्द्रवा॒यवो॒ गृ॒ह्यते॒ तस्मा॑दैन्द्रवा॒यव॑स्या॒यत॑ने
सप्त॑मेऽह॒ञ्छुक्रो॑ गृ॒ह्यत॒ आग्र॑य॒णस्य॒ वा ए॒तदा॑य॒तनं॑ यत्षष्ठ॑मह॒स्तस्मिन्
गृ॒ह्यते॒ तस्मा॑च्छु॒क्रस्या॑य॒तनेऽष्ट॑मेऽह॒न्नाग्र॑य॒णो गृ॒ह्यते॒ छन्दाऽ॑स्ये॒व
तद्वि॒ वा॑हयति॒ प्र व॑स्य॒सो वि॒वा॒हमा॑प्नोति॒ य ए॒वं वेदा॑थो॒ दे॒वता॑भ्य
ए॒व य॒ज्ञे सं॒विदं॑ दधाति॒ तस्मा॑दि॒दम॑न्योन्य॒स्मै द॑दाति॥ (३३)

ए॒तद्वै पञ्च॑मेऽह॒न्नेष्ट॑म् ए॒तद्गृ॑ह्यते॒ यज्ञ॑स्य॒ पञ्च॑ममन्य॒स्मा एकं॑॥ [८]

प्र॒जाप॑तिरका॒मय॑त् प्र जा॒येये॑ति॒ स ए॒तं द्वा॑दशरा॒त्रम॑पश्य॒त्तमा॑ह॒रत्
ततो॒ वै स प्रा॑जा॒यत् यः का॑मये॒त् प्र जा॒येये॑ति॒ स द्वा॑दशरा॒त्रेण॑
यजे॑त् प्रै॒व जा॑यते॒ ब्रह्म॑वा॒दिनो॑ वदन्त्यग्नि॒ष्टोम॑प्रा॒यणा॑ य॒ज्ञा अथ॑
कस्मा॑दतिरा॒त्रः पूर्॒वः प्र यु॑ज्यत॒ इति॑ चक्षु॒षी वा ए॒ते य॒ज्ञस्य॑
यद॑तिरा॒त्रौ क॒नीनि॑के अग्नि॒ष्टोमौ यत् (३४)

अ॒ग्नि॒ष्टोमं॑ पूर्॒वं प्र॑यु॒ञ्जीर॑न्ब॒हिर्धा॑ क॒नीनि॑के दध्यु॒स्तस्मा॑दतिरा॒त्रः
पूर्॒वः प्र यु॑ज्यते॒ चक्षु॑षी ए॒व य॒ज्ञे धि॒त्वा म॑ध्यतः क॒नीनि॑के प्र॒ति द॑धति॒
यो वै गा॑य॒त्री ज्योतिः॑पक्षां॒ वेद॑ ज्योति॒षा भा॑सा सु॒वर्गं॑ लो॒कमे॑ति॒
याव॑ग्नि॒ष्टोमौ तौ प॒क्षौ येऽन्त॑रेऽष्टा॒वुक्थ्याः॑ स आ॒त्मैषा॑ वै गा॒यत्री

ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकम् (३५)

एति प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितो यद्वादशरात्रो
यावतिरात्रौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मा प्रजा-
पतिर्वावैष सन्धस्द्ध वै सत्रेण स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव
स्पृणोति सर्वासां वा एते प्रजानां प्राणैरासते ये सत्रमासते
तस्मात्पृच्छन्ति किमेते सत्रिण इति प्रियः प्रजानामुत्थितो भवति
य एवं वेद॥ (३६)

अग्निष्टोमो यत्सुवर्गल्लोकं प्रियः प्रजानां पञ्च च॥ [९]

न वा एषोऽन्यतोवैश्वानरः सुवर्गाय लोकाय प्राभवदूर्ध्वो ह वा
एष आतंत आसीत्ते देवा एतं वैश्वानरं पर्योहन्त्सुवर्गस्य लोकस्य
प्रभूत्या ऋतवो वा एतेन प्रजापतिमयाजयन्तेष्वार्धोदधि तदुध्नोति
ह वा ऋत्विक्षु य एवं विद्वान्द्वादशाहेन यजते तेऽस्मिन्नेच्छन्त स
रसमहं वसन्ताय प्रायच्छत् (३७)

यवं ग्रीष्मायौषधीर्वरुषाभ्यो ब्रीहीञ्छुरदे माषतिलौ
हेमन्तशिशिराभ्यान्तेनेन्द्रं प्रजापतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र
इन्द्रोऽभवत्तस्मादाहुरानुजावरस्य यज्ञ इति स ह्येतेनाग्रेऽयंजतेष
ह वै कुणपमत्ति यः सत्रे प्रतिगृह्णाति पुरुषकुणपमंश्चकुणपङ्गौर्वा
अन्नं येन पात्रेणान्त्रिभ्रति यत्तन्न निर्णेनिजति ततोऽधि (३८)

मलं जायत एक एव यजेतैको हि प्रजापतिरार्धोद्वादश

रात्रीर्दीक्षितः स्याद्द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः
 प्रजापतिर्वैष एष ह त्वै जायते यस्तपसोऽधि जायते चतुर्धा वा
 एतास्तिस्त्रस्तिस्त्रो रात्रयो यद्द्वादशोपसदो याः प्रथमा यज्ञं ताभिः
 सम्भरति या द्वितीया यज्ञं ताभिरा रभते (३९)

यास्तृतीयाः पात्राणि ताभिर्निर्णनित्ते याश्चतुर्थीरपि
 ताभिरात्मानमन्तरतः शुन्यते यो वा अस्य पशुमत्ति मांसं
 सौंति यः पुरोडाशमस्तिष्कं स यः परिव्रापं पुरीषं स
 य आज्यममृज्जानं स यः सोमं स्वेदं सोऽपि ह वा
 अस्य शीर्षण्या निष्पदः प्रति गृह्णाति यो द्वादशाहे प्रतिगृह्णाति
 तस्माद्द्वादशाहेन न याज्यमप्यप्मनो व्यावृत्त्यै॥ (४०)

अयच्छुदधि रभते द्वादशाहेन चत्वारि च॥ [१०]

एकस्मै स्वाहा द्वाभ्यां स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यः
 स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः
 स्वाहा नवभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः
 स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा
 षोडशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहाऽष्टादशभ्यः स्वाहैकान्न
 विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा
 नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै
 स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहैकान्न शताय स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्यां
 शताभ्यां स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४१)

नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्नैकविंशतिश्च॥ [११]

एकस्मै स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा
नवभ्यः स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः
स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहैकान्न विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै
स्वाहैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न षष्ठ्यै
स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहैकान्न
शताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

एकस्मै त्रिभ्यः पञ्चाशत्॥ [१२]

द्वाभ्यां स्वाहा चतुर्भ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः स्वाहा
दशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः
स्वाहाऽष्टादशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहाऽष्टानवत्यै स्वाहा शताय
स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४३)

द्वाभ्यामष्टानवत्यै पञ्चिंशतिः॥ [१३]

त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः
स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा
सप्तदशभ्यः स्वाहैकान्न विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहैकान्न
चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा
नवषष्ठ्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहैकान्न शताय
स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४४)

त्रिभ्योऽष्टाचत्वारिंशत्॥ [१४]

चतुर्भ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः
स्वाहा विंशत्यै स्वाहा षण्णवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै
स्वाहा॥ (४५)

चतुर्भ्यः षण्णवत्यै षोडश॥ [१५]

पञ्चभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा विंशत्यै
स्वाहा पञ्चनवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४६)

पञ्चभ्यः पञ्चनवत्यै चतुर्दश॥ [१६]

दशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा त्रिंशते स्वाहा चत्वारिंशते
स्वाहा पञ्चाशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहा सप्तत्यै स्वाहाऽशीत्यै स्वाहा
नवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४७)

दशभ्यो द्वाविंशतिः॥ [१७]

विंशत्यै स्वाहा चत्वारिंशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहाऽशीत्यै
स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४८)

विंशत्यै द्वादश॥ [१८]

पञ्चाशते स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्यां शताभ्यां स्वाहा
त्रिभ्यः शतेभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यः शतेभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः शतेभ्यः
स्वाहा षड्भ्यः शतेभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः शतेभ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः

श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ न॒वभ्यः॑ श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ स॒हस्रा॑य॒ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै
स्वाहा॑॥ (४९)

प॒ञ्चाश॑ते॒ द्वात्रिं॑शत्॥ [१९]

श॒ताय॑ स्वाहा॑ स॒हस्रा॑य॒ स्वाहा॑ऽयु॒ताय॑ स्वाहा॑ नि॒युता॑य॒
स्वाहा॑ प्र॒युता॑य॒ स्वाहा॑ऽर्बु॒दाय॑ स्वाहा॑ न्य॒र्बुदा॑य॒ स्वाहा॑ स॒मुद्रा॑य॒
स्वाहा॑ म॒ध्याय॑ स्वाहा॑ऽन्ता॑य॒ स्वाहा॑ प॒रार्धा॑य॒ स्वाहो॑ष॒से स्वाहा॑
व्यु॒ष्ट्यै स्वाहो॑दे॒ष्यते॒ स्वाहो॑द्य॒ते स्वाहो॑दि॒ताय॑ स्वाहा॑ सु॒वर्गा॑य॒
स्वाहा॑ लो॒काय॑ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ (५०)

श॒ताया॑ष्टात्रिं॑शत्॥ [२०]

प्र॒जवं॑ ब्रह्मवा॒दिनः॑ कि॒मेष॑ वा आ॒प्त आ॑दि॒त्या उ॒भयोः॑ प्र॒जाप॑तिरन्वा॒यन्निन्द्रो॑ वै स॒दृङ्निन्द्रो॑ वै शि॒थिलः॑
प्र॒जाप॑तिरकामय॒तान्नादः॑ सा वि॒राड॒सावा॑दि॒त्योऽर्वाङ्म॑त॒मा मेऽग्नि॑ना स्वाहा॒धिन्द्रोऽञ्जे॑तायं कृ॒ष्णायो॑षधी॒भ्यो
व॒नस्प॑ति॒भ्यो वि॒शतिः॑॥ [२१]

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

प्र॒जवं॑ वा ए॒तेन॑ यन्ति॒ यद॑श॒मम॑हः पा॒पाव॑हीयं वा ए॒तेन॑ भवन्ति॒
यद॑श॒मम॑ह॒र्यो वै प्र॒जवं॑ य॒ताम॑प॒थेन॑ प्र॒तिप॑द्य॒ते यः स्था॑णु॒ं हन्ति॑
यो भ्रेषं॑ न्येति॒ स ही॑यते॒ स यो वै द॑श॒मेऽह॑न्नविवा॒क्य उ॑प॒हन्य॑ते॒
स ही॑यते॒ तस्मै॑ य उ॒प॒हता॑य॒ व्याह॑ तमे॒वान्वा॑र॒भ्य॒ सम॑श्नुते॒ऽथ

यो व्याह सः (१)

हीयते तस्माद्दशमेऽहन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो
खल्वाहुर्यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमायन् यज्ञस्य
वृद्धेनासुरान्पराभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य समृद्धं
तद्यजमानस्य यद्वृद्धं तद्भातृव्यस्य स यो वै दशमेऽहन्नविवाक्य
उपहन्यते स एवाति रेचयति ते ये बाह्या दशीकवः (२)

स्युस्ते वि ब्रूयुर्यदि तत्र न विन्देयुरन्तःसदसाद्बुध्यं यदि
तत्र न विन्देयुर्गृहपतिना व्युच्यन्तद्बुध्यमेवाथ वा एतत्सर्पराज्ञियां
ऋग्भिः स्तुवन्तीयं वै सर्पतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति
यदानृचुस्तेनेयं सर्पराज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यदतो-
ऽध्यर्चितारः (३)

तदुभयमाप्त्वावरुध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनसा स्तुवते न वा
इमामंश्वरथो नाश्वतरीरथः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनो वा इमां
सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनः परिभवितुमथ ब्रह्म वदन्ति परिमिता
वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजूंष्यथैतस्यैवान्तो
नास्ति यद्ब्रह्म तत्प्रतिगृणत आ चक्षीत् स प्रतिगुरः॥ (४)

व्याह स दशीकवोऽर्चितारः स एकश्च॥ [१]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं द्वादशाहस्य प्रथमेनाहृत्विजां
यजमानो वृद्ध इति तेज इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति

प्राणानन्नाद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीनिमाल्लोणकानिति किं
चतुर्थेनेति चतुष्पदः पशूनि किम्पञ्चमेनेति पञ्चाक्षराम्पङ्क्तिमिति
किं षष्ठेनेति षडृतूनि किं सप्तमेनेति सप्तपदां
शक्नोमिति (५)

किमष्टमेनेत्यष्टाक्षरां गायत्रीमिति किं नवमेनेति
त्रिवृतं स्तोममिति किं दशमेनेति दशाक्षरां विराजमिति
किमेकादशेनेत्येकादशाक्षरां त्रिष्टुभमिति किं द्वादशेनेति
द्वादशाक्षरां जगतीमित्येतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदेषां
वृद्धे ॥ (६)

शक्नोमित्येकचत्वारिंशच्च ॥

[२]

एष वा आप्तो द्वादशाहो यत्रयोदशरात्रः समानं
ह्येतदह्यत्प्रायणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यतिरात्रो भवति त्रयं इमे
लोका एषां लोकानामात्यै प्राणो वै प्रथमोऽतिरात्रो व्यानो
द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रति तिष्ठन्ति
सर्वमायुर्यन्ति य एवं विद्वांसस्त्रयोदशरात्रमासते तदाहुर्वाग्वा
एषा वितता (७)

यद्वादशाहस्तां विच्छिन्द्यन्मध्यैऽतिरात्रं कुर्युरुपदासुंका
गृहपतेर्वाख्यादुपरिष्ठाच्छन्दोमानांमहाव्रतं कुर्वन्ति सन्ततामेव
वाचमव रुन्धतेऽनुपदासुका गृहपतेर्वाग्भवति पशवो वै छन्दोमा
अन्नमहाव्रतं यदुपरिष्ठाच्छन्दोमानांमहाव्रतं कुर्वन्ति पशुषु

चैवान्नाद्यै च प्रति तिष्ठन्ति॥ (८)

वितता त्रिचत्वारिंशच्च॥ [३]

आदित्या अकामयन्तोभयौलोकयोर्ऋध्रुयामेति त
एतं चतुर्दशरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै त
उभयौलोकयोराध्रुवन्नस्मिंश्चामुष्मिंश्च य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रम
उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रुवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च चतुर्दशरात्रो भवति
सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्तारण्या उभयीषामवरुद्धौ यत्पराचीनानि
पृष्ठानि (९)

भवन्त्यमुमेव तैर्लोकमभि जयन्ति यत्प्रतीचीनानि पृष्ठानि
भवन्तीममेव तैर्लोकमभि जयन्ति त्रयस्त्रिंशौ मध्यतः स्तोमौ
भवतः साम्राज्यमेव गच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव
समानानां भवन्त्यतिरात्रावभितौ भवतः परिगृहीत्यै॥ (१०)

पृष्ठानि चतुस्त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतत् देवा अन्वायन्तानादित्याश्च
पशवश्चान्वायन्ते देवा अब्रुवन् यान्पशूनुपार्जीविष्म त इमे-
ऽन्वाग्मन्निति तेभ्य एतं चतुर्दशरात्रमप्रत्यौहन्त आदित्याः पृष्ठैः
सुवर्गं लोकमारौहन्त्यहाभ्यामस्मिँल्लोके पशून्प्रत्यौहन्पृष्ठैरादित्या
अमुष्मिँल्लोक आध्रुवन्त्यहाभ्यामस्मिन् (११)

लोके पशवो य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रमासत उभयोरेव

लोकयोर्ऋध्रुवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च पृष्ठैरेवामुष्मिंल्लोक ऋध्रुवन्ति
 त्र्यहाभ्यामस्मिंल्लोके ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव
 ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति
 यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति
 सविवधत्वाय (१२)

ओजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो दधते
 बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो
 अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृती ताभ्यामेव
 सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति
 ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या
 अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति चतुर्दशैतास्तासां
 या दश दशाक्षरा विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते
 याश्चतस्रश्चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवतः
 परिगृहीत्यै॥ (१३)

आर्ध्वत्र्यहाभ्यामस्मिन्सविवधत्वाय प्रतिष्ठित्या एकत्रिंशच्च॥ [५]

इन्द्रो वै सदृङ्देवताभिरासीत्स न व्यावृतमगच्छत्स प्रजा-
 पतिमुपाधावत्तस्मा एतम्पञ्चदशरात्रम्प्रायच्छत्तमाहरत् तेनायजत्
 ततो वै सोऽन्याभिर्देवताभिर्यवृतमगच्छद्य एवं विद्वांसः
 पञ्चदशरात्रमासते व्यावृतमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छन्ति

ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१४)

गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसत्रं वा एतद्यदच्छन्दोमं
यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते
पशूच्छन्दोमैरोजो वा वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव
वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति पञ्चदशरात्रो भवति पञ्चदशो वज्रो
वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य
परिगृहीत्यै॥ (१५)

अन्तरिक्षमिन्द्रियस्यैकं च॥

[६]

इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीत्सोऽसुरेभ्यो-
ऽबिभेत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतम्पञ्चदशरात्रं वज्रं प्रायच्छत्
तेनासुरान्पराभाव्य विजित्य श्रियमगच्छदग्निष्टुता पाप्मानं
निरदहत पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत् य एवं
विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते भ्रातृव्यानेव पराभाव्य विजित्य श्रियं
गच्छन्त्यग्निष्टुता पाप्मानं निः (१६)

दहन्ते पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दधत् एता
एव पशव्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर
आप्यते संवत्सरम्पशवोऽनु प्र जायन्ते तस्मात्पशव्या एता एव
सुवर्ग्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर

आप्यते संवत्सरः सुवर्गो लोकस्तस्मात्सुवर्ग्या ज्योतिर्गौरायुरिति
त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१७)

गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि
स्युर्विविधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायौजो वै वीर्यं
पृष्ठान्योज एव वीर्यमध्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव
रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै
यज्ञस्याञ्जसार्यनी स्रुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकम् (१८)

यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि
पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या
उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पञ्चदशैतास्तासां या दश दशाक्षरा
विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याः पञ्च पञ्च दिशो दिक्ष्वेव
प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनां
परिगृहीत्यै॥ (१९)

गच्छन्त्यग्निष्ठतां पाप्मानन्निरन्तरिक्षं लोकं प्रजायै द्वे च॥ [७]

प्रजापतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एतः सप्तदशरात्रमपश्यत्
ततो वै सोऽन्नादोऽभवद्य एवं विद्वांसः सप्तदशरात्रमासतेऽन्नादा
एव भवन्ति पञ्चाहो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव
संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव
रुन्धतेऽसन्नं वा एतत् (२०)

यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव
 रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव
 वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भवति सप्तदशः प्रजापतिः
 प्रजापतेरास्या अतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२१)

एतत्सतत्रिंशच्च॥

[८]

सा विराङ्गिक्रम्यातिष्ठद्ब्रह्मणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा
 अकामयन्तोभयं सं वृञ्जीमहि ब्रह्म चान्नं चेति त एता
 विंशतिं रात्रीरपश्यन्ततो वै त उभयं समवृञ्जत ब्रह्म चान्नं
 च ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा अभवन् य एवं विद्वांस एता आसत
 उभयमेव सं वृञ्जते ब्रह्म चान्नं च (२२)

ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा भवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना
 प्रति तिष्ठन्ति विंशो वै पुरुषो दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पद्या
 यावानेव पुरुषस्तमाप्सोत्तिष्ठन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं
 वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं
 त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गम् (२३)

लोकमभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधः स्यान्मध्यं
 पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायोजो वै वीर्यं पृष्ठान्योज एव
 वीर्यमध्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ

बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै
 यज्ञस्याञ्जसायनी स्रुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो
 वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति
 प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्
 ऋद्धोत्तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्यान्नाद्यस्य
 परिगृहीत्यै॥ (२४)

वृञ्जते ब्रह्म चान्नञ्च सुवर्गमेते सुवर्गत्रयोविंशतिश्च॥ [९]

असावादित्योऽस्मिँल्लोक आसीत्तं देवाः पृष्ठैः परिगृह्य
 सुवर्गं लोकमंगमयन्परैरवस्तात्पर्यगृह्णन्दिवाकीर्त्येन सुवर्गे
 लोके प्रत्यस्थापयन्परैः परस्तात्पर्यगृह्णन्पृष्ठैरुपावारोहन्त्यस वा
 असावादित्योऽमुष्मिँल्लोके परैरुभयतः परिगृहीतो यत्पृष्ठानि
 भवन्ति सुवर्गमेव तैर्लोकं यजमाना यन्ति परैरवस्तात्परि गृह्णन्ति
 दिवाकीर्त्येन (२५)

सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्ति परैः परस्तात्परि गृह्णन्ति
 पृष्ठैरुपावारोहन्ति यत्परैः परस्तान्न स्युः पराञ्चः सुवर्गाल्लोकान्निष्पद्येरन्
 यदवस्तान्न स्युः प्रजा निर्दहेयुरभितो दिवाकीर्त्यं परःसामानो
 भवन्ति सुवर्ग एवैनां लोक उभयतः परि गृह्णन्ति यजमाना
 वै दिवाकीर्त्यं संवत्सरः परःसामानोऽभितो दिवाकीर्त्यं परः
 सामानो भवन्ति संवत्सर एवोभयतः (२६)

प्रति तिष्ठन्ति पृष्ठं वै दिवाकीर्त्यम्पार्श्वे परःसामानोऽभितो
 दिवाकीर्त्यं परःसामानो भवन्ति तस्मादभितः पृष्ठम्पार्श्वे भूयिष्ठा
 ग्रहा गृह्यन्ते भूयिष्ठं शस्यते यज्ञस्यैव तन्मध्यतो ग्रन्थं
 ग्रन्थन्त्यविस्रंसाय सप्त गृह्यन्ते सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः
 प्राणानेव यजमानेषु दधति यत्पराचीनानि पृष्ठानि भवन्त्यमुमेव
 तैर्लोकमभ्यारोहन्ति यदिमं लोकं न (२७)

प्रत्यवरोहैयुरुद्धा माद्यैयुर्यजमानाः प्र वा मीयेरन्
 यत्प्रतीचीनानि पृष्ठानि भवन्तीममेव तैर्लोकमप्रत्यवरोहन्त्यथो
 अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठन्त्यनुन्मादायेन्द्रो वा अप्रतिष्ठित
 आसीत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशतिरात्रम्प्रायच्छुत्तमाह
 ततो वै स प्रत्यतिष्ठद्ये बहुयाजिनोऽप्रतिष्ठिताः (२८)

स्युस्त एकविंशतिरात्रमासीरन्द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय
 इमे लोका असावादित्य एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव
 यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यसावादित्यो न व्यरोचत स प्रजा-
 पतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशतिरात्रम्प्रायच्छुत्तमाहर्त्तेनायजत
 ततो वै सौऽरोचत य एवं विद्वांस एकविंशतिरात्रमासंते
 रोचन्त एवैकविंशतिरात्रो भवति रुग्वा एकविंशो रुचमेव
 गच्छन्त्यथो प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्येकविंशोऽतिरात्रावभितो
 भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (२९)

अ॒र्वा॒ङ्य॒ज्ञः सं क्रा॑म॒त्वमुष्मा॑दधि॒ माम॒भि। ऋ॒षी॑णां॒ यः
 पु॒रोहि॑तः। निर्दे॒वं निर्वी॑रं कृ॒त्वा विष्क॑न्धं तस्मिन् ही॒यतां॒ यो-
 ऽस्मान्द्वेष्टि॑। शरी॑रं य॒ज्ञश॑म॒लं कु॒सीदं॑ तस्मिन्सीदतु॒ योऽस्मान्द्वेष्टि॑।
 य॒ज्ञं य॒ज्ञस्य॑ यत्तेज॒स्तेन॑ सं क्रा॑म॒ माम॒भि। ब्रा॒ह्म॒णानृ॒त्विजो॑ दे॒वान्
 य॒ज्ञस्य॑ तप॑सा॒ ते सवा॒हमा हु॑वे। इष्टे॑न॒ प॒क्रमु॑प (३०)

ते हु॒वे स॒वा॒हम्। सन्ते॑ वृ॒ञ्जे सु॒कृत॑ सं प्र॒जां प॒शून्।
 प्रैषान्त्सामि॒धेनी॑रा॒घारा॑वाज्य॒भागा॑वाश्रु॒तम्प्र॒त्याश्रु॑त॒मा शृ॑णामि ते।
 प्र॒याजा॑नू॒याजा॑न्त्स्विष्ट॒कृत॑मिडा॒माशिष॑ आ वृ॒ञ्जे सु॒वः। अ॒ग्नि॒नेन्द्रे॑ण
 सोम॑ेन॒ सर॑स्वत्या॒ विष्णु॑ना दे॒वता॑भिः। या॒ज्यानु॒वाक्या॑भ्यामु॒प
 ते हु॒वे स्वा॒हं य॒ज्ञमा द॑दे ते वष॑ट्कृतम्। स्तु॒तं श॒स्त्रम्प्रति॑गरं
 ग्र॒हमिडा॑माशिषः (३१)

आ वृ॒ञ्जे सु॒वः। प॒त्नीसं॒याजा॑नु॒प ते हु॒वे सवा॒हं संमि॑ष्टय॒जुरा
 द॑दे तव। प॒शून्त्सु॑तं पु॒रोडा॑शान्त्सव॑नान्यो॒त य॒ज्ञम्। दे॒वान्त्सेन्द्रा॑नु॒प
 ते हु॒वे सवा॒हम॒ग्निमु॑खा॒न्त्सोम॑वतो॒ ये च॒ विश्वे॑॥ (३२)

उप॒ ग्र॒हमिडा॑माशिषो॒ द्वात्रिं॑शच्च॥ [११]

भू॒त॒म्भ॒व्य॒म्भवि॑ष्यद्वष॒ट्स्वाहा॑ नम॒ ऋ॒क्साम॑ यजुर्वष॒ट्स्वाहा॑
 नमो॑ गाय॒त्री त्रि॒ष्टुब्ज॑गती॒ वष॒ट्स्वाहा॑ नमः॑ पृथि॒व्यन्तरि॑क्षं
 द्यौर्वष॒ट्स्वाहा॑ नमो॑ऽग्नि॒र्वायुः॑ सूर्यो॒ वष॒ट्स्वाहा॑ नमः॑ प्रा॒णो
 व्या॒नोऽपा॒नो वष॒ट्स्वाहा॑ नमो॑ऽन्नं॒ कृषि॑र्वृष्टिर्वष॒ट्स्वाहा॑ नमः॑

पिता पुत्रः पौत्रो वषट्स्वाहा नमो भूर्भुवःसुवर्वषट्स्वाहा
नमः॥ (३३)

भुवश्चत्वारि च॥ [१२]

आ मे गृहा भवं त्वा प्रजा म आ मां यज्ञो विशतु वीर्यावान्।
आपो देवीर्यज्ञिया मा विशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ
मे ग्रहो भवत्वा पुरोरुखस्तुतशस्त्रे मा विशताः समीचीं। आदित्या
रुद्रा वसवो मे सदस्याः सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ
मग्निष्टोमो विशतूक्थ्यश्चातिरात्रो मा विशत्वापिशर्वरः। तिरोअंहिया
मा सुहुता आ विशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥ (३४)

अग्निष्टोमो विशत्वष्टादश च॥ [१३]

अग्निना तपोऽन्वभवद्वाचा ब्रह्म मणिना रूपाणीन्द्रेण देवान्
वातेन प्राणान्थसूर्येण द्याश्चन्द्रमंसा नक्षत्राणि यमेन पितृन्नाज्ञां
मनुष्यान्फलेन नादेयानंजगरेण सर्पान्व्याघ्रेणारण्यान्पशूञ्छ्रेणेन
पतत्रिणो वृष्णाश्चानृषभेण गा बस्तेनाजा वृष्णिनावीर्व्रीहिणान्नानि
यवेनौषधीर्न्यग्रोधेन वनस्पतीनुदुम्बरेणोर्ज गायत्रिया छन्दांसि
त्रिवृता स्तोमान्ब्राह्मणेन वाचम्॥ (३५)

ब्राह्मणेनेकं च॥ [१४]

स्वाहाधिमाधींताय स्वाहा स्वाहाधीतुम्मनंसे स्वाहा स्वाहा

मनः प्रजापतये स्वाहा काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै
 स्वाहादित्यै स्वाहादित्यै मह्यै स्वाहादित्यै सुमृडीकायै स्वाहा
 सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै
 स्वाहा पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय
 स्वाहा त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहा
 विष्णवे स्वाहा विष्णवे निखुर्यपाय स्वाहा विष्णवे निभूयपाय
 स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

पुरुरूपाय स्वाहा दशं च॥ [१५]

दद्ध्यः स्वाहा हनूभ्याः स्वाहोष्ठाभ्याः स्वाहा मुखाय स्वाहा
 नासिकाभ्याः स्वाहाक्षीभ्याः स्वाहा कर्णाभ्याः स्वाहा पार
 इक्षवोऽवार्येभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहावार इक्षवः पार्येभ्यः पक्ष्मभ्यः
 स्वाहा शीरुष्णे स्वाहा भ्रूभ्याः स्वाहा ललाटाय स्वाहा मूर्ध्ने
 स्वाहा मस्तिष्काय स्वाहा केशेभ्यः स्वाहा वहाय स्वाहा ग्रीवाभ्यः
 स्वाहा स्कन्धेभ्यः स्वाहा कीकसाभ्यः स्वाहा पृष्ठीभ्यः स्वाहा
 पाजस्याय स्वाहा पार्श्वाभ्याः स्वाहा (३७)

अंसभ्याः स्वाहा दोषभ्याः स्वाहा बाहुभ्याः स्वाहा
 जङ्घाभ्याः स्वाहा श्रोणीभ्याः स्वाहोरुभ्याः स्वाहाष्ठीवद्भ्याः
 स्वाहा जङ्घाभ्याः स्वाहा भसदे स्वाहा शिखण्डेभ्यः स्वाहा
 वालधानाय स्वाहाण्डाभ्याः स्वाहा शेपाय स्वाहा रेतसे स्वाहा

प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा पद्भ्यः स्वाहा शफेभ्यः स्वाहा
लोमभ्यः स्वाहा त्वचे स्वाहा लोहिताय स्वाहा मा॒साय स्वाहा
स्नावभ्यः स्वाहास्थभ्यः स्वाहा म॒ञ्जभ्यः स्वाहाङ्ग॑भ्यः स्वाहात्मने
स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३८)

पार्श्वभ्यां स्वाहा म॒ञ्जभ्यः स्वाहा षट्॥ [१६]

अ॒ञ्ये॒ताय स्वाहा॑ञ्सिक्थाय स्वाहा शिति॑पदे स्वाहा
शिति॑ककुदे स्वाहा शिति॑रन्ध्राय स्वाहा शिति॑पृष्ठाय स्वाहा
शित्य॑साय स्वाहा पुष्प॑कर्णाय स्वाहा शित्यो॑ष्ठाय स्वाहा
शिति॑भ्रवे स्वाहा शिति॑भसदे स्वाहा श्वे॒तानू॑काशाय स्वाहाञ्ये
स्वाहा ल॒लामा॑य स्वाहासि॑तज्ञवे स्वाहा कृष्णै॑ताय स्वाहा
रोहि॑तैताय स्वाहारु॑णैताय स्वाहे॒दृशा॑य स्वाहा की॒दृशा॑य स्वाहा
ता॒दृशा॑य स्वाहा स॒दृशा॑य स्वाहा वि॒सदृ॑शाय स्वाहा सु॒सदृ॑शाय
स्वाहा रू॒पाय स्वाहा सर्व॑स्मै स्वाहा॥ (३९)

रूपाय स्वाहा द्वे च॥ [१७]

कृष्णाय स्वाहा श्वे॒ताय स्वाहा पि॒शङ्गा॑य स्वाहा सा॒रङ्गा॑य
स्वाहारु॑णाय स्वाहा गौ॒राय स्वाहा ब॒भ्रवे स्वाहा नकु॑लाय स्वाहा
रोहि॑ताय स्वाहा शो॒णा॑य स्वाहा श्या॒वाय स्वाहा श्या॒माय स्वाहा
पा॒क॒लाय स्वाहा सु॒रूपा॑य स्वाहानु॑रूपाय स्वाहा वि॒रूपा॑य स्वाहा
स॒रूपा॑य स्वाहा प्र॒ति॒रूपा॑य स्वाहा श॒बला॑य स्वाहा क॒म॒लाय

स्वाहा पृश्नये स्वाहा पृश्निसक्थाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)

कृष्णाय षट्त्वारिंशत्॥ [१८]

ओषधीभ्यः स्वाहा मूलेभ्यः स्वाहा तूलेभ्यः स्वाहा काण्डेभ्यः
स्वाहा वल्शेभ्यः स्वाहा पुष्पेभ्यः स्वाहा फलेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः
स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहा वपन्नेभ्यः स्वाहा शयानेभ्यः स्वाहा सर्वस्मै
स्वाहा॥ (४१)

ओषधीभ्यश्चतुर्विंशतिः॥ [१९]

वनस्पतिभ्यः स्वाहा मूलेभ्यः स्वाहा तूलेभ्यः स्वाहा
स्कन्धेभ्यः स्वाहा शाखाभ्यः स्वाहा पर्णेभ्यः स्वाहा पुष्पेभ्यः
स्वाहा फलेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहा वपन्नेभ्यः
स्वाहा शयानेभ्यः स्वाहा शिष्टाय स्वाहातिशिष्टाय स्वाहा
परिशिष्टाय स्वाहा संशिष्टाय स्वाहोच्छिष्टाय स्वाहा रिक्ताय
स्वाहारिक्ताय स्वाहा प्ररिक्ताय स्वाहा संरिक्ताय स्वाहोद्रिक्ताय
स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

वनस्पतिभ्यः स्कन्धेभ्यः शिष्टाय रिक्ताय षट्त्वारिंशत्॥ [२०]

[प्रजवं प्रजापतिर्यदच्छन्दोमन्तं हुवे सवाहमोषधीभ्यो द्विचत्वारिंशत्॥४२॥ प्रजवः सर्वस्मै स्वाहा॥]

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

बृहस्पतिरकामयत् श्रन्मे देवा दधीरन्गच्छेयं पुरोधामिति स
एतं चतुर्विंशतिरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत् ततो वै तस्मै श्रद्धेवा
अदधतागच्छत्पुरोधां य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते
श्रद्धेभ्यो मनुष्या दधते गच्छन्ति पुरोधां ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा
भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुः (१)

इमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव
सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्त्यसत्रं वा एतद्यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा
भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै
वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति
बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव (२)

यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी
स्रुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति
चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर
एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री
गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो
भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (३)

यथा वै मनुष्या एव देवा अग्रं आसन्तेऽकामयन्तावर्तिम्पाप्मानं
 दैवीं स॒सदं गच्छेमेति॑ त एतं चतुर्विंशतिरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेना
 ततो वै तेऽवर्तिम्पाप्मानं मृत्युमपहत्य दैवीं स॒सदमगच्छन्
 य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासतेऽवर्तिमेव पाप्मानमपहत्य
 श्रियं गच्छन्ति श्रीरहि मनुष्यस्य (४)

दैवीं स॒सज्ज्योतिरतिरात्रो भवति॑ सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै
 पृथ्यः षडहो भवति॑ षड्वा ऋतवः संवत्सरस्तम्मासा
 अर्धमासा ऋतवः प्रविश्य दैवीं स॒सदमगच्छन् य एवं
 विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते संवत्सरेव प्रविश्य वस्यसीं
 स॒सदं गच्छन्ति॑ त्रयस्त्रयस्त्रिंशा अवस्ताद्भवन्ति॑ त्रयस्त्रयस्त्रिंशाः
 परस्तात्रयस्त्रिंशैरेवोभयतोऽवर्तिम्पाप्मानमपहत्य दैवीं
 स॒सदममध्यतः॑ (५)

गच्छन्ति॑ पृष्ठानि हि दैवीं स॒सज्जामि॑ वा एतत्कुर्वन्ति॑
 यत्रयस्त्रयस्त्रिंशा अन्वश्चो मध्येऽनिरुक्तो भवति॑ तेनाजाम्यूर्ध्वानि॑
 पृष्ठानि भवन्त्यूर्ध्वाश्छन्दोमा उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्गं लोकं
 यन्त्यसत्रं वा एतद्यदछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति॑ तेन सत्रं देवता
 एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवः (६)

छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति॑ त्रयस्त्रयस्त्रिंशा
 अवस्ताद्भवन्ति॑ त्रयस्त्रयस्त्रिंशाः परस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वै

त्रयस्त्रिंश आत्मा पृष्ठान्यात्मन एव तद्यजमानाः शर्म नहन्ते-
 ऽनात्यै बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव
 यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृती
 ताभ्यामेव (७)

सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति
 ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो
 प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति त्रिवृतोऽधि त्रिवृतमुप
 यन्ति स्तोमानां सम्पत्त्यै प्रभवाय ज्योतिरग्निष्टोमो भवत्ययं
 वाव स क्षयोऽस्मादेव तेन क्षयान्न यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति
 चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर
 एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री
 गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो
 भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (८)

मुन्यस्य मध्यतः पशवस्ताभ्यामेव संवत्सरश्चतुर्विंशतिश्च॥ [२]

ऋक्षा वा इयमलोमकासीत्साकामयतौषधीभिर्वनस्पतिभिः प्र
 जायेयेति सैतास्त्रिंशतं रात्रीरपश्यत्ततो वा इयमौषधीभिर्वनस्पतिभिः
 प्राजायत ये प्रजाकामाः पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्मैव
 जायन्ते प्रजयां पशुभिरियं वा अक्षुध्यत्सैतां विराजमपश्यत्तामात्मन्धि

वनस्पतीन्प्रजां पशून्तेनावर्धत सा जेमानम्महिमानमगच्छद्य
 एवं विद्वांस एता आसते विराजमेवात्मन्धित्वाऽन्नाद्यमव रुन्धते

वर्धन्ते प्रजयां पशुभिर्जमानम्महिमानं गच्छन्ति ज्योतिरतिरात्रो
 भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठ्यः षडहो भवति षड्वा ऋतवः
 षट्षष्ठानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव (१०)

प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशमुप यन्ति यज्ञस्य
 सन्तत्या अथो प्रजापतिर्वै त्रयस्त्रिंशः प्रजापतिमेवा रभन्ते
 प्रतिष्ठित्यै त्रिणवो भवति विजित्या एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या
 अथो रुचमेवात्मन्दधते त्रिवृदग्निष्टुद्धवति पाप्मानमेव तेन
 निर्दहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेज एवात्मन्दधते पञ्चदश इन्द्रस्तोमो
 भवतीन्द्रियमेवाव (११)

रुन्धते सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त
 एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते चतुर्विंशो
 भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः
 संवत्सर एव सुवर्गं लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विषूवान् विषूवन्तो
 भवन्ति य एवं विद्वांस एता आसते चतुर्विंशत्पृष्ठान्युप यन्ति
 संवत्सर एव प्रतिष्ठाय (१२)

देवता अभ्यारोहन्ति त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशमुप यन्ति
 त्रयस्त्रिंशद्वै देवता देवतास्वेव प्रति तिष्ठन्ति त्रिणवो भवतीमे वै
 लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति द्वावेकविंशौ भवतः
 प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते बहवः षोडशिनो भवन्ति
 तस्माद्बहवः प्रजासु वृषाणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति

तस्मादियमोषधीभिर्वनस्पतिभिर्व्यतिषक्ता (१३)

व्यतिषज्यन्ते प्रजयां पशुभिर्य एवं विद्वांस एता आसते-
ऽक्लृप्ता वा एते सुवर्गं लोकं यन्त्युच्चावचान् हि स्तोमानुपयन्ति
यदेत ऊर्ध्वाः क्लृप्ताः स्तोमा भवन्ति क्लृप्ता एव सुवर्गं लोकं
यन्त्युभयोरेभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिंशदेतास्त्रिंशदक्षरा विराडन्न
विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य
परिगृहीत्यै॥ (१४)

ओषधीः संवत्सर एवाव प्रतिष्ठाय व्यतिषक्तैकान्नपञ्चाशच्च॥ [३]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमेतं देवा येनयेन छन्दसानु
प्रायुञ्जत तेन नाप्नुवन्त एता द्वात्रिंशत् रात्रीरपश्यन्
द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजा-
पतिमात्वाभ्यारुह्य सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वांस एता
आसते द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः
स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमात्वा श्रियं गच्छन्ति (१५)

श्रीरहि मनुष्यस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टु
वाचमाप्नुवन्ति सर्वे वाचो वदितारो भवन्ति सर्वे हि
श्रियं गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव
ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं
त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां

यन्ति (१६)

इयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव
प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृती ताभ्यामेव सुवर्गं
लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये
पराचस्यहानुपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो
प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति द्वात्रिंशदेतास्तासां
यास्त्रिंशत्त्रिंशदक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते
ये द्वे अहोरात्रे एव ते उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्गं लोकं
यन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१७)

गच्छन्ति यन्ति त्रिंशदक्षरा द्वाविंशतिश्च॥ [४]

द्वे वाव देवसूत्रे द्वादशाहश्चैव त्रयस्त्रिंशदहश्च य एवं
विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति
यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति
यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति सदृढ्य
एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा
वर्तन्तेऽहर्भाजो वा एता देवा अग्र आहरन् (१८)

अहरेकोऽभजताहरेकस्ताभिर्वै ते प्रबाहुगार्ध्वन् य एवं
विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते सर्व एव प्रबाहुगृध्वन्ति सर्वे
ग्रामणीयं प्राप्नुवन्ति पश्चाहा भवन्ति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर
ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ

य॒ज्ञ य॒ज्ञमे॒वाव॑ रु॒न्धते॒ त्री॒ण्या॑श्चि॒नानि॑ भवन्ति॒ त्रयं॑ इ॒मे लो॒का
एषु॑ (१९)

ए॒व लो॒केषु॑ प्र॒ति तिष्ठ॑न्त्यथो॒ त्रीणि॑ वै य॒ज्ञस्येन्द्रि॑याणि
तान्ये॒वाव॑ रु॒न्धते॒ विश्व॑जि॒द्धं व॒त्यन्नाद्य॑स्याव॒रुद्धौ॑ सर्व॑पृष्ठो भवति॒
सर्व॑स्याभि॒जित्यै॑ वा॒ग्वै द्वा॑दशा॒हो यत्पु॑रस्ता॒द्द्वाद॑शा॒हमु॑पेयुरना॒प्तां
वाच॑मुपेयुरु॒प॒दासु॑कैषां॒ वाग्स्या॑दु॒परि॑ष्ठाद्द्वाद॑शा॒हमु॑प॒ यन्त्या॒प्तामे॒व
वाच॑मु॒प॒ यन्ति॒ तस्मा॑दु॒परि॑ष्ठाद्वा॒चा व॑दामोऽवा॒न्तर॑म् (२०)

वै द॑शरा॒त्रेण॑ प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् यद॑शरा॒त्रो
भव॑ति प्र॒जा ए॒व तद्य॑ज॒मानाः॑ सृजन्त ए॒ता५ ह॒ वा
उ॑दङ्कः शौ॒ल्बाय॑नः स॒त्रस्य॑र्द्धिमुवाच यद॑शरा॒त्रो यद॑शरा॒त्रो
भव॑ति स॒त्रस्य॑र्द्ध्या अथो॒ यदे॒व पूर्वे॑ष्वहःसु॒ विलो॑म क्रियते
तस्यै॒वैषा॑ शा॒न्तिर्द्वि॑नी॒का वा ए॒ता रा॒त्रयो॑ यज॒माना
विश्व॑जि॒त्स॒हाति॑रा॒त्रेण॑ पूर्वाः षोड॑श स॒हाति॑रा॒त्रेणोत्तराः॑ षोड॑श
य ए॒वं वि॒द्वा५सं॒स्रय॑स्त्रि५शद॒हमा॑सत् ऐ॒षां द्वि॑नी॒का प्र॒जा
जा॑यतेऽति॒रा॒त्राव॑भि॒तो भव॑तः परि॑गृहीत्यै॥ (२१)

अ॒ह॒रत्रे॑ष्व॒वान्तर॑५ षोड॑श स॒ह स॒प्तद॑श च॥ [५]

आ॒दि॒त्या अ॑का॒मय॑न्त सु॒वर्गं॑ लो॒कमि॑या॒मेति॒ ते
सु॒वर्गं॑ लो॒कं न॒ प्राजा॑न॒न्न सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑य॒न्त ए॒ता५
ष॑ट्त्रि५शद्रा॒त्रम॑पश्यन्तमा॒हर॑न्तेना॒यज॑न्त॒ ततो॑ वै ते सु॒वर्गं॑

लो॒कम्प्रा॒जान॑न्त्सुव॒र्गं लो॒कमा॑यन् य एवं वि॒द्वाँसः
ष॒द्विँश॒द्रात्र॑मास॒ते सुव॒र्गमे॒व लो॒कम्प्रा॒जान॑न्ति सुव॒र्गं लो॒कं य॑न्ति
ज्योति॑रतिरात्रः (२२)

भ॒वति॒ ज्योति॑रे॒व पु॒रस्ता॑द्दधते सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑ख्यात्यै
षड॒हा भ॑वन्ति॒ षड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुष्वे॒व प्र॒ति तिष्ठ॑न्ति च॒त्वारो
भव॑न्ति च॒तस्रो॒ दिशो॑ दि॒क्ष्वे॒व प्र॒ति तिष्ठ॑न्त्यस॒त्रं वा ए॒तद्य॑द॒च्छन्दो॑मं
यच्छ॑न्दो॒मा भ॑वन्ति॒ तेन॑ स॒त्रं दे॒वता॑ ए॒व पृ॒ष्ठैर॒व रु॑न्धते
प॒शूञ्छ॑न्दो॒मैरोजो॑ वै वी॒र्यं पृ॒ष्ठानि॑ प॒शव॑श्छन्दो॒मा ओज॑स्ये॒व (२३)

वी॒र्यं प॒शुषु॑ प्र॒ति तिष्ठ॑न्ति ष॒द्विँश॒द्रात्रो॑ भ॒वति॒ ष॒द्विँश॒दक्ष॑रा
बृ॒हती॑ बा॒र्हताः॑ प॒शवो॑ बृ॒हत्यै॒व प॒शून॑व॒ रुन्ध॑ते बृ॒हती॑
छ॒न्दसा॑ऽस्वा॒राज्य॑माश्रुताश्रुवते॒ स्वा॒राज्यं॑ य एवं वि॒द्वाँसः
ष॒द्विँश॒द्रात्र॑मास॒ते सुव॒र्गमे॒व लो॒कं य॑न्त्यतिरात्राव॒भितो॑ भवतः
सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ परि॒गृही॑त्यै॥ (२४)

अतिरात्र ओजस्येव षद्विँशच्च॥ [६]

वसि॑ष्ठो ह॒तपु॑त्रोऽका॒मय॑त वि॒न्देय॑ प्र॒जाम॒भि सौ॑दा॒सान्भ॑वेय॒मिति॑
स ए॒तमे॑कस्मान्नपश्चा॒शम॑पश्य॒त्तमा॑ह॒रत्तेना॑यजत् ततो॒ वै सोऽवि॑न्दत
प्र॒जाम॒भि सौ॑दा॒सान्भ॑वद्य एवं वि॒द्वाँसः॑ एकस्मान्नपश्चा॒शमा॑स॒ते
वि॑न्दन्ते॒ प्र॒जाम॒भि भ्रातृ॑व्यान्भवन्ति॒ त्रय॑स्त्रिवृ॒तोऽग्नि॑ष्टो॒मा भ॑वन्ति
वज्र॑स्यै॒व मुख॑ऽसऽश्य॑न्ति दश॑ पञ्चद॒शा भ॑वन्ति पञ्चद॒शो

वज्रः (२५)

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरन्ति षोडशिमदशममहर्भवति
वज्र एव वीर्यं दधति द्वादश सप्तदशा भवन्त्यन्नाद्यस्यावरुद्धा
अथो प्रैव तैर्जायन्ते पृष्ठ्यः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि
पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति
द्वादशैकविंशा भवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन् (२६)

दधते बहवः षोडशिनो भवन्ति विजित्यै षडांश्चिनानि भवन्ति
षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यूनातिरिक्ता वा एता रात्रय
ऊनास्तद्यदेकस्यै न पञ्चाशदतिरिक्तास्तद्यद्भूयसीरष्टाचत्वारिंशत
ऊनाच्च खलु वा अतिरिक्ताच्च प्रजापतिः प्राजायत ये
प्रजाकामाः पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्मैव जायन्ते
प्रजया पशुभिर्वैराजो वा एष यज्ञो यदेकस्मान्नपञ्चाशो य
एवं विद्वांस एकास्मान्नपञ्चाशमासते विराजमेव गच्छन्त्यन्नादा
भवन्त्यतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२७)

वज्र आत्मन्प्रजया द्वाविंशतिश्च॥ [७]

संवत्सराय दीक्षिष्यमाणा एकाष्टकायां दीक्षेरन्नेषा वै
संवत्सरस्य पत्नी यदेकाष्टकैतस्यां वा एष एताः रात्रिं वसति
साक्षादेव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्त आर्तं वा एते संवत्सरस्याभि
दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू भवतो व्यस्तं वा

ए॒ते सं॒वत्स॒रस्या॒भि दी॑क्षन्ते॒ य ए॑काष्ट॒कायां॑ दीक्षन्तेऽन्त॑नामानावृ॒तू
भ॑वतः॒ फल्गु॑नीपूर्णमा॒से दी॑क्षेर॒न्मुखं॑ वा ए॒तत् (२८)

सं॒वत्स॒रस्य॑ यत्फ॒ल्गुनी॑पूर्णमा॒सो मु॑ख॒त ए॒व सं॒वत्स॒रमा॒रभ्य॑
दीक्षन्ते॒ तस्यै॑कै॒व नि॒र्या य॑त्साम्मे॒ध्ये वि॒षूवा॑न्त्सम्प॒द्यते॑
चि॒त्रापूर्ण॑मा॒से दी॑क्षेर॒न्मुखं॑ वा ए॒तत्सं॒वत्स॒रस्य॑ यच्चि॒त्रापूर्ण॑मा॒सो
मु॑ख॒त ए॒व सं॒वत्स॒रमा॒रभ्य॑ दीक्षन्ते॒ तस्य॑ न का च॒न नि॒र्या भ॑वति
चतु॒रहे॑ पु॒रस्ता॑त्पूर्णमा॒स्यै दी॑क्षेर॒न्तेषा॑मेकाष्ट॒कायां॑ क्र॒यः सम्प॑द्यते
तेनै॑काष्ट॒कां न छु॑म्बद्गुर्वन्ति॒ तेषा॑म् (२९)

पूर्व॒पक्षे॑ सु॒त्या सम्प॑द्यते पूर्व॒पक्ष॑म्मासा॑ अ॒भि सम्प॑द्यन्ते॒ ते
पूर्व॒पक्ष॑ उत्तिष्ठन्ति॒ तानु॑त्तिष्ठ॒त ओष॑धयो॒ वन॒स्पत॑योऽनू॒त्तिष्ठ॑न्ति॒
तान्क॑ल्या॒णी की॒र्तिर॑नू॒त्तिष्ठ॑त्यरा॒त्सुरि॑मे यज॑माना॒ इति॑ तदनु॒ सर्वे॑
राधु॑वन्ति॥ (३०)

ए॒तच्छु॑म्बद्गुर्वन्ति॒ तेषा॑श्चतु॒स्त्रिंशच्च॑॥ [८]

सु॒वर्गं॑ वा ए॒ते लो॒कं य॑न्ति॒ ये स॒त्रमु॑पयन्त्यभीन्ध॑त
ए॒व दी॒क्षाभि॑रा॒त्मानः॑ श्रपयन्त॒ उप॒सद्भि॒र्द्वाभ्यां॑ लोमाव॑
द्यन्ति॒ द्वाभ्या॑न्त्वचं॒ द्वाभ्या॑मसृ॒द्वाभ्या॑म्मा॒सं द्वाभ्या॑मस्थि॒
द्वाभ्या॑म्म॒ज्जान॑मा॒त्मदक्षि॑णं॒ वै स॒त्रमा॑त्मानमे॒व दक्षि॑णां नी॒त्वा सु॒वर्गं॑
लो॒कं य॑न्ति॒ शिखा॑मनु॒ प्र व॑पन्त॒ ऋ॒द्ध्या॑ अथो॒ रघी॑या॒सः सु॒वर्गं॑
लो॒कम॑या॒मेति॑॥ (३१)

सुवर्गम्पञ्चाशत्॥ [९]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यतिरात्रः परमो यज्ञक्रतूनां कस्मात्तम्प्रथममुप
यन्तीत्येतद्वा अग्निष्टोमम्प्रथममुप यन्त्यथोक्थ्यमथ षोडशिनमथातिरात्र
तानालभ्य परिगृह्य सोममेवैतत्पिबन्त आसते ज्योतिष्टोमम्प्रथममुप
यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानाम्मुखंमुखत एव स्तोमान्प्र युञ्जते
ते (३२)

सङ्स्तुता विराजम्भि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया
गौरतिरिक्त एकयायुरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराड्वर्गमेव
तेन लोकं यन्ति रथन्तरं दिवा भवति रथन्तरं नक्तमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः
केन तदजामीति सौभरं तृतीयसवने ब्रह्मसामम्बृहत्तन्मध्यतो
दधति विधृत्यै तेनाजामि॥ (३३)

त एकात्रपञ्चाशच्च॥ [१०]

ज्योतिष्टोमम्प्रथममुप यन्त्यस्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्ति
गोष्टोमं द्वितीयमुप यन्त्यन्तरिक्ष एव तेन प्रति तिष्ठन्त्यायुष्टोमं
तृतीयमुप यन्त्यमुष्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्तीयं वाव
ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुर्यदेतान्थस्तोमानुपयन्त्येष्वेव तल्लोकेषु
सत्रिणः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति ते सङ्स्तुता विराजम् (३४)

अभि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त
एकयायुरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराडूर्जमेवाव रुन्धते ते

न क्षुधार्तिमार्च्छन्त्यक्षौधुका भवन्ति क्षुधसम्बाधा इव हि सत्रिणो-
ऽग्निष्टोमावभितः प्रधी तावुक्थ्या मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्परियद्देवचक्रं
यदेतेन (३५)

षडहेन यन्ति देवचक्रमेव समारोहन्त्यरिष्ठ्यै ते स्वस्ति
समंश्रुवते षडहेन यन्ति षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति
तिष्ठन्त्युभयतोऽज्योतिषा यन्त्युभयत एव सुवर्गे लोके प्रतितिष्ठन्तो
यन्ति द्वौ षडहौ भवतस्तानि द्वादशाहानि सम्पद्यन्ते द्वादशो वै
पुरुषो द्वे सक्थ्यौ द्वौ बाहू आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौ
द्वादशौ (३६)

तत्पुरुषमनु पर्यावर्तन्ते त्रयः षडहा भवन्ति तान्यष्टादशाहानि
सम्पद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणाननु
पर्यावर्तन्ते चत्वारः षडहा भवन्ति तानि चतुर्विंशतिरहानि
सम्पद्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरस्तथ्संवत्सरमनु
पर्यावर्तन्तेऽप्रतिष्ठितः संवत्सर इति खलु वा आहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया
इत्येतावद्वै संवत्सरस्य ब्राह्मणं यावन्मासो मासिमास्येव
प्रतितिष्ठन्तो यन्ति॥ (३७)

विराजमेतेन द्वादशावेतावद्वा अष्टौ च॥ [११]

मेषस्त्वा पचतैरवतु लोहितग्रीवश्छागैः शल्मलिर्वृद्ध्या
पूर्णो ब्रह्मणा प्लक्षो मेधेन न्यग्रोधश्चमसैरुदुम्बर ऊर्जा गायत्री

छन्दोभिस्त्रिवृथस्तोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वां प्रियाणां
वर्षिष्ठमाप्यानां निधीनां त्वां निधिपतिः हवामहे वसो
मम॥ (३८)

मेषः पट्टिः शत॥ [१२]

कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहा विकुर्याभ्यः स्वाहा-
ऽवृत्त्याभ्यः स्वाहा खन्याभ्यः स्वाहा हृद्याभ्यः स्वाहा सूद्याभ्यः
स्वाहा सरस्याभ्यः स्वाहा वैशन्तीभ्यः स्वाहा पल्वल्याभ्यः स्वाहा
वर्ष्याभ्यः स्वाहाऽवर्ष्याभ्यः स्वाहा ह्रादुनीभ्यः स्वाहा पृष्वाभ्यः
स्वाहा स्यन्दमानाभ्यः स्वाहा स्थावराभ्यः स्वाहा नादेयीभ्यः स्वाहा
सैन्धवीभ्यः स्वाहा समुद्रियाभ्यः स्वाहा सर्वाभ्यः स्वाहा॥ (३९)

कूप्याभ्यश्चत्वारिः शत॥ [१३]

अद्भ्यः स्वाहा वहन्तीभ्यः स्वाहा परिवहन्तीभ्यः स्वाहा समन्तं
वहन्तीभ्यः स्वाहा शीघ्रं वहन्तीभ्यः स्वाहा शीभं वहन्तीभ्यः स्वाहोग्रं
वहन्तीभ्यः स्वाहा भीमं वहन्तीभ्यः स्वाहाऽम्भोभ्यः स्वाहा नभोभ्यः
स्वाहा महोभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)

अद्भ्य एकात्रिः शत॥ [१४]

यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुणः। पुरो मर्तः परः
श्वा। अहं च त्वं च वृत्रहन्सम्बभूव सनिभ्य आ। अरातीवा

चि॒न्द्रि॒वोऽनु॑ नौ शूर॒ म॒स॒तै भ॒द्रा इन्द्र॑स्य रा॒तयः॑ । अ॒भि क्र॒त्वेन्द्र॑
भूर॒धृ॒ ज॒म॒न्न ते॑ वि॒व्यङ्ग॑हि॒मान॒र॒जा॒सि॑ । स्वेना॒ हि वृ॒त्र॒श॒व॒सा
ज॒घ॒न्थ॒ न श॒त्रु॒रन्त॑ वि॒विद॑द्युधा ते॑ ॥ (४१)

विविदद्वे च॥ [१५]

नमो॑ रा॒ज्ञे नमो॑ वरु॒णाय॑ नमो॑ऽश्व॒ाय नमः॑ प्र॒जाप॑तये
नमो॑ऽधि॒पत॑येऽधि॒पति॑र॒स्यधि॑पतिं मा कुर्वधि॑पति॒र॒हं प्र॒जानां॑
भूया॑स॒म्मां धे॑हि मयि॑ धे॒ह्युपा॑कृ॒ताय॑ स्वाहा॑ऽऽल॒ब्धाय॑ स्वाहा॑
हु॒ताय॑ स्वाहा॑ ॥ (४२)

नम॑ एका॒त्रि॒ंशत्॥ [१६]

म॒यो॒भूर्वा॑तो अ॒भि वा॑त॒स्रा ऊ॒र्ज॑स्वती॒रोष॑धी॒रा रि॑श॒न्ताम् ।
पी॒व॑स्वती॒र्जीव॑ध॒न्याः पि॑ब॒न्त्वव॑साय॑ प॒द्वते॑ रु॒द्र मृ॒डा याः
स॒रूपा॒ वि॒रूपा॒ ए॒क॒रूपा॒ यासां॑म॒ग्निरि॑ष्ट्या॒ नामा॑नि॒ वेद॑ । या
अ॒ङ्गिर॑स॒स्तप॑से॒ह च॑क्रु॒स्ताभ्यः॑ पर्ज॒न्य॒ महि॑ शर्म॒ यच्छ॑ । या
दे॒वेषु॑ त॒नुव॑मैर॒यन्त॑ यासा॒सोमो॑ वि॒श्वा रू॒पाणि॑ वेद॑ । ता
अ॒स्मभ्य॑म्पय॑सा॒ पि॒न्व॑मानाः प्र॒जाव॑तीरिन्द्र (४३)

गो॒ष्ठे रि॑रीहि । प्र॒जाप॑ति॒र्मह्य॑मे॒ता ररा॑णो वि॒श्वैर्दे॑वैः पि॒तृभिः॑
संवि॑दानः । शि॒वाः स॒तीरु॑प॒ नो गो॒ष्ठमा॑क॒स्तासां॑ व॒यं प्र॑जया॒ स॒
संदे॑म । इ॒ह धृ॑तिः स्वाहे॒ह वि॑धृतिः स्वाहे॒ह रन्तिः॑ स्वाहे॒ह रम॑तिः
स्वाहा॑ म॒हीमू॒ षु सु॒त्रामा॑णम् ॥ (४४)

इन्द्राष्टात्रिंशच्च॥

[१७]

किं स्विंदासीत्पूर्वचित्तिः किं स्विंदासीद्बृहद्वयः।
 किं स्विंदासीत्पिशङ्गिला किं स्विंदासीत्पिलिप्पिला।
 द्यौरासीत्पूर्वचित्तिरश्व आसीद्बृहद्वयः। रात्रिरासीत्पिशङ्गिला विरासीत्पि
 कः स्विंदेकाकी चरति क उ स्विज्जायते पुनः। किं स्विद्धिमस्य
 भेषजं किं स्विंदावपनम्महत्। सूर्य एकाकी चरति (४५)

चन्द्रमा जायते पुनः। अग्निर्हिमस्य भेषजं भूमिरावपनम्महत्।
 पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्याः पृच्छामि त्वा भुवनस्य नाभिम्।
 पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेतः पृच्छामि वाचः परमं
 व्योम। वेदिमाहुः परमन्तं पृथिव्या यज्ञमाहुर्भुवनस्य नाभिम्।
 सोममाहुर्वृष्णो अश्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः परमं व्योम॥ (४६)

सूर्य एकाकी चरति पट्टत्वारिंशच्च॥

[१८]

अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मा नयति कश्चन। ससस्त्यश्वकः।
 सुभगे काम्पीलवासिनि सुवर्गे लोके सं प्रोर्ण्वाथाम्। आहमजानि
 गर्भधमा त्वमजासि गर्भधम्। तौ सह चतुरः पदः सम्प्र सारयावहै।
 वृषा वा रेतोधा रेतो दधातूथ्सक्थ्योर्गृदं धैह्यज्जिमुदज्जिमन्वज। यः
 स्त्रीणां जीवभोजनो य आसाम् (४७)

बिल्धावनः। प्रियः स्त्रीणामपीच्यः। य आसां कृष्णे लक्ष्मणि
 सर्दिगृदिम्प्रावधीत्। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मा यमति कश्चन।

स॒स॒स्त्य॑श्व॒कः। ऊ॒र्ध्वा॑मे॒ना॒मुच्छ्र॑यताद्वेणुभा॒रं गि॒रावि॑व। अथा॑स्या
म॒ध्य॑मेधता॒ः शी॒ते वा॒ते पु॒नन्नि॑व। अ॒म्बे अ॒म्बा॒ल्यम्बि॑के न मां
य॒भति॑ कश्च॒न। स॒स॒स्त्य॑श्व॒कः। यद्ध॑रि॒णी यव॑मत्ति॒ न (४८)

पु॒ष्टम्प॒शु म॑न्यते। शू॒द्रा यद॑र्यजा॒रा न पोषा॑य धनायति।
अ॒म्बे अ॒म्बा॒ल्यम्बि॑के न मां य॒भति॑ कश्च॒न। स॒स॒स्त्य॑श्व॒कः।
इ॒यं य॒का श॑कुन्ति॒काह॒लमि॑ति॒ सर्प॑ति। आ॒ह॑तं ग॒भे प॒सो नि
ज॑ल्गुलीति॒ धाणि॑का। अ॒म्बे अ॒म्बा॒ल्यम्बि॑के न मां य॒भति॑ कश्च॒न।
स॒स॒स्त्य॑श्व॒कः। मा॒ता च॑ ते पि॒ता च॑ तेऽग्रं वृ॒क्षस्य॑ रो॒हतः॑। (४९)

प्र सु॒ला॒मीति॑ ते पि॒ता ग॒भे मु॒ष्टिम॑त॒ः स॒यत्। द॒धि॒क्राव्णो॑
अ॒का॒रिषं॑ जि॒ष्णोर॑श्व॒स्य वा॒जिनः॑। सु॒र॒भि नो॒ मुखा॑ कर॒त्प्र ण॒
आयू॑ःषि तारिषत्। आपो॑ हि॒ष्ठा म॑यो॒भुव॑स्ता न॒ ऊ॒र्जे द॑धातन।
म॒हे रणा॑य॒ चक्ष॑से। यो वः॑ शि॒वत॑मो॒ रस॑स्तस्य॑ भाजयते॒ह नः॑।
उ॒श॒तीरि॑व मा॒तरः॑। तस्मा॒ अरं॑ ग॒माम॒ वो य॒स्य क्ष॑याय॒ जिन्व॑थ।
आपो॑ ज॒नय॑था च नः॥ (५०)

आ॒सा॒मत्ति॑ न रो॒हतो॑ जिन्व॑थ च॒त्वारि॑ च॥ [१९]

भूर्भुवः॑ सु॒र्वस॑वस्त्वाञ्जन्तु॒ गाय॑त्रेण॒ छन्द॑सा रु॒द्रास्त्वा॑ञ्जन्तु॒
त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सादि॒त्यास्त्वा॑ञ्जन्तु॒ जाग॑तेन॒ छन्द॑सा॒ यद्वातो॑ अ॒पो
अ॒गम॑दिन्द्र॒स्य त॒नुव॑ प्रि॒याम्। ए॒तः स्तो॑तरे॒तेन॑ प॒था पु॒नर॑श्व॒मा
व॑र्तयासि नः। ला॒जी (३) ज्छा॒ची (३) न॒ यशो॑ म॒मा (४)म्। य॒व्यायै॑

ग॒व्याया॑ ए॒तद्दे॒वा अ॒न्नम॑त्तै॒तदन्न॑मद्धि प्रजापते। यु॒ञ्जन्ति॑ ब्र॒ध्नम॑रु॒षं
चर॑न्तं॒ परि॑ त॒स्थुषः॑। रोच॑न्ते रोच॒ना दि॒वि। यु॒ञ्जन्त्य॑स्य॒ काम्या॑ ह॒री
विप॑क्षसा॒ रथे॑। शोणा॑ धृ॒ष्णू नृ॒वाह॑सा। के॒तुं कृ॑ण्वन्न॒केत॑वे॒ पेशो॑ म॒र्या
अपे॑शसे। समु॒षद्वि॑रजायथाः॥ (५१)

ब्र॒ध्नं पञ्च॑विंशतिश्च॥ [२०]

प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑ स्वाहा॑ऽपा॒नाय॑ स्वाहा॑ स्नाव॑भ्यः स्वाहा॑
सन्ता॑नेभ्यः स्वाहा॑ परि॑सन्ता॑नेभ्यः स्वाहा॑ पर्व॑भ्यः स्वाहा॑ स॒न्धाने॑भ्यः
स्वाहा॑ शरी॑रेभ्यः स्वाहा॑ य॒ज्ञाय॑ स्वाहा॑ दक्षि॑णाभ्यः स्वाहा॑ सुव॒र्गाय॑
स्वाहा॑ लो॒काय॑ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ (५२)

प्रा॒णाय॑ष्टाविंशतिः॥ [२१]

सि॒ताय॑ स्वाहा॑ऽसि॒ताय॑ स्वाहा॑ऽभिहि॑ताय॒ स्वाहा॑ऽन॑भिहिताय॒
स्वाहा॑ यु॒क्ताय॑ स्वाहा॑ऽयु॒क्ताय॑ स्वाहा॑ सु॒युक्ताय॑ स्वाहोद्यु॑क्ताय॒
स्वाहा॑ विमु॑क्ताय॒ स्वाहा॑ प्रमु॑क्ताय॒ स्वाहा॑ वश्च॑ते स्वाहा॑ परि॒वश्च॑ते
स्वाहा॑ संव॑श्चते स्वाहा॑ऽनुव॑श्चते स्वाहोद्व॑श्चते स्वाहा॑ य॒ते स्वाहा॑
धाव॑ते स्वाहा॑ तिष्ठ॑ते स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ (५३)

सि॒ताय॑ष्टात्रिंशत्॥ [२२]

बृह॑स्पतिः श्रद्धा॒या वा ऋ॒क्षा वै प्र॒जाप॑तिर्येनयेन॒ द्वे वाव॑ दे॒वस॑त्रे आ॒दित्या॑ अ॒काम॑यन्त सुव॒र्गं
वसि॑ष्ठः संव॒त्सरा॑य॒ सुव॒र्गं ये स॒त्रम्ब्र॑ह्मवा॒दिनो॑ऽतिरा॒त्रो ज्योति॑ष्ठोमं मे॒षः कृ॒ष्याभ्यो॑ऽज्यो यो नमो॑ मयो॒भूः

किं स्विदम्बे भूः प्राणायं सिताय द्वाविंशतिः ॥ [२३]

[बृहस्पतिः प्रतितिष्ठन्ति वै दशरात्रेण सुवर्गं यो अर्वन्तं भूस्त्रिपञ्चाशत्॥53॥ बृहस्पतिः सर्वस्मै

स्वाहा॥]

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

गावो वा एतथ्स्रमासताशृङ्गाः सृतीः शृङ्गाणि नो जायन्ता इति कामेन तासां दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता उदतिष्ठन्नराथ्स्मेत्यथ यासां नाजायन्त ताः संवथ्स्रमास्वोदतिष्ठन्नराथ्स्मेति यासां चाजायन्त यासां च न ता उभयीरुदतिष्ठन्नराथ्स्मेति गोस्रत्रं वै (१)

संवथ्स्रो य एवं विद्वांसः संवथ्स्रमुपयन्त्यध्रुवन्त्येव तस्मात्तूपरा वार्षिकौ मासौ पत्वा चरति सत्राभिजितं ह्यस्यै तस्मात्संवथ्स्रसदो यत्किं च गृहे क्रियते तदाप्तमवरुद्धमभिजितं क्रियते समुद्रं वा एते प्र प्लवन्ते ये संवथ्स्रमुपयन्ति यो वै समुद्रस्य पारं न पश्यति न वै स तत् उदति संवथ्स्रः (२)

वै समुद्रस्तस्यैतत्पारं यदतिरात्रौ य एवं विद्वांसः संवथ्स्रमुपयन्त्यनार्ता एवोदचं गच्छन्तीयं वै पूर्वोऽतिरात्रोऽसावुत्तरो मनः पूर्वो वागुत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः प्ररोधनम्पूर्व

उदयनमुत्तरो ज्योतिष्टोमो वैश्वानरोऽतिरात्रो भवति ज्योतिरेव
पुरस्ताद्वधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै चतुर्विंशः प्रायणीयो
भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः (३)

संवत्सरः प्रयन्त एव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति तस्य त्रीणि
च शतानि षष्टिश्च स्तोत्रीयास्तावतीः संवत्सरस्य रात्रय उभे
एव संवत्सरस्य रूपे आप्नुवन्ति ते सङ्स्थित्या अरिष्ट्या
उत्तरैरहोभिश्चरन्ति षड्रहा भवन्ति षड्वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव
संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति गौश्रायुश्च मध्यतः स्तोमौ भवतः
संवत्सरस्यैव तन्मिथुनम्मध्यतः (४)

दधति प्रजननाय ज्योतिरभितौ भवति विमोचनमेव
तच्छन्दांस्येव तद्विमोकं यन्त्यथो उभयतो ज्योतिषैव षड्रहेन
सुवर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्त्यासते केन यन्तीति
देवयानेन पथेति ब्रूयाच्छन्दांसि वै देवयानः पन्था गायत्री
त्रिष्टुब्जगती ज्योतिर्वै गायत्री गौस्त्रिष्टुगायुर्जगती यदेते स्तोमा
भवन्ति देवयानेनैव (५)

तत्पथा यन्ति समानं सामं भवति देवल्लोको वै सामं
देवल्लोकादेव न यन्त्यन्या अन्या ऋचौ भवन्ति मनुष्यलोको वा
ऋचौ मनुष्यलोकादेवान्यमन्यं देवल्लोकमभ्यारोहन्तो यन्त्यभिवर्तो
ब्रह्मसामं भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्या अभिजिद्भवति
सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै विश्वजिद्भवति विश्वस्य जित्यै

मा॒सिमा॑सि पृ॒ष्ठान्युप॑ यन्ति मा॒सिमा॑स्यतिग्रा॒ह्यां गृह्य॑न्ते
मा॒सिमा॑स्ये॒व वी॒र्यं द॑धति मा॒सां प्र॑ति॒ष्ठित्या उ॒परि॑ष्टान्मा॒सां
पृ॒ष्ठान्युप॑ यन्ति तस्मा॑दु॒परि॑ष्टा॒दोष॑धयः फ॒लं गृह्ण॑न्ति॥ (६)

गो॒स॒त्रं वा ए॑ति सं॒वत्स॒रौऽर्ध॑मा॒सा मि॒थुन॑म॒ध्यतो दे॒व्याने॑व वी॒र्यत्रयो॑दश च॥ [१]

गा॒वो वा ए॒तत्स॒त्रमा॑सताशृ॒ङ्गाः स॒तीः शृ॒ङ्गाणि॑ सि॒षास॑न्ती॒स्तासां॑
द॒श मा॒सा नि॑षण्णा आ॒सन्न॑थ शृ॒ङ्गाण्य॑जायन्त ता अ॒ब्रुव॑न्नरा॒थ्समो॑त्ति॒ष्टा
तं का॒र्मम॑रु॒थ्सम॑हि येन॒ कामे॑न॒ न्यष॑दा॒मेति॑ तासा॑मु॒ त्वा
अ॒ब्रुव॑न्न॒र्था वा या॒वती॑र्वा॒साम॑हा ए॒वेमौ द्वा॑द॒शौ मा॒सौ सं॒वत्स॒रं
स॒म्पाद्यो॑त्ति॒ष्टा॒मेति॑ तासा॑म् (७)

द्वा॒द॒शे मा॒सि शृ॒ङ्गाणि॑ प्राव॑र्तन्त श्र॒द्धया॒ वाश्र॑द्धया वा ता
इ॒मा या॑स्तू॒परा उ॒भय्यो॒ वाव ता आ॑र्ध्व॒वन् याश्च॑ शृ॒ङ्गाण्य॑स॒न्वन्
याश्चो॑र्ज॒मवा॑रु॒न्धत॒र्ध्नोति॑ द॒शसु॑ मा॒सूत्ति॑ष्ठ॒न्नृध्नोति॑ द्वा॒द॒शसु॑ य ए॒वं
वेद॑ प॒देन॒ खलु॒ वा ए॒ते य॑न्ति वि॒न्दति॒ खलु॒ वै प॒देन॒ यन्त॑द्वा
ए॒तदृ॒द्धम॑य॒नन्त॑स्मा॒देत॑द्गो॒सनि॑॥ (८)

ति॒ष्ठामे॒ति ता॒सान्त॑स्मा॒द्वे च॥ [२]

प्र॒थ॒मे मा॒सि पृ॒ष्ठान्युप॑ यन्ति म॒ध्यम॑ उप॑ यन्त्युत्त॒म उप॑
यन्ति॒ तदा॑हुर्या॒ वै त्रि॑रेक॒स्याहं॑ उप॒सीद॑न्ति द॒हं वै सा॑प॒राभ्यां॑
दोहा॑भ्यां दु॒हेऽथ॒ कुतः॑ सा धो॑क्ष्यते यां द्वा॒द॒श कृ॒त्वं उप॑सीद॒न्तीति॑
सं॒वत्स॒रं स॒म्पाद्यो॑त्त॒मे मा॒सि स॒कृत्पृ॑ष्ठान्युपे॒युस्तद्य॑ज॒माना य॒ज्ञं

प॒शून॑व॑ रुन्ध॑ते॒ समु॒द्रं वै (९)

ए॒तेऽन॑वा॒रम॑पा॒रम्प्र॑ प्ल॒वन्ते॒ ये सं॑व॒त्सर॑मु॒पय॑न्ति॒ यद्वृ॑ह॒द्रथ॑न्त॒रे
अ॒न्वर्जे॑यु॒र्यथा॑ म॒ध्ये॑ स॒मुद्र॑स्य॒ प्ल॒वम॑न्व॒र्जेयु॑स्ता॒दृक्त॑दनु॒त्सर्ग॑म्बृह॒द्रथ॑न्त॒रे
प्र॑ति॒ष्ठां ग॑च्छ॒न्ति॒ सर्वे॑भ्यो॒ वै का॑मे॒भ्यः स॒न्धिर्दु॑हे॒ तद्य॑ज॒मानाः॑
स॒र्वान्का॑मा॒नव॑ रुन्ध॑ते॥ (१०)

समु॒द्रं वै चतु॑स्त्रि॒ंशच्च॑॥ [३]

स॒मा॒न्यं ऋ॒चो भ॑वन्ति॒ मनु॑ष्यलो॒को वा ऋ॒चो मनु॑ष्यलो॒कादे॒व
न य॑न्त्य॒न्यद॑न्य॒त्साम॑ भ॒वति॑ दे॒वलो॒को वै सा॑म॒ दे॒वलो॒कादे॒वान्य॑म॒न्यम॑
य॒न्ति॒ जग॑ती॒मग्र॑ उ॒प॑ य॒न्ति॒ जग॑तीं॒ वै छ॒न्दा॑सि॒
प्र॒त्यव॑रोह॒न्त्याग्र॑य॒णं ग्र॑हा॒ बृ॒हत्पृ॑ष्ठानि॒ त्रय॑स्त्रि॒ंश॑ स्तो॒मास्त॑स्मा॒ज्याय॑
क॒नीया॑न्प्र॒त्यव॑रोह॒ति वैश्व॑क॒र्मणो॑ गृ॒ह्यते॒ विश्वा॑न्ये॒व तेन॑ क॒र्माणि॑
य॒ज॑मा॒ना अव॑ रुन्ध॑त आ॒दित्यः॑ (११)

गृ॒ह्यत॒ इयं॑ वा अ॒दि॒तिर॑स्यामे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑न्त्य॒न्यो॒न्यो गृ॑ह्येते
मि॒थुन॑त्वाय॒ प्रजा॑त्या॒ अवा॑न्त॒रं वै द॑शरा॒त्रेण॑ प्र॒जाप॑तिः॒ प्रजा॑
अ॒सृज॑त॒ यद्व॑शरा॒त्रो भ॑व॒ति प्र॒जा ए॒व तद्य॑ज॒मानाः॑ सृज॑न्त ए॒ता॑
ह॒ वा उ॑द॒ङ्कः शौ॑ल्बाय॒नः स॒त्रस्य॑र्द्धि॒मुवाच॑ यद्व॑शरा॒त्रो यद्व॑शरा॒त्रो
भ॑व॒ति स॒त्रस्य॑र्द्ध्या॒ अथो॑ यदे॒व पूर्वे॑ष्वहः॒सु वि॒लोम॑ क्रि॒यते॒ तस्यै॒वैषा॑
शान्तिः॑॥ (१२)

आ॒दि॒त्यस्त॑स्ये॒व द्वे च॑॥ [४]

यदि सोमौ स॑ सु॒तौ स्याता॑म्म॒हति॑ रात्रि॒र्यै प्रा॒तरनु॒वाक॑मुपाकु॒र्या
वाच॒म्पूर्वो॑ दे॒वताः॒ पूर्व॑श्छन्दा॑सि वृ॒द्धे वृष॑ण्वतीं प्रति॒पदं
कुर्यात्प्रा॒तःस॒वना॑दे॒वेषा॑मिन्द्रं वृ॒द्धेऽथो॒ खल्वा॑हुः स॒वनमु॒खेस॑वनमु॒खे
का॒र्येति॑ स॒वनमु॒खात्स॑वनमु॒खादे॒वेषा॑मिन्द्रं वृ॒द्धे संवे॒शायो॑पवे॒शाय
गाय॑त्रियास्त्रि॒ष्टुभो॑ जग॑त्या अनु॒ष्टुभः प॒ङ्क्त्या अ॒भिभू॑त्यै स्वाहा
छन्दा॑सि वै संवे॒श उ॑पवे॒शश्छन्दा॑भिरे॒वेषा॑म् (१३)

छन्दा॑सि वृ॒द्धे स॒जनी॒यः श॒स्यं वि॒हव्यः॑ श॒स्यंम॒गस्त्य॑स्य
कया॑शुभी॒यः श॒स्यंमे॒ताव॒द्वा अ॑स्ति याव॑दे॒तद्याव॑दे॒वास्ति॒ तदे॑षां
वृ॒द्धे यदि॑ प्रा॒तःस॒वने क॒लशो॑ दी॒र्येत॑ वैष्ण॒वीषु॑ शि॒पिवि॒ष्टव॑तीषु
स्तु॒वीर॒न् यद्वै य॒ज्ञस्या॑ति॒रिच्य॑ते विष्णुं॑ तच्छि॑पि॒विष्ट॑म॒भ्यति॑
रिच्य॑ते तद्विष्णुः॑ शि॒विपि॒ष्टोऽति॑रिक्त ए॒वाति॑रिक्तं दधा॒त्यथो॒
अति॑रिक्तेनै॒वाति॑रिक्तमा॒त्वाव॑ रुन्ध॒ते यदि॑ म॒ध्यन्दि॑ने दी॒र्येत॑
वष॑ट्कारनि॒धनः॑ सामं॑ कुर्युर्वष॑ट्कारो वै य॒ज्ञस्य॑ प्रति॒ष्ठा
प्रति॑ष्ठामे॒वैन॑द्रमयन्ति॒ यदि॑ तृतीय॑स॒वन ए॒तदे॒व॥ (१४)

छन्दा॑भिरे॒वेषा॑मवैका॒त्रवि॑शति॒श्र॥

[५]

षड॒हैर्मा॑सा॒न्थ्स॒म्पाद्या॑ह॒रुथ्सृ॑जन्ति षड॒हैर्हि॑ मा॒सा॒न्थ्स॒म्पश्य॑न्त्य
मा॒सा॒न्थ्स॒म्पश्य॑न्त्यमा॒वास्या॑ मा॒सा॒न्थ्स॒म्पाद्या॑ह॒रुथ्सृ॑जन्त्यमा॒वास्या॑
हि मा॒सा॒न्थ्स॒म्पश्य॑न्ति पौर्ण॑मा॒स्या मा॒सा॒न्थ्स॒म्पाद्या॑ह॒रुथ्सृ॑जन्ति
पौर्ण॑मा॒स्या हि मा॒सा॒न्थ्स॒म्पश्य॑न्ति यो वै पूर्ण॑ आ॒सिञ्च॑ति॒ परा॒ स

सिञ्चति यः पूर्णादुदचति (१५)

प्राणमस्मिन्स दधाति यत्पौर्णमास्या मासांश्चसम्पाद्याहंरुथ्सृजति
संवत्सरायैव तत्प्राणं दधति तदनु सत्रिणः प्राणन्ति
यदहर्नोथ्सृजेयुर्यथा दृतिरुपनद्धो विपतत्येव संवत्सरो वि
पतेदार्तिमाच्छेयुर्यत्पौर्णमास्या मासांश्चसम्पाद्याहंरुथ्सृजन्ति
संवत्सरायैव तदुदानं दधति तदनु सत्रिण उत (१६)

अनन्ति नार्तिमाच्छन्ति पूर्णमासे वै देवानां सुतो
यत्पौर्णमास्या मासांश्चसम्पाद्याहंरुथ्सृजन्ति देवानामेव तद्यज्ञेन
यज्ञमप्रत्यवरोहन्ति वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यत्पंडुहसन्तत
सन्तमथाहंरुथ्सृजन्ति प्राजापत्यम्पशुमालभन्ते प्रजापतिः
सर्वा देवता देवताभिरेव यज्ञं सं तन्वन्ति यन्ति वा एते
सर्वनाद्येऽहः (१७)

उथ्सृजन्ति तुरीयं खलु वा एतत्सर्वं यत्सान्नाय्यं
यत्सान्नाय्यम्भवति तेनैव सर्वं यन्ति समुपहूय भक्षयन्त्येतत्सोमं
ह्यैतर्हि यथायतनं वा एतेषां सर्वभुजो देवता गच्छन्ति
येऽहंरुथ्सृजन्त्यनुसवनं पुरोडाशान्निर्वपन्ति यथायतनादेव
सर्वभुजो देवता अव रुन्धतेऽष्टाकपालान्प्रातःसवनं एका-
दशकपालान्माध्यन्दिने सवने द्वादशकपालांस्तृतीयसवने
छन्दांस्येवात्वाव रुन्धते वैश्वदेवं चरुं तृतीयसवने निर्वपन्ति

वैश्वदेवं वै तृतीयसवनन्तेनैव तृतीयसवनान्न यन्ति॥ (१८)

उदत्त्युद्येऽहरात्वा पञ्चदश च॥ [६]

उ॒थ्सृ॒ज्या (३) त्रो॒थ्सृ॒ज्या (३) मि॒तिं मी॒मांस॑न्ते
ब्र॒ह्मवा॒दिन॒स्तद्वा॑हुरु॒थ्सृ॒ज्यमे॒वेत्य॑मावा॒स्यायां च पौ॑र्ण॒मास्यां
चो॒थ्सृ॒ज्यमि॒त्याहुरे॒ते हि य॒ज्ञं वह॑न्त॒ इति॒ ते त्वाव॑ नो॒थ्सृ॒ज्ये
इत्या॑हुर्ये अ॒वान्तरं॑ य॒ज्ञम्भे॒जाते॒ इति॒ या प्र॑थ॒मा व्य॑ष्टका
तस्या॑मु॒थ्सृ॒ज्यमि॒त्याहुरे॒ष वै मा॒सो वि॑शर॒ इति॒ नादि॑ष्टम् (१९)

उ॒थ्सृ॒जेयु॑र्यदादि॑ष्टमु॒थ्सृ॒जेयु॑र्यादृ॒शे पुनः॑ पर्या॒प्लावे॑ म॒थ्ये
षड॑हस्यं स॒म्पद्ये॑त षड॑हैर्मासा॑न्थ्स॒म्पाद्य॑ यथ्स॑प्तममह॒-
स्तस्मि॑न्नु॒थ्सृ॒ज्येयु॑स्तद॒ग्नये॒ वसु॑मते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
निर्व॑पेयुरैन्द्रं दधीन्द्रा॑य म॒रुत्व॑ते पुरो॒डाश॑मेका॑दशकपालं
वैश्व॑देवं द्वाद॑शकपालम॒ग्रेवै वसु॑मतः प्रातःस॒वनं यद॑ग्नये॒ वसु॑मते
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पन्ति दे॒वता॑मे॒व तद्वा॒ग्निनीं॑ कुर्वन्ति (२०)

स॒वनं॑म॒ष्टाभि॑रुपं यन्ति॒ यदैन्द्रं॑ दधि॒ भव॑तीन्द्रमे॒व तद्वा॒ग्नि॒धेया॒न्न
च्याव॑यन्तीन्द्रस्य॒ वै म॒रुत्व॑तो॒ माध्य॑दिन॒स॒वनं॑ यदिन्द्रा॑य म॒रुत्व॑ते
पुरो॒डाश॑मेका॑दशकपालं निर्व॑पन्ति दे॒वता॑मे॒व तद्वा॒ग्निनीं॑ कुर्वन्ति॒
स॒वनं॑मेका॑दशभि॒रुपं॑ यन्ति॒ विश्वे॑षां॒ वै दे॒वाना॑मृ॒भुमता॑ तृतीयस॒वनं
यद्वै॑श्वदे॒वं द्वाद॑शकपालं निर्व॑पन्ति दे॒वता॑ ए॒व तद्वा॒ग्निनीं॑ कुर्वन्ति॒
स॒वनं॑ द्वाद॑शभिः (२१)

उप॑ यन्ति प्राजाप॒त्यम्प॒शुमा ल॑भन्ते यज्ञो वै प्रजा-
प॑तिर्यज्ञस्यान॑नुसर्गायाभिव॑र्त इतः षण्मा॒सो ब्र॑ह्मसा॒मं भ॑वति
ब्रह्म॒ वा अ॑भिव॒र्तो ब्रह्म॑णै॒व तथ्सु॑व॒र्गं लो॒कम॑भिव॒र्तय॑न्तो यन्ति
प्रति॑कूलमि॒व हीतः॑ सु॒वर्गो लो॒क इन्द्र॑ क्रतुं न॒ आ भ॑र
पि॒ता पु॒त्रेभ्यो॑ यथा॑। शि॒क्षा नो अ॒स्मिन्पु॑रुहू॒त या॑म॒नि जी॒वा
ज्योति॑रशीम॒हीत्य॑मु॒त आय॑ता॒ षण्मा॒सो ब्र॑ह्मसा॒मम्भ॑वत्ययं वै
लो॒को ज्योतिः॑ प्र॒जा ज्योति॑रिममे॒व तल्लो॒कम्प॑श्यन्तोऽभि॒वद॑न्त
आ य॑न्ति॥ (२२)

नार्दिष्टकुर्वन्ति द्वादशभिरिति वि० शतिश्च॥ [७]

दे॒वानां॑ वा अन्तं॑ ज॒ग्मुषा॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मपा॑क्राम॒त्तत्क्रो॒शेना॑वा
रु॒न्धत॑ तत्क्रो॒शस्य॑ क्रो॒शत्वं य॒त्क्रो॒शेन॒ चात्वा॑ल॒स्यान्ते॑ स्तु॒वन्ति॑
य॒ज्ञस्यै॒वान्तं॑ ग॒त्वेन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मव॑ रु॒न्धते स॒त्रस्य॑र्द्धा॒हव॑नीय॒स्यान्ते॑
स्तु॒वन्त्यग्नि॑मे॒वोप॑द्र॒ष्टारं॑ कृ॒त्वर्द्धि॑मु॒प य॑न्ति प्र॒जाप॑तेर॒हृद॑येन
हवि॒र्धाने॑ऽन्तः स्तु॒वन्ति प्रे॒माण॑मे॒वास्य॑ गच्छ॒न्ति श्लो॒केन॑
पु॒रस्ता॑त्सद॑सः (२३)

स्तु॒वन्त्यनु॑श्लोकेन प॒श्चाद्य॒ज्ञस्यै॒वान्तं॑ ग॒त्वा श्लो॑क॒भाजो॑
भव॑न्ति न॒वभि॑रध्व॒र्युरु॑द्गायति॒ नव॑ वै पु॒रुषे प्रा॒णाः प्रा॒णाने॒व
यज॑मानेषु दधाति॒ सर्वा॑ ऐ॒न्द्रियो॑ भव॑न्ति प्रा॒णेष्वे॒वेन्द्रि॒यं
द॑धत्यप्रति॒हृताभि॑रुद्गायति॒ तस्मा॑त्पु॒रुषः॑ सर्वा॑ण्य॒न्यानि॑ शी॒र्ष्णो-

ऽङ्गानि प्रत्यचति शिर एव न पञ्चदशः रथन्तरम्भवतीन्द्रियमेवाव
रुन्धते सप्तदशम् (२४)

बृहदन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशम्भद्रं
द्विपदासु प्रतिष्ठित्यै पत्न्यै उप गायन्ति मिथुनत्वाय प्रजात्यै
प्रजापतिः प्रजा असृजत सोऽकामयतासामहः राज्यं परीयामिति
तासाः राजनेनैव राज्यं पर्यैत्तद्राजनस्य राजनत्वं यद्राजनम्भवति
प्रजानामेव तद्यजमाना राज्यं परि यन्ति पञ्चविंशं भवति
प्रजापतेः (२५)

आप्त्यै पञ्चभिस्तिष्ठन्तः स्तुवन्ति देवलोकमेवाभि जयन्ति
पञ्चभिरासीना मनुष्यलोकमेवाभि जयन्ति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा
विराडन्न विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते पञ्चधा विनिषद्य स्तुवन्ति पञ्च
दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्येकैकयास्तुतया समायन्ति दिग्भ्य
एवान्नाद्यः सम्भरन्ति तामिरुद्रातोद्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम् (२६)

सम्भृत्य तेज आत्मन्दधते तस्मादेकः प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यवत्यथो
यथा सुपर्ण उत्पतिष्यज्झिर उत्तमं कुरुत एवमेव तद्यजमानाः
प्रजानामुत्तमा भवन्त्यासन्दीमुद्गाता रोहति साम्राज्यमेव गच्छन्ति
प्लेङ्गः होता नाकस्यैव पृष्ठः रोहन्ति कूर्चावध्वर्युर्ब्रध्नस्यैव विष्टपं
गच्छन्त्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यथो
आक्रमणमेव तथ्सेतुं यजमानाः कुर्वते सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै॥ (२७)

सदंसः सप्तदशं प्रजापतेर्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यं प्रत्येकादश च॥ [८]

अ॒र्क्येण॒ वै स॑हस्र॒शः प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ताभ्य॒
इलान्दे॑नेरां लूता॒मवा॑रुन्ध॒ यद॑र्क्य॒म्भव॑ति प्र॒जा ए॒व तद्य॑ज॒मानाः
सृजन्त॒ इलान्द॑म्भवति प्र॒जाभ्य॑ ए॒व सृ॑ष्टाभ्य॒ इरां॑ लूता॒मव॑ रुन्धते
तस्मा॒द्या॑ समा॑ स॒त्रं स॒मृद्धं॑ क्षो॒धुका॒स्ता॑ समा॑ प्र॒जा
इष॑ः ह्यासा॒मूर्ज॑माद॒दते॒ या॑ समा॑ व्यृद्ध॒मक्षो॑धुका॒स्ता॑ समा॑
प्र॒जाः (२८)

न ह्यासा॒मिष॑मूर्ज॒माद॑दत उत्क्रो॒दं कु॑र्वते यथा॑ ब॒न्धान्मु॑चा॒ना
उ॒त्क्रो॒दं कु॑र्वत ए॒वमे॒व तद्य॑ज॒माना दे॒वब॒न्धान्मु॑चा॒ना
उ॒त्क्रो॒दं कु॑र्वत॒ इष॑मूर्ज॒मात्म॑न्दधा॒ना वा॒णः श॑तत॒न्तुर्भव॑ति
श॒तायुः॑ पुरु॒षः श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्र॑ति॒ तिष्ठ॑न्त्या॒जिं
धा॒वन्त्यन॑भिजितस्या॒भिजि॑त्यै दुन्दु॒भीन्स॒माघ्न॑न्ति पर॒मा वा ए॒षा
वा॒ग्या दु॑न्दु॒भौ पर॑मा॒मेव (२९)

वाच॒मव॑ रुन्धते भू॒मिदु॑न्दु॒भिमा घ्न॑न्ति॒ यैवे॒मां वा॒क्प्रवि॑ष्टा
तामे॒वाव॑ रुन्धतेऽथो॑ इ॒मामे॒व ज॑यन्ति॒ सर्वा॑ वाचो॑ वदन्ति॒ सर्वा॑सां
वा॒चाम॑वरुद्धा आ॒र्द्रे च॑र्म॒न्व्याय॑च्छेते इन्द्रि॒यस्या॑वरुद्धा॒ आन्यः॑
क्रोश॑ति॒ प्रान्यः॑ श॒सति॒ य आ॒क्रोश॑ति पुनात्ये॒वैना॒न्त्स स॒ यः
प्र॒श॑सति॒ पूते॑ष्वे॒वान्नाद्यं॑ दधात्यृषि॑कृतं च (३०)

वा ए॒ते दे॒वकृ॑तं च॒ पूर्वे॑र्मा॒सैर॑व॒ रुन्ध॑ते॒ यद्वृ॑तेच्छ॒दाः॑
 सा॒मा॒नि॒ भव॑न्त्यु॒भय॑स्याव॒रुद्धौ॑ यन्ति॒ वा ए॒ते मि॑थु॒नाद्ये॑
 सं॒व॒त्स॒रमु॑प॒यन्त्य॑न्तर्वे॒दि मि॑थु॒नौ सम्भ॑वत॒स्तेनै॒व मि॑थु॒नान्न॑
 यन्ति॥ (३१)

व्य॒द्धम॑क्षो॒धुका॑स्ताः॒ समा॑ प्र॒जाः प॑र॒मामे॒व च॑ त्रि॒श॒च्च॑॥ [१]

च॒र्मा॒व॒ भि॒न्दन्ति॑ पा॒प्मान॑मे॒वैषा॒मव॑ भि॒न्दन्ति॑ मा॒पं रा॒थ्सी॒र्माति॑
 व्या॒थ्सी॒रित्या॑ह॒ सम्प्र॑त्ये॒वैषां॑ पा॒प्मान॑म॒व॒ भि॒न्दन्त्यु॒दकु॑म्भान॒धिनि॑धाय॒
 दा॒स्यो॒ मा॒र्जा॒लीयं॑ परि॒ नृत्य॑न्ति प॒दो नि॑घ्न॒तीरि॒दम्म॑धुं॒ गाय॑न्त्यो
 मधु॒ वै दे॒वानां॑ प॒र॒मम॑न्नाद्यं॒ प॒र॒ममे॒वान्नाद्य॑म॒व॒ रुन्ध॑ते प॒दो नि॑
 घ्नन्ति॒ मही॒यामे॒वैषु॑ दधति॥ (३२)

च॒र्मेका॑न्नपञ्चा॒शत्॑॥ [१०]

पृ॒थि॒व्यै स्वा॒हान्तरि॑क्षा॒य स्वा॒हा दि॒वे स्वा॒हा सम्प्लो॑ष्य॒ते स्वा॒हा
 स॒म्प्लव॑माना॒य स्वा॒हा सम्प्लु॑ता॒य स्वा॒हा मे॒घायि॑ष्य॒ते स्वा॒हा मे॒घाय॑ते
 स्वा॒हा मे॒घि॒ताय॑ स्वा॒हा मे॒घाय॑ स्वा॒हा नी॒हा॒राय॑ स्वा॒हा नि॒हाका॑यै
 स्वा॒हा प्रा॒स॒चाय॑ स्वा॒हा प्र॒च॒लाका॑यै स्वा॒हा वि॒द्योति॑ष्य॒ते स्वा॒हा
 वि॒द्योत॑माना॒य स्वा॒हा संवि॑द्योत॑माना॒य स्वा॒हा स्त॒नयि॑ष्य॒ते स्वा॒हा
 स्त॒नय॑ते स्वा॒हो॒ग्रः॑ स्त॒नय॑ते स्वा॒हा व॒र्षि॑ष्य॒ते स्वा॒हा व॒र्षते॑
 स्वा॒हाभि॒व॒र्षते॑ स्वा॒हा परि॑व॒र्षते॑ स्वा॒हा सं॒व॒र्षते॑ (३३)

स्वा॒हानु॑व॒र्षते॑ स्वा॒हा शी॒कायि॑ष्य॒ते स्वा॒हा शी॒काय॑ते

स्वाहा॑ शी॒कि॒ताय॑ स्वाहा॑ प्रोषि॒ष्य॒ते स्वाहा॑ प्रु॒ष्ण॒ते स्वाहा॑
 परि॒प्रु॒ष्ण॒ते स्वाहा॑द्र॒ही॒ष्य॒ते स्वाहा॑द्र॒ह्ण॒ते स्वाहा॑द्र॒ही॒ताय॑ स्वाहा॑
 वि॒प्रो॒ष्य॒ते स्वाहा॑ वि॒प्ल॒व॒मा॒नाय॑ स्वाहा॑ वि॒प्लु॒ताय॑ स्वाहा॑त॒प्स्य॒ते
 स्वाहा॑त॒प॒ते स्वाहा॑ग्र॒मा॒त॒प॒ते स्वाहा॑ग॒र्भ्यः॑ स्वाहा॑ य॒जु॒र्भ्यः॑ स्वाहा॑
 सा॒म॒र्भ्यः॑ स्वाहा॑ङ्गि॒रो॒भ्यः॑ स्वाहा॑ वे॒दै॒र्भ्यः॑ स्वाहा॑ गा॒था॒र्भ्यः॑ स्वाहा॑
 ना॒रा॒श॒सी॒र्भ्यः॑ स्वाहा॑ रै॒र्भी॒र्भ्यः॑ स्वाहा॑ स॒र्व॒स्मै॑ स्वाहा॑॥ (३४)

सं व॒र्ष॒ते रै॒र्भी॒र्भ्यः॑ स्वाहा॑ द्वे च॥ [११]

द॒त्व॒ते स्वाहा॑ऽद॒न्त॒का॒य॑ स्वाहा॑ प्रा॒णि॒ने स्वाहा॑ऽप्रा॒णाय॑
 स्वाहा॑ मु॒ख॒व॒ते स्वाहा॑ऽमु॒खाय॑ स्वाहा॑ ना॒सि॒क॒व॒ते स्वाहा॑
 ऽना॒सि॒काय॑ स्वाहा॑ऽक्ष॒ण्व॒ते स्वाहा॑ऽन॒क्षि॒का॒य॑ स्वाहा॑ क॒र्णि॒ने
 स्वाहा॑ऽक॒र्ण॒का॒य॑ स्वाहा॑ शी॒र्ष॒ण्व॒ते स्वाहा॑ऽशी॒र्ष॒का॒य॑ स्वाहा॑
 प॒द्व॒ते स्वाहा॑ऽपा॒द॒का॒य॑ स्वाहा॑ प्रा॒ण॒ते स्वाहा॑ऽप्रा॒ण॒ते स्वाहा॑
 व॒द॒ते स्वाहा॑ऽव॒द॒ते स्वाहा॑ प॒श्य॒ते स्वाहा॑ऽप॒श्य॒ते स्वाहा॑ शृ॒ण्व॒ते
 स्वाहा॑ऽशृ॒ण्व॒ते स्वाहा॑ म॒न॒स्वि॒ने स्वाहा॑ (३५)

अ॒म॒न॒से स्वाहा॑ रे॒त॒स्वि॒ने स्वाहा॑ऽरे॒त॒स्का॒य॑ स्वाहा॑ प्र॒जा॒र्भ्यः॑
 स्वाहा॑ प्र॒ज॒न॒नाय॑ स्वाहा॑ लो॒म॒व॒ते स्वाहा॑ऽलो॒म॒का॒य॑ स्वाहा॑ त्व॒चे
 स्वाहा॑ऽत्व॒क्का॒य॑ स्वाहा॑ च॒र्म॒ण्व॒ते स्वाहा॑ऽच॒र्म॒का॒य॑ स्वाहा॑ लो॒हि॒त॒व॒ते
 स्वाहा॑ऽलो॒हि॒ताय॑ स्वाहा॑ मा॒स॒न्व॒ते स्वाहा॑ऽमा॒स॒का॒य॑ स्वाहा॑
 स्ना॒व॒र्भ्यः॑ स्वाहा॑ऽस्ना॒व॒का॒य॑ स्वाहा॑ऽस्थ॒न्व॒ते स्वाहा॑ऽन॒स्थि॒का॒य॑

स्वाहा॑ मञ्जन्वते॒ स्वाहा॑ऽमञ्जकाय॒ स्वाहा॑ऽङ्गिने॒ स्वाहा॑ऽनङ्गाय॒
स्वाहा॑ऽऽत्मने॒ स्वाहा॑ऽनात्मने॒ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ (३६)

मन्स्विने॒ स्वाहा॑ऽनात्मने॒ स्वाहा॑ द्वे च॑॥ [१२]

कस्त्वा॑ युनक्ति॒ स त्वा॑ युनक्तु॒ विष्णु॑स्त्वा युनक्त॒स्य यज्ञ॑स्यर्द्धै॒
मह्य॑ः सन्न॑त्या अ॒मुष्मै॒ कामा॑यायुषे॒ त्वा प्रा॑णाय॒ त्वाऽपा॑नाय॒ त्वा
व्या॑नाय॒ त्वा व्यु॑ष्ठ्यै॒ त्वा र॒य्यै॒ त्वा राध॑से॒ त्वा घो॑षाय॒ त्वा पो॑षाय॒
त्वा॒राद् घो॑षाय॒ त्वा प्रच्यु॑त्यै॒ त्वा॥ (३७)

कस्त्वा॑ऽष्टात्रिंशत्॑॥ [१३]

अ॒ग्नये॑ गाय॒त्राय॑ त्रि॒वृते॒ राथ॑न्तराय॒ वास॑न्ताया॒ष्टाक॑पाल॒
इन्द्रा॑य॒ त्रैष्टु॑भाय॒ पञ्च॑दशाय॒ बार॑हताय॒ ग्रैष्मा॑यैका॒दश॑कपालो॒
विश्वे॑भ्यो दे॒वेभ्यो॒ जाग॑तेभ्यः सप्त॒दशे॑भ्यो॒ वैरू॑पेभ्यो॒ वार॑षिकेभ्यो॒
द्वाद॑शकपालो॒ मि॒त्रावरु॑णाभ्या॒मानु॑ष्टुभाभ्यामेकविं॒शाभ्या॑
वैरा॑जाभ्या॒ः शार॑दाभ्या॒ पय॑स्या॒ बृह॑स्पतये॒ पाङ्का॑य॒ त्रिण॑वाय॒
शाक॑राय॒ हैम॑न्तिकाय॒ च॒रुः स॑वि॒त्र आ॑तिच्छ॒न्दसा॑य॒ त्रय॑स्त्रिं॒शाय॑
रैव॑ताय॒ शैशि॑राय॒ द्वाद॑शकपालोऽदि॒त्यै वि॑ष्णुप॒त्यै च॑रु॒रग्नये॑
वैश्वान॑राय॒ द्वाद॑शकपालोऽनु॒मत्यै॒ च॒रुः का॒य एक॑कपालः॥ (३८)

अ॒ग्नये॑ऽदित्या॒ अनु॑मत्यै सप्तच॑त्वारिंशत्॑॥ [१४]

यो वा अ॒ग्नौव॑ग्निः प्र॒ह्रिय॑ते॒ यश्च॒ सोमो॒ राजा॒ तयो॑रेष आ॒तिथ्यं॑
यद॑ग्री॒षोमी॑योऽथैष रु॒द्रो यश्ची॑यते॒ यथ्स॑ञ्चिते॒ऽग्नौवे॑तानि॒ हवी॑ः षि॒ न

निर्वपेदेष एव रुद्रोऽशान्त उपोत्थाय प्रजां पशून् यजमानस्याभि
मन्येत यत्सञ्चितेऽग्नावेतानि हवींषि निर्वपति भागधेयेनैवैनं
शमयति नास्य रुद्रोऽशान्तः (३९)

उपोत्थाय प्रजां पशून्भि मन्यते दशं हवींषि भवन्ति नव
वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव यजमाने दधात्यथो दशाक्षरा
विराडन्नं विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यृतुभिर्वा एष छन्दोभिः स्तोमैः
पृष्ठैश्चेतव्यं इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपत्यृतुभिरेवैनं छन्दोभिः
स्तोमैः पृष्ठैश्चिनुते दिशः सुषुवाणेन (४०)

अभिजित्या इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपति दिशामभिजित्या
एतया वा इन्द्रं देवा अयाजयन्तस्मादिन्द्रसव एतया
मनुम्मनुष्यास्तस्मान्मनुसवो यथेन्द्रो देवानां यथा मनुर्मनुष्याणामेवं
भवति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजन्ते दिग्वतीः पुरोनुवाक्या भवन्ति
सर्वासां दिशामभिजित्यै॥ (४१)

अशान्तः सुषुवाणेनैकचत्वारिंशच्च॥ [१५]

यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव। य ईशे
अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम। उपयामगृहीतो-
ऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते द्यौर्महिमा नक्षत्राणि
रूपमादित्यस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा॥ (४२)

यः प्राणतो द्यौरादित्योऽष्टात्रिंशत्॥ [१६]

य आत्म॒दा ब॑ल॒दा यस्य॒ विश्वं॑ उ॒पास॑ते प्र॒शिषं॑ यस्य॒
दे॒वाः। यस्य॑ छा॒यामृ॑तं यस्य॑ मृ॒त्युः कस्मै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ विधेम।
उ॒पया॑मगृहीतोऽसि प्र॒जाप॑तये त्वा जुष्टं॑ गृह्णामि॒ तस्य॑ ते पृथि॒वी
महि॑मौष॑धयो वन॒स्पत॑यो रू॒पम॒ग्निस्ते॒ तेज॒स्तस्मै॑ त्वा महि॑म्ने
प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑॥ (४३)

य आत्म॒दाः पृथि॒व्यग्निरेका॑न्नच॒त्वारि॑शत्॥ [१७]

आ ब्रह्म॑न्ब्राह्म॒णो ब्र॑ह्मवर्च॒सी जा॑यता॒माऽस्मिन्ना॒ष्ट्रे रा॑ज॒न्य
इष॒व्यः शू॒रो महार्॒थो जा॑यता॒न्दोर्ध्नी॑ धे॒नुर्वो॑ढाऽन॒ङ्गाना॒शुः सप्तिः॑
पु॒र॒धि॒र्योषा॑ जिष्णू र॒थेष्ठाः॑ स॒भेयो॑ युवाऽस्य यज॑मानस्य वी॒रो
जा॑यतान्निका॒मेनि॑कामे नः प॒र्जन्यो॑ वर्षतु फ॒लिन्यो॑ न ओष॑धयः
पच्य॑न्तां योगक्षे॒मो नः॑ कल्पताम्॥ (४४)

आ ब्रह्म॑न्नेकच॒त्वारि॑शत्॥ [१८]

आक्रान् वा॒जी पृथि॒वीम॒ग्निं युज॑मकृत वा॒ज्यर्वा॑क्रान्
वा॒ज्यन्तरि॑क्षं वा॒युं युज॑मकृत वा॒ज्यर्वा॑ द्यां वा॒ज्याऽक्र॑ष्ट॒सूर्य॑
युज॑मकृत वा॒ज्यर्वा॑ग्निस्ते॒ वाजि॑न् यु॒ङ्ङुः त्वा र॑भे स्व॒स्ति मा॒
सम्पा॑रय वा॒युस्ते॒ वाजि॑न् यु॒ङ्ङुः त्वा र॑भे स्व॒स्ति मा॒ सम् (४५)

पा॒र॒यादि॒त्यस्ते॒ वाजि॑न् यु॒ङ्ङुः त्वा र॑भे स्व॒स्ति मा॒
सम्पा॑रय प्राण॒धृग॑सि प्रा॒णं मे॑ द॒ह व्या॑न॒धृग॑सि व्या॒नं मे॑
द॒ह पा॑न॒धृग॑स्यपा॒नं मे॑ द॒ह चक्षु॑रसि चक्षु॒र्मयि॑ धेहि श्रोत्र॑मसि

श्रोत्रम्मयि धेह्यायुरस्यायुर्मयि धेहि॥ (४६)

वायुस्तौ वाजिन् युङ्क्तु त्वा रभे स्वस्ति मा सन्निचत्वारिंशच्च॥ [१९]

जज्ञि बीजं वर्ष्टा पर्जन्यः पक्ता सस्यं सुपिप्पला
ओषधयः स्वधिचरणेयं सूपसदनोऽग्निः स्वध्यक्षमन्तरिक्षं
सुपावः पवमानः सूपस्थाना द्यौः शिवमसौ तपन् यथापूर्वमहोरात्रे
पञ्चदशिनोऽर्धमासान्निःशिनो मासाः कृता ऋतवः शान्तः
संवत्सरः॥ (४७)

जज्ञि बीजमेकत्रिंशत्॥ [२०]

आग्नेयोऽष्टाकपालः सौम्यश्चरुः सावित्रोऽष्टाकपालः
पौष्णश्चरु रौद्रश्चरुरग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो मृगाखरे
यदि नागच्छेदग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः सौर्यम्पयो वायव्यं
आज्यभागः॥ (४८)

आग्नेयश्चतुर्विंशतिः॥ [२१]

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इन्द्रायाऽहोमुच एकादश-
कपालो मित्रावरुणाभ्यामागोमुग्भ्यां पयस्या वायोसावित्र
आगोमुग्भ्यां चरुरश्विभ्यामागोमुग्भ्यां धाना मरुद्भ्य एनोमुग्भ्यः
सप्तकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्य एनोमुग्भ्यो द्वादशकपालोऽनुमत्यै
चरुरग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो द्यावापृथिवीभ्यामहोमुग्भ्यां
द्विकपालः॥ (४९)

अग्नयेऽ१होमुचै॑ त्रि॒शत्॥ [२२]

अ॒ग्नये॒ सम॑नमत्पृथि॒व्यै सम॑नम॒द्यथा॒ग्निः पृथि॑व्या
स॒मन॑मदेवम्मह्य॑म्भ॒द्राः सन्न॑तयः सं न॑मन्तु वा॒यवे॒ सम॑नमदन्तरि॑क्षाय
स॒मन॑म॒द्यथा॑ वा॒युरन्त॑रि॒क्षेण॒ सूर्या॑य॒ सम॑नमद्वि॒वे सम॑नम॒द्यथा॒
सूर्यो॑ दि॒वा च॒न्द्रम॑से॒ सम॑नमन्नक्ष॑त्रेभ्यः॒ सम॑नम॒द्यथा॑ च॒न्द्रमा॒
नक्ष॑त्रैर्वरु॑णाय॒ सम॑नमद॒द्भ्यः सम॑नम॒द्यथा॑ (५०)

वरु॑णोऽद्भिः॒ साम्ने॒ सम॑नमदृ॒चे सम॑नम॒द्यथा॒ साम॑र्चा ब्रह्म॑णे
स॒मन॑मत्क्ष॒त्राय॒ सम॑नम॒द्यथा॒ ब्रह्म॑ क्ष॒त्रेण॒ राज्ञे॒ सम॑नमद्वि॒शे
स॒मन॑म॒द्यथा॒ राजा॑ वि॒शा रथा॑य॒ सम॑नमदश्वे॑भ्यः॒ सम॑नम॒द्यथा॒
रथो॑ऽश्वैः॒ प्र॒जाप॑तये॒ सम॑नमद्वृ॒तेभ्यः॒ सम॑नम॒द्यथा॑ प्र॒जाप॑तिर्भूतैः
स॒मन॑मदेवम्मह्य॑म्भ॒द्राः सन्न॑तयः सं न॑मन्तु॥ (५१)

अ॒द्भ्यः सम॑नम॒द्यथा॒ मह्यं॑ च॒त्वारि॑ च॥ [२३]

ये ते॒ पन्था॑नः स॒वितः॒ पू॒र्व्यासो॑ऽरे॒णवो॒ वित॑ता अ॒न्तरि॑क्षे।
तेभि॑र्नो अ॒द्य पृथि॑भिः सु॒गेभी॒ रक्षा॑ च नो॒ अधि॑ च देव ब्रू॒हि। नमो॑-
ऽग्नये॑ पृथि॒विक्षि॑ते॒ लोक॑स्पृते॒ लोक॑म॒स्मै यज॑मानाय देहि॒ नमो॑
वा॒यवे॑ऽन्तरि॒क्षक्षि॑ते॒ लोक॑स्पृते॒ लोक॑म॒स्मै यज॑मानाय देहि॒ नमः॑
सूर्या॑य दि॒विक्षि॑ते॒ लोक॑स्पृते॒ लोक॑म॒स्मै यज॑मानाय देहि॥ (५२)

ये ते॒ चतु॑श्चत्वारि॒शत्॥ [२४]

यो वा अश्व॑स्य॒ मेध्य॑स्य॒ शिरो॒ वेद॑ शी॒र्षण्वा॒न्मेध्यो॑ भवत्यु॒षा

वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः सूर्यश्चक्षुर्वीतः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रन्दिशः
पादा अवान्तरदिशाः पर्शवोऽहोरात्रे निमेषोऽर्धमासाः पर्वाणि
मासाः सन्धानान्यृतवोऽङ्गानि संवत्सर आत्मा रश्मयः केशा
नक्षत्राणि रूपन्तारका अस्थानि नभो मांसान्योषधयो लोमानि
वनस्पतयो वाला अग्निमुखं वैश्वानरो व्यात्तम् (५३)

समुद्र उदरमन्तरिक्षम्पायुर्द्यावापृथिवी आण्डौ ग्रावा शेपः
सोमो रेतो यज्ज्जभ्यते तद्वि द्योतते यद्विधूनुते तथ्स्तनयति
यन्मेहति तद्वर्षति वागेवास्य वागर्ह्वा अश्वस्य जायमानस्य
महिमा पुरस्ताज्जायते रात्रिरेनम्महिमा पश्चादनु जायत एतौ
वै महिमानावश्वमभितः सम्बभूवतुर्हयो देवानवहदर्वासुरान्
वाजी गन्धर्वानश्वो मनुष्यान्थ्समुद्रो वा अश्वस्य योनिः समुद्रो
बन्धुः॥ (५४)

व्यात्तमवहद्वादश च॥ [२५]

गावो गावः सिर्षासन्तीः प्रथमे मासि संमान्यो यदि सोमौ षडहेरुथ्मुज्या(३) देवानामर्क्येण चर्माव
पृथिव्यै दत्तते कस्त्वाग्नये यो वै यः प्राणतो य आत्मदा आ ब्रह्मत्राक्राञ्जि बीजमाग्रेयोऽष्टाकपालोऽग्नये-
ऽहोमुचेऽष्टाकपालोऽग्नये समनमद्ये ते पन्थानो यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः प्रश्नविशतिः॥ [२६]

[गावंः समान्यः सर्वनमष्टभिर्वा एते देवकृतश्चाभिजित्या इत्याहुर्वर्कणोऽद्विः साम्ने चतुःपञ्चाशत्॥५४॥

गावो योनिः समुद्रो बन्धुः॥]